Ozan Bindebir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.10.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ozan Bindebir

Ozan Bindebir'in asıl adı Yüksel KILIÇ'tır, 12.05.1960 yılında Tokat İli, Artova İlçesi'ne; şu anda ise Yeşilyurt İlçesine bağlı olan Karaoluk Köyünde doğdu. Babası Haşim, Annesi Sultan'dır. İlk şiirini on bir yaşında yazdı. Ortaokulu bitirdikten sonra maddi imkânsızlıklar yüzünden öğrenimine devam edemedi. Fakat okumayı ve araştırmayı her zaman sürdürdü. On yedi yaşında bağlamayla tanıştı. Yirmi yedi yaşına kadar serbest işlerde çalıştı. Bir yandan da çaldı, söyledi.

1987 yılında Turhal Halk Eğitim Merkezi'nden bağlama dalında sınavla "Usta Öğreticilik Belgesi" aldı. Aynı yıl Turhal Halk Ozanları Kültür ve Musiki Derneği'nde bağlama öğretmenliği yaptı.

1988 yılında Ankara'da Orman Genel Müdürlüğü'nde işçi olarak işe başladı ve Şubat 2014'de emekli oldu. Evli ve iki çocuk babasıdır.

1998 yılında Ozanlar Vakfı'na üye oldu, faaliyetlerini bu Vakıf kapatılıncaya kadar burada sürdürdü. Ozan Coşkun Gönüllü'den ve Gürünlü Gülhani'den şiir tekniği dersleri aldı ve kendini geliştirdi.

2001 yılında Hacıbektaş Belediyesinin açtığı "Lâiklik" konulu şiir yarışmasında hece vezni şiir dalında birincilik ödülü aldı. T.R.T.'de radyo programları yaptı ve beğeniyle dinlendi. Başka birçok etkinlik ve konserlerde yer aldı. Şiirleri, sosyal içerikli ve sevgi şiirlerinden oluşmaktadır. Değişik konularda da şiir üretmiştir.

2004 yılında Ozanlar Birliği Kültür Derneği'nin kurucuları arasında yer aldı ve ilk genel kurulda yönetime seçildi. Ozanlar Vakfı-2003, Ozanlar Birliği-2005 ve 2006, AN-DER 2012 ve 2016 Şiir Antolojilerini ve yine köylüsü olan Ozan Mustafa Gülşan'ın "Yüreğimin Bam Telinden" adlı şiir kitabını yayıma hazırladı. Birçok dergi ve antolojilerde şiirleri yayımlandı. 740 civarında hece ölçülü şiiri mevcuttur.

Özgürlük, demokrasi, evrensel duyarlılık, Atatürkçülük, insan ve doğa sevgisi, emeğe saygı duymak ve haksızlıklara baş kaldırabilmek… O'nun temel ilkeleridir.

Mütevazı bir kişiliğe sahip olan ozan, "Ozan gibi bir ozanın binde biri kadarım" dediği için kendisine Aşık Arabi tarafından "Bindebir" mahlası verildi.

2007 yılında Hacıbektaş Belediye Başkanlığı, Anma Komitesi ve Kültür Bakanlığı'nın ortak davetiyle Hacı Bektaşi Veli'yi Anma Etkinliklerine sanatçı-ozan olarak katıldı ve ilgiyle izlendi.

2008 yılında dört ozan derneğinin OZAN-DER'de birleşmesi konusunda etkili oldu ve Malî Sekreter olarak yönetime seçildi. Olağan Genel Kurulda tekrar yönetime seçildi ve bir süre bu görevini sürdürdü.

Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği – OZAN-DER işbirliği ile düzenlenen "Mahzunî Şerif ve Felsefesi" konulu Hece Vezni Şiir yarışmasında 3.üncülük ödülü aldı.(15-16 Mayıs 2010) .

Daha sonra ozanlık adına yozlaşma gördüğü derneğinin yönetiminden ve üyeliğinden ayrılarak bir grup ozan arkadaşıyla Anadolu Halk Ozanları Kültür ve Dayanışma Derneği'ni (AN-DER) kurdular (Mayıs 2011) . Bir süre yönetimde de görev aldı.

Zaman zaman şiir yarışmalarında çeşitli ödüller alan ozan; Türk Haberler Ajansı'nın düzenlediği "Dede Korkut" konulu uluslararası hece vezni şiir yarışmasında 2. lik ödülü aldı (24 Ağustos 2011) .

48. Ulusal 22. Uluslar arası Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri ve Kültür Sanat Etkinlikleri Çerçevesinde Düzenlenen Hece Vezni Şiir Yarışmasında 2. Mansiyon Ödülüne Layık Görüldü. (Ağustos 2011) .

Alevi Vakıfları Federasyonu, 1. Uluslararası Yunus Emre Şiir Ödülü Yarışmasında 2. Lik ödülü aldı. (03.09.2022)

"Ordu'muz Çok Şirindir" adlı şiiri Ordu Zümrüt Fındık Festivali Türk Halk Müziği Beste Yarışmasında İsmail TATAR bestesiyle 1.lik ödülüne layık görüldü (18.09.2022)

Bazı şiirleri Musa Eroğlu, Hakan Çakmak, Süleyman Yıldız, Güler Duman, Salih Turhan, İsmail Tatar, Erdoğan Tozoğlu, Âşık Haşimî, Alper Fahri Usal, Mehmet Yalçın, Sedat Aktaş, İbrahim İbal Kalyon, Hüseyin Parlak (Gülşanî), Hüseyin Yılmaz, Cemalettin Gürbüz, Umut Yurdusar, Erdem Demir, Hükümdar Kılıç (Makbulî) ve Yücel Öztürk gibi sanatçı ve ozanlar tarafından bestelenerek okundu. Kendi bestelediği ve diğer sanatçı dostlarının bestelediği 130 civarında eseri mevcuttur.

Şahsi Şiir kitabı "Kendimi Okudum, Kendimi Yazdım – Ozan Bindebir'in Hayatı, Sanatı ve Şiirleri" adını taşıyor. Gâzi Yayınevinden akademik bir çalışma olarak; yazar Merve Karatay tarafından Ocak 2013'de çıkarıldı ve yayımlandı.

Kültür Bakanlığı sınavını kazanarak "Halk Ozanı" dalında kayıtlı üyedir. Ayrıca "Besteci - Söz Yazarı" olarak da MESAM üyesidir. Şair, bağlama çalmakta ve nota bilmektedir. Bazı eserleri albümlerde yer almıştır.

"Hayır" De Ki Hayır Olsun

Gördüğümüz şu rüyaya,
"Hayır" de ki hayır olsun.
Rezil olma tüm dünyaya,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Arıyorsak bir esenlik;
Özgürlükte olur şenlik.
Tek kişiye egemenlik…
"Hayır" de ki hayır olsun!

Çabasına hele bakın!
Başkanlığı; kılıca kın…
"Hayır" dersen sonu yakın,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Halkım iyi düşün ve tart!
Kimse bize koşamaz şart.
Zorbalığa kırmızı kart;
"Hayır" de ki hayır olsun!

Kendinde gör iradeyi,
Ona göre kullan rey'i!
Almak için ifadeyi,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Bize yeter güçlü Meclis
İstemeyiz Başkan, Reis.
Özgürlüğe gelir beis;
"Hayır" de ki hayır olsun!

Bu hesap bir başka hesap,
Karışmasın samanla sap.
Her taraftan türer kasap,
"Hayır" de ki hayır olsun!

"Bireyim" de, yaz listeme
Henüz varken hak isteme.
Denetimsiz bir sisteme,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Cumhuriyet; bir servettir,
Ata'mızdan emanettir.
Onu yıkmak cehalettir;
"Hayır" de ki hayır olsun!

Kalkar güçler ayrılığı,
Gör o zaman sayrılığı…
Sök at ayrı, gayrılığı;
"Hayır" de ki hayır olsun!

Demokrasi gitse güme,
Kime fayda sağlar, kime?

Bilimsiz bir eğitime,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Haklar bir bir budanıyor,
İnsan olan utanıyor.
Bu kendini ne sanıyor?
"Hayır" de ki hayır olsun!

Atatürk'te olmayan hak,
Var mı buna bir müstahak?
Yasamızda yok olanak,
"Hayır" de ki hayır olsun!

Yıkmak için tahtı, tacı
Zehir içsek gelmez acı.
Bindebir'e darağacı,
"Hayır" de ki hayır olsun!

21.01.2017

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Rey: Oy
Beis: 1. Engel, uymazlık. 2. Kötülük, zarar.
Sayrı: Hastalık
Müstahak: Hak etmiş, hak kazanmış, layık

Ozan Bindebir

23 Nisan

Bin Dokuz Yüz Yirmi'nin, Yirmi Üç Nisan günü;
Tüm Dünya'ya duyuldu, bağımsız Türk'ün ünü.

Büyük meclis açıldı, halkım oldu hükümran;
Mustafa Kemal Paşa; Meclis'e oldu Başkan.

Çocuklara, gençlere Cumhuriyet emanet;
Vatanın her evladı, sahip çıkacak elbet!

Her tarafta şenlik var, neşe dolu çocuklar;
Sanırsın gül dalında açacak tomurcuklar…

Çocukları değerli, var mı böyle bir lider,
Dünya çocuklarına bayram hediye eder?

Barışa köprü kurduk, umutluyuz yarından;
Akın var ülkemize, Dünya çocuklarından…

Fark etmez dili, dini, ırkı, rengi, ulusu;
Kucaklaştık hepimiz; cadde, sokak dolusu…

Gururluyuz Ata'mla, Dünya'da nadir insan;
Dünya'da ortak bayram; bu gün Yirmi Üç Nisan!

22.04.2014
Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Acısız Ölüm

Usandım dünyanın türlü derdinden,
Bir acısız ölüm olsa ölürüm.
Ayrı düştüm ana, baba yurdundan;
Bir acısız ölüm olsa ölürüm.

Yavrular sızlanır ekmek olmasa,
Ardımdan gözyaşı dökmek olmasa,
Ölüm olsa, derdi çekmek olmasa;
Bir acısız ölüm olsa ölürüm.

Celladım çelmeden vurup sehpayı,
Kirpiği ok yârim çekmeden yayı,
Silerim gözümden koca dünyayı;
Bir acısız ölüm olsa ölürüm.

Bindebir'im sevdim ben bir dilberi,
Sevmezse sevgimi bilseydi bari.
Bu kadar vefasız görünce yâri,
Bir acısız ölüm olsa ölürüm.

12.10.2011

Çelmek: Bir nesnenin destek noktasını kaydırmak, yıkmak.

Ozan Bindebir

Adalet İstiyoruz!

"İnsan eşit olsun" diye,
Biz adalet istiyoruz!
"Hak arayan bulsun" diye,
Biz adalet istiyoruz!

Bol keseden çekip nutuk,
Çiğnenmesin adil hukuk.
Kadın, erkek, çoluk çocuk,
Biz adalet istiyoruz!

İnsanlarda ayrılığı,
Silelim bu sayrılığı.
Varsa güçler ayrılığı;
Biz adalet istiyoruz!

Üretimde, paylaşımda…
Mercilere ulaşımda,
Vatandaşa yaklaşımda,
Biz adalet istiyoruz!

Her bir görüş; ayrı bir renk
Bunun için olmasın cenk.
Teraziyi tutarak denk;
Biz adalet istiyoruz!

Duyun artık şu garibi;
Görünmeden gölün dibi…
Oksijen, su, ekmek gibi;
Biz adalet istiyoruz!

Bindebir'in emelinde,
Hak, adalet var dilinde.
Demokrasi temelinde,
Biz adalet istiyoruz!

22.06.2017

Ozan Bindebir

Adam Olmadı Olmadı (Taşlama)

Eşşeğe saman vermedim,
Adam olmadı olmadı.
Belki adam olur dedim,
Adam olmadı olmadı.

Nerden almış inayeti?
Yarıda kesti diyeti…
Meğer bozukmuş niyeti;
Adam olmadı olmadı.

Hemcinsini kıskanırdı,
Cennette huri sanırdı,
Adam olsa utanırdı;
Adam olmadı olmadı.

Sırtına vurdum palanı,
Yedi semeri, kolanı.
Sözümün yoktur yalanı;
Adam olmadı olmadı.

Sırtı, boynu yağır oldu
Kulakları sağır oldu
Sanma sözüm ağır oldu;
Adam olmadı olmadı.

Hani bunun kerameti?
Sucuk bile olmaz eti.
Bu da Allah'ın hikmeti;
Adam olmadı olmadı.

Dişi değince çimene,
Dedi: "Keyfimden kime ne? "
Ünü varsa da Yemene;
Adam olmadı olmadı.

Görmedi dağdaki kurdu,
Anırdı, zırlayıp durdu,
Birde baktım bu kudurdu;
Adam olmadı olmadı.

Bindebir'im kestim sözü,
Velhasıl çürükmüş özü.
Samanlıkta imiş gözü;
Adam olmadı olmadı.

28.04.2014

Ozan Bindebir

Adı Aşk

Bugün yüce seyrangâha çıktım da
Yerin belli bir hazelsin sevdiğim.
Üç Yüz Altmış dereceden baktım da
Her açıdan çok güzelsin sevdiğim.

Eğer seni üzecekse hevesim,
Ciğerimde düğümlensin nefesim.
Seversen de açık gönül kafesim,
Benim için çok özelsin sevdiğim.

Benim olsan mutluluklar duyardım,
Aç kaldıkça seni sever, doyardım.
Annen olsam; adını "Aşk" koyardım,
Sen ezelden çok ezelsin sevdiğim.

Bindebir'im dua oldun dilimde,
Desen oldun beynimdeki kilimde,
Name name bağlamamda, telimde;
Bir şarkısın, bir gazelsin sevdiğim.

22.06.2016
(4+4+3)

Hazel: (Arapça) İşaret bırakan, sevilen insan.

Ozan Bindebir

Adı Kalır (Tevriye Örneği)

Bilirim ki kaç âşığın, gözde muradı kalır.
Muradına ermeyenin, dilde feryadı kalır.
Bekleme her zaman gelmez; âşık gibi âşıklar
Bindebir gelir dünyaya, gidince adı kalır.

10.07.2015

Ozan Bindebir

Adım Aşk

Görmeyenler bilmez benim gücümü
Çok âşığı candan eden ben idim.
Duygusuzdan bile aldım öcümü
Güzelleri fettan eden ben idim.

Yaşamayan nerden bilsin bu hâli
Dünyada bulunmaz, yoktur misali
Bazı âşıklara verdim visali
Gönülleri handan eden ben idim.

Hikmetten var olan gönül ışığı
Yolup atmak zordur bu sarmaşığı
Vuslata ermemiş bunca âşığı
Doğduğuna pişman eden ben idim.

Işık saçtı dört bir yana meşalem
Âlemler yanında göründü halem
Daha var olmadan şu koca âlem
Dört köşeyi seyran eden ben idim.

Bülbülü şakıttım gonca güllere
Âşıkları destan ettim dillere
Mecnun'u düşürüp ıssız çöllere
Bir Leyla'ya hayran eden ben idim.

Yürekleri katı olsa demirden
Sultan'dan, Hakan'dan, onca âmirden
Kimse çıkamadı yüce emirden
Gönüllere ferman eden ben idim.

Sevenlerin gizli girdim beynine
Âşık ettim nazlı yârin eğnine
İmza attım, mühür vurdum zihnine
Her hükmünü butlan eden ben idim.

Aslı'ydım, Kerem'in olmayacaktım
Kerem'i yakmaya çakmağı çaktım
Kerem'in közünde Aslı'yı yaktım
Ciğerini büryan eden ben idim.

Bazı gönüllerden sildim kuşkuyu
Âşığın gözünden çaldım uykuyu
İkrârlı âşıkta olan tutkuyu
Ömür boyu mihman eden ben idim.

Karacaoğlan'ın gönlüne girip
Elif'i ağyarla birlik gösterip
Yıllarca gezdirdim gurbette garip
Gönlüne hep hicran eden ben idim.

Hep var idim ezel zamandan beri
Beni bilmeyenin yoktu haberi

Hakk'ın tufanında Nuh Peygamberi
Bir gemiye kaptan eden ben idim.

Üzeyir'dim, bilmem kaç bağ budadım
İsa'ydım çarmıhta bedel ödedim
İbrahim'le Hakk'a adak adadım
İsmail'i kurban eden ben idim.

Zülkifil elinde ekmek pişende
Musa ile Tur Dağında koşanda
Eyüb'ün tenine kurtlar düşende
Lokman ile derman eden ben idim.

Evliya, enbiya, pirin özünde
Dile geldim Yunus Emre sözünde
Sevgi ile Hacı Bektaş dizinde
Aslanı bir ceylan eden ben idim.

Nice sofileri derde bırakıp
Her şeyi olduğu yerde bırakıp
Cahilin gözüne perde bırakıp
Yaradan'ı pinhan eden ben idim.

Nasıl da donattım şu asumanı
İbadetin başı gördüm imanı
İncil'i, Zebur'u, Tevrat, Kur'an'ı
Yaradan'a burhan eden ben idim.

Sadece üç harfim, başka ismim yok
Ne bir somut halim, ne de resmim yok
Gözle göremezler; çünkü cismim yok
Böylesine devran eden ben idim.

Bindebir'e verip bunca çileyi
Dertleri taşırdım, geçti sileyi
Bir oyun oynadım, yaptım hileyi
Bir yanını noksan eden ben idim.

Ozan Bindebir

Afakanlar Basıyor Beni

Yaşamadan heba oldu genç ömrüm,
Hüznüm damar damar kasıyor beni.
Yargısız infaza uğradı gönlüm,
Yâr zülfün telinde asıyor beni.

Yüce dağlar gibi başımda duman,
Şu feleğin cevri vermedi aman,
Bir de yâri elde gördüğüm zaman,
Birden afakanlar basıyor beni.

Bindebir halimi getirdim dile,
Eller tesbih çeker, ben ise çile…
Zenginlik hiç selam vermese bile,
Yoksulluk bağrına basıyor beni.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük:
Heba: Hiçbir işe yaramadan yok olma, boşa gitme.
Cevr: Haksızlık, zulüm, eziyet, cefa, sıkıntı ve incitme
Afakanlar basmak: Yürek çarpıntısı, kalp sıkışması ve ruhsal daralma.

Ozan Bindebir

Afet-i Devran (Kekemename)

Bi bir güzel gö gö gördüm tam bir afet-i devran
De de deli gö gö gönlüm yandı yakıldı hemen.
De de dedim be ben sana a a aşığım canan
Ka ka kaşlar, göz üstüne yı yı yıkıldı hemen.

Sa sa sarı saçlarını dö dö dökmüş beline,
Kı kınalar ya yakınmış be be beyaz eline,
Ba ba bal mı sü sü sürmüş acep tatlı diline,
Gö gö gözüm dudağına ta ta takıldı hemen.

A a aklım ba ba baştan aldı şirin sözleri,
Ko ko koydu yüreğime kı kı kızgın közleri,
Çe çevirdi ü üstüne bü bü bütün gözleri,
Gü güzele ka kaç yerden ba ba bakıldı hemen.

Gü gü güzel sa sa sanki açık hava müzesi,
Bindebir'e çı çı çıkmaz bu bu bunun vizesi,
Göğüsleri sa sa sandım u u uzay füzesi,
Ba başlığı si sineme ça ça çakıldı hemen.

Ozan Bindebir

Ağaç Gördüm

Ağaç gördüm; nar ağacı
Ağaç gördüm; darağacı.

20.08.2013

Ozan Bindebir

Ağladım

Dün akşam senin resmine,
Hasretle baktım, ağladım.
Elim kırılsaydı keşke,
Ateşte yaktım, ağladım.

Unutmak isterken sözde,
Taht kurdun yürükte özde.
Ben yanmışım gibi közde,
Eridim, aktım, ağladım.

Tuzlar ekildi yarama,
Bir sızı düştü şurama.
Elimdeki sigarama,
Çakmağı çaktım, ağladım.

Bindebir'im sanki n'ettim,
Kendimi yaktım tükettim.
Anladım ki hata ettim,
Kafaya taktım, ağladım.

19.12.2003

Ozan Bindebir

Ah Olabilsem

Pamuk elleriyle okşasa beni;
Yârin sazındaki tel olabilsem.
Sarsam sarmalasam nazik bedeni;
Seher vakti esen yel olabilsem.

Her sabah bahçeye çıkıp yoklasa,
Göğsünün içine alıp saklasa,
Daha dalımdayken beni koklasa;
Yârin bahçesinde gül olabilsem.

Gizliden severmiş er oğlu erler,
Nazlı dilber için verilir serler.
"Kadın soyunurken güzeldir" derler;
Yatak odasında tül olabilsem.

Tutup ak gerdana yaslasa beni,
Ruhumu doyurup beslese beni,
Diliyle dokunup ıslasa beni;
Aşkın mektubunda pul olabilsem.

Hayalime gelip dururken yüzü,
Bindebir'im sönmez bu aşkın közü.
Esirgemez idim bir tek şu sözü;
"Seviyorum" diyen dil olabilsem.

11.02.2016

Ozan Bindebir

Ahi Evran'dır (Fütüvvetname)

Bin Yüz Yetmiş Bir'de İran'da Hoy'da
Doğan gönül eri; Ahi Evran'dır.
İnsanlık yol bulmuş bu asil soyda
Ahiliğin ser'i; Ahi Evran'dır.

Gün gelmiş il'inden firağı olmuş,
Fahrettin Razi'nin çırağı olmuş,
Engin gönüllerin durağı olmuş,
Benlikten özveri; Ahi Evran'dır.

Vatan olsun diye şu Anadolu
Kardeş diye sarmış yoksulu, dulu.
Fütüvvet içinde çizilmiş yolu,
Zanaatkâr mir'i; Ahi Evran'dır.

Dürüst toplum olmuş bütün emeli
Selçuklu yurduna atmış temeli.
Büyük mutasavvıf, büyük bir veli,
İlmî yönü iri; Ahi Evran'dır.

Şeyh Kirmanî derler asıl hocası
"Dini, fenni öğret! " olmuş ricası.
İlim, irfan ile tütmüş bacası,
Fatma Bacı yâri; Ahi Evran'dır.

Sosyal, iktisadi, siyasi yanı;
Toplayıp eğitmiş bunca insanı.
Otuz iki türden esnafın canı;
Atılımın feri; Ahi Evran'dır.

Moğollara karşı koymuş Kayseri,
Onların lideri bu gönül eri.
Bir sanayi kurmuş, işlemiş deri;
Debbağların pir'i; Ahi Evran'dır.

Yirmi eser vermiş çağın edibi,
Öğrenmiş öğretmiş ahlâk, edebi.
Hacı Bektaş, Yunus, Yesevî gibi;
Erenlerden biri; Ahi Evran'dır.

Erdemli esnaflık tasası ile
Dolaşmış elinde asası ile
Yedi Yüz Kırk madde yasası ile
Ahilik önderi; Ahi Evran'dır.

Yüce Yaradan'ı bilince vahit;
Hep doğrudan yana olmuştur şahit.
Kırşehir'de Moğol etmiştir şehit,
Hakk'a varan diri; Ahi Evran'dır.

Bindebir Ahilik; kardeşlik, mertlik…
Yiğitlik, dürüstlük, bir de cömertlik.

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

İnsandan insana yoktur namertlik;
Zenginliğin zer'i; Ahi Evran'dır.

22.06.2014

Ozan Bindebir

Ahilik Öğretisi (Fütüvvetname)

Ahilik; cömertlik, kardeşlik demek
Yardıma kardeşçe yeten Ahi'dir.
Dürüstçe çalışıp vererek emek
Ekmeğine teri katan Ahi'dir.

Ahi Evran koymuş Ahi yasası,
Yedi Yüz Kırk kural işin esası.
Uymayan "yolsuz"dur sözün kısası;
Bu yolu eksiksiz tutan Ahi'dir.

Teşkilatın başı devr-i Fütüvvet
Erdemli çalışmak Hakka ibadet…
Gönlünde sağlayıp yüce adalet;
Vicdanı huzurlu yatan Ahi'dir.

Birlik olmuş Otuz İki esnafı,
Çalışıp doldurmuş dükkânı, rafı.
Memnun etmek için cümle etrafı;
Kaliteyi ucuz satan Ahi'dir.

Merhametle harman edip iffeti,
Adaletle kurup dostluk ülfeti,
Silip yüreğinden kini, nefreti
Benliği bir yana atan Ahi'dir.

Düzelmiş ahlâkı, artmış bilgisi
Kötülüğü silmiş gönül silgisi.
Erdemli yaşamdan yana ilgisi;
Yanlışa kaşını çatan Ahi'dir.

Dayanışma vardır, olmaz rekabet
Ahlâklı ustaysa alır icazet.
Ne bir haksız kazanç, ne de bir rüşvet;
Haramı el tersi iten Ahi'dir.

Yolu çizmiş Ahi Evran tamimi,
İnanç ibadette dürüst, samimi…
Okumuş öğrenmiş "elif"i, "mim"i
İnsanlık ilmini yutan Ahi'dir.

Pir'inden öğrenmiş ahlâk, edebi
Türk-İslam kültürü asıl sebebi.
Hak yolda yürüyen bir eren gibi;
Kendi benliğinde yiten Ahi'dir.

Bindebir'im bilmem kaçıncı evre,
Sekiz asır geçmiş, gelmiş bu devre.
Dayanıp her türlü cefaya, cevre
Gülün dikeninde öten Ahi'dir.

12.07.2014

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ozan Bindebir

Ahu Gözlüm (Anjanbman Şiir)

Sen gideli ben kendime
Gelemedim ahu gözlüm.
Seni kime sorsam, kime?
Bilemedim ahu gözlüm.

Seni sevdim, düştüm aşka
Derdin bile bir bambaşka…
Şu gönlüme senden başka
Dilemedim ahu gözlüm.

Silemedim bu kaderi,
Çizilmiyor da üzeri.
Sen gittiğin günden beri,
Gülemedim ahu gözlüm.

Durduramam bu hışım'ı
Akar kan, yaş karışımı.
Bindebir'im gözyaşımı,
Silemedim ahu gözlüm.

Ozan Bindebir

Aklım Bir Hoş

Kimi gelir, kimi gider
Koca Dünya boş değil mi?
O yâr bana sitem eder,
Aklım da bir hoş değil mi?

Bülbül gülü tutar durur,
Dikenleri batar durur,
Seher vakti öter durur
Bülbül de sarhoş değil mi?

Ben bülbülüm, yâr de gülüm
Ayrılıktır asıl ölüm.
Sevdiğinden gelen zulüm,
Bindebir'e coş değil mi?

Ozan Bindebir

Aklımı Yitirdim

Dostlar aklımı yitirdim,
Deli oldum diyemedim.
Ömrümü yedim bitirdim,
Bir sözümü yiyemedim.

Başıma ne dertler açtım,
Aşkın şarabından içtim.
Mest olup kendimden geçtim,
Kırk senedir ayamadım.

Gözyaşıma kanlar kattım,
Çamurdan çamura battım.
Dikenler üstünde yattım,
Acısını duyamadım.

Nazlı yâri eller aldı,
Bana bir sevdası kaldı.
Ömrümden bir ömür çaldı,
Yine yâre kıyamadım.

Ölüm fermanım yazıldı,
Mezarım bile kazıldı.
Dertler sıraya dizildi,
Bindebir'im sayamadım.

12.02.2005

Ozan Bindebir

Al Başına Çal

Felek, şikâyetim söyleyim sana,
Böylesi hayatı al başına çal!
Dünyada ölümü arattın bana,
Böylesi hayatı al başına çal!

Hazan vurmuş bir gül gibi soldurdun,
Kederimden saçı, başı yoldurdun.
Bir kere ölünür, sen bin öldürdün,
Böylesi hayatı al başına çal!

Bir yâr sevdim sanki yüzüm mü güldü?
Kul, köle oldum da kıymet mi bildi?
Dünyanın derdini üstüme saldı,
Böylesi hayatı al başına çal!

Yoksullukta geldi düştü peşime,
Türlü türlü dertler açtı başıma.
Haksızlar karıştı doğru işime,
Böylesi hayatı al başına çal!

Yüksel'de sağlıklı beden mi kaldı?
Dostlarımdan gelip giden mi kaldı?
Artık yaşamama neden mi kaldı?
Böylesi hayatı al başına çal!

26.03.1998

Ozan Bindebir

Alfabename

A Adım adım ilerliyor kötülük
B Böyle yanlış gidişatı terk edin!
C Cümlemize zarar verir katılık
Ç Çok geç olur, bir an önce fark edin!

D Derin suya yüzemeyen girmesin
E Elde olan varı ele vermesin
F Fuzuliden hiç kimseyi yormasın
G Gönüllerden silinmeden çark edin!

H Hatalardan tez vakitte dönmeli
I Ilık ılık akan kanlar dinmeli
İ İkiliktir bize düşman, denmeli
J Jandarmayı bir tarafsız erk edin!

K Kelimeler, boş cümleye dönmesin
L Lafazanlar iş yaparım sanmasın
M Millet duyup boş vaade kanmasın
N Ne yasaya, ne inanca şirk edin!

O Ortalıktan silindikçe hakikat
Ö Özden uzak, kayıp olur liyakat
P Peşi sıra revaçtadır sadakat
R Razıysanız başınıza berk edin!

S Sulayın şu ovaları, bağları
Ş Şu ormanı, sahilleri, dağları
T Tarlaları ek biç yaşat sağları
U Uzak yakın demeyin hiç, herk edin!

Ü Üzerine gelen varsa bil hasım
V Ve bu Vatan için dinmez hiç yasım
Y Yüksel adım, Bindebir'dir mahlasım
Z Zorunuza gidiyorsa gark edin!

Ozan Bindebir

Alışmış

Ne söylesem boşunaymış boşuna,
Ezilenler ezilmeye alışmış.
Tecavüzler bile gitmiş hoşuna,
Düzülenler düzülmeye alışmış.

Bir kuru ekmekle doyup yatanlar,
Zamlı şükürleri sayıp yatanlar,
Kış günü soğuktan buyup yatanlar,
Büzülenler büzülmeye alışmış.

Oy'lar artmış; her gün bir halt yedikçe,
Halkım olamamış bir demir ökçe…
"Ülke için birlik olun! " dedikçe,
Çözülenler çözülmeye alışmış.

Kâr etmemiş aydınların öğüdü,
Şemsiye zannetmiş salkımsöğüdü.
Kırk kiloya düşmüş yoksul yiğidi,
Süzülenler süzülmeye alışmış.

Aydın insan olmak hoşa gitmemiş,
Âlimin cahile gücü yetmemiş.
Katiller sevgiye biat etmemiş,
Yüzülenler yüzülmeye alışmış.

Her yanda kaynarken cadı kazanı;
Besbelli kaybolmuş gözün izanı.
Çaresizdir şu Bindebir ozanı,
Üzülenler üzülmeye alışmış.

31.03.2014

Ozan Bindebir

Ali Demir Hocamıza

Ali Demir Hoca'mızla dertleştik,
İçinde benden çok yarası varmış.
Derde dert katarak derdi üleştik,
Çoğu aldı, demek parası varmış.

Yâr sandığı yara açmış derinden,
Mevla'm esirgesin böyle birinden…
Anlattıkça aklım çıktı yerinden,
Bağrında is tutmuş çırası varmış.

Kendi deryasına akmış durulmuş,
Emek için, ekmek için yorulmuş.
"Hak" demiş ya, onun için vurulmuş;
Zalimin gönlünde karası varmış.

Doğanyuva Köyü, Erzincan ili…
Davut Sulari'den çözülmüş dili.
Adını O vermiş: üçlerden "Ali"
Hak yolda yürüyen yöresi varmış.

Zorluklarla geçse bile hayatı,
Okumuş, öğrenmiş edebiyatı.
Emevi düzeni çelikten katı;
Yine ezilmekte sırası varmış.

Sevmiş ozanları, sevmiş âşığı…
Âşık-ı Sadıktan almış ışığı.
Gönlünü eylemiş Pir'in eşiği;
Böyle yolu, böyle töresi varmış.

Bindebir'im "sevgi" dedik, dost olduk
Bizler bize ne üst, ne de ast olduk
Hak ceminde deri verdik, post olduk;
Dar'a duranın da darası varmış.

27.05.2014

Ozan Bindebir

Ali Kılıç Başkanıma

Pülümür İlçesi, yıl Altmış Dört'te
Dünyaya gözünü açmış Başkanım.
Tunceli toprağı bin türlü dertte
Acılardan bade içmiş Başkanım.

O anda adına "Ali" demişler,
"Olsun masumların dili" demişler,
"Sanki coşkun Munzur seli" demişler;
Nice engelleri geçmiş Başkanım.

Çalkantılı olan durumu sezmiş,
Siyasetin yönü, yolunu çizmiş.
İlinden ayrılmak bağrını ezmiş;
Alman ülkesine göçmüş Başkanım.

Gazeteci olmuş sağlam ilkede,
Muhabirlik yapmış üç-dört ülkede…
O'nu güçlü kılan bunlar belki de;
Kendi kaftanını biçmiş Başkanım.

Demiş: "Ne ezilen, ne de bir ezen"
"Dünyaya kurulsun bir Hakça düzen".
İnsan olmak için göstermiş özen;
Kötülükten uzak kaçmış Başkanım.

Otuzunda girmiş yola, erkâna
Özünü bağlamış Telli Furkan'a.
Canlar sahip çıkmış böyle Başkana;
Sevgi tohumunu saçmış Başkanım.

Deniz Feneri'ni karada görmüş,
Temiz vicdanları yarada görmüş,
Vurgunu, talanı orada görmüş;
Yargının yolunu açmış Başkanım.

Ata'mın kurduğu Parti'ye girmiş,
Türlü kademede hizmetler vermiş.
Halkı ayırmadan bir gözde görmüş;
Halkına Hakça yol seçmiş Başkanım.

Ali Kılıç Başkan bu son seçimde;
Halkı kucaklamış türlü biçimde…
Bindebir'im sevgi duydum içimde,
Maltepe'de başa taçmış Başkanım.

26.11.2014

Ozan Bindebir

Ali Özücoş Ozanıma Cevaben (Deyişme)

Özücoş'um beni benden götürür,
Âşığın derdine derman bulunmaz.
Birisi söz açar, biri bitirir
Noktaya virgüle ferman bulunmaz.

Dost arıyor isen; toprağa bir bak
Nasip için yeşil yaprağa bir bak
Muhabbetle çağlar, ırmağa bir bak
Gönüller şehrine kervan bulunmaz.

Çınarlar ayakta ölür de gider,
Rüzgâr yüzümüzü yalar da gider,
Güller güz gelende solar da gider,
Bu ömrü savuran harman bulunmaz.

Ârifler âriften alır payını,
Ok atacak avcı saklar yayını,
Çoban yaz gelende kırkar koyunu,
Zamanı eğiren kirman bulunmaz.

Bindebir'im aldım hayattan dersi
Bir fikrim oluştu, birleşti hepsi.
Adem'i cennetten çıkardı nefsi,
Nefsini öldüren kurban bulunmaz.

Ozan Bindebir

Allah'sız Allah'lılar (Beyit)

Şu Allah'sız Allah'lılar bana 'Allah'sız' demişler,
Allah ile dostluğumu Allah'sızlar bilmemişler.

20.02.2010

Ozan Bindebir

Aloşlar (Taşlama)

Leke almış ak-itlere
"Aloş" derler bizde gardaş.
Ayaktaki poşetlere
"Galoş" derler bizde gardaş.

Kanar aynı vaazlara,
Bıçak çalar boğazlara.
Şu sakallı yobazlara,
"Kirloş" derler bizde gardaş.

Cehaletin mirasıdır,
Söylemenin sırasıdır.
Cehennemim çırasıdır,
"Talaş" derler bizde gardaş.

Namertlere diyemem er,
Bunlar toptan şer oğlu şer.
El dururken birbirin yer,
"Dalaş" derler bizde gardaş.

Dinlemedi Bindebir'i,
Günden güne arttı kiri.
Korkudan ne yapsa yeri,
"Telaş" derler bizde gardaş.

22.09.2017 – (4+4)

Açıklamalar (TDK Sözlük) :
Aloş: Beyaz renk üzerinde siyah lekeli (Alaca) köpek.
Galoş: Müzelerde, özellikle sağlık kurumlarında özel bölümlere girerken ayakkabı üzerine geçirilen ince ve şeffaf korumalık…
Kirloş: Kirli ve pasaklı…
Talaş: Testere ile biçilen veya rende, matkap, törpü vb. araçlarla işlenen bir şeyden dökülen kırıntılar
Dalaş: Kavga, gürültülü bağrışıp çağrışma

Ozan Bindebir

Amerikan Faşistleri

Kan içmeye doymadılar,
Amerikan faşistleri.
Hukuka hiç uymadılar,
Amerikan faşistleri.

Emperyalist ve komprador,
Bunları doyurmak çok zor…
Dirilmiş gelmiş dinozor,
Amerikan faşistleri.

Bunların sömürme derdi;
Bütün insanlığı gerdi.
Zulümden başka ne verdi?
Amerikan faşistleri.

Dünyaya atarlar ateş,
Kazandıkları hep beleş,
Bunlar kalleşten de kalleş,
Amerikan faşistleri.

El de savaş, bunda tatil
Gizli duran çirkef çitil
Bunlar eli kanlı katil;
Amerikan faşistleri.

Yakındır nükleer savaş,
Bak geliyor yavaş yavaş.
Taş üstünde bırakmaz taş?
Amerikan faşistleri.

Sarılmaz atom yarası,
Bunlar akıl fukarası.
İnsanlığın yüzkarası;
Amerikan faşistleri.

Sarı yankinin ürünü,
Bitirir insan türünü.
Biri yesin öbürünü,
Amerikan faşistleri.

Ozan Bindebir'i duysun,
İsterse hedefe koysun.
Dünya hukukuna uysun,
Amerikan faşistleri.

13.08.2017

Ozan Bindebir

Anagram Dörtleme

Ekin kısa inek yüksek bir anda gördü enik
Kilit vursan kulübeye, aklına düştü itlik
Şekil bu ya işlek yoldan anası etti eşlik
Sirke içmiş gibi sanki, gidiyor esrik esrik

Katır Tarık inatçıdır; tarlaya koşar artık
Kalıç çalar kıt ekine, aklına gelmez açlık
Çakıl taşlar hoplar durur neylesin ekin çalık
Kılı bile kıpırdamaz; ter döker ılık ılık

İcar ekmiş Raci Bey'den, minnetle etmiş rica
Cari hüküm işletmişler; borcuna gelmiş icra
Arka komşu akar için olmuş vicdanı kara
Asır boyu Sarı Sülü küfretmiş ardı sıra

Kalas gibi salak adam, yüzü sıvama sakal
Kalça artık laçka olmuş, sanki yaralı çakal
Polat gibi sert yine de, bir ayağı da topal
İlam versem alim gelse Haktandır olmaz imal.

Ozan Bindebir

Anagram Dörtleme II

Orman içinde bir roman
Yaban yerde gezer bayan
Nisan ayı her yer insan
Namaz vakti oldu zaman

Çelik tırpan, olgun çilek
Çekiç sapı sanki çiçek
Eşlik ettim, yollar işlek
Derik ilçe, geldik direk

Kına aldı bizim Akın
Yankı verdi yanık kayın
Yılan gördü oğlum Yalın
Kaynı bize durdu yakın

Bakir erkek olur kibar
Bahri bizi etmiş ihbar
Karne almış yırtık kenar
Tarak kel başa ne katar

*
Not: Şiirin kuralını bozmamak için mahlas kullanılmamıştır.
*
Anagram Sözcük Kuralları:
Harf Eşitliği: Orijinal kelimedeki her bir harf, yeni kelimede birebir aynı sayıda geçmelidir.
Anlamlılık: Ortaya çıkan yeni dizilim rastgele bir harf yığını değil, anlamlı bir kelime olmalıdır.
Harf Değişimi: Kelimeye yeni harf ilave edilemez veya mevcut harfler silinemez.
Palindrom kelimelerin tersten okunuşu aynıdır, anagram sayılmazlar.

Ozan Bindebir

Anagram Sicilleme

Kaidesiz bir şekilde yaşarsa kişizade
Akide şekeri gibi erir gider kaide
Fedai sanır kendini her gün verir ifade
Daire var idare yok; ona neyler irade?
Deniz görmek bir insanı bırakır iken zinde
Asaletsiz olduğunda tükenir asilzade
Deva yoksa veda eder bir gün dolunca vade
Ender değil nerde olsa yontar onu bir rende
Direk kredi sayılır Derik yolunda kirde
Edip ile bir sofrada yediğin etli pide
Erdek, keder bırakır mı, hele varsa bir kerde
Edim ile dolar sanma her zaman şu boş mide
Derince düşün bir kere kulu etme rencide
İdea denilen benlik sana olur iade
Seda versin Bindebir'in sözleri kalsın sade.

Ozan Bindebir

Anam!

Kâinattan büyük derdin var gibi,
Günden güne solar, kurursun Ana'm!
Samyeline karşı dağda kar gibi,
Her gün ılgıt ılgıt erirsin Ana'm!

Ben bildim bileli gülmedi yüzün,
O güzel yüzünden gitmedi hüzün,
Kahrınan tükendi gecen, gündüzün;
Kaderine küser dururs un Ana'm!

Saçların kar gibi, dişin dökülmüş,
Nerde fidan boyun, belin bükülmüş,
Her gün ilmek ilmek ömrün sökülmüş,
Gördüm yoluna zor yürürsün Ana'm!

Ne derdin var söyle bende bileyim?
Gel yavrunu üzme kölen olayım…
Yüzün gülsün bende biraz güleyim,
Yüksel'i dertlere bürürsün Ana'm!

24.02.2001

Ozan Bindebir

Anasını, Avradını (Kalaylama)

(Kazak Abdal'a Nazire)

Kızacaklar kızsın bana,
Bu sözlerim tüm cihana.
Kim kıyarsa bir fidana,
Anasını, avradını…

Cahil aklı alanların,
Çağdan geri kalanların,
Arife tef çalanların,
Anasını, avradını…

Düşünceye gem vuranın,
Zalim ile saf duranın,
Yiyip içip kuduranın,
Anasını, avradını…

Nifak sokan yalancının,
Yoksul soyan talancının,
Tarikatta oğlancının,
Anasını, avradını…

Düzen bozan düzenbazın,
Her işinde madrabazın,
İnsan kesen pis yobazın,
Anasını, avradını…

Kemik atsan kemirenin,
Beden, ilik sömürenin,
Sömürdükçe semirenin,
Anasını, avradını…

Yalan yere ağlayanın,
Yürekleri dağlayanın,
Dinden çıkar sağlayanın,
Anasını, avradını…

Şu akılsız Bindebir'i,
Yüzseler de diri diri,
Kim ezerse bir fakiri;
Anasını, avradını…

18.11.2017 – (4+4)

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ankara'm

Seksen iki sene önce Dikmen'den,
Ata'm güneş gibi doğmuş, Ankara'm.
Karşılanmış; ilgi görmüş Seymen'den,
Karanlığı; ışık boğmuş, Ankara'm.

Takvim yirmi yedi, ayda Aralık,
Güneş doğmuş; uçup gitmiş karanlık.
Esaret zor, ölmek ise bir anlık;
Ölmek; esarete yeğmiş, Ankara'm.

Polatlı'ya kadar gelmiş Yunanlar,
Memleketi garip, yalnız sananlar.
Karşısına durmuş kurşun sunanlar;
Ne onlara boyun eğmiş, Ankara'm.

Burayı başkente uygun görmüşler,
Halkı yönetmeyi halka vermişler.
Lâik Cumhuriyet Devlet kurmuşlar;
Doğrusu her şeye değmiş, Ankara'm.

Frigya Kralı Midas'tan beri,
Galat, Roma, Lidya, Pers ve Medler'i.
Hititlere varır gidince geri;
Beş bin yıllık kültür yığmış Ankara'm.

Bin dört yüz iki'de Çubuk Ovası,
Yıldırım Beyazıt- Timur kavgası…
Yiğitlerin göğe çıkmış nidâsı;
Kimi ölmüş, kimi sağ'mış, Ankara'm.

İyi günler kötü güne çevrilmiş,
Seksen dört yıl önce yanmış kavrulmuş,
Rüzgâr esmiş, kül kül olmuş, savrulmuş;
Duman duman göğe ağmış Ankara'm.

Hirfanlı, Sarıyar, Çatalağzı'ndan,
Çubuk'tan, Bayındır, Kurtboğazı'ndan,
Işığımla suyum var en azından;
Yine bugün yağmur yağmış, Ankara'm.

Kemir, Ankara ve Seben Çayları,
Her yıl coşar gider bahar ayları.
Yıldırım'la, Işık, Aydost dağları;
Ne yüksek, ne şirin dağmış, Ankara'm.

Yaylalar, Tuzgölü, Mürted Ovası,
Hüdayda, miskettir oyun havası.
Beyaz keçi, yeşil armut gıdası;
Meyve, sebze, bahçe, bağmış Ankara'm.

Bedesten, Akköprü, Kale, camiler,
Selçuklu, Osmanlı çok mimâriler.

Gâvurkale var ki orda Etiler;
O zamanlar başka çağmış, Ankara'm.

Ozan Yüksel eder senin methini,
Agustus Tapınak, Belkıs Sütunu…
Etnoğrafya; on beş sene yatanı;
Anıtkabre ancak sığmış, Ankara'm.

06.12.2001

Ozan Bindebir

Anladım (Çapraz Kafiyeli)

Ben kendimi kâmil insan sanırdım,
Cahillerden ders alınca anladım.
İnsanları sözde iyi tanırdım,
Fikirlerim ters olunca anladım.

Kimileri gıcık olmuş tipime,
Herkeste bir hırs olunca anladım.
Her biri bir yandan vurdu tepeme,
Çekiçlere örs olunca anladım.

Bindebir'i şişirmişler boyuna,
Çırağımdan kurs alınca anladım.
Güvendikçe kolay geldim oyuna,
Üst üstüne mars olunca anladım.

Ozan Bindebir

Anlamadım

Kırk sene bağlama çaldım,
Tondan bir şey anlamadım.
Gâh ayıldım, gahi daldım;
Ondan bir şey anlamadım.

Bilmeden cahile uydum,
Duyulmadık sözler duydum.
Yaz günü üşüdüm buydum;
Dondan bir şey anlamadım.

Bir kuru sevdaya yeldim,
Boş hayale gittim geldim.
Hayatın resmini deldim;
Fondan bir şey anlamadım.

Rüzgâr gibi gelip geçtim,
Ecel şerbetini içtim.
Ömrü, ekin gibi biçtim;
Hondan bir şey anlamadım.

Bir çırpıda ömrüm bitti,
Dediler: "Bindebir gitti."
Dostlar bir çukura itti;
Sondan bir şey anlamadım.

12.04.2013

Açıklama:
Hon: Tırpanın bir vuruşta biçtiği ekin.
(Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü)

Ozan Bindebir

Aptal Âşık (Hüsn-i Talil)

Temmuz güneşinde, yaz sıcağında
Gölgemi peşimden sürüklüyorum.
Gönül atölyemde, aşk ocağında
Küllenmiş ateşi körüklüyorum.

Bir türlü anlamaz yâr firkatımı,
Gönlü kayalardan, taştan katı mı?
Dolu dizgin sürdüm gönül atımı,
Yârin yaylasına örüklüyorum.

Sızlanırken sırma telli saz gibi,
O yâr zulüm etse gelir naz gibi.
Bindebir'im sanki derdim az gibi,
Derdimin üstüne dert yüklüyorum.

Ozan Bindebir

Ararsında Bulamazsın Sevdiğim

Bu cevri cefanın sonu da gelir,
Ararsında bulamazsın sevdiğim.
Beni ölmez sanma; her canlı ölür,
Ararsında bulamazsın sevdiğim.

Aşkına düşeli sinem ataşta,
Akıl mı bıraktın bu garip başta?
Beni verem ettin, gözlerim yaşta;
Ararsında bulamazsın sevdiğim.

Seviliyorsun ki; izleniyorsun,
Peşinden yürüsem; hızlanıyorsun.
Sarılayım desem, nazlanıyorsun;
Ararsında bulamazsın sevdiğim.

Bindebir'im yıktın gönül tahtımı,
Kömürden de kara ettin bahtımı.
Nasıl yârsin alamadım ahtımı;
Ararsında bulamazsın sevdiğim.

09.12.2009

Ozan Bindebir

Ârifin Tarifi

Anlatmak kolay mı gerçek ârifi?
Isırgan elinde gül oldu derler.
Ârif demek bence aşkın tarifi,
Aslı için Kerem kül oldu derler.

Güzelliği özde bulduğu için,
Aşkı bir ibadet bildiği için,
Gıdasını aşktan aldığı için,
Mecnun'un mekânı çöl oldu derler.

Dedem Korkut bize bir çığır açmış,
Yunus, sevgi deyip kendinden geçmiş.
Lagari, göklerde kuş gibi uçmuş;
Hezarfen'e kanat, kol oldu derler.

Nasrettin Hoca'yla güldük gülüştük,
Hasan Ali Yücel ile geliştik.
Mahzuni Şerif'le hakça bölüştük,
Sözleri kendine zul oldu derler.

Ariflerin yolu; ilimle irfan
Yurduna sığmamış Nazım Hikmet Ran.
Dört yüz yetmiş yedi eserle Sinan,
Kendi sanatına kul oldu derler.

Hünkâr Hacı Bektaş, sevmiş insanı
Ahmet Yesevi'den yolu, erkânı.
Kitaba dökülmüş Türk'ün lisanı,
Kaşgarlı Mahmut'ta dil oldu derler.

Kemlikten arınıp arıtmak için,
Cehaleti kökten kurutmak için,
Yanlışı potada eritmek için,
Mevlana'dan haydi gel oldu derler.

Bilirim milletim ezelden necip;
Ozanlar, aydınlar, bir yığın mucip.
Kutadgu Bilig'le Yusuf Has Hacip,
Devlet yönetecek yol oldu derler.

Sevgiliye çağrı yapmış, ünlemiş
Dünya âlem hayran hayran dinlemiş.
Hasta gibi inim inim inlemiş;
Itrî, sazındaki tel oldu derler.

Âşık Veysel gönül insanı olmuş,
Yüreğinde her dem hicranı olmuş,
Toprağı yâr bilmiş, hayranı olmuş;
Elinde kazmayla bel oldu derler.

Bindebir'im daha nice nicesi
Tarife yeter mi sözün hecesi?

Türklük âleminin o en yücesi,
Ata’m, tutunacak dal oldu derler.

08.06.2011

48. Ulusal 22. Uluslar arası Hacı Bektaş Veli Anma Törenleri ve Kültür Sanat Etkinlikleri Çerçevesinde Düzenlenen Hece Vezni Şiir Yarışmasında 2. Mansiyon Ödülüne Layık Görüldü.

Ozan Bindebir

Armağan Etti

Aşkına düşeli dertli söyleyen,
Dil'imi armağan etti yâr bana.
Bu günümü dünden beter eyleyen,
Hal'imi armağan etti yâr bana.

Aklımdan olurdum adı dendimi
Her gün paralardım kendi kendimi.
Gözlerimin yaşı yıktı bendimi,
Sel'imi armağan etti yâr bana.

Sanki bana nispet ellerin oldu,
Aşkın filizini kökünden yoldu.
Derdine düşeli gül benzim soldu,
Zulümü armağan etti yâr bana.

Yüksel'im donarken yanar erirdim,
Ben sevdiğim için canım verirdim.
Bilsem öleceğim, O'nu korurdum,
Ölümü armağan etti yâr bana.

05.05.1997

Ozan Bindebir

Artık Sevmeyeceğim

Sevmek; ıstırapsa, acı çekmekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.
Sevgi dilenerek, boyun bükmekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

Gülü koklamadan diken dermekse,
Gerçeği görmeyip, hayal görmekse…
Gün gelip o yâri ele vermekse;
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

Sevilenler saygı duymuyor ise,
Sözlerim sözüne uymuyor ise.
Bindebir'i adam saymıyor ise,
Bundan sonra artık sevmeyeceğim.

27.08.1999

Ozan Bindebir

Artık Yeter (Taşlama)

Yeraltında cennet arayan yobaz,
Dünyayı cehennem ettiğin yeter!
Düzenine akıl ermez madrabaz,
Şeytanın peşinden gittiğin yeter!

Türkü değil çığlık oldu avazlar,
Katil olan katil sırtı sıvazlar.
Destek verdiklerin insan boğazlar;
Kanı, gözyaşına kattığın yeter!

Yok sayarak adaleti, ilkeyi
Aslanlara baş eyledin tilkiyi...
Parsel, parsel paylaştınız ülkeyi;
Halkın öz malını sattığın yeter!

Dürüstlük taslayıp sahte halinle,
Hırsızlığı kendin yaptın elinle…
İnsanları kırıp döktün dilinle,
Vakitli vakitsiz öttüğün yeter!

Bir semer alayım, bir de kaşağı;
Oldun gittin tam Merzifon eşeği.
Seni gidi Amerikan uşağı,
İnsanı insana çattığın yeter!

Bindebir'in yılan oldun gözüne,
Kurtlar düşsün senin çürük özüne,
Aptallar inanır ancak sözüne,
Palavradan nutuk attığın yeter!

28.11.2013

Ozan Bindebir

Aslım Neslim Kara Toprak

Nerden geldim ise geri giderim
Benim aslım neslim kara topraktır.
Her dem gerçek olan yolu güderim
Benim aslım neslim kara topraktır.

"Dört anasır" aynı vardan kardeşiz
Hava, suyuz, toprak, bir de ateşiz
Gâhi toprak, taşız; gâhi Güneş'iz
Benim aslım neslim kara topraktır.

Canlı don değişir, kim der ölecek?
Ya bir ot olurum, ya kurt, ya böcek
Hakk'tan gelen yine Hakk'a dönecek
Benim aslım neslim kara topraktır.

Âdem dünkü çocuk, ben hep var idim
Cahil fark edemez bir esrar idim
Bakıp geçenlere bir didar idim
Benim aslım neslim kara topraktır.

Yediğim içtiğim hepsi topraktan
Hiç ayrı görmedim toprağı Hakk'tan
Korkum vardır ondan ayrı kalmaktan…
Benim aslım neslim kara topraktır.

Beni her halimle kabul ediyor
Bir versem on katın geri ödüyor
Onlarca element bende gidiyor
Benim aslım neslim kara topraktır.

Bindebir Ozan'ım budur kararım
Ne kâr ettiğim var, ne de zararım
Ne cehennem ne de cennet ararım
Benim aslım neslim kara topraktır.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):

Yol gütmek: Bir amaç doğrultusunda planlı hareket etmek, yöntem belirlemek, izlenecek yolu belirlemek veya bir konuda belirli bir tutumu sürdürmek
Anasır: Unsurlar, elemanlar
Dört Anasır: Hava, toprak ateş, su.
Esrar: giz, gizem, sır, batın ve saklı
Didar: Yüz, cemal

Ozan Bindebir

Asonans

(Amcazâde)

Ankara'da Amcazâde akşamdan ayarlamış
Apartmandan ayrılarak aramış akranları…
Alabalık, Akçaabat almış ama ahmakça
Abartarak abanmış; aşırmış akmantarı.

Acem Abbas, Aylak Arda anasından akraba…
Ahraz Ata akıllıca ağırayak akbaba;
Aramadan Akçaabat araklamış ahşaba.
Amcazâde Abdal Âdem, aptallığı apayrı.

Akşam akşam arkadaştan ayrılıp Adana'ya;
Arabacı Azman Ayvaz atlamış arabaya…
Afganlı'nın arabadan aksoğan aktarmaya,
Aşırarak ahlâksızca aynen Adapazarı...

Not: Şiir 15 hecelidir, üç dörtlükte 147 adet "a" harfi bulunmakta ve her kelime "a" harfi ile başlamaktadır. Bir "asonans" örneğidir.
*
Amcazâde: Amcaoğlu
Akran: Yaşıt
Akçaabat: Akçaabat köfte
Aksoğan: Ada soğanı
Acem Abbas, Aylak Arda, Ahraz Ata, Amcazâde Abdal Âdem ve Azman Ayvaz olayın kişileri (İsimler).

Ozan Bindebir

Asya'ya Ağıt

(Hikâyeli Türkü)

Ondördünde dolunayım
Kirpiği ok, kaşı yayım
Kurban kabul oluyorsa,
Sana kurban ben olayım.

Bir menenjit gelmiş başa,
Bir baş çıban konmuş kaşa.
Kocaçay'a varıp düşsem;
Çalsa beni taştan taşa.

Ondördünde gonca gülüm
Niye sustun şen bülbülüm?
Sen uyan da ben öleyim;
Yakışmadı sana ölüm.

Ne karaymış alın yazım
Sızlar bağrım sızım sızım
Rüyandaki zalım kamyon
Şimdi bize çarptı kuzum

Alemşahlı bağlarına,
Duman çökmüş dağlarına.
Asya'm beyaz kefen giymiş,
Yası kalmış sağlarına.

Altmış Üç'ün Karakış'ı
Aklımızda can yakışı…
Hiç aklımdan çıkmıyor ki
Asya'mın o son bakışı.

Tahtaları konmuş perde,
Sancıları dinmiş serde.
Asya'm böyle nasıl yatar,
Zemheri'de kuru yerde?

04.01.2018

Ozan Bindebir

Âşık Oldum

Daha yüzünü görmeden,
Bir güzele âşık oldum.
Bir tek kelime sormadan,
Bir güzele âşık oldum.

Sevgi dolu hiç solmayan,
Ben ağlarken o gülmeyen,
İnsana kusur bulmayan,
Bir güzele âşık oldum.

Hilal kaşlı, ela gözlü
Her ne ise, açık sözlü
Dilim türkü, elim sazlı
Bir güzele âşık oldum.

Hayalimden geçti bunlar,
Arzu ettim bir zamanlar.
Yüksel'in halinden anlar,
Bir güzele âşık oldum.

30.12.1984

Ozan Bindebir

Âşık Veysel Biyografisi

Bin Sekiz Yüz Doksan Dördün güzünde,
Dünyaya açılmış gözü Veysel'in.
"Ayıpınar" denen mevki düzünde
Toprağa belenmiş yüzü Veysel'in.

Babası Ahmet'le anne Gülizar
"Veysel doğdu" diye olmuş bahtiyar…
Çiçek hastalığı denen canavar;
Gözün(ü) almış, körpe kuzu Veysel'in.

Yeni gelmiş iken yedi yaşına,
Felek zehir katmış tatlı aşına.
Neler neler gelmiş dertli başına;
Kışa dönmüş bahar, yazı Veysel'in.

"Avunsun" diyerek vermişler sazı,
Yüreğinde hem aşk, hem başka sızı…
Türküler çığırmış, dilde avazı…
Başka ekol olmuş sazı Veysel'in.

Sevinçle gidermiş bahçeye, bağa
Bir bir dokunurmuş dala, yaprağa.
"Sadık yârim" dermiş; kara toprağa
Bir ona geçermiş nazı Veysel'in.

İhaneti görmüş Esma eşinden,
Koşup gidememiş hemen peşinden.
Yanmış bağrı, beter olmuş meşinden,
Kalmış yüreğinde sızı Veysel'in.

Ahmet Kutsi TECER tutmuş elinden,
Cumhuriyet, övgü almış dilinden,
Üç ayda zor aşmış Çubuk Belinden,
Ankara'da şişmiş dizi Veysel'in…

İkinci eşidir Gülizar Ana;
Onun ile tekrar doğmuş cihana.
Halkevinde hizmet vermiş vatana,
Parlamış yürekte közü Veysel'in.

Ata'mıza dermiş: "Adamın hası"
"Atatürk'tür Türkiye'nin ihyası"
Ona ağıt yazmış, çekerken yası;
Tarihlere geçmiş sözü Veysel'in.

Hep onu bulsa da çilenin ağrı,
Dertlerden kavrulup yansa da bağrı,
Hep birlikten yana yaptığı çağrı;
Dünyaya örnektir tezi Veysel'in.

Akciğerde her gün azmış kanseri,
Yetmiş Üç Nevruz'u; tükenmiş feri,

Bağrına basınca o sadık yâri,
Hak ile Hak olmuş özü Veysel'in.

Nevruz'da eserken dağların yeli,
Doldurur engini ilkbahar seli.
Deryada bir damla olan Yüksel'i
Bindebir'den bile azı Veysel'in.
Bindebir'e yoldur izi Veysel'in.

06.03.2017

Ozan Bindebir

Âşıklarımız (Âşıkname)

Dedem Korkut kopuz bağrı döverek,
Aprın Çor Tigin de yâri severek,
Baykan gelmiş Timurlenk'i överek,
Her biri bir halde âşıklarımız.

Hacı Bektaş ayırmamış insanı
Aşık Paşa bulmuş ilim, irfanı
Yunus Emre demiş "kendini tanı"
Bir hırka bir çulda âşıklarımız.

Nesimî Hak deyip yüzdürmüş deri
Eşrefoğlu Hakça vermiş haberi
Kaygusuz'un aşkı Yunus'tan beri
Yürümüş Hak yolda âşıklarımız.

Fuzulî usanmış yârin nazından
Kul Himmet nasibi Hak niyazından
Kazak Abdal bıkmış kul yobazından
Coş etmiş bir selde âşıklarımız.

Dadaloğlu kızıp çıkmış dağlara
Koç Köroğlu selam salmış sağlara
Korkusuz Pir Sultan asılmış dara
İncinir bir gülde âşıklarımız.

Karac'oğlan güzel övmüş dilberi
Unutmak olur mu Âşık Ömer'i
Peşi sıra gelmiş Âşık Gevherî
Birbirine dulda âşıklarımız.

Soya bakın, öp öz Türk'tür Hatayî
Saldırarak yaptılar bu hatayı
Dökülen kan boyadı tüm kıtayı
Kaldı böyle zülde âşıklarımız.

Dertli sazı için çatmış yobaza
Şenlik'le Sümmanî vurmuşlar saza
Ruhsatî, Seyranî çıkmış avaza
Sesleri bir zilde âşıklarımız.

Posoflu Zülâli, bir de Müdamî
Yaman atışırdı Aşık İlhamî
Sivas diyarından Sefil Selimî
Derin dalar gölde âşıklarımız.

Hakk'ın kelâmında Davut Sularî
Ali İzzet Özkan, Âşık Serdarî
Kağızmanlı Hıfzı, Âşık Efkarî
Bağlamada, telde âşıklarımız.

Erzurumlu Emrah, Ercişli Emrah
Bunları da yakmış bir zülf-i siyah

Daimî kadimdi, Beyhanî seyyah
Gezmiş dağda, belde âşıklarımız.

Âşık Hasretî'yle Âşık Feymanî
Ferrahî var bir de Âşık Gufranî
Bayburt diyarından Âşık Hicranî
Her biri bir dalda âşıklarımız.

Emekçiden yana Âşık İhsanî
Pir yolunda yolcu Âşık Mahzunî
Şahturna taşladı bozuk düzeni
Hep dik durdu solda âşıklarımız.

Bağnazlığa karşı durmuş İbretî
Sorgulayıp görmüş Hakkı, hikmeti
Doğrulukta bulmuş gücü, kudreti
Tadı kaymak, balda âşıklarımız.

Veysel'in övdüğü Beserek Dağı
Çok sevmiş bahçeyi, dalı, yaprağı
Sadık yâri bilmiş kara toprağı
Kazma, kürek, belde âşıklarımız.

Nesimî Çimen'de mevcut huyumuz
Hasret Gültekin'de fidan boyumuz
Bir anda kurudu Akarsu'yumuz
Kaldı kızgın külde âşıklarımız.

"Bütün evren semah döner Hüdaî
Aşkından güneşler yanar Hüdaî
Aslına ermektir hüner Hüdaî"
Sözü ince dilde âşıklarımız.

Garip Neşet vurdu sazın döşüne
Yüzyıl geçse zor rastlanır eşine
Yandı kara bağrı döndü meşine
Garip gider salda âşıklarımız.

Ozan Ârif "vatan" dedi tutuştu
Çobanoğlu - Taşlıova atıştı
Çoğu Hakka gitti, çoğu yetişti
Yaşar her bir kulda âşıklarımız.

Bindebir'im bağlıyorum sözümü
Ben ne desem Mevlâ'm bilir özümü
Söndüremem içte yanan közümü
Körükler her yelde âşıklarımız.

Ozan Bindebir

Aşk (Tek Dörtlük Dörtleme)

Aşk yüzünden ölsem de, yine aşkı yaşarım.
Gönlüm aşksız kalırsa, ben kendime şaşarım.
Yolum engel dolsa da, ben aşk ile aşarım.
Aşkımı hep korurum, bu da benim başarım.

24.11.2012

Ozan Bindebir

Aşk Beni

Tanıştığım günden beri,
Aşk beni ne hâle koydu?
Hak yoluna koydum seri,
Her günüme çile koydu.

Estikçe sevdanın yeli,
Gezerim divane, deli.
Aktıkça gözümün seli;
Aldı beni sele koydu.

Oldum derdin derbederi,
Kaldım bir kemik bir deri.
Görenler sanır serseri;
Beni dilden dile koydu.

Yüksel'im inan sözüme,
Uyku girmiyor gözüme.
Benekler düştü yüzüme;
Çiçek gibi sola koydu.

17.09.2001

Ozan Bindebir

Aşk Ve Sevgi

Aşk sahte duygudur sakın kanmayın,
Aslı olan yine sevgidir sevgi.
Aşka güvenerek aman yanmayın,
Yaslı olan yine sevgidir sevgi.

Aşk; coşkun akışlı bahar selidir,
Kor gibi yakışlı bir sam yelidir,
Çok haşin bakışlı, biraz delidir;
Uslu olan yine sevgidir sevgi.

Aşkın işi her gün övünmek ile,
Sevgi bir başkadır güvenmek ile.
Aşk ölürse gelmez dövünmek ile;
Nesli olan yine sevgidir sevgi.

Söyleyeyim bende kalmasın vebâl,
Aşkta hayâl vardır, sevgide cemâl.
Aşk, susar amaca erice derhal;
Sesli olan yine sevgidir sevgi.

Sevgi aratırmış, aşk onu arar
Aşksız sevgi olsa hiç neye yarar?
Yüksel orta yerde kılmışım karar;
Soslu olan aşk-ı sevgidir sevgi.

05.07.2000

Ozan Bindebir

Aşka Âşık Oldum

Dostlarım diyorlar "kime aşıksın?"
Aşka âşık oldum, sevdam var benim.
İtirazı olan ortaya çıksın!
Dostumu bilmekte faydam var benim.

Bu dünyada kalır dünyanın varı,
Beni mest eyleyen dostun didarı…
İstemem viskiyi, eti, havyarı
Muhabbet ceminden gıdam var benim.

Kâinat bendedir; ben kâinatta
Denizde, yerdeyim, hem yedi katta
Düşüncemi anla, gör hakikatta
Baktığım her yerde Hüdâm var benim.

Nice zaman diyar diyar sürüldüm
Milyarlarca sene öldüm dirildim
Bazen öyle bazen böyle görüldüm
Bindebir'im binlik paydam var benim.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük) :
Didar: Yüz, cemal
Havyar: Genellikle mersin balığının salamura edilmiş yumurtası; balık yumurtası
Kâinat: Evren
Hakikat: Gerçek, gerçeklik.
Payda: Bayağı kesirlerde birimin kaç eşit parçaya bölünmüş olduğunu gösteren sayı; mahreç. (1/1000 kesrinin paydası 1000'dir)

Ozan Bindebir

Aşka Düştüm (Bitişik Şiir)

(Üç Şiir Bir Arada)

Değişmem dünya zevkine, Her gün aşka yansam bile
Ben böyle bir aşka düştüm, Yine de sevdim seviştim.
Çıktım her zevkin fevkine, Dilden dile düşsem bile
Ben böyle bir aşka düştüm, Yâr ile güldüm gülüştüm.

Yârden gelen cevr-i cefa; Hoş gelmiş başım üstüne
Sürdüğüm en büyük sefa, Yâr yatar döşüm üstüne
Batıp çıktım yüz bin defa, Yazılmış kaşım üstüne
Ben böyle bir aşka düştüm, Sevgimi böldüm bölüştüm.

Koca evren bana hane, Benim yurdum yuvam oldu
Sevmek, sevilmek şahane; Gönlüm neşe ile doldu
Mecnun'um, Leyla bahane; Bu aşk beni benden aldı
Ben böyle bir aşka düştüm, Yine her derde alıştım.

Dertlerimi ettim harman, Sevgi aldım "dane" diye
Bindebir'e aşktır derman, Gördüler "divane" diye
Yoktur bundan büyük iman, Sevmesi şahane diye
Ben böyle bir aşka düştüm, Her an sevmeye çalıştım.

10.08.2019

Ozan Bindebir

Aşkım Ekonomi

"Ekonomi fena hasta" dediler,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?
Bir tek çaresi var; "Nas'ta" dediler,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Diplomasız doktor yapmış analiz:
"Enflasyon netice, sebebi faiz"
Yetkin ekonomist şu bizim Vaiz,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Kimisi yükseltti, kimi düşürdü.
Kimisi köpürttü, kimi şişirdi.
Dolar ensemizde boza pişirdi,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Dostlar para salmış; ödeme peşin…
Artık cukka sağlam, kırmızı meşin.
Galiba aynı gün düştü ateşin,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Kimisi diyor ki "çok para bastır!"
Kimine helâldir, kimine Nas'tır?
Dünyada tek model; bu bize hastır,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Ekonomi bile dine bağlandı,
Elimiz kolumuz yine bağlandı,
Senin hastalığın Cin'e bağlandı,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Dolar göstergeli şimdi liramız,
Nedense hiç Nas'a girmez kiramız.
Cebimizde erir gider paramız,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Paramızı alev alev yakarken,
Koca ülke aval aval bakarken,
Çetelere senin kanın akarken,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Bindebir bu yükü ben taşıyamam,
Sen beni boşasan ben boşayamam,
Sen iyi olmazsan ben yaşayamam,
Nas'oldun bitanem, iyileştin mi?

Ozan Bindebir

Aşkım Var Deyi

Gel nazlı sevdiğim, ömrümün varı,
Deme "sevdiğinden kuşkum var" deyi.
Çalalım bağlama, cümbüşü, tarı
Öğün “sevdiğimle meşkim var” deyi.

Gönül dağım karla boran, yol sisli
Aşkın yolu engel dolu, kasisli.
Şu gönül sarayım sana tahsisli,
Gel otur sevdiğim, “köşküm var” deyi.

Selam gönder, başım gözüm üstüne
Gel öpücük kondur yüzüm üstüne
Getir koy başını dizim üstüne
“Benim Bindebir’e aşkım var” deyi.

Ozan Bindebir

Aşkın Beni Yaralar (7 Heceli Şiir)

Bilemezsin güzelim
Aşkın beni yaralar.
Yanakları gamzelim,
Aşkın beni yaralar.

Saçın sırma tel gibi,
Kaçma benden el gibi!
Gözüm yaşı sel gibi,
Aşkın beni yaralar.

Gerdanında gül biter,
Kirpiklerin ok atar.
Kurşunlardan beş-beter,
Aşkın beni yaralar.

Yüreğimi kor eder,
Gözlerimi kör eder.
Günlerimi zar eder,
Aşkın beni yaralar.

Benden böyle kaçarken,
Ele gönül açarken,
Daldan dala uçarken,
Aşkın beni yaralar.

Yüksel sana vurgundur,
Sanma küskün, dargındır.
Deli gönül yorgundur,
Aşkın beni yaralar.

09.10.2000

Ozan Bindebir

Ata'm!

Sen bir Mustafa'ydın erdin Kemâl'e
İlim ne demektir, bildirdin Ata'm!
Bayrağım kavuştu yıldız, hilâle
Milletin yüzünü güldürdün Ata'm!

Hain oturmuştu saray tahtına,
Güneş gibi doğdun Türk'ün bahtına.
Zalim düşman eremeden ahtına,
Kara bulutları kaldırdın Ata'm!

Trablusgarp savaşında; Tobruk'ta…
Arıburnu'nda yiğitlik dorukta…
Anafartalar'da, Bitlis'te, Muş'ta;
Düşmana haddini bildirdin Ata'm!

Sakarya'da yaptın Meydan Savaşı
Kocatepe tanık; hem dağı, taşı.
Dumlupınar'da bir Kumandanbaşı,
Zalime dersini aldırdın Ata'm!

Önce ihtilâldi, sonra inkılap,
Sultanlık son buldu, bitti ıstırap.
Halkımın bahtından silindi azap,
Kara cehaleti kaldırdın Ata'm!

Seninle var oldu; bu hürriyetim,
Seninle var oldu; Cumhuriyetim,
Sana minnettardır benim milletim,
İnsanlıktan nasip aldırdın Ata'm!

Bir dehâ sığar mı kâğıt, kaleme?
Ne gerek var bundan fazla kelâma?
Devrimlerin ibret dünya, âleme,
Gönlümüze sevinç doldurdun Ata'm!

Yüksel'im yürekten Atatürkçüyüm,
Ben şoven değilim, ama Türkçüyüm..
Hem lâik, hem halkçı, özgürlükçüyüm,
Bana doğru yolu bildirdin Ata'm!

20.12.1997

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ata'mla Geldi

Düşmanı vatandan kovduk en önce,
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.
Gösteri, toplantı, özgür düşünce
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Saltanat son buldu, birey olduk biz
Demokrasi bize, bir aydınlık iz…
Kimsesizler artık, değil kimsesiz;
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

İnancımız özgür, vicdanlar özgür
Sesimiz çok daha gür çıkıyor gür.
Evler dokunulmaz, özelimiz hür
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Yaşama hakkımız, sağlık hakkımız…
Eşitçe eğitim, bize verdi hız.
Seçip seçiliyor; kadın, kızımız
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Hakkımız kaybolsa, hak arıyoruz
Yanlışı görünce, uyarıyoruz!
Yaramızı artık biz sarıyoruz,
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Yurdum bir sınıfa değil münhasır,
Milletim egemen, geçti bir asır.
Bilimle yol aldık, sanmayın ki sır!
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Kalemden dökülen yazımız özgür,
Bindebir'im elde sazımız özgür,
Gülüşümüz özgür, nazımız özgür;
Cumhuriyet Yurda Ata'mla geldi.

Ozan Bindebir

Atasözlerimizden (İrsal-ı Mesel)

"Kaçan balık büyük olur"
"Kara haber tez duyulur"
"Sağır duymazsa uydurur"
Ne güzel atasözleri…

"İşleyen demir pas tutmaz"
"İt derisinden post olmaz"
"Hazıra dağlar dayanmaz"
Ne güzel atasözleri…

"Merhametten maraz doğar"
"Gün doğmadan neler doğar"
"İnsan beşer bazen şaşar"
Ne güzel atasözleri…

"Kara haber tez duyulur"
"Demir tavında dövülür"
"Yarası olan gocunur"
Ne güzel atasözleri…

"Son pişmanlık fayda vermez"
"Su uyur düşman uyumaz"
"Her ağaçtan kaşık olmaz"
Ne güzel atasözleri…

"Körle yatan şaşı kalkar"
"Ummadığın taş baş yarar"
"İşten artmaz dişten artar"
Ne güzel atasözleri…

05.09.2017

Ozan Bindebir

Ayıptır (Taşlama)

Sözüm sana hırsızların ustası
Yirmi verip yüz'ü çalma, ayıptır!
Hırsızlığın bile vardır kıstası
Kaş yaparken gözü çalma, ayıptır!

Ehliyetli isen sanma ehilsin,
Bağnazlığın batağına dahilsin.
Ben bilirim cahillerden cahilsin,
Sıfır çekip tez'i çalma, ayıptır!

Yalan yanlış kelam eden dilinle,
Bir ampulü yakamayan pilinle,
Sinek papaz atıp kirli elinle,
Şu bizdeki kozu çalma, ayıptır!

Mazlum halkı düşürürken feryada,
Gemileri yüzdürürsün deryada…
Memleketi peşkeş çekip bir yâda,
Çoğa katıp azı çalma, ayıptır!

Bindebir'im kaybedersen izanı,
Kürdan diye yuttururlar hezanı.
Eğer değil isen halkın ozanı,
Elindeki sazı çalma, ayıptır!

02.02.2016

Ozan Bindebir

Ayırırlar Seni Benden

Gün gelir de acımazlar,
Ayırırlar seni benden.
Sevdamızı anlamazlar,
Ayırırlar seni benden.

Sevgimizi duyan olur,
El âleme ayan olur.
Aşkımıza ziyan olur,
Ayırırlar seni benden.

Unutamam sözlerini,
Sevgi dolu gözlerini…
Sen döverken dizlerini,
Ayırırlar seni benden.

Bu aşkımız yalan olur,
Yüksel ağlar, gülen olur.
Bir bakarsın olan olur,
Ayırırlar seni benden.

13.12.1999

Ozan Bindebir

Aynıdır (Altı Heceli Şiir)

Sevgili ile yâr,
Memleketle diyar,
Salatalık, hıyar
İkisi de aynı.

Irmak ile nehir,
Ağu ile zehir,
Kent ile de şehir
İkisi de aynı.

Cevap ile yanıt,
Abideyle anıt,
Delil ile kanıt
İkisi de aynı.

Yatak ile döşek,
Merkep ile eşek,
Balkır ile şimşek
İkisi de aynı.

Sınavla imtihan,
Sabitle durağan,
Yurt ile de vatan
İkisi de aynı.

Depremle zelzele,
Ağ torbayla file,
Ölçek ile kile
İkisi de aynı.

Rasat ile gözlem,
Hasret ile özlem,
Müsteviyle düzlem
İkisi de aynı.

Cümle ile tümce,
Ulu İle Yüce,
Cılız ile ince
İkisi de aynı.

Düşünceyle fikir,
Yoksul ile fakir,
Yüksel'le Bindebir
İkisi de aynı.

Ozan Bindebir

Ayrı Düşeli

Dertli sinem her gün yanar tutuşur,
Ela gözlü yârden ayrı düşeli…
Virane gönlümde baykuş ötüşür,
Ela gözlü yârden ayrı düşeli…

Yüreğimde dinmez oldu bir sızı,
Kulağımda çınlar o yârin sözü.
Hayalimden gitmez o esmer yüzü,
Ela gözlü yârden ayrı düşeli…

Divane Yüksel'im gülemem gayri,
Hangi âşık gülmüş yârinden ayrı?
Dizlerim tutmuyor yokuşu, bayrı
Ela gözlü yârden ayrı düşeli…

10.01.1977

Ozan Bindebir

Azrail'e

Ben ölürken alma canı,
Yiğit isen gel şimdi al!
Razı ettim Yaradan'ı,
Yiğit isen gel şimdi al!

Olmak için Hakk'a nail,
Ben ölüme oldum kail.
Sözüm sana ey Azrail,
Yiğit isen gel şimdi al!

Derilerim büzüşmeden,
Eller bana gülüşmeden,
Yıkılıp da ben düşmeden
Yiğit isen gel şimdi al!

Özüme ateş atmadan,
Bedenimi kanatmadan,
Bu işe hile katmadan,
Yiğit isen gel şimdi al!

Bindebir'im bir bak bana,
Şimdi gücüm yeter sana.
Bu cihandan o cihana,
Yiğit isen gel şimdi al!

04.11.2004

Ozan Bindebir

B Harfi

(Kelime Başı Kafiye)

Bir buğday benizli bağladı beni,
Baygın bakışından bezen bulunmaz.
Bastırsam büsbütün bini, beş bini
Böyle bir büyüyü bozan bulunmaz.

Behemehâl benden bıkmaz bilirdim,
Benden başkasına bakmaz bilirdim.
Beye bile boyun bükmez bilirdim;
Bivefa bakışı büzen bulunmaz.

Benlik bulunmazmış budala, bönde
Bedenim bendedir, ben buna bende…
Bindebir'im bilmez, "bir" benim "binde"
Bir bazen bulunur, bazen bulunmaz.

Not: Şiirde kullanılan tüm kelimeler "B" harfi ile başlamaktadır.

24.06.2014

Ozan Bindebir

Baba (Destan)

Anımsadım yine her bir anını,
Aldı beni kara düşünce, Baba!
Çalılar çizmişti dört bir yanını,
Saplanıp da kar'a, düşünce, Baba!

Samanlıkdere'den kestin odunu,
Zalim baltaladı kolun-budunu.
Bulamazsın anam gibi kadını,
Şikayet eyleme eş'ince, Baba!

Kızılgüney, köye fazla ıraktı,.
Gözlerinde keder, feryat, firaktı.
Yüksekçe kayalar sana duraktı,
Kan-terin içinde pişince, Baba!

Karlar, kaç kol idi şakaklarına,
Buzlar, mühür idi dudaklarına.
Bez sarardın ayak parmaklarına,
Ayağın morarıp şişince, Baba!

Bazen çoban idin, bazen sığırtmaç
Her çalı bir yerden açardı yırtmaç.
Bir gün tok gezersen, ikinci gün aç
Dağların başından aşınca, Baba!

Tabanların yarık idi nasırdan,
İki çulun yine biri hasırdan.
Farkın neydi sanki köle, esirden?
İstenen her emre koşunca, Baba!

Saman kıt olunca geven keserdik,
Üter, çarpar, deste deste basardık.
Bazen tartışırdık, bazen küserdik;
Sabrımız tükenip, taşınca, Baba!

"Ağaç dikin" diye vererek öğüt,
Deringöl'e diktin kavakla söğüt.
Götürmüştü seller, yakmıştın ağıt,
Derenin suları coşunca, Baba!

Hayvan dıçkısını suya bulardık,
Kavaklara boya gibi çalardık.
Gölet yapar zorla fidan sulardık,
Yemlek'te hep boşu boşunca, Baba!

Yazın sıcağında yanar solardık,
Arpa boy atmazdı, elle yolardık.
Sen yoksan tarlaya tırpan çalardık,
Neylersin iş başa düşünce, Baba!

Zam gelir derdine dertler katardın,
Pahalıya alır, ucuz satardın.

Eve gelir bize çalım satardın,
Söyleyim bunları peşince, Baba!

Hakkını helal et, bunu bileyim
Söyle sen gülmeden nasıl güleyim?
Seni çok üzdümse özür dileyim
Eski dertlerini deşince, Baba!

Halimi bilmeyen, belki bilen var
Bu sözümde söyle nerde yalan var?
Sözüme ağlayan, hem de gülen var
Dertlerim başımdan aşınca, Baba!

Ne tarifi vardı, ne söz yeterdi
Sanmasınlar destan bur'da biterdi.
Hep anlatsam beş yüz dörtlük tutardı,
Yüksel böylesine coşunca, Baba!

25.03.2002

Ozan Bindebir

Babasını Emziren Kadın

(Cimon (Simon) ile Pero'nun Hikâyesi)

Kumaş tüccarı idi, yalancı bir ortakla
Bu ortağın ağzında, ıslanmaz idi bakla…
Yalan yanlış beyanla, kaç kez etti ispiyon
İşte bu yüzdendir ki, mahkûm olmuştu Simon.
"Açlığa mahkûm" diye, atılmıştı zindana
Kızı Pero şaşkındı; kahroldu yana yana.
Her gün ziyaretine gelirdi babasının
Bir sonucu olmazdı, bu kadar çabasının…
Yalvar yakar görürdü, yarım saat her görüş
Özgürlük Simon için, ne hayaldi, ne de düş.
Pero doğum yapmıştı, emiyordu yavrusu
Bir gün ziyaretinde, başka çalıştı us'u.
Babasını emzirse, kurtarırdı belki de
Kafasına yer etti, bu düşünce gitgide…
Babasına annelik yapacağı an geldi
Simon sütü emdikçe, gözlerine can geldi.
Ölmesi gerekirken, Simon halen diriydi
Simon'a hayat veren kimdi, nasıl biriydi?
"İzleyiniz!" dedi Kral, Gardiyanlar pür dikkat
Pero kız yakalandı, dolmadan yarım saat.
Kral'a ilettiler ki, "olay böyle böyledir"
"Suç mudur, günah mıdır, etik midir, bu nedir?
Kral hemen emir verdi: "Salıverin Simon'u!"
Merhamet ağır bastı, özgürlük oldu sonu.
Bu mahkûmun kaderi; aç kalarak ölmekti
Kızı Pero olmasa, açlıktan ölecekti.

Ozan Bindebir

Badeleme

Herkes kolay kolay "Şeyhim" diyemez
Kendine münhasır vadesi varmış.
O ağır cübbeyi herkes giyemez
Çoğunun giymekte didesi varmış.

Madem ki şeyh olmak burada meram;
Şeyhinden müride olurmuş ikram.
Bu dini bilmeyen dese de haram;
Şeyhinin sunduğu badesi varmış.

Badesiz şeyhlerin bir rolü yokmuş,
Ondandır bu işin kontrolü yokmuş.
Badenin zerrece alkolü yokmuş;
Yani en doğalı, sadesi varmış.

Anlamadım bu nasıl bir inayet?
Deyin hele nerde yazar bu ayet?
Bu ülkede ne iş yapar Diyanet?
Bunların ne biçim midesi varmış.

Uyarmaya ne gerek var arifi,
Anlayan anladı bak bu tarifi.
Bindebir tanımaz bu maarifi
Beyninde ayrı bir idesi varmış.

11.04.2016

Açıklama: (TDK Sözlük)

Münhasır: Bir kimse veya bir şey için ayrılmış, mahsus
Vade: Bir işin yapılması veya bir borcun ödenmesi için tanınan süre, mühlet, mehil
Dide: Göz
Meram: İstek, amaç, gaye, maksat
Sade: Yalın, katkısız, sadece
İnayet: İyilik, kayra, atıfet, ihsan, lütuf
Maarif: 1- Bilgi ve kültür, 2- Öğretim ve eğitim sistemi
İde: Düşünce

Ozan Bindebir

Bağlama'm

Pençe vurup yaraladım döşünü,
Bir gün bana saldırmadı bağlamam.
İtaatle yapar gider işini,
Hiç başını kaldırmadı bağlamam.

Düzen verdim kulağını bükerek,
Tellerini çok kopardım çekerek.
Dert bölüştüm ona derdim dökerek;
Başka alet çaldırmadı bağlamam.

Sanma göğsü olmayınca; kayıktır,
Ne kayıktır, ne de ağaç yayıktır.
Rüşvet yemez ondan içi oyuktur;
Göbeğini doldurmadı bağlamam.

Sesi güzel çıksın, diye tellendi,
Perdesini okşadıkça dillendi.
Yüksel gibi yavaş yavaş kellendi;
Yenisini aldırmadı bağlamam.

18.10.1997

Ozan Bindebir

Bağsız Bağladı (Mısra Boyu Başkafiye)

Endamlı edalı esmer Edîbe
Bindebir'i bağsız bağladı böyle
Emsalsiz eylemle etik edebe
Bindebir'i bağsız bağladı böyle

Canı cezbetmekten caymadı canan
Canıma cevretti, cümleyi ceman
Cilveli cazibe, cemal-i Cihan
Bindebir'i bağsız bağladı böyle

Dertlerim depreşir, derunum dolar
Dimağım dolaşır, derdine düçar
Divane düşürür dudakla didar
Bindebir'i bağsız bağladı böyle

*
Açıklamalar:
Endam: Boy bos
Emsalsiz: Benzersiz
Edeb: Ele, dile, bele sahip olma
Eylem: Eyleme işi, fiil, hareket, aksiyon
Eda: 1- Durum alış, davranış, tavır.
2- İşve, naz
Edibe: 1-Edepli, saf, temiz ruhlu ve hanım hanımcık kişi
2- Bir kadın adı
Bağ: İki şeyi birbirine ya da birçok şeyi topluca birbirlerine tutturmak, bağlamak için kullanılan ip, sicim, şerit, tel gibi düğümlenebilir nesne.
Cezbetmek: Kendine çekmek, kendine bağlamak, etkisine almak.
Canan: Sevgili
Ceman: 1-Yekun olarak; toplam olarak. 2-Tümü birden, toplu olarak
Cazibe: Çekicilik, güzellik
Cemal: Yüz güzelliği
Cihan: Dünya, Evren
Depreşme: Yeniden kendini göstermek, yeniden ortaya çıkmak, yeniden belirmek.
Derun: (İnsanda) İç, gönül
Dimağ: Beyin, bilinç
Düçar: Uğramış, tutulmuş, yakalanmış
Didar: Yüz

Ozan Bindebir

Bak İşte!

Gerçek sözlerimiz sayıldı gıybet,
Memleket haline hele bak işte!
Açlık sınırının altında ücret,
Gayri olduk çağdaş köle bak işte!

On beş yıl izledik bir saçma dizi,
Yüz yılda silinmez hasarın izi.
Deneme yanılma yönetti bizi,
Yoğurt çalar koca göle bak işte!

Ay bacayı geçer öyle fark eder,
Efelenir amma geri çark eder.
Yoksulu, işsizi derde gark eder;
Gözyaşı karışır sele bak işte!

'Gayesi başkadır, çürüktür özü'
Yıllar öncesinden dedim bu sözü.
Ezilen daneyi görmüyor gözü,
Saman savuruyor yele bak işte!

Gırtlağa dayanmış düşman hançeri,
Dersin olanlardan yoktur haberi.
Muhalif olanı atar içeri,
Zincir vuruluyor dile bak işte!

Muhannet kapısı çetin mi çetin,
"Gavur" dediğinden gelecek etin.
Helâl et arardı hani milletin?
Yaşantısı olmuş çile bak işte!

Mızraptır sazımın göğsünü çizen,
Memleketim gibi sazımda düzen.
"Adaletli" derler Bindebir Ozan,
Parmak baskı yapar tele bak işte!

12.10.2017 – (6+5)

Ozan Bindebir

Bak Ne Derim

Güzel ülkemizde, Dünya yüzünde
'İnsanız, insanca duralım' derim.
Yaratılış denen aşkın tözünde,
'Zerreden küreyi görelim' derim.

İlimle erelim Hakkın sırrına,
Sevgiyle yanalım aşkın narına.
Umutla bakalım artık yarına,
'Vuslat bahçesine girelim' derim.

Çağdaş uygarlığa erişmek derdim,
Bütün haklar eşit olsun isterdim.
Ötekileşmeden yaşasın ferdim,
'Dostluğa köprüler kuralım" derim.

Mevsimler doğaya renk katışında,
Günler yenilenir gün batışında…
Ok atışı değil, kalp atışında
'Hedef on ikiden vuralım' derim.

Çalışalım ekip biçip toprağı,
Bülbül mekân seçsin bahçeyi, bağı.
Süslensin ağacın dalı, yaprağı
'Kendimizi biraz yoralım' derim.

Halklar kardeş olsun demokraside
İlkel zihniyetler kalsın geride…
Çağdaş toplumlardan çok ileride,
'Erdemli özgürlük verelim' derim.

İnsanlık düşmanı; kin, kibir, kara…
Sevgi, dostluk salın bütün diyara!
Ayrımcılık yapmak en derin yara,
'Yara açmayalım, saralım' derim.

Bindebir'im ibret olsun sözümüz,
İman ile Hakka bağlı özümüz.
Aşkın cevheriyle yanar közümüz,
'Hakikat sırrına erelim" derim.

01.04.2013

Ozan Bindebir

Bal tası (Cinaslı Beyit)

Damaklara bal sürerken, bir elinde bal tası;
Kılıç gibi gizli durur, bir elinde baltası…

23.10.2016

Ozan Bindebir

Bana Getir!

Sabah esen seher yeli,
Esme öyle deli deli!
Bul sevdiğim o güzeli;
Bir buse al getir bana!

Gir içeri otağından,
Zülfün savur şakağından…
Sönmeyen kor dudağından,
Bir buse al getir bana!

Vakit ayır zamanından,
Sar sarmala dört yanından…
O kar beyaz gerdanından,
Bir buse al getir bana!

Korkma yârin yasağından,
Tomurcuk al gül bağından…
Güz elması yanağından,
Bir buse al getir bana!

07.04.2018 – (4+4)

Ozan Bindebir

Bana Neyler?

Ölmeden ölmüşüm neden korkayım,
Aşkımdır titreten, fay bana neyler?
Nice gelip gittim, sayılmaz sayım
Güneş'in aslıyım, Ay bana neyler?

Nice erkân gördüm, nice post gördüm
Nice sınav geçtim, nice test gördüm
Nice düşman gördüm, nice dost gördüm
Ok sinemde saplı; yay bana neyler?

Hak yolunda yürür gider katarım,
Gevher alır yine gevher satarım.
Ne kâr ettiğim var, ne de batarım;
Yüklendim yükümü, tüy bana neyler?

Yağmurlara bedel gözümün yaşı,
Dolu yağar gibi atarlar taşı.
İnsanlık adına verdim savaşı;
Ölümü öldürdüm, bey bana neyler?

Rehberim sayarım fenni, bilimi
Baş tacı ederim aklıselimi.
Cehalete kalem etmem dilimi,
Ustamdan ders aldım; toy bana neyler?

Desinler "Bindebir vallahi deli"
Kayadan ne alır bir saba yeli?
Varsın alsın beni bir bahar seli;
Ummana dalmışım, çay bana neyler?

12.09.2017

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Fay: Kayaç kütlelerinin bir kırılma düzlemi boyunca yerlerinden kayması, kırık
Erkân: Bir topluluğun ileri gelenleri, büyükler, üstler
2. Yol, yöntem
Post: Tarikatlarda şeyhlik makamı (Şiirdeki anlamı)
Test: Bir kimsenin, bir topluluğun doğal veya sonradan kazanılmış yeteneklerini, bilgi ve becerilerini ölçmeye ve anlamaya yarayan sınama
Gevher: 1. Bir şeyin özü, maya, cevher
2. Değerli süs taşı, mücevher
Aklıselim: Sağduyu
Toy: 1. Gençliği sebebiyle görgüsüz ve beceriksiz olan
2. Deneyimsiz, acemi, çaylak (Şiirdeki anlamı)
Saba: Sabah yeli
Umman: Okyanus
Çay: Dereden büyük, ırmaktan küçük akarsu

Ozan Bindebir

Bana Yeter

Dünya malı senin olsun,
Sen benim ol bana yeter.
Kalbin bir tek beni sevsin,
Sen benim ol bana yeter.

Bilmiyorum tokum, acım
Mecalim yok, yoktur gücüm.
En çok sensin ihtiyacım,
Sen benim ol bana yeter.

Gözlerine mest olmuşum,
Baka baka hast'olmuşum.
Ben aşkınla dost olmuşum,
Sen benim ol bana yeter.

Unutmamı hiç isteme,
"Unutursun" sakın deme!
Bırakıp da beni gitme,
Sen benim ol bana yeter.

Hem suyum, hem oksijenim
Güneşim ol, yansın tenim.
Yok olmadan bu bedenim,
Sen benim ol bana yeter.

Yüksel garip şu gurbette,
Koyma artık beni dertte.
Hem dünyada, hem ahrette,
Sen benim ol bana yeter.

26.06.1997

Ozan Bindebir

Barış Olur Mu? (Taşlama)

Yönetenler; yoksul hakkını her gün,
Yiyecekse eğer barış olur mu?
'Bu bizden değildir, edelim sürgün',
Diyecekse eğer barış olur mu?

Usta öldü, çürük yaptık binayı,
Rantçılar çoğaldı, çöktü sanayi,
Oyumuzu alan bizi enayi,
Sayacaksa eğer barış olur mu?

Aramıza nifak sokup bölenler,
Bizim insanımız bunca ölenler.
Ülkemizi; yetim hakkı çalanlar,
Soyacaksa eğer barış olur mu?

İsterim ki herkes doyup, yetine
Hırsız; düşman olmuş öz milletine.
Timsahlar saldırıp insan etine,
Doyacaksa eğer barış olur mu?

Kirli savaşlarla nice insana,
Kıyıyor zâlimler, bakın şu kana.
Hukuk tanımazlar yine şeytana,
Uyacaksa eğer barış olur mu?

Afyon katmasınlar benim kanıma,
Gerçeği bilenler gelsin yanıma.
Dünyamı karartıp, tatlı canıma,
Kıyacaksa eğer barış olur mu?

Değer verilmezse alın terine,
Dertlerimiz her gün iner derine.
Çıkarcılar bizi aptal yerine,
Koyacaksa eğer barış olur mu?

Yüksel'im söyledim sözü özünden,
Düşmanımı tanır oldum gözünden.
Söz verenler yarın yine sözünden,
Cayacaksa eğer barış olur mu?

25.01.2003

Ozan Bindebir

Barış Pir'imde

Gönülleri fetheylemek maharet,
Özde barış, hâlde barış Pir'imde.
Sevgilere, dostluklara işaret,
Gözde barış, gel'de barış Pir'imde.

Muhabbetin duvarını örünce,
Tam yetmiş üç milleti bir görünce,
Sevgi ile yanıp tütmüş ömrünce;
Közde barış, külde barış Pir'imde.

Pir'in yolu; sevgi, barış yoludur
Öylesine yüce, öyle uludur.
"Ele, bele, dile" sahip yoludur
İzde barış, yolda barış Pir'imde.

Ezilse de hiç kimseyi ezmemiş,
Nefsi ile savaşmaktan bezmemiş,
Hoşgörüden asla uzak gezmemiş,
Sözde barış, dilde barış Pir'imde.

Sahip çıkmış konuştuğu lisana,
Hoşgörüyle yetmiş ancak ihsana.
Secde etmiş; "Kâbe'm" diye insana,
Tezde barış, ilde barış Pir'imde.

Aslan ile ceylan aynı kucakta,
Kin, erimiş sevgi denen ocakta…
Ağustos'un on altısı, sıcakta
Yazda barış, yılda barış Pir'imde.

Sevgi ile yola geldi kemler de
Yüksel söyler muhabbette, demlerde…
Kadın, erkek semah döndük cemlerde,
Sazda barış, telde barış Pir'imde.

13.05.2002

Ozan Bindebir

Barışa Çağırır Bizi

Bir yanında aslan, bir yanda ceylan
Duruşun; barışa çağırır bizi.
Sevgi muhabbetle gönülde olan
Yarışın; barışa çağırır bizi.

Barış güvercini, dostluk elisin
Gönüllerde coşan sevgi selisin,
Hoşgörü âşığı Bektaş Veli'sin…
Görüşün; barışa çağırır bizi.

Göğüs gerdin yağan kar'a, doluya
Horasan'dan geldin Anadolu'ya.
Elini uzatıp cemde doluya,
Verişin; barışa çağırır bizi.

Bülbül şakır gibi gonca güllere,
Seninle can geldi yanmış küllere.
Kılıç kullanmadan tüm gönüllere,
Girişin; barışa çağırır bizi.

Kıymet verip müspet ilim, irfana
Vatana, millete, bir de lisana…
"Kâbe'm" diye secde kılıp insana,
Varışın; barışa çağırır bizi.

Yolundayım hiçbir zaman bezmeden,
Yüksel bir hiç imiş seni sezmeden…
Ezilsen de yine asla ezmeden,
Barışın; barışa çağırır bizi.

21.04.2002

Ozan Bindebir

Başa Döndüm

Yolu bitmiş ulak gibi
Başa döndüm, başa döndüm
Telsiz sazda kulak gibi
Boşa döndüm, boşa döndüm

Alev alev puharı'mda
Taş erirdi buharımda
Hazan vurdu baharımda
Kışa döndüm, kışa döndüm

Nice soruldu güruhum
Yavaş yavaş öldü ruhum
Ne filizim, ne de tohum
Taşa döndüm, taşa döndüm

Hücremde kalsam havasız
Davam var, olmam davasız
Bindebir yurtsuz, yuvasız
Kuşa döndüm, kuşa döndüm.

20.09.2014

Açıklama:

Puharı: Baca.
Ulak: Haberci
Güruh: Toplum.

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Başçoban (Taşlama)

Açgözlü bir çoban vardı,
Heybesini basıp gitti.
Başçobanlık imiş derdi,
Dört bir yanı kasıp gitti.

Bırakmadı ayılsınlar,
Hep sürüden sayılsınlar.
Şöyle serbest yayılsınlar,
Özgürlüğü kısıp gitti.

Gökyüzüne bulut ağdı,
Dolu gibi kurşun yağdı.
Zannetmeyin güneş doğdu,
Hava böyle pusup gitti.

Sürüleri güneş tuttu,
Doymak nedir, bak unuttu.
Parçaladı kurtlar yuttu,
Yarısını kusup gitti.

Yaralı bir koyun vardı,
Neden sonra çoban gördü.
Sağ yanını iyi sardı,
Sol yanını kesip gitti.

Gündüzün göz göre göre
Leş doldu dağ ile dere.
Dedim: Çoban böyle nere?
Tüfeğini asıp gitti.

Çoban şimdi Armutlu'da,
Gelecekten umutlu da.
Gerçi çoban çok mutlu da,
Bindebir'im küsüp gitti.

06.11.2004

Ozan Bindebir

Başladı

Heyecanla nutuk attı birisi,
İki gözü börtlemeye başladı.
Yine yırttı, hırsızların irisi,
Gemileri dörtlemeye başladı.

"Teyo Emmi, palavracı" denildi
Atışmaya mekânına inildi.
Palavracı geldi, Teyo yenildi;
Çıkıp burun kurtlamaya başladı.

Kötü niyet iktidara geçince,
Atı alan Üsküdar'a geçince,
Subaşına yüzü kara geçince,
Hüsnüyadis hortlamaya başladı.

Küsüp giden geri döndü barıştı,
Halk divanı, Hak divanı karıştı,
Vicdan ile vicdansızlık yarıştı;
Yolsuzları şartlamaya başladı.

Sarsıldıkça adaletin temeli,
Gerçek oldu hainlerin emeli.
Hukuk denen sisteme ne demeli…
Haksızları sırtlamaya başladı.

Bindebir'i yine efkâr bürüdü,
Yokluk bizi taştan taşa sürüdü,
Sırtımızda terden gömlek çürüdü,
Dokunmadan cırtlamaya başladı.

23.01.2015

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Börtlemek: Kabarmak, şişmek.
Hüsnüyadis: İşgal yıllarında vaftiz olup, papaz eli öpen işbirlikçi Osmanlı tebasına verilen ad.
Hortlamak: 1- Yanlış bir inanışa göre ölü mezardan çıkmak. 2- Herhangi bir sorun yeniden ortaya çıkmak.
Şartlamak: Kirlenmiş sayılan bir şeyi en az üç, en çok kırk kez sudan geçirip kirli sayılmaktan kurtarmak, paklamak.
Sırtlamak: 1- Sırtına alıp yüklenmek, 2- Birinin, bir şeyin sorumluluğunu, yükünü veya geçimini üzerine almak.
Cırtlamak: "Cırt" diye ses çıkarmak.

Ozan Bindebir

Baştanbaşa Memleketim İşgalde

Birkaç hain pazarlıyor ülkeyi,
Baştanbaşa memleketim işgalde.
Çiğnediler değişmeyen ilkeyi,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Üretimi dış güçlere emanet,
"Sen üretme!" derler, "bizden ithal et!"
Bu gidişin sonu büyük felaket,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Köprülerde Deli Dumrul durumu,
Palavra bol, güzel yapar yorumu.
Yabancıya sattı dört yüz Kurum'u,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Saray geniş, bin yüz tane odalar
Badem sütü, ejder suyu gıdalar…
Yunanlara nasıl geçti Adalar?
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Sermayeye hizmet eder yönetim,
Sayıştay'dan Başkan'a yok denetim.
Uyan artık uyan aziz milletim!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

El işletir madenini, bor'unu
Katlederek ormanını, koru'nu…
Hak istiyor Padişah'ın torunu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Çözemedik Avrupa'yı, NATO'yu
Kaç ülkeden ayrı yedik vetoyu.
Amacına araç etti Feto'yu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Beynimizi doldurdular cinlerle,
Uğraşırız mezheplerle, dinlerle…
Şehit verdik her alanda binlerle,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Muhalefet susturulmak istenir,
Hak arayan bastırılmak istenir,
Halkıma kan kusturulmak istenir,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Adalet yok, hukuk nerde, hak nerde?
Katranlara belendiler ak nerde?
Şimdi "güçler ayrılığı" bak nerde!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

"Liyakatsiz" geldi, bitti liyakat
Revaçtadır biat etmek, sadakat.

Millî oldu eğitimde tarikat,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Büyük Meclis lağvedildi, işlevsiz
Çatlak zurna öter durur, peşrevsiz.
Yüklü maaş alanlar var, görevsiz
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Bir kişiye tapuladık devleti,
"K(a)H(e)K(a)'lar teslim aldı milleti,
Halk'a "Zillet" der Allah'ın lâneti,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tuttu artık İngiliz'in oyunu,
Kurda, kuşa teslim ettik koyunu,
Çekiştiren alır gider payını,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tarikatlar bölüşmüşler Ordu'mu,
Söylemeye utanırım derdimi.
Ne hallere düşürdüler Yurdumu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Halk düşmanı sizin soyu sopunuz,
Bir tek insan etmez ulan topunuz.
Başımıza bela oldu BOP'unuz,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Hazineyi esir almış tefeci,
Terör desen her tarafta çok feci…
Vatandaştan fazla olmuş mülteci,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

İsrail'den "üstün hizmet nişanı"
Ödül alan ucuz satar vatanı.
Vatandaşım sen bunları gör, tanı!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Her tarafta dinci Yurtlar, Vakıflar…
İktidarı yönetmeye vâkıflar.
İstiklâl'i boşa yazmış Âkif'ler,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tartışmaya açar şimdi Lozan'ı
Hiç görmüyor göze giren hozanı.
Kim dinliyor şu Bindebir Ozan'ı?
Baştanbaşa memleketim işgalde.

15.12.2018 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Behey Benim Deli Gönlüm (Varsağı)

Behey benim deli gönlüm
Geçmez misin güzellerden
Hazan değmiş solmuş ömrüm
Benzim sarı gazellerden

Özü öze bağlıyorsun
Seller gibi çağlıyorsun
Şu sinemi dağlıyorsun
Bana kastın ezellerden

Zincir vursam durmuyorsun
Gerçekleri görmüyorsun
Halin nedir sormuyorsun
Kem söz duydum erzellerden

Bindebir'im bir divane
Ne yurt kaldı ne de hane
Bir de benden en şahane
Yâr istersin özellerden

*
Açıklamalar:
Erzel: Alçak, soysuz olan
Divane: Deli, kaçık, budala olan.
Şahane: Çok güzel, mükemmel, üstün nitelikli

Ozan Bindebir

Beklenti

Bana beklentimi sorar dururşun;
Bulutsuz havadan yağmur beklerim.
Neredeyim bilsen beni vururşun;
Taksim Meydanı'nda vapur beklerim.

Yapmak istiyorum bir koca yapı,
Her yöne pencere, her yöne kapı.
Elimi patlattı küreğin sapı;
Susuz kum kararım; çamur beklerim.

Sağdan sola saydım tam sekiz canız,
Karnımız doyacak biz de insanız…
On seneyi geçti tarlamız anız;
Un yoktur, teknede hamur beklerim.

Biri öğüt verse asla duymazdım,
Bindebir'im böyle azdıkça azdım,
"Bizi doyur" diye dilekçe yazdım;
Yüce Yaradan'dan "olur" beklerim.

Ozan Bindebir

Beleşden Hacı Olmuşum

Beni tanımadan "hacı" diyorsun
Diyanet torpilli sıram yok benim.
Din, iman adına halt ediyorsun
Rüşvetle çekilen kura'm yok benim.

Baskı içeriyor bana hitabın,
Günah ettin, boşa gitti sevabın…
Söyle bu sözüme varsa cevabın,
Öyle gocunacak yaram yok benim.

Ne Şam şekeri ne Arap'ın yüzü
Türk'e lanet okur, o çürük özü.
Bana gerek değil, bilemem sizi;
Çöllerde saçacak param yok benim.

Bir sürü aç varken Arap doyurmam,
Haksız olan babam olsa kayırmam,
Hiç kimseyi "dinli, dinsiz" ayırmam;
Kalbimde zerrece karam yok benim.

Bindebir'i böyle tanı, böyle bil!
İster gönlüne yaz, ister isen sil!
Haram yiyip af dilenen hiç değil;
Kazancımda kuruş haram yok benim.

20.05.2017

Ozan Bindebir

Belki

Vefasıza haber verin,
Öldüğümde arar belki.
İç geçirir derin derin,
Nasıl öldüm sorar belki.

Sarmadığı gül bedenim,
Candan ayrı kalır tenim,
Vefasız da olsa, benim
Tabutumu sarar belki.

Can çekilir ümüğümden,
Gülüş donmuş mimiğimden,
Tarak yapın kemiğimden,
Yâr zülfünü tarar belki.

Bindebir'e bunca cefa,
O yâr mutlu, sürsün sefa.
Mezarıma son bir defa,
Gelmek bile yorar belki.

Ozan Bindebir

Belledim (Cinas Ayaklı Koşma)

Çimenler yeşermiş, çalılar çıkmış
Sevdiğimin tarlasını belledim
Öyleyken sevdiğim kaşını yıkmış
Her bakışın manasını belledim

Öyle böyle geçti üç-beş senemiz
Gönlü geçmiş, suçlu olduk yine biz
Onun ile mutlu sandım hanemiz
Hiç terk etmez binasını belledim

Bindebir'im kaldım mı tek başıma
Soğuksu karıştı sıcak aşıma
Gelmedik ne kaldı garip başıma
Bu kaderin anasını belledim

*
Not: Şiirde cinaslı ayak öncesi bir ayak kafiye daha kullanılmıştır.

Ozan Bindebir

Belli Değil

Bilemezler şu gönlümü,
Yaşadığım belli değil.
Boşa geçirdim ömrümü,
Yaşadığım belli değil.

Kara bulutlar gibiyim,
Sönmüş umutlar gibiyim.
Kurumuş otlar gibiyim,
Yaşadığım belli değil.

Yüksel'im günlerim çile,
Bir ömür geçer mi böyle?
Esir miyim, yoksa köle?
Yaşadığım belli değil.

1988

Ozan Bindebir

Ben Cevheri Satamadım

Kayanın başında balık tutan var,
Ben denizde tutamadım erenler!
Saat başı haram lokma yutan var,
Ben helâli yutamadım erenler!

Ekmeğe gözyaşı katanlar gördüm,
İnsanı sömürüp yatanlar gördüm,
Pulu, altın diye satanlar gördüm,
Ben cevheri satamadım erenler!

Haksızlık gördükçe içim kanadı,
Dostum bile beni nice sınadı,
Kimi deli sandı, kimi kınadı;
Bir gün rahat yatamadım erenler!

Elimle takarken ben kemendimi,
Bir coşkun sel yıktı geçti bendimi.
Bindebir'im altmış yıldır kendimi,
El içine katamadım erenler!

Ozan Bindebir

Ben Halkımın Ozanıyım

Korkutamaz beni zulüm,
Ben halkımın ozanıyım.
Ne işkence, ne de ölüm
Ben halkımın ozanıyım.

İkrar verdim, dönemem ben
Meşaleyim, sönemem ben.
Zalimlere kanamam ben,
Ben halkımın ozanıyım.

Çıkarcılar çıksalar da,
Boynuma ip taksalar da,
Ateş verip yaksalar da,
Ben halkımın ozanıyım.

İlim, irfan benim yolum
Bağlanamaz elim kolum.
Öter sazım, söyler dilim
Ben halkımın ozanıyım.

Kararsa da her bir günüm,
Aydınlığa doğru yönüm.
Feda olsun tatlı canım,
Ben halkımın ozanıyım.

Diri-diri yüzseler de,
Kurşunlara dizseler de,
Zalimler çok kızsalar da,
Ben halkımın ozanıyım.

Bir gerçeğim, düş olamam
Haksızlara eş olamam.
Bindebir'im taş olamam;
Ben halkımın ozanıyım.

24.10.2000

Ustalardan Gelen Dörtlükler:

Doğru söylerim sözümü
Bağlasalar da gözümü
Yokuş yapsalar düzümü
Ben halkımın ozanıyım....İsmihan Erdoğmuş

Ozan Bindebir

Ben Hiç Kurban Kesmez Miyim?

(Yergi Destan)

Dinimizin vecibesi,
Ben hiç kurban kesmez miyim?
Dört ayaklı, özel besi
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Evim yoksa alacağım,
Param yoksa bulacağım,
Bir gün zengin olacağım,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Fareler evi yıksa da,
Çatıdan sular aksa da,
Komşular etten bıksa da,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Belediyeden yardım var,
Böyle zengin bir yurdum var,
Sanki başka ne derdim var,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Alacaklı gelsin gitsin,
Hakkı varsa helal etsin.
Hesabımız böyle bitsin,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Param yoktu çektim karttan,
Borç bakiyem kalmış Mart'tan.
Hanım evde ölse dertten,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Rakı, şarap içirsem de,
Komşuları göçürsem de,
Kurbanlığı kaçırsam da,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

İki kata çıksa hesap,
Bulamasam bile kasap,
Elimi kolumu kesip,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Böyle emreylemiş Allah,
Kan akıtırız inşallah.
Komşular desin maşallah,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Boğalar caddede manşet
İnsanlarda korku, dehşet…
Çekemeyen desin vahşet,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

Duydunuz mu Bindebir'i
Kurbanlığım gayet diri.
Sevindireyim fakiri,
Ben hiç kurban kesmez miyim?

17.11.2010

Ozan Bindebir

Ben Kendimden Davacıyım

Boş salona bakıp suçlu arama,
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.
Sebep benim, türlü türlü yarama…
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

Şu dava dilekçem, bak bu da eki
Hem sanığım, hem de mağdur müşteki.
Karşındaki adam delinin teki,
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

Olmayacak işe demedim "hayır"
Bu yüzden dolandım dağ, tepe, bayır.
Ne merhamet eyle, ne beni kayır;
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

Sözlerimi önce biraz dinle, dur
O tokmağı, akılsız bu başa vur.
Benim davam yılın davası olur,
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

Benim cezam en az altı müebbet,
Cömert davran, olma öyle muhannet.
Kalem kırsan derim; "büyük merhamet"
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

Kendime şiddetim, kendime cebir
Sicilimi almaz defter-i kebir.
Adım Yüksel KILIÇ, derler "Bindebir"
Ben kendimden davacıyım, Hakim Bey.

29.04.2016

Ozan Bindebir

Ben Müslüman Olamam Ki

"Müslüman değil" demişler;
Ben Müslüman olamam ki.
Duysunlar kindar kömüşler;
Ben Müslüman olamam ki.

Olmadım haram yiyen tok,
Abdestim yok, namazım yok.
Çok fazla beynamazım çok;
Ben Müslüman olamam ki.

Aç kalsam da, oruç değil
Yediğimiz haraç değil
Din elimde araç değil;
Ben Müslüman olamam ki.

İnsan yakıp haşlamadım,
İnsanlığı boşlamadım,
Boşa Şeytan taşlamadım;
Ben Müslüman olamam ki.

Dokuz yaşında eşim yok,
Huri, kılmanla işim yok,
Cennet diye bir düşüm yok;
Ben Müslüman olamam ki.

Katledip insan kırmadım,
Cihatla kelle vurmadım,
Recmi, hülleyi görmedim;
Ben Müslüman olamam ki.

Kâbem, mekânsız nicedir,
Üç yüz altmış derecedir.
İnsan gönlümde yücedir;
Ben Müslüman olamam ki.

Ne haramla milyonerim,
Ne satılık misyonerim.
Rehberimiz; bilim derim
Ben Müslüman olamam ki.

Sözcüyüm yoksula, açа
Gidemem Kudüs'e, Haç'a.
Bilimle çıktım Miraç'a;
Ben Müslüman olamam ki.

Bir mumum yanar eririm,
Erirken ışık veririm.
Şunu bilir, şunu derim;
Ben Müslüman olamam ki.

Ariflere her yerde Hak
Arayanlar bulur mutlak.

Bir sana bak, bir bana bak!
Ben Müslüman olamam ki.

Tanı Bindebir miskini,
Yüreğim taşımaz kini.
"Sevgi" bildim mezhep, dini
Ben Müslüman olamam ki.

01.12.2014

Ozan Bindebir

Ben Neyim?

Deli gönül bir kararda durmadı,
Âlemin sersemi miyim, ben neyim?
Attığım taş hedefine varmadı,
İnsanların kemi miyim, ben neyim?

Bakarım ki eller kisb-i kârında,
Benim hiçbir umudum yok yarında,
Heder oldum şu gurbet diyarında,
Zalimlerin yemi miyim, ben neyim?

Deryanın içinde yandım kavruldum,
Dalga vurdu sağa sola savruldum,
Bir aşağı, bir yukarı çevrildim;
Bir dümensiz gemi miyim, ben neyim?

Bindebir'im tanımadım kendimi,
Gözyaşlarım yıkıp geçti bendimi,
Zalim felek kolay bozdu fendimi,
Bilmem ki acemi miyim, ben neyim?

22.04.2019

Ozan Bindebir

Ben Neyleyim Gönül Seni?

Bıktım usandım derdinden
Ben neyleyim gönül seni?
Yetemez oldum ardından
Ben neyleyim gönül seni?

Cennet âlâ yer istersin
Kolay durur, zor istersin
El değmemiş yâr istersin
Ben neyleyim gönül seni?

Aldatır güzelin süsü,
Zengin, güzel, kültürlüsü…
Cezp eder seni türlüsü,
Ben neyleyim gönül seni?

Başımdan hiç atamadım,
Bir gün rahat yatamadım,
Para verdim satamadım;
Ben neyleyim gönül seni?

Hiç insaf yok mudur sende?
Beni gezdirdin dikende…
Bindebir'im yorgun tende;
Ben neyleyim gönül seni?

08.03.2013

Ozan Bindebir

Ben Seni

Masum ceylan gibi bakar gözlerin,
Avcı olsam vuramazdım ben seni.
Beni mest eylerken şirin sözlerin,
İstesem de kıramazdım ben seni.

Dudakların ikiz kirazın dengi,
Ok kirpiklerinle edemem cengi…
Yanakların sanki güz gülü rengi,
Bağban olsam deremezdim ben seni.

Kalem parmakların, pamuktan elin…
Salınma incinir incecik belin.
Sırma saçlarından bir tane telin,
Kopar diye taramazdım ben seni.

Bindebir'im sana oldum ya âşık,
Ondan beri böyle aklım karışık…
Sen taze fidansın, olsam sarmaşık;
Solar diye saramazdım ben seni.

22.01.2010

Ozan Bindebir

Ben Suçlu Değilim!

Aşkım!
Beni suçlu görüyorsan eğer;
Ben suçlu değilim!

Gözlerim suçlu;
Senden başkasını görmediği için.

Ellerim suçlu;
Ellerine uzandığı için.
Evet! Evet!
Ben suçlu değilim!

Dudaklarım suçlu;
Sana dokunmak istediği için.

Dilim suçlu;
'Seni seviyorum' dediği için.
Ben suçlu değilim!

Ayaklarım suçlu;
Sana gitmek istediği için.

Beynim suçlu;
Seni hafızadan silemediği için.
En büyük suçlu da kalbim;
Senden başkasını sevemediği için.
Ben suçlu değilim!

12.05.2003 Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Bende (8 Heceli Tecnis)

Mevlâ'm vermiş bir güzel yüz, ……..(Cemal, sima, çehre)
Yâr yüzünde yara ben'de. ……(Tendeki ben)
Acıtır mı yastıkta yüz? ……..(Yastık yüzü)
Soramadım yâre ben de…….(Ben: (Zamir) Teklik birinci kişiyi gösteren söz)

Çöle dönmüş koca yazı, …….(Alan, saha, mera)
Olmaz olsun böyle yazı……..(Kader, talih)
Yârden gelmez bir tek yazı,……..(Mektup)
Kaldı böyle yara bende. …….(yara: Yürek acısı)

Bindebir'i sevse O da, …..(O: (Zamir) Teklik üçüncü kişiyi gösteren bir söz.)
Yapsaydık tek bir göz oda……...(Evin bir bölümü)
Yüreğimi yaktı od'a, ……..(Od: Ateş)
Ben olmuşken yâre bende……..(Bende: Herhangi bir şeye aşırı derecede bağlı olan kimse.)

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Ben: Çoğu doğuştan, tende bulunan ufak, koyu renkli leke veya kabartı.
Od: Ateş
Bende: Herhangi bir şeye aşırı derecede bağlı olan kimse.

Ozan Bindebir

Beni Vekil Seçerseniz

Sorunlara çözüm olur,
Beni vekil seçerseniz…
Söyleyecek sözüm olur,
Beni vekil seçerseniz…

İşte vaadim, duyurum:
Yapmam eleştiri, yorum.
Herkesten fazla uyurum,
Beni vekil seçerseniz…

Bulunca uygun zemini,
Hemen bozarım yemini.
Duymam halkın sitemini,
Beni vekil seçerseniz…

İşletirim arabamı,
Öldürürüm marabamı.
Gelse tanımam babamı,
Beni vekil seçerseniz…

Yumruklayınca masayı,
Çiğner geçerim yasayı.
Kaparım bir aslan payı,
Beni vekil seçerseniz…

Başkanıma sonsuz biat,
İhaleye fitne, fesat…
Alırım uçak, gemi, yat
Beni vekil seçerseniz…

Oy'unuzla oymak benden,
Sırtınızdan doymak benden…
Sizi sefil koymak benden,
Beni vekil seçerseniz…

Düzen gelir hitabıma,
Kuran'ıma, kitabıma;
Söz vermem muhatabıma,
Beni vekil seçerseniz…

İşte Bindebir buyruğu,
Halka işkence tomruğu,
Konuştururum yumruğu,
Beni vekil seçerseniz…

06.03.2015

Ozan Bindebir

Benim

Yıllarca seslendim ben bir zümreye,
Anlamaz kullara harsam var benim.
Kaç kez Hacca gittim, kaç kez umreye,
Cennette kaç dönüm arsam var benim.

Mal melali satıp girsem de borca,
Bir parça toz oldum katıldım harca.
Gösterişe namaz kıldım yıllarca,
Daha toplanacak parsam var benim.

'Hiç yetişmez oldu param' desem de,
'Feleğinen bozuk aram' desem de,
Her ne kadar 'faiz haram' desem de;
Kapalıçarşı'da borsam var benim.

Kocaman bir devlet devrilse bile,
Ülkenin düzeni evrilse bile,
Yörüngeler terse çevrilse bile,
"İman gücü" denen forsam var benim.

Bindebir'im şimdi attım yalanı,
Eşek kaçtı yine düştü palanı.
Modullarım tembel öküz olanı,
Elimde üç metre marsam var benim.

03.12.2016 – (6+5)

Açıklamalar: (TDK Sözlük- Şiirdeki anlamı)

Zümre: Topluluk, takım, grup, camia.
Harsa: Kızgınlık, öfke
Parsa: Bir izleyici topluluğu önünde yapılan gösteriden sonra toplanan para
Evrilme: Fizik, kimya: Amonyak gibi şemsiye biçimli özdeciğin tersyüz olması.
Forsa: Hız, coşkunluk
Modul: Hayvanları dürtmek için kullanılan ucu çivili değnek ya da değneğin ucundaki çivi, nodul.
Marsa: Çifte koşulan öküzleri yürütmek için kullanılan, ucuna nodul çakılmış uzun değnek, üvendire, gönder

Ozan Bindebir

Benim Adım: Gelincik (14 Heceli Şiir)

Bahar gelip Mayıs ayı, türlü çiçek açarken
Yazı yaban buram buram mis kokular saçarken,
Bal arısı bir çiçekten diğerine uçarken,
Gelin gibi süslenirim, benim adım: Gelincik.

Kimse bilmez bana göre benim de bir yaram var,
Sarı, turuncu, kırmızı; üzerimde kara'm var.
Ak meme gibi doluyum, süt vermeye sıram var,
Hem besler, hem beslenirim, benim adım: Gelincik.

Kimisi der "gelinotu", kimi der "gelingülü"
Kimisi "aşotu" der de, kimisi der "angülü"
Bana sakın benzetmeyin, bağda dikenli gülü!
Üzülürüm, hislenirim, benim adım: Gelincik.

Soyunurum üzerimden o yemyeşil tacımı,
Kırmızıya bürünürüm, atarım utancımı.
Hastalara şurup oldum, bilirler ilacımı;
Bilmeyene seslenirim, benim adım: Gelincik.

Kısacası ben çareyim, türlü onulmaz derde,
Toprakta kırmızı bayrak, göğe çekilmiş perde…
Ben biterim Mehmetcik'in, şehit düştüğü yerde,
Güvenirim, yaslanırım, benim adım: Gelincik.

28.04.2015
Ozan Bindebir (Yüksel KILIÇ)

Ozan Bindebir

Benim Değil

Kim ne derse desin umrumda olmaz
İnsan boğazlatan din benim değil.
Böyle bir inancı havsalam almaz
Sevgiye tarafım, kin benim değil.

Yoksul eti yiyip, içerler kanı
Cihad der katleder bunca insanı.
Çıkarına araç dini, imanı;
Böylesi hinoğlu hin benim değil.

Düşünen beynimi geçmez pul etmem,
Hayal âlemine köle, kul etmem.
Bilimden öteye yol kabul etmem,
Medet umdukları sin benim değil.

Yobazlar huriyi düşlesin dursun,
Hocalar muskaya başlasın dursun,
Hacılar Şeytan'ı taşlasın dursun,
Şeytan benim değil, cin benim değil.

Cahille arama bir duvar ördüm,
Aklın yolu birdir; yok üçüm, dördüm.
Tanrı'yı her daim çevremde gördüm,
Fizikötesinde tin benim değil.

Gerçek âleminde görülmez serap,
Gördüm diyen varsa olmuştur harap.
Gerçek insanlığa olurum türap,
Bindebir'im ancak, bin benim değil.

10.06.2014

Ozan Bindebir

Benim Sadık Yârim

Kimler geldi, kimler geçti kapımdan,
Benim sadık yârim yine yoksulluk.
Çok hoşlandı yamuk yumuk yapımdan,
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

Şu zenginlik hiç sözümü tutmadı,
Hile ettim, yenilmedi, yutmadı.
Yoksulluğu kovaladım gitmedi,
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

Nice dostum gayri selam vermiyor,
Selam versem verdiğimi görmüyor.
Bu dostluğa gayri aklım ermiyor;
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

Zenginliğe rüşvet versem almıyor,
"Öldüm" desem merhemini çalmıyor,
Can yoksulluk benden ayrı kalmıyor;
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

Dedim: "zengin hayat olsun cefasız,
Koca ömrü yaşamayım sefasız,"
Şu zenginlik anladım ki vefasız,
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

Bindebir'im işi aldım sağlama,
Peşim sıra çıkageldi Bağlum'a.
Ben ölürsem miras kalır oğluma,
Benim sadık yârim yine yoksulluk.

08.09.2017 – (4+4+3)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Yapı: Canlı bir varlığın ruh veya beden özelliklerinin tümü, bünye, strüktür (Şiirdeki anlamı)
Bağlum: Ankara- Keçiören'e bağlı bir semt.

Ozan Bindebir

Benim Sesim

Bana "sesi yok" demişler,
Hecelerde benim sesim.
Birleşir yüreğe işler,
Tümcelerde benim sesim.

İnsanlık yolunda ülkü,
Zalim yüreğinde ürkü…
Ozanın dilinde türkü,
Nicelerde benim sesim.

Zor dolar bende sahife,
Sanatı almam hafife.
Heceleri böldüm harfe,
İncelerde benim sesim.

Sözümü asla sakınmam,
Yalaka tavır takınmam.
Gözüm budaktan sakınmam,
Ercelerde benim sesim.

Yalın ayak, yırtık ökçe
Dağıtırım her gün akçe.
Sanmasınlar yalnız Türkçe,
Necelerde benim sesim.

Gündüzlerde, mehtaplarda
İnsanlığa hitaplarda…
Dergilerde, kitaplarda
Güncelerde benim sesim.

Boş ver tizini, pesini
Bindebir kesmez sesini.
Bilen bilir adresini,
Yücelerde benim sesim.

23.09.2017

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Tümce: Cümle
Ülkü: Amaç edinilen, ulaşılmak istenen şey, ideal
Ürkü: Topluluğu saran ortak korku, panik
Nice: Kaç, ne kadar
Sahife: Sayfa
İnce: Aşırı özen gerektiren, kaba karşıtı
Erce: Er gibi, ere yakışır bir biçimde
Akçe: 1. isim Küçük gümüş para
2. Her tür madenî para, akça
Nece: Hangi dilde, hangi dilden?
Mehtap: Ay ışığı
Günce: Edebiyat
Yüce: Yüksek, büyük, ulu, ulvi

Ozan Bindebir

Benim Ülkem

Memleket hâlini sormayın bana,
Yediler, yuttular benim ülkemi.
Özü insan olan dayanmaz buna,
Çıkmaza attılar benim ülkemi.

Ezilenler varsa, mutlak ezen var.
Evsiz- barksız, açık, çıplak gezen var.
İntihar eden var, candan bezen var;
Perişan ettiler benim ülkemi.

Her köşe başına dilenci dolmuş,
Her yan sahtekârla yalancı dolmuş,
Meclis'e düzenci, plancı dolmuş;
Ne hâle ittiler benim ülkemi.

Derler: "Yüksel fazla ileri gitme,
Çoktur ispiyoncu, yalancı, fitne"
Haksıza, yolsuza gel isyan etme,
Bir pula sattılar benim ülkemi.

12.08.2001

Ozan Bindebir

Benli Yâr

Gözümde canlandı eski hallerin,
Yanağı gamzeli, küçük benli yâr.
Aklımı almıştı şirin dillerin;
Kimseye yanmadım ben bu denli yâr.

Asla alamazdım gözümü senden,
Sende hoşlanırdın o zaman benden.
Savrulur dururdu nazik bedenden;
Entarin vardı ya gül desenli, yâr.

Hızlı yürür, keklik gibi sekerdin.
Oğul balı idin, badem şekerdin.
Türkü söyleyerek halay çekerdin;
Açardın gerdanı, buğday tenli yâr.

Bindebir'im yıllar geçti aradan;
Renk aldı saçlarım aktan, karadan…
Sen ellerin oldun, bende sıradan
Kokuna doymadım gül bedenli yâr.

31.08.2016

Ozan Bindebir

Benliğim

Deli miyim, Veli miyim
Beni benden seçemedim.
Tek yarışım kendim ile
Bir kendimi geçemedim

Ruhum tutsak kaldı tende
Kolum kırık kaldı yende
Sırrım gizli kaldı bende
Bir dost bulup açamadım.

Dost bildiğim yaptı hile
Yıllar yılı düştüm dile
İnsanlardan kaçsam bile
Bir kendimden kaçamadım

Bir Bindebir oldum güya
Belki hayal belki rüya
Tatlı geldi yalan Dünya
Göçem dedim göçemedim

Ozan Bindebir

Beriye Gelsin (Sözlük Destan)

Sözümün üstüne söz varmış meğer
Anlağı bilenler beriye gelsin
Usta görsem başım göklere değer
Çaylağı bilenler beriye gelsin

Fışkını, budağı, çırpıyı, dalı
Boşboğaz, sünepe, ibiş, şapşalı
Avanak, ahmağı, sersem, aptalı
Salağı bilenler beriye gelsin

Üleşme, bölüşme, hisseyi, payı
Beygiri, aygırı, yılkıyı, tayı
Mandayı, camızı, kömüş, dombayı
Malağı bilenler beriye gelsin

Hayali, hülyayı, rüyayı, düşü
Sine, bağır, göğüs, gerdanı, döşü
Hontumuş, çörüşmüş, çok geçmiş yaşı
Kalığı bilenler beriye gelsin

Nehiri, ırmağı, çayı, dereyi
Kalpağı, külahı, papak, bereyi
Haberci, postacı, yamçı, kuryeyi
Ulağı bilenler beriye gelsin.

Çedene, kavurga, kendir tohumu
Âğu ağacını, zehir zakkumu
Dürümü, tikimi, lokma, sokumu
Açlığı bilenler beriye gelsin

Uruplağa, mucur, gödekle çinik
Köpek, zağar, könez, it ile enik
Mestan, tekir, göcen, kediyle pisik
Avlağı bilenler beriye gelsin

Köyneği, işliği, mintan, gömleği
Gıltıma, tulumu, yayık, çömleği
Maşala, karığı, honu, evleği
Döleği bilenler beriye gelsin.

Dibeği, havanı, seten, sohuyu
Buboyu, baykuşu, bir de puhuyu
Cereni, maralı, ceylan, ahuyu
Eliği bilenler beriye gelsin

Horoz, tavuk, ferik, civciv, cücüğü
Zemheri, Abrulu, Kiraz, Gücüğü
Keçi, teke, gıdik, oğlak, beciği
Yemliği bilenler beriye gelsin

Boğayı, tekeyi, buğrayı, koçu
Harmanı, düveni, tığ ile çeçi

Kâkülü, perçemi, sırmayı, saçı
Beliği bilenler beriye gelsin

Sahan, sini, tava, aşırma, kabı
Riyaziye, cebir, sayı hesabı
Çarık, çizme, nalın, bot, ayakkabı
Keliği bilenler beriye gelsin.

Buzağı, biciği, düve, danayı
Serzeniş, sitemi, kerç, kınamayı
Yapıyı, haneyi, damı, binayı
Heliği bilenler beriye gelsin

Ekseni, dingili, aksı, mazıyı
Boyunduruk, dayak, zelve, azıyı
Koyun, toklu, şişek, körpe kuzuyu
Emliği bilenler beriye gelsin

Tükürüğü, salya, şefil, şörüğü
Baş örtüsü, çarşaf, yazma, bürüğü
Eşeği, sıpayı, zırıl, kiriği
Gölüğü bilenler beriye gelsin.

Kâse ile tası, bir de çanağı
Şizofreni, deli, aklı bunağı
Şakağı, çeneyi, avurt, yanağı
Duluğu bilenler beriye gelsin

Yedirip içirme, şölen, ziyafet
Şayia, söylenti bir de rivayet
Giyim kuşam, üst baş, kisve, kıyafet
Kılığı bilenler beriye gelsin

Urganı, yuları, kınnap, sicimi,
Oylumu, cirimi, sıygı, hacimi
Halıyı, kilimi, çulu, cecimi
İpliği bilenler beriye gelsin

Bakımsız, yıpranmış, hurda, külüstür
Tavuk evi adı; pinnik, kümestir
Kevgir, süzgeç, filtre, süzek, ilistir
Eleği bilenler beriye gelsin

Mal tarağı, tımar, gebre, kaşağı
Er bezi, yumurta, haya, taşağı
Ekini, buğdayı, kapçuk, başağı
Evleği bilenler beriye gelsin

Heybeyi, fileyi, hurcu, torbayı
Baş yastığı, şilte, mitil, pulbayı
Çamaşır, elbise, esbap, urbayı
Alığı bilenler beriye gelsin

Neşeli, sevinçli, memnun, şâduman
Çevirmen, mütercim, dilmaç, tercüman
Uzay, feza, acun, sema, asuman
Maliği bilenler beriye gelsin

Bakışı, basarı, nazarı, gözü
Cemali, simayı, sıfatı, yüzü
Kur'an'ı, ayeti, hadisi, cüz'ü
Haliğ'i bilenler beriye gelsin

Çuvalı, hararı, seklem, telisi
Kalenderi, divan, destan, selisi
Bindebir'im görüp bekçi, polisi
Çeliği bilenler beriye gelsin.

Ozan Bindebir

Beyinsizlere (Cinaslı Üçleme)

Al bak, ne gönderdi Bey'in sizlere! (Bey, Ağa)
Dedi "Götür de ver, beyinsizlere… (Akılsızlara)
Kendi etten yedi, beyin sizlere. (Beyin eti sizlere)

Çoban sahip çıkmıyorsun sürüne! (Davar sürüsü)
Öğlen olmuş ağıldaki sürü ne? (Sürü niye bekliyor?)
Hakkım(ı) yiyen sürüm sürüm sürüne. (Sürünmek, çile çekmek)

Okuman yok, heves etme yazıya! (Yazı yazmak)
İşçileri topla doğru yazıya… (Yazıya, araziye, tarlaya git!)
Ne söyleyim alnımdaki yazıya? (Alın yazısı, kader)

Konforu gör! Arabama bin de bir… (Binmek fiilini bir kere yapmak)
Mersedesi alan ancak binde bir (Binde bir kişi)
Senin gücün asla yetmez Bindebir! (Şair mahlası)

Ozan Bindebir

Beynamaz

Hemi bana der "Beynamaz"
Hem de benden ister namaz.
Hakk olan yola yanaşmaz,
İş yaptım zanneder yobaz.

08.03.2013

Ozan Bindebir

Bırak Unutayım

Bırak unutayım sevdiğim seni,
N'olur bundan sonra arama artık.
Anladım gönülden sevmezsin beni,
Merhem olamazsın yarama artık.

Sen sanırsın başka güzel nesli yok,
Aslı isen, aşkın niye aslı yok?
Şu benden kederli, benden yaslı yok,
Bak yaktın çevirdin Kerem'e artık.

Yüksel'im peşinden koştum yoruldum,
Mecnun gibi öldüm öldüm dirildim.
Hayal gördüm 'Leyla' diye sarıldım,
Hastalığım çıktı vereme artık.

07.12.1999

Ozan Bindebir

Bi Deyin!

Yoksuldan her şeyi alan zenginler!
Şehitlik makamın almıyorsunuz.
Askerde vatanı biz koruyoruz;
Yiğitlerinizi salmıyorsunuz.

Yoksul kanı, canı sizlere mama
Yeter artık yeter, yok öyle yağma!
Meydanda kükremek kolaydır amma;
Korumasız yerde kalmıyorsunuz.

Sizinki tatlı can, bizim patlıcan…
Bu nasıl adalet, bi deyin ulan?
Çaldırın marşları, büyük heyecan…
Varıp da düşmana dalmıyorsunuz.

Bindebir'i dertten derde salarken,
Bağımızda gonca güller solarken,
Ömrümüzden aylar, yıllar çalarken;
Neden yoksulluğu çalmıyorsunuz?

Ozan Bindebir

Bi Türlü

Bu gidişle gözümüz çok derinde,
Battık battık batamadık bi türlü…
Anasını sattığımın yerinde,
Anasını satamadık bi türlü…

Her gün farklı yaşıyoruz olayı,
Hiç mi olmaz bu işin bir kolayı?
Kurt, kuzuya çoban; ondan dolayı
Huzurluca yatamadık bi türlü…

Emekçiler birleşmeyi bilmedi,
Hurafeyi kafasından silmedi,
"Gel" deyince safımıza gelmedi,
Toz-dumana katamadık bi türlü…

Göz görerek gidip bastık mayına,
Herkes alsın ne düşerse payına.
Bindebir de oku almış yayına,
Tüfekleri çatamadık bi türlü…

15.08.2017 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Bil Ki

Seni bir ay aramazsam
Bil ki alzaymır olmuşum.
Seni bir yıl aramazsam
Bil ki ben çoktan ölmüşüm.

Ozan Bindebir

Bilemezsin

Yolsuz ile yola gitsen,
Yol yorulur bilemezsin.
Cahil ile sohbet etsen,
Dil yorulur bilemezsin.

Bir dostun selamı kesse;
Arif olan kapar hisse.
Kudretten bir rüzgâr esse;
Dal yorulur bilemezsin.

Veda edip kâinata,
Binsen de ayaksız ata…
Gidiyorken yata yata,
Sal yorulur bilemezsin.

Bindebir'im çoğun azı
Âlemi tutsa avazı;
Hak için çalmazsa sazı,
Tel yorulur bilemezsin.

26.12.2013

Ozan Bindebir

Bilemezsin Doktor

Boşuna neşteri vurma yarama,
Bilemezsin benim derdimi Doktor!
Beni kesip biçip derman arama!
Derdime hiç aklın erdi mi Doktor?

Sefalet içinde perişan yurdum,
Eksilmez, artıyor günbegün derdim.
İnsana yakışmaz çok haller gördüm,
Hal bilmezler bizi gördü mü Doktor?

Aydın insanlara kıyanımız var,
Yavan ekmek ile doyanımız var.
Ondan bile çalıp soyanımız var,
Yoksula bir lokma verdi mi Doktor?

Bindebir'im senden derman umamam,
Gerçekleri görüp gözüm yumamam.
Bırak ki öleyim, olsun tastamam,
Görmeyim bu halde yurdumu Doktor!

03.02.2002

Ozan Bindebir

Bilesin

Yılları ömrümden çalan nazlı yâr,
Bundan böyle sana küstüm bilesin!
Ne kadar uzaktan gitsen bana kâr,
Selamı sabahı kestim bilesin!

Bilmem derdin neydi, ne hayal kurdun
Beni hor görerek konuşup durdun
Telefonda beni yerlere vurdun
Yine sabreyledim, sustum bilesin.

Bir âşığa acı sözler ar olur,
Bir başıma geniş dünya dar olur,
Yâr dediğin önce sadık yâr olur,
Dost için serili postum bilesin!

Beni gıyabıma övsen ne yazar,
Pişman olup dizin dövsen ne yazar,
Bundan sonra beni sevsen ne yazar,
Sevdamı zülfüne astım bilesin!

Bindebir'im beni sanma, çıldırdım
Benliğimi dara çektim öldürdüm.
Kendi cenazemi kendim kaldırdım,
Hiçlik âleminde mestim bilesin!

24.12.2014

Ozan Bindebir

Bilete Para Vurmadı

Milli Piyangoya umut bağladım,
Bu yıl da bilete para vurmadı.
Umutlarım söndü, yürek dağladım
Bu yıl da bilete para vurmadı.

Param yok ki çuval çuval alsaydım,
Para çıkan biletleri bilseydim.
Ne olurdu sanki zengin olsaydım,
Bu yıl da bilete para vurmadı.

Paraları kutulara bölseydim,
Ne istersem hemen gidip alsaydım,
Güzellerin ortasında kalsaydım,
Bu yıl da bilete para vurmadı.

İçimize düştü diye bir dürtü,
Biletçiye yapıp geldik bir sorti.
Ulan hiç mi çıkmaz bir tek amorti,
Bu yıl da bilete para vurmadı.

Bilet alamadım laf aramızda,
Alsam boşa gider o paramızda…
Şans denilen soysuz hiç neremizde?
Bu yıl da bilete para vurmadı.

Bindebir'im ne güzeldi hayalim,
Hakkım yendi ise çıksın vebalim.
Tır çarpmışa döndüm, perişan halim,
Bu yıl da bilete para vurmadı.

01.01.2014

Ozan Bindebir

Bilge Oğuz

Bayındır boyundan bir bilge Oğuz,
Diline kurbanım Korkut Dede'min...
Ozanların piri; elinde kopuz,
Teline kurbanım Korkut Dede'min...

'Korkut' denilmiş ki yanlıştan korka
Düşmemiş cehalet denilen çarka.
Elinde kopuzu, sırtında hırka;
Çuluna kurbanım Korkut Dede'min...

Vatan, millet aşkı gayet derinde,
Bilgece söylenmiş sözler yerinde.
Erdemli insanın karakterinde,
Yoluna kurbanım Korkut Dede'min...

İnsanlıktan yana, merdi severek
Boy boylamış nice yiğit överek.
Soy soylamış kopuz bağrı döverek,
Eline kurbanım Korkut Dede'min...

Şamanist felsefe - İslam sentezi
Öyküleri bize anlatır bizi.
Dünyaya sunarken tüm sevgimizi,
Gülüne kurbanım Korkut Dede'min...

Asırlar evveli öz Türkçesiyle,
Ozanca seslenmiş o gür sesiyle.
Oğuzlar yol bulmuş bu bilgesiyle,
Halına kurbanım Korkut Dede'min...

Bindebir'im bende Oğuz boyundan,
Neslimiz tükenmez hiç bir oyundan.
Bayburt İlimizin Masat Köyünden,
İline kurbanım Korkut Dede'min...

13.02.2011

Not: Türk Haber Ajansı'nın düzenlediği 'Dede Korkut' Konulu Hece Vezni Şiir Yarışmasında 2.lik Ödülüne layık görüldü. (Mart 2011)

Ozan Bindebir

Bilim

Dilinse de dilim dilim
Dil'im yine söyler "bilim".
Bindebir'im tek sevgilim;
Yine bilim yine bilim.

22.08.2016

Ozan Bindebir

Bilim; Dinimdir

Hurafeyle olmaz işim,
Yok şeytanım, cinim benim.
Dünya halkı vatandaşım;
Müspet bilim; dinim benim.

Bütün gerçek bu evrende,
Tanrı benim hep çevremde,
Ben bulunca beni bende;
Aydınlandı günüm benim.

Altı günde yaratılış;
Bu nasıl güç, bu nasıl iş?
İnanılan çoğu yanlış,
Bu yoldadır kanı'm benim.

Evren her an döndü çevrim;
Gerçekleşti türlü evrim.
Düşüncemde yaptı devrim;
İlim ile fen'im benim.

Düşüncemden dönmüyorum,
Korkmuyorum, sinmiyorum.
Masallara kanmıyorum;
Hakikate yönüm benim.

Yüksel'im her bildiğim kâr,
Bilgi bana en sâdık yâr.
Cehaletle savaşım var;
Çevrilse her yanım benim.

09.01.2002

Ozan Bindebir

Bilin Ha!

Uzak değil, gelen en ilk seçimde
Burnunuzu sürteceğiz bilin ha!
Çok kuvvetli his uyandı içimde,
Karanlığı yırtacağız bilin ha!

Boyunduruk altındaki ikizler,
Korkusundan dört tarafı dikizler.
Sıkı durun köpe sıçan öküzler,
Nodulları dürteceğiz bilin ha!

Ey! Çekerek meydanlarda bağırdın,
Hak, hukuka, adalete sağırdın…
Seksen milyon halktan sanki ağırdın,
Ölçeceğiz, tartacağız bilin ha!

Tam burada sona erdi etabın,
Kandırmaya yetmeyecek hitabın.
Hep hayalî masal dolu kitabın,
Sayfasını örteceğiz bilin ha!

Karga iken bülbül gibi şakımak,
Bokböceği iken ipek dokumak…
Kolay değil halka meydan okumak;
Karizmanı kerteceğiz bilin ha!

Ayrışmadan birleşerek meydanda
Emekçiler, saf tutarız bir anda.
Bindebir'im direnerek her yanda,
Milyon milyon artacağız bilin ha!

02.04.2018 – (4+4+3)
Ozan Bindebir

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Köp: 1. Kağnı arabalarının ön ve arkasına enlemesine konulmuş iki uzun ve yassı tahta. 2. Kağnı arabaları sap taşırken ok arasına konulan parmaklıkları birbirine bağlayan parça.
Nodul: Hayvanın yürüyüşünü hızlandırmak için üvendirenin ucuna çakılmış sivri demir çivi.
Etap: 1. Aşama. 2. Adım.
Bokböceği: Kınkanatlılardan, genellikle otçul memeli hayvanların gübrelerinde yaşayan ve onların gübreleriyle beslenen bir böcek…
Kertmek: Yontmak, çizmek, kertik yapmak

Ozan Bindebir

Bilinmez

Yüreğimde türlü türlü derdim var;
Neşter vurup açmayınca bilinmez.
Koca dünya nasıl olur başa dar;
Gök ekini biçmeyince bilinmez.

İnsanlığın gidişatı hoş değil,
Gerçek olan; hayal değil, düş değil.
Her yuvada yatan yavru kuş değil;
Kanat çırpıp uçmayınca bilinmez.

Havuz dolmaz; bozulmuşsa vanası.
Kurban olmaz her ineğin danası.
Açık sözün kapalıdır manâsı;
Aşk dolusu içmeyince bilinmez.

Hoş olur mu kulun kula mihneti?
Kimi yaşar, kimi çeker zahmeti.
Anladım ki Bindebir'in kıymeti;
Bu dünyadan göçmeyince bilinmez.

18.12.2015
(4+4+3)

Ozan Bindebir

Bilmem

Yanlış bir kelime yazsam, peşinen siliyorum,
Birine zarar vermişsem, çok özür diliyorum.
Bana "kör cahil" dersiniz, cahilim biliyorum;
Amma kör cahil değilim, gözüm çıkmışsa bilmem.

Sata sata bitirdiniz, yılan kırkma sırası
Sözlerimden gocunacak; kimin varsa yarası.
Açlık sınırı altında, en az ücret parası;
Dua ile yoksulluğa, çözüm çıkmışsa bilmem.

Kaba göre şekil alıp, dolmak için akmadım,
Görünen yüzüm işte bu; maske filan takmadım.
Bu dünyada yobaz gibi, insanları yakmadım;
Külümü eşelersiniz; közüm çıkmışsa bilmem.

Ülkeyi ne hale koydu, bir yobazın irisi
Oldum olası yalandır; ilerisi gerisi.
Bana "süt kuzusu" demiş, ukalanın birisi;
Süt dişlerim çoktan düştü, azı'm çıkmışsa bilmem.

Kul hakkını yiye yiye, insanları ezmedim;
Borcu devlete yükleyip, Haccı filan gezmedim.
Yurtsevere kumpas kurup, vatanımdan tezmedim;
Ben çıkmadım yurtdışına, sözüm çıkmışsa bilmem.

Biz karada boğulurken, gemilerle yüzenin;
Resmini koyun içine, kurduğunuz müzenin…
Açlığa mahkûm eyleyen, bu soyguncu düzenin;
"İçine edeyim" derken, gazım çıkmışsa bilmem.

Hem yönetir hem de türlü herzeleri yerseniz;
Bindebir teslim olur mu, dünyaları verseniz?
Benim haklı sözlerime, "bunlar suçtur" derseniz;
Ben sade şiir yazarım, yazı'm çıkmışsa bilmem.

07.12.2016 – (8+7)

Ozan Bindebir

Bir Başkadır Memleketim (Destan)

Şöyle bir gezdim de Türkiye'mizi,
Bir başkadır memleketim bir başka!
Her il ayrı verir hediyemizi,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Adana'da kebap, altını; pamuk
Diyarbakır desen var Sarı Saltuk.
Elazığ'ın mağarası bir Buzluk
Bir başkadır memleketim bir başka!

Erzurum tarihi mest etti beni,
Rüstem Paşa yapmış o Bedesteni.
Kayak Merkezidir Palandöken'i
Bir başkadır memleketim bir başka!

Edirne'de pehlivanlar güreşir,
İstanbul'a ülke demek yaraşır.
Tekirdağ'da rakı suya karışır,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Giresun kalesi yüce mi yüce…
Maraş dondurması güç katar güce.
Konya'da semazen döner sessizce
Bir başkadır memleketim bir başka!

Erzincan'ın Ekşisu'yu içilmez,
Çanakkale dardır, asla geçilmez!
İzmir desen yine ondan seçilmez,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Hakkâri'ye dâhil Şemdinli balı,
Kütahya porselen, bir yanı halı…
Malatya kaysısı kırıyor dalı,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Manisa üzümü, Mesir Macunu
İki tane yiyen toplar gücünü…
Kars kaşarı koklatmıyor ucunu,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Ankara'da dersen tokuşur devler,
Yanlış-doğru yapılıyor ödevler…
Mardin'de Manastır, Kale, Taş Evler
Bir başkadır memleketim bir başka!

Mersin'de muz, Silifke'nin yoğurdu
Hatay dâhil oldu, seçince Yurdu.
Isparta halısı gül kokuyordu,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Kastamonu ili, Tosya pirinci;
Derler: "Türkiye'de gelir birinci".

Muğla'yı gezenler yaşar sevinci,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Nevşehir'de Hacı Bektaşi Veli,
Hoşgörü, sevgiye uzanır eli.
Kocaeli pişmaniye yemeli,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Kırşehir'de dinle halis bozlağı,
Dayanamaz erir yüreğin yağı…
Denizli horozu, termal kaynağı;
Bir başkadır memleketim bir başka!

İçeride kalır Çorum, Çankırı
Tokat illerinden alsam bakırı…
Yücelerden yüce dağıyla Ağrı,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Eskişehir, Yunus Emre Türbesi
Antalya, turizmin olur zirvesi.
Trabzon'da Sümela'yı görmesi…
Bir başkadır memleketim bir başka!

Sinop Kalesi'nde dalga bölünür,
Tunceli'de Düzgün Baba bilinir.
Sivas illerinde sazım çalınır,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Van'ın gölü, bir de meşhur kedisi
Bir karında yatar beşi, yedisi.
Kayseri'ye uğra gör Erciyes'i
Bir başkadır memleketim bir başka!

Zonguldak'ın vardır karaelması,
Can pahasınadır gidip alması…
Rize'de yetişir çayların hası,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Ordu'ya gidince çık Boztepe'ye!
Fındık yetiştirir ağaya, beye.
Samsun'dan bir güneş doğmuş ülkeye,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Siirt'e varınca Veysel Karani,
Niğde ili mest ediyor göreni.
Yozgat sever arabaşı vereni,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Sakarya'da nehir akar, derindir
Muş Ovası, zannetmeyin serindir.
Pamuk aldım, dediler: "Iğdır'ındır"
Bir başkadır memleketim bir başka!

Karabük, Karaman, Kırıkkale'miz
Dupnisa Mağara, Kırklareli'miz…
Kilis yorganını ister belimiz,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Bilecik bilgesi; Şeyh Edebali
Aydın'ın yemişi ve Yörük Ali…
Artvin, boğa güreşine sevdalı
Bir başkadır memleketim bir başka!

Amasya elması, Ferhat-Şirin'i
Bolu'da aşçılık bulmuş yerini…
Gez Bursa tarihi eserlerini,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Şanlıurfa, olur sıra gecesi
Bayburt, Batman kalelerin yücesi…
Saymakla biter mi, daha nicesi…
Bir başkadır memleketim bir başka!

Hoştur Osmaniye-Zorkun Yaylası
Uşak ili, zor bulunur böylesi…
Gümüşhane'de var "Türkiye'm" sesi,
Bir başkadır memleketim bir başka!

Bindebir'im sözü daha uzatmaz,
Antep fıstığından nasıl söz etmez.
Doğu, Batı, Kuzey, Güney gözetmez,
Bir başkadır memleketim bir başka!

15.03.2013

Ozan Bindebir

Bir Bilsen

Senden başka kimse yoktur gözümde,
Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen…
Hiç bu kadar sevmemiştim ömrümde,
Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen…

Deli gönül dolaşıyor mekânsız,
Ne yazık ki kavuşmamız imkânsız.
Sinemde bir ateş yanar dumansız,
Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen…

Çıkmaz sokak gibi bizim yolumuz,
Engel dolu hep sağımız, solumuz.
Senin ile ne olacak sonumuz?
Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen…

Yandım bittim ateşine düşeli,
Bir deliden farksız ettin Yüksel'i.
Böyle olmaz bu sevginin bedeli,
Seni ne çok sevdiğimi bir bilsen…

13.11.1996

Ozan Bindebir

Bir Gün Olursa Eğer

Dünyada barış ve kardeşlik olur,
Yüreklerden kini silersek eğer.
İnsanlar savaşı gereksiz bulur,
Özgür yaşamayı bilirsek eğer.

Ülkeler arası sınır kalkarsa,
Kutsal tabuları insan yıkarsa.
Erdemli olana sahip çıkarsa,
Çağa göre çağdaş olursak eğer.

Vatanımız bütün dünya olursa,
Bir tek lisan, bir tek para kalırsa.
İnsanlar bilimi son din bilirse,
Bu erdemli yolu bulursak eğer.

Dikilirse bir tek bayrak cihana,
Olmaz ise dil, din, mezhep bahane.
Bu dünya cennetten olur şahane,
Cehaleti kökten yolarsak eğer.

Dünya nimetini hakça bölersek,
Hakkımız olana razı olursak.
İnsanca yaşamak nedir, bilirsek;
Bencillikten uzak kalırsak eğer.

Bindebir'im dilde sözüm kalmazsa,
Yanlışı yermeye lüzum kalmazsa.
Ellerin malında gözüm kalmazsa;
İstenilen şeyi alırsak eğer.

10.08.2005

Ozan Bindebir

Bir Güzel Gördüm (Güzelleme)

Bu gün ben bir güzel gördüm,
Gül cemali Ay gibiydi.
Ok kirpiklere can verdim,
Kaşlar gergin yay gibiydi.

Sanırsın divana durdum,
Güç bela adını sordum.
Fark ettim ki titriyordum,
Deprem vermiş fay gibiydi.

Hem nazlıydı, hem mağrurdu
Nereydi vatanı, yurdu?
Pembe yüzü gülüyordu,
Dudağıma pay gibiydi.

Gözler pınar, inci dişi
Bulunmaz benzeri, eşi…
Şahlanıp sekip gidişi,
Üç yaşında tay gibiydi.

Yaraladı bu fakiri,
Öldüm gittim diri diri.
Görseydiniz Bindebir'i,
Tren ezmiş ray gibiydi.

07.01.2014

Ozan Bindebir

Bir Kafaya İki Şapka (Taşlama)

Bir kafada iki şapka zor durur
Rüzgâr değse baştan uçar, unutma!
Düşman uzak durur, sahte dost vurur
Al kanını tas tas içer, unutma!

Hem taraflı, hem tarafsız olunmaz
Aklı olan bu yanlışta bulunmaz
Foseptikte temiz hava solunmaz;
Necaset pis, koku saçar, unutma!

Dibi delik kovada su kalır mı?
Cahile bin öğüt versen alır mı?
Elden oğul, külden tepe olur mu?
Güvendiğin senden kaçar, unutma!

Âdil isen hani nerde adalet?
Adalette gizli asıl asalet.
Zaman hariç, her şeye var nihayet…
Makam mevki gelir geçer, unutma!

Sen sonunu düşünmezsen bana ne?
Bir gün hesap vereceksin, divane!
İnsanların inancından sana ne?
Zulüm eken ölüm biçer, unutma!

Nifak sayma Bindebir'in sözünü,
Sen bilmezsin, bilen bilir özünü…
Doymuyorsan Hak doyurur gözünü,
Bu dünyaya konan göçer, unutma!

Ozan Bindebir

Bir Vefasız Sende Mi Var?

Benim derdim çok, diyorsun;
Bir vefasız sende mi var?
Bir faydası yok, diyorsun;
Bir vefasız sende mi var?

Sevdim, deyip kaçar gider,
Her sırrını açar gider,
Kanatsızdır; uçar gider,
Bir vefasız sende mi var?

Gör gerçeği; değilsen kör,
Gel araya bir duvar ör!
Şu Leyla'sız Mecnun'u gör!
Bir vefasız sende mi var?

Bindebir'i bir kez dinle,
Ne acı çek, ne de inle!
Cefakârız biz seninle,
Bir vefasız sende mi var?

Ozan Bindebir

Bir Yalaka Olamadım

Çileyinen geçti günüm,
Bir yalaka olamadım.
İnanınki çok üzgünüm,
Bir yalaka olamadım.

Gıcılayan arabaya,
Binmeyince kaldım yaya.
Emeklerim gitti zaya,
Bir yalaka olamadım.

Ağam, paşam, beyim deyip
Haram bile olsa yeyip…
Birazcıkta boyun eğip;
Bir yalaka olamadım.

Eleştirip yermek niye?
Karışmazdım hiçbir şeye.
Hep doğruluk olsun diye;
Bir yalaka olamadım.

Nasıl düzen, nasıl hayat?
Yatamadım bir gün rahat.
Demek bende tüm kabahat;
Bir yalaka olamadım

Zehir ettim tatlı aşı,
Kafama çok vurdum taşı.
Yüksel'im kırk ettim yaşı,
Bir yalaka olamadım.

16.12.2000

Ustalardan Dörtlükler:

Bin taklayı atamadım,
Haram lokma yutamadım.
Dostlarımı satamadım,
Bir yalaka olamadım.....Mehmet KINDAP

Ozan Bindebir

Birliğe Özlem

Nereden başlasam, nasıl anlatsam?
Bir bilge insana sorasım gelir.
Birlik özlemimi sözüme katsam,
Hecelerden örgü öresim gelir.

Dili, dini, ırkı fark mıdır ferde?
Çare olmalıyız çaresiz derde.
"Bu toprak vatanım" denilen yerde;
Kardeşliğe köprü kurasım gelir.

Güzel yurdun dağı, taşı, ovası…
Çoğalsın ormanı, temiz havası.
Bozulmasın bir tek kuşun yuvası,
Her canlıyı mutlu göresim gelir.

Her tarafta hâkim olsun adalet
Adalet olursa yaşar bu devlet.
Ayrımcılık yapmak; ölümcül illet
Karşısında dimdik durasım gelir.

Seksen Bir İl, yedi bölge, her yanı
Sevgi, barış, dostluk sarsın vatanı?
Ey Türkoğlu, asıl düşmanı tanı!
İkiliği yurttan süresim gelir.

Bağımsız yaşamak; şiarımızdır
Atam, ülke kurmuş mimarımızdır,
Kutsal vatan bizim tek varımızdır,
Uğruna canımı veresim gelir.

Ankara'da En Büyük Türk yatıyor,
Batan güneş; doğmak için batıyor.
Mehmetçik heybetle kaşın(ı) çatıyor,
Sarılıp bağrıma sarasım gelir.

Bindebir'im çare olmaz sızıma
Ses veren olmazsa bu avazıma…
Özgürlük, adalet diyen sazıma
Göğsüne bir pençe vurasım gelir.

13.03.2013

Ozan Bindebir

Bitmeyen Aşk

Bahtımın güneşi, gözümün nûru,
Sensiz gözüm yaşı diner mi sandın?
Gönlümün meleği, ey güzel hûri;
Sen beni aşkından döner mi sandın?

Yıldırım misâli gönlüme aktın,
Kavurdun bağrımı yaktıkça yaktın.
Sonunda dünyamı başıma yıktın;
Sevip ayrılmayı hüner mi sandın?

Şu dertli sinemi yaktın, pişirdin
Aklımı başımdan aldın, şaşırdın.
Dalımı, kolumu yere düşürdün;
Beni yıkılmayan çınar mı sandın?

Gözün yüksektedir görmez engini,
Dilerim mutlu ol, bulup dengini.
Benim gönlümdeki yürek yangını,
Üstünü kapatsam söner mi sandın?

Seni görüyorum her gün düşümde,
Sevdanın yelleri eser başımda.
Kar basarım, erir gider döşümde;
Bindebir yanarken donar mı sandın?

01.02.2002

Ozan Bindebir

Bizim Eller (Bahariye)

Bahar geldi gayri bizim ellere
Mantar toplamanın zamanı şimdi…
Çoban kavalını katar zillere
Hayvanları yemez samanı şimdi…

Yayla çiçekleri açar sapsarı
Çıkar kovanından dolanır arı.
Karaoluk denen bizim diyarı
Çiğdem, çiçek tuttu her yanı şimdi.

Coşa gelir durmaz ötüşür kuşlar
Yiğitler güreşir, birbirin tuşlar
Bahar yorgunluğu yorar yokuşlar
Kesilir dizlerin dermanı şimdi.

Patırpatır Şelalesi bir neşe
Kuzey yanı hasret kalır güneşe…
Güneyinde boyun eğer menekşe
Gönlüme düşürdü gümanı şimdi…

Karın doyurmaya verilir emek
Zenginler ne bilsin, bunlar ne demek…
Madımak toplanır, akşama yemek
Kadınlar eşeler harmanı şimdi…

Şehirliler gelir, çekilir pozlar
Türlü oyunlarda oynanır kozlar
Meler koyun, kuzu ayrılır yozlar
Kızlar giyer renk renk tumanı şimdi…

Kuşdöneği sanki güzelin tacı
Göğdere'ye iner kurtların acı
Boztepe'yi desen ayrı mizacı
Ayrılmaz başından dumanı şimdi…

Gençler sevdiğinin gezer peşinde
Gündüz hayalinde, gece düşünde…
İnsanlar çalışır türlü işinde
Nineler savurur kirmanı şimdi…

Şu gurbetin derdi ayrı bir çile
Ne kadar anlatsam gelmiyor dile.
Padişahtan emir olsa da bile
Bindebir dinlemez fermanı şimdi…

10.05.2014

Ozan Bindebir

Bizim Hâlimiz (Şikâyetlenme)

Herkese ayandır bizim hâlimiz,
Yarı aç, yarı tok dolanıyoruz.
Gözümüz görür de yetmez elimiz,
Zengin yiyor biz de yalanıyoruz.

Hâlden bilmedikçe zâlim nâmertler,
Sardı içimizi onulmaz dertler.
İnsan sayılmıyor parasız fertler,
Çamurdan çamura beleniyoruz.

Oy'umuzla oyum-oyum oydular,
Çalışan aç kaldı, onlar doydular.
Hem yönetti, hem de sefil koydular;
Hastanede bile dileniyoruz.

Madem ki bizimde vatanımız var;
Niçin sokaklarda yatanımız var?
'Çağ atladık' nutku atanımız var;
Ot yiyoruz, çaydan sulanıyoruz.

Bindebir Ozan'ım susar sanmayın,
Ozanlar halkına küser sanmayın.
Kılıcımız her dem keser sanmayın,
Kör bıçağız ama bileniyoruz.

06.10.2005

Ozan Bindebir

Boş Gelir Bana

Aklını kiraya veren bir insan,
Gerçeği anlatsa düş gelir bana.
Cahilin sözleri üşütür inan,
Temmuz ortasında kış gelir bana.

Danesiz harmana denmez mi saman?
İnsan töresidir; yol usul erkân…
Ezeli olmayan zaman ve mekân,
Softa masalları boş gelir bana.

Ayrıdır zannetme bedeni ruhtan
Deyince adıma atılır bühtan.
Ne sözler işittim yobaz güruhtan;
Dolu yağar gibi taş gelir bana.

Dostun biri akıl, biri bilimdir
Evren renk renk duran ipek kilimdir
Beynim düşünür de söyler dilimdir
Bindebir'im bazen coş gelir bana.

Ozan Bindebir

Boşu Boşuna

Bu gönlümü zalim yâre bağladım,
Yıllardır üzüldüm boşu boşuna.
Bahar seli gibi coştum çağladım,
Bulanıp süzüldüm boşu boşuna.

Virandır gönlümün köşkü, sarayı
O yârden hediye giydim karayı.
Açtı da sarmadı azgın yarayı;
Derdiyle ezildim boşu boşuna.

Yüksel'im hâlimi kime söyleyim?
Umutlarım suya düştü neyleyim?
Bende Mecnun gibi çöl mü boylayım?
Nüfusa yazıldım boşu boşuna.

1984

Ozan Bindebir

Boşuna Çırpınma Gönlüm

Boşuna çırpınma divane gönlüm,
Bu can bu bedenden göçer, bilesin!
Hırsına kapılıp eyleme zulüm,
Ömür acı tatlı geçer, bilesin!

İnanma cahilin yalan sözüne!
Kendin yanmalısın kendi közüne.
Ele kusur bulma, dön bak özüne!
Arifler arifi seçer, bilesin!

Bu kâinat Hakk'tır, ona derim Hakk
Her şey onda mevcut, çevrene bir bak!
Var eder yok eder bu su, bu toprak?
Kendi eker kendi biçer, bilesin!

Bindebir'im baktım bir pencereden
Gelip gitmemize ne idi neden?
Bilmeden gelmişim, gitsem bilmeden…
Kâinat kanımı içer, bilesin!

Ozan Bindebir

Böldü Bunlar (Taşlama)

Namertlerle işimiz yok,
Merdimizi böldü bunlar.
Çok üzgünüm, inanın çok
Ferdimizi böldü bunlar.

Ne olurdu biz de gülsek,
Gerçekleri duyup bilsek…
Beş kişi yan yana gelsek;
Dördümüzü böldü bunlar.

Terk ettiler liyakati,
Gizlediler hakikati.
Birleştirip menfaati,
Yurdumuzu böldü bunlar.

Kaldırmadan başımızı,
Dağıttılar kaşımızı.
Özgür gezen kuşumuzu,
Kurdumuzu böldü bunlar.

Korumayıp mülkümüzü,
Kirlettiler ülkümüzü.
Bu vatanda Türk'ümüzü,
Kürd'ümüzü böldü bunlar.

Ayrılmazlar tarikattan,
Geçemedik barikattan.
Koptuk Haktan, hakikattan
Virdimizi böldü bunlar.

Bindebir'im duyun hele!
Her gerçeği bile bile;
Ergenekon, Balyoz ile
Ordumuzu böldü bunlar.

05.06.2018 – (4+4)
*
Virt: Dinî bir sözü sürekli tekrarlama

Ozan Bindebir

Böyle Bir Güzel (Güzelleme)

Öyle narin, öyle zarif
Ben böyle bir güzel gördüm.
Bilmem nasıl etsem tarif
Ben böyle bir güzel gördüm.

İri gözler siyah zeytin,
Soramadım memleketin,
Bilmem nasıl etsem methin?
Ben böyle bir güzel gördüm.

Göz üstünde kaşlar martı,
Boydan boya her şey artı,
Sözlerimde yok abartı,
Ben böyle bir güzel gördüm.

Güzel sevmek değil günah,
"Genç olsaydım" dedim, eyvah!
Saçlar dalga dalga siyah,
Ben böyle bir güzel gördüm.

Düz ovada sandım ceren,
Güzelliği vermiş veren,
Dönüp dönüp bakar gören,
Ben böyle bir güzel gördüm.

Bindebir'in mest edeni,
Orantılı tüm bedeni,
Duruşuyla çok medenî,
Ben böyle bir güzel gördüm.

04.08.2019 – (4+4)

Ozan Bindebir

Böyle Bir Sevda!

Dünyada yoktur,
Böyle bir sevda!
Beynime şoktur,
Böyle bir sevda!

Başıma gelen,
Bağrımı delen,
Uykumu bölen,
Böyle bir sevda!

Âleme ayan,
Eyledim beyan,
Çaresiz koyan,
Böyle bir sevda!

Gözümden akar,
Yaş beni yakar,
Eyledi sakar,
Böyle bir sevda!

Bir kalem kaşa,
Yüreği taşa…
Akılsız başa,
Böyle bir sevda!

Taşladı fertler,
Görmedi mertler,
Çoğaldı dertler,
Böyle bir sevda!

Aklımı aldı,
Fikrimi çaldı,
Dertlere saldı,
Böyle bir sevda!

Bindebir benim;
Kavruldu tenim,
Bozuldu genim,
Böyle bir sevda!

25.06.2014

Ozan Bindebir

Böyle Demokrasi

Yüksek sesle bağır, duysun vatandaş!
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.
Sayenizde taş üstünde kalmaz taş,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Yandaş, yoldaş yolsuzluğu artırın,
Yasaklarla suçsuzları yatırın,
Yoksulları batırdıkça batırın,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Toprak satar temel gıda alırız,
Sanma Afrika'dan geri kalırız,
Aç bırakan vatan için ölürüz,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

"Yürütme" yle cüzdanları şişirin,
"Yasama", "Yargı"yı yoldan şaşırın,
Kaleleri birer birer düşürün,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Darmadağın edip koca Ordu'yu,
Kendi ellerinle kuyu kaz kuyu!
Nerede liyakat, hani sağduyu?
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Bütün kaynakları pazarla gitsin,
Ormanları kes, biç, hızarla gitsin,
Karşı çıkanları azarla gitsin,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

"Tek adam"da halk görmemiş beisi,
Yalancıktan tartışıver Meis'i.
Hem Başbakan ol hem Cumhurreisi,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Yurdu kasıp kavururken pandemi,
Vezir her gün değiştirsin gündemi.
Temizle at, "basın" denen ödemi,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Hapislerde yatar Milletvekili;
Atanmışlar şimdi daha yetkili.
Savunmak yasaktır her müvekkili,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Devlet bile artık Parti Devleti,
Bir ömrü bitirir, bir tek ileti.
Yolunacak kaz sandınız milleti,
Böyle Demokrasi Dünya'da yoktur.

Yoksulları öldür, zengini yaşat!
Doğrulmaz belimiz; haşattır haşat.

Bir gösteri olsa, her yanı kuşat!
Böyle Demokrasi Dünya’da yoktur.

Millî Eğitimi mollaya teslim,
Bilim yapıyormuş kafası feslim.
Aslını unuttu, kayıptır neslim;
Böyle Demokrasi Dünya’da yoktur.

Anayasa işletilmez, raftadır
Yandaş olan her gün başka gaftadır
Suçsuzlar suçludur, suçlu aftadır;
Böyle Demokrasi Dünya’da yoktur.

Ozan Bindebir’im uzatma, yeter!
Sanma ki yazdıkça dertlerin biter.
“Padişahlık” desem, ondan da beter;
Böyle Demokrasi Dünya’da yoktur.

Ozan Bindebir

Bu Dağlar (Kişileştirme - Hüsn-i Talil)

Basma fistan giymiş güzele benzer
Baharda aklımı aldı bu dağlar
Güz gelir sararmış gazele benzer
Ben gibi hüzünde kaldı bu dağlar

Yaz gelince yazı yaban yurt olur
Yiğit olan yiğit elbet mert olur
Sevdim alamadım bana dert olur
Deyince gözyaşın saldı bu dağlar

Kışın boz dumanlar çöker sislenir
Beyaz gelinliğin giyer süslenir
Bindebir efkâra düşer hislenir
Aklımı fikrimi çaldı bu dağlar.

Ozan Bindebir

Bu Gün Bir Başka Güzel... (Rubai Tarzı)

Her zaman güzelsin ya, bugün bir başka güzel…
Güzelliğin düşürdü; beni bu aşka, güzel!
Yüreğine al beni, bırakma hiçbir yere;
Değişmem cennet âlâ; saraya, köşke güzel!

Gerdanın ay sarısı, dudakların bal kiraz,
"Seni sevdim" de bana, gönlüm avunsun biraz…
Bir gün yok olacağız, sevsek de, sevmesek de;
Sevmek, sevilmek kârdır, hemen etme itiraz.

Boyun mermer sütunu, kar beyaz inci dişin,
Âşığı öldürmez mi, salınarak gidişin?
Allah canımı alsın, göstermesin o günü;
Bindebir'i ölmeden öldürür terk edişin.

05.03.2009

Ozan Bindebir

Bu Günler

Bahar seli gibi kanlı yaş akar;
Gözlerime bir hal oldu bu günler.
Ummadığım yerden çizgiler çıkar;
Yüzlerime bir hal oldu bu günler.

Aşk düştüğü yerde olmazmış gurur,
Hasretlik ok gibi; sinemi vurur.
Dosta gidem desem titreyip durur;
Dizlerime bir hal oldu bu günler.

Sanki içerime akıyor kanım,
Tükendi mecalim; arttı figanım.
Beni anlatamaz oldu lisanım;
Sözlerime bir hal oldu bu günler.

Bindebir'im nasıl derdimi döksem?
Yar zülfünden sırma telleri çeksem.
Feryada başlarlar kulağın büksem;
Sazlarıma bir hal oldu bu günler.

26.02.2017 – (6+5)

Ozan Bindebir

Bu Sene

Bu derdi kederi atayım derken,
Dertler hep üstüme geldi bu sene.
Aşkından derbeder olduğum güzel,
Perişan hâlime güldü bu sene.

"Sesini duymazsam ölürüm", derdi
"Unutmak yok" dedik, yeminler verdi.
Gözü aydın olsun, murada erdi;
Gönül defterinden sildi bu sene.

Ne kaybettim bilmem neyi ararım,
Çok sevdim de çok mu oldu yararım?
Her geçen gün benim büyük zararım;
Ömrümü yarıya böldü bu sene.

Titriyor dizlerim, tutmuyor elim
Her bir omurgadan kırıldı belim.
Bir hayırsız için garip Yüksel'im,
Kalan dört saçını yoldu bu sene.

30.08.2000

Ozan Bindebir

Bu Yâr Bana Yaramadı (Yedekli Beşleme)

Hem tatlıydı hem de enfes
Onun için ettim heves
Olur sandım bana nefes
O yâr çıktı aşka nekes
Buna şaşıp kaldı herkes
… Bu yâr bana yaramadı
… Aylar geçti aramadı
… Yara açtı saramadı
*
Bülbülüm ya küstüm güle
Yana yana döndüm küle
Boynu eğri mor sümbüle
Çekiyorum bunca çile
Halim düştü çok müşküle
…Bu yâr bana yaramadı
… Aylar geçti aramadı
… Yara açtı saramadı
*
Bindebir'im bahtım kara
Teslim oldum ah-u zara
Hiç mi gülmez bu fukara
Düşünsem de kara kara
Dilim varmaz intizara
…Bu yâr bana yaramadı
… Aylar geçti aramadı
… Yara açtı saramadı
*
Üç Bağlantılı kafiyeleme: aaaaa-bbb, ccccc-bbb, ddddd-bbb
*
Not: Beşleme şiirlerde ayak kafiye yoktur. Beşlikler kendi arasında kafiyelidir. Bağlantılar tek bende veya değişik bentle de olabilir. Hece sayısı farklı da olabilir.

Ozan Bindebir

Bu Yara Başka Yara

Bu yaraya halkım vursun neşteri,
Yoksa iyi olmaz yaram var yaram!
Bu derdi satamam, çıkmaz müşteri
Bedenimden ağır daram var daram!

Halk düşmanlarını haklasam bile,
Duygum dışa vurur saklasam bile.
Özümü ne kadar paklasam bile;
Zalime gönlümde karam var karam!

Bey'in nasırına bassan hopluyor,
Polis gerekçesiz insan copluyor,
Yoksullar ekmeği çöpten topluyor,
Saray sofrasında haram var haram!

Faşistlerin kiri kalmış ülkümde,
Ne kaldı Ata'dan kalan ilkemde?
Deliler dalkavuk olmuş ülkemde,
Akıllı başımda saram var saram!

Kışkırtıp durdukça saldırdı itler,
İnsan boğazlıyor her gün Yezitler.
Bindebir'im nice çıkar yiğitler,
Arşı kürşü tutar naram var naram!

16.04.2015

Ozan Bindebir

Budala Saydılar

Fazla turap ola ola,
Budala saydılar beni.
Başımı koydum bu yola.
Kenara koydular beni.

"Yeşil ekin göğ" dediler,
"Hiç pişmemiş, çiğ" dediler,
"Buğday vermez tığ" dediler;
Samana yoydular beni.

Acı acı sözler gibi,
Öze düşmüş közler gibi,
Tezgahtaki sazlar gibi;
İçimden oydular beni.

Herkesi bağrıma basıp…
Helâlde ararken nasip.
Gıybetime asıp, kesip
Bin parça kıydılar beni.

Yüksel'im geçti günlerim,
Ben çalarım, ben dinlerim.
Telden önce ben inlerim,
Ne zaman duydular beni?

26.11.2000

Ozan Bindebir

Bugün

Sen gidince garip kaldım ben yine,
Zindana sürülmüş gibiyim bugün.
Bir başka hüzündür çöktü gönlüme,
Dünyaya darılmış gibiyim bugün.

Ayrılığa olan bu isyanımdan;
Vazgeçtim sevdiğim tatlı canımdan…
Omuzlarım düştü; kalkmaz yanımdan
Aylardır yorulmuş gibiyim bugün.

Dudak gülkurusu, boyu fidanım
Yeşil üzüm gözlüm, buğday gerdanım…
İnan, buz kesildi bütün bedenim;
Kefene sarılmış gibiyim bugün.

Senin hasretinle benzim sarardı,
Dediler:”Sevseydi seni arardı! ”
Başım bir hoş döndü, gözüm karardı
Beynimden vurulmuş gibiyim bugün.

Yüksel’im savruldum aşkın yelinde,
Asar öldürürsün zülfün telinde.
Sanki idam için hâkim elinde,
Kalemim kırılmış gibiyim bugün.

14.04.2002

Ozan Bindebir

Bulamadım

Şu sineme düşen aşkın közünden,
Daha fazla yakan har bulamadım.
Ağrı Dağın gezdim kuzey yüzünden,
Yanan yüreğime kar bulamadım.

Bağrıma vurdular bir kızgın dağı,
Eridi kalmadı yüreğim yağı.
Yâr hasat ettirmiş bahçeyi, bağı;
Bin çekirdek saklar nar bulamadım.

Duygusuza sen ne söylersen söyle!
Bindebir aşkıyla sevmiyor öyle.
Hep mi vefasızdır güzeller böyle?
Şu sevgime lâyık yâr bulamadım.

Ozan Bindebir

Bulamazsın (Taşlama)

Fazla mağrurlanma güçlüyüm deyi,
Gün gelir dizinde fer bulamazsın.
Yere çaldık nice ağayı, beyi
Bakarsın "merhaba" der bulamazsın.

Köpeğin çoğaldı, boynu tasmalı
Bunları tasmaya takıp asmalı…
Yer içer gezerler yanı yosmalı
Bir tek helâl lokma yer bulamazsın.

Elastiki oldu şimdi yasalar
Halkımızı sardı türlü tasalar.
Haksız kazanç dolup taştı kasalar,
Birinin alnında ter bulamazsın.

Sanma ki bu düzen hep böyle kalır
Sana yetki veren, gün gelir alır.
Sömürü düzenin çarkı yıkılır,
Yanında duracak er bulamazsın.

Yarışa giriştin Sultan, Han'ıyla,
Oynadın ülkemin tüm insanıyla.
Saray harcı kardın yoksul kanıyla,
Belkide yatacak yer bulamazsın.

Haksız iken haklı olduğun savun,
Saltanat hayal et, kendince avun!
Nice Nemrut geçti, nice Firavun
Baksan senin gibi şer bulamazsın.

Yine dalkavuklar eyler telaşı,
Kulakları sağır, gözleri şaşı…
Bindebir durmadan atarsa taş'ı
Uğruna konacak ser bulamazsın.

10.11.2014

Ozan Bindebir

Bulunmaz (Taşlama)

Söyle Yüksel, neden yüksek uçarsın?
Sonra düşersin de parçan bulunmaz.
Meze hazırlarsın, rakı açarsın,
Yemek pişirmeye salçan bulunmaz.

İkâmet edersin bir göz odada,
Evin mi var, filan parsel, adada.
Yine gözün; giyim, kuşam, modada;
Mark, doların, altın külçen bulunmaz.

Aklın yoktur, ele akıl verirsin
Nerde güzel görsen, yanar erirsin.
Manken gibi kostak kostak yürürsün,
Boyun bosun, güzel kalçan bulunmaz.

Sanma ki dünyada daim kalırsın,
Bu dünyaya geldin, bir gün ölürsün.
Bir kör bıçak ile tıraş olursun,
Sabun köpürtmeye fırçan bulunmaz.

Bindebir'im çok azını söyledim,
Zannederler bir tevazu eyledim.
Aşık gibi derya, umman boyladım,
Sanki aşk badesi içen bulunmaz.

08.05.2000

Ozan Bindebir

Bulut Gibiyim

Gökyüzünde bulut gibi doluyum,
Yükseğimde dolu yağar, kar benim.
Dokunmayın, yağmur olur yağarım,
O yâr için her gün ahu-zar benim.

Ne sevdam tükendi, ne yâre yettim,
Samyeli dokundu, eridim bittim.
Bu aşkın zehrini onunla tattım,
Bilmezler hayırsız zalim yâr benim.

Göremez olmuşum gelip gideni,
Zülfünün teline astım bedeni.
"Çok sevmek" yazsınlar ölüm nedeni,
Yüksel can çekişir işte dar benim.

29.03.1998

Ozan Bindebir

Bunlar

Yanlış söylüyorsam "dur" deyin bana,
İnsanı insana kul etti bunlar.
Kolonlar kesilmiş, çöküyor bina
Geçer paramızı pul etti bunlar.

Soframızda çoluk çocuk sersefil,
Sömürenler sanki karnı doymaz fil.
İktidarın her bir işi çetrefil,
Ülkeyi kendine mal etti bunlar.

Açlık sınırının altında maaş,
Belediyelere emanet naaş,
Boğazdan geçmiyor ne ekmek, ne aş
Yoksulu bir kuru dal etti bunlar.

Güzellik yok oldu, kemlik patladı
Çocuk istismarı On'a katladı
Gün geldi ki sabır taşı çatladı,
Akan gözyaşını sel etti bunlar.

Yandaşlarla halkı soymak şart oldu,
Solucanlar kemik tuttu kart oldu,
Demedikçe bize büyük dert oldu,
Yolsuzluğu düzgün yol etti bunlar.

Yavan yaşık geçer her öğünümüz,
Bu günlerden güzel idi dünümüz.
Uzadıkça uzar maaş günümüz,
Sanki ay'ımızı yıl etti bunlar.

Memleketin dört bir yanı talanda,
Çaldıran da memnun şimdi, çalan da…
Teyo Emmi hafif kalır yalanda,
Bu kadar insanı lâl etti bunlar.

Unuttu geçmişi, eski gününü
Çökertti sistemi, çizdi yönünü
Yasaklarla kesti halkın önünü,
Biriken dertleri göl etti bunlar.

Köprü yapar Deli Dumrul misali,
Yine onaylayan çoktur bu hali.
Ceremesin(i) çeker yoksul ahali,
Sergimizi kuru çul etti bunlar.

"Özgürlük" deyince içimiz buruk,
Ne hak, ne adalet, ne işler hukuk.
Ülkem yalnız kalmış guguktur guguk,
El içine çıkmaz kel etti bunlar.

Deniz kenarında orman yok oldu,
Aç çakal rantçılar şimdi tok oldu,

Servetleri bin katından çok oldu,
Kendi kasasını ful etti bunlar.

Silah baronları doymadı kana,
Her fırsat buldukça kıyıyor cana.
Amerikan üssü konmuş her yana,
Yabandomuzunu fil etti bunlar.

Bir yanda Suriye, bir yanda Irak
Kalana ölüm var, gidene firak.
Kel başa ne gerek şimşirden tarak?
Kavurdu her yanı, çöl etti bunlar.

Eğitim paralı, sağlık paralı.
Can çekişir olsan ağır yaralı;
Paran yoksa kimse olmaz oralı,
Ülkeyi böyle bir hâl etti bunlar.

Ne hayvancılık var, ne kaldı tarım,
Çiçeğe konmuyor sızlanan arı'm.
Terk edilmiş gibi güzel diyarım,
Yaktı bağrımızı kül etti bunlar.

Yasalar çiğnendi, büyük suç iken
Saraylar yaptılar, bizler aç iken
Bunların bedeli bilmem kaç iken,
İsrafı her şeyden bol etti bunlar.

Kimler kurguladı On Beş Temmuz'u?
Açık bir yaraya bastılar tuzu.
İnsanlar öldükçe arttı nüfuzu,
Millete kaç kere al etti bunlar.

Gün geldi uyanıp açtım gözümü,
Ben kendimce dara çektim özümü.
Zalim duymuş, kusur saydı sözümü
Bindebir'e büyük zül etti bunlar.

08.08.2018

Ozan Bindebir

Buzdan Ada

Vergisiz zenginle yarıştım gittim,
Okyanusta buzdan Ada'm var benim.
Sosyete içine karıştım gittim,
Yırtık pantolonla modam var benim.

Ozan Bindebir

Bütün İnsanlığa

Bütün insanlığa sesleniyorum;
Unutmayın, önce insanız insan!
İnsanım, insanlık üsleniyorum;
Unutmayın, önce insanız insan!

Bunca din, mezhep var; birdir Yaradan
İnsanlar eşittir, hepsi sıradan…
Kaldıralım ırkı, rengi aradan;
Unutmayın, önce insanız insan!

En üst kimliğimiz; insan olmaktır
Ayrık otlarını bir bir yolmaktır.
Benlik değil, sevgi ile dolmaktır;
Unutmayın, önce insanız insan!

Savaş için süper güç olmak niye?
İnsanız, insandan öç almak niye?
Yoksul ülkelerde aç ölmek niye?
Unutmayın, önce insanız insan!

Olmasın savaşlar, kazansın barış!
Özgür bir dünyaya zor değil varış.
İnsanlığa hizmet olsun tek yarış;
Unutmayın, önce insanız insan!

Bindebir'im huzur gelsin cihana,
Huzursuz bir dünya döner virana.
Bütün kimlikleri atın bir yana;
Unutmayın, önce insanız insan!

05.06.2014

Ozan Bindebir

Büyük Taarruz Destanı

Türklüğün şanlı tarihi, kanla yazılan destan
Oku, öğren ey Türk Genci! Nasıl kurtuldu vatan?
Sakarya Meydan Savaşı moral oldu en baştan,
Taarruza karar verdi, o en büyük Komutan.

Ankara'dan Akşehir'e geldi Mustafa Kemal,
Yirmi Altı Ağustos'ta hücum başladı derhal…
Yunan hattı gerisinden sızma ile intikal;
Sabah oldu, şaştı Yunan, bu ne durum, bu ne hal?

Üç komutan birlikteydi, derhal Kocatepe'de
Komutanlık böyle bir şey, askeriyle cephede.
Topçular hedefi dövdü, nefes aldı piyade;
Arkasından hücum etti, zafer Tınaztepe'de…

Belentepe ele geçti ve Kalecik Sivrisi…
Bu zaferi hak etmişti; topçusu, süvarisi.
Dediler ki: "Biz Türkleriz, bu vatanın varisi"
"Bizlerden toprak alamaz, Yunan'ın firarisi."

"Çiğiltepe ne haldedir?" sorunca Başkomutan,
"Yarım saate tamamdır" dedi Reşat Bey bir an.
Çiğiltepe düşmemişti ama dolmuştu zaman,
Namluyu tuttu başına, kendini vurdu inan!

Ballıkaya çok geride, şen ol Ahır Dağları…
Süngünün ucuyla aldık, Afyonkarahisar'ı.
Sonra Kütahya'yı aldık, geldi Türk'ün baharı,
Kolay değil; şehit verdik fidan gibi canları.

Bozguna uğradı düşman, bakamaz oldu geri.
Ordularına seslendi, gerçek Dünya Lideri:
"Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri!"
Savaşımız; barış için, öyledir ondan beri.

Mustafa Kemal yanında, Fevzi ve İsmet Paşa
Birlikte komuta etti, böyle çetin savaşa.
Esir düşen Trikupis, bir an düştü telaşa,
Ata'mız teselli etti, "savaşta gelir başa"

Bin Dokuz Yüz Yirmi İki, Otuz Ağustos günü,
Zaferimiz onaylandı, duyuldu Türk'ün ünü.
İşte Zafer Bayramımız; vatandaş – yurt düğünü,
Yavaş yavaş görür olduk, yüzlerin güldüğünü.

İngiliz'in oyunuyla çıkmıştı bu kargaşa,
Yunanlar oyuna gelmiş, girişmişti savaşa.
Kısacası, başkasına maşa olmuştu maşa!
Biz diyelim: "Ey vatanım, bin yaşa, on bin yaşa!"

Ozan Bindebir

Can Gelir (Dudakdeğmez Tecnis Koşma)

Gayrı aşkın oldu herkese ayan (açık seçik)
Âşık eden gülden güzel olan yüz (cemal)
Dünür olsak ne der sizdeki Ayan (aile büyükleri)
Canı cesur kıldı tanıdığın yüz (yüz vermek)

Aşkın şu yürekte yarattı yara… (yara almak)
Diyorlar: "Git söyle aşkını yâra" (yârine)
"Tatlı canı sonra atarsın yara, (uçuruma)
Sarsın sizi aynı yastık aynı yüz" (yastık yüzü)

Gün gelir ki görür Yüce Yaradan (Yaratıcı, Tanrı)
Ecelsiz giden yok türlü yaradan (Yaralanmaktan)
Gönül ister güzel, cana yâr adan (adan: adanmış yâr)
Sarınca kandırır ancak doksan, yüz (kere, defa)

Yük değildir coşkun iken yük, sele (selin taşıdığı yük)
Derler "Yüksel, her gün şanın yüksele!" (yükselmek)
Sararsan can gelir Âşık Yüksel'e (Şair ismi)
Gir gönlüne deniz diye yüz de yüz! (denizde yüzmek)

*
Not: Bu şiirde Tecnis Koşma gereği uyaklar ve ayak kafiyeler cinaslı sözcüklerden oluşmaktadır. Dudakdeğmez kuralı gereği ise; B m p f v harfleri kullanılmamıştır.

Ozan Bindebir

Can Hüseyin Dost'a (Deyişme)

Can Hüseyin dostum misafir geldi,
Samimi dostluğu yüzünden belli…
Muhabbete doyduk, yüzümüz güldü
Cevherin haslığı özünden belli...

Yük taşır sanmayın bozulmuş küfe,
Aslın inkâr eden konulur tef'e.
Aynı yolda yoldaş, aynı felsefe;
Bilimdir rehberi; tezinden belli.

Ozanlığı şiar etmiş kendine,
Yenilmemiş hırsız, haydut fendine.
Bağlamamış haram suyu bendine,
Yürüdüğü yolu izinden belli…

Mütevazı gönlü her zaman engin;
Dedim: 'Bak Bindebir, dost senin dengin'
Korkutamaz onu mafyayla zengin,
Yiğitçe duruşu gözünden belli…

10.08.2017

Ozan Bindebir

Can İsyan Eder

Sevenlerim: "isyan etme, sus! " derler
Sussam damarımda kan isyan eder.
Zalimler karanlık yola giderler
Gece uzadıkça tan isyan eder.

Filler tepişirken ezilir çayır,
Kaç ülke yanıyor bak cayır cayır…
İnsanlık demezse "savaşa hayır! "
Asra tanık olan an isyan eder.

Bir insan düşünün her işi hinlik,
Halkına öğretir kindarlık, kinlik?
Kendi ülkesine yapar hainlik;
Toprağın nimeti; nan isyan eder.

Hak, hukuk, adalet kalkınca rafa,
Yolsuzluk pis koku saçar etrafa…
Beyin taşıyorsa gövdede kafa;
Şeref isyan eder, şan isyan eder.

Milletin malına olmuşlar vâsi,
Bindebir yazınca diyorlar: "asi"
Sizde böyle ise bu demokrasi?
Bedenim içinde can isyan eder.

28.03.2014

Ozan Bindebir

Cemâl Bekâr Dost'a

İstanbul'a gitmiş, Tokat ilinden
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.
Name name inci düşer dilinden
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.

Besbelli ki o da beni özlemiş,
Özlemini benden bile gizlemiş,
"Şu Bayram gününde arayım" demiş,
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.

Cemâline özü yansır Cemâl'in..
İki Mustafa'dan almış kemâlin…
İçmeden sarhoşu oldum bu halin,
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.

Sözlerim yadigar Cemâl Bekâr'a
Onun gönlü zengin; ben bir fukara.
Bu gönlüm düşmüşken gama, efkâra;
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.

Hep doğru bildiği yolda yürüyor,
Bilimi, bilgiyi rehber görüyor,
Garip Bindebir'e değer veriyor;
Toprağım Cemâl'den telefon geldi.

Ozan Bindebir

Cin Çarptı Bizi (Taşlama)

Zaman öldürmüşüz boş işler ile
Şeytanı taşlarken cin çarptı bizi.
Bilim arzuladık dervişler ile
"Yapay zekâ" derken din çarptı bizi.

Ehliyetsiz görev aldı ehilden,
Akıl aldık cahil oğlu cahilden,
Korumadık yurdu zorba muhilden;
Böylesi hinoğlu hin çarptı bizi.

Çağdaşlık gömleği giyemez olduk,
Bir yavan ekmeği yiyemez olduk,
Haksıza "haksızsın" diyemez olduk;
Yobazın güttüğü kin çarptı bizi.

Hurafe inanca coşup çağladık,
Kendimiz ölürken ele ağladık,
Nerde yatır görsek çaput bağladık;
Dilek diliyorken sin çarptı bizi.

Eğitimi kaptı üç beş pasaklı,
El tersiyle ittik mantığı, aklı.
Sandık çağdaş bilim dogmada saklı;
Ortaçağ'dan kalma tin çarptı bizi.

Bindebir'i duysa belki de vurur
Ne insanlık kalmış, ne onur, gurur
Birazcık dokunsan hırlayıp durur,
Saray sandığımız in çarptı bizi.

01.11.2017 – (6+5)
Ozan Bindebir

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Derviş: Bir tarikata girmiş, onun kurallarına ve törelerine bağlı kimse, alperen
Muhil: Dokunan, bozan, ihlal eden
Hin: Kurnaz, cin fikirli kimse
Sin: Ölü gömülen yer, gömüt, mezar, kabir, metfen, makber
Dogma- Dogmatik: Deney bilgisini, deneye dayanan kanıtları hiçe sayarak kanılarını inanç öğretilerinden çıkaran (düşünce biçimi), inaksal
Tin: Ruh
İn: Yaban hayvanlarının kendilerine yuva edindikleri kovuk, mağara

Ozan Bindebir

Cinasların Öpücüğü

Zülüflerin dökmüş yüze, …..... (cemâle)
Âşık oldum nazlı yara. ……. ..(sevgiliye)

Çıkıp geldim yüze yüze, ------(suda yüzerek)
Deryaları yara yara. …...(suyu bölerek yüzmek)

Yarin yüzü değmez yüze; …..(yastık yüzü)
Yüreğime budur yara. …….. (yürek yarası)

Elli derdim çıktı yüze; --- -----(sayı yüz)
Yar düşürdü çünkü yara. ……. . (uçurum)

Kurban ede, kesip yüze; ------(deri yüzmek)
Bağrımı ilk önce yara… …(bıçakla yarmak)

Der "Bindebir çıktı yüze, ….. (yüze çıkmak)
Her yanına açın yara!" …. …..(açık yara)

24.08.2017 - (4+4)

Açıklamalar: (TDKSözlük)

Yüze çıkmak: Yüzsüz olmak, şımarmak.

Ozan Bindebir

Cinaslı Maniler

Yârim bana yüz vermez
Öpsem; dudak, yüz vermez.
Bin kez öpsem doyamam;
Yârim bana yüz vermez.

Tutku oldu yâr bende,
Bu gönlüm ona bende.
O da beni sevseydi;
Mutlu olurdum ben de.

Böyle kader, yazı yok
Baharı yok, yazı yok.
Mektup yazdım bin kere;
Yârden gelen yazı yok.

Düştüğüm şu yar'a bak!
Her tarafım yara, bak!
Bir de yârim yaralar;
Âşığa bak, yar'a bak!

Ozan Bindebir

Cumhuriyet Geldi

Felsefenin özü Cumhuriyet'ti,
Sekiz asır evvel Pir'imle geldi.
Esarete karşı bir hürriyetti,
Namusum, şerefim, ar'ımla geldi.

Bilimle gitmezsen karanlıktı yol,
Hem de "ele, bele, dile sahip ol".
"Hoşgörüyle yaşa, sevgi ile dol"
Diyen dilde farklı terim'le geldi.

El; vatan, bel; nesil, dil ise lisan
Sevgi dinimizdi, Kabe'miz insan.
Kadın, erkek eşit idi her bir can;
Böylesine çağdaş yorumla geldi.

İki yüce insan ilim doluydu,
Atatürk'ün yolu, Pir'in yoluydu.
Tutunacak sağlam dalı, koluydu;
Paşa'mla, halkımla, erimle geldi.

Pir'in Dergah'ında karar verildi,
Cemalettin Bey'le çok iş görüldü.
Asker toplatıldı, yardım derildi
Canımla,kanımla, serimle geldi.

Bindebir'im gördük gerçek hikmeti,
Cumhuriyet; birey yaptı ümmeti.
Bağımsızlık aşkı sardı milleti,
Damarımda olan varımla geldi.

31.05.2004

Ozan Bindebir

Cumhuriyet Ne Güzel

Ata'mızın ülküsü:
Çağdaşlığın türküsü…
Bir kuruluş öyküsü;
Cumhuriyet ne güzel!

Yaşadıkça saygılı,
Hiç olmayız kaygılı.
Kutlu olsun yüzyılı;
Cumhuriyet ne güzel!

İlkeleri Ata'nın:
Temel taşı vatanın…
Örneği kaç Kıta'nın;
Cumhuriyet ne güzel!

Kimsesizin kimsesi,
Aldığı her nefesi…
Halkımızın gür sesi;
Cumhuriyet ne güzel!

Doksan milyon can bizim,
Yarınla şu an bizim!
Şeref bizim, şan bizim;
Cumhuriyet ne güzel!

Üzüntüde, kıvançta
Beraberiz sonuçta.
Özgürüz her inançta;
Cumhuriyet ne güzel!

Kadın, erkek eşitiz
Bütün ülke olduk "biz".
Bunu böyle biliriz:
Cumhuriyet ne güzel!

Hakkımızdır yaşamak…
Yasamızda doğal hak.
Türk'üz: Özgür ve mutlak;
Cumhuriyet ne güzel!

İmtiyazsız, sınıfsız…
Bilim ile aldık hız.
Çağdaş yaşar kadın, kız
Cumhuriyet ne güzel!

Asrın Dünya Lideri:
Ata'm demiş "İleri!"
Hiç dönüşü yok geri,
Cumhuriyet ne güzel!

Ozan Bindebir

Cümle Güzellerin Başı (Güzelleme)

Yılanlar sevişir gibi şakakta,
Sordum,"iki yanda kaş'ı" dediler.
İnciler sıkışmış sandım dudakta,
"Onlar inci gibi dişi" dediler.

'Masum ceylan gibi bakan iki göz? '
Dilim lâl oldu da çıkmadı tek söz."
Bağrıma düşürdü sönmeyen bir köz,
"Söndürmez Zemheri kışı" dediler.

'Ben gideyim' dedim dizlerim caydı,
İleri adımım geriye saydı.
Her nereye baksam gözlerim kaydı,
"Bu adamın gözü şaşı" dediler.

"Gör de anlat" diye verdiler gözlük,
Anlatmaya yetmez yirmi cilt sözlük,
Konya Ovası mı gördüğüm düzlük?
"Orası güzelin döşü" dediler.

Hiç önemli değil yenilgi, yengi
Padişahlar görse bırakır cengi.
Mavi mi, yeşil mi gözlerin rengi?
"Hürrem'deki zümrüt taşı" dediler.

Güzel sevmek zarar mıdır, kâr mıdır?
Gizlediği ayva mıdır, nar mıdır?
Güzel yâr sevene ölüm var mıdır?
"Ölmez bunu saran kişi" dediler.

Yanak güzel, dudak güzel, yüz güzel
Desem: Bindebir'i kes, as, yüz güzel!
Bu güzeli değer mi ki yüz güzel?
"Cümle güzellerin başı" dediler.

12.02.2015

Ozan Bindebir

Çağdaşî

Çağdaşlığı şiar etmiş kendine,
Alın teri bade içmiş Çağdaşî.
Sevgi örmüş her şiirin bendine,
İnsanlığa çığır açmış Çağdaşî.

Ne söylese sözlerinde samimi,
Alabora etti gönül gemimi.
Seslenişi erenlerin tamimi,
Yine lal-ü gevher saçmış Çağdaşî.

Aşıkları tanır oldum sözünden,
Işıltısı belli olur gözünden…
Sözlerini süzer söyler özünden,
Kendisinden yine geçmiş Çağdaşî.

Gün geçmez ki çatar bozuk düzene,
Sazındaki teli okşar tezene.
"Haydi uyan! " Diyor candan bezene,
Uygarlığı hedef seçmiş Çağdaşî.

Bindebir'in sözü medih sanmasın,
Riya derse, adımı hiç anmasın!
Hiçbir gönül nefret için yanmasın!
Sevgi ekip sevgi biçmiş Çağdaşî.

09.03.2016
(4+4+3)

Açıklama: (TDK Sözlük)

Tamim: Genelge, sirküler
Lâl: Parlak kırmızı renkte, billurlaşmış, saydam bir alüminyum oksidi olan değerli bir taş
Gevher: 1-Bir şeyin özü, maya, cevher. 2. Değerli süs taşı, mücevher.
Medih: Övme, övgü.
Riya: İkiyüzlülük.

Ozan Bindebir

Çağrı

Gurbette koyman ölümü
Toprağım bana darılır.
Sevdiğim anlar halimi
Belki gelir de sarılır

Elbisemden soya beni
Öpsün doya doya beni
Gözyaşıyla yuya beni
Belki bedenim dirilir

Beni tutarsa bir sancı
Han'ından kovarsa Hancı
Sağım solum hep yabancı
Ödüm yüreğim yarılır

Ahireti essah ise
Son sözümüz eyvah ise
Güzel sevmek günah ise
Kesin kalemim kırılır

Nice aç gittim nice tok
Gidip gelmişliğim pek çok
Kâinatta yok olmak yok
Bindebir ölür dirilir.

Ozan Bindebir

Çakal Sürüsü

Çakal sürüsüne geçit vermeyin,
Hep birlik el ele verelim hele!
Şu kirli savaşa sizde "dur" deyin,
Koşalım meydana varalım hele!

Vatanını kimden almış, bir sorun!
Barış için sizde bir kafa yorun.
Karnı hiç doymayan şu dinazorun,
Boynunu beş yerden kıralım hele!

Hiroşima halkı yandı, kavruldu
Vietnam'a hafif geldi, savruldu.
Namlular sinsice bize çevrildi;
Yumruğu masaya vuralım hele!

Körfez Savaşı'nı hiç unutmadık,
Söz verip de biz mi sözü tutmadık?
Yüz milyar doları yiyip yutmadık;
Bunun hesabını soralım hele!

Amerika ile Saddam kenefi,
Şerefsizler nerden bilsin şerefi?
Yakında Türkiye asıl hedefi;
Karşısında yiğit duralım hele!

Kanımızı emer, ondan semizdir
Sicili bozuğun nesi temizdir?
Sözde müttefiktir, başka nemizdir?
Bunları yurdumdan sürelim hele!

Bindebir'im gayri açtım gözümü,
Barışta ararım bir tek çözümü.
Katil Amerika duysun sözümü;
Beni vuracaksa görelim hele!

28.01.2003

Ozan Bindebir

Çapraz Atış (Çapraz Kafiyeli)

Alamadım bir tek çiğit,
Evde bir baş kelem kaldı.
Var mı benim gibi yiğit?
Elimde boş filem kaldı.

Kader ile olmaz bağıt,
Belki en çok çilem kaldı.
Dilimde her sözüm ağıt,
İçerimde elem kaldı.

Gönül der "masayı dağıt!"
Ne mey, ne de âlem kaldı.
Bindebir'e bir boş kâğıt,
Bir tükenmez kalem kaldı.

14.02.2018

Açıklamalar: TDK Sözlük (Şiirdeki anlamı)

Çiğit: Çekirdek
Kelem: Lahana
Bağıt: Sözleşme
Elem: Acı, üzüntü, dert, keder
Âlem: Eğlence

Ozan Bindebir

Çatalkaya

(Tokat Merkez Çatalkaya Köyüne)
*
Dostlar beni yabancıdan saymazlar,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.
Uğrar isem el yerine koymazlar,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Böylesi bir günde bilmem ne denir?
İsim saysam, unuttuğum gücenir.
Kime yol uğratsam ekmeği yenir,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

"Ömer'in Pınarı" Ali'nin olmuş
Pınarın önüne turistler dolmuş
Sıcaklar arttıkça çiçeği solmuş,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Çobanlık yapardım, koyun güderdim
Bazen dertlenirdim artardı derdim,
Turan* ile saz çalmaya giderdim,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Ne güzeldi Şehamet'in düzlüğü,
Yağmur yağar yeşerirdi güzlüğü,
Anlatmaya yetmez Türk Dil Sözlüğü,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Çatalkayalıklar köyün üst ucu,
Güzel gerdanına benzer yamacı,
Kör koyunu kaptı kurtların acı,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Sevgi gördüm, saygı gördüm, bu köyde
Bir asalet vardı; yoksulda, beyde
Kendimi bulurdum her bir bireyde,
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

O zaman Yüksel'dim Bindebir oldum,
Derdimi döktükçe dert ile doldum,
Yâr beni unutmuş, saçımı yoldum;
Çatalkaya benim köyüm sayılır.

Ozan Bindebir

Çay Keyfi

Ölen ölür, kalan kalır
Unutmayın çay keyfini!
Alkışlayan ancak alır,
Unutmayın çay keyfini!

Çevre dostu keten file
Çay yanında simit ile
İyi gider için hele
Unutmayın çay keyfini!

Her yer çamur, her yer balçık
Olsa bile dışarı çık!
Söylüyorum açık açık,
Unutmayın çay keyfini!

Sel dediğin akar gider,
Fıtratı bu yıkar gider,
Merak eden bakar gider,
Unutmayın çay keyfini!

Bak bu çaylar halis Rize,
Sevgi katar sevgimize…
Ne oldu ki yahu size?
Unutmayın çay keyfini!

Sabrımızı taşırmayın,
Gizli alıp aşırmayın,
Gardınızı düşürmeyin,
Unutmayın çay keyfini!

Katkısı yok, helal ürün
İçip de bir çayı görün!
Dört yanı silin süpürün,
Unutmayın çay keyfini!

Yıkılsa da sizin evler,
Gelir yapar bizim devler.
Yok sınavlar, yok ödevler
Unutmayın çay keyfini!

El almayın safınıza,
Çay atarım kafanıza…
Alın koyun rafınıza,
Unutmayın çay keyfini!

Çaba düşmüş Bindebir'e
Demiyor ki: "olur fire"
Böyle şair yere gire,
Unutmayın çay keyfini!

Ozan Bindebir

Çay Simit Hesabı

Her gün çay, simitle sofra kurulmaz,
Sen kur da göreyim boyunu Beyim!
Zannetmeyin sizden hesap sorulmaz,
Alırsın ağzının payını Beyim!

Aybaşında gelir vergi, fatura
Bir sırala kalem kalem satıra…
Yokluk günlerini getir hatıra,
Kendine vermezsin oy'unu Beyim!

Çok şey beleş, elin varmaz paraya
Antrikotu yersin Altı liraya…
Asgari ücretle otur kiraya,
İçersin paranın suyunu Beyim!

Saraylarda her işiniz şatafat,
Sizin kazancınız bizden katbekat.
Daha da olmadı memleketi sat!
Bizi say "memleket hayını" Beyim!

İki Bin İki'ye gidersen direk;
Sekiz çeyrek altın almamız gerek.
Asgari ücretle alın da görek,
Yapalım oğlumun toy'unu Beyim!

Bu nasıl vicdandır, bu nasıl hesap?
"Diyorsun "hem geçin, hem tasarruf yap!"
Ne manav, ne giyim, ne de bir kasap;
Hesapladın simit, çayını Beyim!

Yıllarca gören yok bir kilo eti,
Siz ise yediniz bu memleketi.
Aptal mı sandınız bunca milleti?
Zannetme Sülo'nun koyunu, Beyim!

Kime sorsam sana "densiz" diyorlar,
"Dinsizlerden yüz kat dinsiz" diyorlar,
"Bizi gezdirecek donsuz" diyorlar;
Birazcık değiştir huyunu Beyim!

Bütün emekçiler kalkarsa şaha,
Bindebir'in derdi kalır mı daha?
Bu karanlık günler çıkar sabaha,
Biz bozarız böyle oyunu Beyim!

19.04.2019 – (6+5)

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Çekemez (Davetleme)

Beni hafif gören âşık bak hele!
Bir hece sözümü, kıta çekemez.
Basket topu sanma, atarım gülle;
Çembere dokunsa pota çekemez.

Boyu uzun başak sanma ki toktur,
İçi boş teneke çalanlar çoktur.
Benim sözlerimin firesi yoktur;
Limiti aşarsam, kota çekemez.

Bu sözlerim olsun kulağa küpe,
Uygun maske vardır her türlü tipe.
Assam heceleri beş ayrı ipe;
Sol anahtarında nota çekemez.

Gırtlağım patladı hep bağır, bağır
Dinle sözlerimi değilsen sağır.
Bindebir sözlerin kurşundan ağır;
Hezanın yükünü çıta çekemez.

03.07.2015

Hezan: Eski binalarda ana yükü çeken büyük ağaç.

Ozan Bindebir

Çekilip Gitsin

Her olur olmaza payanda olma;
Kaydır desteğini, yıkılıp gitsin!
Başa bela edip, saçını yolma;
Doymaz parazitler dökülüp gitsin!

Uyandır halkını, gerçekle eğit!
Meydan okumasın bir sahte Yiğit.
Dibini sel oymuş, koflaşmış söğüt;
En ince kökünden sökülüp gitsin!

İtaat etmeden her buyruğuna,
Önce bakacaksın öz uyruğuna.
Olmadı, teneke tak kuyruğuna;
Ardına bakmadan çekilip gitsin!

Bıraksın hayale, düşe yelmeyi
Fıtrattan sayamaz yasa delmeyi…
Bindebir'im tırpan gibi çelmeyi;
Vurun, yüz üstüne çakılıp gitsin!

22.05.2015

Ozan Bindebir

Çekip Gitmezler

Savaştan çıkmıştı Ülkem,
Böyle sorun yoktu gardaş.
Tam bağımsızlıktı ilkem,
İş bilmezler yıktı gardaş.

Nasılsa bu diplomasi,
Bırakmadı demokrasi.
Yine bizi saydı âsi;
Tepemize çöktü gardaş.

Türkiye'de ekonomi,
Yok demek ki çok önemi.
Vay şunun bunun dönemi;
Canımızı yaktı gardaş.

Dedik ekonomi hasta,
Çıktı geldi Derviş Usta.
Uzman dedik bu hususta;
Dertten derde soktu gardaş.

Doktor oldu Kotarelli,
Halbuki niyeti belli.
Biz oynarken çiftetelli;
Bacağımız çıktı gardaş.

Söz verince Ayemef'e(İMF) ,
Kadehler kalktı şerefe.
İyice battık kenefe;
İçi dolu boktu gardaş.

Kuşattılar güzel Yurdu,
Çok yerde üretim durdu.
Bizi kalbimizden vurdu;
Ne silah, ne oktu gardaş.

Soyar gözüm baka baka,
Bir de surat yıka yıka.
Öldük kemer sıka sıka;
Yeter artık sıktı gardaş.

Mecbur olduk kasasına,
Evet dedik yasasına.
Düştük maaş tasasına;
Boynumuzu büktü gardaş.

Ne anladık bu yardımdan?
Saçımı yoldum derdimden.
Çekilip gitmez Yurdumdan;
Bindebir'im bıktı gardaş.

13.01.2002

Ozan Bindebir

Çekmiyor mu (7 heceli şiir)

Hokkabaz, her gelene
Bir "şak şak" çekmiyor mu?
Bir zenginin kahrını,
Bir uşak çekmiyor mu?

Siper edip döşünü,
Kaldırmadan kaşını,
Kırk devenin başını,
Bir eşek çekmiyor mu?

Kalın olsa da çapı,
Ekinden olmaz yapı.
Buğdayda uzun sapı,
Bir başak çekmiyor mu?

Öv yiğidin merdini,
Hiç el sayma ferdini.
Bir delinin derdini,
Bir kuşak çekmiyor mu?

Sağı, solu dolsa da,
Bir çıkmazda kalsa da,
Yollar uzun olsa da,
Bir kavşak çekmiyor mu?

Beğenmeyip tipini,
Aydınların topunu,
Bindebir'in ipini,
Bir yavşak çekmiyor mu?

Ozan Bindebir

Çırak

Diplomamı soran çırak!
Bak liseden diplomam var.
Başkanlığı sanma ırak,
Bir adımlık zıplamam var.

Bay Kemal'e sakın kanma,
Bana fizik, kimya sunma!
Beni öyle cahil sanma;
Çıkarmam var, toplamam var.

Diplomamı arayım da,
Hanıma bir sorayım da…
Ya evde, ya sarayımda;
Hem de altın kaplamam var.

Gemicikler kıyılarda,
Ben uçurum kayalarda,
Bölük pörçük rüyalarda,
Kâbus görüp hoplamam var.

Bana şiir yazmış biri,
Yüzeceğim diri diri.
Yakalarsam Bindebir'i,
Eni, boyu çaplamam var.

29.05.2018

Ozan Bindebir

Çırçır'a Giderken

Çırçır deriz bir pınarın adına,
Suya gider akşam vakti bir güzel.
Çok içilir, doyum olmaz tadına,
Çırçıra giderken baktı bir güzel.

Az zaman içinde indi pınara,
Helkeyi indirdi koydu kenara.
Güzeller dizilmiş hep sıra sıra,
Beni gördü kaşı yıktı bir güzel.

Kayanın içinden Çırçır akıyor,
Ötüşüp her yandan bülbül şakıyor.
Her taraf menekşe, sümbül kokuyor
Göğsüne menekşe soktu bir güzel.

"Acelem var" dedi, sıra verdiler,
Bir süre sohbete ara verdiler,
Yüreğimi yakıp kor'a verdiler,
Süzülüp gönlüme aktı bir güzel.

Konuşup güldüler helkeler taştı,
Nasıl inkâr edem, bu gönlüm coştu.
Doldurdu suyunu hızlıca koştu,
Köyümün içine çıktı bir güzel.

Karaoluk köyüm, Tokat ilinden,
Güzelliği belli her bir hâlinden…
Çırçır suyu verse içsem elinden;
Yine yüreğimi yaktı bir güzel.

Bindebir översin köyümdür, diye
Kimi emmim, kimi dayımdır, diye.
Bu güzel de benim soyumdur diye,
Hani vermediler, yoktu bir güzel.

03.04.2000

Ozan Bindebir

Çocuk

Ana rahmindeyken ne gam ne hüzün
Bilmezdin dünyanın halini, çocuk.
Büyüdü bedenin, belirdi gözün
Sıkı tutuyordun elini, çocuk.

Açtın gözlerini belirsiz ufka
Günahsız melektin yüreği yufka.
Yürüdün zamanla hem düşe kalka
Silmediler gözde selini, çocuk.

Öğrendin görmeyi, duymayı tezden
Düştün yaralandın bilekten, dizden…
Endişen başladı pür sevgimizden
Bıçak açmaz oldu dilini, çocuk.

Nasıl da hasrettin bahçeye, bağa
Koşup tırmanırdın en yüce dağa.
Sevdiklerin bir bir düştü toprağa
Göğe savurdular külünü, çocuk.

İçin kan ağlarken yüzün gülerdi
Gönlün kalbi kırk parçaya bölerdi.
Öğrettiler sana bu kadar derdi
Yükleyip kırdılar belini, çocuk.

Öğrendin yaşamı, öğrendin zoru
Bağrından döküldü yanardağ kor'u.
Yenmeyi öğrendin bir dinozoru;
Kimse bükemedi kolunu, çocuk.

Ozan Bindebir

Çok Bulunmaz

Hak dediğin; adalettir
Zalimlerde pek bulunmaz.
Zulüm etmek; cehalettir
Kâmillerde yok, bulunmaz.

Gafil, şaşkın gezip durma!
Hurafeye kafa yorma!
Hakkı senden uzak görme!
Uzaklarda Hak bulunmaz.

Bu siyah, şu ak demeden,
Sev insanı düşünmeden…
Bin bir türlü ayrım neden?
Sor, araştır, bak bulunmaz.

Görünmeze taşlar atan,
Yaptığına bir bak, utan!
Ölmedi bir türlü şeytan,
O'nu vuran ok bulunmaz.

Karanlığın ışığıyız,
Aydınlığın âşığıyız,
Çağın aydın kuşağıyız,
Yüksel gibi çok bulunmaz.

06.06.2001

Ozan Bindebir

Çok Mu Gördün?

Senin hasretinle yanar tüterim,
Bir buseyi çok mu gördün sevdiğim?
Kar misali erir erir biterim,
Bir buseyi çok mu gördün sevdiğim?

Nere baksam orda seni görürüm,
Hayaline deli gibi yürürüm.
İstersen uğruna canım veririm,
Bir buseyi çok mu gördün sevdiğim?

Yüksel minnet etmez bir kuru cana,
"Kolay kavuşulmaz" derler canana.
Zor geliyor böyle seven insana,
Bir buseyi çok mu gördün sevdiğim?

09.08.1997

Ozan Bindebir

Çok Mu Hevesliydim Ozan Olmaya?

Çok mu hevesliydim ozan olmaya?
İnsanların yüzü gülmüş olsaydı.
Her gün bir başka dert yazan olmaya,
Çalışan hakkını almış olsaydı?

Atatürk'ten ayrı nutuk atan var,
Parsel parsel memleketi satan var,
Bal yutana karşı, zehir yutan var,
İnsan paylaşmayı bilmiş olsaydı.

Bir taraftan yetim hakkı çalanlar,
Hem yöneten, hem de çete olanlar,
Sömürenden türlü türlü yalanlar;
Bitseydi de sonu gelmiş olsaydı.

Hoşgörü kalmamış insanda bence,
Bitmiyor zulümler, bitmez işkence.
Kıyılır mı fidan gibi bir gence?
İnsanlar sevgiyle dolmuş olsaydı.

Okunsaydı mantık ile ilimler,
Dinlenseydi dürüst aydın, âlimler,
İnsanları yakar mıydı zalimler?
Gönülden karayı silmiş olsaydı.

Bindebir'im derdim indi derine,
Özlem duyuyorum mutlu yarına.
Haksızlık, kötülük, savaş yerine;
Dünya halkı kardeş olmuş olsaydı.

28.09.2000

Ozan Bindebir

Çok Oldu

Ben biraz tevazu edeyim derken,
Dostluk sınırını aşan çok oldu.
Yoluna rehbersiz düşmüş giderken,
Doğru hedefinden şaşan çok oldu.

İnsanı kullanmak neyin nesidir?
Benlik, bir insanın viranesidir.
Halktan uzak ozan, kimin sesidir?
Elenip elekten düşen çok oldu.

Ustalar yoldaştır, merdiven değil
Kullanıp atacak eldiven değil.
Ozanlık bir yoldur; serüven değil
Macera peşinde koşan çok oldu.

Bindebir'im sözü uzatmam daha?
Kendini bilmeze veremem paha.
Kamçıyı görmeden kalktılar şaha,
Meydanı boş bulup coşan çok oldu.

19.08.2018 – (6+5)

Ozan Bindebir

Çok Şükür

Bin dört yüz senedir gâvurmuş millet,
Sonunda Müslüman olduk çok şükür.
"Arayan bulurmuş" buluyor elbet,
Bak bizde kıbleyi bulduk çok şükür.

Bir ekmek almazken sokakta ac'a
Sattık malı mülkü, yürüdük Hac'a.
Dört yanımız doldu hacıyla hoca
İlim, irfan ile dolduk çok şükür.

Kutsal topraklarda geçirdik yazı,
Taşladık Şeytanı, ettik niyazı.
Günde beş kez eda ettik namazı,
Cinler Mescidinde kıldık çok şükür.

Neymiş fizik, kimya, fen bilimleri?
Mümin insanları götürür geri.
"Cihat" deyip olduk Allah askeri,
Yetmiş iki huri aldık çok şükür.

Bindebir hepsinden olsam da hariç,
Yürek yangınımı söndürmez Meriç.
Tam On Yedi saat aç susuz oruç,
Ramazan ayında öldük çok şükür.

05.06.2016

Ozan Bindebir

Çoktan Unuttum

Rüyamda, hülyamda yoksun
Unuttum, çoktan unuttum.
Sen benim dünyamda yoksun,
Unuttum, çoktan unuttum.

Yalan söze kanar sanma,
Mazimizi anar sanma!
Benim için yanar sanma,
Unuttum, çoktan unuttum.

Vazgeçtim zülfü karamdan,
Yanıp düştün sigaramdan…
Hançeri söktüm yaramdan,
Unuttum, çoktan unuttum.

Bindebir'e puldan paha,
Biçip gittin, gördük aha…
Karşıma çıkma bir daha,
Unuttum, çoktan unuttum.

11.09.2012

Ozan Bindebir

Çürüdüm Eyvah!

Yolum yolsuza düşeli,
Çürüdüm eyvah çürüdüm.
Boynumda boza pişeli,
Çürüdüm eyvah çürüdüm.

Bugün derdi, yarın derdi
Baş sokacak yerin derdi
Eşin, dostun, yârin derdi
Çürüdüm eyvah çürüdüm.

Bedende canım kalmadı,
Damarda kanım kalmadı,
Bir sağlam yanım kalmadı,
Çürüdüm eyvah çürüdüm.

Ben böyle değildim ama
Çürürmüş her düşen gama…
Eski çuval tutmaz yama,
Çürüdüm eyvah çürüdüm.

Bindebir oldum kazara,
Gönlümü koydum pazara…
Daha girmeden mezara,
Çürüdüm eyvah çürüdüm.

28.07.2019

Ozan Bindebir

Dağıdır (Dedim - Dedi'li Tecnîs Koşma)

Dedim: Güzel kaşın gözün karaca (Esmer)
Dedi: "Aşkın sinemdeki dağıdır." (Üzüntü, gam, keder)
Dedim : Güzel seni sandım karaca (Geyikgillerden zarif bir hayvan)
Dedi: "Âşık bura Ferhat Dağı'dır." (Dağ)

Dedim: Gül mü kokar senden yayılan (Yayılan koku)
Dedi: "Zülfüm ak gerdana yayılan" (Serilmek)
Dedim: Dövmen ya akreptir ya yılan (Yılan hayvanı)
Dedi: "Bize özgü damga dağıdır." (İşaret, damga)

Bindebir'im daha geçmem dağından (Dağ)
Dedi: "Senin yaran aşkın dağından" (Üzüntü)
Dedim: Niye bastın kızgın dağından (Dağlamak)
Dedi: "Yaran iyileşsin dağıdır." (Dağlamak suretiyle sağaltmak)

Ozan Bindebir

Dane Dane Ekiliriz (Çift Ayaklı)

Dane dane ekiliriz
Şavruluruz harman gibi
İplik iplik bükülürüz
Çevriliriz kirman gibi

Gâh coşar gâh duruluruz
Gâh ölür gâh diriliriz
Hak düzenle kuruluruz
Evriliriz zaman gibi

Kanatlanıp uçamayız
Gizli sırdır açamayız
Yanarız da kaçamayız
Kavruluruz orman gibi

Hem ölürüz hem doğarız
Buharla göğe ağarız
Su olur yere yağarız
Kıvrılırız umman gibi

Bindebir'im solduğunda
Emir vaki olduğunda
Bahçıvanı yolduğunda
Devriliriz Sultan gibi

Ozan Bindebir

Darbe

Darbe dillendirip darbe yapmayın!
Kim yapacak ulan size darbeyi?
Sakın ola yanlış yola sapmayın!
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Yüz altı bin yedi yüz kırk silahı;
Dağıtan siz, On Beş Temmuz sabahı.
Boynunuzda halen bunun günahı;
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Asker sizde, polis sizde, güç sizde
Tehdit eden kaltak sizde, piç sizde
Hiç insanlık kalmadı mı, hiç sizde?
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Darbe; sizin gibi zındıkta olur,
Biz halkız, darbemiz sandıkta olur.
Böyle küçük beyin fındıkta olur;
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Hak, hukuk, adalet koymayan kimdir?
Halkı soyup soyup doymayan kimdir?
Yasaya, kanuna uymayan kimdir?
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Her sahada var ettiniz yokluğu,
Azınlıkken yok saydınız çokluğu,
İşçinin maaşı; karın tokluğu
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Hesap veremeyip kaçandan korkun,
Rüşvet uçaklarda uçandan korkun,
Bu halkın kanını içenden korkun,
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Bindebir'im Pir Sultan'ın soyundan,
Huy kapmışım Deniz'lerin huyundan,
Hiç anlamam alengirli oyundan;
Kim yapacak ulan size darbeyi?

Ozan Bindebir

De Hele!

Ululardan Ulu, Yüce Yaradan
Cehennemde kül yanar mı, de hele!
Aracılar çıksın gitsin aradan,
Biz konuşsak dil yanar mı, de hele!

Taban yarık, yüzüm çatlak, kurağım
Ne ekinim kaldı ne de orağım
Yağmur yağsa ot bitmeyen çorağım
Cehennemde kil yanar mı, de hele!

İnsanları teslim ettin sellere,
Evden alıp taşıyorsun göllere,
Kaç Peygamber gönderdin şu çöllere,
Cehennemde çöl yanar mı, de hele!

Hep elinin tersi ile elledin,
"Yansın" diye yelledikçe yelledin,
Bu Dünyada anamızı belledin,
Cehennemde kul yanar mı, de hele!

Bindebir'i düşürdün bu hallere,
Her şey senden; ben düşerim dillere,
Günah var mı başı açık kellere?
Cehennemde kel yanar mı, de hele!

Ozan Bindebir

Dedim; Dedi (Dedim, Dedi Türüne Örnek)

Dedim: Beyaz tenin var mı benzeri?
Dedi: ”Kar, desem de yalan değildir”
Dedim: Dudakların bir yangın yeri…
Dedi: “Kor, desem de yalan değildir”

Dedim: Senelerce seni aradım,
Dedi. “Başkasından aldım muradım”
Dedim: Aklında yok demek ki adım,
Dedi: “Var, desem de yalan değildir”

Dedim: Gel aşkımı etme kördüğüm,
Dedi: “Bir sözüm var ele verdiğim”
Dedim: Duymasınlar seni sardığım,
Dedi. “Sır, desem de yalan değildir”

Dedim: Âşığınım senden bıkmayan,
Dedi: “Âşık olmaz kendin yakmayan”
Dedim: Var mı sana dönüp bakmayan?
Dedi: “Kör, desem de yalan değildir”

Dedim: Kaçırayım, ver şu elini,
Dedi: “Çoktan oldum elin gelini”
Dedim: Unuttun mu sen Yüksel’ini?
Dedi: “Zor, desem de yalan değildir”

06.12.2002

Ozan Bindebir

Dedim-dedi II

Dedim: Güzel bu ne hâldir?
Dedi: Al yanağım güldür.
Dedim: Ya sev ya da öldür!
Dedi: Sevmek ince yoldur.

Dedim: Canım feda sana,
Dedi: Can kurban canana.
Dedim: Güzel sarıl bana!
Dedi: Kollarını kaldır!

Dedim: Öpsem al yanağın…
Dedi: Erir yürek yağın.
Dedim: Kiraz mı dudağın?
Dedi: Kiraz değil, baldır.

Dedim: Dişlerin bir inci,
Dedi: Seçildim birinci.
Dedim: Kaybettim bilinci,
Dedi: Aklın yok kaç yıldır.

Dedim: Dersem şu turuncu?
Dedi: Başkaldırır ucu.
Dedim: Ne olur sonucu?
Dedi: Buna dilim laldır.

Dedim: Aklım çok karışık,
Dedi: Öyle olur âşık.
Dedim: Olsaydım sarmaşık,
Dedi: Boyum servi daldır.

Dedim: Belin gayet ince,
Dedi: Kıskanır karınca.
Dedim: Bindebir sarınca?
Dedi: Sevene helaldir.

Ozan Bindebir

Değilim

Dalkavukluk sevmem, nezaket ayrı…
Yergiden aşınır adam değilim.
Beklentiyle gelen gelmesin gayrı,
Ödünce kaşınır adam değilim.

05.01.2017

Ozan Bindebir

Değilmiş

Aşkın şarabını sundular içtim
Neyleyim sunanlar saki değilmiş.
İyiyi kötüyü zamanla seçtim,
Her isyankâr olan şaki değilmiş.

Cismani insanı kâfi sanırdım,
Herkes insanlığa nafi sanırdım.
İnsan her canlıdan safi sanırdım,
Oğul balı olsa zaki değilmiş.

Derman derken derdin gölüne düştük,
Boşboğaz lafazan diline düştük,
Din tacirlerinin eline düştük,
Her mümin sandığım taki değilmiş.

Ayrımlar yapıldı, insan seçildi
Yoksul sömürüldü, kanlar içildi
Kardeşten kardeşe kefen biçildi,
Her karındaş bile aki değilmiş.

Terazi bozuldu, denkler değişti
Dünyada barışlar, cenkler değişti
Doğada bulunan renkler değişti,
Anladım ki her renk haki değilmiş.

Tatlı candan bezip geçeni gördüm,
Ecel şerbetini içeni gördüm,
Bindebir'im konup göçeni gördüm,
Kimse bu dünyada baki değilmiş.

14.11.2013

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Saki: İçkili toplantılarda içki dağıtan kimse.
İsyankâr: Başkaldırıcı.
Şaki: Haydut
Haki: Yeşile çalan toprak rengi.
Aki: Kardeş
Lafazan: Geveze.
Taki: Günahtan, haramdan kaçınan, dinine bağlı kimse.
Kâfi: Yeterli, yetecek ölçüde olan.
Nafi: Yararlı.
Safi: Katıksız, duru, temiz.
Zaki: Saf, katışıksız, temiz, pak.
Baki: Kalıcı.

Ozan Bindebir

Deli Gönül

Deli gönül tut sözümü,
O yâr senin olmaz artık.
Duymaz mısın avazımı,
Feryadımı bilmez artık.

Şu halimi görmeyen yâr,
İkrarında durmayan yâr…
Şu yaramı sarmayan yâr,
Merhemini çalmaz artık.

Yüksel'im der yâre sözüm,
Yüreğimde dinmez sızım.
Dertli dertli öten sazım,
Mızrap teli bulmaz artık.

1984

Ozan Bindebir

Deli Gönül 2

Coşkun sular gibi aktın,
Yetmedi mi deli gönül?
Defalarca beni yıktın,
Bitmedi mi deli gönül?

Neler çektim ben neleri,
Tekrar etme geçenleri.
Sen aklımdan çok ileri,
Gitmedin mi deli gönül?

Emeğimi sen zay ettin,
Beni rezil rüsvay ettin.
Yüreğimi pay pay ettin,
Satmadın mı deli gönül?

Düşkün oldum doğru yoldan,
Kem söz duydum sağdan, soldan.
Çevirip de dört bir koldan,
Tutmadın mı deli gönül?

Dostlarımı ettin düşman,
Her sevginin sonu hüsran…
Bindebir i aşka pişman,
Etmedin mi deli gönül?

03.05.1997

Ozan Bindebir

Demesi Kolay

Yere göğe koyamadan övdüğüm,
Kucaklayıp sarmak için evdiğim,
"Mutlu yaşa!" diyorsun ya sevdiğim,
Nasıl mutlu olayım sen olmadan?

'Sevdim' desem, yapıyorsun cilve naz;
Beni yakmak senin için büyük haz.
Sonra dönüp diyorsun ki "gül biraz!"
Gülemem ki şu gönlüm şen olmadan…

Ben Bindebir, sen gönlümün Sultanı…
İstersen ver ölümüme fermanı.
Vuslatında bu derdimin dermanı;
İyileşmez derman senden olmadan…

13.12.2017 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Demişler (İrsal-i Mesel)

Gel önlemini al, kalma zararda;
"Az ateş çok odun yakar" demişler.
Ayarla bütçeni orta kararda;
"Bol bol yiyen, bel bel bakar" demişler.

Dil var ayırırmış gövdeden başı,
Dil var ki kesermiş kanlı savaşı.
Eğer ki yok ise ekmeği, aşı;
"Aç, elini kora sokar" demişler.

Rüzgâr olmayınca savrulmazmış çeç,
Dost arıyor isen sadık dostu seç!
Kötüye yanaşma, hep uzaktan geç;
"İtle yatan, bitle kalkar" demişler.

Yüksel toprak ol da ister taşlı ol!
İster delikanlı, ister yaşlı ol,
Gel hafiflik etme, ağırbaşlı ol;
"Ağır basar, yeğni kalkar" demişler.

30.01.2003

Ozan Bindebir

Demokrasimiz

Sakın şaşırmayın beni duyanlar!
Böyle işler bizim demokrasimiz.
Yalana, yanlışa bağlı beyanlar;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Hak, hukuk, adalet diyen haklanır;
İnsan boğazlayan yobaz saklanır.
Hırsızlar, haydutlar peşin aklanır;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Kimisi sürünür, kimisi yaşar.
Yoksulu yolarsın peşinden koşar.
Diktatör liderler coştukça coşar;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Dinin narkozunu çekeriz içe,
Hayranlık duyarız küfreden piçe.
Evrensel hukuku sayarız hiçe;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

İnsan öldürenin oy'ları artar,
Bu nasıl kantardır, hep yanlış tartar?
Kimi yatar, kimi kendini yırtar;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Bilimi bıraktık, bağlandık dine
Gelecek nedir ki, bakarız düne.
Sözde yaşıyoruz hep sine sine;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Bir kişiye teslim ettik devleti,
Sardı Orta Çağ'ın cüzzam illeti.
Susturmak modadır muhalefeti;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Onuru, şerefi rafa kaldırır
Hırsızlara uçak, gemi aldırır.
Muhalif olana hemen saldırır;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

Mollanın elinde millî eğitim,
Müspet bilim hem öksüzdür hem yetim.
Bindebir'im işte bu memleketim;
Böyle işler bizim demokrasimiz.

02.11.2015

Ozan Bindebir

Dengesiz Recep (Taşlama)

Şu bizim köydeki Dengesiz Recep,
"Tam üç dönem muhtar olmuş", duydun mu?
Kendisine yontmuş keser gibi hep,
"Şimdi meşhur simsar olmuş", duydun mu?

Kalkmış şimdi köylü için imece;
Halk ona çalışmış gündüz ve gece.
Diyormuş: "Ben varım köyde sadece"
"Millet terk-i diyar olmuş", duydun mu?

Meydanlarda adam tokatlıyormuş,
Ya öldürüp, ya da sakatlıyormuş.
Varlığını bir'e bin katlıyormuş,
"Malı, serveti var olmuş", duydun mu?

Şu Devlet Ana'nın kızı Adalet…
Recep alıp dağa kaçmış nihayet.
Arkasından köyde kopmuş kıyamet,
"Kaç tane intihar olmuş", duydun mu?

Köyün içindeki Büyük Hamamı,
Hazırlatıp suya basmış İmamı.
Aval aval bakmış köyün tamamı,
"Sanki yüzler duvar olmuş", duydun mu?

Haram tatlı gelmiş, helal yememiş
Kaymakam da: "sen ne yaptın? " dememiş.
Birbirini vurmuş Mehmet'le Memiş,
"Köylüler tarumar olmuş", duydun mu?

Bindebir'im destan yazdım, duyulur
Kimi kızar, kimi güler bayılır.
Bu nasıl muhtarlık, insan soyulur?
"Adam tam bir barbar olmuş", duydun mu?

19.05.2014

Ozan Bindebir

Denizde Bir Damla Mutluluk

Bi'tanem!
Seni sevmemek elimde değil
Seni seveceğim.

Sen ancak "unut" demekle yetinirsin
Unutmam için ne yaparsın ki?
Sevmemem için ne yaparsın?
Umut verip uzaklaşmaktan başka…

Sevmiyorsan kopar beni kendinden.
Yoksa bu sevdadan umut;
Çıksın beynimdeki kurt…
Kemirmesin beynimi;
Etmesin beni mankurt…

Kulaklarım çınlamasın,
Gözlerim kararmasın.
Bundan sonra bari
benzim sararmasın
dünyam kararmasın.
Haydi bana yardım et!
Hiç olmazsa 'bitti' deyim.
Yoksa elimde değil
Seni seveceğim.

Benim senden istediğim ne ki?
Denizde bir damla mutluluk…
Bir damla.
Sana sarılmak doyasıya,
bağrıma basmak,
dudağından öpmek,
saçını okşamak.
Çok mu zor?
Mutlu etmek,
mahfetmekten zor mu?
Haydi söyle?

Şunu iyice anladım ki;
Bu dünyada herkes kendini sever
kendisi için sever.
Ama ben seni
ikimiz için seviyorum.
Sen bilmesen de,
sen beni sevmesen de,
sen beni mahvetsen de,
Seni seveceğim!

08.09.2001- Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Derdim Çok Benim

Doktor bana "tanı yazarım" sanma!
Hesaba gelmeyen derdim çok benim.
Kurşun değse deler geçerdi amma
Şu bağrımda saplı durur ok benim.

Her anım elemdir her anım keder
Ne böyle yazı var ne böyle kader
Dostum bildiklerim eyledi heder
Tutunacak dalım kolum yok benim.

Bindebir'im bende gülerim sandım
Her "sevdim" diyene inandım kandım
Sahte gülüşlerden bıktım usandım
Gayri yalanlara karnım tok benim.

Ozan Bindebir

Dermanî Dost (Deyişme)

Herkes bilir senin ile
Özümüz bir Dermanî dost!
Aynı yola girdik bile
İzimiz bir Dermanî dost!

Yobazları insan sandık,
Kara günde al boyandık.
Hak yoluna girip yandık,
Közümüz bir Dermanî dost!

Kimi Sultan, kimi Şahtı;
Kara diye halkın bahtı,
Tanımadık tacı, tahtı;
Sözümüz bir Dermanî dost!

Gözyaşımız farksız selden,
Neyleyim, ne gelir elden?
Bindebir'im aynı telden,
Sazımız bir Dermanî dost!

18.11.2015

Ozan Bindebir

Dert Etme Garip Yadigâr! (Deyişme)

Karanlığa fener tutsak, yarılır
Düşünceyle yaracağız Üstadım!
Biz direnşek hain çabuk yorulur,
Çalışmakla yoracağız Üstadım!

Zalim olan kaybetmiştir her zaman,
Zalimlerden dilenmeyiz hiç aman.
Caka satıp dursun sahte kahraman,
Şah damardan vuracağız Üstadım!

Lâikliği vatandaşım boşlamaz,
Bu ucube düzen yurtta kışlamaz,
Atatürk'ün ülkesinde işlemez;
Defterini düreceğiz Üstadım!

Okulumuz; çağdaşlığın okulu,
Bir gün birey yapacağız her kulu.
Kollayarak emekçiyi, yoksulu;
Yaraları saracağız Üstadım!

Kaç çekirdek gizler, düşün inciri
İsyan eder emekçinin her biri.
Bir çekişte prangayı, zinciri;
Her lokmadan kıracağız Üstadım

Göreceğiz boynu kalın, inceyi
Böyle yobaz olan nice niceyi.
Tan ağardı, yolcu ettik geceyi;
Güzel günler göreceğiz Üstadım!

Bindebir'im kullan akıl mantığı
Çöplüğe at, vakti geçmiş atığı!
Kaçmaz ise bu Rum-Pontus artığı;
Hesabını soracağız Üstadım!
Bu ülkeden süreceğiz Üstadım!

Ozan Bindebir

Derya (Güzelleme)

Sen doğru yoldasın değişme sakın,
Eller ne der ise desin be Derya!
Mütevazi kalbin insana yakın,
Söyle sen melek mi nesin be Derya?

Eğer güvenir de dinlersen beni,
Üzülüp soldurma o taze teni.
Kaprisli insanlar çekemez seni,
Bırak birbirini yesin be Derya!

Bana soruyorsan söyleyim peşin,
Güzellikte yoktur bir başka eşin.
Şanslı gül dudakla o inci dişin
Arasında kalan besin be Derya!

Çalıkuşu gibi gezer durursun,
Çok sevildiğini sezer durursun,
Yürekleri ezer ezer durursun;
Bülbül şakır gibi sesin be Derya!

Bir düşün âşıklar sana ne yazsın?
Giydiğin beyazdan daha beyazsın.
Sen gibi güzeller mezarım kazsın,
Cennete giderim kesin be Derya!

Bindebir'e deme kandırıyorsun,
Vefâsız yârimi andırıyorsun.
Görünce başımı döndürüyorsun,
İşte ondan geldi esin be Derya!

18.07.2002

Ozan Bindebir

Devlet Katında

Devlet, ozanlara değer vermiyor,
Ozanlık kültürü yozlansın, diye.
Düşüncesi, fikri nedir sormuyor
Gerçekler toplumdan gizlensin, diye.

Hayâl cennetine teslim olmuşlar,
Medet umdukları çoktan ölmüşler.
Sır kapılarında mânâ bulmuşlar,
Ekranlarda bunlar izlensin, diye.

Yoksul bulamıyor ekmeği, aş'ı
Ne güvencesi var, ne de bir işi.
İçine akıyor gözünün yaşı,
Devlet revâ görmüş sızlansın, diye.

Hakkı var eyleyen yürekte özdür,
Eşit görmüyorsa bu nasıl gözdür?
Bizim silahımız sadece sözdür,
Âşıklar meydanda sazlansın, diye.

Bindebir'im çağa uyamıyorsan,
Ben nasıl ozanım, diyemiyorsan,
Halk yoluna başın koyamıyorsan;
Umut etme yaram düzlensin, diye.

13.12.2004

Ozan Bindebir

Devriye

Ne eksiğim vardı, ne de bir fazlam
Var oluşta olan varda idim ben.
Ne bir gayem vardı, ne de bir çabam
Zerrenin içinde zerde idim ben…

Nicedir çekildim, nice itildim
Nicedir ayrıştım, nice katıldım
Sınırsız mekânda tarttım, tartıldım
Bu dengeyi kuran sırda idim ben…

Durup dinlenmeden yollara çıktım,
Ne yoruldum, ne dinlendim, ne bıktım.
Âlemler arası kozmik ışıktım,
Evreni ışıtan nurda idim ben…

Bir alev topunda kaç kez patladım,
Bir âlemden diğerine atladım.
Hakk'ın parçasıyım ve ispatladım
Yanardağ lavında korda idim ben…

Türlü mahlûkatın şeklinde durdum,
Kaç kez nebat oldum, toprağı yardım.
Kaç türden hayvanın karnına girdim,
Yazıda, yabanda, kırda idim ben…

Kaç kere yün oldum, kaç kere yorgan
Kaç kere ip oldum, kaç kere urgan
Kesildim yüzüldüm, Allah'a kurban
Derdeste edildim, zorda idim ben.

Evreden evreye nice çark oldum,
Nice hayat buldum, nice gark oldum.
Âdem sıfatına girdim fark oldum,
Denizde, havada, yerde idim ben…

Kaç kere göklere ağdığım oldu,
Bulutları tutup sağdığım oldu,
Rüzgârla karışık yağdığım oldu,
Doluda, yağmurda, karda idim ben…

Gâhi gökte uçtum, gâhi süründüm.
Gâhi gizlendim de gâhi göründüm.
Tabiatta bin bir hale büründüm.
Milyarlarca canlı türde idim ben…

Şuayb, bir ağaca beni aşladı,
Meyve verdim gelen giden taşladı,
Davut beni döve döve işledi,
Bazen de atılmış hurda idim ben.

Hud Peygamber ile ticaret yaptım,
Bir dev balık idim Yunus'u kaptım,

Zekeriya oldum; biçildim koptum,
Eyyüp yarasının kurdu idim ben.

Salih, İshak, Yakup; birlikte çoban
Çok dolaşıp durdum, hep yazı yaban…
Nuh Peygamber oldum, her yanım umman;
Cihan gark olurken turda idim ben.

Üzeyir'dim; kaç bahçede bağbandım
Dertlilere derman olan Lokman'dım
Zülkifil Peygamber elinde nan'dım
Bir kale burcunda, surda idim ben.

Lud Peygamber ile tarihler yazdım,
İlyas ile ipek kozası bozdum,
İsmail'le dilde heceler dizdim,
Harun ile namus, ar'da idim ben.

İbrahim, Allah'a kurban adarken,
İsa'ydım çarmıhta bedel öderken…
Musa, Tur Dağında koyun güderken
Çimende, yaprakta, pürde idim ben…

Yusuf'u Mısır'da satan ben idim,
Yetmedi zindanda tutan ben idim,
Nemrut ile odun çatan ben idim,
Yine İbrahim'le nârda idim ben…

Süleyman'la kuşdilinde şakıdım,
Şid ile İdris'le bezler dokudum,
Muhammed'le nice Kur'an okudum,
Ali gibi yiğit erde idim ben…

Nesimi'yle yüzdürürken derimi,
Hakk için söyledim bildiklerimi.
Mansur oldum ipe verdim serimi,
"Enel Hak" sözümle dârda idim ben.

Seyran ettim dem-i devran içinde,
İnsan-ı kâmille irfan içinde,
Hakk ile Hakk oldum zaman içinde,
Nice Peygamberde, Pir'de idim ben…

Yasası değişmez sadece Hakk'tır,
Her şeyi var eden pek muhakkaktır.
Vahdet-i vücutta olan mutlaktır,
Varlık birliğinde bir'de idim ben…

Bindebir'im gizli sırrın vermedi,
Nice akıllının aklı ermedi,
Bakarkörler baktı Hakk'ı görmedi,
Cahilin gözünde perde idim ben…

Ozan Bindebir

Dışkapı Hastanesinde (Hastane Destanı)

Sancılandım, kalkıp gittim doktora
"Dur hele, sıradan fiş var" dediler.
Uzatmayım, aldım neyse bir sıra
"Daha yapılacak iş var" dediler.

Muayene; Nisan ayı On'unda
Tetkikleri tamam ettik sonunda…
Ültrasonda doktor gördü anında;
"Safra kesesinde taş var" dediler.

Kan almada gitti kanın yarısı,
Benzim oldu sanki çiğdem sarısı.
Gitgide çoğaldı karın ağrısı;
"Ya gazın var, ya da çiş var" dediler.

Yine sağlıkçıdır sağlığı bilen
Her biri ak melek; insana gülen…
Sordular: "Var mıdır, yanında kalan? "
Bakıp, "gözüyaşlı eş var" dediler.

Bir yanı yok gömlek giydim eğnime,
Türlü ihtimaller girdi beynime.
Dosyamı yâr gibi soktu koynuma;
"Ağzında protez diş var" dediler.

Hazır tutuyorlar çirkin masayı,
Çizecekler kaportayı, kasayı.
Saati zor sordum, hem de kıl payı
"Saat de On Bir'e Beş var" dediler.

Kel kafamda arıyorlar beliği,
Birbirine sürtüyorlar çeliği.
Dedim: 'Nasıl açtınız dört deliği? '
"Elimizde çelik şiş var" dediler.

Doktorlar geziyor ikişer- üçer
Bizim hanım sordu: "bu ne yer, içer? "
Dediler: "Bindebir, bu gelir geçer,
"Sende bir yaralı döş var" dediler.

11.05.2014

Ozan Bindebir

Dikkat Et (Öğütname)

Güzel dostum sözlerimi bir dinle!
Esnaf isen yavşaklara dikkat et!
Ne karşıyı inlet, ne de sen inle,
Şoför isen kavşaklara dikkat et!

Küçümseme karşındaki rakibin,
Kurtaramaz seni bütün ekibin…
Bir hamle yap, bir kere de geri sin,
Aman, kara kuşaklara dikkat et!

Bir danadan korkar bazen bir manda
Nefesinden kaçar gider son anda…
Av yaparsan geceleyin ormanda,
Tavşan donlu vaşaklara dikkat et!

Sakın servi sanma salkım söğüdü,
Herkes vermez sana böyle öğüdü.
Kalleşlikle namert yener yiğidi.
Saray malı uşaklara dikkat et!

Yalan sözü duysan bile sağır ol
İnsanları insanlığa çağır ol
Ağırbaşlı duruş göster ağır ol
Eşek oğlu eşeklere dikkat et!

Yüce dağlar yük saymamış kar'ını
El düşünmez namusunu, ar'ını.
Her insana sakın verme sırrını,
İspiyoncu gevşeklere dikkat et!

Bindebir'im haddini bil, bur'da kal!
Öğüt verme, biraz da sen öğüt al!
Âşıklarda çok diyorlar intihal,
Âşık isen âşıklara dikkat et!

*
Açıklamalar:
Yavşak: 1- Bit yavrusu 2- Geveze, yılışık kimse.
Kavşak: Yol vb. uzayıp giden şeylerin kesiştikleri veya birleştikleri yer.
Kara kuşak: Bazı spor dallarında seviye gösteren kuşak, bel bağı (Bu seviye sporcu).
Sinmek: Kendini göstermemek için büzülerek saklanmak; pısmak, pusmak.
Vaşak: Kedigillerden, kulakları sivri, dişleri ve tırnakları keskin, çevik, kürkünden yararlanılan yırtıcı bir hayvan
Uşak: Belli bir ücretle ev işlerini yapmak için tutulan erkek işçi; hizmetkâr
İspiyoncu: Birinin sırlarını, davranışlarını, düşüncelerini gözleyip başkalarına bildirerek çıkar sağlayan kimse; gammaz.
Gevşek: Sır tutmayan, boşboğaz, lafazan kimse (Şiirdeki anlamı)
İntihal: Başkalarının yazılarından bölümler, dizeler alıp kendisininmiş gibi gösterme veya başkalarının konularını benimseyip değişik bir biçimde anlatma; aşırma.

Ozan Bindebir

Dikmen'den Doğdu Güneş

Sivas'tan yola çıktı, Kayseri üzerinden;
Temsil Heyeti ile Gazi Mustafa Kemal.
Türk halkına adamış; vazgeçmişti serinden,
Onun bu cesareti halkına oldu moral.

Dünya Savaşı bitmiş, Osmanlı yenilmişti,
Çakalların dişine demek ki kan değmişti.
Anadolu, İstanbul hep işgal edilmişti,
Anlatımı tarifsiz, böylesine bir ahval.

Bin dokuz yüz on dokuz, yirmi yedi Aralık;
Dokuz günlük yolculuk, sanki oldu bir anlık.
Dikmen'den doğdu Güneş, aydınlandı karanlık;
Evreni aydınlatan öyle parlak bir cemal.

Ankaralı Dikmen'de, Seğmenler var en önde
Kılıç çekmiş oynuyor, sanırsınız düğünde…
İş, güç kalsın ne yazar, böyle güzel bir günde
Kurtarmak var bu Yurdu, yere düşemez hilâl.

Millî Mücadeleye en uygun yer görüldü,
Büyük Millet Meclisi taş duvarla örüldü,
Ordular hazırlandı, düşman Yurttan sürüldü;
Ankara'yı Başkent yapıp işe girişti derhal.

Cumhuriyet kuruldu, şahlandı bak Ankara!
Bir ulus kalamazdı, hep böyle bahtı kara.
Devrimler yaptı Ata'm, değişti tüm manzara,
"Egemenlik halkındır" helâldir bin kez helâl!

Ozan Bindebir

Direniş

Ölü toprağını at üzerinden!
Yeniden dirilme zamanı şimdi.
Kimse kurtulamaz halk panzerinden
Defterin dürülme zamanı şimdi.

Ülke zararında bunca kâinin,
İşbirlikçilerin, zorba lâinin,
Ok olup bağrına saplan hainin,
Yay olup gerilme zamanı şimdi.

Günden güne derde giriyor başın,
Şehit cenazesi yıkar gözyaşın.
Kendin vermelisin kendi savaşın…
Silaha sarılma zamanı şimdi.

Mermi çektik kağnı ile katırla…
Çanakkale nasıl bitti, hatırla!
Silah yoksa kazma, kürek, satırla
Düşmanın sürülme zamanı şimdi.

Bindebir der ‘uyan halkım uyan hey!’
Seni köle etti sende olan rey.
Padişah kim, patron kimdir, kimdir bey?
Farz et ki vurulma zamanı şimdi.

06.08.2018

Ozan Bindebir

Divana Düşer (Akrostiş Hükümlü Koşma)

Sevenlerin / yüreğinde yağ olmaz
Gönlü / engin olur, yüce dağ olmaz
Sevdadan / sararır, yeşil bağ olmaz
Geçer / sevdasından figana düşer.

Bazen gerçek / görür, bazen de hayal
Bazen / Mecnun olur, değişmez bu hâl
Hülyadan / ayrılır, yok olur cemal
Geçer / hülyasından cihana düşer.

Gerçeği / söylemek âşığa Haktır
Görmeyen / gözlere Hak çok uzaktır
Rüyadan / aymazsa büyük tuzaktır
Geçer / rüyasından irfana düşer.

Gerçek âşık / belli olur hâlinden
Yürür / Hak yolunda, dönmez yolundan
Deryadan / bir damla düşse dilinden
Geçer / deryaları ummana düşer.

Bindebir / mazluma sadık yâr olur
Bakarsın / bu yüzden tarumar olur
Dünyadan / vazgeçer, belki dâr olur
Geçer / dünyasından divana düşer.

Sevenlerin gönlü sevdadan geçer
Bazen gerçek bazen hülyadan geçer
Gerçeği görmeyen rüyadan geçer
Gerçek âşık yürür deryadan geçer
Bindebir bakarsın dünyadan geçer
Geçer/ dünyasından divana düşer.

11.09.2017

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Divane Gönül

Gördüğün güzeli yâr sanma sakın
Elde güzel çoktur divane gönül
Dön de bir yol kendi hâline bakın
Yıkılmış han gibi virane gönül

Ariflerin yolu her dem engine
Sev seni seveni dengi dengine
Aldanırsan aşkın sahte rengine
Hiç kimseye bulma bahane gönül

Aşkın deryasında derine daldın
Nice güzellere bağlanıp kaldın
Çok sevdin de sanki murat mı aldın
Meftun olup gezdin mestane gönül

Mecnun olur gider çöle düşersin
Kerem gibi yanar küle düşersin
Şu Bindebir gibi dile düşersin
İnan ki sözlerim dostane gönül

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Diyorlar

Gönül yarasına merhem olmazmış,
Nice âşık geçti serden, diyorlar.
Yüz bin tabip gelse derman bulmazmış,
Onun tek çaresi yârden, diyorlar.

Bir sevdadır geldi canıma düştü,
Kırıldı kollarım yanıma düştü.
Aşk ateşi artık tenime düştü,
Daha tehlikeli kordan, diyorlar.

Bulunmaz dünyada yârin emsâli,
Gerçek güzelliğin odur timsâli.
Aslı, Züleyha'dır, Leyla misâli,
Hak O'nu yaratmış nurdan, diyorlar.

Gözler yıldız yıldız ışık saçıyor,
Dudağı dilinden şerbet içiyor.
Sarılayım, desem dönüp kaçıyor;
Nazlanır, ürkütme birden, diyorlar.

Böylesi sevdaya olur mu çözüm?
Ne yapsam, ne desem geçmiyor sözüm.
Başkasını görmez çıkası gözüm,
Yüksel beter olmuş körden, diyorlar.

18.11.1999

Ustalardan Dörtlükler:

Aklını uçurur aşka aldanma
Cezbine kapılıp zamana kanma
Alazı vurunca yanarım sanma
Soğuktan donarsın hardan diyorlar.....Kazim UZUN

Ozan Bindebir

Doğa Tarih Katliamı

Ey vatandaş, vatanına sahip çık!
Olan varlığını çalar giderler.
Makus talihini bir kez daha yık!
Yoksa vatanını böler giderler.

Seyreyle Dünya'yı, her yerde talan
"Özgürlük getirmek" deyimi yalan…
Sermaye merkezli emperyal olan,
Senin ülkene de dalar giderler.

Kimseye bedava vermezler mama,
Aldanma düşersin kedere, gama!
Zeytin ağacını sökerler ama
İncir ağacını sular giderler.

Yüzlerce Kurum'u satıp yuttular,
Yabancıyla gizli işler tuttular,
İnsanlarımızı hep uyuttular,
Eller halimize güler giderler.

Ne baraj bıraktı, ne de limanı;
İthal eder olduk sarı samanı.
Katlederler nice gözde ormanı,
Canlıyı toprağa beler giderler.

Satılırken koylarımız, sahiller
İç hainler, dışarıya dâhiller.
Memleketi yönetirken cahiller,
Yalanı yalana ular giderler.

Hasankeyf'te tarih sular altında,
Hani "millî" idik, Allah katında?
Bir tarihi gerçeğinde, batında
Böyle yeryüzünden siler giderler.

Kuruttular Akgöl, Meke, Eber'i
Amik Gölü, Akşehir'i, Teber'i,
Dereler üstüne kurup HES'leri,
Sularıma zehir bular giderler.

Sofradaki tuzluk oldu Tuz Gölü,
Sera Gölü bataklıkta bir ölü,
İnsan eli yaratırken bu çölü,
İnsanımız yanar solar giderler.

Ayder Yaylası'na, Uzungöl'e bak!
"Artık dur! " demeye ihtiyaç mutlak.
Munzur Dağlarından maden çıkacak,
Her yanı korkusuz deler giderler.

Kanadalı kurdu bak ağlarını,
Tarumar ettiler Kaz Dağlarını,

Koparıp canlının tüm bağlarını,
Dağı elek elek eler giderler.

Uranyum kaçırır "altın" der iken
Bin'e çıkar derdim, şimdi bir iken…
İşbirlikçi her gün haram yer iken,
Yabancı peşinden yeler giderler.

Kaz Dağında Homeros'u, Zeus'u
Yazmış, var eylemiş insanın us'u.
Kovun gitsin Kanadalı deyyusu,
Yoksa dört tarafı talar giderler.

Maden eritmeye hazır siyanür,
Yolun sonu ta başından görünür.
Kanser olan ya ölür, ya sürünür;
Binlerce mezara dolar giderler.

Şalda Gölü, TOKİ ile sözlenmiş,
İhaleler bile halktan gizlenmiş,
Duyduğuma çalışmalar hızlanmış,
Yarın dört yanını yolar giderler.

Yasamızı yoğa saydı "yasama"
"Yargı" dedi: "ben bakarım kasama"
"Yürütme"den "sus! " diyorlar, sus ama
Devletin direğin çeler giderler.

Haksız yere mahpuslara dolanlar,
Ülkesinde işsiz güçsüz solanlar,
Bindebir'im benim gibi olanlar,
Bu düzene dişin biler giderler.

Ozan Bindebir

Doğan Kaya Hoca'ma

Bugün bu Derneğimize,
Doğan Hocam, hoş geldiniz!
Mutluluk verdiniz bize,
Doğan Hocam, hoş geldiniz!

Muhabbetle konuşalım,
Size akıl danışalım,
Hem yüz yüze tanışalım,
Doğan Hocam, hoş geldiniz!

Söylediğin söz aleni,
Her zaman etkiler beni.
Halk şiiri duayeni;
Doğan Hocam, hoş geldiniz!

Ben Ozan'ın Binde/bir'i
Hak yoluna koydum seri.
Ozanların misafiri;
Doğan Hocam, hoş geldiniz!

Ozan Bindebir

Doktor Beni

Geçti ömrüm heder oldu,
Bir anlayan yoktur beni.
Herkes sitem eder oldu,
Taşa tutan çoktur beni.

Sevda benden uzak gitmez,
Elim işe güce yetmez.
Gönüldedir yaram bitmez,
Ne anlasın doktor beni.

Yüksel sözün dizi dizi,
Ayna gibi aşkın yüzü…
Duygusuzun görmez gözü,
Aşk ehline baktır beni.

06.10.1999

Ozan Bindebir

Doktor Bey!

Görünüşte şu koskoca burundan,
Nefesimi alamadım Doktor Bey
Canımdan usandım ben bu sorundan,
Eller gibi gülemedim Doktor Bey!

Bel fıtığı, ülser, bronşit varmış
Burnumda sinüzit, kemik, et varmış
Kısacası türlü türlü dert varmış;
Ne yaparım bilemedim Doktor Bey!

Ne yazımız, ne de kışımız belli
Yol yarıyı geçti, yaşımız belli.
Maaşımız belli, işimiz belli;
Vicdanım var, çalamadım Doktor Bey!

Kolay yetişmiyor bir Duran TARIM,
İnan sana değil bu intizarım.
Evde beni bekler, çocuğum, karım;
Öle'm dedim, ölemedim Doktor Bey!

Yüksel'im çalamaz oldum sazımı,
Ameliyat edip dindir sızımı.
Çok param yok, kabul eyle azımı;
Fazlasını bulamadım Doktor Bey!

19.04.2001

Ozan Bindebir

Dokunma! (Tersöğüt)

Oğul sana öğüdümdür,
Ne yapsak bize dokunma!
Vuracaksan masuma vur,
Utanmaz yüze dokunma!

Ayrılma terlikten, fes'ten
Sana ne doğadan, HES'ten…
Bağlamanı çal git pes'ten,
Sakın ha tiz'e dokunma!

Hem ozan ol, hem sanatçı
Hak için olma inatçı.
Sevsin "Köfteci", "Kanatçı"
Siyaset söze dokunma!

Bıçağı bassa kelleme,
Sakın zalime elleme!
Sözümü yanlış belleme,
Yakacak köze dokunma!

Yolu seçme kuzeyinden,
Bahsederler düzeyinden…
Sözü söyle yüzeyinden,
Sakın ol öze dokunma!

Bol olsun ilhamın, şevk'in…
Güçlüyle ol, yaşa zevkin.
Yükselir makamın, mevkin
Yeter ki göze dokunma!

Bindebir bu başka hesap,
Karışmasın samanla sap.
Sözlerimin tersini yap,
Bu yanlış tez'e dokunma!

25.09.2014

Ozan Bindebir

Dolu Verdin Sen

Pirim, bugün seni düşümde gördüm,
Bana cemimizde dolu verdin sen.
'Lütfeyleyin' diye adını sordum,
"Adım Hacı Bektaş Veli" verdin sen.

Gideceksen eğer doğru yol, deyi,
"Ele, dile, bele sahip ol" deyi.
"Hak yolunda şeref ile öl" deyi,
Böyle erkân, böyle yolu verdin sen.

"Oğlunu, kızını okut" diyerek,
"Ayırma insanı, bir tut" diyerek.
"Eğer er kişiysen sır tut" diyerek,
Hoşgörüyü, tatlı dili verdin sen.

Haramdan uzakta aradık nasip,
Hiç katı olmadık suratı asıp.
Bütün insanlığı bağrına basıp,
Kucaklayan sevgi kolu verdin sen.

Ehlibeyte içten gönül bağladık,
Asırlardır nice yandık, ağladık.
Semah, deyiş ile coştuk çağladık,
Gönlümüze coşkun seli verdin sen.

Işık tuttun geçen güne, yarına
Sevgi ile yandık aşkın narına.
İlim ile erdik Hakkın sırrına,
Hurafe inancı siliverdin sen.

Yüksel'im üzüldük, üzemiyoruz,
Doğruları yanlış yazamıyoruz.
Hep ezildik ama ezemiyoruz,
Gül yerine diken, çalı verdin sen.

25.05.2000

Ozan Bindebir

Dost (Dudakdeğmez Satranç)

Ahu gözlü / o cananı / anlayacak / kul gerektir
O cananı / yüreğine / gönderecek / yol gerektir
Anlayacak / gönderecek / söndürecek / kül gerektir
Kul gerektir / yol gerektir / kül gerektir / özünde dost

Halkalandı / sarı saçlar / ak gerdana / aktı geçti
Sarı saçlar / dalga dalga / şulesini / çaktı geçti
Ak gerdana /şulesini / yansıtarak / yaktı geçti
Aktı geçti / çaktı geçti / yaktı geçti / közünde dost.

Şu sinede / yâr hasreti / cana değdi / attı çengel
Yâr hasreti / inletiyor / gelecekse / nedir engel
Cana değdi / gelecekse / ona hasret / Kılıç Yüksel
Attı çengel / nedir engel / Kılıç Yüksel / sözünde dost

*
Not: Şiirde dudakdeğmez / lebdeğmaz gereği (b m p f v) ünsüzleri kullanılmamıştır.

Ozan Bindebir

Dost Muhabbeti (İki Ayak Kafiyeli Koşma)

Dost muhabbetine girince canlar,
Sözde, dil bir başka olur erenler!
Bağlamasın sever okşar ozanlar,
Sazda, tel bir başka olur erenler!

Dosttan gelir dost yoluna serilir,
"Seni seviyorum" diye verilir,
İlkbahardan güze her gün derilir,
Yazda, gül bir başka olur erenler!

Pervaneler gibi dönerse âşık,
Maddeden manaya inerse âşık,
Gerçek Hak yolunda yanarsa âşık,
Közde, kül bir başka olur erenler!

Zalimle düzelmez, bozuktur aram,
Mazlumun yanında kanasın yaram.
Dolumuz helaldir, kul hakkı haram;
Bizde, kul bir başka olur erenler!

Bindebir sermayem onur, gururum
Haram yemektense kendim vururum.
Namert sofrasından uzak dururum;
Tuzda, bal bir başka olur erenler!

06.06.2010

Ustalardan Dörtlükler:

Çok zorda da kalsa dönmez özünden
Ne acılar çekti bunun yüzünden
Aydındır insanı tanır gözünden
Gözde, hal bir başka olur erenler…….Metin Gürbüz

Ozan Bindebir

Dosteli Dost'a

Dosteli dostumdan bir selam gelmiş
Aldım selamını başım üstüne
Bu dünyada hangi âşık var gülmüş
Kara yazgım düşmüş kaşım üstüne

Zalim felek kara yazmış bahtımı
Viran etti sarayımı tahtımı
Nazlı yârden alamadım ahtımı
Gözyaşım dökülür yaşım üstüne

Canımdan can alan yâr oldu yâda
İşte bu yüzdendir düştüm feryada
Daha ne isterdim yalan dünyada
Yatsaydı sevdiğim döşüm üstüne

Bilmem hangimizin derdi büyüktür
Dert kolaydır asıl dermanı yüktür
Bindebir'in derdi bölük bölüktür
Kış gelir bitmemiş kışım üstüne

Ozan Bindebir

Dostlar

Ayvayı, turuncu sayayım derken,
Narımdan olmuşum narımdan dostlar!
'Şekersiz, sâfi bal yiyeyim' derken;
Arı'mdan olmuşum arı'mdan dostlar!

Bir sağına bakar, bir de soluna,
"Gören olur" diye almaz koluna.
Malım, mülküm hebâ olsun yoluna;
Var'ımdan olmuşum varımdan dostlar!

Gözlerimde hayâl oldu gitmiyor,
Bozulmuş bahçede bülbül ötmüyor.
Gayri elim işe güce yetmiyor;
Kârimden olmuşum kârimden dostlar!

Böylesi sevdaya karşı çıktılar,
Gönül evim harap edip yıktılar.
Zalimler araya nifak soktular;
Yârimden olmuşum yârimden dostlar!

Yüksel'im tutsaydım nazik elinden,
Kolumu sarsaydım ince belinden.
Asılıp ölseydim zülfün telinden,
Dar'ımdan olmuşum dar'ımdan dostlar!

04.01.2000

Ozan Bindebir

Döndüm

Yüzüme bakıp da mutlu sanmayın,
Şu başı dumanlı dağlara döndüm.
'Gülüm açtı', desem siz inanmayın,
Hazan yeli değmiş bağlara döndüm.

Her gün gözlerimde yârin hayâli,
Bir deliye döndüm, Mecnun misâli.
Durmadan akıyor gözümün seli,
Mihri gibi her gün ağlara döndüm.

Bir ateşe düştüm; yandım, kavruldum
Tanesiz bir saman gibi savruldum.
Kâh yukarı, kâh aşağı çevrildim
Dişlide dolaşan yağlara döndüm.

O yârin resmine baktıkça baktım,
Ne usandım, ne de elden bıraktım.
Tükendi bedenim; eridim, aktım
Bahar seli gibi çağlara döndüm.

Bindebir gülsem de içim kanıyor,
Bu halimle gönül yâri arıyor…
Ecel zaman zaman beni sınıyor;
Mezarı kazılmış sağlara döndüm.

07.11.2002

Ozan Bindebir

Dur Diyorsun (Deyişme)

(Ozan Garip Yadigâr Üstad'a cevaben)

Dur, diyorsun Üstadım, duracak zaman değil
Mücadele gerekli zalim ile şer ile
Kim demiş ki bizlere, "benim önümde eğil"
Ölürüz, eğilmeyiz! Yüzseler hançer ile

Sen de benim canımsın, can öte yoldaşımsın
Her zaman dik duruşlu, eğilmeyen başımsın
Ben senin küçüğünüm, sen büyük gardaşımsın
Kokun gelir her nefes bir misk-i amber ile

Ben sana hayran iken yüceltiyorsun beni,
Her ozan taşıyamaz; misyonunu, ilkeni.
Hep o engin gönlünle örnek aldım ben seni,
Bir yol buldum kendime, sendeki cevher ile

Bu milletin malına sen olduğunda hami,
Sana nasıl kızmıştı, yarım akıl Selami.
Seni hesaba çekti; hem savcı hem hakimi,
Ozanı kim korkutur; ölümle makber ile

Bindebir'im sözlerim bal olur yarar merde,
Mert olan umut taşır, boyun eğmez ölür de.
Veyahut acı sözüm ok olur çok namerde,
Onlarla işimiz olmaz, gezmeyiz kaşmer ile

*
Açıklamalar (TDK Sözlük)
Misk-i amber: eşi benzeri olmayan güzel koku.
Hami: Koruyucu, kollayıcı
Cevher: Bir şeyin, özü, maya, gevher
Kaşmer: Maskara, soytarı

Ozan Bindebir

Durdu Durmadı (Cinas, Tezat ve Mübalağa Sanatı)

Durdu gitti; güneş durdu, ay durdu
Zaman durdu, yine Durdu durmadı.
Yedirmeden, içirmeden doyurdu,
Nutkum durdu, yine Durdu durmadı.

Güneş doğdu, yerin altı ışıdı
Yıldırımlar ensemizi kaşıdı,
Ağustos'ta sanki mevsim kış'ıdı,
Yağış durdu, yine Durdu durmadı.

Işıkları yansıtmadı aynalar,
Zemheri'de çiçek açtı ayvalar…
Olgunlaşmış, dökülecek meyveler;
Dalda durdu, yine Durdu durmadı.

Cimrilerden cimri çıktı cömertler,
Derdimize derman oldu tüm dertler…
Hiç sözünde durmayan şu nâmertler;
Sözde durdu, yine Durdu durmadı.

"Durdu" adı dursun diye konmuştu,
Güzel Durdu bir kış günü donmuştu.
Ne gün görmüş, ne dünyada onmuştu,
Kalbi durdu, yine Durdu durmadı.

Bindebir'im yürüyünce deryada,
Gerçekleri yakaladım hülyada…
Olmayacak şeyler oldu dünyada,
Aklım durdu, yine Durdu durmadı.

26.04.2002

Açıklama:
Durdu= Bir bayan adı
Durdu= Durmak fiilini işlemek.
Durmadı= yaşamadı demek.

Ozan Bindebir

Durumumuza Yorumumuz

Dünyanın haline aklım ermiyor,
İnsandan insana zillete bakın!
İnsan birbirine huzur vermiyor,
Hele hırçınlığa, hiddete bakın!

Daldan koparılır taptaze güller,
Bilmem niye susar, konuşmaz diller…
Alışkanlık yaptı olumsuz haller,
Toplumdaki olan ülfete bakın!

Eğitimsiz kalmış bunca insanlar,
Düzgün yaşamaktan, haktan ne anlar…
Yok olup gidiyor bak Özgecan'lar,
Gazeteye düşmüş manşete bakın!

Zorla bir insanı dağa kaldırmış,
Nasıl bir ruh hali, sanki çıldırmış…
Hem tecavüz etmiş, hem de öldürmüş
Böylesine kirli şehvete bakın!

Bir anne çırpınır, durmaz dövünür
Ateş yüreğinde, nasıl avunur?
Kadına şiddeti, kadın savunur
Hemcinsini suçlar, şirrete bakın!

Gerici yobazlar olalı mebus,
Aydın insanlara yaşatır kâbus.
Apış arasında aranır namus,
Hırsızda, arsızda iffete bakın!

Yoksulun boynuna vurmuş havudu,
Hep hırsızlar yemiş iri armudu.
Halkım gelecekten kesmiş umudu,
Toplumun düştüğü dehşete bakın!

Derman olacakken ne dertler açmış,
Meğer topladığı yasal haraçmış.
"Demokrasi amaç değil araç"mış,
Beslenen şu kötü niyete bakın!

Harman savrulmazmış esmeyince yel,
Rüzgârı estirmiş bir sihirli el.
Bir yüzüğü varmış yirmi yıl evvel,
Birde şimdi olan servete bakın!

"Din, iman" diyerek çıkar sağlamış,
Timsah gözyaşıyla boşa ağlamış.
Millî Eğitimi dine bağlamış,
Hele yobazdaki hikmete bakın!

Dolarları istif etmiş kasaya,
Uzun Adam rota vermiş Kısa'ya…

İç güvenlik girmiş torba yasaya,
Gayri polislerde vahşete bakın!

İnsanlar hak diye çıksa meydana,
Bak o meydanlarda dökülen kana!
Emekçiler düşer feryat, figana…
Her yanda görülen şiddete bakın!

Cumhurun başıdır bak sözde ismi,
Makamında yoktur Ata'mın resmi.
Ata'm olmasaydı olmazdı cismi,
Yine de içinde nefrete bakın!

Şükür ile doyun diyor imamlar,
Sizi gidi kan emici yamyamlar…
Yağan karla birlik yağıyor zamlar,
Kahvaltıda çaysız şerbete bakın!

Can dayanmaz oldu kışa, ayaza…
Maaş yetmez oldu bir doğalgaza.
Diğer faturalar sallandı yaza,
Sırtımıza binen külfete bakın!

Kaşıyıp durdukça eski yarayı,
Komşu komşusuyla açmış arayı.
Yoksul vergisiyle yapmış sarayı,
Hele Padişahta izzete bakın!

Biz ararken bir İnsanı-ı Kâmili,
Çekler yazılırmış, belli hâmili…
Bakan çocukları On'ar gemili,
Yoksul çocuğunda kısmete bakın!

Yükseldi diyorlar bak millî gelir,
Bekliyorum belki bize de gelir.
On gramlık beyni olanlar bilir,
Zenginle yoksulda nispete bakın!

İnsan olan girmez böyle vebale,
Bu ülkeyi getirdiler bu hale.
Yandaş firmaları kapar ihale,
Ortalıkta dönen rüşvete bakın!

Doksan yıllık karşı-devrim atağı,
Halkımıza reva gördü batağı.
Yedi yaşta kıza açmış yatağı,
Yobazdan alınan ibrete bakın!

Bacağında şalvar, sırtta cüppesi…
Başına yıkılsın cami kubbesi.
Yetmiş huri düşler İslam züppesi,
Müritlerde olan hürmete bakın!

Bakmıyor ki; nerde hata, ne noksan
Konuştuğu başka dil, başka aksan…
Ülke itibarı yer ile yeksan,
Şu ödediğimiz diyete bakın!

Bilmem ki bu mudur dünya düzeni,
Bir arada üzüleni, üzeni…
Ezilenler başta tutar ezeni,
Bizim Bindebir'de kasvete bakın!

16.02.2015

Ozan Bindebir

Duyun Beyler! (Taşlama)

Sömürü düzenin çarkı işlerken,
İşçinin hakkını yutuyor, beyler!
Mazlumları haksız yere fişlerken,
Zamanımız boşa yitiyor, beyler!

Katliam benzeri işçi ölüyor,
Asgari ücretten maaş alıyor,
Açlık sınırından düşük kalıyor,
Yoksullar sokakta yatıyor, beyler!

İşsiz güçsüz solar gider gençlerim,
İş sahası yoksa alınmaz verim?
'Cengiz'ler kazanır, ben borç öderim'
Deyince de bana çatıyor, beyler!

Koca bir ülkeyi yedi bitirdi,
"Güçler ayrılığı" gücün yitirdi,
Kumpasla orduyu dize getirdi,
Düşman bize kafa tutuyor, beyler!

Köylüyü, esnafı sardı fakirlik
Bozuldu kalmadı ne düzen, dirlik.
Kavga anlaşmalı, gizlidir birlik;
Bizde şafak çok geç atıyor, beyler!

Tarikatlar ile girmiş kol kola,
Her gün ilerliyor, vermiyor mola.
Devletin başında sarıksız molla,
Tutup uçurumdan itiyor, beyler!

Şimdi devlet oldu, Parti Devleti
Özel ailenin özel şirketi…
Ozan Bindebir'e sardı illeti,
Günbegün eriyip bitiyor, beyler!

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Dünkünden Beter

Dünyada el gibi güleyim derken,
Bu gün ki derdim de dünkünden beter.
Derdime bir çare bulayım derken,
Bu gün ki derdim de dünkünden beter.

Bir Mecnun misali oldum serseri,
Uğruna koymuştum can ile seri.
Vefasız da vurdu paslı hançeri,
Bu gün ki derdim de dünkünden beter.

Yüksel'im yanıyor yüreğim, özüm
Dünyaya geleli gülmedi yüzüm.
Her günkünden dertli ötüyor sazım,
Bu gün ki derdim de dünkünden beter.

06.02.1984

Ozan Bindebir

Dünya Düzeni

Dünya düzenine aklım ermiyor,
Kimi bayram eder, kimisi yasta.
Bunca aç insanı kimse görmüyor,
Kimisi ölüyor, kimisi hasta.

Maaşlar eriyor, zam üstüne zam.
Bakma nutuklara; nerde istihdam?
Halkı sömürene ne dert, ne de gam;
Kimi vurgun yapar, kimi iflasta.

"Siyah, beyaz" diye ayrılır rengin
Fayda etmez gönlün olsa da engin.
Bir yanda yoksullar, bir yanda zengin
Kimi çöp eşeler, kimi yer pasta.

Her yanda çoğaldı sahte hocalar,
Gerçeği sorunca susar, bocalar.
Kadınını köle eden kocalar;
Kimi cennet düşler, kimi ihlâsta.

Yoksullar askerdir, zengin arazi
Kimi şehit olur, kimisi gazi.
Evvelini sorsan, hep aynı mazi
Şerbet diye zehir sunulur tasta.

Her tarafta her gün artar cinayet,
İnsan öldürmeye var mı inayet?
Bu ülkede ne iş yapar Diyanet?
Kimi kanlı makas, kimi makasta…

Cehenneme döndü nice vatanlar,
Savaş çıkarıyor silah satanlar.
Emperyalist, Faşist bu şarlatanlar;
Gözü vardır; altın, bor'da, elmasta.

Dertlerimi yazdım, bitiremedim
Ne kalem, ne defter yetiremedim
Ahvalimi dile getiremedim;
Bindebir'e boşa demeyin "Usta".

25.05.2017

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

İstihdam: Bir görevde, bir işte kullanma
İhlas: 1. Temiz sevgi ve yürekten bağlılık 2- Kur'an surelerinden biri
İnayet: İyilik, kayra, atıfet, ihsan, lütuf

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü

Sekiz Mart Gününü sorarsan bana,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"
Böylesi bir günü atma yabana,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

New York'ta direndi tam kırk bin kadın
Hak istedi, düşüncesi apaydın.
Nasıl oldu, neden çıktı bu yangın?
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Yüz Yirmi Dokuz can yandılar niçin?
Çalışma koşulu düzeltmek için…
Yas tutar insanlık hep için için,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Bin Dokuz Yüz On yılında, Sekiz Mart,
"Kadın hakkı" vermek gayri oldu şart.
"Kadına özgürlük" her yerde pankart,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Clara Zepkin'di kadın lideri…
Kopenhag'da adım attı ileri.
Emekçi kadınlar kalır mı geri,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

On Dokuz Mart, Bin Dokuz Yüz On Bir'de
"Seçme ve seçilme" her kadın ferde…
Çare üretildi çaresiz derde;
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Bin Dokuz Yüz Yirmi Bir'den bu yana,
Anıyoruz şehitleri yan yana.
Bir başka anlayış geldi Vatana,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Seksen ile Seksen Dört'ün arası,
Yine ülkemize bir yüzkarası…
Kadınların söndü yanan çırası,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Bindebir'im bugün özel mi özel,
Bayram değil ama bayramdan güzel.
Kutlu olsun, kadın hakkı evrensel,
"Dünya'da Emekçi Kadınlar Günü"

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Düsturu Bilmez (Evvel- Ahir Koşma)

Zararsız bir insan olmak arzumuz
Zamane işte bu düsturu bilmez
Zarar-ı kârını bilmeyen çulsuz
Zekice alacak desturu bilmez.

Züğürt kuyumcunun sofrası kapsız,
Ziynet işi düşler eli kitapsız.
Zer'den anlamayan bir cahil çapsız
Zengin olmak ister, tamturu bilmez.

Zehir zıkkım eder hayatı gammaz
Zorluk çıkarmada ustadır kurnaz
Zevzek bir ormancı, kendince mümtaz
Zeytin ağacında kutur'u bilmez.

Ziya arar oldum, değilim ruhsuz
Zincir vursalar da olamam mutsuz
Zevkle yıllar evvel çalmışız kopuz
Zira Bindebir'im santuru bilmez.

Açıklamalar (TDK Sözlük):
Düstur: Genel kural
Çulsuz: Yoksul
Destur: İzin
Züğürt: Parasız, yoksul olan (kimse); meteliksiz.
Ziynet: Süs
Tamtur: Çepeçevre değerli taşlarla kaplanmış yüzük.
Zevzek: Geveze, saçma sapan konuşan.
Mümtaz: Seçkin
Kutur: Daire ve kürede çap, köşegen.
Ziya: Işık.
Kopuz: Ozanların çaldığı telli Türk sazı.
Zira: Çünkü.
Santur: Kanuna benzeyen, tokmaklarla çalınan bir tür telli çalgı.
*
Not: Dize başı ve dize sonu aynı sesi ihtiva eden koşmalara Evvel- Ahir Koşma denir. Bu şiirde (Z) ünsüzü ile yazılmış bir Evvel-Ahir Koşma örneğidir.

Ozan Bindebir

Düşer

Bir insanı her gün taşlarsan eğer;
Attığın taşın da değeri düşer.
Her etki bir tepki doğurur meğer;
Taşlanan yükselir, diğeri düşer.

Cahili meclisten dışlasan nolur?
Taşı kaynar suda haşlasan nolur?
Eşeği sırt üstü tuşlasan nolur;
En fazla sırtından semeri düşer.

Çöllere su arkı döşesen ne ki…
Susuz değirmeni dişesen ne ki…
Nursuzun yüzüne işesen ne ki;
Tarihe, Bindebir "serseri" düşer.

23.11.2014
Ozan Bindebir

Ozan Bindebir

Düşürdüler

Karda yanar iken tenim;
Kor'a düşürdüler beni.
Soldu gitti gül bedenim;
Çor'a düşürdüler beni.

Sezerdim türlü olayı,
Ezildim bundan dolayı.
Var iken işin kolayı,
Zor'a düşürdüler beni.

Kulak vermedim öğüde,
Meyve aşladım söğüde.
Yenilmezdim her yiğide;
Tor'a düşürdüler beni.

Bir ömür gezdim dolaştım,
Nice sarp dağları aştım.
Düz ovada yolum şaştım;
Yar'a düşürdüler beni.

Yeter dedim artık yeter,
Zannettim ki dertler biter…
Cehennemden daha beter,
Har'a düşürdüler beni.

Bindebir'im ömrüm bitti,
Bir yel gibi geçip gitti.
Yoksulluk canıma yetti,
Dar'a düşürdüler beni.

02.06.2014

Ozan Bindebir

Düven Öküzü (Taşlama)

Harmana girdi de çıkmak bilmedi,
Karnını tok etti düven öküzü.
Birazcık tıpayı sıkmak bilmedi,
Her yanı bok etti düven öküzü.

Malamayı yiye yiye bitirdi,
Dane çarpmış, bir de güzel hötürdü,
Bu garip çiftçiyi böyle batırdı,
Varımı yok etti düven öküzü.

Bize unluk yoktur, hayvana saman
Ne yer, ne içeriz böyle bir zaman?
Düşmana dilemem, aman ha aman!
Herkesi şok etti düven öküzü.

Meydanlıkta nara attı, seslendi
Dört yapraklı yonca ile keslendi
Devlet malı boğa gibi beslendi;
Boynuzun(u) ok etti düven öküzü.

Elçim elçim başak çalmış azıya,
Yiyecek koymadı körpe kuzuya,
Kurtlar yesin, sürün gitsin yazıya;
Ölümü hak etti düven öküzü.

Korkmaz üvendire, ne de noduldan
Sanırım huy kapmış kelden, foduldan…
Bindebir vazgeçtim paradan, puldan;
Canıma tak etti düven öküzü.

01.07.2017

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Malama: Samanla karışık tahıl
Hötürmek: İshal olmak.
Kes: Yeşil olarak kurutulmuş ve harmanlanmış saman türü.
Elçim: 1. isim Bir defada ele alınabilecek kadar az olan nesne 2. Tutam, bir demet, bir parça
Üvendire: Çift öküzlerini yürütmek için kullanılan, ucuna nodul çakılmış uzun değnek, gönder
Nodul: Hayvanın yürüyüşünü hızlandırmak için üvendirenin veya kısa bir sopanın ucuna çakılmış sivri demir çivi
Fodul: Üstünlük taslayan, kibirlenen

Ozan Bindebir

Düzen Sizin (Cinaslı Rubaî)

Sömürün her bir yanı; işleyen düzen sizin!
Sebebi siz oldunuz, hayatı düzensizin.
Bize "dinsiz" derdiniz, yazmaya utanırım;
Sabi sübyan demeden, çocuğu düzen sizin…

12.04.2014

Ozan Bindebir

Ebru (Güzelleme)

Yaradan işlemiş ebru sanatı,
Hakkın nuru gibi yüzlerin Ebru…
Işıtır, ısıtır bu kâinatı,
Işıl ışıl yanan gözlerin Ebru…

Dudak arasında inci var gibi,
Kaşların çekilmiş Zülfikar gibi,
Mevsimler içinde ilkbahar gibi,
Âşığı coşturur nazların Ebru…

Dudakların dile meze midir ne?
Bedenin goncadan taze midir ne?
Yanağında duran gamze midir ne?
Nedir bu gizemin, gizlerin Ebru?

Özüne güzellik nakşetmiş Allah,
Sözümde riya yok hem vallah billah…
Senin âşığına özün Beytullah,
Hakkın yolu olsun izlerin Ebru…

Aşkın ulaşılmaz yüce bir hisar,
Zülfün her bir teli bir âşık asar.
Bindebir'im aklım görmesin hasar,
Söyleme işveli sözlerin Ebru!

21.06.2013

Ozan Bindebir

Ebru II

(Akrostiş Evvel- Ahir Koşma)
(Akrostiş Evvel – Ahir Dörtleme)

Ebru'm benzer taze açmış güllerE
Ellerim dokunsa pamuk ellerE
Elin tutup çıksam yüce bellerE
Eski sevdam tekrar düşer dillerE

Bana nasip etse o günü Ya RaB
Bir ay geçse bile hiç gelir mi haB
Benim cananında sevdiğim o taB
Bana dudağından sunsa tatlı aB

Rahat olur gönlüm, dağılır efkâR
Rüzgâr başka eser, gönlümde bahaR
Romanlara sığmaz tarif-i didaR
Refiki olsaydım sonsuza kadaR

Uslanmaz bu gönlüm çok sevdi onU
Unutamam gelse yüzyılın sonU
Unutmaz Bindebir bu Ebru'sunU
Ufkumda güneştir, aklımda konU

*
Not: Şiir; ayak kafiyesiz olduğu için; "dörtleme", baş harfler ve son harfler aynı olduğu için ve dörtlük halinde akrostiş olduğu için "Akrostiş Evvel- Ahir Dörtleme" ve ayrıca "Akrostiş Evvel- Ahir Koşma" dır.
Açıklamalar:
Bel: Dağ başı, yüksek yer, yayla.
Rab: Tanrı, Yaradan.
Hab: Uyku
Tab: Mizaç, huy, tabiat, karakter
Ab: Su
Efkâr: Kaygı, tasa, üzüntü, sıkıntı
Didar: Yüz
Refik: Koca, eş, zevç.

Ozan Bindebir

Ecel Şerbetini İçirme Güzel

Sen niçin bu kadar güzelsin böyle?
Aklımı başımdan uçurma güzel.
Soyun huri midir, melek mi söyle?
Geceler uykumu kaçırma güzel.

Yavru ceylan gibi gördüm solumda,
Neydem engel dolu benim yolumda.
Kuralsız sevgiler kalır zulümde,
Beni bu diyardan göçürme güzel.

Kehribar rengidir zülfün sarısı,
Görünce tükendi ömrün yarısı.
Yayla çiçeğinin olsam arısı,
Bahar mevsimini geçirme güzel.

Yüzüne bakarım, sanki mehpare,
Açtığın bu derde olmazsın çare.
Bindebir kurbandır sen gibi yâre,
Ecel şerbetini içirme güzel.

25.06.2009

Mehpare: Ay parçası

Ozan Bindebir

Elinizi Çekin Mursal'dan

(Direniş Şiiri)

Parayı canlıya değişen beyler,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!
Siyanür doğada gör neler eyler,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Karışır toprağa, karışır suya
Zehir solutmayın kocaman köye!
Canlıyı katletmek niyedir niye?
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Bozmayın doğada eko sistemi,
Dağdaki çiçekler dertlerin em'i.
Huzursuz etmeyin güzel yöremi,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Bünye zehir alır, kanlar değişir
Hastalık çoğalır, genler değişir
Dağ, taş teras olur; yönler değişir
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Tahrip olan doğa döner mi geri?
Bergama'nın berbat oldu köyleri.
Kaz dağları yine bunun benzeri,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Sülfirik asidi, ya arsin gazı
Yakar ciğerleri, tıkar boğazı.
Dünyayı verseniz değiliz razı,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Altındır Mursal'a alnının teri,
Emperyal oyunda olmaz müşteri.
Bize yaşatmayın türlü kanseri,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Ağaç ölür, yaprak ölür, pür ölür
Ölen geri gelmez, bir ömür ölür.
Doğadaki bin bir çeşit tür ölür,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Varsa bu ülkede Millet Meclisi,
Çekin jandarmayı, çekin polisi.
Halkın çocuğudur bunların hepsi,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Divriği ilçesi, Sivas İlinden
Mursal Köyümüzün gonca gülünden
Yama Dağları'nın coşkun selinden,
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

Öp öz Türkmen halkı çekmesin yası,
Bu yöreden çıkar ozanın hası.
Bindebir'im söyler sözün kısası;
Çekin elinizi çekin Mursal'dan!

01.10.2018

Ozan Bindebir

Elleme Dostum!

Yaram göz göz oldu elleme dostum!
İçin için kanar gider, bilmezsin.
Beni kötü insan belleme dostum!
Dertli sinem yanar gider, bilmezsin.

Yolumuz yolsuza düştü ezelden,
Bir vefâ görmedim ben o güzelden.
Beni beter etti kuru gazelden;
Yeşil yaprak sanar gider, bilmezsin.

Yârden yara aldım, sinem yaralı,
Bir günüm hoş geçse, beşi karalı.
Gönül derdim bölük bölük sıralı;
Düşmüş yola döner gider, bilmezsin.

Yakar yüreğimi ince bir sızı,
Bana zehir etti baharı, yazı.
Beni hatırlamaz bir vefâsızı;
Yüksel her gün anar gider, bilmezsin.

11.10.2000

Ozan Bindebir

Elli Yıllık Resim

Ben bir civan genç idim, sen ise peri kızı
Gönlümüze düşmüştü o sevda denen sızı
Haykırırdım dağlara kaç kere aşkımızı

Her şey tersine döndü, bir gün dedin "hoşça kal"
Elli yıllık resmini gel de bari geri al!

Hep taşıdım koynumda, bakmaya doyamadım
Belki solarsın diye öpmeye kıyamadım
Sen yoksun resmin bende, adını koyamadım

Bu nasıl bir kördüğüm, bu ne çıkılmaz bir hâl?
Elli yıllık resmini gel de bari geri al!

Bir gün dönersin diye ellere bakamadım
Sana kızdım kaç kere çakmağı çakamadım
Yüzün gözüme geldi, resmini yakamadım

Ölüm kapımı çalar, bende kalmadı mecal
Elli yıllık resmini gel de bari geri al!

Ozan Bindebir

Erenler

Şu aşkın atına bindim bineli,
Ne o durdu, ne ben kondum erenler!
Küçük yaştan oldum derd-i sineli,
Ne öldürdü, ne de ondum erenler!

Kimisi "bu aşkın hali" dediler,
Bazısı "vallahi deli" dediler,
Kimi de "yaşayan ölü" dediler;
Mezarıma tahta yondum erenler!

Elimle başıma bir çorap ördüm,
Aşkın sıfatını sahiden gördüm.
Düştüm çekimine savrulup durdum,
Ne kavruldum, ne de dondum erenler!

Bindebir'im bilmem ki ben neyledim?
Aşk ile arındım, gusül eyledim.
Kitab-ı kudretten mana söyledim;
Ben ne ilktim, ne de sondum erenler!

26.04.2014

Ozan Bindebir

Erken Geldin İhtiyarlık

Davetiye vermemiştim,
Erken geldin ihtiyarlık.
Hal hatır da sormamıştım,
Erken geldin ihtiyarlık.

Sanki lime lime etim,
Kalmadı gücüm kuvvetim.
Fıtık, ülser, sinüzitim,
Erken geldin ihtiyarlık.

Daha yaşı kırk etmedim,
Nasıl geçti fark etmedim.
Ben gençliği terk etmedim,
Erken geldin ihtiyarlık.

Kış gelmeden üşür oldum,
Şimdiden şifayı buldum.
Nedendir sarardım soldum,
Erken geldin ihtiyarlık.

Dizlerim tutmuyor artık,
Ayaklar gitmiyor artık.
Gücüm de yetmiyor artık,
Erken geldin ihtiyarlık.

Kilolarım fazlalaştı,
Her fazlası bir dert açtı.
İpin ucu elden kaçtı,
Erken geldin ihtiyarlık.

Kayıp verdim yirmi diş'i,
Protez görmüyor işi.
Beğenmedim bu gidişi,
Erken geldin ihtiyarlık.

Bazen kalbim de tekliyor,
Ölüme mi itekliyor?
Ecel kapıda bekliyor,
Erken geldin ihtiyarlık.

Saçlarıma bir hal oldu,
Hemi ak, hemi kel oldu.
Hep harcanan Yüksel oldu,
Erken geldin ihtiyarlık.

14.10.1999

Ozan Bindebir

Esnaf Destanı

Ne yapsam da ne etsem de nafile
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.
Kim iş tutar benim gibi saf ile
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Kuruyemiş işi yaptım bir ara
Birer avuç aldı fakir fukara
Ne bir ürün kaldı ne elde para
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Şoför oldum, her gün teker patlattım
Bastım gaza üç duvarı atlattım
Şikâyet çoğaldı, hapiste yattım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Sütçü idim su katmayı bilmedim
Otel açtım, hiç yatmayı bilmedim
Duvarcıydım, ip atmayı bilmedim
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Bakkal oldum, toptancıda dolaştım
Veresiye sattım, haddimi aştım
Dedim ben bu işe ner'den bulaştım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Kasap oldum, kestim kendi elimi
Müzisyendim yoldum sazda telimi
Mermerciydim arar oldum ölümü
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Terzi oldum ölçülerim tutmadı
Ne desem de müşteriler yutmadı
Bu terzilik hiç kafama yatmadı
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Tesisatçı oldum sular ters aktı
Kimini dondurdu, kimini yaktı
Kimi dedi: "Bunun hakkı dayaktı"
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Debbağ oldum saramadım yârimi
Kaç yerimden yüzüp attı derimi
Siz anlayın, düştü işin verimi
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Dondurmaya şeker sanıp tuz kattım
Tatlı diye bir de halka dayattım
Fena dövmüşler ki tam üç gün yattım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Zahireci oldum fare besledim
Çiçekçiydim mahalleyi süsledim

İflas ettim, sırtı taşa yasladım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Halı işi yaptım görsen halimi
Halı diye bana satmış kilimi
Kaçırdım bak arı soksun dilimi
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Meyhaneci oldum dansöz oynattım
Her oynayışında bir binlik attım
Meyhane kalmadı, evi de sattım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Değirmenci oldum taşım kitlendi
Yorgancıyken yorganlarım bitlendi
Konu komşu bizim Hanım fitlendi
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Demirciydim, çekemedim körüğü
Birleşmedi demirlerin yarığı
Usta sandım bir kafası kırığı
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Nalbant oldum, yardım gittim toynağı
Berber idim kestim üç-beş kulağı
Çoğu dedi: "Vay Allah'ın salağı"
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Fırıncıydım una fare düşürdüm
Kaynakçıydım gözlerimi şişirdim
Hangi işi yapacağım şaşırdım
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Böylelikle terse döndü su arkı
Döndüremez oldum şu dönen çarkı
Bindebir'im düşman oldu ev halkı
Hiçbir düzen tutamadım velhasıl.

Ozan Bindebir

Etmez (Güzelleme)

Sekiz bin dil sözcüğünü toplasan,
Senin bir çift sözün etmez sevdiğim.
Yeryüzünü denizlerle kaplasan,
Bir tek mavi gözün etmez sevdiğim.

Kalem parmak, pamuk gibi ak eller,
Helal olsun ödediğim bedeller…
Bir araya gelse bütün güzeller;
Senin cilve nazın etmez sevdiğim.

Bindebir'e göre yoktur bir eşin,
Dokunmadan beni yakar ateşin…
Esamisi okunur mu Güneş'in?
Bana gülen yüzün etmez sevdiğim.

(4+4+3)

Ozan Bindebir

Evrensel Dil Müzik

Dünyayı kapsayan topluluk olmuş;
"Evrensel müziğe gönül verenler"
Özgür düşünceyi burada bulmuş;
"Evrensel müziğe gönül verenler"

"Toplumu sanatla güldür!" demişler.
"Müzik; tek evrensel dildir" demişler.
"Dilini dünyaya bildir!" demişler,
"Evrensel müziğe gönül verenler"

Fark etmez dil, din ırk, renk ve cinsiyet
İnsanlık en başta; sonra milliyet.
Ortak bir mirasa demişler "evet"
"Evrensel müziğe gönül verenler"

Türkiye'mden doğmuş, sonra Almanya
Temsilcilik açmış, tâ Kolombiya
Ses vermiş Nijerya ve Endonezya
"Evrensel müziğe gönül verenler"

Atilla'm ne kadar övünse azdır;
Bir fısıltı olan; şimdi avazdır.
Haykıran yürektir, sızlanan sazdır;
"Evrensel müziğe gönül verenler"

Bindebir Ozan'ım çizdim bir rota
"İnsanlık" diyende var mıdır hata?
Tek alfabe demiş: "müzikte nota"
"Evrensel müziğe gönül verenler"

Ozan Bindebir

Ey Dağlar! (Helâlleşme)

Yüzünüze basa basa dolaştım,
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!
Patika yollardan yâre ulaştım,
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Çiğdem, nevruz söktüm, mantar topladım
Bağrınıza kazma, kürek sapladım
Neşelendim tepenizde hopladım
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Siz ekin verdiniz, ben tırpan biçtim
Harmanı savurup daneyi seçtim
Sizin gözyaşınız sulardan içtim,
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Koyun, kuzu seçtim her bahar ile
Gizli buluşurduk nazlı yâr ile
Bizi gizlediniz yağmur, kar ile
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Kuşburnu topladım, dağ armut yedim,
Kurşun gibi sağlam palamut yedim,
Biraz engininde sarı dut yedim,
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Bindebir'im şimdi gurbette kaldım
Bir gün döneceğim, çünkü bunaldım
Kelepirden iki metre yer aldım,
Hakkınızı helâl edin ey dağlar!

Ozan Bindebir

Ey Felek (15 Heceli Divan)

Ey felek şu günlerimi karadan kara ettin
Elim yetmez işe güce, böyle fukara ettin.
Ne yapsam da faydası yok, saldın türlü dertlere
Yüreğimi baştanbaşa onulmaz yara ettin.

Yâr bildiğim yâd elleri dizlerinde uyuttu,
Feryad-ı figana düştüm, ahım gökleri tuttu.
Dost sandığım dostlar bile gün geldi ki unuttu
Tedavülden çoktan kalkmış, geçmeyen para ettin.

Bindebir'im bir vefasız yâre düşürdün beni,
Seslenirim duyanım yok, cara düşürdün beni.
Cehennem'den daha beter hara düşürdün beni,
Çakmağı verdin eline, yanar sigara ettin.

12.12.2014

Ozan Bindebir

Ey Gafil!

(İki Ayaklı Koşma Örneği)

Bana mezhebimi soran ey gafil!
Mezhebim insandır, dinim insandır.
Bana mihrabımı soran ey gafil!
Mihrabım insandır, yönüm insandır.

Hiçbir cana ayrı gözle bakmadım,
İnsanları senin gibi yakmadım,
Kıblem bildim insan gönlü yıkmadım;
Meşrebim insandır, canım insandır.

İnsanlığı ilmek ilmek dokudum.
Yeryüzünde on bin dilde şakıdım.
Dört kitaptan evvel insan okudum;
Mektebim insandır, konum insandır.

Bağnazlığın sebep yürek sızıma,
Kötü örnek oldun oğlum, kızıma…
Şeytan işi dedin benim sazıma;
Mızrabım insandır, tını'm insandır.

10.01.2016

Açıklama: (TDK Sözlük)

Meşrep: Yaradılış, huy, karakter, mizaç.
Mihrap: Cami, mescit vb. yerlerde Kâbe yönünü gösteren, duvarda bulunan ve imama ayrılmış olan oyuk veya girintili yer (Umut bağlanılan yer.)
Mektep: Okul
Mızrap: Telli çalgıları çalmaya yarayan, kemik, maden, plastik veya özellikle kiraz ağacından yapılan alet, çalgıç, tezene, pena.

Ozan Bindebir

Fahri Bulut Rızaoğlum Dosta

Seni anlatacak olan şiiri,
Yazmak kolay ise yaz, Rızaoğlu!
Gel madara etme şu Bindebir'i,
İster derisini yüz Rızaoğlu!

Sitemini aldım canandan cana,
Şüphen olmamalı sevgimden yana.
Bir ustadan bir taş değmezse bana,
Her yanım kesiyor buz, Rızaoğlu!

Dikene sarılmış gonca gülümü,
Görmektense Mevla'm versin ölümü.
Sen anladın aşka düşmüş halimi,
Gönülden gönüle giz, Rızaoğlu!

Mahsuni kuzeni; Maraş ilinden,
Zalimlere zehir akar dilinden.
Kızılırmak olsa sönmez selinden,
Taşırsın yürekte köz, Rızaoğlu!

Halk ile Hak olan, Hak ile yeksan
"Hak" diyen insanda olur mu noksan?
Ben bir Bindebir'im, sen yüzde-doksan,
Gel de bu hesabı çöz, Rızaoğlu!

06.12.2009

Ozan Bindebir

Felsefemiz

Hayal cennetine minnetimiz yok,
Dostun cemalini cennet biliriz.
Uyduruk farzımız, sünnetimiz yok;
Sevgiyi farz, aşkı sünnet biliriz.

Hiç kulak vermeyiz gaipten sese,
Cahilin düştüğü korku, vesvese…
Bunu bilir, bunu deriz herkese;
Böylesi inancı cinnet biliriz.

Huride, gılmanda yoktur gözümüz;
Kendi yarimizle birdir özümüz.
Dört kitabın özü; bizim sözümüz…
Erdemi en yüce kıymet biliriz.

İbadethanedir; can kafesimiz…
O abdest dediğin; temiz nefsimiz.
Biz bilimden, fenden aldık dersimiz;
Bilgiyi en büyük servet biliriz.

Hakk'ı kendimizden görmedik ayrı,
Hak ile Hak olduk biz bundan gayrı.
Bir insanın varsa topluma hayrı;
Bunu insanlığa hizmet biliriz.

Mazlumun gözyaşı; Zemzem Pınarı,
Vicdan azabıdır; cehennem narı.
Vicdanı olmayan bilmez bunları;
Vicdanın sesini Kudret biliriz.

Bindebir'im sözler kalkınca şaha,
Dilim kolay kolay susmaz bir daha.
Öyle söz vardır ki biçilmez paha;
Kâmilin sözünü ziynet biliriz.

22.11.2016 – (6+5)

Ozan Bindebir

Gafletten Uyandım

Gözüm açtım bir gafletten uyandım,
Bağnazlıklar son haddedir Efendi.
İnsanlığın erdemine inandım,
Dinler bende müsveddedir Efendi.

Hakkı sende ara, gökte arama!
Cehaletin tuz basıyor yarama…
Her canlının bir de ruhu var amma
Ruhu veren bir maddedir Efendi.

Yaradan'a nerden borcu var kulun?
Akıl, mantık yorsun kızın, oğulun!
İlim dışı gittiğiniz o yolun;
Sonu çıkmaz bir caddedir Efendi.

Bindebir'in bu sözüne küserler,
Din diyerek kinlerini kusarlar…
Çoluk-çocuk demez insan keserler,
Yobaz gürûh cihâddadır Efendi.

08.01.2014

Ozan Bindebir

Garaoluhca (Sözlük Destan)

1
İyi öğren demek yerine "belle"
Yeşil mercimekten çorbaya "helle"
Ucu çatal değnek adıdır "tille"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
2
Bel lastiği yeri adına "vezek"
Hayvan dışkısından kemreye "kezek"
Süzgecin adına biz deriz "süzek"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
3
Evlenemeyenin adıdır "galıh"
Bir yanı tutmayan canlıya "çalıh"
Takatsiz hastaya diyoruz "alıh"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
4
Haberci dolaşır, diyoruz "peyik"
Yoğurt yayma işi "gıltıma yayık"
Meydan sohbetinin adıdır "geyik"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
5
Tek yumurtaya "fol", civcive "cücük"
Tosunlara "hışır", buzağı "bicik"
Köy hamamı "yunnah", memeye "cicik"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
5
Çamaşır deposu adı bizde "hurç"
Ağaçta sürgünün püskülüne "burç"
"Yiğit kamçısıdır" dolaylama "borç"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
7
Genç ineğe "düve", çiziğe "kesik"
Yufkaya "işkefe", kediye "pisik"
Aşılan dağa "kef", çukura "essik"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
8
Bizde hala "eme", teyze de "hala"
Karışık renkliye diyoruz "ala"
Bizde amca "emmi", deli "budala"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
9
Üvendire ucu demire "cemek"
Ahır dışkısını attığım "temek"
Kara yapı damda tavanda "mertek"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
10
Yaşlı erkeklere argoda "coruh"
Yaşlı ninelere şakadan "moruh"
Küçük köpek "könez", hindiye "culuh"
Kendi dilimizde Garaoluhca.
11
Dağ zirvesi "doruk", uzuna "sırık"

Araca “vesayit”, zebuna “arık”
Kümes adı “pinnik”, genç tavuk “ferik”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
12
Leğen yerine “teşt”, hastaya “çorlu”
Verimsize “kısır”, etliye “tavlu”
Ev önü çevrilmiş alana “avlu”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
13
Dermansız hayvanın adı “kötürüm”
Kalıcı sakatlık varsa “mücürüm”
Semizotu için deriz “pürpürüm”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
14
Biçilmiş tarlada anıza “hozan”
Gömlek adı “köynek”, tomruğa “hezan”
Sevimliye “pampal”, açgözlü “hızan”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
15
Vücudun iki yan tarafı “böğür”
Kulağı duymayan insana “sağır”
Deriz hayvandaki yaraya “yağır”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
16
Aralık “Zahmeri”, Şubat da “Gücük”
Geniş dona “tuman”, küçüğe “güççük”
Büyük tepsi “sini”, haşere “böcük”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
17
Örtünecek “bürük” bahçeye “bostan”
Bakır bakraç “helki”, entari “fistan”
Kurnaz insan “tilki”, kısaya “tıstan”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
18
Karışık işlerin adı “çelpeşik”
Alkış tutmak için çalarız “çepik”
Azıcık yerine deriz “ecicik”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
19
Elbise tersine denilir “astar”
Hamur serilen bez adıdır “dastar”
Yalaka adama diyoruz “çoştar”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
20
Süt yüzü yağına diyoruz “kaymak”
Sade hamur aşı adıdır “kuymak”
Üşümenin adı; bizlerde “buymak”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
21
Kilosuz insana diyoruz “dıvrah”
Sağlam olan “kayım”, gerçeğe “essah”
Kuyruk yağı erir, kalan “gahırdah”

Kendi dilimizde Garaoluhca.
22
Büyük sıpa “zırıl”, eşeğe “gölük”
Bol olana ”yeğin”, yataklık “yüklük”
Pisboğaz insana diyoruz “sümsük”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
23
Kabuklu mercimek, bezelye “badıç”
Ekin yolan orak adıdır “galıç”
Hatice Hatun’a diyoruz “Hadıç”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
24
Çobanın emniyet ipi “bağacak”
Küçücük baltaya diyoruz “nacak”
Ilıklaşmış suya deriz “ılıcak”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
25
Görgüsüze “odun”, küçükbaş “davar”
Küçük köpeklerin adıdır “zağar”
Ağzı büyüklere diyoruz “tavar”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
26
Yenge için “gadun” sıraya “keşik”
Çentik demek için diyoruz “kertik”
Kaynamış buğdayın adıdır “hedik”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
27
Kuru çörek “gilik” sedir de “mahat”
Ev içi boşluk hol adıdır “hayat”
Rezil insanlara deriz “malamat”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
28
Densiz insanlara deriz “dangalah”
Ağaç taburenin adı “oturah”
Çoban yorganına diyoruz “maşlah”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
29
Sırt için “yağannı”, kıvılcım “çıngı”
Hayvan dışkısının adıdır “fışgı”
Kar küreyen kürek adı “sıyırgı”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
30
Uzun, ince ağaç adına “cerek”
Hezan ortasında desteğe “direk”
Yağlı erişteden tepside “börek”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
31
Yarmalı, ayranlı çorbaya “toyga”
İşarete “işmar”, yongaya “gamga”
Kaplumbağa için deriz “tosbağa”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
32

Yiğide “zebella”, hafife “yeğnik”
Kedinin, köpeğin yavrusu “enik”
Sıpadan az büyük olana “kirik”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
33
‘Her halde’ ye “ellâm”, süzgeç “ilistir”
Temiz işe “mısmıl”, eski “külüstür”
Manivela “küskü”, sıska “ülüngür”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
34
Taş dibeğe “soku”, büyüğü “seten”
Kağnı karoseri adına “çeten”
Gerçek demek için deriz “haggaten”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
35
Bacaya “puharı”, geçen yıl “bıldır”
Tüysüzlere “yoluh”, kuruya “çıtır”
Kıl çuvala ”seklem”, iriye “zıpır”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
36
Düzensiz koşana biz deriz “yüğürt”
Balçıklı çamurun adı da “lığırt”
“Hızlı koş” yerine diyoruz “seğirt”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
37
Çapa bizde “mağel”, eşarp adı “çit”
Kuru üzüm “çemiç”, çekirdek “çiğit”
Çoban köpeğinin adı bizde “it”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
38
Su kaynağı “göze”, yastık da “pulba”
Şose yola ”susa”, elbise “urba”
‘Sen de’ için “heğri”, kuytu yer “dulda”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
39
Kirli beze “sülgüç”, çamaşır “asbap”
Suluk yeri “kürün” dostlara “ahbap”
Hızlı yemek yeme adıdır “çalgap”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
40
Ayakta durmaya deriz “sorutmak”
Tavsız pişirmenin adı “karıtmak”
Pişkin pişkin gülmek bizde “sırıtmak”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
41
Uçuruma “verep”, tırmığa “dırmıh”,
Lahanaya “kelem”, mutfağa “gablıh”,
İştah demek “made”, ayran da “gatıh”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
42
Yıkanmaya “çimmek”, yorgana “mitil”
Çil insana “çopur”, fidana “çitil”

Bel lastiği “uçkur”, bakraca “sitil”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
43
Bakır kaba “sahan”, ibriğe “ırbıh”
Takatsize “hahıt”, çiviye de “mıh”
Çocuk önlüğüne diyoruz “yallıh”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
44
Yem yenen yer “petni”, salça da “pelver”
Eli çabuğa “şip”, güzele “dilber”
Yün çekmeye “süyüm”, yardımcı “yaver”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
45
Gırtlağa “ümük”, bedava “beleş”
Çekice “kekiç”, “dur” demek “ağleş”
Koçak insan “keleş”, namerde “galleş”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
46
Mal gübresi “ahbun”, kurusu “tezek”
Palamut “pelidan” kozalak “kozak”
Aynıdır “soytarı”, “kaşmer” ve “matrak”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
47
İkiz torba “hâbe”, sepete “sele”
Tuvalete “kenef”, bazen de “hela”
Yine memleketin bir adı “sıla”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
48
Harmana “malâma”, çıkan tahıl “çeç”
Erkek keçi “teke”, iğdişi “erkeç”
Kekeme olana diyoruz “kekeç”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
49
Sevgilinin adı argoda “kırık”
Düzen tutmaz demek; tutmuyor “tırık”
Suratı düşende, düşüyor “mırık”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
50
Menteşeye “güllap” veyahut “zerze”
Göz ucu sitemli bakışa “gamze”
Boşboğaz insana deriz “geveze”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
51
Merada hayvanı bağlamaya “örk”
Kuluçkaya yatan tavuğa da “gürk”
Deriden başlığa biz diyoruz “börk”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
52
Tırpanla biçilmiş yerde ekin “zoğ”
Kara yapı damda yuvak adı “loğ”
Samanla karışık tahıl bizde “tığ”
Kendi dilimizde Garaoluhca.

53
Koyunun güneşten kaçması “günneş”
Hayvan ölüsüne diyoruz “üleş”
Gizli sevgilinin adıdır “oynaş”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
54
Tahıl ölçeğine diyoruz “gödük”
Sert saman artığı adına “kesmük”
Yabani armudun adıdır “çördük”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
55
Destelenmiş ekin adına “tapul”
Kaba dokumanın adı bizde “çul”
Kendin beğenmişe diyoruz “fodul”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
56
Tahıl ölçeğin çeyreği “çerik”
Ölçeğin yarısı olunca “çinik”
Salyalı insanın saçtığı “şörük”
Kendi dilimizde Garaoluhca.
57
İspiyonculara deriz “müzevir”
Kuru kaysıya “çir”, havluya “peşkir”
Yüksel’e de derler: “Garip Bindebir “
Kendi dilimizde Garaoluhca.
*

Not: Tokat/Yeşilyurt/Karaoluk Köyümüzün farklı konuştuğu kelimelerden oluşan bir “Sözlük Destan” yazmaya çalıştım. Mutlaka unuttuğum kelimeler vardır. Köylülerimize bir armağanım olsun!

Ozan Bindebir

Garibim

Aklını kaybetmiş divane gezer,
Gördüm ki perişan olmuş garibim.
Saç sakal karışmış; Mecnun'a benzer,
Aç-susuz sararmış, solmuş garibim.

Anlatıyor, neler gelmiş başına,
Hiç uğruna son vermişler işine,
Soğuksu katmışlar tatlı aşına,
Kahrından saçını yolmuş garibim.

Bir gülüyor, bir ağlıyor ardından,
Kararsız oluşu demek derdinden…
Atmışlar evinden, hem de yurdundan,
Her gün bir sokakta kalmış garibim.

Zavallının aklı gidince baştan,
Medet umar olmuş gökteki kuştan.
Dizleri tutulmuş, soğuktan yaştan;
İyice şifayı bulmuş garibim.

Yaralamış zalimlerin hilesi,
Eksilmemiş, her gün artmış çilesi.
Kıvır kıvır olmuş saçın lülesi;
Günden güne dertle dolmuş garibim.

Bindebir'im açık sözün manası,
Baba ölmüş, evden kovmuş anası.
Bir sokak köpeği olmuş mirası;
"Dost" deyip yanına almış garibim.

27.07.2001

NOT: Bir akıl hastasına yazılmıştır.

Ozan Bindebir

Garip Aslan Dost'a (cevaben Deyişme)

Şöylece durdum da düşündüm önce,
Bana bir hal oldu Garip Aslan dost!
Övgüyü hak eden sizsiniz bence,
Dillerim lal oldu Garip Aslan dost!

Arif olan insan gerçeği görür,
Deli gönlüm beni peşinden sürür,
Nerde güzel görse o yana yürür,
Gönlüm abdal oldu Garip Aslan dost!

Kader kısmet olsa, yan yana gelsek
Şöyle "of" çektikçe dağları delsek
Beraber ağlayıp, beraber gülsek
Yaşlar kemal oldu Garip Aslan dost!

Bu nasıl anlatım, bu nasıl tasvir?
İçimi okuyup yazmışsın bir bir.
Sana nasıl cevap versin Bindebir?
Sözüm banal oldu Garip Aslan dost!

Ozan Bindebir

Gazel (Gazel Biçiminde Selis)

Fâ ’i lâ tün / fâ ’i lâ tün / fâ ’i lâ tün / fâ’ilün
– . – – / – . – – / – . – – / – . –

Sen bilirsin / çok ezelden / ben yürekten / vurgunum
Coştu gönlüm / bir zamanlar / şimdi artık / durgunum

Düşmüyordun / hiç dilimden / Mecnunundum / ben senin
Belki artık / sen unuttun / ben tükendim / yorgunum

Mektubundan / bir de resmin / çıktı yıllar / önceden
Bende kalmış / en güzel şey /gayri senden / sürgünüm

Söz verirken / sen demiştin / “ayrılık yok / sevgilim”
“Gel” dedim sen /gelmedin yâr / ben de bundan /dargınım

Bir yazın var / bir de imzan /resme baktım /ağladım
Kimse bilmez / hep bu yüzden /böyle yorgun / argınım

Bindebir’den / çok uzaksın / duymuyorsun / neyleyim
Gözlerinden / sözlerinden / nazlarından / kırgınım

10.09.2017

Ozan Bindebir

Gece Bekçisi'ne

Sen hasta olmuşsun kimin neyine,
Nöbetini eller tutar mı dostum?
İster çalış, ister çek git köyüne,
Bekçi insan gece yatar mı dostum?

Ya sahadır, ya kulübe mekânın,
Seni mi bekliyor hanın, dükkânın?
Yüz elli milyonla çıkacak canın,
Bu para bir eve yeter mi dostum?

Sen çalış çabala hepsi nafile,
Soğan, ekmek alıp geldin nevâle.
Hep sustuğun için düştün bu hâle;
Sanki mahkûm senden beter mi dostum?

Gece ayaz, rüzgâr deli eserken,
Görüyorum tuza ekmek basarken.
"Kaderime lânet" deyip küserken;
Yoksulun borusu öter mi dostum?

Yıllardır gündüzün, gecen karışmış,
Gözlerin morarmış, yüzün buruşmuş.
Yüksel der, 'bekçilik nasıl zor işmiş"
Derdin anlatmakla biter mi dostum?

29.11.2000

Ozan Bindebir

Gece Vurgunu

Bir gecede vurgun vuran;
Sizi gidi şerefsizler!
Vatandaşa tuzak kuran;
Sizi gidi şerefsizler!

Bırak dolar önce artsın,
İşaret ver yandaş satsın,
Servetine servet katsın,
Sizi gidi şerefsizler!

Sonra düşür ucuza al,
Yükseltip sat tekrardan çal,
Ava çıkmış birkaç çakal,
Sizi gidi şerefsizler!

Akılları bir ettiniz,
Hazineyi sır ettiniz,
Her tarafı kir ettiniz,
Sizi gidi şerefsizler!

Ucuza al pahalı sat,
Oh ne güzel böyle hayat,
El çalışsın sen ye iç yat,
Sizi gidi şerefsizler!

"Nas" diyerek bahset dinden,
Hazırlığı yapıp önden,
Yiyin yoksul vergisinden,
Sizi gidi şerefsizler!

Hem utanmaz arsızsınız,
Asık yüzlü nursuzsunuz,
Vesikalı hırsızsınız,
Sizi gidi şerefsizler!

Vurgun vurmak; bir tek gece,
Nice vurgun yedik nice.
Bindebir'e yap işkence,
Sizi gidi şerefsizler!

Ozan Bindebir

Geç Doğmuşsun

Çıkışı yok bu gönlümün,
Bir girersen çıkamazsın.
"Her gönül bir Kâbe" derler,
Öyle kolay yıkamazsın.

Geç doğmuşsun güzel gülüm,
Al aşkını, etme zulüm.
Sen kor ateş, ben de külüm
Beni tekrar yakamazsın.

Hak yaratmış seni özel,
Kavuşmak zor sana güzel.
Çek silahı bana üç el,
Sık desem de sıkamazsın.

Olsan bile taze sürgün
Yaşlanırsın sende bir gün
Bindebir'e böyle her gün
Yukarıdan bakamazsın.

29.05.2016

Ozan Bindebir

Geçimsiz Adam (İstidrâk Sanatı)

Kötüye iyi diyemem,
Çok geçimsiz bir adamım.
Ayıya dayı diyemem,
Çok geçimsiz bir adamım.

Haram yemem hırsız ile
Selamlaşmam nursuz ile
İşim olmaz arsız ile
Çok geçimsiz bir adamım.

Olsa da bal yapan arı,
Bana sunsa olan varı,
Alkışlamam sahtekârı,
Çok geçimsiz bir adamım.

Gerçeklerden kopamam ki
Doğruluktan sapamam ki
Yalakalık yapamam ki
Çok geçimsiz bir adamım.

Sevmese de elâ gözlü,
Olamam ben ikiyüzlü.
Bindebir'im gayet nazlı,
Çok geçimsiz bir adamım.

Ozan Bindebir

Geçti Ömrüm

Hızlı esen yeller gibi,
Geçti ömrüm geçti gitti.
Coşkun akan seller gibi,
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yârin yüzü güneşimdir,
Yağmurlarım gözyaşımdır,
Bir borandır, bir hışımdır;
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yüreğimde depremlerim,
Sarsılıyor tüm bedenim.
Yok hâlimden bir bilenim;
Geçti ömrüm geçti gitti.

Yüksel ölür duyarsınız,
Kefenime koyarsınız,
Çok yaşadı sayarsınız;
Geçti ömrüm geçti gitti.

20.09.1999

Ozan Bindebir

Gel Ey Gönül

Gel ey gönül bir güzel sev merdinden
O da sevip gelsin peşimden, gönül!
Kaç kere yıkıldım senin derdinden
Ayırdın yarenden eşimden, gönül!

Unutmaz sanmıştım, aramaz oldu
Açtığı yarayı saramaz oldu
Elim işe, güce varamaz oldu
Alıkoydun türlü işimden, gönül!

Ak gerdanı karlı dağın düzünden
Karlar bassam erir sinem közünden
Âşık oldum, hepsi senin yüzünden
Kalbim fırlayacak döşümden, gönül!

Mihri'nin gözünde sellere döndüm,
Aslı'nın yaktığı küllere döndüm,
Mecnun gibi ıssız çöllere döndüm,
Kuzgunlar doyacak leşimden, gönül!

Bindebir'im geldi ruhuma esin
Aşkı yuva yapmış beynimde kesin.
Ben sevdim vazgeçmem, sevsin sevmesin
Çıkmaz hayalimden düşümden, gönül!

28.05.2014

Ozan Bindebir

Gel Naz Etme, Üzme Beni, Ne Olur!

Senelerdir bir vuslata ermedim,
Gel naz etme, üzme beni, ne olur!
Bu sırrımı kimselere vermedim,
Gel naz etme, üzme beni, ne olur!

Ak gerdanın, sanki ay'ın on beşi
Yüzün desem, yakar geçer güneşi…
Güzelliğin, bu dünyada yok eşi;
Gel naz etme, üzme beni, ne olur!

Bir buseyi çok mu gördün, çok gibi
Acı sözün; can alıcı ok gibi.
Sensiz bu can, bu bedende yok gibi;
Gel naz etme, üzme beni, ne olur!

Çözemez, ne matematik, ne cebir
Varlığımda mevcut olan bir'sin bir…
Gitsen, solda sıfır olur, Bindebir
Gel naz etme, üzme beni, ne olur!

14.06.2009 (4+4+3)

Ozan Bindebir

Geliyoruz

("Adalet Yürüyüşü" Marşı)

Tutsaklığın zincirini,
Kıra kıra geliyoruz.
Kuşatmanın çemberini,
Yara yara geliyoruz.

Edirne'den, Ağrı'mıza
Kulak verin çağrımıza!
Mazlum halkı bağrımıza
Sara sara geliyoruz.

Egemenlik fırkasında,
Devrimcilik hırkasında,
Davamızın arkasında,
Dura dura geliyoruz.

Çerkez, Laz'la, Kürt'le, Türk'le
Yol bulmuşuz Atatürk'le…
Adaleti, özgürlükle
Kara kara geliyoruz.

Bindebir'im vurdum tele,
Görün neler olur hele!
Tutuşmuşuz hep el ele
Sıra sıra geliyoruz.

15.06.2017

Ozan Bindebir

Gelme Yeni Yıl!

Geçen yılı mumla aratmak için,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!
Dünyada cehennem yaratmak için,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Yoksulun sırtında türlü zamlarla…
Haksız adaletle, mahpus damlarla…
Üzüntüyle, kederlerle, gamlarla;
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Bir sene boyunca; günlerle, ay'la
Koşturur dururuz böyle hay hayla…
Tasvip etmediğim türlü olayla,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Halkı ayrıştırıp böldüreceksen,
Zalimleri bize güldüreceksen,
Açlıktan bebeği öldüreceksen,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Polis kurşunuyla, toma'yla, taşla…
Onlarca ülkede kirli savaşla,
Yobazın elinde kesilen baş'la,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Toplumu geriye döndürmek için,
Baskı, zulüm ile sindirmek için,
Halkın ocağını söndürmek için,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Hırsızlıkla, yolsuzlukla, rüşvetle
Eza, cefa ile türlü kasvetle…
Depremle, yangınla, doğal afetle,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Bağnazlığa kucak açan seslerle,
Özgürlük düşmanı pis kafeslerle,
Doğayı öldüren birçok HES'lerle,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Emperyalistleri onduracaksan,
İnsan leşine kuş konduracaksan,
Evsiz insanları donduracaksan,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

Bindebir'im yeni yıldan dileğim:
Peşim sıra ağlamasın meleğim.
Kelepçe görürse iki bileğim,
Geleceksen gelme, gelme yeni yıl!

25.12.2013

Açıklama:
Toma: Bir tür polis aracı.
Hay hay: Hay huy, hengâme.
Ondurmak: Zengin etmek, Abâd etmek.
HES: Hidroelektrik Santrali

Ozan Bindebir

Gelmiyorsun Vefasız (Şikâyetlenme)

Bu ayrılık beni yakar kavurur,
Bekliyorum, gelmiyorsun vefâsız!
Kapı çalar, aklım baştan savurur,
Yokluyorum, gelmiyorsun vefâsız!

Gün geçtikçe derdim indi derine,
Bilmiyorum çıkar mıyım yarına.
Çiçekleri alıp senin yerine,
Kokluyorum, gelmiyorsun vefâsız!

Tekrarlayıp duruyorum ismini,
Hayâlimde gördüm güzel cismini.
Saatlerce bakıp bakıp resmini,
Saklıyorum, gelmiyorsun vefâsız!

Senin aşkın doldururken içimi,
Aklım yetmez, düşünemem geçimi.
Şur'da siyah kalan üç-beş saçımı,
Aklıyorum, gelmiyorsun vefâsız!

Seven böyle yapar mı hiç dostuna?
Yaraladın beni ölüm kastına.
Bin derdimin bin dert daha üstüne,
Ekliyorum, gelmiyorsun vefâsız!

Mutlu eyle Bindebir'i güldürüp,
Gel katilim olma beni öldürüp.
Dert yüküyle aşk gemisi doldurup,
Yüklüyorum, gelmiyorsun vefâsız!

14.03.2001

Ozan Bindebir

Giderim

Bir can verdin eğer geri istersen;
Ecel şerbetini içer giderim.
Yobaza cennetten bir yer göstersen;
Cehennemi kendim seçer giderim.

Zaten cehenneme döndü yeryüzü,
Toz duman kapladı dağları, düzü.
Cehalet bitirdi tüm ömrümüzü;
İnsanlar içine naçar giderim.

Rüşvet mi verirsin huri, gılmanı?
Böyle inananın var mı imanı?
Koy önüne yesin sapı, samanı;
Yetmezse tarladan biçer giderim.

Nefsimi taşlarım; şeytan taşlamam
Hakkı, adaleti asla boşlamam
Hayal cennetinde huri düşlemem;
Cahil meclisinden kaçar giderim.

Camilere derler: "Allah'ın Evi"
Demek sende oldun bir emlak devi…
Bir gün olsun bana versen görevi;
'Evsize ev' diye açar giderim.

Heceler; ilmektir, şiir; kilimdir.
Beynim azmettirir, suçlu; dilimdir.
Benim tek rehberim; fendir, bilimdir
Kâinata ışık saçar giderim.

Hocanın dilinde hep aynı vaaz;
Ya "oruç tut! " diyor, ya da "kıl namaz"
Bindebir'e sende dersen: "beynamaz"
Bende bu dünyadan göçer giderim.

07.11.2016

Ozan Bindebir

Gidiyorsun

Seni zalim vefasız yâr,
Beni yaktın gidiyorsun.
Viran ettin gönül tahtım,
Beni yıktın gidiyorsun.

(Nakarat)
Gidiyorsun, gidiyorsun.
Beni deli ediyorsun.
Benim kadar kimse sevmez,
Neden bunu bilmiyorsun?

Duymuyorsun feryadımı,
Kırdın kolum, kanadımı.
Alamadan muradımı,
Bak bıraktın gidiyorsun.

(Nakarat)
Gidiyorsun, gidiyorsun.
Beni deli ediyorsun.
Benim kadar kimse sevmez,
Neden bunu bilmiyorsun?

Sinemde göz göz yaralar,
Hayalimde hatıralar.
Sensiz virandır buralar,
İşte çıktın gidiyorsun.

(Nakarat)
Gidiyorsun, gidiyorsun.
Beni deli ediyorsun.
Benim kadar kimse sevmez,
Neden bunu bilmiyorsun?

24.05.1997

Ozan Bindebir

Gidiyorum (Devriye)

Dünyanın serveti size
Aç geldim, aç gidiyorum.
Haktan Hakka yoktur vize
Kaç geldim, kaç gidiyorum.

Sel gibiydim, göle döndüm
Kavruldukça çöle döndüm
Savruldukça yele döndüm
Çeç geldim, çeç gidiyorum.

Un oldum, hamur yoğruldum
Yün oldum, iplik eğrildim
Gün geldi Âdem çağrıldım
Güç geldim, güç gidiyorum.

Kendimden kendime gittim,
Bindebir olmaya yettim.
Ne kazandım, ne kaybettim
Hiç geldim, hiç gidiyorum.

06.01.2015

Ozan Bindebir

Gitti

Sevdiğimi nazlı yâre söyledim,
Nazlandı bir kere güldü de gitti.
Huri, melek miydi bende bilmedim,
Aklımı başımdan aldı da gitti.

Koklamak istedim gonca gül gibi,
Bulandı gözyaşım sanki sel gibi.
Bir de el salladı; "bana gel" gibi,
Kalbimi, gönlümü çaldı da gitti.

Zaten yaralıydım ezel ezeli,
Debreşti dertlerim ayrı gezeli.
Yüksel'im gözümde dünya güzeli,
Gönlümü sevdaya saldı da gitti.

30.12.1984

Ozan Bindebir

Gizli Yara

Bir gizli yara var benim gönlümde,
Ne ben anlatayım, ne kullar sorsun.
İyileşmez; kastı vardır ömrümde,
Ne doktorlar sorsun, ne eller sorsun.

Bir uslanmaz deli gönül var bende,
Bir hayırsız, hâlden bilmez yâr bende,
Gül dermedim, diken bende, har bende;
Ne bülbüller sorsun, ne güller sorsun.

Âşık olan belli olur hâlinden,
Çiçek meyve tutmaz düşse dalından.
Neden sarılmadım ince belinden?
Ne bedenim sorsun, ne kollar sorsun.

Bir Karac'oğlan'ım, nasıl uslana'm?
Bir Dadaloğlu'yum dağa yaslana'm,
Bir Mecnun'um, "Leyla" diye seslene'm;
Ne karlı dağ sorsun, ne çöller sorsun.

Âşık ayrılırsa nazlı yârinden,
Yaraları azar, sızlar derinden.
Bir Ferhat'ım ayrı düştüm Şirin'den;
Ne yolcular sorsun, ne yollar sorsun.

Bir Kerem'im Aslı yârde gözüm var,
Ben bilirim yâre bağlı özüm var.
Yüreğimi yakan gizli közüm var;
Ne dumanım sorsun, ne küller sorsun.

Bindebir'im kalem alsam elime,
Beni anlatamaz hiçbir kelime.
Hatırlarım, ismi düşer dilime;
Ne dudaklar sorsun, ne diller sorsun.

07.05.2000

Ozan Bindebir

Gölge

Güneşi arkama aldım,
Gölgem benden önde gider.
Gidişine şaştım kaldım,
Gideceğim yönde gider.

Hakk'a ulaşmak niyetim;
Ödedim, bitmez diyetim.
Bu sıcakta kokmaz etim,
Bir incecik gönde gider.

Sayılı gün geçer bir bir;
Önü ömür, sonu kabir.
Bir bakarsın bu Bindebir,
Bu avanak, bön de gider.

Ozan Bindebir

Gönül

Gönül, seni ben bilirim
Bütün sevi sende gizli…
Ben; senim, senden gelirim
Hakkın evi sende gizli…

Nice sultanın erkini,
Mülayim kıldın berkini.
Sevdirdin güzel, çirkini
Boyu servi sende gizli…

Kerem'i bir nara yakan,
Mecnun'u çölde bırakan,
Ferhat olup dağı yıkan,
Aşkın devi sende gizli…

Yaradan'dan hitap ile
Gizlenirsin nikap ile
Dört dine dört kitap ile
Bin Mesnevî sende gizli…

Var olan dilekte bile,
Yakasız yelekte bile,
Nefsi yok melekte bile,
Aşk her nevi sende gizli…

Gezdiren Güneşi, Ay'ı
Bir nokta gören Dünya'yı…
Kapsayan koca fezayı
Evren matvi sende gizli…

Bindebir'in açık sözü,
Hakka dönük gönül gözü…
Eren, evliyanın özü
Bunca ulvi sende gizli…

04.05.2014

Ozan Bindebir

Gönül Beni

Sen ne bıkmaz usanmazsın?
Bezdirirsin gönül beni.
Gün gelir ki kör kurşuna,
Dizdirirsin gönül beni.

Sadık demem böyle yâre,
Merhem çalmaz derin yara.
Ben perişan, sen avara;
Gezdirirsin gönül beni.

Gözüm yaşlı, benzim sarı,
Arttı derdim oldu sürü,
Bir gün olur diri diri,
Yüzdürürsün gönül beni.

Acımadın gözyaşıma,
Çok dert açtın sen başıma.
Yüksel diye baş taşıma,
Yazdırırsın gönül beni.

1984

Ozan Bindebir

Gönüle İsyan

Gönül, hayat veren organım olsan
Vücudumdan keser atardım seni.
Kış günü üstümde yorganım olsan,
Üste para verir, satardım seni.

Lazım değil senin aşkınla sevdan
Aydınlık dünyamı eyledin zindan..
Toprağa gömerdim tutsaydım bir an
Recm ederdim, taşa tutardım seni.

Hükümdar olsaydın eğmezdim boyun,
Seni yenmek için yapardım oyun.
Âsilzâdelerden gelse de soyun,
Köle kervanına katardım seni.

Yüksel'in derdine neylesin hekim?
Sen mahkûm olsaydın, ben de bir hâkim;
En büyük cezaya verirdim hüküm,
Bin sene mahpusta tutardım seni.

14.08.2000

Ozan Bindebir

Gördüm

Halk şiiri nedir, diyen;
Edebiyatçılar gördüm.
Mes üstünden ayak yuyan;
İlâhiyatçılar gördüm.

Özünü dar'a germeyen,
Bir kula sofra sermeyen,
Hakk'ı kendinde görmeyen,
Maneviyatçılar gördüm.

On dört asır geçti, uyan!
Desem kızar, beni duyan.
Hüseyin'i susuz koyan;
Abu-hayatçılar gördüm.

İnsanları yardan atan,
Haramı, bal gibi yutan,
Niyet bozuk; oruç tutan,
Sağlam diyetçiler gördüm.

Su bulatıp balık tutan;
Nerden bilsin nedir vatan…
Millî değerleri satan,
Çok milliyetçiler gördüm.

Korkusundan kulluk eden,
Çoğalıyor bilmem neden…
Kendini aydın zanneden;
Teslimiyetçiler gördüm.

Akıl, mantık bir de bilim,
Hem rehberim, hem de yolum.
Bindebir'e yapıp zulüm,
Hem şikâyetçiler gördüm.

07.02.2006

Ozan Bindebir

Göster Diplomanı!

Taşerona sınav varsa;
Sen de göster diplomanı!
Madem öyle sıkıyorsa;
Sen de göster diplomanı!

Bülbül gibi şakıyorsun,
Bize maval okuyorsun.
Var da niye korkuyorsun?
Sen de göster diplomanı!

Oldun ise cumhur başı,
Vatandaşa bakma şaşı!
Hiç kaldırıp durma kaşı,
Sen de göster diplomanı!

Anlayalım cahil isen,
Cahillere dâhil isen,
Yok eğer ki ehil isen;
Sen de göster diplomanı!

Diplomanın serisi yok,
Okul resmin; birisi yok.
Lise varsa gerisi yok;
Sen de göster diplomanı!

Her Kurum'a yaptın etki,
Tek başına bunca yetki…
İnanalım ibraz et ki;
Sen de göster diplomanı!

Kükreyerek gür, havalı…
Kandırırsın andavalı.
Bırak artık martavalı,
Sen de göster diplomanı!

Bindebir'e soruyorsun,
Bir bahane arıyorsun.
Haydi niye duruyorsun?
Sen de göster diplomanı!

12.01.2018

Ozan Bindebir

Göynüm Soğumuş (Dildönmez Koşma)

Hiç bitmezmiş dünya gamı hayatta,
Nice cefa çektim sonu yoğumuş.
Kim ne yapsın, sudan ucuz fiyatta…
Tabiatın dükkânında çoğumuş.

Bu Dünya'da yaşamakta gözüm yok,
Yaşamadan gideceğim, çözüm yok.
Bitti acım; figanım yok, sızım yok,
Sineme bastığı kızgın dağımış.

Aşığa hak mıydı dost bunca cefa,
Bana nispet miydi sendeki sefa,
Seven sevdiğinden ummaz mı vefa?
Şu benim göynüm de senden soğumuş.

*
Not: "l,r" ünsüzlerinin kullanılmadan söylenen şiirdir. Şiirde bu harfler kullanılmamıştır. Mahlasımda ve ismimde "l ve r" ünsüzleri bulunduğu için şiirde mahlas kullanılmamıştır.

Ozan Bindebir

Göz Hakkı

Bana niye baktın deme!
Güzel sende göz hakkım var.
Ateş attın şu sineme,
Alev sönse, köz hakkım var.

Vuruldum da servi boya,
Sarılmadım doya doya.
Uzak yoldan geldim yaya;
Yorgun topuk, diz hakkım var.

Zannettim ki; sarılırsın…
Ben sarılsam; ayrılırsın.
Böyle günde darılırsın,
Biraz cilve, naz hakkım var.

Senin sevdan serden gitmez,
Her ne yapsam fayda etmez,
Sende hakkım say say bitmez;
Beş, on değil yüz hakkım var.

Sevdamıza hile katma,
Bindebir'e kaşın çatma!
Diyorsun ki "laf uzatma!"
Benim de bir söz hakkı var.

Ozan Bindebir

Gözleri Kamaştı

Aydınlıktan korkan yobaz sürüsü
Gözleri kamaştı ışığımızdan.
Pislikten çıkmayan lağım faresi,
Çorba içmek ister kaşığımızdan.

Hakk yolunda ölür, bükülmeyiz biz,
Sendeleriz ama yıkılmayız biz.
Kamış otu gibi dikilmeyiz biz,
Taneler dökülür başağımızdan.

Biz Hakkı severiz, bilmeyiz korku,
Kitabımız ilim, duamız türkü.
Kör cahil görünce bizdeki farkı,
Korkar aydınımız, âşığımızdan.

İnsanlara ayrı gözle bakmayız,
Yobaz gibi ateş verip yakmayız.
İnsanı kesmeyiz, kurşun sıkmayız,
Böyle gördük ezel kuşağımızdan.

Ne şeytanımız var, ne de cinimiz
İnsan kıblemizdir, sevgi dinimiz.
Yüksel'im gönülde yoktur kinimiz,
Aşığız, sevdamız maşuğumuzdan…

14.01.2001

Ozan Bindebir

Gözlerin Gözümü Aldı (Güzelleme)

Gözlerine bakar bakmaz,
Gözlerin gözümü aldı.
Güneş olsa böyle yakmaz,
Gözlerin gözümü aldı.

Bir kaynaktan fırlar gibi,
Yazın yağan karlar gibi,
Güneş vurup parlar gibi;
Gözlerin gözümü aldı.

Parlayan kalkan misali,
Hükmeden hakan misali,
Püsküren volkan misali,
Gözlerin gözümü aldı.

Süs yapılan yaldız san ki,
Gönül çalan hırsız san ki,
Gökyüzünde yıldız san ki,
Gözlerin gözümü aldı.

Ağzın fincan, dilin kaşık
İlk görüşte oldum âşık.
Gözlerime doldu ışık,
Gözlerin gözümü aldı.

Bindebir'im yoktur dengi,
Kirpikle olan ahengi…
İçtiğin kahvenin rengi,
Gözlerin gözümü aldı.

02.03.2013

Ozan Bindebir

Gözyaşımla Yudum Gözlerimi

Sen düşürdün beni çileye, gama
Gözyaşımla yudum gözlerimi yâr…
”Sevmeseydin” derken haklısın ama
Sevgin güldürürdü yüzlerimi yâr.

Nice yıllar geçti, dönmedin bana
Kerem’den beterim ben yana yana.
Gitmek istesem de gidemem sana,
Bilmezsin titreyen dizlerimi yâr.

Teselli türküsü oluyor ağıt,
Deli gönül diyor her şeyi dağıt.
Elimde bir kalem, bir beyaz kâğıt,
Aşkın düzenliyor sözlerimi yâr.

Vefasızlık ettin bu Bindebir’e
Ömrüm heba oldu, gitti boş yere.
Ben toprak olmadan dön gel bir kere,
Sonra bulamazsın izlerimi yâr.

Ozan Bindebir

Gurbet Bırakmıyor

Ahu gözlüm bu yıl yine,
Bırakmıyor gurbet beni.
Gücenme bu sevdiğine,
Bırakmıyor gurbet beni.

Can atarken ben sılama,
Heves miyim çile, gama?
Ben gurbetten bıktım ama
Bırakmıyor gurbet beni.

Sensin benim nazlı yârim
Anla beni sitemkârım,
Özlesem de, öz diyarım
Bırakmıyor gurbet beni.

Yollar boran, sazak mıdır?
Mesafemiz uzak mıdır?
Yoksa bize tuzak mıdır?
Bırakmıyor gurbet beni.

Bindebir'im ömrüm bitti,
Bu hasretlik cana yetti,
Dostlar çoktan çekip gitti;
Bırakmıyor gurbet beni.

11.07.2017

Ozan Bindebir

Gül Derdi (Cinaslı Mani)

Yâr bahçeden gül derdi
Yârim: "Bir yol gül! " derdi.
Ben yârin derdindeyim;
Bülbülün de gül derdi.

18.12.2013

Ozan Bindebir

Gülendam

Ben aklımı zayi ettim sanmıştım,
Yıllar önce sende kalmış, Gülendam.
Her sözüne inanmıştım, kanmıştım
Benliğimi benden almış, Gülendam.

Hayalime gelir hâlâ gözlerin,
Başımdaki türlü bela gözlerin,
Siper almış durur ela gözlerin,
Ömrümden bir ömür çalmış, Gülendam.

Ellerini tutar bir gün yad eller,
Boşa gider ödediğim bedeller.
Bindebir'e dokunmayan ak eller,
Bir visalsiz aşka salmış, Gülendam.

24.02.2017 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Gül-i Rânâ (14 Heceli Beşleme)

Benden bir başkasına açılma gül-i rânâ,
Ben bülbülün olayım, beni koyma figana!
Güneşe bile dönme, yüzünü çevir bana!
Senin gibi benimde, içim kan ağlıyor kan…
Sensiz nasıl yaşarım, can içinde yoksa can.

Gelsen de gelmesen de, edemem ki intizar
Sensiz beni avutmaz; gül bahçesi, lalezar.
Gönlüm kışa tutulur, gelse bile İlkbahar…
Senin gibi benimde, içim kan ağlıyor kan…
Sensiz nasıl yaşarım, can içinde yoksa can.

Sana benziyor sana, bendeki solgun beniz
Benim gül-i rânâmsın, biz beraber gülşeniz.
İki can bir daldayız, ikimiz bir bedeniz…
Senin gibi benimde, içim kan ağlıyor kan…
Sensiz nasıl yaşarım, can içinde yoksa can.

24.01.2015
Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Güllük Gülistanlık

Ne kadar mutluyuz, seksen beş milyon!
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.
Vesayet düzene son vermişiz son!
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Vatandaşa sosyal imkân sağlandı,
Sistem tıkır tıkır, dişli yağlandı.
İşsizlere beşer maaş bağlandı,
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Kurumların hepsi yerli yerinde
Köklü demokrasi, kökü derinde.
Kışın sıcaktayız, yazın serinde…
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Yolsuzluğun adı yoktur, kendi yok
Aç insan kalmamış, herkes benden tok
Yasaklar kalktı ya, çok memnunuz çok;
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Dünya bizden alır hukuk dersini,
Söyleyen haindir; bunun tersini.
Gezin Adana'yı, gezin Mersin'i,
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Merkel kıskanmaz mı bu memleketi?
Değiştirip durduk her etiketi.
Ucuzluk var, günün her bir saati;
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Yurtta her insanın işi, aşı var
Avrupa'yı gezen vatandaşı var
Az alanın yirmi bin maaşı var,
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Mal satarız, yüksek katma değeri
Bir liramız, on bir dolar ederi.
Beğenip yemeyiz eti, ciğeri;
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Yaşıyoruz böyle özgür, bağımsız
Uçuyor gibiyiz, hız üstüne hız.
Barınamaz bizde yolsuz ve hırsız,
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Halk egemen oldu, şimdi Meclis'te
Bir dilekçe yaz ver, bir koca liste…
Anında yapılır, yeter ki iste!
Güllük gülistanlık Türkiye'mizde.

Bindebir bu sabah tersinden kalkmış,
Yazık garibime, beynini yakmış.

Sanırım ülkeye Saray’dan bakmış,
Güllük gülistanlık Türkiye’mizde.

Ozan Bindebir

Gülüm

Yıllar sonra seni bir kere görsem,
Sevdalarım tekrar başlıyor gülüm.
"Ayrılık; ölümden acıdır" derler
Hasretin sinemi haşlıyor gülüm.

Uğruna koysam da bu canı, seri
Terkettin; bir daha dönmezsin geri.
Bir gün yenemedim kötü kaderi;
Her tutuşta beni tuşluyor gülüm.

Boynum eğri kaldı, sümbüle döndüm
Gül için figanda bülbüle döndüm.
Dostlarım tanımaz, yâd ele döndüm;
Herkes Bindebir'i taşlıyor gülüm.

26.08.1998

Ozan Bindebir

Güneş Secdeye İndi

(Hüsn-i talil – Teşbih – Kişileştirme- Mübalağa)

Al yanaklım bir bahçeye girince
Ham elmalar utancından kızardı.
Servi boyu, sırma saçı görünce
Mısırların boyu, saçı uzardı.

Çağırdılar tellal geldi beldeye
Gelen geçen bakakaldı gözdeye
"Gökyüzünden Güneş indi secdeye"
Gazeteler bunu böyle yazardı.

Bindebir'in aşkı düştü diline
Bülbül coşa geldi kondu gülüne
Asılıp da ölsem zülfün teline
Koy desinler "yâr derdinden bizardı"

Ozan Bindebir

Güzel

Allah seni inandırsın,
Seviyorum güzel seni!
Seni de böyle yandırsın,
Seviyorum güzel seni!

Damarlarımda kan mısın?
Bedenimdeki can mısın?
Bu gönlüme sultan mısın?
Seviyorum güzel seni!

Yüzün öte çevirsen de,
Tacı, tahtı devirsen de,
Bana kızıp bağırsan da;
Seviyorum güzel seni!

Ekmeğim mi, suyum musun?
Memleketim, köyüm müsün?
Sülâlem mi, soyum musun?
Seviyorum güzel seni!

Ciğerimde nefes misin?
Boğazımdaki ses misin?
Bu kadar mukaddes misin?
Seviyorum güzel seni!

Şu hâlimi bilmesen de,
"Seviyorum" demesen de,
Yüksel aşkından ölse de;
Seviyorum güzel seni!

27.05.1999

Ozan Bindebir

Güzel Filiz'imiz

Yavru şahin gibi bakar,
Bizim güzel Filiz’imiz.
Sevdiğine yürek yakar,
Bizim güzel Filiz’imiz.

O solmasın, güller solsun!
Güzel yüzü her dem gülsün!
Dileğimiz; mutlu olsun!
Bizim güzel Filiz’imiz.

Fazla sevmez boya, cila
Başımızda tatlı bela…
Kakaolu karamela,
Bizim güzel Filiz’imiz.

Asalet var duruşunda,
Aydın dünya görüşünde…
Kendisiyle yarışında,
Bizim güzel Filiz’imiz.

Bindebir’im satır satır
Anlatılmaz nevruz, ıtır.
Herkesten bir başka çıtır,
Bizim güzel Filiz’imiz.

10.04.2014

Ozan Bindebir

Güzel Gördüm

Pınarda bir güzel gördüm
Doğrulup bakışı güzel.
Sandım ki murada erdim
Gönlüme akışı güzel.

Gamzesi var yanağında
İkiz kiraz dudağında
Ben olsam göğsün ağında
Sinemi yakışı güzel.

Çıkıp gelmişti köşeden
Gülümsüyor pürneşeden…
Zülfüne mor menevşeden
Taç yapıp takışı güzel.

Tombul bilek, nazik eli
Deli etti beni deli…
Selvi boyu, ince beli
Salınıp büküşü güzel.

Güzel sevmek yiğit harcı,
Bûse alsam gönül borcu.
Kokar gider burcu burcu,
Has bahçe kokuşu güzel.

Bir başka güzeldi, hoştu
Bindebir kaynadı, coştu
Gönlüme yıldırım düştü
Şimşekler çakışı güzel.

Ozan Bindebir

Güzel Yaratmış (Güzelleme)

Bir güzel gördüm ki tutuldu dilim
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış
Dizlerim tutmadı, titredi elim
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

Sandım sarı saçlar baharda çiğdem
Kaşları zülfikâr gözleri badem
Tarif edebilsem değişir gündem
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

Yanakları sanki yarma şeftali
İnci dişlerini okşuyor dili
Dünya görmemiştir böyle güzeli
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

İncecik belini sandım ki kopmuş
Pembe gül dudağın biri mi öpmüş
Burnunu avcunun içiyle yapmış;
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

Kuğulardan zarif duruyor boynu
Meyve bahçesine benziyor koynu
Omuzlar çikita muzların aynı
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

Parmakları benzer kurşun kaleme
Sen ol da böyle bir güzel dileme
Bindebir'i rüsva etti âleme
Mevla'm böylesi bir güzel yaratmış

Ozan Bindebir

Güzelin Derdi

Bilmem ki neyidi güzelin derdi
Gönül versem bir söz, çıkar mı bilmem.
Duygu ocağımı üfleyip durdu
Küllerimden bir köz, çıkar mı bilmem.

Dedim: ‘saçlarını söyle kim ördü?
O kuğu boynunu eller mi gördü? ”
Cemaline baktım, ayın on dördü;
Böyle bir güzel yüz, çıkar mı bilmem.

Gerdana serpilmiş iki-üç ben’i
Dokunsam incinir ipeksi teni.
Şubat karı gibi beyaz bedeni;
Cennette böyle kız, çıkar mı bilmem.

Kollarım sarsaydı incecik beli
Varsın ölüm olsun bunun bedeli.
Aklımı zay etti hüzünlü hâli;
Arkasında bir giz, çıkar mı bilmem.

Bindebir’e herkes çakmak çakamaz,
Küle döndüm, ateş beni yakamaz.
Bu güzeli seven ele bakamaz;
Güneş varken yıldız, çıkar mı bilmem.

26.06.2014

Ozan Bindebir

Güzeller Öldürür Beni

Beni başka dert öldürmez,
Güzeller öldürür beni.
Korkmayın namert öldürmez,
Güzeller öldürür beni.

Sarışınım çikita muz,
Esmerimin eli çok uz…
Biri bana eder buğuz,
Güzeller öldürür beni.

Birinde yanak al rengi,
Biri oğul balı dengi,
Bunlarla edemem cengi,
Güzeller öldürür beni.

Birisinin beli ince,
Biri şımarır sevince…
Hele bayılırım gence,
Güzeller öldürür beni.

Birisi var servi boylu,
Birisi çok asil soylu,
İçlerinde kötü huylu,
Güzeller öldürür beni.

Birisinin kirpiği ok,
Birisini çok sevdim çok.
Neyleyim ki vefası yok,
Güzeller öldürür beni.

Kumralım var inci dişli,
Korkarım, dokuz kardeşli.
Şöyle severken ateşli,
Güzeller öldürür beni.

Birisinin yüzü çilli,
Hiç olmazsa tatlı dilli…
İçlerinde bazen zilli,
Güzeller öldürür beni.

Birinin gerdanı beyaz,
Dudaklar yapışık kiraz.
Bir de yapınca cilve, naz
Güzeller öldürür beni.

Hepsinden bir anım kaldı,
Yanımda bir hanım kaldı.
Çıkmadık bir canım kaldı,
Güzeller öldürür beni.

Bindebir'im gayri yeter,
Söylemekle dert mi biter?

Bu dertler bir başka beter,
Güzeller öldürür beni.

21.08.2018

Ozan Bindebir

Güzeller Piri Olsanda

Yıllardır sevdamı hiçe sayan yâr
Bir daha sevemem hûri olsan da.
Bana lazım değil sözden cayan yâr,
Üzülmem ellerin yâri olsan da.

Tomurcuk gül olsan dermek istemem,
Sarılsan boynuma sarmak istemem,
Seninle dünyayı görmek istemem;
Şu iki gözümün feri olsan da.

Kapattım kalbimi bir daha açmam,
Kanatlarım olsan seninle uçmam.
Kerbelâ'da kalsam bir damla içmem;
Berrak pınarlardan duru olsan da.

Kaşın bulut gibi eğme üstüme,
Hakkın rahmetiysen yağma üstüme,
Karanlıkta kalsam doğma üstüme,
Kâinat ışığı, nuru olsan da.

Yüksel'im inanmam sen gibi yâre,
Kendini savunup durma boş yere.
Gözümden, gönlümden çıktın bir kere;
Dünyada güzeller piri olsan da.

24.09.2001

Ozan Bindebir

Güzellerden Kaçar Oldum

Seviyor sandım bir zaman,
Bulutlarla uçar oldum.
Sarhoş gibi başım duman,
Her sırrımı açar oldum.

O yâr gülmedi yüzüme,
Ben yandım kendi közüme.
Sızılar indi dizime,
Türlü derde düçar oldum.

Kader beni çaldı taşa,
Teslim oldum paşa paşa…
İhtiyarlık geldi başa,
Güzellerden kaçar oldum.

Bindebir'im ömür kısa,
Hiç mi bitmez keder, tasa?
Yaşamak var iken oysa;
Bir çıkmazda naçar oldum.

*
Açıklamalar:
Düçar: Uğramış, yakalanmış, tutulmuş
Naçar: Çaresi, çözümü olmayan, çaresiz olan.

Ozan Bindebir

Güzellerin Çobanıyım

Bir bilseniz hallerimi
Bir güzelin kurbanıyım
Deriyorum güllerimi
Has bahçenin bağbanıyım

Biri eyledi yâr beni
Biri yanakta mor ben'i
Birisi diyor "sar beni"
Kış gününde kabanıyım

Birisi getirir pasta
Biri zehir sunar tasta
Biri bana fena hasta
Yâr göğsünün çıbanıyım

Kayıp ettim birisini
Toparladım gerisini
Güdüyorum sürüsünü
Güzellerin çobanıyım

Bindebir'im bin içinde
Çok dolaştım gün içinde
Âlev alev yan içinde
Cehennemin tabanıyım

Ozan Bindebir

Güzelliğin On Kat Artar

Güzelliğin on kat artar,
Biraz cilve naz edende.
Seni altın ile tartar;
Yâre gizli göz edende.

Kıvırdıkça ince beli,
Yüze düşsün zülfün teli.
Aklını al, olur deli;
Biraz şirin söz edende.

Dudakların ağ bal olur,
Âşığına helâl olur,
Yanakların al al olur,
Isırıp da iz edende.

Gönül çelen dolgun narı,
Ayvaları sarı sarı,
Gördüğünde bahçe, bârı
"Düğmeleri çöz" edende.

Güzel seven bunu bilir,
Kalp dayanmaz belki ölür,
Şu Bindebir durmaz gelir,
Dere tepe düz edende.

Ozan Bindebir

Haberin Olmaz

Yanlışa düşüp de olma madara!
Gözlenirsin amma haberin olmaz.
Çekerler filmini girme radara!
İzlenirsin amma haberin olmaz.

Keserler yolunu, korlar takozu,
Sana galip gelir feleğin kozu.
Gülsuyu diyerek verir narkozu,
Bizlenirsin amma haberin olmaz.

Ömür kuşun sanki uçar sırlaşır
Yürek nasırlaşır, el nasırlaşır.
Şakağında siyah saçın kırlaşır,
Sızlanırsın amma haberin olmaz.

Dünya meşakkati denen hasmından,
Ecel ayırt eder canı cisminden,
Seçilirsin bacı, kardeş, hısmından;
Yozlanırsın amma haberin olmaz.

Bu sözlerim belki gider ağrına,
Sultan olsan kimse uymaz çağrına.
En sadık yar seni basar bağrına,
Gizlenirsin amma haberin olmaz.

Yaşın seksen olsun, farzet ki doksan
Ne kadar yaşasan yine de noksan…
Bindebir olursun yer ile yeksan,
Düzlenirsin amma haberin olmaz.

28.11.2016 – (6+5)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Madara: Kötü, sevimsiz.
Biz: Katı bir şeyi dikerken iğne geçirecek yeri delmek için kullanılan, çelikten yapılmış, sivri uçlu ve ağaç saplı araç, tığ.
Meşakkat: Güçlük, sıkıntı, zorluk, zahmet
Hasım: Düşman
Yozlanmak: Seçilmek, ayırt edilmek. (Yöresel)
Yeksan: 1. Düz. 2. Bir, aynı düzeyde, eşit.

Ozan Bindebir

Haberin Yok

Vefâsız yâr kar misâli,
Eriyorum haberin yok.
Düşe kalka kör misâli,
Yürüyorum haberin yok.

Girersin her gün düşüme,
Yandım kendi ateşime.
Yumruk yapıp şu başıma,
Vuruyorum haberin yok.

Şevdan aldı benden beni,
Özlüyorum gül bedeni.
Eşten, dosttan her gün seni,
Soruyorum haberin yok.

Yele verdim kara bağrı,
Her yanımı sardı ağrı.
Yavaş yavaş Hakk'a doğru,
Varıyorum haberin yok.

Aşkın beni derde saldı,
Hasretinden benzim soldu.
Bindebir'in sanki öldü,
Çürüyorum haberin yok.

27.08.2000

Ozan Bindebir

Hacı Bektaş Veli

Sevgi denen yüceliği,
Gören Hacı Bektaş Veli.
Yolumuza inceliği,
Veren Hacı Bektaş Veli.

Ezilsen de ezme, diyen,
Üzülsen de üzme, diyen,
Hak yolundan azma, diyen
Eren Hacı Bektaş Veli.

Cemimizde yolumuzsun,
Demimizde dolumuzsun,
Kucaklayan kolumuzsun
Saran Hacı Bektaş Veli.

Yarınlara, dünümüze
Işık tuttun yönümüze.
Hoşgörüyü önümüze,
Seren Hacı Bektaş Veli.

Sekiz asır çağımızı,
Gül bezettin bağımızı.
Şevgi, dostluk ağımızı
Ören Hacı Bektaş Veli.

Hakikati duyan, sezen
Ne ezilen, ne de ezen..
Gönüllere Hakça düzen,
Kuran Hacı Bektaş Veli.

Aşka geldik bazı bazı,
Hak yolunda çaldık sazı.
Şekilciyi ve yobazı
Yeren Hacı Bektaş Veli.

Ne güç, kudret, ne de cebir
Sevgi ile erir demir.
Gönülde yok kin ve kibir
Karan hacı Bektaş Veli.

Kendin bilen er, âlimdir…
Doğru; akıl ve selimdir.
Felsefedir, bir bilimdir;
Tören Hacı Bektaş Veli.

Tutunmadan tahta, taca
O, insana gitmiş Hac'a.
Kol, kanadı yoksul, ac'a
Geren Hacı Bektaş Veli.

Hak düşünce bu dillere,
Satılmadan ödüllere,

Ezel ebed gönüllere,
Giren Hacı Bektaş Veli.

Tüm insanlık kardeş, bacım
Ayırsalar artar acım…
Bindebir'im başta tacım,
Her an Hacı Bektaş Veli.

23.05.2000

Ozan Bindebir

Hainler

Hainlerin torunları,
Kapmış yüksek orunları.
Başka yerde aramayın,
Bundan ülke sorunları…

30.08.2017

Ozan Bindebir

Hakkın Evidir

Sonsuzluktan sonsuz, ezelden ezel
Gönül hakikatte Hakkın evidir.
Gönlüme misafir olsa da güzel,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Sevene her gönül bir kıblegâhtır,
Arif meclisinde ulu dergâhtır,
Kin, kibirle girmek büyük günahtır,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Gönle giren gözden ırak sayılmaz,
Gözden düşen gönle merak sayılmaz.
Zemzem suyu olsa berrak sayılmaz,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Ruh ile bedenin köprüsü gibi,
Girene deryadır, bulunmaz dibi.
Kim taşır taşısın Haktır sahibi,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Niyetin, arzunun, hissin badesi,
Kalbin, dilin, aşkın o en sadesi…
Manevî varlığın öz ifadesi,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Gönül yapmak; insan olmak demektir.
İnsanlık yolunda yüce emektir.
Gönül yıkmak; Hakkı hiç bilmemektir,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

Bindebir'e yârdir, sarılmış cana…
Gönül güzelliğim mahremdir bana.
Tarif etsem sığmaz on bin lisana,
Gönül hakikatte Hakkın evidir.

03.05.2014

Ozan Bindebir

Halı Dokudum

Hecelerim ilmek, mısralar nakış
Yaza yaza halı dokudum ey yâr!
Ayrı bir hal keşfediyor her bakış
Süze süze halı dokudum ey yâr!

Kalemle boyadım tüm ipliğini
Kalbime çevirdim ok kirpiğini
Yağlı urgan yaptım mor beliğini
Çöze çöze halı dokudum ey yâr!

Sitemlerim gizli, nazlarım gizli
Kara sevdam gizli, hazlarım gizli
Kış günlerim gizli, yazlarım gizli
Çize çize halı dokudum ey yâr!

Bu derdime ortak ettim âlemi
Kirkit diye vurup durdum kalemi
Bindebir'im hece hece söylemi
Dize dize halı dokudum ey yâr!

Ozan Bindebir

Hâlimize Bir Bakın

Amerika kanun yapar halkıma,
Hele bizim elimize bir bakın!
Tilkileri bağban ettik salkıma,
Hele bizim hâlimize bir bakın!

Rota yoktur, gemiler batırdık
Fâkir düştük, aklımızı yitirdik.
Ormanları bile yaktık, bitirdik;
Hele bizim çölümüze bir bakın!

Kangal diye çakal saldık sürüye,
Şerbet verdik bal yapmayan arıya.
Güvercinler uçup kondu darıya;
Hele bizim solumuza bir bakın!

Türkiye'yi Arap çölü sanırız,
Çok diyen var "Şeriatı deneriz"
Bu gidişle daha nice yanarız;
Hele bizim külümüze bir bakın!

Muskacılar insanları kandırır,
Anlamadan okur, hatim indirir.
Tabelalar Teksas'ları andırır;
Hele bizim dilimize bir bakın!

Huyum batsın 'neme lazım' diyemem,
Hırsızlara, haydutlara uyamam.
Bir Bindebir oldum, haram yiyemem;
Hele bizim delimize bir bakın!

04.03.2002

Ozan Bindebir

Hâllerimiz

Öyle bir düzene kaldık erenler!
Savcılar hakimi yargılar oldu.
Rüşvet alıp yine rüşvet verenler,
İftirayla insan sorgular oldu.

Öğretmenin yeri imama kaldı,
Diyanet bütçenin yarısın aldı.
Liyakat sahibi doktor mu kaldı?
Kırığı hademe sargılar oldu.

Pahalılık azdı, maaş eridi
Yokluk bizi taştan taşa sürüdü
Mahpuslarda nice suçsuz çürüdü,
Yönetenler kumpas kurgular oldu.

Fakiri ezenler, korudu toku
Her gün şok üstüne yaşadık şoku
Bağrımızı deldi zalimin oku,
Bir de yetmez gibi kargılar oldu.

El alem giderken Merih'e, Ay'a
Biz kuru can için düştük hay haya.
Rezil rüsva olduk koca Dünya'ya,
Halimize gülen kargalar oldu.

Taraflı olursa adalet, hukuk
On para eder mi o makam, koltuk?
Halkına rehberdir Ata'dan Nutuk,
Aklı eren bunu vurgular oldu.

Ozan Bindebir'im bu sözün özü,
İnkârcı olanın kör olsun gözü.
Ne yapsa da düzen tutmuyor sazı,
Bahanesi yine burgular oldu.

Ozan Bindebir

Haramiler

Haramiler! Bu ses halkın sesidir
Yediğiniz yeter artık yeter be!
Halkı tehdit etmek neyin nesidir?
Korkan, sizden beter olsun, beter be!

Aydınları tutup hapse koydunuz,
Yoksulları on kat daha soydunuz,
İnsan kanı içe içe doydunuz,
Mazlumların ahı bir gün tutar be!

Kadınların katli, çocuk tacizi;
İlgilendirmiyor sizin Vaizi.
"Nas" ile yönetir şimdi faizi,
Bu zihniyet sizi boğar, yutar be!

Yoksul halkın çoğu gece aç yatar;
Sığınmacı gelir, bak katar katar!
Şimdi bir şey desem birine batar;
Vatandaşlık satan vatan satar be!

Adresine teslim gider ihale,
Üretim yok, mecbur kaldık ithale.
Birkaç yılda nasıl geldik bu hale?
Gençlerimiz evde işsiz yatar be?

Söylemesem yine derttir içime,
Çözümünüz varsa deyin geçime,
Yürekliysen haydi gidin seçime,
Bu halk bir gün sizi baştan atar be!

Emek bizden artı değer sizedir,
Dünyayı gezmeye çıkmış vizedir.
Ceza aldığımız kuru sözedir,
Bindebir'im zulüm bir gün biter be!

Ozan Bindebir

Harfleme

(Harfleme Örneği)

Gözlerimden akar (Ye) vü (Elif) (Şın).....(yaş)
İşim gücüm oldu (Ze) vü (Elif) (Ra).....(zâr)
Senin bağrın olmuş (Ta) vü (Elif) (Şın).....(taş)
Anlamadın beni (Ya) vü (Elif) (Ra) .....(yâr)

Sen idin canımda (Cim) vü (Elif) (Nun).....(can)
Damarımda dönen (Kaf) vü (Elif) (Nun) .....(kan)
Bundan sonra sen de (Ya) vü (Elif) (Nun).....(yan)
Yüreğine düşsün (Nun) vü (Elif) (Ra).....(nâr)

Bana her dem yaptın (Nun) vü (Elif) (Ze).....(naz)
Bunu bir kenara (Ya) vü (Elif) (Ze) .....(yaz)
Bindebir'e mezar (Kaf) vü (Elif) (Ze).....(kaz)
Sen de git ellere (Vav) vü (Elif) (Ra).....(var)

14.09.2017

Not: "Harfleme" nedir? Kafiyeli kelimelerin harflerle vücuda getirildiği koşma türü şiirdir. Edebiyatımızda çok az görülen bir şiir şeklidir. Şiir (6+5) duraklıdır. Yukarıda şiirde de görüldüğü üzere 5 heceli kısımda kafiye olacak kelime telaffuz edilmeyip onun Arap alfabesindeki yazılımına esas olan harfler telaffuz edilmiştir. Onlar yok sayıldığında da normal Türkçemizdeki 7 heceli şiir durumundadır.

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Zâr: perişan, ağlayan, inleyen
Nâr: Ateş
Var: Halk dilinde varmak (evlenmek)

Ozan Bindebir

Hasan Demir Dosta Hitaben (Deyişme)

Sen tamam ozansın, ben binde/birim
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?
Yükseklerden uçmam, bilirim yerim
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Aşk olsun sözüne cevap verene;
Kelime bulmaya aklı erene.
Sen bir aklıselim, ben bir divane;
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Evim de açıktır, gönül hanem de,
Misafir edeyim sohbet-i dem de.
İltifat sözlerin aşkı sinemde,
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Kendinle sürdükçe kendi yarışın,
Tıpkı bana benzer dünya görüşün…
Heceleri ilmek ilmek örüşün,
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Meta değerlidir, töz'ü güzelse
Şair değerlidir, sözü güzelse
Hele senin gibi özü güzelse;
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

"Bu bozuk düzene karşıyım" dersin
Kendi Hak bildiğin yolda gidersin
İşte bu yüzdendir bedel ödersin;
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Çok şükür Saray'dan almayız emir,
Yaşarız kendince kendine Amir.
Ben Ozan Bindebir, sen Hasan Demir;
Binde/bir ben miyim, sen misin dostum?

Ozan Bindebir

Hayal

Nazlı yâr elimden tutsa,
Otursak bir taş üstüne.
Sevincimden akıp gitse;
Gözden yaşım yaş üstüne.

Bana niye küskün ise
Suçumu bir bir söylese…
İlan eylese herkese,
Her sitemi baş üstüne…

Bakışıyla şok eylese,
Kirpiklerin ok eylese,
Bindebir'i yok eylese,
Nişan alsa kaş üstüne…

Ozan Bindebir

Hayal idi Gerçek Oldu

Kafamdaki idealim
Hayal idi gerçek oldu.
Mollalar şimdi muallim
Hayal idi gerçek oldu.

Dilimle cihana yettim,
Ayrık otu gibi bittim.
'Amaç' dedim 'araç' ettim
Hayal idi gerçek oldu.

Şeyhimin müridi oldum,
İnanmadan namaz kıldım.
Uçak aldım, gemi aldım
Hayal idi gerçek oldu.

Halkın gözünü kör ettim,
Dünyayı gezdim tur ettim.
Her taraftan bir kâr ettim;
Hayal idi gerçek oldu.

Suç dosyam aşsa da bin'i
Her tarafa yaydım kini.
Cumhuriyet saydım dini,
Hayal idi gerçek oldu.

Hayali mahkeme kurdum,
Haklılardan hesap sordum.
Kaç kişiye kalem kırdım,
Hayal idi gerçek oldu.

Ulemadır konuklarım,
Terör başı; tanıklarım.
Yurtseverler sanıklarım,
Hayal idi gerçek oldu.

Kâr eden yer özelleşti,
Bizim ahbaplar yerleşti.
Böyle daha güzelleşti,
Hayal idi gerçek oldu.

Bakmadım boy'a, yapıya
İşçiyi koydum kapıya.
Yandaşlar kondu tapuya,
Hayal idi gerçek oldu.

Kaç ülkeye ateş attım,
Halkı birbirine kattım.
Daha oynamadan üttüm,
Hayal idi gerçek oldu.

Asker anası ağlattım,
Çoğuna yürek dağlattım,

Paketli başlar bağlattım,
Hayal idi gerçek oldu.

Yeter ki Allah'tan dile
Dolar ambar kile kile.
Ülkeyi geçirdim ele;
Hayal idi gerçek oldu.

Doksan yıllık karşı devrim,
En sonunda aldık verim.
Şunu bilir şunu derim:
'Hayal idi gerçek oldu.'

Dinlemeyin Bindebir'i
Kim imiş lan bu serseri?
Silivri'de hazır yeri,
Hayal idi gerçek oldu.

12.12.2012

Ozan Bindebir

Hayaloğlu'na

Sitemi vardı nankör hayata,
Sitemi vardı bozuk sisteme,
Dayanamıyordu;
Haksızlığa, soysuzluğa, yolsuzluğa..
Mertti, yiğitti.
"Benden bahsetsinler", diye yaşamıyordu hayatı.
O, olduğu gibi dümdüz yaşıyordu.
Tıpkı eniştesi Ahmet Kaya gibi…
"Gidiyorum" diyordu,
Biliyordu bir gün gideceğini, aramızda kalarak…
'Hayaloğlu' diye bir şair!

Ozan Bindebir

Hayvanlar Âleminde

(Mübalağa Sanatına Örnek)

Hele bakın, kulak verin sözüme!
Dinleyip düşünün şöyle derinden.
Yalanım varise deyin yüzüme,
Kahrolur giderim onun arından.

Evlendirdim kartal ile turnayı,
Mehter sivrisinek çaldı zurnayı,
Pire; rakı içti tuttu kurnayı;
Sarhoşluğu ancak geçti serinden.

Hepsinden fazladır diye hatırı,
Damızlık bıraktım koca katırı.
Eşek inatlaştı bundan ötürü;
Vazgeçmedi at'la olan kur'undan.

Kurtları, kuzuya çoban ettirdim,
Tilkiye; tavuğu, kaz'ı güttürdüm,
Hayladım tavşanı, tazı tutturdum,
Çok berbat şekilde çıktı karından.

Şaşırıp kalmayın şimdi bu lafa;
Boyumuzu ölçtü bizim Mustafa.
Göbeğime ancak çıktı zürafa;
Hırsından soluyup durur burundan.

Aslanın ağzına kolumu soktum,
Bacak arasından kündeyi taktım.
Salladım salladım yere bir çaktım;
Beli haşat olmuş kalkmaz yerinden.

Fili kucakladım attım denize,
Olmaz demeyin ha! Sizin nenize…
Balina yutarken kaçtı genize;
Hafifçe terledim onun zorundan.

Ozan Bindebir 'im ne deyim daha?
Yalan sözlerime biçilmez paha.
Bu kadar güç vermiş, şükür Allah'a;
Korkarım insanın câhil, köründen.

17.04.2005

Ozan Bindebir

Hele Bak! (Taşlama)

Benimle uğraşıp durma ey yobaz,
Dünyayı kan gölü edenlere bak!
Buna sebep nedir, kafa yor biraz
Bunun altındaki nedenlere bak!

Cennet, cehennemle düşmüşsün derde
Arifin gözünde olur mu perde?
Kusur arıyorsun olmadık yerde;
Senin gibi dışkı didenlere bak!

Gönül; mabedimiz, Haktır; yönümüz
Aydınlıktır gündüz ile tünümüz
İnsanlık; yolumuz, sevgi; dinimiz
Zalimce bize kin güdenlere bak!

Sende biliyorsun; Âdem er kişi
Havva, kaburgadan doğmuş bir dişi
Nasıl eş ettiniz bacı, kardeşi?
Siyah, sarı, beyaz bedenlere bak!

Bindebir'e niye eylersin zulüm?
"Ölü rüya görmez" bunu der bilim.
Sana da, bana da ölüm var ölüm
Mezardan gelen yok, gidenlere bak!

19.06.2017

Açıklamalar: TDK Sözlük)

Tün : Gece
Ditmek: Parçalara ayırmak, dağıtmak veya eşelemek…

Ozan Bindebir

Hele Bakın!

(Teşbih – Teşhis – İntak – Tezat – Mübalağa ve Tecrit Söz sanatları)

Hele bakın şu dünyanın işine,
Leylek düz tepsiden suyun içiyor.
Öküz olmak için düşmüş peşine,
Buzağı kağnıda köpe sıçıyor.

Çakallar aslana kızıp gürlüyor,
Köpek, yal teknesi kapmış hırlıyor,
Eşek, çimen görmüş fena zırlıyor,
Tavşan kovalıyor, tazı kaçıyor.

Tilki tövbe etti tavuk kapmaya,
Katır heveslendi yavru yapmaya,
Domuz kalktı zürafayı öpmeye,
Ayılar oturmuş yufka açıyor.

Aslan da kediye demez mi "dayı",
O yüzden istermiş bir miras payı.
Güz günü görünce gökte turnayı,
Serçe göçmen kuşlar ile uçuyor.

Köstebekler herk etmişler tarlayı,
Memmet Emmi görmüş, basmış kalayı.
Gazeteler manşet yapmış olayı;
"Kaplumbağa fena tırpan biçiyor"

Teşbihte bir hata olmaz herhalde,
Her durumun bir benzeri misalde…
Gel gelelim insancıklar ne halde?
Korkaklar etrafa korku saçıyor.

Kör silahşor hedef koymuş on iki,
Körün taşı gibi tutarsa belki…
Bilmiyorum iş mi sanki benim ki,
Şu Bindebir sözlerini seçiyor.

*
Açıklama:
Köp: Kağnılarda öküzün hemen kuyruk altına denk gelen ve bayır aşağı o kısma dayanarak arabayı frenlediği tahta parçası.

Ozan Bindebir

Hem Canım Hem Cananımsın (Akrostiş Sicilleme)

H em canım hem cananımsın
E n kıymetli yâranımsın
M ektebimsin, irfanımsın
C an içinde nihanımsın
A n gelende isyanımsın
N azlım, kaşı kemanımsın
I slandığım boranımsın
M elek yüzlü insanımsın
H em başımda Hakanımsın
E vvel ahir Cihanımsın
M est olduğum Vatanımsın
C eren boylu ihvanımsın
A rı olsam kovanımsın
N asıl olsa akranımsın
A hu denen ceylanımsın
N iye benim hicranımsın
I şık veren vicdanımsın
M âbedimsin, imanımsın
S ığınacak limanımsın
I ğıl ığıl ummanımsın
N et Bindebir Ozan'ımsın

Ozan Bindebir

Her Zaman Bulunmaz (Muhammes)

Behey felek senin gibi böyle biaman bulunmaz
Senden gelen bu derdime aradım derman bulunmaz
Kimden aldın sen bu emri ortada ferman bulunmaz
Bir güldürsen on ağlattın böyle bir düşman bulunmaz
Bu Dünyaya geldiğine ben gibi pişman bulunmaz

Kerem gibi yaktın beni, bedenimi kül eyledin
Leyla'sız Mecnun'a döndüm, mekânımı çöl eyledin
Mihri gibi derde koydun, gözyaşımı sel eyledin
Hakk'ın muhannet kuluna, mecbur ettin kul eyledin
Kul olmak isteyen için sanırsın Rahman bulunmaz.

Gayri hesaba gelmiyor şu çektiğim cevri cefa
Bundan sonra lazım değil, eller sürsün zevk-i sefa
Nerede bir batmış gemi, beni orda ettin tayfa
İyi kader kötü kader artık kapansın bu sayfa
Dünya'dan göçer Bindebir, o da her zaman bulunmaz

(aaaab-ccccb-ddddb) - (8+8)

Ozan Bindebir

Hergele'nin (Cinaslı Ayak)

Hak, adalet, özgürlüğü görmesek de senelerdir;
Zulmün yükü sırtımızda, iktidara her gelenin…
Bunlar ancak olsa olsa kan emici kenelerdir;
Kırım-Kongosu bulaştı; üç-beş tane hergelenin.

15.09.2015

Ozan Bindebir

Herkes Ozan Olamaz Ki

"Ozan" demek dile kolay,
Herkes ozan olamaz ki!
Geçer asır, geçer yıl, ay
Herkes ozan olamaz ki!

Her olaya ilgi çeker,
Kaynağından bilgi çeker,
Cehalete silgi çeker,
Herkes ozan olamaz ki!

O istemez şöhretle, şan
Kültür ister, düzgün lisan.
Her yönüyle örnek insan;
Herkes ozan olamaz ki!

Zindanlara basılırlar,
Yağlı ipte asılırlar,
Yüzülürler, kesilirler;
Herkes ozan olamaz ki!

Hak yolunda doğru yürür,
Göz kapalı bile görür.
Ozan ölmez, beden ölür;
Herkes ozan olamaz ki!

Bindebir'im bitir sözü,
Hakikate çevir yüzü.
Kapalıysa gönül gözü;
Herkes ozan olamaz ki!

04.08.1999

Ozan Bindebir

Hey Erenler! (Satranç)

Elâ gözlü / yârden ayrı / perperişan / kalan gelsin
Yârden ayrı / yüreğini / türlü derde / salan gelsin
Perperişan / türlü derde / hep giriftar / olan gelsin
Kalan gelsin / salan gelsin / olan gelsin / hey erenler!

Gurbet elin / çilesini / herkes bilmez / bilen gelsin
Çilesini / çeke, çeke / sinesini / delen gelsin
Herkes bilmez / sinesini / kırk parçaya / bölen gelsin
Bilen gelsin / delen gelsin / bölen geldin / hey erenler!

Bindebir'im / benim gibi / biçareyi / bulan gelsin
Benim gibi / saçlarını / gurbet elde / yolan gelsin
Biçareyi / gurbet elde / sefalete / salan gelsin
Bulan gelsin / yolan gelsin / salan gelsin / hey erenler!

01.01.2015

Ozan Bindebir

Hırsız Zaman

Suları tersine akıtsan bile;
Geçen zaman geri dönmüyor gülüm.
Sinan gibi mimar olsan nafile;
Düşen taş yerine konmuyor gülüm.

Doğan gün ömürden bir gün çalıyor,
Biraz aklı olan bunu biliyor.
Tomurcuklar açıp, gazel oluyor;
Gazeller, tomurcuk sunmuyor gülüm.

Bu dünyada her bir şeyin var olsa;
Gönül yâri ister sonu dar olsa…
Yangını söndürmez dağlar kar olsa;
Gönüldeki yangın sönmüyor gülüm.

Yaralar içinde yer eder derin,
Ecel gelir bir gün olmaz haberin.
Yıpranır, yakılır gönül defterin;
Küle kibrit çalsan, yanmıyor gülüm!

Bindebir'im derki şu hale bir bak!
Sadık yâr olanda, visale bir bak!
Yanan mumda alev, misale bir bak:
Üşüyor, titriyor, donmuyor gülüm.

02.03.2016

Açıklama: (TDK Sözlük)
Visal: Kavuşma

Ozan Bindebir

Hırsızların İttifakı

Hele bakın memleket ne hallerde!
Yolsuzlukta buluyorlar zirveyi.
Çıkarların örtüştüğü her yerde,
Birbirine yapıyorlar cilveyi.

Eşitleyip uzun ile kısayı,
Çöpe attı mevcut olan yasayı.
İhaleden soyuyorlar kasayı,
Havuduyla yutuyorlar deveyi.

Tarikatlar bağlanmışlar TÜGVA'ya,
Kanun gibi uyuyorlar fetvaya.
Ne de güzel sarılarak takvaya;
Koruyorlar enişteyi, kirveyi.

Vesayet karşıtı, kendi vesayet,
Hem haksızdır hem de yapar şikâyet.
Bu kağnıyı devirirler nihayet,
Çift öküzler kırarlarsa zelveyi.

Vergileri teslim ettik çeteye,
Para yetmez bir simide, keteye…
Düşüyoruz Afrika'dan öteye,
Atamadık cebimizden güve'yi.

Adamına göre işler adalet,
SADAT; Ordu kurmuş, nerde bu devlet?
Bindebir'im bu ne gaflet, dalalet?
Uyan halkım! Çek yobazdan kisveyi…

Ozan Bindebir

Hızıroğlu Üstad'a

Atatürkçü düşüncenin özünü,
Gören Hızıroğlu Üstadımız var.
Yobazlara kurşun gibi sözünü,
Vuran Hızıroğlu Üstadımız var.

Yoksul halkı günden güne ezeni,
Taşa tutar hep özeni bezeni.
Yüreğinde Cumhuriyet düzeni;
Kuran Hızıroğlu Üstadımız var.

Ata'm onda hiç ölmemiş, sağ gibi.
İlkbaharda filizlenmiş bağ gibi.
Cehaletin karşısında dağ gibi;
Duran Hızıroğlu Üstadımız var.

O'nun gözü ne sağda, ne solunda
Çağdaş ozan Atatürk'ün yolunda…
Gülü tutup bir dikenin dalında,
Deren Hızıroğlu Üstadımız var.

Ahlâksıza türlü imkân vereni,
Aydınları arkasından vuranı,
Şeriatı çağa uygun göreni;
Yeren Hızıroğlu Üstadımız var.

Ozan Hızıroğlu, ön adı Ziya
Özünde görmedim yalanla riya.
Bindebir'i ozan sayıp da güya,
Soran Hızıroğlu Üstadımız var.

.30.12.2000

Ozan Bindebir

Hiç Aldatmadım (Cinaslı Çapraz Kafiye)

Ben seni aldatmam; ağlama Birgül!
Rüyamdaki sensin, hayalim bir sen...
Aşkı temsil eder kırmızı bir gül,
Sana sunuyorum, hayalim; Birsen.

22.12.2013

Ozan Bindebir

Hoca (Taşlama)

Cennet için Hakka inanıyorsan;
Huri heveslisi, ersin be Hoca!
Yetmiş huri ödül var sanıyorsan;
"Yine aldatıldık" dersin be Hoca!

Hak ile Hak ol ki, açılsın perde
Ayrı yerde durma; düşersin derde.
Hiç uzağa gitme; olduğun yerde
Hakkı göremezsen, körsün be Hoca!

Cennet; yeraltında bir hane sanma,
Şarap içeceğin meyhane sanma,
Huri seveceğin kerhane sanma,
Vallahi tokadı yersin be Hoca!

Erkek ile dişi; misali kavdır
Birbirine değse; yanacak tavdır
Din, bilime terstir; bu nasıl savdır?
Düşün de beynini yorsun be Hoca!

Her zaman öter mi cahil borusu?
Gün gelir bu beden yener virüsü.
Yeryüzünde bunca yobaz sürüsü,
Bırak Bindebir'i yersin be Hoca!

14.12.2016

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Kav: Ağaçların gövdesinde veya dallarında yetişen bir tür mantardan elde edilen ve çabuk tutuşan, süngerimsi madde
Tav: Kıvam.
Sav: İleri sürülerek savunulan düşünce, iddia, dava
Yermek: 1. Kötülüklerini söylemek, zemmetmek. 2. Birinin veya bir şeyin kusurlarını ortaya koymak, hicvetmek, övmek karşıtı. 3. Beğenmemek, hoşlanmamak, tiksinmek.

Ozan Bindebir

Hoca Salim (Taşlama)

Bana "dinsiz" diyor, dinden habersiz
Şu cüppeli Hoca Salim'e bakın!
Konuşup duruyor, hep boş, hep yersiz
Evreni tanımaz, âlime bakın!

Gerçek olan Hakka secde kılmıyor,
Araştırıp doğru yolu bulmuyor.
Beş vakitten başka bir şey bilmiyor,
Gündelik yaptığı talime bakın!

Bilimden bilmezin sözüne kanmış,
Hayâl cennetine girerim sanmış.
"Cihat" diye diye beyni yıkanmış,
İnsanı katleden zalime bakın!

Beni çözemezler gözüm, kaşımda
Düşünen beynim var, aklım başımda.
Bir Bindebir oldum kırk üç yaşımda,
Yüksel'den sonraki halime bakın!

01.12.2003

Ozan Bindebir

Hüso Emmi (Alfabetik Ayak)

(Yergi Destan)

Ne anladın şu dünyadan?
Sanki mutlu An'ın mı var?
Geçti ömür gitti giden,
Daha yaşta Binin mi var?

"Sarardık da solduk" desen,
"Biz belayı bulduk" desen,
"Sefaletten öldük" desen,
Derler: "Daha Canın mı var?

Hor görülür, yerilirsin
Hep çalışır, yorulursun
Koyun gibi sürülürsün,
Boynunda bir Çanın mı var?

Ne holdingin, ne şirketin,
Nerde senin etiketin?
Sırtında yok bir ceketin;
Bacağında Donun mu var?

Sen hep üret, beyler yerler
"Biraz daha çalış" derler
Nerden tanır da bilirler;
Kulağında Enin mi var?

Aklın yetmez, zordur işin
Onun için ağrır başın.
Hanım yapar saç tıraşın;
Sanki jöle, Fönün mü var?

Siyasiler görmez seni,
Seçim geçti, sormaz seni.
Korkma kimse vurmaz seni;
Para eden Gönün mü var?

Ğ

Ne alıp ne satıyorsun?
Kaderine çatıyorsun.
Ahırlarda yatıyorsun;
Sarayların, Hanın mı var?

El işine koşuyorsun,
Tökezlesen düşüyorsun,
Ağustos'ta üşüyorsun,
Bir enerjin, Isın mı var?

Her aybaşı gelir zam'ın,
Artar derdin, artar gamın.
Yıkılırsa toprak damın;

Ne yaparsın, İnin mi var?

Kışın sırtın görmez gocuk
Ne et yersin, ne de sucuk.
Yaradan vermemiş çocuk,
Neslin için Jönün mü var?

Dul kadından buldun eşi,
Her gün yersin bulgur aşı,
Vitaminsiz döktün dişi;
Damarında Kanın mı var?

Şu ellerin kahrı yaman,
Yoksula hiç vermez aman,
Beylere kızdığın zaman:
"Kes, konuşma Lan"ın mı var?

Kızsan bile için için,
Hep susarsın neden, niçin?
Susup konuşmamak için,
Bir yasağın, Men'in mi var?

Aç kalmazdın sende soysan,
Ayakkabın yoktur giysen…
Beyler neler yedi, duysan
Sofranda bir Nan'ın mı var?

Her gün kabuk bağlar yaran,
Çıkmamış yarayı saran.
Cebinde bulunmaz paran,
Bir Beş'liğin, On'un mu var?

Nere varır senin hâlin?
Bükülmüş genç yaşta belin.
Karanlıktır istikbalin;
Bir aydınlık Önün mü var?

Yolsuzluklar milyon milyon
Ne söylesek bulmuyor son.
Pencereye çektin naylon,
Çift camlı bir Pen'in mi var?

Gücün yoktur şakımaya,
Söz sanatı dokumaya,
Şiir deyip okumaya,
Nazım Hikmet Ran'ın mı var?

Ekmeğin yok, aşın yoktur,
Bir dikili taşın yoktur,
Sigortan yok, işin yoktur;
Geleceğin, Sonun mu var?

Hoplar durur popçu musun?
Trilyonluk topçu musun?
Esrarcı mı, hapçı mısın?
Bir şöhretin, Şanın mı var?

Ayağında yarıkların…
Sargıların, sarıkların.
Benzerisin morukların;
Kardan beyaz Tenin mi var?

Tüter durur tezek, odun
"Bugün börek pişir" dedin.
Nasıl etsin şimdi kadın?
Bir torbacık Unun mu var?

Yaya gitsen bitmez yollar,
Kayalara n'etsin yeller?
Ne tanısın seni eller?
Sanki nâmın, Ünün mü var?

Bir radyon var nazlanıyor,
Arı gibi sızlanıyor,
Hiç deme ki hızlanıyor,
İnternetin, Vın'ın mı var?

Hüso emmi kızma bana!
Tükenirsin yana yana.
Bu garip de benzer sana,
Benden farklı Yanın mı var?

Ne söylesin Bindebir'im,
Tırnağımdan çıktı terim,
Şunu öğrenmek isterim,
Beni zengin Zannın mı var?

NOT: Dikkat! Şiirde kullanılan ayak kafiye kelimelerin baş harfleri alfabetik sıralıdır. "Ğ" harfinin dışında kalan 28 harf kullanılmıştır.

Açıklamalar (TDK Sözlük) :
En: Hayvanlara veya eşyaya vurulan damga, işaret.
Gön: Hayvan derisi
Jön: Genç
Men: Yasaklama.
Nan: Ekmek
Vın: Mobil internet.
Zan: Sanı

21.06.2000

Ozan Bindebir

Işıksız Hücre

Hevesim kalmadı yalan dünyada
Yaşıyorum gibi oyalar beni.
Nefesim tükendi, çıkmaz feryada
Batırır al kanda, boyalar beni.

Ölür gider isem gurbet ellerde
Ya deniz dibinde, ya da bellerde…
Sessiz çığlık gibi suskun dillerde;
Kim bilir kimlerden duyalar beni.

Götürürler ise gerçek sılama,
Bir fırsat versinler gözü elâma…
Biraz geri dursun âlim, ulema
Yârin gözyaşıyla yuyalar beni.

Doğduğum gün gibi beze beleyip,
"Gayri kara toprak yâridir" deyip,
"Üryan geldi" diye üryan eyleyip,
Haramiler gibi soyalar beni.

Bir canlı katledip; can vurmuş gibi,
Zalimin yanında yan durmuş gibi,
Bindebir de sanki güngörmüş gibi,
Işıksız hücreye koyalar beni.

05.02.2017

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Üryan: Çıplak
Yumak: Yıkamak.
Yan: Taraf
Güngörmüş: 1. İyi yaşamış 2. Mutlu, güzel hayat sürmüş.

Ozan Bindebir

İçerim (Rubaî)

Bana "sarhoş" diyorlarmış, içince pek içerim;
Günde üç litre az gelir, saf suyu sek içerim.
İnsan kanı içmek serbest, üzüm kanı suç mudur?
Ne softayım, ne de sarhoş; dubleyi tek içerim.

Ozan Bindebir

İçinde (Alfabetik Ayaklı Zincirleme)

Hey ağalar bir dinleyin, ne günlere kaldık böyle
Hiç kimseye söz geçmiyor, sen ne söyler isen söyle
Derdimizi beyan etsek, tutuştursak birkaç föyle
Kaybolup gidiyor elbet, bir sürü Azman içinde

Azman çoğaldı ülkede; hukuk, yasa kalktı rafa
"Demokrasi budur" diye yutturdular bunca safa
Yoksul çöpten doyar oldu, hiç gelen yoktur insafa
Kısacası her konuda ülkemiz Buhran içinde

Buhran içinde vatandaş, ölür gider bu gidişle
Her gün başka operasyon, suçsuzları durma fişle
Fakire bir kuru ekmek, dişin kaldı ise dişle
Sonuncu olmamız yakın koskoca Cihan içinde

Cihan denen âlem bize nedendir ki oluyor dar
Utanacak yüzü olan elbette eder hicap, ar
Ne kaçacak yerimiz var, ne göçecek yerimiz var
Baş başa kalmışız artık; yılanla Çıyan içinde

Çıyan, yılan sömürürken "çok güçlü ülkeyiz" deriz
Ahvalimiz çırıl çıplak; milleti sanmayın keriz
Düşmanı besler büyütür, sonra yok etmek isteriz
Kendimizi avuturuz bir çakma Destan içinde

Destan ettiler Dünya'ya, zarar gördü öz hakkımız
Zengin yer biz yalanırız, nerde bizim göz hakkımız
Vergisini biz öderiz, neden olmaz söz hakkımız
Salonların güçlüleri, T(e)R(e)T(e) Ekran içinde

Ekran ekran haber olur, Cumhuriyet Savcıları
İçlerinden bazıları dersin "kafa avcıları"
Şeriatın hazırlığı, çoğu bunun tavcıları
Hukuk artık iki dudak, bir kuru Ferman içinde

Ferman gelmiş Padişahtan zehri içebilir isen
Deli Dumrul Köprüsünden gel geç geçebilir isen
Yanlış nedir, doğru nedir; sen seç seçebilir isen
Algı yönetimi ile halkımız Güman içinde

Güman düşmüş gönlümüze; kararsızlık haddinden çok
Ranta alışmış sermaye, hem çalışmaz hem karnı tok
Köylüm, çiftçim eker biçer yine bağrında saplı ok
Masrafını çıkaramaz; borçludur Harman içinde

Harman içinde borçlandık; hem Ağaya, hem de Beye
Kendimizi hep avuttuk; "Allah Kerim" diye diye
Bayram gelse yoksulumuz, gurbetten gidemez köye
Zenginimiz sahillerde, yüzer Ilıman içinde

Ilıman sahil, denizler görememek bize mahsus
Muhalife suç üretip, haydi yallah doğru mahpus

Sussan “haydi konuş” derler, konuşunca “konuşma, sus”
Bu gidişle patlayacak; insanlar İsyan içinde

“İsyan etme” derler düzen, “böyle gelmiş böyle gider”
Düşünmez ki Dünya halkı bu gülünç duruma ne der
Bu ülkede vatansever her ne yapsa bedel öder
Yandaş “ayaklı gasteler”, gezerler Janjan içinde

Janjan içinde yaşarlar, öz varlığı sata sata
Kimseye kızmayın beyler, en başından bizde hata
Paramızı pul eyledi, inanılmaz bir safsata
Ekonomi güme gitti, “Nas” durur Kur’an içinde.

Kur’an Hakk’ın kelâmıysa, neden yüksek bu faizler
Faizden maaş alıyor, faiz yiyor tüm vaizler
Eğitimin tekelini yönetmeye de haizler
Gemicikler beşer-onar demirler Liman içinde

Liman artık dar geliyor, kucak açar engin deniz
Zenginlere yalakaca övgü düzen çoktur aciz
Ozan olmak kolay değil, her sözü söylerim veciz
İçinde mücevher taşır, mercan var Mercan içinde

Mercan olmaz öyle her can, sır içinde sır gizlidir
Dizilmiştir nizamice, yüz tanelik nar gizlidir
Hiç kimseye kötü demem; çünkü namus, ar gizlidir
Peşin hükümlü insanlar her zaman Noksan içinde

Noksan demek boş laf değil, her insanın kusuru var
Yaşam denem mücadele, çalışmanın mansuru var
İnsan kapalı kutudur, bilinmez ne mahsuru var
Nice dertler gizli durur; görünmez Organ içinde

Organ her canlıya gerek, milyarlarca yıl ürünü
Doğal yaşama uymazsan, yok eder gider sürünü
Kimi göklerde uçarak, kimi sürünü sürünü…
Beden benliğini buldu, o kendi Öz can içinde

Öz can tatlı her canlıya, kolay kolay vazgeçilmez
Evren geniş gezegen çok, hayat var mı su içilmez
Dogmalara karnımız tok, bilime hudut biçilmez
Gün geçtikçe keşif olur, bazısı Pinhan içinde

Pinhan olmak; gizliliktir, yok olmak değildir asla
Keşfolmadık neler vardır, bulunmayı bekler halâ
Gelişmeye açık durur, bilim her değerden evlâ
Rahman mı zaman içinde, zaman mı Rahman içinde

Rahman korur kollar ise, zalimden korusun bizi
Savaşlarda, zulümlerde soldurmasın benzimizi
Tiranlara, Deccallara sanki veriyor tavizi
Mazluma iğne aratır, tonlarca Saman içinde

Saman parçacığı gibi, milyarlarca insanız biz
Herkes Hakk'ın bir parçası, damla damla olduk deniz
Hangi hakla birileri diğerini eder taciz
Bilmem kimi taşlayayım, bu kadar Şeytan içinde

Şeytan insanın nefsidir; kötüye kullanma sakın
Canlı hakkına girmezsen olursun sen Hakk'a yakın
Sözde inanan çok gördüm, harama ederler akın
Memleketim baştanbaşa kalırken Talan içinde

Talan edip hak yiyenler, az çalışıp çok yiyenler
"Ben güçlüyüm bir şey olmaz, sen kendine bak" diyenler
"Ben seçildim, ben atandım, her ne yapsam hak" diyenler
Nice boğulup gittiler, bir yağlı Urgan içinde

Urgan çiftçilere kalsın, gerisinden uzak olsun
İnsanlara ne kötülük, ne de gizli tuzak olsun
Çalışana ne iş kaybı, ne bekleme kızak olsun
Liyakat sahibi olan çalışsın Ünvan içinde

Ünvan sahibi bir kişi, hep gözetsin vatandaşı
Kimse üzülüp yanmasın, akmasın gözünün yaşı
Hiç kimseye fayda etmez, kardeş - kardeşin savaşı
Şöyle empati yapalım, o yüce Vicdan içinde

Vicdan edip her canlıya merhamet ile bakmalı
İnsan olan karanlığa bir mum olsa da yakmalı
Ölmek istemeyen insan birkaç eser bırakmalı
Kalmasın öz kültürümüz yer ile Yeksan içinde

Yeksan olmak; yer ile bir olarak kalmak demektir
Aydınlanmak; bir topluma verilen büyük emektir
Cehalet dediğin asıl cahilliğin bilmemektir
Bindebir'i anlasalar, kalmazdı Zindan içinde.

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

İkaz

Söyleyecek sözüm bitti sananlar!
Ben Ozanım; üç beş dize değilim.
Ben kendi yolumu kendim seçerim,
İtekleme giden füze değilim.

Özgür kalsın, diye insanım, Yurdum
Zalimin zulmüne direndim durdum
Akan gözyaşıma köprüler kurdum
Temmuz'da kuruyan göze değilim.

Parya olamayız, kalıp biçare
Hep birlik olunca sarılır yâre.
Halkımla bütünüm, olduk yekpare
Vücutta istenmez beze değilim.

Henüz bunamadım, aklım yerinde
Köklerim var, hem de gayet derinde
Hakkın yanındayım her seferinde,
Öyle adaletsiz tüze değilim.

Duysun her gün haram lokma yutanlar,
Halkın ekmeğine zehir katanlar,
Baş öğütüp bir de nutuk atanlar!
Saray sofrasına meze değilim.

Hakkı hakikati her can göremez,
Bindebir süreğin herkes süremez
Benim bu gönlüme ağyâr giremez,
Bedava gezilir müze değilim.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Dize: Şiirin satırlarından her biri; mısra.
Füze: Bir yanıcı ve bir yakıcı maddenin sürekli olarak yanmasından doğan itiş gücü ile hareket eden düzenek.
Göze:Pınar, su kaynağı.
Parya: Hindistan'da toplumsal sınıfların dışında kalanlar.
Biçare: Çaresiz.
Yekpare:Tek parça, bütün.
Beze: Yara veya çıban sebebiyle vücudun herhangi bir yerinde oluşan şişkinlik; gudde.
Tüze: Hukuk.
Meze: İçki içilirken yenilen yiyecek.
Sürek: Yol erkân (Şiirdeki anlamı).
Ağyâr: Başkaları, yabancılar, dost olmayanlar.

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

İki Ayyaş

Türk halkından aldığın bu yetkiyi,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.
Her alanda gösterdiğin etkiyi,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Eğitimle, bilgi ile dolmayı…
Erdemli yaşayıp güçlü kalmayı,
Ümmet iken çağdaş birey olmayı,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Altında bir koltuk, önünde masa
Sen kim idin Cumhuriyet olmasa?
Çağdaş hukuk, halkçı bir Anayasa,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Özgür ibadeti, özgür yaşamı…
Dünyaya uyumlu giyim kuşamı,
Her yerde sağlanan bu ihtişamı,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Kusur saydın iki kadeh içmeyi,
Sen düşün dur, kıl köprüden geçmeyi!
Kim bilirdi seçilmeyi seçmeyi?
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Bakın bir çevrene, kör değilsin kör!
Kör değilsin amma nankörsün nankör.
Sana sundukları imkânları gör!
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Bindebir'im yapışsan da yakama,
Gerçeklere kulağını tıkama!
Seni bugün oturduğun makama,
"İki Ayyaş" dediklerin getirdi.

Ozan Bindebir

İki Cambaz (Taşlama)

İki cambaz aynı ipte;
Biri düştü, biri kaldı.
Çakal gibi aynı tipte;
Biri deşti, biri daldı.

İkisi de bir zamanlar,
Aynı yerde elemanlar…
Önlerinde bol samanlar;
Biri "çüş"tü, biri mal'dı.

Milyar etti düzineyi,
Fırın sandı kuzineyi.
İzinsizce hazineyi;
Biri eşti, biri aldı.

Bindebir'e zulum gibi,
Tokmak indi kolum gibi.
Karadeniz tulum gibi;
Biri şişti, biri çaldı.

07.09.2016

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Deşmek: Oymak, delmek, yara açmak, içini açmak, karıştırmak, kazmak
Çüş: Yürüyen eşeği durdurmak için söylenen söz (Eşek)
Mal: Büyükbaş hayvan (Şiirdeki anlamı)
Düzine: Aynı cinsten on iki parçanın oluşturduğu takım
Kuzine: Hem ısıtmaya hem de üzerinde veya içinde yemek pişirmeye yarayan büyük mutfak sobası
Eşmek: Toprağı veya toprak gibi yumuşak bir şeyi biraz kazmak

Ozan Bindebir

İki Hece

Adın:
"Güzel"
Tadın
Güzel.

Elin,
Dilin,
Telin
Güzel.

Özün,
Sözün,
Gözün
Güzel.

Döşün,
Dişin,
Düşün
Güzel.

Nazın,
Cazın,
Hazın
Güzel.

Resmin,
İsmin,
Cismin
Güzel.

Başın,
Kaşın,
Yaşın
Güzel.

Yanak,
Şakak,
Dudak
Güzel.

Boyun,
Huyun,
Soyun
Güzel.

Açın,
Saçın!
Taç'ın
Güzel.

Aşkın,
Meşkin,

Coşkun
Güzel.

Sende
Bin de/
Bir de
Güzel.

28.06.2015

Ozan Bindebir

İkrarî Üstad'a Cevaben

Cevap mı istersin İkrarî Usta?
Yorulmaz bu gönül yerilir gider.
O gönül yüzünden Bindebir hasta,
Durulmaz su, harca karılır gider.

Dünyada görmedim gönül benzeri,
Sadece güzele değil müşteri…
Mecnun, Hakk'a yetmiş, derler "serseri"
Erilmez bu sırra, sorulur gider.

Saf su diye gönlü koysan sebile,
Üç gün mutlu eder, arkası hile.
Aklı öne çıkar, uyma gönül'e!
Kurulmaz muhabbet, darılır gider.

Deryaya dalan sen; yağmur, dolu ne?
Zindandaki gönlün sağı, solu ne?
Çarmıha çaktırsan; eli, kolu ne?
Kırılmaz, sanma ki yarılır gider.

Hiç düşünüp durma sen kara kara,
Gönül derdi sana açmasın yara!
En iyi hekimdir bak topraklara,
Bindebir yarası sarılır gider.

Ozan Bindebir

İlâhi Aşk

Yıllar sonra gördüm nazlı yârimi,
Elim kenetlendi eline bugün.
İsterse yüzsünler hemen derimi,
El sürdüm saçının teline bugün.

O öyle yürekten çekince bir ah,
Dedim, benim gibi gülmemiş eyvah…
İster sevap olsun, isterse günah;
Sarıldım incecik beline bugün.

Asıl seveninden gidip uzağa,
Aldanmış kendine çekilen yağa.
Benim gibi o da düşmüş tuzağa;
Sohbet ettik, geldi diline bugün.

Benliğimi aşkı ile pakladım,
Saçlarımı döktüm, hem de akladım.
Bir resmini otuz sene sakladım,
Bu ilâhi aşkım biline bugün.

Çeyrek asır sonra gördüm yüzünü,
Sevgi ile bakan elâ gözünü.
Hem neşe yaşadım, hem de hüzün'ü;
Uğurladım gurbet iline bugün.

Bindebir'im sanki sızlanan telim,
Ayrılık; ölümden çok daha elim.
Yârden ayrılması büsbütün ölüm;
Nüfustan kayıdım siline bugün.

14.07.2005

Ozan Bindebir

İlmin Yolu

İlimsiz bir yola çıkmayız asla
Akıl ile ilmin pervanesiyiz.
İlerler gideriz bu ihtirasla
Bilimin âşığı, divanesiyiz.

Uhrevi düşünce uzaktır bize,
İlimle getirdik yanlışı dize.
Dünya hayret etti bu sevgimize;
Yaşayan canlının cananesiyiz.

Atom parçaladık, göklere çıktık
Yanlış olan nice tabular yıktık.
Karanlık yolların derdinden bıktık;
Bilimin tutkunu, mestanesiyiz.

Deneyi, gözlemi mantıktan süzdük
Gemiler yaparak deryada yüzdük.
Yaratılış denen şifreyi çözdük;
Koca kâinatın şahanesiyiz.

Çokları yanıldı göz göre göre
Bazısı din dedi, bazısı töre.
Bilim; rehber dedik cahile, köre;
Hedefi gösteren nişanesiyiz.

Hünkâr'ın ilminden dolar dolumuz,
İlmi bize mürşit saydı Ulumuz…
Ondandır aydınlık, çağdaş yolumuz;
Bindebir'im sözün efsanesiyiz.

05.06.2013

Ozan Bindebir

İnanamadım

İnanmak güzeldir amma velakin,
Ayaklar; baş oldu, inanamadım.
Boynuna kravat, ipek smokin
Deve; tıraş oldu, inanamadım.

Sahte çıktı, soylu denen seyitler
Okunmadı, heba oldu beyitler.
"Keskin nişancıyım" diyen yiğitler,
Gözleri şaş oldu, inanamadım.

Kudurmuş köpekler salyalar saçar,
Işığa bakamaz, su görse kaçar.
Dostlar birbirinin sırrını açar,
Gizliler faş oldu, inanamadım.

Ölüler dirilip sinden çıktılar,
Ayılar bal gördü, inden çıktılar.
Çoğu kahreyleyip dinden çıktılar,
İmam; ayyaş oldu, inanamadım.

Hırsızlar, haydutlar bir bir aklandı,
Adalet; sır oldu, gitti saklandı.
"Hak" diyenler halkı için haklandı,
Yürekler taş oldu, inanamadım.

Urganlara teslim ettim boynumu,
Cellatlar derdesde etti eynimi.
"Din, iman" diyerek yedi beynimi,
Sözler; haşhaş oldu, inanamadım.

Bindebir'im sözüm sanki duvara,
Bizi iflah etmez gayri bu yara.
Dürüst sandığımız çok insanlara,
Hain; yoldaş oldu, inanamadım.

11.12.2013
Ozan Bindebir

Açıklama:
Derdesde: Sımsıkı tutma, yakalama

Ozan Bindebir

İncindim

İlkbahar görmeden hemen güz gelir,
Acı acı esen yelden incindim.
Mert insanın sözü bana vız gelir,
Namertçe konuşan dilden incindim.

Aşkın ateşine düştüm haşlandım
Hak kelâmı söyler iken dışlandım
Düşman ne ki dostum ile taşlandım
Pir Sultan misali gülden incindim.

Sevgiyle yaşadım kalarak sakin
Ne düşmanlık güttüm ne kimseye kin…
Yaradan'la aram iyi velâkin
Hakkın yarattığı kuldan incindim.

Bindebir'e cefa bilmem ki niye?
Vefasızdan bana kaldı hediye.
Sırf onun zülfüne benziyor diye,
Sazımdaki sırma telden incindim.

Ozan Bindebir

İnsana Kıyandır Bunlar

Zalimlerin hele bakın işine,
Din adına insan soyandır bunlar.
Kan bulaşmış nice yerde dişine,
İnsan eti ile doyandır bunlar.

Sarığı, cüppeyi giyer gezerler,
Kimin parasıyla doyar gezerler?
Evlerin altından çıktı mezarlar,
Velhasıl insana kıyandır bunlar.

İnsanlara kurup hain tuzağı,
Eli-kolu bağlı, hem domuz bağı.
Anlamadım kime verir gözdağı,
Kendini nimetten sayandır bunlar.

Yaptıkları işe "cihat" diyorlar,
"Bizim vicdanımız rahat" diyorlar,
"Şeytan'a bir taş da sen at" diyorlar.
Taşlayıp, şeytana uyandır bunlar.

"Katli vacip" diye okur andını,
Nice insan bilmez bunun fendini.
Zalimlere uşak etmiş kendini,
Yezid'in yerine koyandır bunlar.

Duysa sözlerimi gelmez işine,
Soğuksu karışır tatlı aşıma.
Ödüller verirler garip başıma,
Yüksel'i katledin diyendir bunlar.

17.02.2000

Ozan Bindebir

İnsanlık Belgesi

Arif olan insan ulu çınardır;
Meyvesi olmasa, gölgesi yeter.
Sözleri kaynaktan berrak pınardır;
Huzurlu çevresi, bölgesi yeter.

İnsanlıktan uzak cahil cühela;
Milyonlarca olsa, o kadar bela…
Çağdaş bilimlere oldum müptela;
Bana yol gösteren Bilge'si yeter.

Bindebir'im şunu sorarım sana:
İnsan olan insan kıyar mı cana?
Dilin, dinin, ırkın fark etmez bana,
İnsana insanlık belgesi yeter.

08.03.2019 – (6+5)

Ozan Bindebir

İnsanlık Ölmüş

İnsanlardan evvel insanlık ölmüş,
Bir hukuku vardır savaşın bile.
Böylesine vahşet nerde görülmüş?
İnsan doğranıyor testere ile.

Gelen görüntüler yüreği dağlar,
Savunmasız halkın kanları çağlar,
Bir devlet var ise; güveni sağlar,
Göz mü yumuluyor hep bile bile.

Ne zaman yasal güç oldu H(e)T(e)Ş(e)
Kimler odun attı böyle ateşe?
Seri katliamlar yapar peş peşe,
Burada dönüyor büyük bir hile.

Emperyalist gücün olmuş uşağı,
Zehirleyip geçti yeni kuşağı…
Hayvan desem bunlar ondan aşağı,
Gözyaşı kan ile dönüştü sele.

Emevî Cami'de namaz kılanlar,
Nedir bu katliam, nedir olanlar?
Sizi gidi yüzü soğuk yılanlar,
Amacınız nedir, bir deyin hele!

Türklüğüme düşman Emevî soyu,
Böyle devam etti asırlar boyu.
Bilirim değişmez Yezid'in huyu,
Yan yana yaşamak bile bir çile.

Bindebir'im atışım yok hedefsiz,
Duysun beni alınan her şerefsiz.
Bir günümüz geçmez oldu esefsiz,
Dokunamaz oldum sazımda tele.

Ozan Bindebir

İnsanlık Yolu

İnsanlık yoludur yolumuz bizim,
Biz yanlış yollara sapan değiliz.
Hak, diye can verir ölümüz bizim,
Gösteriş uğruna tapan değiliz.

Medet Mehti, demem çünkü ölüdür,
Ondan medet uman gafil, delidir.
Bilim bize aklın doğru yoludur,
Biz bilim yolundan kopan değiliz.

Tanımam şeytan, cin ve kerâmeti,
Darkafa yobaza etmem minneti.
Bir sahtekâr şeyhin olmam ümmeti;
Cahilce el etek öpen değiliz.

Yüksel'im umudum vardır yarına,
Biz değer vermeyiz dünya varına.
Dindarlık adına körü körüne,
İnsana kötülük yapan değiliz.

13.02.2000

Ozan Bindebir

İnsanoğlu

Cennetimi ben yaparım;
Hem gılman, hem hûriyim ben.
Ben yaparım, ben taparım,
Böyle garip biriyim ben.

Sırlar dolu bir kutuyum,
Ya iyiyim, ya kötüyüm.
Hem sıvıyım, hem katıyım;
Et, kemik ve deriyim ben.

Bir cismim var, işte yüzüm
Bana açık benim özüm.
Özüm neyse odur sözüm,
Gerçek yolun eriyim ben.

Renkten renge boyanırım,
Türlü derde dayanırım.
Uyur uyur uyanırım,
Gah ölü, gah diriyim ben.

Öğrenmektir, tek muradım
Asırlarca hep aradım.
"İnsanoğlu" benim adım
Kâinatın sırıyım ben.

Yüksel gözüm bilimdedir,
Bilim; müspet ilimdedir.
Acı, tatlı dilimdedir;
Bal işleyen arıyım ben.

10.07.2001

Ozan Bindebir

İntizar (Kargışlama - Beddua)

Vefasız yâr Allah'ından bulasın,
Söz verip ikrardan caydığın için.
Sende benden daha beter olasın,
Beni bir deliye saydığın için.

Aklar düşsün siyah zülfün teline,
Kurtlar düşsün o yalancı diline.
Yılanlar sarılsın ince beline,
Gencecik ömrüme kıydığın için.

Ateş düşsün bağrın yansın tutuşsun,
Derilerin kemiğine yapışsın.
Murada ermeden ecel yetişsin,
Yüksel'i dertlere koyduğun için.

1984

Ozan Bindebir

İsmail Tatar Dostum'a

Üretken yüreğin zeval görmesin,
Sağlıkla kalasın İsmail Hocam.
Yaradan sıkıntı, cefa vermesin;
Mutluluk bulasın İsmail Hocam.

Sivas ilimizden, ilçe Gürün'den
Yetişmiş gelmişsin, bilgin derinden…
Ne eserler çıktı bak özverinden,
Her zaman gülesin İsmail Hocam.

Yüzlerce şiire olurken nefes,
Notalarda diyez, bemol, türlü ses.
Hepsi birbirinden enfes mi enfes
Söyleyip çalasın İsmail Hocam.

Terbiye ettiğin bunca notadan,
Sözler taksim ettin her bir kıtadan,
Özenle kaçındın türlü hatadan,
Meyvesin alasın İsmail Hocam.

Bindebir'in hile olmaz sözünde,
Can içre can oldun onun gözünde.
Ben de mertlik buldum senin özünde,
Böylece bilesin İsmail Hocam.

Ozan Bindebir

İstemem

Bundan sonra inanamam sözüne
Hakikatin dili olsan istemem!
Saman çöpü kadar gelmem gözüne
Sende servi dalı olsan, istemem!

Çok çağırdım, bir gün çıkıp gelmedin,
Gözyaşlarım sele döndü, silmedin.
Bülbül gibi figandayım, bilmedin
Has bahçenin gülü olsan, istemem!

Boşa dönen değirmenden beterim,
Kendimi yer, yavaş yavaş biterim.
Aç karnımı taşa dayar yatarım;
Sende oğul balı olsan, istemem!

Boğulsam da olmam senin geminde,
Yalan sözün gerçek olmaz yeminde.
Hak yolunda hakikatin ceminde;
Pir elinde dolu olsan, istemem!

Bindebir'im bir kemende takılsam,
Yağlı kurşun gelse yere yıkılsam.
Ateşlerde cayır cayır yakılsam,
Benim için deli olsan, istemem!

13.12.2003

Ozan Bindebir

İstersin (Dudakdeğmez Koşma)

Dokunsan alnına ne olur gönül?
Dudağına layık yanak istersin.
Duracak, kalacak yerin yok iken
Saraylardan yüce konak istersin.

Sinen aşka düşer, yanar korlarda
Hayalen gezersin soğuk karlarda.
Yüreğin yanarken susuz kırlarda,
Sen kendine özel sunak istersin.

Neyin kaldı kılı kırka yaracak?
Er gerektir derler sözde duracak,
İstersin ki nazlı yari saracak;
Yar ile girecek yunak istersin.

Candan içerisin, canın içisin
Yüksel gözün doysun; neyin aç'ısın?
Sürüden geride uyuz keçisin;
Suyun gözesinden kaynak istersin.

10.07.2016
Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Açıklama: (TDK Sözlük)

Sunak: Ağaçtan yapılmış su kabı, maşrapa. (Şiirdeki anlamı)
Yunak: Yıkanmak için kullanılan oda, yıkanma odası, banyo.
Kaynak: Bir suyun çıktığı yer, kaynarca, pınar, memba, göz. (Şiirdeki anlamı)

Not: İçinde B, P, F, M, V dudak ünsüzlerinin bulunmadığı sözcüklerle yazılan şiire "Dudakdeğmez (Lebdeğmez) denir.

Ozan Bindebir

İstiyorsan Gel

Eller gibi kandıramam,
İstiyorsan gel sevdiğim.
Göğü yere indiremem,
Hakikati bir sevdiğim.

Ne makamım, ne şöhretim
Soframda yok balım, etim.
Dostluk benim tek niyetim;
Bunu bilmez el sevdiğim.

Ne param var, ne de pulum
Sevgisi bol, fakir kulum.
İnsanlıktır benim yolum;
Budur doğru yol sevdiğim.

Yüksel demek; emek demek.
Haram değil, helâl yemek.
Acı soğan, kuru ekmek;
Al bıçağı, dil sevdiğim.

29.10.1997

Ozan Bindebir

İthal Demokrasi

Amerika, duy sesimi, bak hele!
Sakın bize demokrasi getirme!
İnsan kanı içen obur hergele,
Sakın bize demokrasi getirme!

Yerlilere kırım yapıp durdunuz,
O devleti kan dökerek kurdunuz,
Diliyorum viran olsun yurdunuz,
Sakın bize demokrasi getirme!

Meşru iken İran'daki Musaddık,
Devirdin ya, dostluğunuz pek sadık.
Müttefik de olsan seni anladık,
Sakın bize demokrasi getirme!

Kaç suikast kaç ülkede Başkan'a,
Mısır'daki yaptırımlar bir yana,
Sudan sebep saldırdınız Sudan'a,
Sakın bize demokrasi getirme!

Böler; devlet kurar, devlet yıkarsın,
Savaş suçu işler; üste çıkarsın,
Çocuklara dâhi kurşun sıkarsın,
Sakın bize demokrasi getirme!

Burnunuzu iyi sürttü Vietnam,
Onursuza, şerefsize, bu ne gam…
Demokrasi vaadiyle katliam,
Sakın bize demokrasi getirme!

Hani Saddam Hüseyin'le, Kaddafi?
Yakın tarih bilsek bize bu kâfi.
Kudurdukça kuduruyor Selefi,
Sakın bize demokrasi getirme!

İsrail'i saldırttınız Lübnan'a,
Afganistan teslim oldu İhvan'a,
Suriye'yi çevirdiniz virana,
Sakın bize demokrasi getirme!

Denizde su alsa yüzer mi gemi?
İçişleri; her ülkenin mahremi…
Karışıp da bölmeyesin Ülkemi,
Sakın bize demokrasi getirme!

Uzak dursun emperyalist sermaye,
Daha fazla sömürmektir tek gaye,
Müttefikim olmanız boş hikâye,
Sakın bize demokrasi getirme!

Hurafeye batırılmış bir din'le,
Cehalete çanak tutan Bilgin'le,

Birlik olup işbirlikçi hainle,
Sakın bize demokrasi getirme!

Tarihini bilsem bile birebir,
Binde/bir'in zor anlatır Bindebir,
Sizde amaç demokrasi değildir,
Sakın bize demokrasi getirme!

Ozan Bindebir

İtiraf

Gel itiraf edeyim yâr,
Aşk kalesin yıkamadım.
Hatırana bir sözüm var,
Ben o sözden çıkamadım.

Sen inan ya da inanma,
Unuttuğumu hiç sanma!
Sen aşkına yaktın amma,
Ben resmini yakamadım.

Belki unuturum sandım,
Ne unuttum, ne usandım.
Resminden sanki utandım,
Ben yüzüne bakamadım.

Şöyle bir tenhaya çıktım,
Sen bende, ben bende yoktum.
Resmini koynuma soktum,
Yüreğime sokamadım.

Bindebir'im ne eyledim:
Ben sana yalan söyledim.
Kendi kendimi payladım,
Kimseye suç yıkamadım.

06.04.2018

Ozan Bindebir

İzindeyiz Ata'm, Halen Dönmedik.

Keyif tıkır ağalarda, beylerde
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.
Aramayın terk edilmiş köylerde!
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Biraz yetki verdik diye, kizire
Dönüp dönüp çemkiriyor vezire…
Sözlerimi sakın sanma nazire!
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Memleketi yönetiyor cahiller,
Tarikatlar yönetime dâhiller…
Tatildeyiz, dolup taştı sahiller;
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Köylerdeki okulları kapattık,
Sahur vakti iftar için top attık,
Ne harman savurduk, ne de sap attık;
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Padişaha verdik tekrar yetkiyi,
Uçuyoruz, gel de bir gör etkiyi…
Karnemizi görsen hepsi pekiyi,
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Meşrutiyet tam rayına oturdu,
Büyük Meclis işlevini yitirdi,
Konuşanı polis aldı götürdü,
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Padişahta görsen şiddet, celâli
Saray halkı yemez oldu helâli
Sermayeye rehin verdik hilâli
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Öğretmenler azil, imam görevde;
Ne dualar okunuyor her evde…
Cumhuriyet, demokrasi grevde;
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Yardım için iban attık fakire,
Halimizden memnun, durduk şükür'e.
VİP camide derin daldık zikir'e,
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Eski günler bazen gelir hatıra,
Yazacağım sığmaz üç beş satıra.
Birikiyor ödenecek fatura,
"İzindeyiz Ata'm!", halen dönmedik.

Bindebir'in dertten alır esini,
Çabalarlar kısmak için sesini,

Herkes giydi cübbesini, fesini;
“İzindeyiz Ata’m!”, halen dönmedik.

Ozan Bindebir

İzine Düştüm

Karlar yağıyordu, karanlık gece
Mustafa Kemal'in izine düştüm.
Hünkâr'ın barışı gönülden yüce
Varıp teslim oldum, dizine düştüm.

Dervişlik aranmaz hırkada, çulda
Aranır, erdemli yaşayan kulda…
Sevgiyle Tanrı'ya ulaşan yolda
Yunus'la Mevlana gizine düştüm.

Aydın insan olan bilir bu hali
Bilgi ile pişen bulur kemali.
Organik meyvede bir kurt misali
Müspet düşüncenin özüne düştüm.

Bir yanım yorgundur, bir yanım hasta
Bir yanım can verir, bir yanım yasta.
Otuz yedi canla yandım Sivas'ta
Muhlis Akarsu'nun közüne düştüm.

Aşkın dolusunu derinden içen,
Pir Sultan Abdal'ın ser'inden içen,
Emekçinin alın terinden içen,
Mahzuni Şerif'in sazına düştüm.

Parlayan Güneş'in, dönen uydunun
Tutulması için bütün kaydının
Bilim adamının, nice aydının
Kaleminden sızdım, tezine düştüm.

Âlemleri düşün, nasıl var oldu?
Bindebir'im çözdüm amma zor oldu.
Veysel için kara toprak yâr oldu,
Birkaç metre kaput bezine düştüm.

19.05.2010

Ozan Bindebir

Kaç Yazar?

Gitmek gerekirse bizim diyardan
Dağlar karlı boran olsa kaç yazar?
Gönül soğumuşsa vefasız yardan
İnce beli keman olsa kaç yazar?

Deli gönül sığmaz artık kabına
Deryada hasretim Hakkın ab'ına
Batırdım gemimi deniz dibine
Sığınacak liman olsa kaç yazar?

Hakkın buyruğuna uymayan kişi
Yanlışından kaygı duymayan kişi
Helal lokma ile doymayan kişi
Sözde ehl-i iman olsa kaç yazar?

Kişi var düşmanı okşar dost eder
Dost sandığın tatlı cana kast eder
Bindebir'i gelen giden test eder
Benliğinde güman olsa kaç yazar?

Ozan Bindebir

Kadere Bağlama! (17 Ağustos 1999- İzmit Depremi için)

Depremi kadere bağlayıp durma!
Kim yazmış yazıyı karadan kara?
Timsah gözyaşıyla ağlayıp durma!
Dünyanın halkını düşürüp zar'a…

Bahçe betonundan gökdelen diktin,
Ölüm tohumunu her yana ektin.
Koca bir ülkenin boynunu büktün;
Binlerce insanı çekip de dar'a.

Demirden, betondan ediyorken kâr,
Bilir misin nice aldın intizar?
Hiç vicdanın yok mu behey sahtekâr?
İnsanlar bulandı kan ile ter'e.

Rüşveti bastırıp iskân alanlar,
Rezâlet düzene ortak olanlar…
Hiç uğruna öldü bunca ölenler;
Kıyılır mı söyle can ile ser'e?

Felâket Allah'tan, korunmak bizden,
Sağlıklı yerleşip, barınmak bizden…
Kara cehaletten arınmak bizden;
Duyurup, gösterip; sağıra, köre…

Siyasiler beni sizlerde duyun,
Halkın kaderine etmeyin oyun.
Bir de kendinizi yerine koyun;
Düşünün bakalım sizde bir kere.

Bir yandan Yalova, bir yandan Bursa,
İstanbul'a gelen dönüyor Kars'a.
İzmit, Adapazar(ı) olmuş düz arsa;
Nasıl üzülmeyiz yok olan var'a?

Gölcük dersen olmuş sanki kan gölü,
Binlerce yaralı, binlerce ölü…
Sağ kalanlar nasıl olmasın deli?
Daha doyamamış sevgili yâre.

Yüksel zalimlere söylersin sözü,
Acıya dayanmaz milletin özü.
Sebep olanların kör olsun gözü;
Sevgili anneye, çocuğa, er'e…

06.09.1999

Ozan Bindebir

Kadınlarımız

Sanki bir elmanın diğer yarısı,
Gönül çiçeğinde bir bal arısı…
Ah o kadınlar, kadınlarımız
Biz yumurta akı, onlar sarısı…

08.03.2015

Ozan Bindebir

Kâinatın Sırrı

(Dört Ayak Kafiyeli Örneği)

Kâinatta Hakk'ın gizli sırrı var
Eren erer eremeyen eremez.
İnsanların sağlam gözlü körü var,
Gören görür göremeyen göremez.

Hayır gelmez hatır gönül yıkandan,
Haksızlığa karşı boyun bükenden.
Marifettir gülü almak dikenden;
Deren derer deremeyen deremez.

Bindebir'im sahip ol da diline,
Zarar verme hiç kimsenin teline.
Tatlı canı Yüce Hakk'ın yoluna;
Veren verir veremeyen veremez.

01.10.2000

Ozan Bindebir

Kalbime Yazmışım Seni

Gönlüme, kalbime yazmışım seni,
Ne etsem, ne yapsam silemiyorum.
Gün geçtikçe hasret yakıyor beni,
Her günüm zardayım, gülemiyorum.

Bir sevdaya mahkûm etme elimi,
Dokunup sızlatma dertli telimi.
Nedendir Yaradan vermez ölümü,
Azap çekiyorum, ölemiyorum.

Yüksel'im dertlerim gelmez sıraya,
Heves eylemem ben köşke, saraya.
Gel sevdiğim merhem ol bu yaraya,
Bu derdime çare bulamıyorum.

15.10.1997

Ozan Bindebir

Kaldıramaz Oldum

Güzellere dil dökerdim,
Nazı kaldıramaz oldum.
Ceylanlar gibi sekerdim,
Dizi kaldıramaz oldum.

Ne dağ derdim ne de dere,
Ulaşırdım her bir yere…
İhtiyarlık çöktü sere,
Sazı kaldıramaz oldum.

Parçalansam lime lime,
"Neden?" sormam tek kelime.
Yeter ki kötü söz deme!
Sözü kaldıramaz oldum.

"Aşk" denilen geldi başa,
Yüreğim yandı ataşa.
Elimde olsa da maşa,
Közü kaldıramaz oldum.

Peşinde gez diyar diyar,
Ömrünü yer vefasız yâr.
Bindebir der bir riyakâr
Yüzü kaldıramaz oldum.

Ozan Bindebir

Kanal İstanbul'u İstemiyoruz!

Bütün dengeleri altüst edecek,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!
Bunca millî servet boşa gidecek,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Tuzlu su karışır Terkos Gölü'ne,
Sazlıdere atıl kalır, biline!
Bakmazsınız vatandaşın haline,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Terkos su kaynağı deposu çöker,
El gelir yanına gökdelen diker,
Benim vatandaşım boynunu büker,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Olmayalım emperyalist mezesi,
Vatandaştan çıkmaz bunun vizesi,
Yön değişir su kaynağı, gözesi;
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Açılan yer deprem riskin tetikler,
Bunu söyler uzman aklı yetikler,
Âdem'le konuşan beyni bitikler;
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

"Ekolojik denge" denen bir şey var,
Kazılacak, sökülecek kaç mezar…
Kuveyt, Arabistan, neyimiz Katar?
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Çanakkale Boğazı'ndan dar olur,
Kaza olsa; müdahale zor olur,
Yine halkın bağrı yanar kor olur,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Para varsa depreme yap hazırlık?
Vatandaşa zaten zırnık yok zırnık…
Bu ne pervasızlık, bu ne hınzırlık?
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Amerikan oyununa gelmeyin,
Montrö Sözleşmesin(i) sakın delmeyin,
Trakya'yı ortasından bölmeyin,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Para veren çıkar Karadeniz'e
Diyemeyiz: "Varsın çıksın nemize?"
Boğaz Sözleşmesi büyük hak bize,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Ülkeyi ipotek ettin faize,
Zaten vatandaşı getirdin dize…

Kazanç yabancıya, borçları bize;
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Saygı duymaz isen akla, bilime
Yabancılar elbet güler halime.
Bu proje dönüşmeden zulüm'e,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Gördüğümüz ÇED Raporu olumsuz,
Açık yaramıza tuz basılır tuz.
Üç-beş işadamı gayet doyumsuz,
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Anlaşıldı; malvarlığı korkun var.
Vatandaştan gizli işler çarkın var.
Emperyalist olandan ne farkın var?
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Bindebir'im beyan ettim, duyurdum
Fikrimi söyledim; sanma buyurdum
Ceremesin(i) çekecekse bu Yurdum;
Kanal İstanbul'u istemiyoruz!

Ozan Bindebir

Kara Lastik Ayakkabı

Yeni mi gördünüz san ki;
Kara lastik ayakkabı.
Kırk sene giydim inan ki;
Kara lastik ayakkabı.

Güneşte petrol kokardı,
Yapışır; ayak yakardı,
Ateşte erir akardı;
Kara lastik ayakkabı.

Babam çokça para verdi,
Yinede ne ise derdi,
Tabanımı törpülerdi,
Kara lastik ayakkabı.

Yeri kavrar kaymaz idi,
Yarı yolda koymaz idi.
Bizi adam saymaz idi;
Kara lastik ayakkabı.

Taşa değse aşınırdı,
Ayak pişer kaşınırdı,
Yine zevkle taşınırdı;
Kara lastik ayakkabı.

Gelirdi yaban diyardan,
Hediye olurdu yârdan,
Çekinmezdi çamur, kardan;
Kara lastik ayakkabı.

Köyde kadın, erkek, sabi
Hepsi buna olmuş tabi.
Çarığa bir entel abi;
Kara lastik ayakkabı.

Diken tabana geçerdi,
Delinir suyu içerdi,
Sahibinden vazgeçerdi;
Kara lastik ayakkabı.

Cızlavutun yamasıydı,
Hem yama hem kumasıydı.
Ayakkabının hasıydı,
Kara lastik ayakkabı.

Koruyup kollardı ferdi,
İskarpine nota verdi,
"Git ulan burjuva" derdi,
Kara lastik ayakkabı.

Bindebir yoksul bir kişi,
Bu lastiğin yoktur eşi,

Tam bir proleter işi,
Kara lastik ayakkabı.

20.11.2014

Açıklamalar: (TDK Sözlük- Şiirdeki anlamıyla)

Sabi: Küçük çocuk
Tabi: Bağımlı
Abi: Ağabey
Cızlavut: Yabancı "Gıslaved" firmasının ürettiği, bir lastik ayakkabı türü ve halk dilindeki adı.
Kuma: Aynı erkekle evli olan kadınların birbirine göre adı, ortak
Nota: Muhtıra
Burjuva: Şehirde yaşayıp özel imtiyazlardan yararlanan (Zengin sınıfı)
Proleter: Emekçi

Ozan Bindebir

Karacoğlan Görse Seni (Güzelleme)

Bir ömür sevdiği Elif sanırdı;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.
Kendi öz canından çok kıskanırdı;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Seslenirdi "Elif Elif !" diyerek
"Ak gerdana düşmüş zülüf" diyerek
Üf! çeker yanardı "üf üf" diyerek
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Bilirdi; Elif'i çok nazlanırdı,
Peşinden ya koşar, ya hızlanırdı.
"Elif" der, sazından çok sızlanırdı;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Güzeli seçerdi en asil soydan,
Çok da hoşlanırdı bu orta boydan…
Salınıp gelirken düğünden, toydan;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Keklik sekişine, su akışına,
Zülfüne kaç türlü gül takışına,
Vurulur düşerdi şu bakışına;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Benzetirdi seni bir gonca güle,
Kendisi dönerdi garip bülbüle.
Kemer olmaz mıydı bu ince bele?
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

Bindebir âşığın bitmiyor derdi,
Bir başka sevilir güzelin merdi.
Nasıl methin eyler, gör neler derdi;
Eğer Karac'oğlan görseydi seni.

15.10.2016

Ozan Bindebir

Kare Palindrom

M A K A M
A Y I Y A
K I L I K
A Y I Y A
M A K A M

Not: Üç kelimeyi yukarıdan aşağıya, aşağıdan yukarıya, soldan sağa ve sağdan sola harf sırasına göre okuduğumuzda aynı kelimeleri elde ediyoruz. Yani bir kare palindrom örneğidir.

Ozan Bindebir

Kargalar Ötüyor (Üstünde)

(Taşlama)

Bülbüller tutulup kafese doldu,
Kargalar ötüyor gülün üstünde.
Olgun meyve yerde ezilir oldu,
Ham meyveler kaldı dalın üstünde.

Çalışan, üreten, toprağı eken;
Vatanında oldu gözlere diken.
Hep dürüst insanlar cezayı çeken;
Hırsızlar, haydutlar elin üstünde.

Ne mafyadan, ne bir beyden güç aldık;
Doymak için diyar diyar göç olduk.
Hep çalıştık arı gibi aç kaldık;
Sinekler geziyor balın üstünde.

Haram onlar için helâlden tatlı,
Hep ondan oldular saraylı, yatlı.
Servet edindiler bizden bin katlı;
Bizler kaldık kuru çulun üstünde.

Üstümüze akın akın geldiler,
Parçalayıp bölük bölük böldüler.
İnsanları yolum yolum yoldular;
Şapkalar duruyor kelin üstünde.

Zalimlerden zulüm gördü insanlar,
Tükendi ömürler, yok oldu canlar.
Kanımızı emdi, bitirdi bunlar;
Bizi bıraktılar yolun üstünde.

Duyarken kulağım, görürken gözüm
Boşuna giderse bu kadar sözüm.
Uyan demiyorsa çaldığım sazım;
Ellerim gezmesin telin üstünde.

Ölümüme ferman yazılır bir gün,
Bindebir'e mezar kazılır bir gün.
Dostlarım ağlayıp üzülür bir gün;
Musalla taşında, salın üstünde.

26.11.2000

Ustalardan Katkı Dörtlükleri:

Hakkı olmayanı cebe atıyor
Vicdanı yok gece rahat yatıyor
Bir de sağa sola caka satıyor
Toplayıp oturur malın üstünde.....İsmihan Erdoğmuş

Ozan Bindebir

Karıştı Gitti

Menfaat olunca işin ucunda,
Küskünler bir anda barıştı gitti.
Ya çelik kasada, ya pabucunda
Yeşil dolarları kırıştı gitti.

Haramla atılır şimdi cakalar,
Hırsız baskın çıktı, polis yakalar.
Peşlerinden koştu çok yalakalar,
Dalkavuk dalında yarıştı gitti.

Her vardığı yerde yapsa da soygun,
Açgözlü insanlar olmazmış doygun.
İhanet düzeni ortama uygun,
Kardeş kardeşiyle ayrıştı gitti.

Bindebir ne diye eylersin tasa?
Çoktan boşaltıldı devlette kasa…
Müsvedde misali çizilir yasa,
Eğrisi doğrusu karıştı gitti.

21.10.2014

Ozan Bindebir

Karıştır Babam Karıştır (Taşlama)

Boz ülkenin dirliğini,
Kırk parça et birliğini,
Sat olanca varlığını;
Kırıştır babam kırıştır!

Sürgün et, nereyse ırak
Herkese ders olsun firak.
Taşı bağla, iti bırak;
Yarıştır babam yarıştır!

İşçi; Soma'nın altında,
Rapor; sümenin altında,
İğne; samanın altında,
Karıştır babam karıştır!

Düşman olsun Ayşe, Fatma
Sakın ola tüfek çatma!
Barış için adım atma;
Barıştır babam barıştır!

Neşteri vurma irine,
Dolaş gerine gerine!
Halkı düşür birbirine;
Vuruştur babam vuruştur!

Şen keyfince gezip tozup,
İnsanlığı kesip yüzüp,
Bindebir'i ezip bozup;
Buruştur babam buruştur!

30.04.2015

Ozan Bindebir

Karlı Dağlar (Kişileştirme)

Boztepe dumandan duvağın sarmış,
Ak gelinlik giymiş kız gibi dağlar.
Yamaçtepe ona selama durmuş,
Sevdiğine bakan göz gibi dağlar.

"Karaoluk" denen güzel diyarı,
Her yanı kaplamış Şubat'ın karı.
Esaret içinde gözle baharı,
Eser acı poyraz, buz gibi dağlar.

Yolları kesiyor kurtların acı,
Yolda kalanlara oldum duacı.
Kuşdöneği koymuş başına tacı,
Çatalkaya ile söz gibi dağlar.

Komşu köyden gelir avcılar bazı,
Elinde tüfeği, yanında tazı.
Kepek kar olanda her yaban, yazı
Dokunsan savrulur tuz gibi, dağlar.

Kar dolmuş yolların yanı, yöresi
Bulunamaz olmuş, yolu neresi?
Köyümüze yoldur Alideresi…
Dolmuş çukurları, düz gibi dağlar.

Yine hüzünlendim durduğum yerde,
Her dert anlatılmaz rasgele ferde.
Yokluk beni attı bin türlü derde,
Bindebir'in derdi az gibi, dağlar!

11.11.2015

Ozan Bindebir

Karşılaşma (14 Heceli Şiir)

Tepeden tırnağa bak, bir daha göremezsin
Bir sonraki gelişim tabutta olur belki.
Saracaksan şimdi sar, o zaman saramazsın
Bedenim bir kaç metre kaputta olur belki.

Benliğini sardıysa sendeki asi gurur,
Düşmana ne gerek var, ok olur seni vurur.
Ben vefasız değilim, hatıran halen durur;
Bende kalan tek resmin merbutta olur belki.

Neler geldi başıma, neler çektim bilmedin
Ahım arşa yükseldi, gözyaşımı silmedin.
Ayan beyan adresim, doğrulup da gelmedin
Unuttuğun bu adam, mazbutta olur belki.

Bilmem mutlu oldun mu, dilerim ki olasın.
Ben murat alamadım, umarım sen alasın.
Aramana gerek yok, sanma selam salasın;
Bu defa son ayrılık, sübutta olur belki.

Bana susar türküler, başıboş şiirlerim
Toplanırlar başıma dostlarım, şairlerim
Belki beni konuşur köylerim, şehirlerim
Lâkin dilim konuşmaz, sükûtta olur belki.

Terk ederim dünyayı, arkama dönüp bakmam
Bıktım artık yanmaktan, külü bir daha yakmam.
Senin ile aramda hiçbir dava bırakmam;
Tüm dünyevî davalar sukutta olur belki.

Bakarsın bana gelir, terk etmenin sırası;
Bindebir'i öldürür bu sevdanın yarası.
Can dediğin nedir ki, iki nefes arası…
Yerin göğün sahibi mabutta olur belki.

18.08.2018

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Kaput: (Kefenlik olarak da kullanılan) Bir tür Amerikan bezi
Merbut: 1. Bağlı, bağlanmış 2. İlişik, ilişkin
Mazbut: 1. Bir yere yazılmış, deftere geçirilmiş 2. Unutulmamış, hatırda kalmış
Sübut: Gerçekleşme, şüpheye yer bırakmayacak biçimde ortaya çıkma
Sükût: Susma, konuşmama, söz söylememe, sessizlik
Sukut: Düşme (dava)
Mabut: Kendisine tapılan varlık

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Kemik (Rubaî)

Geninde çakallık varmış, aklın kalmış kemikte;
Ağzına çok kemik alma, kalır sonra imikte!
İnsan doğan çoktur amma; kolay mı adam olmak?
Çakallığın suratında, sırıtıyor mimikte…

(8+7)

Ozan Bindebir

Kendim İçin Çalıyorum

Bir bağlamam, bir ben kaldım
Kendim için çalıyorum.
Boşbakan'ı örnek aldım:
"Kendim için çalıyorum."

Huy etmişim ağlamayı,
Bundan çıkar sağlamayı…
Öğrendim iş bağlamayı,
Kendim için çalıyorum.

Bağlamamı aldım dize,
Pesten girdim, çıktım tize.
Bindebir'im çalmam size,
Kendim için çalıyorum.

Ozan Bindebir

Kendime Öğüt

Rızasız dost bahçesine girilmez,
Ölülere yalvarsan da dirilmez,
Çakıl taşla yüksek duvar örülmez;
Boşa emek sarf eyleme Bindebir!

Bu sözleri öğüt say bir bakıma…
Bülbül olsan, her gül için şakıma!
İnce ince eleyip, sık dokuma;
Heceleri harf eyleme Bindebir!

Sen sadece hakikate kul isen,
Sözün ile öz canına zul isen,
Eğer aşkın mektubunda pul isen;
Geri dönen zarf eyleme Bindebir!

26.02.2016
(4+4+3)

Ozan Bindebir

Kendimi Okudum, Kendimi Yazdım

Kitap-defter dolu koca âlemde,
Kendimi okudum, kendimi yazdım.
Kâğıda derdimi kusan kalemde,
Kendimi okudum, kendimi yazdım.

Ömür koşum uzun etap olsa da,
Sözüm insanlığa hitap olsa da,
Yazdığım şiirler kitap olsa da,
Kendimi okudum, kendimi yazdım.

Koluma kelepçe vuranı gördüm,
Açık yarama tuz saranı gördüm,
Zebur, Tevrat, İncil, Kuran'ı gördüm,
Kendimi okudum, kendimi yazdım.

Zülfikar bilerken iki kaşımla,
Ecelin tırpanı gelir hışımla…
Bindebir'im aklı eksik başımla,
Kendimi okudum, kendimi yazdım.

09.10.2012

Ozan Bindebir

Kerem Eyle (İham ve Telmih Sanatı)

Ela gözlerini sevdiğim dilber
Kerem eyle, beni Kerem eyleme!
Adını dilimde eyledim ezber
Kerem eyle, beni Kerem eyleme!

Gündüz hayalimde görürüm seni
Gönlüm seni sevdi, sende sev beni
Esirgeme benden tatlı bûseni
Kerem eyle, beni Kerem eyleme!

Verdiğin bir resmin kaldı hediye
Benden diyar diyar kaçışın niye
Her gün çağırırım durma gel diye
Kerem eyle, beni Kerem eyleme!

Bindebir aşkına yandı nihayet
Yanar kül olurum gelmezsen şayet
Elli Hac'dan evlâ derler merhamet
Kerem eyle, beni Kerem eyleme!

Ozan Bindebir

Kerem Eyle!

Aslı gibi kaçtın bak diyar diyar,
Kerem eyleyip de bekleyiversen.
Benim sevgim sana yetişmedi yar,
Ucuna sevgini ekleyiversen…

29.05.2017

Ozan Bindebir

Kına Gözlerin

Yaralı sinemi bir başka yakar,
Fincana dökülmüş kına gözlerin.
Aşığı titreten sevgiyle bakar,
Çevrilip bakınca bana gözlerin.

Vuruldum gözüne bakınca güzel,
Gönlüm sana düştü herkesten ezel…
Özel yaratılmış vallahi özel,
Hak'tan lütuf olmuş sana gözlerin.

Bazen bakışından neşe, haz geçer
Bazen usandıran cilve, naz geçer
Bazen "çok sevdim" der, bazen vazgeçer;
Sözlüklere sığmaz mana, gözlerin.

Bindebir yaşamaz eğer sen yoksan…
Hiç şikâyet etmem aşkına yaksan.
Ecel geldiğinde gözüme baksan,
Yeniden can katar cana gözlerin.

12.12.2018

Ozan Bindebir

Kınarsın Dostum

Deli gönlün düşer bir vefasıza,
Her dakika onu anarsın dostum.
Aklın başta kalmaz, gider hafıza
Daha genç yaşında bunarsın dostum.

Gülü koklamadan dikeni batsa,
Dost dediğin seni bir pula satsa,
Sevdiğin adına bir çizik atsa;
Ölen insanlara çunarsın dostum.

Mecnun gibi çöle düşsen az gelir,
Kerem gibi küle düşsen az gelir.
Karlı coşkun sele düşsen az gelir,
Yine için için yanarsın dostum.

Namerdi bilmezsin, merdi bilmezsin
Kim sevip murada erdi bilmezsin.
Âşığa verilen derdi bilmezsin;
Bindebir âşığı kınarsın dostum.

12.03.2016

Ozan Bindebir

Kıymetimi Bilmediler

Ne etsem de, ne yapsam da,
Kıymetimi bilmediler.
Ağzım ile kuş kapsam da,
Kıymetimi bilmediler.

Oldum garip bir amele,
Beton attım çok temele.
Şu hâlime bakın hele,
Kıymetimi bilmediler,

Fırçanın her seferinden,
Yaralandım çok derinden.
Şikâyetim işyerinden,
Kıymetimi bilmediler.

Doğruluktan sapamadım,
İnsanlıktan kopamadım.
Yalakalık yapamadım,
Kıymetimi bilmediler.

İşim, diye geldim, gittim
Gece gündüz nöbet tuttum.
Sanki devlet malı sattım,
Kıymetimi bilmediler.

Dolaştıkça suskun suskun
Çoğu beni sandı küskün.
Ne nankörüm, ne de miskin,
Kıymetimi bilmediler.

Hep çalıştım seve seve,
On beş günde gittim eve.
Yine oldum: "Ulan deve! "
Kıymetimi bilmediler.

Sandım işim gider hoşa,
Eşek gibi tövbe hâşâ…
Çalıştığım gitti boşa;
Kıymetimi bilmediler.

Kadrosuzum on beş yıldır,
Bu hâlimi böyle bildir!
Gel başıma vur da öldür,
Kıymetimi bilmediler.

Yüksel erir biter oldum,
Derdime dert katar oldum.
İşyerinde yatar oldum,
Kıymetimi bilmediler.

11.12.2002

Ozan Bindebir

Kızarım

Yobazların yalan yanlış sözüne,
Secde eden sazanlara kızarım.
Asırlardır dönememiş özüne,
Böyle beyni hozanlara kızarım.

Kimisine sefa oldu sefalet,
Ne hak, hukuk kaldı, ne de adalet…
Paçalardan akıyorken cehalet,
Okumadan yazanlara kızarım.

Duyduğunu duyan var mı sağırın?
Yavrusunu bilmeyen var sığırın…
Ayakları yere basar ağırın;
Üflemeden tozanlara kızarım.

Korkaklara liman olmuş hamaset,
Kendi kendin yer bitirir her haset.
Camilerde yapılırken siyaset;
Yüksek sesli ezanlara kızarım.

Ezilirken halkın yüzde doksanı,
Hiç kendinde aramamış noksanı.
Şiir yazar; bozuk dili, aksanı
Sözün bilmez ozanlara kızarım.

Araştırdım bilimi de, dini de.
Yere çaldım nefreti de, kini de.
Bindebir'im eleştirin beni de,
Haksız yere kızanlara kızarım.

12.07.2019

Ozan Bindebir

Kızdıkça Kızdı (Taşlama)

Yine bugün bir yobazla tartıştım,
Fikirleri beni üzdükçe üzdü.
Kâinatı, insanlığı bilmiyor,
Hayâl deryasında yüzdükçe yüzdü.

Atatürk'ün düzenini yeriyor,
Şeriatı çağa uygun görüyor.
Lâikliği yerden yere vuruyor;
Salyalı ağzını bozdukça bozdu.

Mantığı yok, tam zorbanın birisi,
Sanki yaban domuzunun irisi…
Ayakkabı olur yüzün derisi,
Utanmadan yalan dizdikçe dizdi.

Zannetmeyin ondan korktum, sakındım
Bindebir'im hemen tavır takındım.
Boynuzlunun boynuzuna dokundum,
Azgın boğa gibi kızdıkça kızdı.

09.08.2003

Ozan Bindebir

Kibirli Kirpi

Ye bakalım çekirgeyi, güveyi
Kırkayağı, solucanı, meyveyi
Yağsız tavuk, yumurtayı, sebzeyi
Kustururlar bir gün kibirli kirpi!

Yedi bin dikenin sanki ok gibi
Ayakların ya var ya da yok gibi
Uykuya yatarsın kışın tok gibi
Sustururlar bir gün kibirli kirpi!

"Ak göğüslü kirpi türü" diyorlar
"Böylesinden tam bir sürü" diyorlar
Seni de "hepsinden iri" diyorlar
Pustururlar bir gün kibirli kirpi!

Karanlık geceyle hemhal olursun
Sana süt verseler, ishal olursun
Sarhoş gibi şöyle bir hal olursun,
Kıstırırlar bir gün kibirli kirpi!

Usanmadın bahçelere talandan,
Yumuşak karnını koru yılandan,
Senin kitabını bin bir yalandan,
Bastırırlar bir gün kibirli kirpi!

Bindebir'e suratını asarak,
Bakıp durma gözlerini kısarak,
Gevşetirler seni suya basarak,
Kestirirler bir gün kibirli kirpi!

Ozan Bindebir

Kim Demiş? (Şathiye)

Kim demiş "Tanrı'yı tanımaz" diye?
Daha sabahleyin beraber idik…
Nimetler getirdi, "yiyesin" diye;
Oturduk sofraya beraber yedik.

Kahvaltının tamamını bitirdik,
Şöyle böyle üç-beş ekmek götürdük.
Divanın üstüne çıktık, oturduk;
Sanki aynı kandan birader idik…

Bir zamanlar bilemezdim nerede?
Arayıp dururdum dağda, derede.
Bir kez göremezdim yüz bin kerede;
Ayrı dolaşırdık, tarumar idik.

"Dostum" deyip çıkıp geldi yanıma,
Saygı duydu her bir türlü yönüme,
Hakikâti serdi gözüm önüne;
Yıllarca gerçekten bihaber idik…

Hani peygamberler göndermiş idi?
Meğer gelen bizi kandırmış idi.
Yüksel gibileri yandırmış idi;
Biz Hakkın aşkından derbeder idik…

05.02.2002

Ozan Bindebir

Kim Girdi Aramıza?

Hani ayrılamazdık, çok severdik biz bizi
Eller kıskanıyordu, bitmeyen sevgimizi.
Sen kimlere inandın, benden hep kaçıyorsun
Kim girdi aramıza, ayırdı ikimizi.

Duydum ki diyormuşsun " Bir Mecnun, aklı kaçık"
Ben de sana diyorum, sözümü açık açık…
Eğer ki unutmamı istiyorsan sevgilim;
Gündüzler hayalimden, geceler rüyamdan çık!

08.04. 2018 – (7+7)
Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Kim Kana (Üç Ayaklı Tecnis)

Güzelin bağında açmış gonca gül (Gül çiçeği)
Neyleyim bahtına düşmüş bir ayı (Ayı gibi insan)
Bu hayatta nasıl güler isen gül (Gülmek)
Umursamaz eşi çeker birayı (Bira içkisi)
Dedim: "Bacım buna yaz kız, ya kına" (Kınamak, yermek)
Dedi: "Varsın içsin hem kana kana (Kanmak, doymak)

Mevsim kurak geçti, dağlar zaten kır (Bozkır olan saha, alan)
Bir adam yaklaştı tüm saçları kır (Siyah-beyaz karışık renkli)
Kadın dedi "kardeş odunları kır!" (Kırmaktan emir)
Adam dedi "bu iş bulur bir ayı" (Bir aylık zaman)
"Neyse odunları getir yakına!" (Yakın mesafe)
Elin sargıladı bakarak kan'a (Kan, vücuttaki hayati sıvı)

Bindebir'im böyle erkân, yol dedim (Yol, erkân, sürek)
Yolda biten şu otları yol dedim (Ot yolmak, yok etmek)
Taşlar düşmüş kapanmıştı yol dedim (Yol, cılga)
Bir saatte zor açtılar bi rayı (Tren yolu rayı)
Avucunda ya kan vardı ya kına (Kına yakmak)
Sözleriyle inkâr etse kim kana (Kanmak, inanmak, aldanmak)

Ozan Bindebir

Kime Ne (Üçleme)

Ben o yâri seviyorsam kime ne
Her halini övüyorsam kime ne
Sarmak için eviyorsam kime ne

Onun ile ancak doğru yoldayım
Şu bağrıma yaslanınca duldayım
O güldür, ben bülbül; aynı daldayım

Yâr oluşu bana gerçek yâr gibi
Ak gerdanı Beydağı'nda kar gibi
O olmazsa Dünya bana dar gibi

Ta ezelden vurulmuşum özüne
İnanmışım tatlı şirin sözüne
Onun için basıyorum izine

Ayırmasın bizi Yüce Yaradan
Vazgeçemem yıllar geçse aradan
Bindebir'i saymadıkça sıradan

*
Açıklamalar:
Evmek: Acele etmek
Sıradan: Herhangi bir özelliği olmayan; bayağı, beribenzer, alelade, amiyane, lalettayin, banal.

Ozan Bindebir

Koltuk (Taşlama)

Görüyorum ki haddini
Aşıyorsun yine koltuk.
Fakirlerin çok derdini
Deşiyorsun yine koltuk.

Başköşeye konuyorsun,
Fırıl fırıl dönüyorsun.
Oturanı yeniyorsun,
Coşuyorsun yine koltuk.

Türlü mevki, makamın var
Hem olgunun, hem hamın var
İnsan yiyen yamyamın var,
Yaşıyorsun yine koltuk.

Şöyle çekip serisinden,
Kucaklarsın gerisinden…
Yüze ceylan derisinden,
Döşüyorsun yine koltuk.

Üste çıktın, alta yattın
Halk'a diken olup battın.
Sen kimleri alıp sattın?
Boşuyorsun yine koltuk.

Şişmanını, incesini
Enginini, Yücesini…
Hak etmeyen nicesini,
Taşıyorsun yine koltuk.

Yapışanı kapıyorsun,
Bazısına tapıyorsun,
El etek g.t öpüyorsun,
Şişiyorsun yine koltuk.

Gayri millet oldu bizar,
Can veriyor azar azar.
Fidan gibi gence mezar,
Eşiyorsun yine koltuk.

Seni gidi seni seni!
Bir şey bilmez sanma beni.
Baş öğüten değirmeni,
Dişiyorsun yine koltuk.

Pul ettirdin paramızı,
"Ak" sayarsın "kara"mızı.
Bindebir'im yaramızı,
Kaşıyorsun yine koltuk.

29.01.2018

Ozan Bindebir

Korkma Sevdiğim!

Ceylan gibi ürkek ürkek bakarsın,
Ben avcı değilim korkma sevdiğim!
Suratını asıp, kaşın yıkarsın
Ben öcü değilim korkma sevdiğim!

Bedenime açsan bin türlü yara,
Bülbül gibi düşsem ah ile zara.
Beni ellerinle çeksen de dara,
Davacı değilim korkma sevdiğim!

Yüksel'im uğruna koymuşum seri,
Sevmeyen insanın yoktur eseri.
Peşine düştümse sanma serseri,
Yabancı değilim korkma sevdiğim!

10.02.1998

Ozan Bindebir

Koyun (Cinaslı Rubaî)

Satıldı dağların, denizin, koyun…
Yüzde elli oy’a kırk daha koyun!
Ayakta uyuyan eşek uyandı;
Uyuyor binlerce kurbanlık koyun.

05.11.2011

Tdk Sözlük:
Koy:
1- Denizin, gölün küçük girintiler biçiminde karaya doğru sokulduğu bölümü.
2- Koymak fiilinden emir.

Ozan Bindebir

Köpe Sıçan Var (Taşlama)

Düvene koşmuşlar "öküzdür" diye
Daneyi çok kapmış sapa sıçan var.
Olduğundan fazla görünmek niye?
Öküz olamadan köpe sıçan var.

Pantolon bir baştan bir başa yama
Dünyadan habersiz; düşmemiş gama
Düz yolda yoluna gidemez amma
Dağları tüketmiş, tepe sıçan var.

Saray soytarısı itlerden biri
Biraz yakın dursan bulaşır şeri
Yalan, iftiraya hazır müfteri
Etrafa saçmaya ipe sıçan var.

Hey Allah'ın sersem kulu, eziği
Yola gitse koyan olmaz azığı
Çeyrek asır fena yemiş kazığı
Daha ıkınmadan sopa sıçan var.

Yamuk bedenini zannediyor fit
Kimseler önüne çekememiş çit
Sanırsın kendisi meşhur Brad Pitt
Dünya güzelinde tipe sıçan var.

Bindebir'im böyle Dünya'nın halı
Gülleri bastırdı bir karaçalı
Kimi terlemeden götürmüş malı
Tembellikten evde küpe sıçan var.

Ozan Bindebir

Kör Kaderim

Küçük yaşta yedim vurgun,
Dolaşırım durgun durgun,
Beden yorgun, ruhum yorgun;
Bir gün içten gülemedim.

Belli değil yazım, kışım
Dumanlıdır dertli başım.
Her günüm kar, boran, hışım
Hiç kendime gelemedim.

Hayat bana oldu çile
Dertle doldum sile sile
Avladılar hile ile
Ne olduğum bilemedim.

Kör kaderim çakmak çaktı,
Bindebir'i aşka yaktı,
Gözyaşlarım gizli aktı,
El uzatıp silemedim.

Ozan Bindebir

Köşeli Jeton

Hak etmeyenlere verme değeri,
Biraz övdüğünde egosu şişer.
Kiminin on para etmez ciğeri,
Gideceğin yola mayınlar döşer.

Cahille dost olup dert alma başa,
Verdiğin emekler hep gider boşa.
Bir küçük kusurun olursa ifşa,
Kardeş dediklerin karnını deşer.

Herkese ayandır bu olup biten;
Kargadır; bülbülün yerinde öten…
Bindebir anlayan anladı zaten;
Jeton köşeliyse biraz geç düşer.

Ozan Bindebir

Köyde Bu Sene

'Bacım, kardeşim var' diyerek gittim
Ayakları, ser eyledim bu sene.
Ha varım, ha yoğum, kaybolup yittim
Cahilleri, pir eyledim bu sene.

Güzel anacığım burnumda tüttü,
Bir horoz türemiş, erkenden öttü.
Kaderim kumarda hep beni üttü;
Dertlerimi per eyledim bu sene.

Bunca çalıştığım inkâr edildi,
Kardeş arasında ayrım güdüldü.
Söylenilen sözler bağrımı deldi;
Anlatmaya ar eyledim bu sene.

Anam öldüğünde gelmedi dayım,
Bak gözüm açıldı, alınca payım.
Bize düşman olan ele ne deyim?
Yâd elleri yâr eyledim bu sene.

Yarım ekmeğimi yarı bölüştüm,
Ağustos'ta harman, orak çalıştım.
Azar işitmeye bile alıştım;
On beş günü zor eyledim bu sene.

Babam şöyle bakıp üzüldü bana,
Dedi: "Bindebir'im bir bak bu yana,
Ne hakkım var ise helâldir sana"
Yalnız orda kâr eyledim bu sene.

20.09.2006

Ozan Bindebir

Köylüme Rahmet (Memleket Destanı)

Anlatsam köyümde doğup öleni,
Herkes bir hayâle dalar giderdi.
Corman'ın karısı güzel Geleni,
Göreni sevdaya salar giderdi.

Ahmet Bey muhtarken fazla nam saldı,
Maden işletirdi, dağları deldi,
Köylünün suyunu elinden aldı,
Dereyi, tepeyi sular giderdi.

Çıyan Haydar "Kelkız" diye can verdi,
Gâzilikte Abbas Dede'm ün verdi.
Tımtıroğlu kavga için yan verdi;
Küfürü küfüre ular giderdi.

Kara Ali, kara idi karadan,
Öleli de çok yıl geçti aradan,
Gâziliği nasip etmiş Yaradan;
Akdeniz'i kana bular giderdi.

Tilki Haydar:"Hınzır" derdi adama,
"Acik Yusuf" nâmı Yusuf Dede'me.
Deli Halil pelit keser budama;
Akşamdan baltayı biler giderdi.

Sultan Eme'm yalan yere ağlardı,
Seviyor görünür, biraz yağlardı.
Kirli Meryem dursa yürek dağlardı;
Kendini toprağa beler giderdi.

Kör Mehmet de tenha yere gelince,
Söylenir dururdu kendi dilince.
Derdi:"Allah görmez gece olunca";
Duvardaki taşı çalar giderdi.

İbili Hoca da aman ne celâl,
Pilavı çok yemiş, helâldir helâl.
Öküzleri modullardı Kör Kemâl;
Hayvanlar korkudan yılar giderdi.

Gaz Üsüyün Dede'm benim gıdam'dı,
Hüda'yı bilmesem sanki Hüdam'dı.
Kör İrbaham Dedem zengin adam'dı;
Ekmeğinen tuzu yalar giderdi.

Gülük Ebem biraz safça biriydi.
Rıza Emmim yiğit, hem de diriydi.
Koca Halil Dedem ondan iriydi;
Tuttuğunu kökten yolar giderdi.

Eşkıya Filiboz defter dürerdi.
Saçlıklı da çifti güzel sürerdi.

Hükümeti, Sağır Dayı kurardı;
Bir kuru hayâle yeler giderdi.

Yetmişinde şoför oldu Abdulla,
İyi dost olmuştu parayla, pulla.
Tavuk kişelerdi hem de çift kolla;
Korna çalmaz, herkes güler giderdi.

Fazla hayâlciydi Kestek İsmail,
Zengin olamadan geldi Azrail.
Yüce Yaradan'a olmadan nâil;
Cemde kemanını çalar giderdi.

Ügüoğlu, Paşa ile komşuydu.
Kıldırıç'ın derdi sınır'la, suydu.
Kenan, ev halkını dul, yetim koydu;
Evin direğini çeler giderdi.

Çürük ile Adil Emmim motordan,
Öldüler ya bir gün çıkar hatırdan.
Belki hatırlanır iki satırdan,
Yoksa hafızamız siler giderdi.

"Karagavur" küfrü Hürü Ebe'mde,
Kızar, şahlanırdı, durmazdı gemde.
Benim sütannemdi Çavdar Teyzem de;
Tersyel değse kurur, solar giderdi.

Çinnalbant'la Ofan su için öldü,
Traktör, Posbaş'ın başını aldı.
İzmir'deki kaza bağrımı deldi,
Herkes gözyaşını siler giderdi.

Karkıncıklı Ebe maşa alırdı,
Külbastı oynardık, neşe bulurdu.
Demirci'yi görse köşe olurdu;
Hemen çörek unu eler giderdi.

Meşhurdu Dılı'nın güreş tutması…
Kel Musa'nın ney'in dertli ötmesi…
Üsük Emmimin de koyun gütmesi;
Her biri bir yandan meler giderdi.

Yusuf Emmim imam, hem de zakirdi,
Onun yaptığı da sözde zikirdi.
Çalışmaz yatardı, ondan fakirdi;
Oruç tutar, namaz kılar giderdi.

Deli Memmet hemen atardı kes'i.
Sinek vızlar gibi Marta'nın sesi.
Deve'nin elinde bir bal helkesi;
Arıları bizi talar giderdi.

Hüseyin Çavuş da çok muhteremdi,
Şu Müdürü idi rahmetli Hamdi.
Âşık İsmail de aşktan sersemdi;
Kaderine yanar, ağlar giderdi.

Fahri'yle, Züleyha acı yaşattı,
Cemal, Celal, Şerif bizi taş etti.
Uçaklara Durmuş Emmim taş attı;
Bir isabet etse deler giderdi.

Güzel Anacığım öldü kanserden,
Yiğitti, cesurdu er gibi erden.
Yavrusu hastaysa, düşmüşse ferden;
Gece uykusunu böler giderdi.

Hepsi de kavuştu şimdi Allah'a…
Unuttuğum vardır bu kadar daha.
Onlardan da özür dileyim aha;
Her kim olsa özür diler giderdi.

Tokat-Artova'dan gör Yeşilyurt'u,
Karaoluk Köyüm kimleri gördü.
Bindebir'im gözler önüne serdi,
Dinleyenin gözü dolar giderdi.

23.12.2004

Not: Bu tarih, şiirin ilk yazılış tarihidir. Daha sonra eklenen dörtlükler olmuştur.

Ozan Bindebir

Köyüm (Yeşilyurt-Karaoluk Köyüne)

Âdet, töre, dirlik, düzen bozulmuş
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!
Güzel kültürümüz şimdi yoz olmuş,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Buralarda geçti gençlik çağlarım,
Maziyi andıkça yanar ağlarım…
Büğet'liye yayla olmuş dağlarım,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Göllerde öterdi gök kurbağalar,
Dağlarda gezerdi azgın boğalar…
Göç eyleyip gitmiş beyler, ağalar,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Piskopat ruhlular heyet seçilmiş,
"Hak, hukuk" diyene savaş açılmış…
Komşudan komşuya kefen biçilmiş,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Arif olanlara sözlerim açık,
Bedeni büyüğün yüreği küçük…
Korkudan dudağı beş yerden uçuk,
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

Yıkılmış konaklar, kalmış öreni,
Onulmaz dertlere salar göreni…
Bindebir'in hani dostu, yareni?
Kimlerin eline kalmışsın Köyüm!

13.12.2006

Ozan Bindebir

Köyüm Karaoluk'ta (Memleket Destanı)

Çıktım Kayalar'a, baktım aşağı
Âlideresi'nde buğday başağı
Yiğit olur Karaoluk uşağı
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Büyükkis, Küçükkis toprağı yanık
Yaz gelende her yan kokardı anık
Tosunçatlayandüz olaya tanık
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Yemlek; meşe toprak, güney Ağdaşlar
Böğürpınar köyün yanından başlar
Kelhüseyinpınarı'nda bak kuşlar
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Yataklık'ta koyun, keçi sağılır
Çakmağınboz'a gel, aklın dağılır
Köy seteni vardı, yarma dövülür
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Yunnağındere'de yunak var idi
Sorgunlu'da çayır biçmek zor idi
Şeliğinkeh'e çık, sırtın ter idi
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Kırkpınar'ın yanı Avşarınburun
Alıçseki'den bir köyümü görün!
Bostanderesi'nde bol olur ürün
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Karslınınyayla ve Erkecinallı
Erkeç teke nallanırmış besbelli
Boztepe'ye nice çıktım dört elli
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Hacıhüseyininkoyak Doğu'da
Boztepeninçal'ı bilmez çoğu da…
Kekik kokar; peyniri de, yağı da
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Gürcüderesi'ne fidanlar çektim
Manivela çakıp çok dikme diktim
Bazen çocuk gibi çiğdem de söktüm
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Kuştüneği var ki çoban yatağı
Kaval çalan çoban derdim ortağı
Acıkirazınkeh canlar biteği
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Kayadan su çıkar; Kömüşyarığı
Sağlama çıkarır içen arığı

Bir haftada tutar kemik kırığı
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Sığır yatağıdır Eğrekkayası
Sığır yattı, ben yatmadım doyası…
Fıstıkiçi sanki elin ayası
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Güneyden inersin, işte Göğdere
Kızılziyaret'i kim gidip göre?
Suluesik deriz; üç küçük dere
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Geniş bir alandır Yılanevleği
Büyükçal'da sakatladım bileği
Gıdoğlununtaş'ta tuttum dileği
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Büyüksuyundere coşunca coşar
Sarılıkdere'ye hastalar koşar
Çamtarla'da insan yaşar mı yaşar
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Yazı'dan inince Enişindibi
Uzunbölük tarla doldurur cebi
Parası olanlar yaşar Bey gibi
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Bürüktarla'dan geç Tavşantepe'ye
Menetbölüğü var, bizden cepheye
Aralık'tan ormangülü hediye
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Karaoluğuntepe'nin ön yüzü
İlk gelenler burda bulmuş su gözü
Ağaçtan oluğun kararmış özü
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Nice yıllar gelip geçmiş aradan
"Karaoluk" adın almış buradan
Kimler gelmiş, kimler geçmiş sıradan
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Düz bir arazidir Kızlarsinisi
Şabanınkeh biraz daha gerisi
Harmanyeri, Gelenilik berisi
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Adamölendere kurbağalıdır
Suyu çok şişirir, biraz yağlıdır
Kuzumu kurt kaptı, yürek dağlıdır
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Köyönü'nden Acıkavak yol olur
Katrankuyusu'nun karı bol olur
Yamaçtepe poyraz alır, yel olur
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Cılgalar'ı geçtim Tepearası
Keşvelininboz'un geldi sırası
Deve Mustafa'nın Çamlık korusu
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Eşeklere göre Eşekmeydanı
Köypınarı suyu nerede hanı?
Samanlıkdere'nin boldur samanı
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Deringöl'de dikmemizi sel aldı
Danamayısı'nda üç-beş çam kaldı
Şabanınkeh bir yıl ekin bol oldu
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Samanlıkdere'nin güneyi meşe
Karabaştarla'da çalışmak neşe
Koca Kızılgüney bakar Güneş'e
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Pelitliburun'da örüm yaymalı
Sürüler yayılıp iyi doymalı
Tembelyatağı'nda çayı koymalı
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Ağcağaçlıdere ahlatın yeri
Söbelen'e bırak bin koyun sürü
Kürtöreni yazın döktürür teri
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Eşelerderesi üzeri burun
Dereye inersen çıkması sorun
Kavaklıkuz başı bir Ortaburun
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Aşağıdere'de Çırçırçeşmesi
İlerisi Mazlumağa Tekkesi
Patırpatır Şelelesi ötesi
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Göynük'ün yanında Suçıkankaya
Mesire yeridir, gidilir yaya
Yusufuntaşönü yakın buraya
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Kıralinindoruklar'dan Bahçecik

Virajdır Deveninöldüğüesik
Uzak değil şöyle yürürsün ecik
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Armutluçukur'dan Abbasınbayır
Bir yanı tarladır, bir yanı çayır
Tekbükündüz'e var, karnını doyur
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Gâvurunağılı ile Güngörmez
Hele Taşlıburun hiç aman vermez
Haşiminbaraka yerinde durmaz
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Çengel sakız vermez Çengelliburun
Kürtömerinçadıryeri pek serin
Küçükkoyak dersen derin mi derin
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Tartmadığın takip ile güreşme
Maziye dalıp da derdimi deşme
Akmaz olmuş Topaloğlanıneşme
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

Kızıltaşınönü bahçe, bostandır
"Mezarlık" denilen bir kabristandır
Ey Bindebir bu ne biçim destandır?
İşte bunlar Karaoluk Köyümde.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Anık: Ballıbabagillerden, tek yıllık, mavi çiçekli, yemeklere koku vermek için kullanılan bir bitki; dağ reyhanı (Ziziphora).
Seten: Bulgur, yarma dövmeye yarayan ve hayvanlarla döndürülen büyük taş dibek.
Yunak: Çamaşır yıkanılan veya banyo yapılan yer.
Erkeç: İğdiş edilmiş, üç yaşından büyük erkek keçi.
Ecik: Azıcık, birazcık (Tokat, Sivas yöresi)
Dikme: Köksüz söğüt veya kavak gibi ağaç dalının toprağa saplanılarak dikilen fidan.
Örüm: Sürünün gece veya sabaha karşı otlaması.
Ahlat: Gülgillerden, kendi kendine yetişen, üzerine armut aşılanan ağaç; yaban armudu, dağ armudu, çakal armudu (Pyrus elaeagnifolia)
Çengel sakızı: Kenger sütünden yapılan bir sakız türü; çengel sakızı, kengel sakızı. (Tokat, Sivas yöresi)

Ozan Bindebir

Köyümde Her Şey Tanıdık (Hasretleme)

Herkese cennettir doğduğu yerler,
Toprağı tanıdık, taşı tanıdık.
Köylülerim kalkmış işe giderler,
Kirpiği tanıdık, kaşı tanıdık.

Motorunu süren çıktı tarlaya,
İnşallah emekler gitmesin zaya.
Üç-beş gariban da yürüyor yaya,
Kendisi, çocuğu, eşi tanıdık.

Köyün meydanına geldik, dayandık
Bir yandan çamura, küle boyandık.
Harmanda bir horoz öttü, uyandık;
Tavuğu, cücüğü, kuşu tanıdık.

Kedi miyavlıyor, köpek uluyor;
Bir an yüreğine sevinç doluyor.
İnsan da köyünde huzur buluyor,
Çevrende gördüğün kişi tanıdık.

"Hiç mi yabancı yok? ", demeyin sakın!
Bana kulak verin, sözüme bakın!
Yerli turist köye edince akın;
Üçü yabansıysa, beşi tanıdık.

Yolumuz amcamın eve sapıyor,
Kucaklayan hasret ile öpüyor.
Aysel Yengem hamur işi yapıyor;
Gözleme tanıdık, pişi tanıdık.

Şerif Dudu Eme'm görüyor bizi,
Koşup gelecek ya tutmuyor dizi.
Heyecandan yaşla doluyor gözü;
Gülüyor; dudağı, dişi tanıdık.

Özlem giderirken kargada, kuşta
Eve geldik, bizim Halil uçuşta.
Bir aklı Erdoğan, bir aklı Buş'ta;
Hayali tanıdık, düşü tanıdık.

Bir mercimek helle yapıyor Yeliz,
İki kazan olsa vallahi yeriz.
Yarın sabah sütlü çorba isteriz;
Ekmeği tanıdık, aşı tanıdık.

Hemi annem öldü, hem de pederim,
Hoş karşılansam da kalmamış yerim.
Ele gelin olmuş gül yüzlü yârim;
Öptüğüm yanağı, döşü tanıdık.

Bindebir'in arttı derdi, gümanı,
Bağlayım sözümü geldi zamanı.

Boztepe’yi sardı bahar dumanı;
Baharı tanıdık, kışı tanıdık.

14.03.2009

Pişi : Hamur olarak yağda kızartılmış ekmek.
Eme: Babamın kız kardeşi (Yöresel) .
Helle: Mercimekle yapılan unlu çorba.

Ozan Bindebir

Kravat

Kravat sandığım yağlı urganmış,
Boğazımı sıka sıka öldürür.
Aptal kafam buna nasıl aldanmış,
Gözüm açık baka baka öldürür.

Bir gün olsun hesaplarım uymadı,
Hep çalıştım karnım bile doymadı.
Ağladım, sızladım kimse duymadı,
Gözyaşımı döke döke öldürür.

Namertler dolaşır mertlik donunda,
Öğrendikçe isyan ettim sonunda.
Sözünü bilmeyen cahil önünde,
Hep boynumu büke büke öldürür.

Yeter artık tak eyledi canıma,
Evde sözüm geçmez oldu hanıma,
Bulgur aşı her gün gelir önüme,
Yüksel'i dert çeke çeke öldürür.

02.06.2001

Ozan Bindebir

Kul Gerek (İçuyaklı Şiir)

Âşığım ya çalamadım sazımı
Yâr zülfünden bağlamaya tel gerek.
Mecnun'um ya, Leyla'm bilmez sızımı
Yüreğimi dağlamaya çöl gerek.

Sezemedim şu feleğin fendini,
Kandırmaya güzel sundu kendini.
Gözyaşlarım yıkmak ister bendini,
Şöyle coşup çağlamaya sel gerek.

Bindebir'im düştüm yârin izine,
Her bir derdim şimdi oldu düzine.
Güvenerek başım koyup dizine,
Doyasıya ağlamaya kul gerek.

16.09.2015

Ozan Bindebir

Kullar Usandı

Ben bunca çileye nasıl dayandım?
Derdimi döktüğüm kullar usandı.
Aşkın ateşine yandıkça yandım,
Duman uçup gitti, küller usandı.

Aradım 'yârimi bulayım' diye,
'Muradımı alıp, güleyim' diye.
'Ölsem de yanında öleyim' diye,
Gezip dolaştığım yollar usandı.

Yüksel'im ararım artık ölümü,
Keşke sevmeseydim böyle zalimi.
'Sazın anlar' dedim benim halimi,
Her gün okşadığım teller usandı.

07.05.1997

Ozan Bindebir

Kulun Yazdığı Yazgı

Ellerin kararı, kaderim oldu
Bir çıkmaz noktaya getirdi beni.
Her yanım fırsatçı çakalla doldu,
Kurtlar sofrasına götürdü beni.

Yağdanlıklar döndü kirman misali,
Yasıldım yerlere duman misali.
Zalimin elinde ferman misali,
Sille vurup yere yatırdı beni.

Yolunu kaybetmiş şaşkına döndüm,
Yenilmiş sultanın köşküne döndüm,
Yol, erkân bilmeyen düşküne döndüm,
Yedi kat yerlere batırdı beni.

Gezip dolaşırken türlü mekânlar,
Her yanımda doldu taştı insanlar…
Bilgelik taslayan nice nadanlar,
Eritti tüketti bitirdi beni.

Bindebir'im hayat böyle anladım
Yolum sona gider bak adım adım.
Kışlık meyve gibi değişti tadım,
Acı poyraz ile yetirdi beni.

18.01.2013

Ozan Bindebir

Kurban Olayım (Musammat Koşma)

Aşkımı tazele, dedim güzele
Tutuştuk el ele, koptu zelzele
Gördü bir hergele, başka mesele
Yanıma gel hele gadan alayım.

Bu gönlüm heveste, zülüfler deste
Ruhum okşar seste, bir içli beste
Ben kaldım kafeste, can son nefeste
Sevdiğim sen iste, kurban olayım.

Gel Bindebir söze, yâr konsun dize
Göğüsleri füze, çevrilmiş bize
Dil, dudağa meze, gelsem göz göze
Tazelerden taze aşkı bulayım.

Ozan Bindebir

Kurban Olduğum

Denizin üstüne bulut mu indi?
Gözüne, kaşına kurban olduğum.
Beni mest eyleyen tatlı dilindi,
Diline, dişine kurban olduğum.

Özenip yaratmış seni Yaradan,
Koyma engelleri, çıkar aradan.
Alıp götüreyim seni buradan,
Bembeyaz döşüne kurban olduğum.

Gözlerim kamaşır yüzüne baksam,
Denizlerden derin gözüne baksam.
Dudaklardan tatsam, lezine baksam,
Bir tek gülüşüne kurban olduğum.

Aşkınla bağrımı yakar dağlarsın,
Belki Bindebir'e gönül bağlarsın.
İncittim mi yoksa, neden ağlarsın?
Gözünün yaşına kurban olduğum.

15.12.2004

Ozan Bindebir

Kurtuluş Yok

Emperyalist düzenini,
Yıkmayınca kurtuluş yok.
Reddeyleyip bütün dini,
Çıkmayınca kurtuluş yok.

Yönü bozuk mihrapları,
Yüzü gizler nikapları,
Bütün kutsal kitapları,
Yakmayınca kurtuluş yok.

Fark mıdır dil, din, ırk, deri?
Hiç döner mi tarih geri?
Tüm insanlık hep ileri,
Bakmayınca kurtuluş yok.

İnsanlar aç, benzi soluk
Yeryüzünden kalksın kulluk.
Meydanlara oluk, oluk
Akmayınca kurtuluş yok.

Aldırmadan engellere,
Şu suratı döngellere…
Faşistleri çengellere,
Takmayınca kurtuluş yok.

Bıçak bulmuş kemiğini,
Hüzün sarmış mimiğini…
Kompradorun imiğini,
Sıkmayınca kurtuluş yok.

Her tarafta bir şer mihrak,
Ne özgürlük kalmış, ne hak…
Bu Dünyaya bir tek bayrak,
Dikmeyince kurtuluş yok.

Bindebir'im bu inancım,
Sosyalizme gebe sancım.
Beyinlerde bir kıvılcım,
Çakmayınca kurtuluş yok.

10.01.2015

Açıklama: (TDK Sözlük)
Mihrap: Umut bağlanan yer.
Nikap: Yüz örtüsü, peçe.
Komprador: Uzak Doğu ülkelerinde yabancı ortaklıklar hesabına iş sözleşmesi yapan yerli aracı.
Döngel: Muşmula.
Mihrak: Odak.

Ozan Bindebir

Kutsal Değer

İnsanın kendince kutsal değeri,
Kendisine benzediği içindir.
Ondan farklı düşününce diğeri,
Ona düşman olmak acep niçindir?

Ozan Bindebir

Kül Kadar

(Tekrir Sanatı, tek uyaklı murabba koşma)

Temizsin yâr yeni yanmış kül kadar,
Temizsin yâr yeni yunmuş tül kadar,
Temizsin yâr yeni açmış gül kadar,
Sana nasıl dokunayım sevdiğim?

Temizsin yâr mektubumda pul kadar,
Temizsin yâr Hakk'a giden yol kadar,
Temizsin yâr Cennetteki kul kadar,
Sana nasıl dokunayım sevdiğim?

Temizsin yâr konuştuğum dil kadar,
Temizsin yâr kirlenmemiş kil kadar,
Temizsin yâr yeni çıkmış çil kadar,
Sana nasıl dokunayım sevdiğim?

Temizsin yâr yaşanmamış yıl kadar,
Temizsin yâr şüphem yoktur kıl kadar,
Bindebir'im okşadığım tel kadar,
Sana nasıl dokunayım sevdiğim?

Ozan Bindebir

Küllerde Kaldık

Sürgün eylediler toprağımızdan,
Şu yabancı gurbet ellerde kaldık.
Koptuk dalımızdan, yaprağımızdan
Yüce dağ başında, bellerde kaldık.

Kaç kere kıydılar bize hunharca
Kanımız, su diye katıldı harca.
Her rüzgâra göğüs gerdik yıllarca;
Yine de dikenli tellerde kaldık.

Kimliğimiz için lain dediler,
Melanet işlerde kâin dediler,
Ülkemizi sevdik hain dediler,
Ne yapsak fütursuz dillerde kaldık.

Zalimlerin zulmü vermiyor aman
Barış gelecekti; hani ne zaman?
Göz gözü görmüyor, etraf toz duman;
Savrulduk göklere, yellerde kaldık.

Körpe bedenlere kurşun sıktılar,
Dilsiz şeytan olup seyre çıktılar,
Nice katlettiler, nice yaktılar;
Kavrulduk ocaksız küllerde kaldık.

Her durumda boşa çıktı bağıtlar,
Hak, hukuk görmeden yandı kâğıtlar.
Dilimizden düşmez oldu ağıtlar,
Gözyaşından coşkun sellerde kaldık.

Bindebir'im sözüm olsa da ağır,
Görmüyor bakarkör, dinleyen sağır.
Dünyanın yükünden sırtımız yağır,
Böylesi perişan hallerde kaldık.

24.08.2016- (6+5)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Hunhar: Kana susamış, kan dökücü
Lain: Lanetlenmiş, melun
Melanet: Büyük kötülük, lanetlenecek iş veya davranış
Kâin: Bulunan, olan
Fütursuz: Çekinmez, umursamaz
Bağıt: Sözleşme
Yağır: Çoğunlukla bu yerde eyer ve semerin açtığı yara

Ozan Bindebir

Küserim

"Gayri zamlar otomatik" diyorsun
Zam üstüne zam yapmazsan küserim.
"Bu başka bir matematik" diyorsun
Yüzde/yüz'lük tam yapmazsan küserim.

Atlar gibi uyuyoruz ayakta
Haktır bize işkence de, dayakta.
Nasıl olsa sizin işler kıyakta;
Bize derd-i gam yapmazsan küserim.

Çıra diye çoban gelip yakmasın,
Elinle çak, bir acemi çakmasın!
Hiç olmazsa öyle kolay çıkmasın,
Kazıkları çam yapmazsan küserim.

Pazarlarken bize dini, imanı
İthal eder olduk sarı samanı.
Kükrer durur yiğitlerin yamanı,
Onun gibi nam yapmazsan küserim.

Nasıl olsa akıllanmaz bu millet,
Kanser, cüzzam bundan iyi bir illet…
Güce tapmış, normal gelir her zillet;
Böyle halkı ram yapmazsan küserim.

Bindebir'i adam olur belleme,
Midesini açlık delsin elleme!
Ödül koyma şu akılsız kelleme!
Dar bir hücre dam yapmazsan küserim.

03.11.2017 – (4+4+3)

Açıklamalar (TDK Sözlük):
Tam: Eksiksiz, kesintisiz
Kıyak: 1. Hoşgörü, ayrıcalık tanıma. 2. Benzerlerinden üstün olan, çok güzel, mükemmel
Gam: Tasa, kaygı, üzüntü
Çıra: 1. Çam vb. reçineli ağaçların yağlı ve çabuk yanmaya elverişli bölümü. 2. Bu bölümden küçük küçük kesilerek hazırlanmış, tutuşturma ve aydınlatma işlerinde kullanılan parça.
Nam: şöhret yapmak; şöhreti yayılmak
Cüzzam: Hansen basilinin sebep olduğu, sinir sistemi ve deri başta olmak üzere birçok sistem ve organı etkileyebilen bulaşıcı bir hastalık, miskin hastalığı, lepra.
İllet: Hastalık.
Zillet: Hor görülme, aşağılanma.
Ram: Boyun eğen, kendini başkasının buyruğuna bırakan…
Bellemek: Sanmak, zannetmek
Ellememek: Dokunmamak.
Dam: 1. Toprak damlı ev, kulübe, köy evi. 2. Oda. 3. Ceza evi. 4. Kapalı yer. 5. Hayvan yiyeceğinin saklandığı yer, ambar.

Ozan Bindebir

Lâik Miyiz, Lâyık Mı?

Lâik değil, layık mıyız bu hâle?
Her tarafta kol geziyor dinciler.
Hocaların muskaları meşale,
Doktor gibi hasta bakar, cinciler.

Para verir; çocuk toplar, okutur
Tezgâhında kin'le nefret dokutur.
Atatürk'e bile lânet okutur;
Böylesine sapıtmışlar, kinciler.

Yobazların örgütleri güçlendi,
Şeyh elinde kız çocuklar piçlendi.
Erdemlice tüm değerler hiçlendi;
Mezarlıkta kavga etti sinciler.

Bindebir'im isyan ettim sonunda,
Sahtekârlar gördüm mertlik donunda.
Anasını, avradını O'nun da…
Bak döküldü dudağımdan inciler.

09.08.2003

Ozan Bindebir

Lâikliğe Sahip Çıkamadık Biz

Çok sesi yükseldi başı feslinin,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.
Oyuncağı ettik kara seslinin,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Arapça okuttuk ezanımızı,
Düşman saydık doğru yazanımızı.
Şeriatçı yaktı ozanımızı,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

"Din Kültürü" vardı, oldu "Din Dersi"
Körpe beyinlerin yıkandı hepsi.
Yüz seksen derece döndük tam tersi,
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Anayasa yaptık şeriatçıya,
Okullar yaptırdık tarikatçıya.
Değer verdik hain, işbirlikçiye;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Kara çarşaf giydi gelinler, kızlar
Kapamış yüzünü, görünmez gözler.
Meclis'e seçildi nice yobazlar;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Atatürkçü olmak suç oldu artık,
Yobazla konuşmak güç oldu artık.
Sosyal demokrasi hiç oldu artık;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

Karanlığa girdik günün ortası,
Bindebir'im söyle kimin hatâsı?
Demokrasimizin tek sigortası;
Lâikliğe sahip çıkamadık biz.

09.02.2001

Ozan Bindebir

Lâikliğin Böylesini İsterim

Atatürk'ün çizgisinden sapmayan,
Lâikliğin böylesini isterim.
Siyasete; dini alet yapmayan,
Lâikliğin böylesini isterim.

İnananla inanmayan yan yana
Bağnazlık yok; sevgi ile can cana.
Ne sen bana karış, ne de ben sana…
Lâikliğin böylesini isterim.

Türkçemizle okutalım ezanı,
Araştırsın okuyanı, yazanı.
"Lâik" diye yakmasınlar ozanı,
Lâikliğin böylesini isterim.

Aramadan çare; cinde, peride
Devrimleri bırakmadan yarıda;
Uygarlıktan kalmayalım geride,
Lâikliğin böylesini isterim.

Yazmasınlar hiç sormadan dinimi,
Çevirmesin, kesmesinler önümü.
Belirleyim kaderimi, günümü;
Lâikliğin böylesini isterim.

Yüksel söyler hatâ var mı sözünde?
Demokrasi; lâikliktir özünde.
Asırlarca Ata'mızın izinde,
Lâikliğin böylesini isterim.

10.06.2001

Not: 2001 yılında Hacıbektaş Belediye Başkanlığı'nın açtığı 'Lâiklik' konulu Şiir Yarışmasında, Hece Vezni Dalında Birincilik Ödülüne lâyık görüldü.

Ozan Bindebir

Lâiklik; Özümüz Bizim

Alevi-Bektaşî felsefesinden,
Lâikliğe uygun özümüz bizim!
Eşitlik öğrendik Pir nefesinden,
Herkesi bir görür gözümüz bizim!

Ata'mla pekişti bu inancımız,
Devrimleri ile dindi sancımız.
Hoşgörümüz vardır, olmaz hıncımız;
Milyonda bir çıkmaz yozumuz bizim!

Çağdaş demokrasi gerçek varımız,
Özgürce düşünmek asıl kârımız.
Lâik öğretidir tek şiarımız;
Ak kâğıda düşer yazı'mız bizim!

İsteriz ki Türkçe okunsun Kuran,
O zaman çoğalır yarayı saran.
Dinlere de saygı duyarız her an;
Gerçek Hak yolunda izimiz bizim!

Devletten güdümlü dinimiz olmaz,
Şeytanımız olmaz, cinimiz olmaz.
'İnançlı, inançsız' kinimiz olmaz;
'Sevgi', diye inler sazımız bizim!

Oynanan oyunu ters etmek için,
Bağnaza iyi bir ders etmek için,
Din tacirlerini mars etmek için;
Lâiklik, en büyük kozumuz bizim!

Çağdaş düşünürüz, değil ruhanî;
Yansak, yakılsak da olmayız cani.
Erdemli yaşarız, her şey insanî;
Açıktır alnımız, yüzümüz bizim!

Bindebir'im yoldan azan değiliz,
Kamu düzenini bozan değiliz.
İnsanlığa kuyu kazan değiliz;
Senetten sağlamdır sözümüz bizim!

21.05.2005

Ozan Bindebir

Lavuk İle Kavuk (Taşlama)

Ufacık bir merhem olsa yaraya,
Değer olsa üç beş kuruş paraya,
Baş üstüne konup girse saraya,
Padişah sanırmış kavuk kendini.

Bir senede bir gün olsun izlense,
Sarp mekânı biraz olsun düzlense,
Börtü böcek siper alıp gizlense,
Sığınak sanırmış kovuk kendini.

Kovalanıp köşe bucak kaçınca,
Tüy teleğin sağa sola saçınca,
Birkaç yumurtaya kanat açınca,
Devekuşu sanmış tavuk kendini.

Bindebir bu hali dile getirse,
Böbürlenenleri yere batırsa…
Bir kürsüyü işgal etse otursa;
"Hatibim" sanırmış lavuk kendini.

08.07.2017

Açıklamalar (TDK Sözlük)

Kavuk: Pamuktan yapılmış, üzerine sarık sarılan erkek başlığı
Sığınak: 1. Yağmur, güneş veya çeşitli tehlikelerden korunmak için sığınılacak yer, melce. 2. ask. Özellikle hava bombardımanlarından korunmak için yapılmış yer. 3. mec. Kötülüklerden koruyan, sığınılan kimse veya şey.
Kovuk: Bir şeyin oyuk durumunda bulunan iç bölümü
Hatip: Konuşmacı.
Lavuk: Gereksiz konuşan (kimse)

Ozan Bindebir

Lazım Değilsin

Kabuk tutmuş yaralarım açmaya,
Geleceksen gelme lazım değilsin.
Beni dertten derde atıp kaçmaya,
Geleceksen gelme lazım değilsin.

Bana nispet başkasına bakmaya,
Küllediğim bir ateşi yakmaya.
"Unut" diye hayalimi yıkmaya,
Geleceksen gelme lazım değilsin.

Bindebir'im şu halimi görmeye,
Son nefes de hal hatırım sormaya,
Öldüğüm gün kefenimi sarmaya,
Geleceksen gelme lazım değilsin.

06.04.1998

Ozan Bindebir

Leylocan

Cemre düştü buz bağlamış gönlüme,
Yine mevsim yaz geçmiyor Leylocan!
Bir gülüşün ömür katar ömrüme,
Lâkin sana söz geçmiyor Leylocan!

Akıl neyler bencileyin sersemde,
Senin aşkın varken gönül kesemde.
"Yana yana küle döndüm" desem de;
Alev sönse, köz geçmiyor Leylocan!

Hangi âşık görmüş sanki visali,
Tarifi yok, anlatamam bu hali.
"Yara gider, yeri gitmez" misali
Aşk yarası tez geçmiyor Leylocan!

Bindebir'in dertlerine dert ekle!
Alışkındır taşır bin bir emekle…
Unuturum sanma "unut" demekle
Gönlüm senden vazgeçmiyor Leylocan!

09.10.2018 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Mahir Bey (Methiye)

(Dostum Mahir Tozoğlu'na)

Sağlık sıhhat diliyorum her zaman
Çok sevdiğim dostun biri Mahir Bey.
Muhasebe işlerinde pek yaman
Mesleğinin olmuş piri, Mahir Bey.

Memleketi; Mevlana'nın diyarı,
Çalışmakla geçmiş ömrün baharı.
Helâlinden ekmek yemek şiarı;
Düşünmemiş fazla kârı Mahir Bey.

Hep içinde yaşar dini, imanı
Haktır onun sığınacak limanı.
Bundan yana gönlünde yok gümanı;
Böylesi bir gönül eri Mahir Bey.

Anlayışı hayran eder arifi,
Nezaketi kıskandırır zarifi,
"Usta" der de ben yapamam tarifi;
Dostlarının sadık yâri Mahir Bey…

Her varlığın özündedir hararet,
Bindebir'im buna ettim işaret.
On parmakta vardır on bin maharet;
Mahirlerin de mahiri Mahir Bey.

28.07.2017 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Mahlasım

Nefes almak yaşamaksa;
Yaşıyorum, diriyim ben.
Ozan gibi bir ozanın,
Ancak binde bir'iyim ben.

Yüksel KILIÇ asıl adım,
Usta ozan olamadım.
Şu ozanlar hep üstadım,
Hepsinden de geriyim ben.

Dolaşsam da seme seme,
Karşı çıktım zâlim, kem'e.
Aydın olmak ne haddime,
Cahillerin piriyim ben.

Bindebir'im kâinatın,
İçindeyiz yedi katın.
İsterseniz cirit atın,
Şu çiğnenen yer'iyim ben.

14.02.2005

Ozan Bindebir

Mahzuni (Methiye)

Seni anlatmaya sözler yeter mi?
İnsanlığa çığır açtın Mahzuni!
Avuçlarım tatlı canı tutar mı?
Söyle nerelere uçtun Mahzuni?

Halkın kulağıydın, gören gözüydün
Söyleyemediği sitem sözüydün.
Gönlünce çaldığı telli sazıydın,
Elindeki büyük güçtün Mahzuni!

On yedi Mayıs'ta yatmış uyurdun,
Sana ağlıyordu, sana bu Yurdun.
"İntizar var nazlı yârden" diyordun,
Bu dünyadan neden göçtün Mahzuni?

Halka zulüm eden zalime karşı,
Direndin bir ömür zulüme karşı.
Niçin direnmedin ölüme karşı?
Ecel şerbetini içtin Mahzuni!

Çilehane Beli, Hacıbektaş'ta,
Yüz binlerin gözü kalmıştı yaşta.
Hünkâr sana bakar yukarı başta,
Sana layık yeri seçtin Mahzuni!

Yüksel'im çaresiz sitem bendeki,
Hatıram canlandı üç-beş gündeki…
On dokuz Mayıs'ta; İki bin İki,
Halkının başında taçtın Mahzuni!

20.05.2002

Ozan Bindebir

Mal Beyanım

Doğru söze alıcı yok;
Yalan söze dağıtım var.
Bu duruma üzgünüm çok;
Nice içli ağıtım var.

Ne çaldım ne haram yedim,
Evden firar etti kedim.
'Ben ölmeden gelme!' dedim,
Azrail'le bağıtım var.

Bindebir'im bakın söze!
Sesim bozuk, çıkmaz tize.
Mal beyanım olsun size;
Bir kalem bir kağıtım var.

Ozan Bindebir

Marmaris Ressamı

Bu nasıl tablo böyle,
Marmaris Ressamı?

Bir yanda terör;
Binlerce insanım öldürülür,
Kurşun yağar dağlarıma,
Bomba yağar,
Kardeş kardeşi boğar,
Analar ağlar, çocuklar ağlar;
Gözyaşları siyim siyim…
Bu mu güzel ülkemin reklamı,
Marmaris Ressamı?

Bir yanda mollalar;
Başı sarıklısı da var,
Eli sırıklısı da,
Ayağı terliklisi de.
Sakallar tutam tutam…
"Kılık Kıyafet Devrimi"nden habersiz…
Şuradaki kara leke de ne?
Tanıdım, çarşaflı bir kadın.
Karanlığı, aydınlığa tercih etmiş,
Kadınlık haklarından feragat etmiş
Ne yazık…
Ata'mın çabası boşa gitmiş.
Evet!
Şunlar da türban takmış kızlar olmalı…
Taciz etmesinler diye;
Türban takmışlar,
Allah'ın emriymiş.
Velâkin;
Makyaj yapmışlar
Gözlerde sürme,
Dudaklarda ruj,
Yanaklarda allık,
Göbeği de açık…
Bakımlımı bakımlı.
İnsanı ediyorlar taciz;
Bu nasıl turşu,
Bu nasıl perhiz,
Marmaris Ressamı?

Evet!
Bir yanda kan emici vampirler;
Sırtımızda bitler ölmüş açlıktan,
Kemiğimize kadar sömürmüşler…
Şu çizdiğin tabloda görünen topraklar,
Sanki bizim değil.
Korkuyorum!
Yine Mehmetciğin kanıyla sulayacaklar…
Yabancılar, her yerde bize ortaklar…
İşbirlikçiler;

Satıyorlar hektar hektar
Ne üretim,
Ne ambar…
Ne meyve,
Ne nektar…
Babaların resmini çizmişsin, işte babalar…
Babalar gibi satıyorlar her şeyi,
Babalanmışlar…
Bu mu güzel ülkemin reklamı,
Marmaris Ressamı?

Senin fırçan gülen insan resmi çizmez mi hiç?
Senin fırçan hiç yeşil renk,
Kırmızı renk yazmaz mı?
Doğa resmi yapmaz mı hiç?
Yeşil yaprak, kırmızı gelincik…
Yeşil olunca; din,
Kırmızı olunca; kan mı olmalıydı sence,
Marmaris Ressamı?

Senin fırçan hep siyahla mavi mi katar birbirine?
Ülkemin üzerinde dönen kara bulutlar gibi,
Tablonuzun üst kısmında görünen…
Başka şey çizemez miydin?
Marmaris Ressamı…

Tüküreyim senin tualine,
Tüküreyim fırçana…
Bu kara lekeyi al yüzüne çal!
Bu nasıl ressamlık?
Bir Atatürk portresi çizemedin
Marmaris Ressamı,
Aç çakal!

28.01.2008 - Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Medetsiz Dağı

Medetsiz'den baktım Çukurova'ya
Çinili Göl benzer sanki kovaya
Elim açtım yalvarırım Mevla'ya
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Karlar erir, kurşun rengi sis verir
Bir seslensem Aydos bana ses verir
Bu Toroslar bana ayrı his verir
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Çinili Göl buzul gölün âlâsı
Kayalıkta gezer ceylan balası
Var mı acep bundan daha belası
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Bir tarafta Ulukışla'm, Bor'um var
Toroslarda pare pare kar'ım var
Gerdan yaylasında nazlı yârim var.
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Toros kurbağası kayanın rengi
Karagöl'de görsen sen bu ahengi
Var mıdır dünyada yârimin dengi?
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Gülek Boğazı'nda katarımız var
Karboğaz'da şehit yatarımız var
Daha yükseğinde Bolkar'ımız var.
Yol ver ey Medetsiz, yol ver geçeyim

Ozan Bindebir

Meltem Kızıma (Övgü Destan)

Sözler anlatamaz güzelliğini,
Binlerce lisanda dil aciz kalır.
Meziyetlerini, özelliğini
Anlatmak isteyen kul aciz kalır.

Meltem! Gururumuz oldun bizlerin,
Misket elması mı güzel yüzlerin?
Okyanustan derin, mavi gözlerin
Deryalar, denizler, göl aciz kalır.

Güneşi gölgeler sendeki cemal,
Kaşların yay mıdır, yoksa ki hilâl?
Âşıkların görse, dili olur lâl;
Bülbülün övdüğü gül aciz kalır.

Kudretten dizilmiş dişlerin inci,
Kalburüstü kalmış Tosya pirinci…
Güzeller içinde sensin birinci,
Kıskanır kâinat, el aciz kalır.

Görenler zanneder Bağdat hurması,
Dikkatli ol, zordur yuva kurması…
Topukların döver saçın sırması,
Sazımda uzanan tel aciz kalır.

Bindebir'im sandım mermer sütunu,
Özel yaratılmış sanki bütünü…
Annen vermiş sana helal sütünü,
Tertemiz bildiğim kül aciz kalır.

11.02.2013

Ozan Bindebir

Memet (Mehmet Özdemir'e)

Benim sana sözüm yoktur,
Nedir saçta boyan Memet!
Onun ömrü birkaç gündür,
Çıkar bir gün foyan Memet!

Doğaldır her şeyin hası,
Saçın için çekme yası.
Bunu demez bir başkası,
Uyuyorsan uyan Memet!

Kâh dökülsün, kâh ağarsın
Yüreğime hep sığarsın.
Dert üstüne dert yığarsın,
Bize her şey ayan Memet!

Sen oldukça böyle sakar,
Daha çoğu türkü yakar.
Kim bu halde sana bakar?
Söyle hangi bayan, Memet!

Türlü türlü derdimiz var,
Namerdimiz, merdimiz var.
Böyle güzel yurdumuz var,
Ama çoktur soyan, Memet!

Kızar mı Bindebir sana?
Şitem vardır candan cana.
İnan ki hak verir bana,
Bu sözümü duyan, Memet!

04.10.2001

Ozan Bindebir

Memleket Ahvâli (Zü'l-metali Gazel)

Ne sorarsın efendim memleket ahvalini,
Korkusuzca alırlar milletin vebalini.

Cahil olan sevindi "tek parti iktidarda"
Niyet bozuk olunca başımız kaldı darda.

Barbaros'a beş çeker, gemi almış gemici,
Bu kadar da olur mu; sahtekâr, kan emici?

Fatura kaçakçısı, kaçak villa uzmanı,
Babasını da satar böyle adam azmanı…

Annenin çıkın'ından, oğlunun takısından
Pehlivanlık mı gelir, pehlivan yakısından?

Çıkıp nutuk atıyor; gazel okuyor gazel,
Dersine de çalışmış, güzel okuyor güzel!

Zapsu demiş: "Adamı deliğe süpürmeyin! "
Ustadan icazetli, hiç kızıp köpürmeyin!

Amerikan ajanı bir şeyhin müritleri,
Kanımızı emerek kanlanıyor bitleri.

Ucubenin önünde el öpüp, diz çökenler;
Meclis'teler alenen zikredip "hu" çekenler…

Bezirgânlar eline maşa etmiş türbanı,
Milletin kendi kurban, nasıl kessin kurbanı?

İnanç sömürüsüyle tek iktidar olanlar,
Vatandaşına düşman, düşmana yâr olanlar…

Irak'ın işgalini dolarla pazarlayan,
Başımızdan gitmiyor vatandaş azarlayan.

Başbakan Yardımcısı; Şeyh Sait'in torunu,
Bunlarla mı çözülür memleketin sorunu?

İngiliz vatandaşı; Peşmerge tercümanı.
Amerikan damadı; bizde Devlet Bakanı…

Teröristin başından danışman olmuş başa,
Nereden de bulursun, yaşa Başbakan yaşa!

Çankaya'ya oturmuş, Cumhur olmuş; Baş noter,
Akort düdüğü gibi hep aynı sesten öter.

Siz yiyin memleketi, biz bedel ödeyelim,
Bu millet uyudukça, biz daha ne diyelim?

Açlıktan çarık yemiş, savaşırken dedemiz,

Bilmiyorum ondan mı, bulanmıyor midemiz?

Hiç hoşuma gitmiyor, söyleyim bak bu gidiş,
Vatan hainleriyle savaşım var dişediş.

Şu din bezirgânları duysun da Bindebir'i,
Korkum yok, öldürse de, yüzse de diri diri.

08.12.2007

Ozan Bindebir

Memleketim

Beni;
Karşılıksız, beni benim için,
Riyasız ve samimice seven
Annem kadar aklımda…
Memleketim!

Ceylanların özgürce su içme hevesini,
Dağlarımda kendi gelen böğürtlen meyvesini,
Küçük bir çocuğun elleriyle
Ve korkusuzca
Köpeğe ekmek vermesini izler gibi bir şey…
Seni seyretmek
Memleketim!

Çobandan kaval dinlemek, sürüden çan sesi…
Derelerde su,
Taş duvarın kovuğunda kuş sesi
Ve
Koşup oynayan çocukların neşesi…
Burası;
Yaşarken tek gördüğüm
Cennet köşesi
Memleketim!

Yaşamak için öldürmek değil,
Yaşatmak için ölmek ilkesi…
Liseli bir gencin
Daha on beşinde
Çanakkale'deki ölüm hevesi…
Var mı böylesi bir memleket sevgisi?
İşte bu benim insanım,
Bu benim;
Memleketim!

Şöyle düşlüyorum:
Ülkemin insanları, uzaydaki yörüngesinden şaşmayan yıldızlar kadar özgür…
Düşüncede hür, inançta hür,
Kendi yağıyla kavrulan…
Ülkem,
Yeni biçilmiş çayır kokusu gibi;
Serin, huzur verici…
Başaklar dolgun ve sarı,
Üreten insanların diyarı…
Karnı tok, sırtı pek insanlar görmek istiyorum.
Âşık olduğum yavukluma bakar gibi bakıyorum her tarafa…
Umutlanıyorum.
Diyorum:
'Bu benim memleketim! '

23.04.2013 – Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Memleketim Gibiyim

Dostlar benim ahvalimi soruyor;
Yine bu yıl memleketim gibiyim.
Çabalarım sanki neye yarıyor,
Yine bu yıl memleketim gibiyim.

Yeni evden eski eve göç ettim,
Bu hesapsız hataları kaç ettim,
Anladım ki yine büyük suç ettim,
Yine bu yıl memleketim gibiyim.

Fıtıklarım, bomba gibi patladı
Tansiyonum, enflasyonu katladı
Yavaş yavaş sabır taşım çatladı;
Yine bu yıl memleketim gibiyim.

Cehennemde, cennet için düşüm var
Canavarım; iki çürük dişim var
Yönün bilmez bir dengesiz başım var;
Yine bu yıl memleketim gibiyim.

Bindebir'im bedenimde canım yok,
Yollar kadar damarım var; kanım yok.
Ele gelir bir düzenli yanım yok;
Yine bu yıl memleketim gibiyim.

05.10.2016 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Memleketim İşgalde

Birkaç hain pazarlıyor ülkeyi,
Baştanbaşa memleketim işgalde.
Çiğnediler değişmeyen ilkeyi,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Üretimi dış güçlere emanet,
"Sen üretme!" derler, "bizden ithal et!"
Bu gidişin sonu büyük felaket,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Köprülerde Deli Dumrul durumu,
Palavra bol, güzel yapar yorumu.
Yabancıya sattı dört yüz Kurum'u,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Saray geniş, bin yüz tane odalar
Badem sütü, ejder suyu gıdalar…
Yunanlara nasıl geçti Adalar?
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Sermayeye hizmet eder yönetim,
Sayıştay'dan Başkan'a yok denetim.
Uyan artık uyan aziz milletim!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

El işletir madenini, bor'unu
Katlederek ormanını, koru'nu…
Hak istiyor Padişah'ın torunu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Çözemedik Avrupa'yı, NATO'yu
Kaç ülkeden ayrı yedik vetoyu.
Amacına araç etti Feto'yu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Beynimizi doldurdular cinlerle,
Uğraşırız mezheplerle, dinlerle…
Şehit verdik her alanda binlerle,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Muhalefet susturulmak istenir,
Hak arayan bastırılmak istenir,
Halkıma kan kusturulmak istenir,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Adalet yok, hukuk nerde, hak nerde?
Katranlara belendiler ak nerde?
Şimdi "güçler ayrılığı" bak nerde!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

"Liyakatsiz" geldi, bitti liyakat
Revaçtadır biat etmek, sadakat.

Millî oldu eğitimde tarikat,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Büyük Meclis lağvedildi, işlevsiz
Çatlak zurna öter durur, peşrevsiz.
Yüklü maaş alanlar var, görevsiz
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Bir kişiye tapuladık devleti,
"K(a)H(e)K(a)'lar teslim aldı milleti,
Halk'a "Zillet" der Allah'ın lâneti,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tuttu artık İngiliz'in oyunu,
Kurda, kuşa teslim ettik koyunu,
Çekiştiren alır gider payını,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tarikatlar bölüşmüşler Ordu'mu,
Söylemeye utanırım derdimi.
Ne hallere düşürdüler Yurdumu,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Halk düşmanı sizin soyu sopunuz,
Bir tek insan etmez ulan topunuz.
Başımıza bela oldu BOP'unuz,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Hazineyi esir almış tefeci,
Terör desen her tarafta çok feci…
Vatandaştan fazla olmuş mülteci,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

İsrail'den "üstün hizmet nişanı"
Ödül alan ucuz satar vatanı.
Vatandaşım sen bunları gör, tanı!
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Her tarafta dinci Yurtlar, Vakıflar…
İktidarı yönetmeye vâkıflar.
İstiklâl'i boşa yazmış Âkif'ler,
Baştanbaşa memleketim işgalde.

Tartışmaya açar şimdi Lozan'ı
Hiç görmüyor göze giren hozanı.
Kim dinliyor şu Bindebir Ozan'ı?
Baştanbaşa memleketim işgalde.

15.12.2018 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Merhametin Yok Mu?

Bakışların yaralıyor,
Kirpiklerin ok mu senin?
Her bakışın can alıyor,
Merhametin yok mu senin?

Nazlanırken hep sert misin?
Yoksa bana bin dert misin?
Sevdiğine cömert misin?
Gözün gönlün tok mu senin?

Bindebir'i ettin seme,
Lâkin gönlün acep kime?
Ben sorsam da sen söyleme!
Âşıkların çok mu senin?

01.07.2018

Ozan Bindebir

Mesaj Verildi

Madımak'ta insan yakan Yezitler,
Yine ortalara çıktılar bugün.
Bunlardan korkar mı bizim yiğitler?
Vakarla meydana aktılar bugün.

İnsanı sevmektir; vatan sevgisi…
İnsan özgür ise gür çıkar sesi.
İnsana düşmanlık, bu neyin nesi?
Yine canımızı sıktılar bugün.

Yobazlara akar halkın vergisi,
Bizi hedef etti faşist yergisi.
Yandaş basın ile yalan dergisi,
Dostluk köprüsünü yıktılar bugün.

Olmamız gerekir iken tek yumruk,
Demokrasimize yapıldı yamuk.
Tasmalı çakallar sallayıp kuyruk;
Efendi emrine baktılar bugün.

Bindebir'im gördük nifak sokanı,
İnsan yakanlara arka çıkanı…
"Mesaj verilmiştir" diyen Bakanı,
Beynime bir çivi çaktılar bugün.

20.04.2019

Ozan Bindebir

Mesleğim; Seni Sevmek

Sevdiğim sen şunu çok iyi bil ki:
Meslek edinmişim seni sevmeyi.
Sevmezsem açlıktan ölürüm belki,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Ben seni sevmekten sevinç duydukça,
Bedenim beslenir ruhum doydukça,
Sen beni sevgide usta saydıkça,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Gerçek sevenlerden mirastır bana,
Bu güzel işimi atma yabana.
Bu meslek bir garip gelse de sana,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

Bindebir'im aşka körük çeksem de,
Beynime çekiçle çivi çaksam da,
Sana gönül verip borçlu çıksam da,
Meslek edinmişim seni sevmeyi.

03.03.2005

Ozan Bindebir

Meşhur Yemekler Destanı

Yurdumun şu güzel yemeklerini
Bir yesem bir yesem bir daha yesem
Tatlı, pasta, kete, çöreklerini
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Adana
Adana Kebabı, Bamya Dolması
Analı Kızlı'sı, Yüksük Çorbası
Fellah Köftesiyle meşhur Sıkma'sı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Adıyaman
İçli ve Çiğ Köfte hoş Basalla'sı
Cılbırı, Pestili, Şillik Tatlısı
Adıyaman Kebap, meşhur Tavası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Afyonkarahisar
Afyon'da Sakala Çarpan Çorbası
Göce Köftesi'yle hoş Tarhanası
Bir Afyon Kebabı, bir Şakşuka'sı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Ağrı
Hengel'i, Kuymağı ve Erişte'si
Haşıl ve Hasude çok özel besi
Abdigor denilen Ağrı Köftesi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Aksaray
İnceelek Tatlı doldursa kabı
İkram eden kapar büyük sevabı
Hasandağı Testi, Tulum Kebabı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Amasya
Amasya Çöreği, Göbek Dolması
Nefis çeker amma zordur bulması
Ekmek doğramaya Helle Çorbası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Ankara
Alabörtme, Calla, Çoban Kavurma
Ankara Tavası, Uruş Kapama
Orman Kebabı'yla pişkin Bazlama
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Antalya
Antalya Usulü Kabak Tatlısı
Oğlak Tandır var ki en kıymatlısı
Hele Zeytinyağlı Yaprak Sarması
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Ardahan
Ardahan Kaşarı, Evelik aşı
Helvası, kuymağı, bir de Bozbaş'ı
Meşhur doğal balı, kızarmış pişi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Artvin
Artvin'in Kuymağı, Mısır Ekmeği
Kaygana yanında bir Laz Böreği
Dereden benekli alabalığı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Aydın
Çine Köfte ile alsam Bolama
Ya Ayran Böreği, ya Yuvarlama
Çingene Pilavı çeksem soluma,
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Balıkesir
Ya Tavuklu ya da Saçaklı Mantı
Sakın ha yanmasın Sura'nın altı
Keşkeği severim olmazsa katı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bartın
Yumurtalı İsbut, Kabak Burması
Pirinçli Mantı'yla Pumpum Çorbası
İlçe Amasra'nın var Salatası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Batman
Kaburga Dolması, Tandır Ekmeği
Büryan Kebabı'yla bir Şam Böreği
Batman İçli Köfte okşar yüreği
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bayburt
Bayburt'ta 'Tel Helva getirin' desem
Ya Kesme, ya Tatlı Çorba istesem
Bayburt Tava, Haşıl, Galacoş yesem
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bilecik
Bilecik'e gitsem yesem güveci
Bıldırcın Kebabı başların tacı
Bir de rast gelirsem Büzme Tatlıcı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bingöl
Bingöl'e varınca Gömme Yemeği
Tereyağla ayran, Keldoş Ekmeği

Kolları sıvasam, açsam bileği
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bitlis
Bitlis Köftesiyle bir de Şemşipek
Hıngel, Büryan Kebap, var ise Keşkek
O yöreye mahsus güzel çökelek
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bolu
Aşçılar diyarı Bolu'ya varsam
Abant Kebabını sofrada görsem
Mengen Pilavını yufkaya dürsem
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Burdur
Dirmil Kebabıyla Testi Kebabı
Hem günahı bana hem de sevabı
İncir Dolma Tatlı doldursa kabı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Bursa
Buradiye Çorba içsem iki kap
İnegöl Köftesi, İskender Kebap
Dalsam tatlılara, gelmese hesap
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Çanakkale
Ovmaç Çorbasıyla, İncir Dolması
Börülce Köftesi, Basma Helvası
Patlıcan Kapama, Matiş Tatlısı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Çankırı
Çankırı'da İnce Ekmek Muskası
Tarhanası ile Toyga Çorbası
Hameyli Tatlısı tatlının hası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Çorum
Lahmacun, baklava, Çorum Döneri
Zeytinyağlı Sarma usta hüneri
Mantısı, Pidesi, hoş İskenderi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Denizli
Kuyu Kebabıyla ver Arabaşı
Gözlerim görünce oluyor şaşı
Cızlama, Cerpleme, şu Çaput Aşı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Diyarbakır

Kaburga Dolması olsun her güne
Ciğer Kebabıyla salın sürgüne
Bir Cartlak Kebabı, bir de Meftune
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Düzce
Düzce'de Cevizli Karalahana
Sebzeli olunca hele Kaygana
Kırlangış Çorbası, Kaşık Makarna
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Edirne
Ünlü Beyaz Peynir, Ciğer Sarması
Mavzana, Tarhana, Badem Ezmesi
Deva-i Misk, Lokma, Gazi Helvası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Elazığ
Elazığ'da meşhur Cevizli Sucuk
Borani var ise gerekmez cacık
Bir de Harput Köfte olsa azıcık
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Erzincan
Kahküllü Pilavı, Yaprak Sarması
Ketesi, Keşkeği, meşhur Çorbası
Kelecoş, Kaygana, Kuzu Dolması
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Erzurum
En başta istenir bir Cağ Kebabı
Kapanmamış Çiriş ile hesabı
Erzurum Ketesi yapsa erbabı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Eskişehir
Arnavut Böreği, bir de Dızmana
Beğenmezsen bağır çağır kız bana
Göceli Çorbanın aslı Tarhana
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Gaziantep
Fıstıklı Baklava Antep usulü
İçinde fıstığı kendi mahsulü
Hele Beyran Çorba, Antep'in gülü
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Giresun
Giresun Simidi, Hendek Çorbası
Kahvaltıda Yağlaş, Darı Helvası
Kirazı, fındığı hasların hası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Gümüşhane
Gendime Pilavı, Kartol Yahnisi
Fındıklı Un Helva, Fışkıl Tatlısı
Bedavaysa gelsin en fiyatlısı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Hakkâri
Getir Yumurtalı Siyabo, desem
Doleme, Köftesir, Tarhana yesem
Tandır ekmeğiyle Bal da istesem
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Hatay
Hatay, Kağıt Kebap, o yoksa Tepsi
Tatlısı, Helvası güzeldir hepsi
Zahter Salatası kışkırtır nefsi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Iğdır
Omaç Helvasıyla Tavuk Şorvası
Sevgili dudağı Iğdır Kaysısı
Taş Köfte, Bozbaş, Fetir Tatlısı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Isparta
Güller Şehrindeki Zıplak yemeği
Bakla Boranisi, Yufka ekmeği
Banak, Şalgam Aşı, Yalvaç Keşkeği
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

İstanbul
İstanbul'da yenir Bademli Pilav
Karaköy Simidi tam yenecek tav
Kanlıca Yoğurdu avlanacak av
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

İzmir
İzmir'de yenmez mi Şevketi Bostan
İzmir Bombasını uzak tut dosttan
Boyoz ile Gevrek, kıymetli tosttan
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kahramanmaraş
Al Maraş'ta Maraş Dondurmasını
Maraş Köftesini, Tarhanasını
Unutmak olur mu Et Tavasını
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Karabük
Karabük'te olsam istesem Zerde
Böylesi bir lezzet nerde var nerde

Safranlı Pilavı devadır derde
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Karaman
Arabaşı Çorba, Bıldırcın Dolma
Zerde Tatlısıyla, Köfte Çullama
Kimse dokunmasın benim Calla'ma
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kars
Ekşili Et, Sulu Köfte, Feselli,
Kaşarı, Ketesi etmez teselli.
Tandırda Kaz Çekme tadı besbelli
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kastamonu
Kuyu Kebabıyla bir de Banduma
Şimit Tiridiyle alsam Mıhlama
İncir Dolmasından önce Pastırma
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kayseri
Kayseri'de yese idim Yağlama
Dana eti özel yapım pastırma
Kayseri Mantıyı hiç unutturma
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kilis
Ekşili Malhıta, Kilis Tavası
Bulamaç, Gerebiç, Burma Tatlısı
Haytayla, Peynirli İrmik Helvası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kırıkkale
Kırıkkale'de var Un Tarhanası
Madımak yemeği hasların hası
Sarığı Burması, Keskin Tavası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kırklareli
Labada Borani, bir de Papara
Tas Kebabı ile yesem Kupriva
Papaz Yahnisiyle Tavuk Kapama
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kırşehir
Topalak Çorbası, Düğür Çorbası
Çullama Yemeği, yemeğin hası
Çirleme, Pekmezli Pelte Tatlısı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kocaeli

Meşhur Kocaeli Pişmaniyesi
Kandıra'nın Mancar içli pidesi
Alabalık görse garip midesi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Konya
Konya'nın ünlüsü ilk Etli Ekmek
Fırın Kebabına verilir emek
Zerde tatlı, Tirit etli hoş yemek
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Kütahya
Dolamber Böreği, Cimcik Mantısı
Haşhaşlı Gözleme, Yufka Tatlısı
Ilıbada Otu Yaprak Dolması
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Malatya
Geleli Kebabı, İçli Köfteyi
Ekşili Köfteyi, bir de kömbeyi
Yumurtalı Kebap ve Çiğlemeyi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Manisa
Manisa Kebabı, Simit Ekmeği
Kapama Pilavı, Mantar Böreği
Kula Güveciyle bir de Keşkeği
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Mardin
Mardin'e özgüdür güzel Sembusek
Kıtel, Iğrok, İçli Köfteden yesek
Kaburga Dolması bile istesek
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Mersin
Tarsus Şalgam Suyu, İçli Köftesi
Tantuni, Batırık, Yüksük Çorbası
Tarsus Kebabıyla hoş Cezeryesi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Muğla
Sulu Muğla Kebap, Milas Çaykama
Muğla Saraylısı, Köfte, Döş Dolma
Arapsaçı denen meşhur Kavurma
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Muş
Mırtöge, Hez Dolma, Çorti, Keşkeği
Kırçikli Dolması ve Cavbeleği
Muş Köftenin adı Hafta Direği
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Nevşehir
Nevşehir Tavası, Testi Kebabı
Yanına yakışır duble Şarabı
Yiyip içmenin yok günah, sevabı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Niğde
Mazatlı Köftesi, Niğde Tavası
Söğürme, Pirinçli Elma Dolması
Niğde Tarhanası, etli Bamyası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Ordu
Taze Bezelyeden var Kayganası
Galdirik denilen ot Kavurması
Yanında Fındıklı bir Un Helvası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Osmaniye
Etli Sac Kömbesi, Tırşık Çorbası
Köy Tavuğu Dolma, Zorkun Tavası
Gâvurdağı denen hoş Salatası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Rize
Çayeli Fasülye, Korkoto Çorba
Laz Böreği ile Rize Kavurma
Rize Pidesiyle bir de Mıhlama
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Sakarya
Islama Köftesi, Gürcü Sarması
Çerkez Tavuğuyla Abhaz Pastası
Cevizli Lokumu, Köpük Helvası
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Samsun
Çakallı Menemen, Samsun Simidi
Oymaağaç Kebap, bir Kaz Tiridi
Bafra Nokulundan kesmem ümidi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Şanlıurfa
Zingil, Şıllık, Hırtlek tatlı çeşidi
Sevdiğim Lahmacun, Ciğer Şiş idi
Üzlemeli Pilav başka iş idi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Siirt
Kuzu Büryan Kebap, Kitel Köftesi
Perde Pilavıyla var Asidesi

Varakkaak Tatlı, hoş Maklubesi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Sinop
Sinop'un Nokul'u, bir de Katlama
Kaşık Çıkarması, meşhur Islama
Sırık Kebabı'nı sakın atlama!
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Sivas
Divriği Pilavı, Patlıcan Pehli
Kalbura Bastı'yı yaparsa ehli
Katmeri, Kebabı, bir de Hingel'i
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Şırnak
Perdepilav badem ile bezendi
Şımşıpe yapmaya usta özendi
Şırnak'ta yenilir Hekeheşandi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Tekirdağ
Tekirdağ Köftesi, biraz Cizleme
Peynir Helva Tatlı, bir de Akıtma
Kaçamak, Höşmerim, alsam Bulama
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Tokat
Badı, Yoğurtmacı, Tokat Yağlısı
Tokat Çökeleği, Çerkez Mantısı
Tokat'ın Kebabı, bir de Hellesi
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Trabzon
Akçaabat Köfte, Sürmene Pide
Hamsiköy Sütlacı istiyor mide
Kaygana, Kuymağı gelse yiğide
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Tunceli
Zerefet, Patila, yanında Kavut
Pancar, Kabak Tatlı, diğeri de Dut
Aşure, Patila bir de Sirekurt
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Uşak
Tarhana Çorbası, yanında Keşkek
Uşak'ta kebabın adıdır Çömlek
Ciğer Sarma İle Döndürme Börek
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Van

Keledoş, Sengeser bir de Pestili
Etsiz Kürt Köftesi, Gülün Reçeli
Tandır Balığında yutarsın dili
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Yalova
Ekşili Köfteli Bamya Yemeği
Böğür, güzel yemek, çoktur emeği
Yalova Kebabı açar dimağı
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Yozgat
Tandır Kebabıyla, Ayva Basması
Sütlü Kabak, Helle, Topak Çorbası
Arabaşı, Gilik ve Bazlaması
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

Zonguldak
Bindebir hayalen yedin, gizleme
Tenekede Tavuk, Tirit gözleme
Beyaz Baklavayla sacda Cizleme
Bir yesem bir yesem bir daha yesem

*
Not: Bu şiirimde 81 İlimizde yapılan meşhur yemeklerden bahsederek bir "Yemek Destanı" şiir oluşturmaya çalıştım. Ayrıca 81 ilimiz alfabetik sıralı olarak yazılmıştır.

Ozan Bindebir

Metheyleme!

Bülbülü derde düşürür, gülü bana metheyleme!
Toprağı alır götürür, seli bana metheyleme!
Sanma değeri kaybolur, her nereye düşse bile;
Altın her zaman altındır, pulu bana metheyleme!

Fatura halk'a kesilir, hırsızlar uzağa kaçar,
Yoksulların ah çekişi, yüreğime yara açar.
Yumurta yapmayan tavuk kümesten kümese uçar;
Üstünde horoz yatarken, fol'u bana metheyleme!

Aydınlığa çıkmak için nice bedeller ödenir,
Nice kalemler kırılır; "bu defa son olsun" denir.
Alavere dalavere, hep yoksulun hakkı yenir;
Hakkı, hukuku bilmeyen kulu bana metheyleme!

Bindebir'im haram yemem, helâl lokmamı çaldılar.
Sömürücü asalaklar, bizi kaz gibi yoldular.
Menfaat ortak olunca, vekiller birlik oldular;
Emekçiler sefâlette, solu bana metheyleme!

26.05.2003

Ozan Bindebir

Mevsimlerin Kavgası

İlkbahar demiş ki:
Tabiat canlanır ben geldiğimde.
Karlar erir, havalar ısınır, güneş kendini gösterir.
Canlanır börtü böcek.
Her güzellik bana benzetilir.
Ben en güzel mevsimim.

Yaz, cevap vermiş hemen:
Ben geldiğimde senin pabucun dama atılır.
Güneş daha bir sıcaktır.
Günler daha bir uzun.
Her iş yetişir, yapılır, biter.
Arılar uçuşur, çiçek toplar bal yapar.
Ekinler hasat edilir.
Bereket ayları bende gizli…
Ben en güzel mevsimim.

Sonbahar hemen atılmış:
Ben olmasam;
İnsanlar, bütün canlılar kışa nasıl hazırlanırlar?
Aşıklar nasıl hüzünlenir,
Şiirler nasıl yazılır?
Şarkılar nasıl daha duygulu söylenir?
Ben en güzel mevsimim.

Kış, biraz alınarak cevap vermiş:
Her mevsim kendince güzel…
Ben geldiğimde, beyaz gelinlik içinde taze gelin gibi gelirim.
Beni her gören çocuk sevinir.
Karlar yağmasa, nasıl kar topu oynar çocuklar?
Nasıl kayak yapılır?
Sonra, toprağı kabartırım ki, bereket olsun.
Yorgan olur ekinleri soğuktan korurum.
Asıl en güzel mevsim benim.

Ozan Bindebir

Mey Sunsun Saki

Hak vaki olursa aslıma döner,
Ben de eller gibi toprak olurum.
Bacasız odada ışığım söner,
Güneşli dünyada otlak olurum.

Her yaşama sebep var bir bahane,
Anlatsam ne anlar bundan zamane.
Bakarsın üstüme düşer bir dane,
Belki buğday veren başak olurum.

Anladım dünyanın hiç derdi bitmez,
Gayri zalim zulmü gücüme gitmez.
İki metre toprak neyime yetmez,
Kirlenmiş dünyadan uzak olurum.

Bindebir dünyada değildir bâki,
Beden toprak olur, görünür hâki.
Kafamın tasında mey sunsun saki,
Ben de muhabbete ortak olurum.
*
Açıklamalar:
Otlak: Hayvan otlatılan yer; salmalık, yaylak, mera, yaylım
Bahane: Bir şeyin gerçek sebebi gizlenerek ileri sürülen uydurma sebep; mazeret.
Zamane: İçinde bulunulan zaman, dönem.
Dane: Kuş yemi, buğday gibi tahılgiller.
Başak: Arpa, buğday, yulaf vb. ekinlerin tanelerini taşıyan kılçıklı başı
Bâki: Ölümsüz, kalıcı olan
Hâki: Toprak rengi
Saki: İçkili toplantılarda içki dağıtan kimse.

Ozan Bindebir

Muhannet Gözlerim

Ne haldeyim hiç yok mudur haberin?
Ağlasana ey muhannet gözlerim.
Yandı bitti, kebap oldu yüreğim,
Ağlasana ey muhannet gözlerim.

Bir sevdiğim vardı artık bakmıyor,
Kül olmuşum, ateş beni yakmıyor.
Kurudu gözyaşım damla akmıyor,
Ağlasana ey muhannet gözlerim.

Sen idin vefasız o yâre bakan,
Yüksel'i kor gibi ateşe yakan…
Lüzumsuz yerlere boşalıp akan,
Ağlasana ey muhannet gözlerim.

13.11.1997

Ozan Bindebir

Muhtaç (15 Heceli Çapraz Kafiye)

Dünyaları ekip biçsen, dane saman bir yerde
Ekip biçen tüm insanlar yine harmana muhtaç.
Yem yedirsen su içirsen hayvana her seferde
Bakarsın ki işkembesi kuru samana muhtaç.

Akan suya setler çeksen, sızar yolunu bulur
Eğlenecek bir yer arar, sular ummana muhtaç.
Bir ummanda gemi olsa, bir gün bir tufan olur
Sığınacak mekân arar, o da limana muhtaç.

Yaz dediğin çabuk geçer, tabiat çırılçıplak
Güz ayında dağlar üşür, bir boz dumana muhtaç.
Ömür dersin o da biter, gâh karadır gâhi ak
Her yol yokuşa çevrilir, insan dermana muhtaç.

Bu Dünya'da her tür insan yaşar doğaldır elbet
Lâkin insanlık dediğin yine akmana muhtaç.
Bilim vardır, sanat vardır; olsa da ilelebet
Akademik bir düzeyde bilge uzmana muhtaç.

İnsanoğlu gezer durur, Dünya'nın her yanını
Yedi yıldız otel yapsan bekler mihmana muhtaç.
Gökyüzünde uçar gelir, beklersen zamanını
Demir kanat; bir benzine bir de uçmana muhtaç.

Kaç din, mezhep, kaç tarikat her gün verir beyanat
Özü nedir bilinmez ya hepsi Rahman'a muhtaç.
Cennet için arsa satar, bir de verir teminat
Halka talkın verir amma kendi imana muhtaç.

Bindebir'im iyi düşün! Hava, suyu, ateşi
Yerküremiz görünüşte yedi katmana muhtaç.
Altı günde yaratırken unutmuşlar Güneş'i
Anlaşılan Tanrı bile demek zamana muhtaç.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Umman: Okyanus
Akman: Bozulmamış, saf ve temiz hâlini koruyan.
İlelebet: Sonsuza değin, sonsuzluğa kadar; sürgit.
Mihman: Misafir, konuk.
Uçman: Pilot
Beyanat: Demeç, bildiri.
Teminat: Güvence
Talkın: Öğüt, telkin.

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Murabba Satranç

Meydanda kaldım / aşkınla soldum / bir gonca güldüm / fuldan sayarlar (a)
Aşkınla soldum / bir gonca güldüm / fuldan sayarlar /duldan sayarlar (a)
Bir gonca güldüm / fuldan sayarlar /duldan sayarlar /zuldan sayarlar (a)
Fuldan sayarlar /duldan sayarlar /zuldan sayarlar / çuldan sayarlar (a)

Farzet ki bir gün /olsam da sürgün/ herkeste her gün / mihman kalınmaz (b)
Olsam da sürgün / herkeste her gün / mihman kalınmaz / uygun bulunmaz (b)
Herkeste her gün / mihman kalınmaz / uygun bulunmaz / kıymet bilinmez (b)
Mihman kalınmaz / uygun bulunmaz / kıymet bilinmez / puldan sayarlar. (a)

Bıktım zalimden / korkmam ölümden / gel tut salımdan / bitsin fakirlik (c)
Korkmam ölümden / gel tut salımdan / bitsin fakirlik / oldum kabirlik (c)
Gel tut salımdan / bitsin fakirlik / oldum kabirlik / tek Bindebir'lik (c)
Bitsin fakirlik / oldum kabirlik / tek Bindebir'lik / kuldan sayarlar. (a)

Kalıbı: müstef'ilâtün müstef'ilâtün müstef'ilâtün müstef'ilâtün
– – . – – / – – . – – / – – . – – / – – . – –

Dörtlüklerdeki parça numaraları:
1 2 3 4
– – – –
2 3 4 5
– – – –
3 4 5 6
– – – –
4 5 6 7
– – – – şeklindedir.

21.08.2017

Açıklama: (TDK Sözlük)
Ful: Taşkırangillerden, birçok türü bulunan ağaççık ve bunun güzel kokulu beyaz çiçeği
Zül: 1. Alçalma, düşkünlük 2. Ayıplanacak şey

Ozan Bindebir

Muradımı Versene (İçuyaklı Ters Zincirleme)

Görsene sevdiğim berbat halimi
Başını çevirip beni görsene
Sarsana sarılıp tutup belimi
Döşünü döşüme verip sarsana

Yanarım aşkına içer kanarım
Dönerim pervane olur yanarım
Sönerim yandıkça küle dönerim
Yanmadan yâr muradımı versene

Anarım maziyi kendim kınarım
Sınarım özümü tekrar anarım
Çınarım zanneder gücüm sınarım
Bindebir'i gülüm deyip dersene

Ozan Bindebir

Musa Eroğlu'na

Ey koca yürekli Musa Eroğlu!
Toros Dağlarının özü var sende.
Kumaçukuru'ndan Musa'nın oğlu,
Öyle bir babanın tözü var sende.

Âşık olan anlar böyle bir hâlden,
Cahiller anlamaz yüz bin misalden,
Nasiplenen çoktur o nur cemâlden,
Hikmet-i Hüdâ'nın yüzü var sende.

Duyurdun Tahtacı Türkmen soyunu,
Geç öğrendin güzellerin huyunu,
Övdün nicesinin servi boyunu,
Yüzlerce güzelin nazı var sende.

Bazen "Ayşe'm" dedin bazen "Mihriban"
Aşk olduğu yerde olmuyor isyan.
Yıkıldı, üzüldü her birinde can,
Geçmeyen ince bir sızı var sende.

Çoşkun akan selde, baharda yazda,
Âşığa saygıda, aşka niyazda,
Pınar başındaki gelinde kızda,
Karacaoğlan'ın sazı var sende.

Seni dinler oldu şu koca Cihan
Sanatına hayran olmuşuz inan!
Sohbete gelince öyle nüktedan,
O Ahî Evran'ın sözü var sende.

Sevgiye inanmış yüreğin umman;
Ozanın hasısın sen büyük Ozan!
İlden il'e gezen Natık-ı Kur'an,
Yunus, Hacı Bektaş tezi var sende.

"Demokrasi ister sağı, solu da"
Diyerek gezersin karda, doluda.
Trakya'da, bütün Anadolu'da;
Mustafa Kemal'in izi var sende.

Kim ne derse desin yapılır yorum,
Şu an gözyaşımdan ıslanıyorum.
Vallahi biraz da kıskanıyorum,
Bindebir Ozan'ın gözü var sende.

*
Not: Musa EROĞLU Üstadımıza, O Büyük Ozan'a ithaf olunur.

Ozan Bindebir

Musammat Koşma

Dudakların kiraz, gerdanın beyaz
Her mevsim bahar, yaz; değmemiş ayaz
Şahından da şahbaz, bu ne cilve naz?
Söyle hele biraz, fettan mısın sen?

Göğüslerin serkeş, füzelere eş
Cemalindir güneş, yandığım ateş
Benim ile gündeş, huriye benzeş
Padişaha kardeş, sultan mısın sen?

Yaz ayları Temmuz, işmarın rumuz
Gördüm iki omuz; iki ayrı muz.
Ata vurdum mahmuz, girmeden domuz!
Kalçaların karpuz, bostan mısın sen?

Saçların sırma tel, sanma ki hezel
Karınca gibi bel, ipek gibi el…
Verebilsem bedel, en az beş düvel
Söyle bana güzel, şeytan mısın sen?

Kaşların gergin yay, gözler yıldız, ay
Aklımı ettin zay, sanma ki kolay.
Yazsam geçer üç ay, vay babam vay vay!
Bindebir'e olay, destan mısın sen?

22.08.2017 – (6+5)

Açıklamalar (TDK Sözlük)

Şahbaz: Çevik ve becerikli
Fettan: Gönül ayartıcı, cilveli
Serkeş: Kafa tutan, başkaldıran
Gündeş: Aynı günde olan
Benzeş: Birbirine benzeyen, aralarında benzerlik bulunan, müşabih, nazir
İşmar: El, göz veya baş ile yapılan işaret
Rumuz: Simge
Mahmuz: Çizmenin, potinin arkasına takılan ve binek hayvanlarını dürtüp hızlandırmaya yarayan demir veya çelik parça
Hezel: Şaka, alay, mizah
Bedel: Değer, fiyat, kıymet
Düvel: Devletler

Ozan Bindebir

Musammat Semaî

Yolda yaya, dokuz aya
Bu dünyaya gelemedim.
Geldim güya, bir dak'kaya
Doyasıya gülemedim.

Yollarım dar, dağlarım kar
Her yaz bahar, diyar diyar
Gezdiğim var, bana uyar
Bir sadık yâr bulamadım.

Yanağı al, dudağı bal
Bir gonca gül, bir ince bel
Bir tatlı dil, bir pamuk el
Böyle güzel alamadım.

Bu kaderim, bu kederim
Duy ne derim, yüzün derim
Bindebir'im, yan ciğerim
Çok isterim, ölemedim.

Ozan Bindebir

Mutlu Ol Yar

Sendin iki cihan varım
Sendin benim diğer yarım
Dolup dolup dert pınarım
Taştığında mutlu ol yar

Sevdiğimi bile bile
Beni koyup gittin ele.
Bağrım yanıp derdin ile
Piştiğinde mutlu ol yar

Gözyaşlarım pınarından,
Uçurumun kenarından,
Güz yaprağı çınarından,
Düştüğünde mutlu ol yar

Yüce dağın bitmez karı,
Tez ölür bal yapan arı.
Sarı güneş mor dağları,
Aştığında mutlu ol yar

Bindebir'im tüm varımı,
Terk eyleyip diyarımı,
Şu yad eller mezarımı,
Eştiğinde mutlu ol yar

04.04.2016

Ozan Bindebir

Mutluluk

Mutluluk ararsan yanı başında,
Arama; parada, pulda değildir.
Elbise giyersin; senin dışında
Pembede, beyazda, alda değildir.

İmkânsız beklenti edinme boşa,
Beklenmedik haller getirir başa.
İstersen az yaşa, ister çok yaşa;
Mutluluk yaşanan yılda değildir.

Gelecek gelmeden hayaller kurma,
Geçmişe bakarak kafanı yorma!
Sen şu anı yaşa, bekleyip durma,
Mutluluk başka bir yolda değildir.

Yemek içmekte bir damak lezzeti,
Mutluluk kaynağı sanma nimeti.
Sen kendini yersen, neylersin eti?
Tereyağı, kaymak, balda değildir.

Doğruların sensin, yanlışın sensin
Kim kime benzer ki; ayrı bedensin.
Kimseye özenme; hata edersin
Sen yine sendesin, elde değildir.

Yüksel kendini bul, kendi özünde,
Dünyaya bakışın kendi gözünde.
Kendi hakikatin kendi sözünde,
Sözlerin yürekte, dilde değildir.

05.04.2000

Ozan Bindebir

Muzaffer Başkomutan

(İstidrâk Sanatı- Zü'l metali Gazel)

Ey devletli Sultanım, öğrendim silsileni
Gizlemeyi bilirsin, ne yapsan da aleni.

Gürcü Bagratuniler Osmanlı'ya direndi,
Nerden bileceklerdi; gün gelir olur kendi.

Meğer oradan gelir Osmanlı hayranlığın;
Ne kudretli adamsın, şişince ayranlığın…

Bakatoğullarından dedeniz Koca Teyyup
Gelmiş ya Potamya'ya, Batum'u orda koyup.

Ya siz gelmeseydiniz, ne olurdu halimiz?
Dinden ayrı kalırsa; ne yapar ahalimiz?

Yahudi Nili derler, eşinizin ninesi,
Bu sayede toplandı; Hükümet kabinesi.

Bu milleti boş ver sen, Türk'e karıştı Nili,
Bak sizin sayenizde şimdi oldular millî.

Bu ne görev aşkıdır, gerisi şöyle dursun
Görev gereği ise, Papaz bile olursun.

Vatan için hapiste dört ay Pınarhisar'da;
Sen çok zeki insandın, ondan kaldı hasar da…

Neslimiz sürsün diye istedin üç çocuğu,
Bir hayırsever verir, elbette bir kocuğu.

Hayran hayran bakmıştık, dediğinde "van münit! "
Anladık ki basmıyor, itin kuyruğuna it.

Irkçılık kötü şeydir; "Türk" demeye utandın,
Ne anlamı vardı ki, her gün okunan and'ın?

Hakikat sözlerine çoğu diyormuş: Yalan
Güya yaptı diyorlar, her tarafta bir talan.

Hizmet verdin ülkene, yıprandın ömür boyu,
Zengin olsan suç mudur, hem de aile boyu.

Çok büyük hoşgörün var, tanısan da arsızı
Ayakta karşılarsın; namussuzu, hırsızı.

İnsanlar seni sevdi, zor olsa da geçimi
Varsın hile desinler, kazandın ya seçimi.

Bir ülkenin kaderi, dosya dosya masanda,
Başkomutan oldun ya, savaş kazanmasan da…

On beş sene içinde oldun asrın lideri,
İleri herkes gider, önemli olan geri.

Muhalefet her zaman sana olsa da beis
Kefen giyen dostların sana dediler: Reis!

Askerlikte ustasın; her asker bunu bilir,
Süvariye ders verdin; ata nasıl binilir.

Büyük bir cesaretle teröriste saldırdın,
Süleyman Şah kabrini, bir gecede kaldırdın.

Öyle saf gönlün var ki, gelen seni kandırdı,
"Ülke yararı" deyip, nasıl da inandırdı.

Ne istese verirdin, sonra paralel çıktı
Senden de utanmadı, etrafı yakıp yıktı.

Bütün sırrı faş edip, dört bir yana saçsan da
Halkını siper ettin, sen otelden kaçsan da.

Bak şimdi yalan oldu; Ergenekon'la Balyoz
Çokta kötü değilmiş, seni kurtardı balyoz.

İnsanlar dine döndü, terlik ile fes ile
Çar çabucak hallettin, kalmadı bir mes'ele.

Dünyadaki liderler, karşına çıkmıyorlar
"Parmağım kopar" diye, elini sıkmıyorlar.

Yirmi Bir'inci asrın, ilk çeyreği; Yirmi Üç
Hedefiniz şeriat, engel değil hiçbir güç.

Sana hayran olana, diyorlarmış: "yalaka"
Böylesi inkârcıya, elbet lazım falaka…

Sen ne adil insansın, adalet dudağında
Tek başına becerdin, tarihin bu çağında.

Yüce Atatürk bile, sen gibi yapamadı
Adaletten, hukuktan bir yana sapamadı.

Fazla dikkate alma, bu garip Bindebir'i
Konuşur durur işte, bir ileri bir geri.

09.10.2016

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Mümkün Değil

Bir çıkmaza attın beni,
Çıkamadım mümkün değil.
Bu gönlümü bir mahpusa,
Tıkamadım mümkün değil.

Dua oldu ismin bana,
Beni gören şahit buna.
Bakıp durdum her gün sana,
Bıkamadım mümkün değil.

Gözyaşımı döküp durdum,
Suratımı yıkıp durdum.
Bu kaderi çekip durdum,
Yıkamadım mümkün değil.

Deli oldum yana yana,
Silah çektim tatlı cana.
'Üzülürsün' diye bana,
Sıkamadım mümkün değil.

07.12.1997

Ozan Bindebir

Müselsel Gazel (Sicilleme)

Uyan! Dedim uyanmadın, yat uyanma ey millet!
Uyuyanı uyarırlar, lâkin gider memleket.
Dini nasıl kullanıyor, kirletiyor siyaset,
Dindarlığın buysa senin, sen bu yola devam et!
İhaleler yandaşlara, paylaşılır ganimet
Göremeyen kördür artık, varsa biraz feraset.
Üretim yok, çok şey ithal, tek taraflı ticaret
Ekonomi dibe vurmuş; Saraylarda ziyafet.
Emekçiler çalışırlar, yine aynı sefalet
Baktım işten geliyorlar, çoğu canlı iskelet.
Uçan saray, kaçan gemi, kaç ülkeye ziyaret
Gören gözü kör ediyor, kör olası cehalet.
Bilimdışı eğitime hız verirken hükümet,
Nasıl olur çağdaşlıkta dünya ile rekabet?
Yobazların bir düşü var, huri dolu bir cennet
"Namaz kılıp, oruç tut ki, gelsin cennet ha gayret!"
Yobazların arzusudur; "geri gelsin hilafet"
Emperyalist oyunudur; "çıksın birkaç eyalet"
Dış siyaset dedikleri baştanbaşa rezalet,
İçeride yapılıyor boş sözlerle hamaset.
"Yürütme"yi yürüttüler, "yargı" aldı müebbet
"Ordu", "polis" özel asker, bu da ayrı maharet…
Hani Başkan olduğunda kalkacaktı vesayet,
Memleketi bitirdiler, dış güçlerden şikâyet?
Egemenlik tek kişide, ağır basar keyfiyet…
Zamanında vermeseydin, çok mu battı hürriyet?
Bir kez düşün, vatanına bu kaçıncı hıyanet?
Demokrasi can çekişir, çoktan öldü adalet.
İki dudak arasında, koskocaman bir devlet
Bu nasıl bir aymazlıktır, bu ne yaman bir gaflet.
Bindebir'im kafa yorup, eylesen de kasavet,
Bu ülkede görülmüyor, yaşanmadan vahamet.

25.02.2019 - (4+4+4+3)

Ozan Bindebir

Nafile

Yiğitler yetişir aslan yürekli,
Bir uyuz çakala boğduramazsın!
Kâinat kendince döner sürekli,
Güneşi batıdan doğduramazsın!

Namerde fırsattır, merdin darlığı
Her türlü beladır riyakârlığı…
Tabiatta yoksa Hakkın varlığı,
Bir damla yağmuru yağdıramazsın!

Ne yapsan kavurga istermiş kursak,
Karaya ak desen olmuyormuş ak.
Minareye döndü, elinde mızrak
Ne yapsan çuvala sığdıramazsın!

Benim daram ile benden ağırsın,
Yoksul feryadına körsün, sağırsın.
İnsanı sömürür, koyun sağarsın
Tekeden köremez sağdıramazsın!

Gözüm yoktur malda, mülkte, parada
Kurşun yüreğimde, hançer yarada…
Kaybedecek neyim kaldı şurada,
Bindebir'e boyun eğdiremezsin!

03.02.2015

Açıklama:

Kavurga: Sacda kavrulmuş buğday.
Köremez: Sütün soğukta tutularak donmaya yakın kıvamda çiğ tüketilen hali.

Ozan Bindebir

Namazda (Beyit)

İşyerinde üç vakit Müslümanlar namazda,
Eşek gibi çalışır, şu bizim beynamaz da…

02.04.2013

Ozan Bindebir

Nardugan Bayramı

Türk oğluyum, Türk boyum; Beydili Aşiretim,
Benim öz bayramımı, kim elimden alır kim?

Asırlar öncesinden, atalardan armağan,
Dünyaya örnek olmuş Bayramımız; Nardugan.

Ay Tanrısı Ülgen'e yalvarıp yakardılar,
Güneş'i karanlıktan açığa çıkardılar.

Tanrı Ülgen emretti: "Ayaz Han'ın görevi;
Yoksulları korumak, doyurmaktır ödevi"

"Gün, geceyi yenmeye kavga ediyor" dendi
Yirmi İki Aralık; Güneş, geceyi yendi.

Tam bu günde göründü, ufuklarda dolunay,
Bütün Türkler sevindi; başladı türkü, halay.

Dünyanın merkezinde sayarlardı Akçam'ı
Öyle kutsanmıştı ki, var edendi yaşamı.

Süslediler Akçam'ı, bin bir türlü renk ile
Kopuza eşlik etti, türküler ahenk ile…

Yeni bir yıl başladı, işte yılın ilk günü
En az on gün sürecek, Türklerin toy, düğünü.

"Doğangüneş" demekti; Türk dilinde "Nardugan"
Bir yeniden doğuştu, Türklerde ayan beyan.

Orta Asya Bilgesi, yardımsever Ayaz Han,
Çocuklara hediye verirdi zaman zaman…

Avrupalı tanıdı, Avrupa'da Hun'ları
Atilla'dan öğrendi, bilmez idi bunları…

Kültür Emperyalizmi, her ülkede bir çaba;
Ayaz Ata'nın adı, oldu ya "Noel Baba".

Asla ırkçı değildir, Atatürkçü ülkümüz
"Dünyada barış" diyor, marşımız ve türkümüz.

Bindebir'im aslından nasibini alsana!
Türklüğün(ü) unutursan, hatırlatır el sana!

Ozan Bindebir

Nasıl Anlatayım?

Beni ağlattıkça gönlün hoş olur
Nasıl anlatayım derdimi sana?
Ne söylesem yine sözüm boş olur,
Nasıl anlatayım derdimi sana?

Hasretin sinemi yakıyor sanki,
Oluk, oluk kanım akıyor sanki,
Beynimde şimşekler çakıyor sanki,
Nasıl anlatayım derdimi sana?

Dağlardan yükseğim, göllerden derin…
Alevden sıcağım, yellerden serin…
Sen benim Sultanım, ben bir neferin
Nasıl anlatayım derdimi sana?

Doğmadan ölmüşüm, sen say diriyim
Zarif dilden ince, filden iriyim.
Bir usta âşığın Bindebir'iyim;
Nasıl anlatayım derdimi sana?

30.12.2015

Ozan Bindebir

Nasıl Bayram Edeyim?

İnsan her yönüyle eşit olmadan,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?
İnsanlık alemi huzur bulmadan,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Emekçiler sıksa tutmadı safı,
Zengin minareye buldu kılıfı,
Her yanda ezilen işçi sınıfı,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Kaç türlü nimeti silah ettiler,
Nice Firavun'u İlah ettiler,
İnsan öldürmeyi mubah ettiler,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Çocuk cesetleri gezer sahilde,
Savaş varken kaç ülkede, kaç ilde
Vicdan taşır insan isem bu halde,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Halk içinde canlı bomba patlarken,
Zengin servetini bine katlarken,
Yoksulların sabır taşı çatlarken,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Kadın recmedilir, atılır taşlar,
Allah Allah deyip kesilir baş'lar,
Böyle kaç ülkede kanlı savaşlar,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Afrika'yı görmez oldu Yaradan,
Zenginlerin gözü kalkmaz paradan,
Aç insanlar ölür gider sıradan,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

Güçlülerin gücü oldu adalet,
Ne liyakat kaldı, ne de asalet…
Bindebir'im böyle giderse şayet,
Bu dünyada nasıl bayram edeyim?

05.07.2016

Ozan Bindebir

Nasıl Birlik Olacağız?

Birlik olmak güzel şey de,
Nasıl birlik olacağız?
Senin aklın hep heyheyde…
Nasıl birlik olacağız?

Tehdit eder, duyurursun…
Yandaşını kayırırsın,
Vatandaşı ayırırsın,
Nasıl birlik olacağız?

Mezhepçilik büyük kozun,
Günden güne artar dozun,
Aydınları vurur yozun,
Nasıl birlik olacağız?

Her gerçeği bile bile
Ol diyorsun asimile…
Her günümüz başka çile,
Nasıl birlik olacağız?

Helal bizde, haram sizde
Hainlik var içinizde.
Yürüyoruz başka izde;
Nasıl birlik olacağız?

Sizde para, pul çoğaldı;
Kapınızda kul çoğaldı.
Her alanda zul çoğaldı,
Nasıl birlik olacağız?

Ev sahibi ile hırsız,
Biri arlı, biri arsız…
Ben tutarlı, sen tutarsız;
Nasıl birlik olacağız?

Ne hak kaldı, ne adalet…
Halk'a dersin "illet, zillet"
Böyle gider ise şayet,
Nasıl birlik olacağız?

Bindebir'in emeği zay,
Kısacası budur olay…
Birimiz ok, birimiz yay
Nasıl birlik olacağız?

20.02.2019 – (4+4)
r

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Nasıl Emekçisin?

Halen bilmiyorsan öz sınıfını,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?
Sıklaştırmıyorsan işçi safını,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

Şermaye safında boy veriyorsan,
İpleri elinden koy veriyorsan…
Seni sömürene oy veriyorsan,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

Patronlar yiyorken artı değeri,
İşçiler küçülür, büyür diğeri.
Bu yüzden düşüyor emek değeri,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

Dili, dini, ırkı olmaz emeğin,
Boşa dönen çarkı olmaz emeğin,
Sağcı, solcu farkı olmaz emeğin,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

Sel olup meydana akamıyorsan,
Emeğine sahip çıkamıyorsan,
Bu faşist düzeni yıkamıyorsan,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

Dünyaya ispat et var olduğunu,
Ozan Bindebir'e yâr olduğunu,
Haykır, esir değil hür olduğunu,
Sen nasıl emekçi, nasıl işçisin?

28.05.2018

Ozan Bindebir

Nasıl Güleyim?

Dostlar bana "gül" diyorlar, "gül biraz! "
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?
Kader gülse eder miyim itiraz?
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Ömrüm, yıldız gibi kayıp giderken,
Zalimler mazluma kıyıp giderken,
Kullar kusurumu sayıp giderken,
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Hep titiz davrandım, yine yanıldım,
İçimden oyuldum, dıştan yonuldum.
Hilebazlar hile etti, yenildim;
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Ben yoruldum, deli gönlüm yorulmaz,
Kanlı gözyaşlarım akar, durulmaz.
Yâr dediğim yara açtı, sarılmaz
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

Duvardaki sazım is tutar oldu,
Dokunmadım tele, pas tutar oldu.
Diyorlar "Bindebir yas tutar oldu"
Gönlüm hoş değil ki nasıl güleyim?

11.03.2007

Ozan Bindebir

Nasıl Târif Etsem? (Güzelleme)

Nasıl tarif etsem sevdiğim seni?
Taze açmış gonca güle benzersin!
O şirin sözlerin büyüler beni,
Hoş sohbetli, tatlı dile benzersin!

Sarı saçın rengi açık kestane,
Bakışların beni etti mestane,
Yatsam dizlerine, işte hastane,
Sakın deme: "Yaban ele benzersin!

Randevu istesem, ayın kaçına?
Misafir et beni gönlün içine,
Desem de yakışır tel tel saçına;
Sazımdaki sırma tele benzersin!

Açıldı gerdanın göğsün göründü,
Söyle bu güzellik nasıl korundu?
Sandım İkizdağlar kara büründü,
Kar-beyaz yıkanmış tüle benzersin!

Servetim canımdır, sana ödeyim,
Yâr sana hûri mi, melek mi deyim?
Sana doyamadım, obur mu neyim?
Tereyağı, kaymak, bala benzersin!

Ellerin olup da olma yasaklım,
Aşkına düşeli kalmadı aklım,
Al elma yanaklım, kiraz dudaklım,
Güneşte kızarmış ala benzersin!

Gözlerin yıldızdır, kaşların hilâl,
Güneşi söndürür bu güzel cemâl,
Bu nasıl güzellik, söyle bu ne hâl?
Özel yaratılmış kula benzersin!

Bindebir'i yaktı, kavurdu aşkın,
Seni sevdiğimden olmasın kuşkun,
Kökten filizlenmiş taze bir ışkın,
Boyun bosun servi dala benzersin!

14.04.2006

Ozan Bindebir

Nasıl Yaşamaksa (Taşlama)

Var olanı zalim, şerre
Sata sata yaşıyoruz.
Her gün biraz daha yere
Bata bata yaşıyoruz.

Her olayda vardır rolü,
Kaç yaralı, kaç bin ölü…
Kendi kalemize golü
Ata ata yaşıyoruz.

İhanet var bak vatana!
Ortalıkta bir tantana.
Suçu atıp Kör Şeytana
Çata çata yaşıyoruz.

Egemenlik Mervanlarda
Halk ölüyor meydanlarda.
Bunca aydın zindanlarda
Yata yata yaşıyoruz.

Tanımadık yiğit, merdi
Adam sandık bir namerdi.
Bindebir'im derde derdi
Kata kata yaşıyoruz.

17.02.2016

Ozan Bindebir

Nasihatim Var (Nasihatname)

Dinle oğul sana nasihatim var
Öğüt almayanın gözü yaş olur.
Her insanda olmaz namus ile ar
Kötüler kötüyle arkadaş olur.

Eylemi yanlışın her işi zarar,
Akılda, mantıkta kılmalı karar.
Yumuşak pilavda dişini kırar;
Pirincin içinde beyaz taş olur.

Zalimlerin zulmü yamandır yaman,
Sakın fırsat verme, aman ha aman!
Koyunların günneş tuttuğu zaman,
Bir sürüye uyuz keçi baş olur.

Emek verip çalış, helâlden kazan
Olma insanlığın kuyusun kazan…
Helâl kazancınla kaynarsa kazan;
Yediğin her lokma helâl aş olur.

Kuşlar gökyüzünde temkinli uçar,
Zannetme her insan korkar da kaçar…
Sakın bir insanı bırakma naçar!
Geri döndüğünde çok savaş olur.

Hırsıza, yolsuza hiç güven olmaz,
Rüşvet değil diye selamın almaz.
Kimsenin ettiği yanına kalmaz;
Hakk'ın adaleti pek yavaş olur.

Güzel iş yap lakin bekleme alkış
Bindebir'im böyle olmalı bakış…
Heceler ilmektir, mısralar nakış;
Esere nakşeden bir nakkaş olur.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Günneş: Koyunların sıcak havalarda kafalarını korumak için birbirlerinin gölgesine sığınması olayı. (Günneş tutma – Güneş tutması)
Temkin: Bir işin sonunu düşünerek ölçülü, tedbirli davranma
Naçar: Çaresi olmayan; çaresiz.
Nakkaş: 1- Yapıların duvar ve tavanlarına birtakım resim veya şekillerle süslemeler yapan usta; bezekçi. 2- Nakışçı.

Ozan Bindebir

Nazın Güzel

Gel deyince gelmesen de,
Nazın güzeldir sevdiğim.
Hayalin her gün gözümde,
Yüzün güzeldir sevdiğim.

Çekiyorum hasretini,
Bilmez sanma kıymetini,
Özlüyorum sohbetini,
Sözün güzeldir sevdiğim.

Bir telefon bana yetmez,
Mektup da yaz, özlem bitmez.
Sanki elin kalem tutmaz,
Yazın güzeldir sevdiğim.

Nasıl da yaktın Yüksel'i,
Senin için oldum deli.
Güzelliğin en güzeli;
Özün güzeldir sevdiğim.

13.03.1998

Ozan Bindebir

Nazlı Yar (Cinaslı Zincirbent)

Bir çıkmaza attın ki; yolum düştü bir yara,
Yara bende kaldı da saramadın nazlı yar.
İstedim ki yaramı yine sevdiğim sara,
Sara hastası oldum, yaramadın nazlı yar.

Yarama basmak için tuza çevirdin baz'ı
Bazı bazı dertlendim, böyle geçirdim yazı.
Yazı, kader dediler; derdin çok, mudun azı
Azı dişim sökseler, aramadın nazlı yar.

Bindebir'i bilmezsin, senin derdinle ağlar,
Ağlar örüldü başa, yokluk kolumu bağlar.
Bağlar, bahçeler değil; söndürmez karlı dağlar,
Dağlar sinemi aşkın, göremedin nazlı yar.

26.06.2016

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Yar: Uçurum.
Yaramak: İyi gelmek.
Bazı: Bazen.
Baz: Bir asitle birleştiğinde bir tuz oluşturan madde.
Mut: Mutluluk.
Ağ: İplik, sicim, tel vb. ince şeylerden kafes biçiminde yapılmış örgü.
Dağlamak: 1- Akan kanı dindirmek veya hasta bölümleri ortadan kaldırmak için vücudun bir yerini kızdırılmış bir metal araçla yakmak.
2- Acısı yüreğine işlemek.

Ozan Bindebir

Ne Ayaksınız?

Hiç dokunan yoktur size,
Ulan siz ne ayaksınız?
Diyecek yok keyfinize,
Ulan siz ne ayaksınız?

Eleştiren oldu öcü,
Kimden aldınız bu gücü?
O Fetöcü, bu Fetöcü…
Ulan siz ne ayaksınız?

Sırrın verdi kozmik oda,
Kan içildi, sanma soda.
Hain olmak sizde moda,
Ulan siz ne ayaksınız?

Araştırın solu, sağı
Her yerde Fetö ayağı…
Siyasetin yok mu bağı?
Ulan siz ne ayaksınız?

Lâiklere söverdiniz,
Aydınları döverdiniz,
Fethullah'ı överdiniz,
Ulan siz ne ayaksınız?

Hâkimi siz, Savcısı siz
Yine suçlu biz miyiz, biz?
Vay utanmaz, terbiyesiz!
Ulan siz ne ayaksınız?

Ne istedi, vermediniz?
Hangi sırra ermediniz?
Demek bunu görmediniz,
Ulan siz ne ayaksınız?

İki yüz elli bir şehit,
Dünya buna oldu şahit.
Asker kesmiş IŞİD'li it,
Ulan siz ne ayaksınız?

Ülke yandı cayır cayır,
Araştırın desek "hayır"
Suçsuzu tut, suçlu kayır!
Ulan siz ne ayaksınız?

Öksüz uçtu, Papaz kaçtı
Tamince'ler ölüm saçtı.
Bu ortaklık yara açtı,
Ulan siz ne ayaksınız?

Koca ülke düşmüş derde;
Akar nerde, Fidan nerde?

Gerçeklere gerin perde,
Ulan siz ne ayaksınız?

Kalkışmayla girdik harbe,
Yirmi Temmuz asıl darbe.
Şu Bindebir size der be!
‘Ulan siz ne ayaksınız?’

20.07.2019

Ozan Bindebir

Ne Değişir (Rubaî)

Hiçlik âlemindeyim; ne servetim, ne mevkim…
Ne ihtirasım kaldı; ne üzüntüm, ne zevkim.
Ben yazar ben okurum; yazmasam ne değişir?
Elimde kalem sustu; kırıldı bütün şevkim.

26.08.2015

Ozan Bindebir

Ne Deyim?

O yâr heder olmuş gurbet ellerde,
'Gel' desem de yine gelmez ne deyim?
Aşkımız söylenir oldu dillerde,
'Benim ol' desem de olmaz ne deyim?

Aşk ateşi sönmez oldu özümde,
Yanlışı yok, yalan değil sözümde.
Dünyaya bedeldir benim gözümde,
Akan gözyaşımı silmez ne deyim?

Ne biz kavuşuruz, ne sevdam biter
Ne yangınım söner, ne duman tüter.
Yâre köle olsam götürür satar,
Yüksel'in kıymetin bilmez ne deyim?

01.03.1998

Ozan Bindebir

Ne Fayda

Dünyaya geleli gülmedi yüzüm,
Çileli ömrümden bıksam ne fayda…
Gülümser göründüm, ağlarken özüm
Mutluluk maskesi taksam ne fayda…

Dost bildim yanında yerim olmadı,
Halimden anlayan yârim olmadı,
Taşa tohum ektim verim olmadı,
Uğruna dağları yıksam ne fayda…

Baş verdi sinemde türlü yaralar,
Eller al giyindi, bende karalar.
Varsın vefasıza kalsın buralar,
Gayri yollarına baksam ne fayda…

Bindebir'im boşa yürüdüm, yeldim
Bilmem ki dünyaya ben niye geldim?
Bağrımı döverken sinemi deldim,
Kendimi ateşe yaksam ne fayda…

01.09.2017

Ozan Bindebir

Ne Gerek?

Sevdiğim aşkına düşmüş yanmışım,
Yangını söndürmez suya ne gerek.
Aşkın şerbetiyle sarhoş olmuşum,
İçkiye, mezeye, mey'e ne gerek.

Bitmez sevdan kaldı bana verdiğin,
Aklım baştan aldı tatlı bir dilin.
Canıma ok attı gözün, kirpiğin;
Hançere, silaha, yay'a ne gerek.

Yüksel'i sonunda eyledin âşık,
Bir gün küsüyorsun, bir gün barışık.
Karanlık dünyama olsaydın ışık;
Güneşe, yıldıza, aya ne gerek.

24.06.1997

Ozan Bindebir

Ne Güzel Olmuşsun (Güzelleme)

Ne yer içer beslenirsin?
Kız sen ne güzel olmuşsun!
Sürme çeker süslenirsin,
Kız sen ne güzel olmuşsun!

Gül yüzün görülmek ister
Saçların örülmek ister
Goncalar derilmek ister
Kız sen ne güzel olmuşsun!

Yıldız mısın, güneş misin?
Aslı güzele eş misin?
Yaş yirmi, yirmi beş misin?
Kız sen ne güzel olmuşsun!

Meyve dolu dal gibisin
Renk içinde al gibisin
Sanki doğal bal gibisin
Kız sen ne güzel olmuşsun!

Gerdanın var Ay sarısı
Sandım ki cennet hurisi
Gitti ömrümün yarısı
Kız sen ne güzel olmuşsun!

Bindebir'im özün güzel
O gamzeli yüzün güzel
Kaşın güzel, gözün güzel
Kız sen ne güzel olmuşsun!

20.08.2013

Ozan Bindebir

Ne Güzel Uymuş (Denkleme)

Hakk'ın varlığında vücuda gelmiş
Âşığa da maşuk ne güzel uymuş
Birisi batarken biri yücelmiş
Karanlığa ışık ne güzel uymuş

Sevgi gören deli dahi çıldırmaz
Öz hakkını aklı olan çaldırmaz
Çatalı saplasam suyu kaldırmaz
Çorbaya da kaşık ne güzel uymuş

Sevgisiz büyüyen hizaya gelmez
Annesi gülmeden çocuğu gülmez
Düşeceğim, diye korkusu olmaz
Bebeğe de beşik ne güzel uymuş

Bir bahçeyi bahçe eden bağbandır
Bir âşığı harap eden hicrandır
Derler; Dünya iki kapılı handır
Kapıya da eşik ne güzel uymuş

Bindebir Dünya'dan göçer giderim
Yıldız gibi ışık saçar giderim
Elimde değildir naçar giderim
Nöbetçiye keşik ne güzel uymuş

Ozan Bindebir

Ne Güzelsin (Güzelleme)

Seher vakti yol üstüne,
Çıkan güzel ne güzelsin.
Saçlarını bel üstüne,
Döken güzel ne güzelsin.

Gönül hasta, gönül yorgun
Yıllar oldu sana vurgun…
Göz kaçırıp uğrun uğrun
Bakan güzel ne güzelsin.

Dolaşırım deli gibi,
Coşkun bahar seli gibi.
Has bahçenin gülü gibi
Kokan güzel ne güzelsin.

Gel peşinde beni yorma!
Bende kulum, hakir görme!
Gözlerine siyah sürme
Çeken güzel ne güzelsin.

Bülbül konar gülden güle,
Benim sevdam dilden dile.
Her gün beni hâlden hâle
Sokan güzel ne güzelsin.

Benzersin Hak güneşine,
Düştüm geldim bak peşine…
Bindebir'i ateşine
Yakan güzel ne güzelsin.

09.01.2000

Ozan Bindebir

Ne Hâllere Düştük

(Yergi Destan)

Ne hâllere düştük yalan mı dostlar?
Dosttan dosta kuyu kazılır oldu.
Ne kadar da kolay çıkıyor postlar,
Asılır, kesilir, yüzülür oldu.

Sahtekârın adı; olmuş "uyanık"
Sen dürüst oldukça olursun sanık.
Bulamazsın yardım etsin bir tanık,
Gayri doğrulara kızılır oldu.

Her gün bir entrika, bir yalan ile
Bir başka proje, bir plan ile
Halkın emeğini hep çalan ile
Bu insanlar böyle ezilir oldu.

Kirli dosyaları aklandı gitti,
Kar gibi tertemiz, paklandı gitti,
Gerçekler toplumdan saklandı gitti,
Yazılar taraflı yazılır oldu.

Paramız pul oldu; her gün eridi
Ahlâk çöküntüsü aldı yürüdü.
"Demokrasi" diye bir şey varidi,
Var da niye candan bezilir oldu?

Kafasına giymiş takke, külahı
Emeline alet etmiş Allah'ı.
Cahilin eline verip silahı,
Aydınlar kurşuna dizilir oldu.

Menfaat olunca buzlar eriyor,
Kulağım duyuyor, gözüm görüyor,
Düşündükçe bana hüzün veriyor,
Bindebir'im her gün üzülür oldu.

29.04.2000

Ozan Bindebir

Ne İsterim

Bu ülkeyi yönetenden,
İşsizlere iş isterim.
Çekilmeden canım tenden,
Soframıza aş isterim.

Hakikate aklı eren,
Her zorluğa göğüs geren,
Milletine hesap veren,
Adaletli baş isterim.

Her ne ise bunun derdi,
Bu milleti fazla gerdi.
Kaça aldı, kaça verdi?
Ben fatura, fiş isterim.

Yaşantımız oldu çile,
Beş yüz harca, dolmaz file.
Tekrar seçim gelsin hele,
Bu adamı tuş isterim.

Sevmediğim it dalaşı,
Yiğit olan verir başı.
Savaşım sınıf savaşı,
Şöyle dişe diş isterim.

Bindebir'im boş vesvese,
Yol şaşırıp bize gelse…
"Bir isteğin var mı" dese,
'Yakamızdan düş' isterim.

Ozan Bindebir

Ne İşin Var?

Erdemli olmanın sırrına ersen,
Dinler ile ne işin var kardeşim?
İknâ edip benim beynime girsen,
Cinler ile ne işin var kardeşim?

Cehalet denilen şu derin yara;
Çoğunu korkuyla saldı mezara.
Cennet arıyorsan dünyada ara;
Sinler ile ne işin var kardeşim?

İnsan olmayanlar insan ayırır,
Menfaati için insan kayırır.
Bir metrekare yer gözün doyurur;
Bin'ler ile ne işin var kardeşim?

Hakkı bilen Hakkın binasın yıkmaz,
Hak için yorulur; usanmaz, bıkmaz.
Medeni insanlar dağlara çıkmaz;
İn'ler ile ne işin var kardeşim?

Bindebir'in sazı dertli ötmesin,
Bunca sözüm hebâ olup, gitmesin.
Mirasımız sevgi olsun, bitmesin;
Kin'ler ile ne işin var kardeşim?

11.06.2007

Ozan Bindebir

Ne Mutlu Bana

"Meyvesiz bir ağaç taşlanmaz." derler,
Taşlandıysam eğer ne mutlu bana.
"Duygusuzlar yanıp, haşlanmaz." derler,
Haşlandıysam eğer ne mutlu bana.

Çırak, ustasından hisse kaparmış,
Mecnun, Leyla'sına sanki taparmış,
Bahçıvan, cins meyve aşı yaparmış,
Aşlandıysam eğer ne mutlu bana.

Bilmezdim, her gülde diken olurmuş,
Bülbül, gülden ayrı kalsa; ölürmüş.
Armudun iyisi güze kalırmış,
Kışlandıysam eğer ne mutlu bana.

Vicdanı olmayan acı çekmezmiş,
Ham meyveyi karga bile kekmezmiş.
Çiftçi ham toprağa tohum ekmezmiş,
İşlendiysem eğer ne mutlu bana.

Hayâl cennetinden çok öte geçtim,
Ne bir Hızır gördüm, ne bâde içtim.
Yobaz meclisinden hep uzak kaçtım,
Dışlandıysam eğer ne mutlu bana.

Yüksel'im çiçekte sevdim arıyı,
Hep "Sevgi Kaynağı" bildim Tanrı'yı.
Ömrüm hep bu yolda geçti yarıyı,
Yaşlandıysam eğer ne mutlu bana.

31.03.2003

Ozan Bindebir

Ne Olmuş?

Hiç olmazsa ahım sende kalmadı,
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?
Ben öpünce gül dudağın solmadı,
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

Günlerdir ki surat asar durursun,
Bir silahın olsa beni vurursun.
Gücün yetse yerden yere sürürsün;
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

O mutluluk on saniye sürmedi,
Dudaklarım dudağını yormadı,
Bir Allah'tan başka kimse görmedi;
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

Bindebir'im tattım balı, şekeri;
Ödünç aldım, dudağımdan al geri.
Kim öpmez ki senin gibi dilberi?
Bir kerecik öptüyüsem ne olmuş?

28.08.2006

Ozan Bindebir

Ne Söylesem

Ne söylesem sözüm gitti boşuna,
Haklıysam da haksız etti el beni.
Köprüler kurmayın gözüm yaşına,
Bırakın götürsün coşkun sel beni.

Ellerim nasırlı emeğim ziyan
Bozuldu bedenim, yürürüm yan yan.
Daha doymadınsa sırtımdan doyan;
Vergi deyip yolum yolum yol beni.

Bir ekmeğe muhtaç edip ferdimi,
Harap eylediniz güzel yurdumu.
Çalsam bağlamamı, döksem derdimi;
Teselli etmiyor sarı tel beni.

Seçim geldi sizde halk'a geldiniz,
Yalanlar söyleyip kıs kıs güldünüz.
İnsanları bin bir kampa böldünüz;
Ne sağı düşündü, ne de sol beni.

Boş vaatler verip inandırdınız,
Görmezden gelerek çok yandırdınız.
Tozpembe görünüp hep kandırdınız,
Seçmen listesinden gayri sil beni.

Kusura kalsa da büyük beylerim,
Haksızlık yapanı rezil eylerim.
Kör cahil değilim, görür söylerim,
İster aydın, ister cahil bil beni.

Böyle mi gidilir Ata izinden?
Milletim çekiyor bunun yüzünden.
Bindebir'im bıktım cahil sözünden;
Yüreğimden yaraladı dil beni.

08.07.2000

Ozan Bindebir

Ne Yapsalar Uyanmadık

Bizler sözde vekil seçtik,
Ne yapsalar uyanmadık.
Alın teri bade içtik,
Ne yapsalar uyanmadık.

Zayıf gitti, iri geldi,
Ölen gitti, diri geldi.
Biri gitti, biri geldi
Ne yapsalar uyanmadık.

Adam sandık bir haini,
Siyasete soktu dini.
Kurtlar kaptı güvercini,
Ne yapsalar uyanmadık.

Erim erim erittiler,
Güllerimi çürüttüler.
Halkı yerde sürüttüler,
Ne yapsalar uyanmadık.

Bir tufandır geldi geçti,
Kenan Paşa kendin seçti.
İnsanları kesip biçti,
Ne yapsalar uyanmadık.

Takke külah hacı geldi,
Yanı sıra bacı geldi.
Reçetesi acı geldi,
Ne yapsalar uyanmadık.

At şahlandı, uçtu arı
Kanatları sarı sarı...
Ezdi zengin iktidarı,
Ne yapsalar uyanmadık.

Vekil giden asıl oldu,
Bir hainlik hâsıl oldu.
Saraylarda fasıl oldu,
Ne yapsalar uyanmadık.

Hırsızları sakladılar,
O yetmedi, akladılar.
Her tarafı bokladılar,
Ne yapsalar uyanmadık.

Bu milleti yok saydılar,
Az verdiler, çok saydılar.
Bindebir'i tok saydılar,
Ne yapsalar uyanmadık.

13.05.2015

Ozan Bindebir

Ne Yazar

Dünya güzelleri gelse ne yazar,
Yüreğimi sen yakarsın sevdiğim.
Her bir yanım dolu olsa lâlezar,
En güzeli sen kokarsın sevdiğim.

Herkesten gizledim dileklerimi,
Aşkın esir aldı iliklerimi.
Kessem, doğrasam şu bileklerimi;
Kandan sonra sen akarsın sevdiğim.

Ne olur yüzünü çevirme benden,
Bu gönül geçmiyor bir türlü senden.
Bindebir'in canı çıkar bedenden,
Candan sonra sen çıkarsın sevdiğim.

23.05.1999

Ozan Bindebir

Neden Hayransın?

Doğru sözüm bana düşman olurken,
Sen neden hayransın bana güzel dost?
O yâr sevdiğine pişman olurken,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Hep karalı, çile dolu günüm var,
Benim ne şöhretim, ne de ünüm var…
Hayran olunacak hangi yönüm var?
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Aşkın şarabını içer sızarım,
Kendi mezarımı kendim kazarım.
Ben kendime elden fazla kızarım,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

Yüksel yüreğinden kaç kez vuruldu,
Kanlı yaşım daha yeni duruldu.
İdam sehpalarım bile kuruldu,
Sen neden hayransın bana güzel dost?

23.09.2002

Ozan Bindebir

Nedir?

Varoluşu oku, evreni tanı!
Göreceksin tufan nedir, Nuh nedir?
Yirmi beş element besler insanı,
Bilir misin, beden nedir, ruh nedir?

Kütle çekimiyle oluşur denge,
Her varlık bürünür ayrı bir renge.
Bak şu evrendeki uyum, ahenge!
Bilimi dışlayan bu gürûh nedir?

Dünya merkezinde yanar ataşlar,
Depremi bilir mi beyinsiz başlar?
Kimine alkışlar, kimine taşlar;
Alkış nedir, övgü nedir, yuh nedir?

İnsan katledene dindaş diyorsun,
Katmerli yobaza yoldaş diyorsun,
Bir damla içene ayyaş diyorsun,
Seherde içilen bu sabuh nedir?

Etik değer bilmez özü çürüyen,
Beynini nefretle, kinle bürüyen…
Çağdaş hukuk varsa düzgün yürüyen;
Helal, haram nedir, ya mekruh nedir?

Kimisine göz kapalı gördürür,
Kimisine zevki sefa sürdürür,
İster ise fazilete erdirir,
Bindebir denilen bu mecruh nedir?

Ozan Bindebir

Neler Çektik

Bizim eller boran oldu, kar oldu
Sermayemiz efkâr oldu, zar oldu
Halimizi arz eylemek ar oldu
Neler çektik yoksulluğun elinden…

Kasabaya insen köye çıkılmaz,
Köyümüze bir tek çivi çakılmaz,
Yoksul diye yüzümüze bakılmaz,
Neler çektik yoksulluğun elinden…

Günler geçti kapalıdır yolumuz,
Ankara'ya ulaşmıyor kolumuz.
Kuşatılmış hem sağımız, solumuz
Neler çektik yoksulluğun elinden…

Bindebir'im kısa söyle sözünü,
Hak terazi tartar bir gün özünü.
Şükreyle ki oymadılar gözünü,
Neler çektik yoksulluğun elinden…

24.01.2016
(4+4+3)

Ozan Bindebir

Neler Oldu Bize

İnsanî değerler eridi gitti;
İnsanlığımızdan aşınır olduk.
Karşılıksız iş yok, insanlık bitti;
Her yerde ödünce kaşınır olduk.

Rüzgâra kapılmış körükler gibi,
Sanki bir güç bizi sürükler gibi,
Toros Dağlarında Yörükler gibi;
Oradan oraya taşınır olduk.

Ayrı yollar tuttuk, bakmadık ize
Anlamadım neler oluyor bize…
Kinle bakıyoruz birbirimize;
Kızgın boğa gibi eşinir olduk.

Kaç kişi kaldı ki haklıyı seven?
İnsandan insana kalmadı güven…
Bindebir sözüne çıkıyor söven;
Dostlara düşmanlık düşünür olduk.

11.02.2016

Ozan Bindebir

Nerde Kaldı?

Sen ellerin olacaksan,
O sözlerin nerde kaldı?
Benden ayrı güleceksen,
O sözlerin nerde kaldı?

Ak günümü karalayan,
Yüreğimi yaralayan,
"Sensiz yaşayamam" diyen,
O sözlerin nerde kaldı?

Düğünlerde, bayramdasın
Arıyorum, ne yandasın?
Söz verdin ayrılmayasın,
O sözlerin nerde kaldı?

Yüksel'i sen yaktın nara,
Yüreğimi attın kora.
Düşünürüm kara kara,
O sözlerin nerde kaldı?

16.06.1990

Ozan Bindebir

Nerden Belli?

Nerde gezdim, nerde izim?
Yaşadığım nerden belli?
Dünyada kalmadı gözüm,
Yaşadığım nerden belli?

Sılam, gurbet olmuş bana,
Sevgim, nefret olmuş bana.
Dünyam, ahret olmuş bana,
Yaşadığım nerden belli?

Bu dünyada gülemedim,
Muradımı alamadım.
Dosta nail olamadım,
Yaşadığım nerden belli?

Yüksel'im der bu kaderim,
Zehir içer, zıkkım yerim.
Dünyada yok tek eserim,
Yaşadığım nerden belli?

14.02.1998

Ozan Bindebir

Nerden Bilsin?

Bir mektup yazayım desem o yare
Adresi değişmiş; pul nerden bilsin?
Ayrılık derdine kim bulur çare?
Yar gönlümde gizli, kul nerden bilsin?

Derde düşen benim; demek o memnun
Ha güzel, ha çirkin; ben ona meftun…
Bu nasıl sevdadır, olmuşum Mecnun
Leyla'mı ararım, çöl nerden bilsin?

Gerçekleşmez oldu vuslatın faslı,
Giderim ardından kederli, yaslı.
Ben Kerem'e döndüm, yarim de Aslı
Nasıl yandığımı, kül nerden bilsin?

Beni sarhoş eden aşkın şarabı,
Onun için oldum ayak türabı.
Seçemezsem gerçek ile serabı;
Ben beni bilmezsem, el nerden bilsin?

Bindebir'im gücüm bittiği yerde,
Derdim; derman olur onulmaz derde.
Dilime tercüman değilse perde;
Sazım ne anlatır, tel nerden bilsin?

13.11.2016 – (6+5)

Ozan Bindebir

Nerden Buldun? (Taşlama)

Açlıktan nefesin kokardı senin,
Nerden buldun ulan bunca parayı?
Ne yiyip içersin, semirmiş tenin
Nerden buldun ulan bunca parayı?

Daha dün aç iken ne zaman doydun,
Piyango mu vurdu, banka mı soydun,
Söyle kaç kişiyi sersefil koydun,
Nerden buldun ulan bunca parayı?

Baban mı zengindi, deden mi zengin?
Koçlar, Sabancılar zor olur dengin.
Yüzüne tükürsem değişmez rengin;
Nerden buldun ulan bunca parayı?

Onulmaz yarayı saran olmadı,
Aklını birazcık yoran olmadı.
Sana hiç mi hesap soran olmadı;
Nerden buldun ulan bunca parayı?

Bindebir'e dersin "Allah'tan iste!"
Senin hesapların kocaman liste…
İşbirlikçi misin emperyaliste,
Nerden buldun ulan bunca parayı?

01.12.2017 – (6+5)

Ozan Bindebir

Nerdesin?

Ömrüm baharında sarardım soldum
Hazan rüzgârları esti, nerdesin?
Neşemden eser yok, dert ile doldum
Sevdiğin hayata küstü, nerdesin?

Sendin şu gönlümün bir tek güzeli
Irmağa karıştı gözümün seli
Sen bu diyarlardan gittin gideli
Dostlarım selamı kesti, nerdesin?

Çekinmeden sordum dosta, hasıma
Kurtlar, kuşlar ortak oldu yasıma
Dağlar ses verirken benim sesime
Senin dilin niye sustu, nerdesin?

Kim dindirir benim dinmez sızımı
Kim söndürür duman tütmez közümü
Elimden düşmeyen dertli sazımı
Bindebir duvara astı, nerdesin?

Ozan Bindebir

Neredesin?

Beni görüp yol üstüne,
Çıkan güzel, neredesin?
Saçlarını bel üstüne,
Döken güzel, neredesin?

Kim ayırdı seni benden
Hiç demedin "şu nedenden"
Elin olup canı tenden
Çeken güzel, neredesin?

Geziyorum deli gibi,
Coşkun bahar seli gibi.
Has bahçenin gülü gibi,
Kokan güzel, neredesin?

Gönül hasta, gönül yorgun
Yıllar oldu sana vurgun
Göz kaçırıp uğrun uğrun
Bakan güzel, neredesin?

Bülbül konar gülden güle,
Benim sevdam dilden dile.
Her gün beni hâlden hâle,
Sokan güzel, neredesin?

Benzersin Hak Güneş'ine,
Uydun oldum bak peşine…
Bindebir'i ateşine
Yakan güzel, neredesin?

Ozan Bindebir

Neyleyim O Zaman

Karşımda durup da görk eder gibi,
Siyah zülüflerin tararsın güzel.
Gönül yaylasında herk eder gibi,
Bağrımı ikiye yararsın güzel.

Göğsünde saydığım siyah benleri,
Sevip kokladığım gül bedenleri,
Ne çabuk unuttun eski günleri?
Beni el âleme kararsın güzel.

Beni karalarken övdüğün mü var?
Maşuğa yetmeye ivdiğin mi var?
Yoksa benden gizli sevdiğin mi var?
Korkarım elleri sararsın güzel.

Yollarda yürürken keklik sekişin,
Yolcuyu durdurur ceylan bakışın,
Âşığı öldürür yürek yakışın,
Vallahi ömrüme zararsın güzel.

Sen olduğun yerde Güneşler söner,
Bindebir çevrende pervane döner,
Bedenim kül olur, bu özlem diner;
Neyleyim o zaman ararsın güzel.

*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Görk: Güzellik, gösteriş
Herk: Sürüldükten sonra bir yıl dinlendirilen, nadasa bırakılan tarla
Karmak: Kötülemek, gıybetini etmek (Şiirdeki mecazi anlamı)
Maşuk: Sevilen, âşık olunan erkek
İvmek: Çabuk davranmak; acele etmek.

Ozan Bindebir

Nihal'im

Ben hangi hekime gitsem bilemem
Bu aşk ile bu can ölür Nihal’im.
Benden başkasının olma, dilemem
İste bu can feda olur Nihal’im.

Aklımdaki sensin, fikrimde sensin
İsyanımda sensin, şükrümde sensin
Kıblemdeki sensin, zikrimde sensin
Gönlüm seni Kâbe bilir Nihal’im.

Boy pos sanki ceylan balası gibi,
Gözler, kahverengi elası gibi…
Aşkın sanki başım belası gibi,
Nere gitsem beni bulur, Nihal’im.

İnce boynun sanki kuğudan mı yâr?
Gözlerin yaşlı mı, buğudan mı yâr?
Aşkın mey’i yoksa ağudan mı yâr?
Söyle benim sonum n’olur Nihal’im?

Dudakların sanki karpuz dilim’i
Gülpembe yanağın bahar gülü mü?
O pamuk ellerin tutsa elimi,
Bindebir’in murat alır Nihal’im.

18.12.2013

Ozan Bindebir

Nijerya'ya Ağıt

(Boko Haram'ın Baga Katliamı İçin)

Duy insanlık duy sesimi!
Tükettiler hevesimi…
Göğe çıktı görmediniz;
Alev yakan nefesimi…

Budur gönlümün isyanı;
Böyle mi uygarlık şanı?
İki insan etmedi mi?
İki Bin yoksulun canı?

Kurşun sıktılar yarama,
Dünya kalır mı Haram'a?
Merhametsiz, vicdansızda
Zerre insanlık arama.

Nijerya'da kanlı Haram
Fırsat vermez yara saram.
Genceciktim, körpeciktim
Koymadılar yuva kuram.

Yol kalmadı kaçsam dağa,
Ceset doldu taştı Baga.
Böyle ölüm olmaz olsun;
Cesetler hasret toprağa.

Yavruma kurşunu sıktı,
Vurduğu yetmedi, yaktı.
Nasıl dile getireyim,
Dilim yüreğime aktı.

İki Bin'i geçti ölü,
Kanla doldu Çad'ın gölü.
Ne hallere koydu bizi;
Şu zalim Mervan'ın dölü.

Bindebir'im bu nasıl hal?
Dünya bakar aval aval.
Medeniyet böyle olmaz;
Okumayın bana maval.

12.01.2015

Ozan Bindebir

Niye Geldim Gurbete?

Derdimi bilmeyen çok görür bana,
Her türlü acıyı tattım da geldim.
Gözlerimin seli vardı ummana,
Kanı gözyaşıma kattım da geldim.

Yağmurla ıslandı yavan ekmeğim,
Senelerce heba oldu emeğim,
Kuru ekmek, üç beş şeker yemeğim,
Aç susuz dağlarda yattım da geldim.

Ne sözler işittim taze gelinden,
Yılan gibi zehir aktı dilinden,
Zor kurtuldum coşkun bahar selinden,
Çamurdan çamura battım da geldim.

Bindebir'in dinmez sızlar yarası
Ölmek kolay; kaşla gözün arası…
Bulmak kolay değil bilet parası;
Varımı yoğumu sattım da geldim.

12.06.2016

Ozan Bindebir

Noksan İçinde (16 Heceli Sicilleme)

Ben diyemem eller bilmez, ciğerim büryan içinde
Yürek yağım erir gider, ışıtmaz şamdan içinde
Yırtılan yoksul yakası, bu beyler seyran içinde
Vicdanları esir düşmüş, bir deri cüzdan içinde
Emekçiler sefalette, dert gizli derman içinde
Üretim yok, her şey ithal, memleket buhran içinde
Şimdi köylüm üretse de, aç kalmış harman içinde
Satılacak tüm varlıklar, en kısa zaman içinde
Ne güneşler batıp gitti, kocaman meydan içinde
Işıklarda uyusunlar, korusun Rahman içinde
Çanakkale kayıp oldu, bir çakma destan içinde
Buna gönlüm razı olmaz, her zaman şükran içinde
Yobazlıktan pirelendik, pire yok yorgan içinde
Günahları sarmaladık, şimdilik türban içinde
Tarikatlar eğitimde, gezinir sübyan içinde
Müspet bilim diyorsanız, yer ile yeksan içinde
Demokrasi rafa kalktı, yasalar ferman içinde
Her bakışı can alıyor, okları müjgân içinde
Suçlulara birkaç maaş, suçsuzlar zindan içinde
Halktan her şey saklanıyor, gerçekler pinhan içinde
Sabreyle hele Bindebir, kalsan da bühtan içinde
Mertlik onda belli olur, kalınca düşman içinde
Zalimler boğsa da beni, bir yağlı urgan içinde
Bir ozana büyük züldür, ne desem noksan içinde

Ozan Bindebir

Nokta Kadar

Yazılacak kâğıt gibi ak tenin,
Yüreğinde, nokta kadar yerim yok.
Esiriyim yanağında busenin,
Yüreğinde, nokta kadar yerim yok

Kerem gibi peşin sıra dönsem de,
İçin için alev alıp yansam da…
Gün olur ki beni sever sansam da;
Yüreğinde, nokta kadar yerim yok

Eğer bir şey geçecekse eline;
As bedenim sarı zülfün teline…
Ölüp gitsem adım gelmez diline,
Yüreğinde, nokta kadar yerim yok

Bindebir'i hiç saydın, sıfırım
İki yürek arasında sefirim.
Sen inançlı, sanki ben bir kâfirim,
Yüreğinde, nokta kadar yerim yok.

Sefir : Elçi

27.10.2008

Ozan Bindebir

Noktasız Koşma

Ben sana ne yaptım vefasız canan?
Dertten derde saldın artık yeter be!
Ne kusur yaptım da yaptın feveran
Aklımı sen aldın artık yeter be!

Yâr olan canana vurmaz karayı,
Sen azdırdın kabuk tutan yarayı,
Vefalı yâr uzatır mı arayı?
Benden uzak kaldın artık yeter be!

Anladım adımı unuttun artık
Mektup saldım sana kenarı yırtık
Attın hayatıma onlarca tırtık
Hayâllere daldın artık yeter be!

*
Not: "Noktasız Koşma" türü şiirde hiçbir noktalı harf kullanılmadığı ve benim de hem adımda hem de mahlasımda noktalı harfler olduğu için şiirimde tapşırma olarak kullanamadım.
*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
Feveran: Birdenbire öfkelenme, köpürme, parlama
Tırtık: Çentik, eksiltme

Ozan Bindebir

N'olur

Cansız taşa bile can veren Allah
Aç ölen kulları doyursan n'olur?
Haksızlar haklıyı eziyor vallah
Sen de haklıları kayırsan n'olur?

Yaşamak hakkı mı nursuz, arsızın?
Sözünde durmayan çok ikrarsızın,
Emek düşmanları bunca hırsızın,
Etin(i) kemiğinden sıyırsan n'olur?

Herkes mutlu olsa; olmasa cinnet
Hâkime, savcıya kalmasa minnet
Yeryüzünde olsa cehennem, cennet;
İyiyi kötüden ayırsan n'olur?

Yine sen bilirsin benim özümü,
Dünya düzelmezse kör et gözümü.
İnsanca yaşamın yok mu çözümü?
Şöyle ilan edip duyursan n'olur?

Bindebir'e verdin ağır görevi,
Hani seviyordun, bu nasıl sevi?
Her yerde çoğaldı Allah'ın evi;
Fakir hanemize buyursan n'olur?

01.12.2016

Ozan Bindebir

O Benim

Yüklenip de dert yükünün ağrını,
Kırk günde bir gülen varsa o benim.
Pençe vurup dövünerek bağrını,
Sinesini delen varsa o benim.

Gamlı gönlü hoş edemez eceler;
Uçuşurken beyindeki heceler.
Dertlerini yazmak için geceler,
Uykusunu bölen varsa o benim.

Aşk od'una yüreğini dağlayıp,
Matem günü gibi kara bağlayıp,
Köşelerde sessiz sessiz ağlayıp,
Gözyaşını silen varsa o benim.

Bindebir'im siyah saçım aklaştı,
Yavaş yavaş ömrüm sona yaklaştı,
Kara toprak kazma ile koklaştı;
Yaşamadan ölen varsa o benim.

29.04.2016
(4+4+3)

Ozan Bindebir

O da Mustafa Kemal'dir (Ayaklı Sicilleme)

Yakın gelecek ikbaldir
Halkına büyük moraldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Ondaki başka ahvaldir
Duruşu bir başka haldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Halkı içinde sosyaldir
Kurtuluşa bir sinyaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Aldığı karar legaldir
Yaptığı işte cevvaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Hemi Şarktır, hem Şimaldir
O halkı ile hemhâldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Kurduğu Devlet faaldir
Onu yok etmek hayâldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Peygamberlere emsaldir
O'na ihanet vebaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Özgür insana timsaldir
Ondaki başka mecaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Ondaki başka celaldir
Akıl ermez bir minvaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
O bir dirence misaldir
Güneşte olan cemaldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Kur'an'a Türkçe mealdir
Bize yön veren Zühâldir
... O da Mustafa Kemâl'dir
Bayrağı yıldız hilâldir
"Türk Atalığı" helâldir
... O da Mustafa Kemâl'dir

Ozan Bindebir

O Yâr Benden

O yâr benden yüz çevirmiş duyduğum,
Ondan beri derdime dert katarım.
Züleyha'nın zindanında Yusuf'um,
Sanırım ki bir zindanda yatarım.

İkrarsız yâr ikrarından geçiyor,
Bir kuş gibi daldan dala uçuyor.
Aslı gibi elden ele kaçıyor,
Kerem gibi yanar yanar tüterim.

Yüksel'im hep böyle halim perişan,
Yüce dağlar aşıp çöle ulaşan,
Leyla'sının hayaline dolaşan,
Deli gezen Mecnun'dan da beterim.

06.02.1983

Ozan Bindebir

O Yara (Tecnis Koşma)

Sevdiğimde dişler sanki incidir (İnci tanesi)
Uzak kaldım selam deyin o yâra (O sevgili)
Tabip dokunmasın yaram(ı) incidir (İncitmek, acıtmak)
Yârden kalma bir yaradır o yara (yârden kalma eski yara)

Kesilmez dağların yağmuru, yaşı (Islaklık)
Yaşıma da uygun o yârin yaşı (Yaş, yıl olarak)
Değirmen döndürür gözümün yaşı (Gözyaşı)
Sevmiyorsa atsın beni o yar'a (Uçuruma, yar'a)

Acı duymam; çene gitsin, yüz gitsin (Yüz, cemal, surat)
Sermayemden seksen gitsin, yüz gitsin (Sayı)
Derlerse ki Bindebir'i yüz gitsin (Deri yüzmekten emir)
Cerrah değil bu bağrımı o yara (Yarsın, parçalasın)

Ozan Bindebir

O Zaman Bayram Ederim

Gün gelir dünyada yoksul kalmazsa,
Patronlar, işçinin hakkın çalmazsa,
Ülkeden ülkeye işgal olmazsa,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Ayrım gözetilmez, olmazsa tecrit
Kalkarsa dünyadan nükleer tehdit…
Tüm evrende bilim olursa mürşit,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Açlıktan ölmezse Afrika halkı,
Zenginler, yoksula sunarsa katkı.
Olmazsa kimseye faşizan baskı,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Ateş atılmazsa dala, yaprağa
Bülbüller neşeyle gelirse bağa
Özgürce çıkarsak yaylaya, dağa
Ben işte o zaman bayram ederim.

Yaşam hakkı sunsak bütün canlıya,
Erdem aşılasak her vicdanlıya…
İsterdim ki bunu herkes anlıya,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Hak mıdır zalimden gelen ölümler?
Çeksin cezasını bütün zalimler.
Biter katliamlar, biter zulümler;
Ben işte o zaman bayram ederim.

Son bulsa savaşlar, yücelse barış;
Kaplasa dünyayı hep karış karış.
Tüm insanlık için olsa yakarış,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Kurban edilmezse bir can bir cana,
"Tanrım" der bakarsak yüce vicdana,
Sınırsız bir dünya döner vatana,
Ben işte o zaman bayram ederim.

Hak, hukuk, adalet herkese olsa
Hak arayan insan hakkını alsa
Bindebir her zaman sevgiyle kalsa,
Ben işte o zaman bayram ederim.

27.08.2017 – (6+5)

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Olaydım (Ayağı Tek Kafiyeli Şiir)

Ak gerdanda ben olaydım,
Omzundaki yen olaydım,
Bir ipeksi ten olaydım,
Can olaydım kan olaydım.

Gideceği yön olaydım,
Saçlarında fön olaydım,
Pabucunda gön olaydım,
Tün olaydım gün olaydım.

Yâr asıl ben fan olaydım,
Sevdiğime şan olaydım,
Dudağında nan olaydım,
An olaydım zan olaydım.

Yâri sevip şen olaydım,
Başka yâre men olaydım,
İnandığı din olaydım,
Fen olaydım gen olaydım.

Sesindeki ton olaydım,
Gecesine tan olaydım.
Sevdiği en son olaydım,
Cin olaydım bön olaydım.

Yatacağı han olaydım,
Yatağında yün olaydım,
Kılıcına kın olaydım,
Ün olaydım jön olaydım.

Bindebir'im bin olaydım,
Bedeninde tin olaydım,
Biraz olsun hin olaydım,
En olaydım dün olaydım.

* Bütün dörtlükleri aynı kafiye olan bu şiirin ayağında da aynı sesle çift kafiye yapılmıştır.

Ozan Bindebir

Olmadı

Çok Bakan'lar gördük şimdiye kadar,
Bizi insan gibi gören olmadı.
Kalmadı aklımız, olduk derbeder,
"Halin nedir? " diye soran olmadı.

"Namusluyum" deyip, arsız çıktılar,
Kimi mafya, kimi hırsız çıktılar,
Ümitlerimiz hep yersiz çıktılar;
Söylediği sözde duran olmadı.

Bir avuç insanı zengin ettiler,
Faturayı halka kesip gittiler,
Zalimi masumdan üstün tuttular;
Azgın yaramızı saran olmadı.

Sanmasınlar şu Bindebir semedir,
"Vay şu gelmiş, vay bu gelmiş" nemedir…
Gelenlerin işi gücü yemedir;
Bir lokma ekmeği veren olmadı.

23.11.2002

Ozan Bindebir

Olmasa

Neyime gerekti ozanlık benim;
Dertler şu sinemi yakar olmasa…
Aşkın ateşinde yanarken tenim;
Duygusuzlar bön, bön bakar olmasa…

Var olan varlığı hakça bölüp de,
Düşüncede kini, kibri silip de,
İnsanın gönlünü Kâbe bilip de;
İnsan hatır gönül yıkar olmasa…

Çekilen acıdır, halay değildir
Sözlerim altındır, kalay değildir
Zengin olmak öyle kolay değildir;
Haksız kazanç cebe akar olmasa…

Kimi üzerine örtemez yorgan,
Kimi vücudundan satıyor organ…
İnsan niye taksın boynuna urgan;
Şu tatlı canından bıkar olmasa…

İnsanlar gaz döküp yakılır mıydı?
Çocuklara kurşun sıkılır mıydı?
Bu kadar ev, ocak yıkılır mıydı?
Yönetenler biraz sakar olmasa…

Yalancı kendini etse de ilan,
Çok ocak batırdı söylenen yalan…
Nasıl tanınırdı zehirli yılan;
Gelip de insanı sokar olmasa…

Hedefe varmadı attığım taşlar;
Din, iman adına kesildi baş'lar.
Neden olsun bunca kanlı savaşlar?
Her işin içinde çıkar olmasa…

Ortadoğu olmuş kaynayan kazan,
Hapislere dolmuş okuyan, yazan…
Daha çok söylerdi Bindebir Ozan?
Eğer ki birazcık vakar olmasa…

13.02.2016

Ozan Bindebir

Olmayınca

Hakikat ilmini bilmek zor olur,
Geleceği gören göz olmayınca…
Gerçek olan Hakkı bulmak zor olur,
Gönülden bağlanmış öz olmayınca…

Bu can emanettir bir gün ödersin,
İstemesen bile göçer gidersin,
Öyle her âşığa âşık mı dersin;
Yüreğinde yanan köz olmayınca…

Geveze insandan hiç alma selam!
Bunu bilir bunu derim vesselam.
Neyime gerektir içi boş kelâm;
Ruhumu doyuran söz olmayınca…

Gölge odur suya düşer ıslanmaz,
Altın odur yere düşer paslanmaz,
Şu Bindebir aşka düşer uslanmaz,
Beden toprak olup, toz olmayınca…

09.01.2016

Ozan Bindebir

Olmaz Mı?

Ne telefon ettin, ne haber saldın,
Dost olunca bir hal-hatır olmaz mı?
Gurbet ellerinde nerede kaldın?
Mektup yazsan iki satır, olmaz mı?

Haber gönder, koşup sana geleyim
Hep ağlatma, bende biraz güleyim!
Misafir et, birkaç gün de kalayım,
Ak gerdan üstünde yatır, olmaz mı?

Boş bırakma hiçbir gece yanımı,
Mutluluk içinde çıkar canımı.
Sömür iliğimi, sömür kanımı;
Erit bedenimi, bitir, olmaz mı?

Derilecek olmuş bostanın, bağın
İkiz kirazlara benzer dudağın.
Amasya elması al al yanağın,
Desen: ”İki tane götür! ” olmaz mı?

Karar verdin ise elin olmaya,
Yüksel’im emeğim giderse zay’a,
Vur boynuma, ayır iki parçaya;
Cellat isen işte satır, olmaz mı?

14.07.2002

Ozan Bindebir

Olsa N'olur?

(Ayağı Çift Kafiyeli)

Bir eserin, izin yoksa
Karda izin olsa n’olur?
Bir yâre bir sözün yoksa
Yârde gözün olsa n’olur?

Yanıp tütsen ataşına
Acır sanma gözyaşına
Bir de vurur yâr başına
Serde sızın olsa n’olur?

Halka ışık değil isen
Dosta eşik değil isen
Özde âşık değil isen
Perde sazın olsa n’olur?

Bindebir’im git bu yerden
Vurgun yeme her seferden
Üşümüzse gönül yârden
Korda közün olsa n’olur?

Ozan Bindebir

Olsun

Bir kerecik öpücük ver;
Öncekiyle iki olsun.
Dudakların dudağıma
Şerbet sunan saki olsun.
Sevdiğini ispat eyle,
Bu aşkımız bâki olsun.
"Olmaz" dersen yıkılırım;
Tek cevabın "peki" olsun.

İlki gönül dilekçemdi
İkincisi; eki olsun.
Gönül borcuna garanti;
Ödediğin çeki olsun.
İstersen haykır yüzüme:
"Al babanın beki olsun!"
Aklını al bu adamın;
Zırdelinin teki olsun.

Ozan Bindebir

Olur

Aşkın ateşine düştüm düşeli,
Bazen yanıp bazen donduğum olur.
Kendi mezarımı kendim eşeli,
Kefensiz mezara konduğum olur.

İstedim bu aşkın sırrına ere'm,
Dostlar, yana yana olmuşum verem.
Sevdiğim Aslı'dır, ben garip Kerem;
Zülfünün telinden yandığım olur.

Aşk, hile götürmez; görür sezerim
Aşkın bâdesini özden süzerim.
Mecnun oldum, "Leyla! " diye gezerim;
Hayâlini gerçek sandığım olur.

Bakmayın böylesi miskin hâlime,
Kimse dokunamaz bir tek telime.
Köroğlu'yum düşman oldum zalime;
Nice Bolu Beyi yendiğim olur.

Pir Sultanlar gibi çatıp kaşımı,
Masumlara siper ettim döşümü.
Bindebir'im halkım için başımı,
Bakarsın gül gibi sunduğum olur.

03.01.2007

Ozan Bindebir

Olur Mu?

Her şey vardan var olmuştur,
Bir şey yoktan var olur mu?
Canlı, cansız hep değişir,
Fakat kayıp, sır olur mu?

Hak'tan kula ferman olmaz,
Af dilenme, aman olmaz.
Korku ile iman olmaz;
Tanrı zalim, şer olur mu?

Elendim geçtim elekten,
Korkum kalmadı felekten.
Üstün isem ben felekten,
İnsan olan kör olur mu?

Dağda, taşta, sahillerde,
Her marifet ehillerde.
Bir şey bilmez cahiller de;
Âriflerle bir olur mu?

Dinlerin temeli korku,
Hep böyle işlemiş çarkı.
Yüksel unut evi-barkı;
Susan ozan hür olur mu?

20.06.2001

Ozan Bindebir

On Kafiyeli Sicilleme

(Yirmi Heceli Şiir)

(Uyaklar: F – L - Z – R – M – N - Ş – RA – Y – K)

Şefi gelsin, bize sorsun, demi sunsun, şeş'i lira, meyi koksun
Rafı bilsin, gözü görsün, tamı konsun, kaşı kara, beyi çıksın
Safı dalsın, tuzu versin, mumu yansın, tuşu ora, duy'u çaksın
Küfü ölsün, bezi sürsün, nem'i dinsin, peşi sıra, suyu aksın
Lafı bölsün, söze girsin, gem'e binsin, döşü yara, tayı seksin
Gafa gülsün, saza varsın, rom'a bansın, başı sara, toya baksın
Tefi çalsın, dizi kırsın, zom'a dönsün, boşu ara, çayı döksün
Lifi bulsun, toza sersin, zem'e kansın, dişi ıra, huyu çeksin
Pufu alsın, muzu sarsın, kem'i çunsun, taşı mera, köye diksin
Rufu kalsın, müze kursun, zammı yensin, keş-i para, yayı taksın

07.03.2025 – Ozan Bindebir (Yüksel KILIÇ)

Açıklamalar (TDK Sözlük):
Dem: İçki, çayda kıvam.
Keş-i Para: Peşin, nakit para.
Peşi sıra: Arkasından
Duy: Elektrik malzemesi, ampül takılan kısım.
Ira: Karakter.
Rom: Bir tür içki.
Sara: Bir tür psikolojik rahatsızlık
Zom: Çok sarhoş.
Zem: yerme, dedikodu
Puf: Arkalıksız, alçak, yumuşak, ayakları gözükmeyen oturacak
Kem: Kötü
Çunmak: Heveslenmek, hayran kalmak.
Ruf: Çatı, dam.
Şeş: Altı (sayı)

Ozan Bindebir

Ordumuz Çok Şirindir

(1)
Karadeniz derindir
Ordu'muz çok şirindir
Boztepe'nin başları (da)
Oh ne güzel serindir
(Bağlantı)
Oy ne deyim ne deyim
Ne derseniz "he" deyim
Verin bana yârimi (de)
Buralardan gideyim

(2)
Boztepe'nin başında
Yoruldum yokuşunda
Feleğimi şaşırdım (da)
Yârin bir bakışında

(Bağlantı)

(3)
Dağlar yeşil bezeli
Güzün döker gazeli
Güzellerin içinde (de)
Yârim "fındık güzeli"

(Bağlantı)

Ozan Bindebir

Orman

Güzellikten konuşursak,
Hemen gelir dile orman.
Bir bilene danışırsak,
Eştir vatan ile orman.

Canlıların yuvasıdır,
Kaynak suyun kovasıdır.
En güzeli havasıdır;
Oksijendir bile orman.

Önler çığı, erozyonu...
Aklı olan korur onu.
Tayfun olsa gelir sonu;
Göğüs gerer yele orman.

Su işlemez çorakları,
Humus eder yaprakları.
Can bedeli toprakları;
Teslim etmez sele orman.

Soğuk, sıcak dengelenir;
Güneş olur, gölgelenir.
Yel estikçe dalgalanır;
Benzer nazlı güle orman.

Yazar kâğıt, kalem onda,
Koca dünya âlem onda.
Özlediğim sılam onda;
Girer bin bir hâle orman.

Gönül versek biz hepimiz,
Cennet olur bu ülkemiz.
Suyu temiz, hava temiz;
Bir çoğalsın hele orman.

Yaptıralım amenajman,
Çalışalım zaman-zaman.
Yok olur toz, kirli duman;
Alındıkça ele orman.

Bir servettir her zerresi,
Bağlamamın malzemesi.
Yüksel çalar, çıkar sesi;
Seda verir tele orman.

04.12.1999

Ozan Bindebir

Ormanımız Yanıyor

Sanki yeryüzüne çıkmış cehennem,
Ormanımız cayır cayır yanıyor.
Yanmış parasını arıyor ninem,
İnsanımız cayır cayır yanıyor.

Ormanla yok olan yaban hayatı,
Yıllarca yananın bilmem kaç katı,
Köylünün ineği, eşeği, atı…
Hayvanımız cayır cayır yanıyor.

Vatandaşın evi, altın, akçesi
Yanıp kül oluyor, var ise nesi.
Ağacı, tarlası, bağı, bahçesi,
Bostanımız cayır cayır yanıyor.

Yanıyor ormanın kaplumbağası,
Çare olamıyor beyi, ağası.
Hırsından böğürür ceylan boğası,
Tavşanımız cayır cayır yanıyor.

Duman bulut olmuş, göğe yükselmiş
Bu acılar halkın bağrını delmiş
Her şey yanıp bitti, uçaklar gelmiş
Vicdanımız cayır cayır yanıyor.

Türk Hava Kurumu arpalık olmuş,
Koca Kurum kayyum eline kalmış,
Yangın söndürmeye ihale almış,
Cüzdanımız cayır cayır yanıyor.

Emir beklenirmiş vana açmaya,
Kanadımız yoktur göğe uçmaya,
Vakit bırakmıyor alıp kaçmaya,
Harmanımız cayır cayır yanıyor.

Yaktırana lanet, yakana lanet!
Hakkın binasını yıkana lanet!
Sorumsuz seyredip bakana lanet!
Her yanımız cayır cayır yanıyor.

Kaç İl'e sıçradı, kaç da İlçeye
"Yok oldu" diyorlar, tam yirmi köye.
Terör müdür, yoksa rant mı, ne gaye?
Dükkânımız cayır cayır yanıyor.

Bu da yetmez zamlar gelir fakire,
İlahiyat davet eder şükür'e,
Bindebir'im çağrım; akıl, fikir'e
Ozanımız cayır cayır yanıyor.

Ozan Bindebir

Otuz Üç Pervane

Madımak'ta yandı gitti o gencecik canlarım,
Pir Sultan'ın diyarında; koca Sivas ilinde.
Nasıl hoş görürüm bunu, nasıl doğru anlarım?
Kanlı vahşet dolaşırken dünya âlem dilinde.

Muhibe Akarsu ile Ozan Muhlis Akarsu
Bu yangını söndürecek hangi deniz hangi su?
Metin Altınok'um hele anlatılmaz doğrusu,
Felsefeci, şair idi yine kalem elinde.

Gülender Akça'yı düşün! Bir de Mehmet Atay'ı
Bu insanın suçu nedir, nerde yaptı hatayı?
Edibe Sulari kesti, okurken son kıtayı,
Gözlerimiz dolup kaldı, kanlı Temmuz selinde.

Şair Behçet Sefa Aysan, Âşık Nesimi Çimen
Asım Bezirci direndi, öyle susar mı hemen?
Hasret Gültekin ölür mü, ölümü öldürmeden?
Nâme nâme sızlanıyor bağlamanın telinde.

Belkıs Çakır, Serpil Canik, İnci Türk, Serkan Doğan
Murat Gündüz, Uğur Kaynar, Huriye-Yeşim Özkan.
Bir tek istekleri vardı; özgür yaşanan Vatan;
Atatürk'ün çağdaş, lâik Cumhuriyet yolunda.

Aktördü Muammer Çiçek, yanında Asaf Koçak
Erdal Ayrancı var, bir de Sehergül Ateş'e bak!
Hollandalı Carina'yı yine Hak yarattı Hak!
Dumanı kaldı Sivas'ın o esen sert yelinde.

Gülsüm Karababa ile Ahmet Özyurt bir yanda,
Menekşe'yle Koray Kaya doğup battı bir anda.
Handan Metin, Sait Metin yakınları isyanda,
Nice canlar boğuldular gözyaşının gölünde.

Yerli, yabancı bir oldu; avladı hilebazlar,
Bize din öğretir oldu, şahtekâr hokkabazlar,
İki Temmuz, Doksan Üç'te insan yaktı yobazlar;
Otuz Üç aydını koydu Madımak'ın külünde.

Asuman-Yasemin Sivri yobaza ne ettiler?
Nurcan Şahin, Özlem Şahin yandılar çifter çifter.
Yüreğimiz yasta kaldı, onlar uçup gittiler;
Bu acıyı duyan canlar, Bindebir'in halinde.

Ozan Bindebir

Ozan Bindebir (İç Akrostiş Sicilleme)

Bilir O Fakir
Güzel Zevahir
Biraz Alengir
SaklaNabilir
Belki Beğenir
Ozan BİndebirKatlaNabilir
Düzen Devrilir
Devir Evrilir
Vurur Birebir
Olur İlistir
BahadıR Muhbir

03.06.2025 - Ozan Bindebir
*
Açıklamalar:
Zevahir: Bir şeyin dışarıdan görünüşü, dış yüz, görünüm
İlistir: Süzgeç (delik deşik olma hali).
Muhbir: ihbarcı, ispiyoncu.
Not: Şiirin ortasında dikine aşağı da "Ozan Bindebir" vardır, şiirin ortasında (6. Mısrada da) "Ozan Bindebir" vardır. Ayrıca şiir "5 heceli sicilleme" örneğidir.

Ozan Bindebir

Ozan Garip Yadigar Üstad'a Cevaben

Dur cevap vereyim Yadigâr Üstat!
Halk ile kol kola girme vaktidir.
Dörtlüklerin her birinde ayrı tat,
Sanırım bir cevap verme vaktidir.

Görüyorsak ezilenle ezeni,
Örgütleyip bu tezadı sezeni;
Bir an önce yıkmalı bu düzeni...
Gayri bu gerçeği görme vaktidir.

Yoklukta Mustafa Kemal'i düşün!
Düşmanı korkutsun cesur gülüşün.
Bilirim vatandır; hayalin, düş'ün
Hainleri yurttan sürme vaktidir.

Ne şikâyet edip, yakınacağız
Hem suya, sabuna dokunacağız,
Dik duruşlu tavır takınacağız;
Zincirleri çekip kırma vaktidir.

Deryayı geçmişiz, çay bize neyler?
Güneşin aslıyız, Ay bize neyler?
Halk ile bir olsak, Bey bize neyler?
Bindebir der hesap sorma vaktidir.

Ozan Bindebir

Ozan Gönüllü (Deyişme)

"Coşkun" adın gibi coşar yürürsün,
Deryalara dalıp yüzen Gönüllü!
Sohbetinle bana ilham verirsin,
Ozanlar içinde Ozan Gönüllü!

Senden feyiz aldım yollara düştüm,
Aşkın ateşinde kaynadım, piştim.
İnsanlar içinde sevdim, seviştim;
Sevgisiz insana kızan Gönüllü!

Hakka doğru giden yolun güzeldir,
Dostluğa uzanan elin güzeldir.
Haksızı taşlayan dilin güzeldir,
Dertlinin derdini yazan Gönüllü!

Şiirin ölçülü; uyaklar güzel,
Hep yerli yerice duraklar güzel,
Ağ gibi örülmüş ayaklar güzel;
İnci gibi dörtlük dizen Gönüllü!

"İnsanlar dost", dersin "olmasın düşman"
Haktan yana olan, olur mu pişman?
Bana ışık tuttu şiirin, koşma'n;
Karanlığa mezar kazan Gönüllü!

Sana bu sözlerim sanma methiye,
Yüksel'in dilinden ucuz hediye.
Üzülme; "bulutlar kalkmıyor" diye,
İnan böyle gitmez düzen Gönüllü!

05.11.1999

Ozan Bindebir

Ozan Olmak İstiyorum

Dostlar beni bağışlayın,
Bur'da kalmak istiyorum.
Boş kovanım; bal işleyin
İlim dolmak istiyorum.

Yüce Ozan Vakfı'nıza,
Hayran oldum vasfınıza.
Sığınarak affınıza;
Hakkı bulmak istiyorum.

Bağnazlığa zincir vuran,
Soyguncudan hesap soran,
Haksızlığa karşı duran;
Ozan olmak istiyorum.

Sazım da var, sözüm de var,
Ozanlıkta gözüm de var.
Yüreğimde közüm de var;
Yanıp solmak istiyorum.

İşkencede üzülsem de,
Kurşunlara dizilsem de.
Asılsam da, yüzülsem de;
Hakça ölmek istiyorum.

Çırak sayın bu hususta,
Aşka yandım; ciğer pusta.
İcâzeti veren usta;
İzin almak istiyorum.

Yüksel varsın yağsın dolu,
Yaşayalım dolu dolu.
Ben hayattan içtim dolu;
Sazım çalmak istiyorum.

03.02.2002

Ozan Bindebir

Ozanlık Para Etmiyor

Dünyanın en ucuz şeyi,
Ozanlık para etmiyor.
Bekliyorlar ölsün deyi,
Ozanlık para etmiyor.

Yaraya vursan neşteri;
Diyorlar halkın çoştarı…
Bulamıyorsun müşteri;
Ozanlık para etmiyor.

Zalimin zulmünü yersen,
Canını Hak için versen,
Sokakta ölsen gebersen;
Ozanlık para etmiyor.

Halkın dilde sözü olsan,
Bir aydınlık yüzü olsan,
Hem kulağı, gözü olsan;
Ozanlık para etmiyor.

Bir kulp kulak takıyorlar,
Gerekirse yakıyorlar,
Ya bir kurşun çakıyorlar;
Ozanlık para etmiyor.

Bindebir inme derine,
Zul getirme kaderine,
Ödül koysalar ser'ine;
Ozanlık para etmiyor.

08.08.2016

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Zul: Başa bela.
Kulp: (Mecazi anlamı) Uydurma sebep, bahane. (Şiirdeki anlamı)
Çoştar: Her işe burnunu sokan, fazla atılgan. (Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü)
Ser: Baş.

Ozan Bindebir

Ömer Şan Abimize

Hal-hatır ederken Leyla Hanım'la
"Ömer Şan Abimiz öldü" demez mi?
Şaşkın şaşkın baktım heyecanımla…
"Neylersin olacak oldu" demez mi?

"Kaybettik" diyordu bir telefonda,
Buraya kadarmış, yolumuz son'da.
Yirmi Altı Mayıs, İki Bin On'da;
Kartal'dan bir haber geldi" demez mi?

Yetim kaldı; Selda, Seda, Nida'sı
Türküde duyulur artık sedası.
Erken değil miydi bize vedası?
Ayrılık bağrımı deldi, demez mi?

Keder yağıyordu yüzünden yere,
Şimşek çakıyordu gözünden yere,
Dalıp bakıyordu hüzünden yere,
"Kara toprak bizden aldı" demez mi?

Ahmet Turan, Onur Şan'ı, Bilge'si
Onlara sığınak oldu gölgesi.
"Türkü Baba" denen sanat bilgesi,
"Sonsuz uykusuna daldı" demez mi?

Bindebir'im nasıl anlatsam nasıl?
Nasıl çalarsan çal, bitiyor fasıl.
Tekrar doğmak; insan yaşamak asıl,
"Kendi gitti, adı kaldı" demez mi?

24.06.2010

Açıklama:
Leyla Hanım: Leyla BİLGİN (ŞAN) -Ömer Şan'ın kız kardeşi.
Selda-Seda: Ömer Şan'ın kızları…
Nida: Ömer Şan'ın oğlu.
Kartal: İstanbul Kartal Devlet Hastanesi
Ahmet Turan: Ömer Şan'ın sanatçı kardeşi.
Onur Şan: Ömer Şan'ın yeğeni, Ahmet Turan Şan'ın oğlu.
Bilge: Bilge Şan (Ömer Şan'ın eski eşi)

Not: Leyla BİLGİN (ŞAN) kardeşime ithaf olunur…Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Ömrüm

Ilgıt ılgıt eriyorum,
Samyelinde kar gibiyim.
Her gün kayıp veriyorum,
Sel önünde yar gibiyim.

Yollarım yokuşa döndü,
Bülbülüm baykuşa döndü.
Yaz baharım kışa döndü;
Hazin sonbahar gibiyim.

Bindebir'im kaldım naçar,
Görmedim ecelden kaçar.
Ha bugün ha yarın göçer;
Nem almış duvar gibiyim.

17.07.2015

Ozan Bindebir

Önder'e Ağıt

Yürek dayanır mı böyle acıya?
Mezara elimle götürdüm oğul.
Figan düştü ana, kardeş, bacıya
Ben kendimi yedim bitirdim oğul.

Anne- baba yaşar, evlat ölür mü?
Sensiz yavruların neşe bulur mu?
Yaşamayan bu acıyı bilir mi?
Derdimi âleme yetirdim oğul.

Bırakıp gitmeye neydi nedenin?
Geldiğini gören var mı gidenin?
İncinmesin diye o gül bedenin,
Yumuşak toprağa yatırdım oğul.

Bir günde giydirdin bize karayı
Bizden sonra geldin, aldın sırayı.
Boşa yaptın bunca köşkü, sarayı
Kuru çul üstüne oturdum oğul.

Gerçek imiş hayal değil, düş değil
Bindebir'im bu sözlerim boş değil
Ne yapsam da garip gönlüm hoş değil
Herhalde aklımı yitirdim oğul.

30.05.2011

Ozan Bindebir

Örnek Ozan Veysel

Örnek ozan, örnek insan herkese,
Ozanların sevdasında Veysel var.
Onunlayız hem de nefes nefese,
Âşıkların hülyasında Veysel var.

Dertle dolu bir yaralı kul olmuş,
Göz yaşları mektubuna pul olmuş.
Hayat O'na "uzun ince yol" olmuş,
Hakikatin aynasında Veysel var.

Bir zalimce yüreğinden vurulmuş,
Ne kin tutmuş, ne kimseye darılmış.
Toprağına "yârim" deyip sarılmış,
Ekmeğinin kavgasında Veysel var.

Övgü yazmış, Atatürk'e, vatana,
Bağnaz yobaz okuya da utana.
Fena kızmış ülkesini satana,
Memleketin ihyasında Veysel var.

"İnsanlığın kavgasına son", diyen
"Bitsin savaş, dökülmesin kan", diyen
"Doğru olan ilim ile fen" diyen
Çağdaş bilim deryasında Veysel var.

Bindebir'im kavrulursun közünde,
Toprak olur savrulursun tozunda,
Çok büyüktür halkımızın gözünde,
Geleceğin sonrasında Veysel var.

18.03.2001

Ozan Bindebir

Örs İle Çekiç (Demeli Deyiş)

Örs:
İkide bir dur başıma
Gelip gidip vur başıma
Bu işkence zor başıma
Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Demirciler aldı ele
Vuruyorlar hep rastgele
Yerimde ol da gör hele
Sen alttasın, ben üstteyim

Örs:
Gelip rüzgâr gibi estin
Sen tepemde çivi kestin
Bilmem bana nedir kastın
Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Hiç tükenmez bitmez işim
Parçalandı ağzım dişim
Söyle sana ne etmişim
Sen alttasın, ben üstteyim

Örs:
Elbette ben has çeliğim
Ne saçım var, ne beliğim
Senin gibi yok deliğim
Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Beni kaç kez övdü Usta
Çok iş yaptı eşe-dosta
Hiç konuşma bu hususta
Sen alttasın, ben üstteyim

Örs:
Demirleri dövemezsin
Bensiz büküp eğemezsin
Sen kendini övemezsin
Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Çivi çakar hem sökerim
Duvarları ben yıkarım
Dediğimi duy şekerim
Sen alttasın, ben üstteyim

Örs:
Ustan seni bende yaptı
Bir tarafın ağaç saptı
Bak bu dostun fırsat kaptı

Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Heykel gibi duruyorsun
Ne hayaller kuruyorsun
Sözü fena vuruyorsun
Sen alttasın, ben üstteyim

Örs:
Çok dağılmış yine kafan
Bitmişliğin ayan beyan
Benim gibi biraz dayan
Ben alttayım, sen üsttesin

Çekiç:
Çekiç kekiç, örste örstür
Kapışmayın bu ne hırstır
Bindebir'e bu hal terstir
Örs alttadır, çekiç üstte.

Ozan Bindebir

Öz Eleştiri

Ömür denen iki nefes arası,
İnsanca yaşamı beceremedim.
Yüreğimde gizli durur yarası,
İnsanca yaşamı beceremedim.

Erdemli yaşamak; büyük liyakat
Akılmış insanı uçuran kanat.
Yaşamak başlıca bir büyük sanat,
İnsanca yaşamı beceremedim.

Düzenli işleyen çarkım kalmadı,
Harabe şehirden farkım kalmadı,
Gayri ölümden de korkum kalmadı,
İnsanca yaşamı beceremedim.

Bindebir'im sözü edemem veciz;
Doğarken acizdim ölürken aciz.
Özgür hayatıma konuldu haciz,
İnsanca yaşamı beceremedim.

Ozan Bindebir

Öz Güven

Buharlaşıp gökyüzüne çıkarım,
Bulutları ilistirden süzerim.

Beş litrelik saf suyu sek içerim
Yine sarhoş olmam ayık gezerim

Beni görse kıskanırdı Abidin,
Okyanusa deniz resmi çizerim.

Gökyüzüne dolar gece yıldızlar,
Sabahleyin hepsini yok yazarım.

Marifetim çoktur, göğün yüzünde
Turnalardan tespih yapar dizerim.

Bindebir'im salladıkça salladım,
Yalanıma yine kendim kızarım.

Ozan Bindebir

Özel Yaratmış (Güzelleme)

Yaradan özel yaratmış,
Benzerin yok senin güzel!
Şeker, şerbet, bal da katmış
Sütbeyazı tenin güzel!

Kirpiğin, kaşını korur
Ok olmuş sineme vurur.
Gamzenin yanında durur;
O küçücük benin, güzel!

Dudak kiraz, dişler inci
Sensin dünyada birinci.
Gizlersin ayva, turuncu
Cennet mi her yanın güzel?

Oldum aşkının esiri,
Kalmadı gözümün feri.
Gel öldürme Bindebir'i,
Canı senin canın, güzel!

26.05.2005

Ozan Bindebir

Özledim (Hasretleme)

Karaoluk Köyümüze varınca,
Dostun hatır sormasını özledim.
Yaklaşıp da karşısında durunca,
Kollarını sarmasını özledim.

Aklım gitti otuz sene geriye,
Özlemimi koyamadım sıraya.
Çoban oldum dağ başında sürüye,
Soğan-ekmek dürmesini özledim.

Ot biçerdik çayır vakti gelince,
Kes yapardık, şöyle ince mi ince.
Samana katardık yemlik olunca,
Kepeğini, karma'sını özledim.

İneğe bakarsan dana türerdi,
Köy yerinde hayat böyle sürerdi.
Annem danalara örme örerdi,
İp bağacak örmesini özledim.

Kızlarsinisi'ne arpa ekerdik,
Boy atmazsa görün neler çekerdik.
Sıralanır, diz üstüne çökerdik,
Elle arpa dermesini özledim.

Boztepe'ye duman çöker, gitmezdi
Harman-orak güze kadar bitmezdi.
Tembel öküz boynunu düz tutmazdı,
Binip düven sürmesini özledim.

Köpekleri tanıyorduk sesinden,
Yal verirdik, hiç düşmezdi besinden.
Koşar gelir idi kulübesinden,
Arpa unu, kırma'sını özledim.

Meral Bacım ile kerme keserdik,
Böbürlenir,kendimizi kasardık.
Bel küreğe kuvvetlice basardık.
Ağılını, kerme'sini özledim.

Hayvanlara bazen tarak çalardım,
İpleri çözerdim, suya salardım.
Mazlumağa Çeşmesinde sulardım,
Yokuşunun yormasını özledim.

Sürüye saldıran kurdu görmüştüm,
Tekkırma tüfeğe fişek sürmüştüm,
Kurt vurayım derken, kuzu vurmuştum
Yine kuzu vurmasını özledim.

Kuzu üç gün sadece su içmişti,
Dördüncü gün bu dünyadan göçmüştü.

Babam benim ile dalga geçmişti,
Alay edip, yermesini özledim.

Annem akşamaca beni özlerdi,
Ne ettim, ne yaptım sorar izlerdi.
Dağların başında beni gözlerdi,
Ta uzaktan görmesini özledim.

Teyzem sıkı tembihlemiş Erhan'a,
Bir tek bile vermemişti Orhan'a.
İki kazan yapılmıştı tarhana,
Dam üstüne sermesini özledim.

Dedem beni sever, diller dökerdi
Eme'm yayık yayar, belin bükerdi.
Ekmeğe yağ sürer, şeker ekerdi
"Yavrum" deyip vermesini özledim.

Teyzem incecikti, beli kopardı
Aslanın ağzından payı kapardı.
İnce sarar, güzel dolma yapardı,
Efelekten sarma'sını özledim.

Genç idim ya, rüzgâr gibi eserdim
Bazen celallenir, kızar küserdim.
Herkes bilir, güzel odun keserdim
Kütükleri yarmasını özledim.

Sevdiğimle bakışırdık göz göze,
Dilleri şekerdi, dudağı meze.
Günde on beş kere gelirdi bize,
Saçlarının sırmasını özledim.

Sokuda kız-erkek bulgur döverdik,
Bir sürü gençleri bur'da everdik.
Buğday tok olursa fazla överdik,
Bulgurunu, yarma'sını özledim.

Eski günler hatırlandı bu sıra,
Kızlar duyup bakmasınlar kusura.
Çırçır Pınarı'nda hep sıra sıra,
Dizilip de durmasını özledim.

Bindebir'im girdim gizli saklıma,
Selam salsam gitmez al yanaklıma.
Anılarım nerden geldi aklıma?
Belki hayal kurmasını özledim.

23.02.2012

Açıklama:

Kes: Yeşil iken biçilmiş, az kurutularak harmanlanmış ot veya yonca.
Karma: Karışık hayvan yemliği.
Bağacak: Bağlamaya yarayan el örgüsü ip.
Örme: Elde örülmüş ip parçası.
Yal: Arpa unundan yapılmış köpek yiyeceği.
Kırma: Genelde arpa unundan öğütülerek yapılan köpek veya diğer hayvan yiyeceği.
Kerme (yöresel) : Kemre. Hayvan dışkısının yakacak olarak kullanılması için, ahırdan bel küreklerle kesilip kurutularak tezek yapılması.
Eme: Babanın kız kardeşi (Yöresel)
Tarak çalmak: Taramak, tımar etmek.
Akşamaca: Akşama kadar.
Efelek: Efelek otu ve yaprağı.
Soku: Taştan oyulmuş, içine buğday koyularak ağaç tokmaklarla vurularak dövülen büyük dibek.
Evermek: Evlendirmek.
Yarma: Buğdaydan yapılan yiyecek.

Ozan Bindebir

Özlemimiz (14 Heceli Şiir)

Güneşli günler olsun; gök mavi, deniz mavi
Vurmayın bulutları, baharlar ağlamasın!
Çoğaltın umutları, insanlar dursun kavi
Gözyaşı yağmur olup, dereler çağlamasın!

Rengârenk çiçek açsın, Güneş'e gülsün hepsi
Kırlarda halay çekin, çalınsın zurna, sipsi…!
Börekler, baklavalar yapılsın tepsi tepsi
Analar gülsün artık, yüreğin dağlamasın!

Gezelim kâinatı, görelim karış karış;
"Yaşatmak" olsun amaç, insanlık için yarış…
Savaşlar bir son bulsun, dünyaya gelsin barış;
Analar allar giysin, karalar bağlamasın!

16.03.2018

Ozan Bindebir

Özleyiş

Seher vakti çıksan cama,
Yüzünü görsem güzelim.
İzin versen bu adama,
Yanına varsam güzelim.

Bir anda gelsek göz göze,
Karışmasa kimse bize,
Gülden nazik güzel yüze,
Yüzümü sürsem güzelim.

Öpsem elma yanağını,
Seyretsem göğsün ağını,
Sade lokum dudağını,
Gıdadır sorsam güzelim.

Zülfündeki sırma tele,
Elimi bir sürsem hele,
Kollarımı ince bele,
Dolasam sarsam güzelim.

Karşılık versen birebir,
İki canı eylesek bir,
Olurdu garip Bindebir,
Aşkından sersem güzelim.
*
Açıklamalar: (Şiirdeki anlamı)
Cam: Pencere
Sormak: Emmek, sömürmek
Sersem: 1- Herhangi bir sebeple bilinci ve algıları zayıflamış olan 2- Düşünmeden hareket eden, ne yaptığının farkında olmayan.

Ozan Bindebir

Özü Güzel (Üç Ayaklı Şiir)

Kara kaşlar kara bulut halinde,
Sevdalı gözleri derin gölünde,
İşveli sözleri tatlı dilinde;
Kaşı güzel, gözü güzel, dil güzel.

İnci gibi dişler durur çift dizi,
Batacak güneşe benziyor yüzü,
Sıcacık elleri andırır közü;
Dişi güzel, yüzü güzel, el güzel.

Döşünde ayvalar derilmek ister,
Dizleri yar için yorulmak ister,
O incecik beli sarılmak ister;
Döşü güzel, dizi güzel, bel güzel.

Tuba ağacına benziyor başı,
Bindebir yoluna döker gözyaşı.
Saçları dövüyor sırtını, döşü;
Başı güzel, özü güzel, tel güzel.

12.04.2016

Açıklama: (TDK Sözlük)
Tuba: Cennette bulunduğuna inanılan,
kökü yukarıda, dalları aşağıda büyük bir ağaç

Ozan Bindebir

Palindrom

(Palindrom Kafiyeli Sicilleme)

Çenesinden sarkmış Kıdık,
Konuşuyor; sesi Kısık…
Dudak patlak, kafa Kırık
Anlamadım, bu ne Kılık?
Ona dostu atmış Kelek;
Kaçamamış; tarla Kesek…
Dövüldükle tozmuş Kepek,
Ne ekmek yiyor, ne de Kek…
Boyuna bak; servi Kavak
Kel başında olur Kayak…
Gömleği yok, yırtık Kazak
Failleri şimdi Kaçak…

Ozan Bindebir

Pamuk Şeker

(Selma Ünlü Hocama)

Vuslata ermeyen kalpler, durur durur ah çeker
Sevgi dermek isteyenler, her zaman sevgi eker
Gökyüzü; mavi mürekkep, bulutlar; pamuk şeker
Çocuklara dağıtır, toplasa teker teker.

29.07.2016

Ozan Bindebir

Para Almadım

Bana "cimri" demiş sevdiğim güzel;
Ben ona gönlümü verdim, bedava…
Benim bu tarifem tek ona özel;
Bağında gülleri derdim, bedava…

Canımı yoluna saydım adaktan,
Gözümü çekmedim daldan, budaktan…
Nefes alıp nefes verdim dudaktan;
İlkyardım say bak bu yardım, bedava…

Bindebir'im kadir kıymet biline,
Canım kurban böyle güzel geline.
Bir kemer istedi ince beline;
Tuttum kollarımı sardım, bedava…

16.05.2016

Ozan Bindebir

Pehlivanlar Destanı

Bu topraklar binlerce pehlivan yetiştirmiş,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!
Kırkpınar'da kimleri kimlerle güreştirmiş,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Kel Aliço Pehlivan, lakabı "Gaddar Ali"
Çok sert güreşirmiş ya, buymuş gaddarlık hali.
Yirmi Yedi yıl bir kez, yere değmemiş beli,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

"Koca Yusuf" lakabı; "Korkunç Türk"tür bir adı,
Şumnu'nun Karalar'dan öp öz bir Türk evladı.
Güreşin her türünde O Dünya'yı salladı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Adalı Halil yine, Aliço'nun çırağı
On Sekiz yıl şampiyon, yokmuş hiç dur durağı.
Dünya'da kaç ülkede, gönderde Türk Bayrağı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Yine Şumnu şehrinden bir Türk "Katrancı Mehmet"
Deliorman Bölgesi; pehlivan demet demet…
Katrancı güreş tutsa; orda kopmuş kıyamet,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

"Kazık" oyun(u) ustası, Kazıkçı Kara Bekir,
"Kavak oyunu"nu da nereden etti fikir?
Tokatlı Yörük Ali, yenildi çıktı fakir,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Kurtdereli Mehmet var, bir "Cihan Şampiyonu"
Kendisinden geçermiş; Türklük olunca konu.
Ata'mız mektup yazmış, çokça övmüştü O'nu,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm .

Koca Yusuf çırağı; yiğit Filiz Nurullah,
Babayiğit Pehlivan; boy pos vermişti Allah.
Güreşini seyreden ona derdi "maşallah"
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Deliorman Bölgesi, "Hergeleci İbrahim"
Kara Ahmet Pehlivan, ondan almış eğitim.
Adına yağlı güreş düzenliyor Milletim,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

"Tekirdağlı Hüseyin" sekiz sene boyunca,
Kırkpınar Başpehlivan, seyredilmiş doyunca…
Rakibi savururmuş; "Elense"yi koyunca,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Dört defa Başpehlivan; İbrahim Karabacak
İsterse yağlı güreş, isterse karakucak…

Atak bir pehlivan da böyle oluyor ancak,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Bandırmalı Kar'ali, fena vurmuş "tırpan"ı
Rakibine yüklenmiş, onun yanarken canı.
Üst üste beş yıl almış Başpehlivan nişanı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Pehlivan Aydın Demir titizdi, çalışkandı
Cumhurbaşkanlığı'nın Kupası'nı kazandı.
Yetmiş Sekiz-Kırkpınar "Altın Kemer" kuşandı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Ordulu Mustafa Bük, fena atardı "kazık"
Kara Ali güreşte sakatlanmıştı, yazık!
Nazmi Uzun kispeti çıktı kaldı apaçık,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Hüseyin Çokal hele, güçlü bir pehlivandı,
Ayrı ayrı kaç dalda birincilik kazandı.
Dokuz Yüz Seksen Dört'te "Altın Kemer" kuşandı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Dokuz kez Başpehlivan oluyor Ahmet Taşçı
"Bel Kündesi" atarken, sanırsın bir savaşçı.
İki kez "Altın Kemer", yazmadığım birkaçı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Ordulu Recep Kara, eğitimli bir insan,
Yirmi İki yaşında Kırkpınar Başpehlivan.
Güreşte bir efsane; yakışıyor şöhret, şan
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Kırkpınar'da son nokta şimdi Yusuf Can Zeybek,
Öyle güreş tutar ki, hem yiğit hem gözü pek.
Bütün rakiplerini yenerek geldi tek tek,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Geldik serbest stilde , eşsiz Gazanfer Bilge
Olimpiyat Şampiyon, vermişler koca belge…
Spor okulu açmış, ona ait bir Bölge
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

"Celal Atik" Pehlivan, Celal Doğan'dır adı
Atatürk'ten armağan ona "Atik" soyadı.
O Dünya Şampiyonu; gerçekleşti muradı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Pehlivan Yaşar Doğu, rakibini tuşlardı,
Dünya Şampiyonunun ünü Dünya'yı sardı.
Ali Yücel, Nasuh Akar gibi dostları vardı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Sayısız güreş yapmış Pehlivan Ahmet Ayık
Çifter çifter madalya almaya olmuş layık.
Nice güreşçimiz var biri birinden büyük,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Hüseyin Akbaş'ımız, Tokat'ımın gururu
Altı kez şampiyonluk, olmuş onun onuru…
Sağ bacağı engelli, temiz güreş düsturu,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Bir başka gururumuz Pehlivan Mahmut Demir,
Hesapsız madalyanın sahibi güreşçidir.
"Üstün Hizmet Madalya" sahibi tek ismidir,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Sayısız şampiyonluk "Bu Asrın Güreşçisi"
Hamza Yerlikaya'mız, Dünya Spor Elçisi.
Ülkemizin adına bir güreş emekçisi,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Pehlivan Taha Akgül, Federasyon Başkanı
"Elense"yi çekince ani vurur "tırpanı"
Üç defa aldı Dünya Şampiyonluk nişanı,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Bindebir Ozan'ım ben, anlatamam hepsini,
Yurdumun pehlivanı saysam geçer Yüz Bin'i.
Unuttuğum daha çok; bağışlasınlar beni,
Pehlivanlar yurdudur Trakya'm, Anadolu'm!

Ozan Bindebir

Peşinde Pervaneyim (Sone Örneği)

Yıllar var ki peşinde pervaneyim bilirsin
Hep bir ışık aradım, göründüğün her yerde,
Aramıza her zaman çektin bir siyah perde
Zannederdim gün olur sen de döner gelirsin.

Dönmedin vefasız yâr aşkın yaktı bağrımı
Mum ışığında yanan kelebekler misali…
Ancak âşıklar anlar bende olan bu hali
Hep duymazdan geldin yâr, sana olan çağrımı.

Gözlerin konuşurken dudağın niye susar?
Niye öyle bakarsın, nedir bendeki hata?
Gönlüm rıza göstermez başkasıyla vuslata.

Hele söyle bileyim söyle ahu gözlü yâr,
Ömrüm geldi geçiyor, ne zaman geleceksin?
Bindebir'in haline sen de mi güleceksin?

*
Not: Bu bir "sone" örneğidir. Kafiyeleme; abba – cddc – eff – egg şeklindedir.

Ozan Bindebir

Pınar Gibiyim

Hasretin, kurt gibi girdi özüme
Ayakta kurumuş çınar gibiyim.
Damla damla yaşlar indi gözüme,
Kudretten çağlayan pınar gibiyim.

Bu gönlümü senden döndüremedim,
Hûri, melek versem kandıramadım.
Yangınım yürekte, söndüremedim;
Sanki için için yanar gibiyim.

Ateşlerde yandım gece uykusuz,
Ben duygu seliyim, sen bir duygusuz.
Böyle umursamaz, böyle kaygısız
Oluşunu artık kınar gibiyim.

Bindebir'im bitti gücüm, mecalim
Seni iflah etmez benim vebâlim.
Dilim varmaz yine diyemem zalim,
İnan ki sabrımı sınar gibiyim.

07.11.2003

Ozan Bindebir

Pir Yolundaydı

Bizim Mahzuni'miz vardı bir zaman;
Özü, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.
Mangal yüreğinde bir ince duman;
Közü, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Mazlumun, yoksulun sadık yâriydi
Yüreği aşkından yangın yeriydi.
Muhabbet ehliydi, gönül eriydi;
Sözü, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Hoşgörü duyacak yeri bilirdi
Hikmeti; emekten, haktan belirdi.
Muhabbet cemine koşar gelirdi;
İzi, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Türküsünde sevgi, barış işlerdi;
Zalimleri sazı ile fişlerdi.
Herkesi bir gören toplum düşlerdi;
Gözü, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Cennet olmalıydı O'nun ülkesi,
Hep bunu yazardı âdil ilkesi.
Çıkarcıdan gayri sevdi herkesi;
Tezi, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Kocaman deryadan değil litrelik,
Bir damla, diyordu bana katrelik.
Sekiz yıl önceydi, sekiz metrelik;
Bezi, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

Dinim sevgi diyen dile inandım,
Bindebir'im yanmış küle inandım,
Derdinden sızlanan tele inandım;
Sazı, Hacı Bektaş Pir yolundaydı.

23.04.2010

Not: 15-16 Mayıs 2010 tarihinde Hacı Bektaş Veli Kültür Derneği ve OZAN-DER işbirliği ile Âşık Mahzuni'nin anısına düzenlenen Anma Programı ve Şiir Yarışmasında Hece Vezni dalında 3. lük ödülüne layık görüldü.

Ozan Bindebir

Pittbul İti (Taşlama)

Güzel komşum duy sesimi,
Besleme bu pittbul iti.
Gel tüketme nefesimi,
Besleme bu pittbul iti.

Besledikçe azdı gitti,
Kaç kişiyi yüzdü gitti,
Mahalleyi üzdü gitti,
Besleme bu pittbul iti.

Dulukları yere sarkmış,
Çocuklar dün görüp korkmuş.
Bunun ırkı nasıl ırkmış?
Besleme bu pittbul iti.

Kurda salsan yetişemez,
Koyunlar ne halde demez,
Abur cubur bir şey yemez,
Besleme bu pittbul iti.

Ver hayvanat bahçesine,
Koy yaşasın sine sine.
Saldıracak sahibine,
Besleme bu pittbul iti.

Saray gibi kulübesi,
Her gün her gün özel besi.
Gür çıkıyor ondan sesi,
Besleme bu pittbul iti.

Çoğalıyor oğul, uşak
Ne kedidir, ne de vaşak.
Sekiz kilo olmuş taşak;
Besleme bu pittbul iti.

Benzer manda kenesine,
Güç yetmiyor çenesine.
Varamasın senesine;
Besleme bu pittbul iti.

Uyarıma surat asma,
Güvenip de faka basma.
Boğazını sıkmış tasma,
Besleme bu pittbul iti.

Bindebir'im görmeyim bak,
Çenesini kırmayım bak.
Sonra çekip vurmayım bak,
Besleme bu pittbul iti.

11.05.2016

Ozan Bindebir

Popüler Şair (Yergi Destan)

Dostum beni dinler isen;
Popüler şair olursun.
Sözlerimi anlar isen;
Popüler şair olursun.

Dokunma suya, sabuna
Mutlu ol, sığma kabına!
Para akar hesabına;
Popüler şair olursun.

"Sevgi" deyip, zalimi tut,
Beleş buldun, yalayıp yut!
Halkın her derdini unut,
Popüler şair olursun.

Hiç kafa tutma sisteme,
Hak, hukuk bir şey isteme!
Dilin düşmesin siteme,
Popüler şair olursun.

Dört yanını sarsın kızlar;
Çekip gitsin vefasızlar…
Sana göz kırpar yıldızlar;
Popüler şair olursun.

Boş ver ölçü, kafiyeyi
Reklamı iyi yap iyi!
Notu alırsın pekiyi;
Popüler şair olursun.

Kitapların birkaç baskı,
Reklam panosunda askı…
Sana şöhret, bize baskı;
Popüler şair olursun.

Şiirlerin bestelenir,
Albümlerin destelenir,
Medyalarda listelenir,
Popüler şair olursun.

Bize burun kıvır gitsin,
Arada çam devir gitsin.
Boş sözcükler savur gitsin,
Popüler şair olursun.

Bindebir'i sende bırak,
Aman ha ırak dur ırak!
Soranlara dersin "çırak"
Popüler şair olursun.

Ozan Bindebir

Rahman Olursun

Dost deyi her dosta sırrını verme!
Gün gelir dostunla düşman olursun.
Düşman bildiğini sakın ol yerme?
Bir gün barışırsın pişman olursun.

Sevdiğin insandan hiç duyma kuşku,
Yüreğinde yaşat, kirletme aşkı.
Yıkma gönül denen o yüce köşkü,
Dost gönlünde aziz mihman olursun.

Hediyemdir deyin sevgini dağıt!
Pakla yüreğini, olsun ak kâğıt.
Bitirirsen zulmü, dinerse ağıt,
O zaman dertlere derman olursun.

Bindebir bu sırrı çözersen eğer,
Bütün insanlığa verirsin değer.
Hak, ben-î Âdemde var imiş meğer
Görürsen o zaman Rahman olursun.

01.07.2015

Ozan Bindebir

Ramazan (Teşhis ve İntak)

Ne güzel uyudum, rüyaya daldım,
Bir gece kapımı çaldı Ramazan.
Ne hatâ ettim de içeri aldım;
Uykumu yarıya böldü Ramazan.

Dedim:'Hayır ola gece yarısı"
Dedi:"Kınayana olsun darısı"
Meğer onu evden kovmuş karısı;
Otuz gün misafir kaldı Ramazan.

İnsan usanıyor, candan beziyor,
"Sabır ver Ya Rabbim"deyip kızıyor.
Hiç durmadan köşe-bucak geziyor;
Akşam gitti, sabah geldi Ramazan.

Dedim: 'Bak, rüşveti alıp kırışan'
Dedi; "onlar sevap için yarışan"
Bize baktı, çoluk-çocuk perişan;
Bıyığın altından güldü Ramazan.

"Pirzola yemedim, viski içmedim,
Ömrüm bitti orucumu açmadım,
Çalıp çırpıp Avrupa'ya kaçmadım"
Deyince sarardı soldu Ramazan.

Yüksel'im borcumuz varsa öderiz,
İnsan hakkı için Hakka gideriz.
Dedim: "Sen hele öl, bayram ederiz"
Arife akşamı öldü Ramazan.

21.12.2000

Ozan Bindebir

Recep Emmi (Yergi Destan)

Binamıza nerden geldi,
Terbiyesiz Recep Emmi…
Sağlam kolon varsa çeldi,
Terbiyesiz Recep Emmi…

Muhabbette kendin övdü,
"Yalan" desen hemen sövdü,
Kaç komşuyu birden dövdü;
Terbiyesiz Recep Emmi…

Bizi aciz taciz etti,
Bir de Hac'a maca gitti.
Canımıza çoktan yetti;
Terbiyesiz Recep Emmi…

Koca bina oldu sus pus,
Evimizde olduk mahpus.
Hali, Yavuz ite mahsus;
Terbiyesiz Recep Emmi…

Ne ast tanır, ne de üstü;
Kaç komşusu varsa küstü.
Cehenneme dikmiş büstü,
Terbiyesiz Recep Emmi…

Şimdi oldu Yönetici,
İstemiyor Denetici…
Nerelidir, bilmem neci?
Terbiyesiz Recep Emmi…

Hesap kitap temizlendi,
Yedi içti semizlendi,
Günden güne domuzlandı,
Terbiyesiz Recep Emmi…

Bindebir'im ahu-zarım,
Komşulara son uyarım:
'Binamızda aklı yarım'
Terbiyesiz Recep Emmi…

09.11.2016

Ozan Bindebir

Resmidir

Partiler, mafyadan medet umarsa;
Ona sahip çıktığının resmidir.
Savcı, hâkim bunlara göz yumarsa;
Adaleti yıktığının resmidir.

Yönetenler hep ikilik güderse,
İnadına yanlış yola giderse,
Şahsı için harcar, halkı öderse;
O devletin çöktüğünün resmidir.

Emekçiler avdır; patron peşinde,
Nişangâhı vatandaşın döşünde…
İnsan kanı çakalların dişinde;
Oluk oluk aktığının resmidir.

Söylemeden sözün daha ağrını,
Bindebir'im duyan var mı çağrını?
Her gün böyle bu dertlerle bağrını,
Dağlayıp da yaktığının resmidir.

Ozan Bindebir

Rubaî

Hilebaz insanları, sandım ki sadık dostum;
Cenderede ezildim, bak işte hazır tostum.
Budala Bindebir'im, hem kesti hem yüzdüler;
Böyle sahte dostların elinde kaldı postum.

10.06.2015

Ozan Bindebir

Sahte Ozan (İki Ayak Kafiyeli Koşma)

Ozan süsü verir kendi kendine,
Akıl ermez düzenine, fendine.
Suyu rahat bağlayınca bendine,
Kırba'yı tanımaz, gölü tanımaz.

Reklâm yapa yapa adın duyurur,
Emekten bahseder, emir buyurur.
Zengin sofrasında karnın doyurur,
Çorbayı tanımaz, yal'ı tanımaz.

Şov yapmaya gelse etrafı yıkar,
Özün dara çekse, canından bıkar.
Biraz zoru görse çizgiden çıkar,
Zorbayı tanımaz, zul'u tanımaz.

İnançlı zanneder bıyık kırpanı,
Başına taç eder çalıp çırpanı.
Ne tarlayı görmüş ne de tırpanı,
Gürbeyi tanımaz, kile tanımaz.

Reklâm panosunda fon değiştirir,
Bir değil, beş değil, on değiştirir.
Bukalemun gibi don değiştirir,
Urbayı tanımaz, şalı tanımaz.

Rüzgârın yönüne yürüyor ayak,
Hiçbir sorunu yok, işleri kıyak.
Zalimin elinden yememiş dayak,
Darbeyi tanımaz, eli tanımaz.

Bu kadar söz böylesine değer mi?
Ozan gibi ozan boyun eğer mi?
"Sazım silahım" der, "sözlerim mermi"
Harbî'yi tanımaz, teli tanımaz.

Şiir yazdım sanır süslü sözünü,
Bindebir'im beğenmedim özünü.
Bulamamış bu sanatın gizini,
Terbi'yi tanımaz, dil'i tanımaz.

19.04.2012

Açıklama:
Tdk Sözlük:

Kırba: Sakaların içinde su taşıdıkları ağzı dar, altı geniş, deriden yapılmış kap, su kabı, matara.
Yal: Halk ağzında, köpek ve sığırlara yedirilmek için un ve kepekle hazırlanan yiyecek.
Zul: Başa bela olma, zulüm getirme.
Gürbe: Tahıl ambarı.
Kile: İki gaz tenekesi oylumunda tahıl ölçeği.
Urba: Roba, elbise, giysi.

Harbî: Ateşli silahların içini temizlemekte kullanılan çubuk, harbe (Kısa mızrak) .
Terbi: 1- (Divan edebiyatı terimi) Bir gazelin her beytine ikişer dize katma. (2- Bir şairin bir gazelinin her beytinin üstüne başka bir şairin ikişer dize eklemesiyle oluşan murabbadır. Eklemelerin ölçüye ve uyağa uyma zorunluluğu vardır.)

Ozan Bindebir

Sakarya Destanı

(Gazel)

Mef ’û lü me fâ / ‘î lü me fâ / ’î lü fa ’û lün
— — . . — / — . . — / — . . — —

Türk milletinin varlığının tescilidir bak!
Kalkıp da Sakarya’m oluyor göklere bayrak.

Yıldıztepe’den doğdu Güneş, batmayacak hiç
Üç bin yedi yüz insanımız olsa da toprak…

Mangaldağı hey, Türbetepe’m, hey Alagöz hey!
Yurdum, sanadır bunca şehit dilleri der “Hak.”

Mangaldağı’nın küllerinin Anka’sıyız biz
Düşmanlarımız kim ki gelir etmeli idrak.

Meydan Savaşım Başkomutan Mustafa’mındır
Destan doludur bak bu vatan hepsi de ak pak.

Yaz Bindebir’im, dalgalanan şanlı o sancak,
Yalnız bizedir; halkımadır iftihar ancak.

18.08. 2017

Ozan Bindebir

Sakın Ha (Beşleme)

Ben seni çok severken, sakın yâd ele bakma
Sevginle dolu gönlüm, aşkınla nâra yakma
Kirpiklerin ok olmuş, yeter sineme çakma
Ben senden vazgeçemem, bunu kafana takma
Sakın derim sakın ha, beni sensiz bırakma!

Gözlerim hep yollarda, öylece dalıp gider
Şu benim deli gönlüm çaresiz kalıp gider
Bu kararsız hallerin, aklımı alıp gider
Bir vuslatsız sevgiye, gönlümü salıp gider
Kayıp etme korkusu aklımı çalıp gider

Büyülü gözlerini, buğulu görüyorum
Bir damla yaş dökülse, ben yanıp eriyorum
Senin sevgin olmasa, soluyor kuruyorum
And içtiğim gün gibi, sözümde duruyorum
Sen de sözünde misin, bak işte soruyorum

Ozan Bindebir

Sal Gitsin

Dost gönlünde bir iz bırak, "aşk" yazmaya harf eyle!
Konuşmadan önce düşün, sözün sonra sarf eyle!
Gurbet seni ayırsa da, bir name yaz, sal gitsin;
Gözyaşını pul diye bas, yüreğini zarf eyle!

Aşk öyle bir duygudur ki, herkes bilmez bu hali
İçerden dumansız, külsüz yakan ateş misali…
Yar sandığın ağyar ise, hiç düşünme, sal gitsin;
Vefasıza âşık isen, göremezsin visali.

10.06.2017

Ozan Bindebir

Samyeli Gibisin

Samyeli gibisin, yaman esersin
Çölde çiçek gibi soldurma beni!
Güzelliğin ile nefes kesersin,
Ecelim yetmeden öldürme beni!

Günler geçer uyku girmez gözüme,
Ne dedim darıldın, hangi sözüme?
Kabahatim varsa söyle yüzüme,
El âleme kötü bildirme beni!

Başını yaslayıp gel yat döşümde,
Düşmanlar dolansın varsın peşimde.
Yorgan kucaklatıp gece düşümde,
Gündüz hayâline yeldirme beni!

Güzellikten güller açmış teninde,
Ak gerdana güzel uymuş ben'in de.
"Bindebir'im gel" de, yatam yanında
Aç susuz durayım kaldırma beni!

03.03.2002

Ozan Bindebir

Sana Döner (4 Heceli)

Yanar özüm,
Sana döner.
Söner közüm,
Sana döner.

Bilirsin yâr,
Gönlüm buhar…
Her yaz bahar;
Sana döner.

Akan arkım,
Dilde şarkı'm,
Dönen çarkım;
Sana döner.

Mestanedir,
Divanedir,
Pervanedir;
Sana döner.

Aksa kanım,
Yansa canım,
Dört bir yanım;
Sana döner.

Sen Kıblegâh,
Bir güzergâh,
Evren semah;
Sana döner.

Bak Bindebir,
Bilmez kibir,
Gider gelir
Sana döner.

28.06.2015

Ozan Bindebir

Sana Kıyamam Ki

Sensiz geçen bir an'ımı,
Yaşıyorum sayamam ki.
Acıtsan da bu canımı,
Yine sana kıyamam ki.

Vurulmuşum gözlerine,
Aşkın indi çok derine.
Kalbimdeki o yerine,
Başkasını koyamam ki.

Ne olursun beni dinle,
Besle beni hep sevginle.
Yaşasam bin yıl seninle,
İnan sana doyamam ki.

Bindebir'in düştü dile,
Sonu ölüm olsa bile.
Ben razıyım bedeline;
Söz vermişim cayamam ki.

14.09.1999

Ozan Bindebir

Sana Sefa Bana Cefa (Akrostiş Şiir)

S Seni sevdiğime hiç inanmadın
A Açılsın bir yeni sayfa sevdiğim
N Nice zaman geçti adım anmadın
A Adımı çıkardın safa sevdiğim

S Sana sefa, bana cefa mubah mı
E Ettiklerin sevap mıdır, günah mı
F Fevri davranışın yoksa silah mı
A Anlamam bu nasıl kafa sevdiğim

B Bindebir'i böyle mahsun bıraktın
A Aşkına düşürdün, yaktıkça yaktın
N Nadan bir kişinin olmayacaktın
A Aklına dilerim şifa sevdiğim

C Canım dedim sana, candan edersin
E Eskiden Yüksel'dim, şimdi ne dersin
F Felakete adım adım gidersin
A Aklınla düşün son defa sevdiğim

Ozan Bindebir

Sana Söylüyorum

Sana söylüyorum sana,
Ne olur bir dursan güzel?
Önce dinlesen de beni,
Sonra çekip vursan güzel!

Zülüflerin tel tel olmuş,
Yanakların al al olmuş,
Dudağın şeker, bal olmuş;
Bir tadımlık versen güzel!

Kalem gibi kaşlarına,
İnci gibi dişlerine,
Vuruldum gülüşlerine,
Şu hâlimi görsen güzel!

Kirpiğine çekip sürme,
Ok gibi sineme vurma!
Yüksel'in kalbini kırma,
N'olur hatır sorsan güzel!

11.03.1998

Ozan Bindebir

Sanki Ne Oldu?

Seni çok sevdim de sanki ne oldu?
Çöldeki Mecnun'dan beter eyledin.
Aslı gibi kaçtın gittin ellere,
Kerem gibi yanar tüter eyledin.

Sen Şirin ol, bende Ferhat olayım,
İstersen uğruna dağlar deleyim.
Züleyha ol, bende Yusuf olayım
Gönül zindanında yatar eyledin.

Güzellere sevda olmaz yalandan,
Yüksel'e mirastır Karac'oğlan'dan.
Sendedir dermanım, sanma Lokman'dan,
Sende dertlerimi katar eyledin.

29.05.1997

Ozan Bindebir

Sarı Altın (13 Heceli Şiir)

Şu Ordu'nun güzelleri fındık topluyor
Yine benim bu gönlümü hüzün kaplıyor
Benim ceren boylu yârim ele bakarken;
Sanki benim yüreğime hançer saplıyor

Gökyüzüne bulut çöker, dağlar puslanır
Yağmur yağar fındıklara, yârim ıslanır
Ceren boylu nazlı yârim ellerin olmuş;
Bundan sonra deli gönlüm belki uslanır

Sarı altın gibi durur Ordu fındığı
Bugün gitmiş sevdiğimin çeyiz sandığı
Ceren boylu nazlı yârim beni sevmezmiş;
Boşa mıydı bu gönlümün ona yandığı?

Boztepe'den seyreyledim Ordu ilini
Rüzgârlara sermiş yârim zülfün telini
Ceren boylu nazlı yâri ben saramadım;
Bir ufacık uşak sarmış ince belini

(8+5)

Ozan Bindebir

Satranç (Her Bendi Üç Mısralı)

__ __ . __ __ / __ __ . __ __ / __ __ . __ __ / __ __ . __ __

Müs tef i lâ tün / müs tef i lâ tün / müs tef i lâ tün / müs tef i lâ tün

Aklım alansın / bir kez görün yâr / gönlüm çalansın / gel ey şirin yâr
Aklım alansın / gönlüm çalansın / gitmez kalansın / sevdan derin yâr
Sevdan derin yâr / gel ey şirin yâr / bir kez görün yâr / vuslat görünsün

Baygın bakarken / süzgün o gözler / canlar yakarken / yanmaz mı közler
Baygın bakarken / canlar yakarken / aklım çıkarken / çıkmaz mı sözler
Çıkmaz mı sözler / yanmaz mı közler / süzgün o gözler / cellat görünsün

Yandım tutuştum / çıkmaz dumandan / coştum yatıştım / geçmiş zamandan
Yandım tutuştum / coştum yatıştım / öptüm seviştim / aşkım imandan
Aşkım imandan / geçmiş zamandan / çıkmaz dumandan / serhat görünsün

Vazgeç demişler / Dost Bindebir'den / vazgeçmemişler / kinden kibirden
Vazgeç demişler / vazgeçmemişler / fehmetmemişler / hiçbir tabirden
Hiçbir tabirden / kinden kibirden / Dost Bindebir'den / feryat görünsün

Parça numaraları:

1	2	3	4
1	3	5	6
6	4	2	7

Ozan Bindebir

Savaşlar Bitsin!

Kime ne faydası var savaşların?
Yaşamayı böyle zor eylemeyin!
Gezegende hayat bitecek yarın,
Özgürlüğü tutsak, tor eylemeyin!

Bülbüller gülüne şakısın bağda,
Her canlı özgürce dolaşsın dağda.
Hayvanın hayvanı sevdiği çağda;
İnsanlığı göze hor eylemeyin!

Tükenir enerji, kalmaz dermanlar
Bombaların gücü insan harmanlar.
Kirlenir denizler, yanar ormanlar;
Yakıp tabiatı bor eylemeyin!

İnsandan insana atılır tokat
Milyonlarca ölü, milyonlar sakat.
Dünya nimetleri yetişir fakat
Bozup doğasını çor eylemeyin!

Bindebir'im beni duysun zalimler
Bitsin işkenceler, bitsin zulümler.
İnsanlık öldükçe artar ölümler,
Yüreklere düşen kor eylemeyin!

06.04.2018 – (6+5)

Açıklamalar (TDK Sözlük – Şiirdeki anlamı)

Tor: Sık gözlü ağ
Hor: Değersiz, önemi olmayan, aşağı
Bor: İşlenmemiş, taşlık, sert, ekilmemiş (toprak), borak
Çor: Hastalık
Kor: Büyük acı, üzüntü, sıkıntı, dert

Ozan Bindebir

Selam Getirdim

(Âşık Veysel Şatıroğlu'na)

Sen ölmez ozansın duy bu sesimi,
Kazma, kürek, belden selam getirdim.
Kimse el sürmemiş, çeker yasını
Sazındaki telden selam getirdim.

İki kapı handa dile düşmüşüm,
Geze geze ben bu hâle düşmüşüm.
Sivr'alan'dan Çamlıbel'e düşmüşüm,
Uzun ince yoldan selam getirdim.

Dost mektup yazınca; "durma gel" diye
"Açıldı menekşe, sümbül, gül" diye.
"Dağların her yanı oldu yol" diye,
Mektuptaki puldan selam getirdim.

Sadık yârin seni bizden alsa da,
Hatırlar dostların ayrı kalsa da.
Kara toprağını seller çalsa da,
Boz-bulanık selden selam getirdim.

Sökün ettiğinde baharın seli,
Unutmak mümkün mü Koca Veysel'i?
Aynı aşktır âşık etti Yüksel'i,
Bülbül oldum gülden selam getirdim.

09.03.2000

Ozan Bindebir

Sen

Kendin beyaz kâğıt, gözlerin kömür
Yakarsın insanı, kavurursun sen.
Böylesi yanmaya dayanmaz ömür,
Toprağı üstüme devirirsin sen.

Dudağından şeker, şerbet akıyor
Kara gözlerinde şimşek çakıyor.
Yüzün güneş gibi beni yakıyor,
Kerem eder, küle çevirirsin sen.

Teselli bulsam da sazın telinde,
Bindebir'in canı senin elinde.
Kuru yaprak gibi aşkın yelinde,
Diyardan diyara savurursun sen.

02.08.2005

Ozan Bindebir

Sen Benimsin, Bende Senin

Bir el gibi görme beni,
Sen benimsin, bende senin.
Ardın sıra yorma beni,
Sen benimsim, bende senin…

Buluşalım tenhalarda,
Bir köşede, bir kenarda…
Koyma beni ahu-zarda,
Sen benimsin, bende senin.

Korkma elin sözlerinden,
Düşsen bile gözlerinden.
Sarıl da öp yüzlerimden;
Sen benimsin, bende senin.

Saçlarını okşayayım,
Bir gül gibi koklayayım.
Yüreğimde saklayayım;
Sen benimsin, bende senin.

Bindebir'in bak hâline,
Muhtaç etme bir zalime.
'Seviyorum' tek kelime;
Sen benimsin, bende senin.

29.08.1999

Ozan Bindebir

Sen Bilmeyeceksin

Gül yüzlüm!
Gül dudaklım!
Gurur ederek,
Haram sayarak öpmediğin dudağımı,
Belki bir gün öpeceksin
Ama sen bilmeyeceksin.

Ben ölürken vasiyet edeceğim;
Toprağımın üstüne gül dikecekler.
Toprak olan bedenim;
Ona hayat verecek,
Güller açacağım.
Bir gün mezarıma geleceksin
O kadar da vefasız değilsin ya…
Geleceksin elbet
Güllerimi koklayacaksın
Gül gibi dudaklarına bastırarak güllerimi…
İşte o zaman
Beni koklayacaksın.
O güllerde benim dudaklarım olacak
Dokunacak dudaklarımız birbirine
Ama sen bilmeyeceksin.

Ben sana güleceğim o zaman;
'İnadın kırıldı, işte öptün' diyeceğim.
Beni duymayacaksın
Belki bunlar olacak
Ama sen bilmeyeceksin.

25.11.2001- Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Sen Gidersen

Sen gidersen suna boylum,
Hayat bana zehir olur.
Yanar bağrım oylum oylum,
Gözüm yaşı nehir olur.

Sürer böyle birkaç sene,
Sinem yanar tüter gene,
Gözüm yaşı bir engine,
Gider dolar, bahir olur.

Hem gündüzüm, hem de gecem
Sen olursun dilde hecem.
Sen gidersen gönül Ece'm,
Mecnunluğum zahir olur.

Sözüm sana fayda etmez,
Öyle iken sevdam bitmez,
Yorgun dizim yola gitmez,
Kavuşmamız tehir olur.

Bir umut ver maşuğuna,
Ben koşarım ışığına…
Sen bak o gün âşığına,
Yar sevmekte mahir olur.

Özlemini etme zulüm,
Ben bülbülüm, sen de gülüm…
Ayrılıktır asıl ölüm,
Bindebir'e ahir olur.

14.05.2019 – (4+4)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Gene: Yine
Bahir: Deniz
Ece: 1. Güzel kadın ☐ 2. Kraliçe.
Zahir: 1. Açık, belli. 2. Dış yüz, görünüş.
Tehir: 1. Sonraya bırakma, erteleme. 2. Geciktirme.
Maşuk: Sevilen, âşık olunan erkek
Mahir: 1. Becerikli, yetenekli. 2. Uzman, işini iyi bilen, usta. ☐
Ahir: 1. Son, sonraki. 2. zf. Sonra, en sonra, sonunda…

Ozan Bindebir

Sen Öğrettin Öğretmenim

Hiçbir harfi tanımazdım,
Sen öğrettin Öğretmenim.
Hem okudum, hem de yazdım;
Sen öğrettin Öğretmenim.

Kara tahtayı, silgiyi
Öğrenmek için ilgiyi,
Beynimde olan bilgiyi,
Sen öğrettin Öğretmenim.

Rakam derken çıktı sayı
Mevsimi, On İki ayı
Toplamayı, çıkarmayı
Sen öğrettin Öğretmenim.

Vatanımda her yöreyi,
Hukuku, adet- töreyi,
Oldum ülkemin bireyi,
Sen öğrettin Öğretmenim.

Matematik, Fen bilimi,
Hem İlçemi, hem İlimi,
Öz Türkçe'mi, öz dilimi
Sen öğrettin Öğretmenim.

Hem sevilip, hem sevmeyi
Takdir etmeyi, övmeyi…
Öğrendiğim her bir şeyi,
Sen öğrettin Öğretmenim.

Ozan Bindebir

Sen Vekilsin

SEN VEKİLSİN
Erk olmayı kafandan sil,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!
Sen en önce haddini bil,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Demokrasi ülkesinde,
Oy hakkı var herkesin de,
Atatürk'ün ilkesinde,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Varsa çağdaş Cumhuriyet,
Yıkmak mıdır asıl niyet?
Halk seçmişse seni şayet,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

İnsanlığın varsa biraz,
Yolduğun halk, değildir kaz.
Bak bir daha etmem ikaz,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Doğru yolda gideceksin,
Hakikati güdeceksin,
Bana hizmet edeceksin,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Nerede iş, nerede aş?
Tencerede taş kaynar taş.
Toparlan git yavaş yavaş,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Özgürlüğü kısa kısa,
Kadük kaldı Anayasa.
Sende devran, bizde tasa,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Ne hukuk var, ne adalet
Uçurumda Koca Devlet.
Diyorsun ki: "Gel biat et!"
Ben asıl'ım, sen vekilsin!

Vaatlerin hepsi fire,
Gırtlağa dek battın kire.
Gel hesap ver Bindebir'e,
Ben asıl'ım, sen vekilsin!
*

Açıklamalar (TDK Sözlük) :

Erk: Her istediğini yaptırabilme gücü, sözü geçerlik.
Kadük: Değerini, önemini yitirmiş, geçerliliği ve hükmü kalmamış, eskimiş.
Fire: 1- Ağırlık yitimi. 2- Eksik, noksan olan.

Ozan Bindebir

Senden Ayrılalı

Senden ayrılalı dünya başıma,
Dardır ey sevdiğim, vallahi dardır.
Yalanım var ise kör kurşun ile
Vurdur ey sevdiğim, vallahi vurdur.

Yalnız ben olayım yüzüne bakan,
Aşkındır gönlümde yenilmez Hakan.
O aşkın ateşi bağrımı yakan,
Kordur ey sevdiğim, vallahi kordur.

Seni kucaklayıp bağrıma sarsam,
Boynuna sarılıp, yüzümü sürsem…
Şu bayram gününde bir kere görsem;
Kârdır ey sevdiğim, vallahi kârdır.

Hasretin bağlıyor sanki elimi,
Ağarttı saçımı, büktü belimi.
Kılıçlar kesmiyor gayri dilimi,
Kördür ey sevdiğim, vallahi kördür.

Başımdan atamam derdi, kederi
Anarım seninle geçen günleri.
İşimi sorarsan, o günden beri,
Zardır ey sevdiğim, vallahi zardır.

Yüksel'im halimi getirdim dile,
Elimde bir kâğıt, bir kalem ile.
Gördüm ki ayrılık ölümden bile
Zordur ey sevdiğim, vallahi zordur.

06.12.2002

Ozan Bindebir

Seni Boşa Sevmemişim

Yıllar sonra ateş attın özüme,
Seni boşa sevmemişim demek ki.
Çıngı düştü küllediğim közüme,
Seni boşa sevmemişim demek ki.

Otuz yıllık resmin geçti elime,
Bakakaldım taze gonca gülüme,
Heyecandan gidecektim ölüme,
Seni boşa sevmemişim demek ki.

Zümrütlere şule verdi gözlerin,
Kulağıma geldi sevgi sözlerin,
Okşadıkça cana geldi yüzlerin,
Seni boşa sevmemişim demek ki.

Resmin ile konuşsam da duy beni,
Öldürecek "sevda" denen huy beni.
Terk etmiyor senin sevdan uy beni!
Seni boşa sevmemişim demek ki.

Bindebir'in boşa saçın yolmuyor,
Her kim olsa senin yerin dolmuyor,
'Unutayım' desem bile olmuyor,
Seni boşa sevmemişim demek ki.

28.05.2017 – (4+4+3)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Çıngı: 1. Kıvılcım. 2. Parça, zerre.
Şule: Alev, yalım
Uy: Korku, acı, acıma bildirir ünlem.

Ozan Bindebir

Seni De Yakar, Beni De

Sevdiğim, cahilin sözüne kanma!
Kör; seni de yakar, beni de yakar.
Zemheride güneş açsa aldanma!
Kar; seni de yakar, beni de yakar.

Benden yüz çevirdin her seferinde,
Aşkım gizlenemez öyle derinde.
Volkan olur fırlar günün birinde,
Kor; seni de yakar, beni de yakar.

Bindebir'im derde düşürme beni,
Dağların başından aşırma beni,
Aşkın ateşinde pişirme beni,
Har; seni de yakar, beni de yakar.

28.10.2011

Ozan Bindebir

Seni Görünce (Güzelleme)

Kalp atışlarım hızlandı,
Güzel ben seni görünce…
Sanki ciğerim tuzlandı,
Güzel ben seni görünce…

Aklım durdu, fikrim şaştı
Elim, ayağım dolaştı.
Tansiyon yirmiyi aştı,
Güzel ben seni görünce…

Dudağına konacaktım,
Şerbet diye banacaktım.
Az kaldı ki yanacaktım;
Güzel ben seni görünce…

Yüzün benziyor güneşe,
Gülüp durursun pürneşe,
Yaşım düştü yirmi beşe,
Güzel ben seni görünce…

İnan yalan değil sözüm,
Bindebir'im yandı özüm.
Başkasını görmez gözüm;
Güzel ben seni görünce…

30.05.2015

Ozan Bindebir

Serbest (Tek Ayak Kafiyeli Şiir)

Bunca yoksul insan bırakılmış aç,
Az çalan hapiste, uz çalan serbest.
Komşu komşusunun külüne muhtaç
Köz çalan hapiste, gaz çalan serbest…

İşsizin dizinde kalmamış takat,
Kurumlar yıprandı, sökmez liyakat.
Az çok yine aklım eriyor fakat
Saz çalan hapiste, tez çalan serbest…

Birisi gencecik, birisi koca
Genci sahne kapmış, diğeri loca
Birisi müzisyen, birisi Hoca;
Caz çalan hapiste, cüz çalan serbest…

Yazarını söyler yazılan şiir,
Başka ne söylenir şiire dair?
Birisi kumarbaz, birisi şair;
Koz çalan hapiste, söz çalan serbest…

Anasından doğmuş görmemiş okul,
Allah'ı bilirken kula olmuş kul.
Böylesi durumu gel de gör makul;
Bez çalan hapiste, kız çalan serbest.

Biri bir sofralık, birisi adak
Birisi siyahtır, bir diğeri ak
Biri iki ayak, biri dört ayak;
Kaz çalan hapiste, yoz çalan serbest.

Tetikçi toplanmış, hepsi paralı
Ne günler yaşanmış ak'lı, karalı.
Müteahhit kaçmış, işçi yaralı;
Buz çalan hapiste, büz çalan serbest…

Nasıl adalettir; her şeyi tezat…
Vatan pazarlanır, hem haraç mezat.
Bindebir'im derdim artıyor kat kat
Tuz çalan hapiste, muz çalan serbest…

07.02.2017

Ozan Bindebir

Serzeniş

Senin güzelliğin başını yesin,
Gidip de ellerin olduktan sonra.
"Çektiğim âşığın âhı" diyesin,
Pişman olup saçın yolduktan sonra.

Sevilen seveni anlamaz kesin,
Neler çektiğimi eller söylesin.
Deli gönlüm gayri seni neylesin?
Ellerin yüzüne güldükten sonra.

Ne yaptım yüzünü çevirdin benden?
"Pişmanım" sözünü duymayım senden…
Çok sürmez bu canım çekilir tenden,
Her günüm çileyle dolduktan sonra.

Yalın ayağımla basarken taşa.
Ne çoraplar ördüm akılsız başa.
Azrail can için gelmesin boşa,
Bindebir ölmeden öldükten sonra.

Ozan Bindebir

Sesli Harf

Cümlemizi parçalayıp böldün sen!
Yoksa sesli harf misin be birader?

05.06.2018

Ozan Bindebir

Sevdiğim

Sahte sevgilerin tüketti beni,
İşin gücün hile imiş sevdiğim.
Gerçekten sevmişti bu gönül seni,
Seni sevmek çile imiş sevdiğim.

Nereden tanıdım, nereden gördüm?
Sana kavuşmadan bitecek ömrüm.
Nice vefasızı unuttu gönlüm,
Senin sevdan bela imiş sevdiğim.

Adını anmadan duramıyorum,
Gerçekler önümde göremiyorum.
Bu gönlüme zincir vuramıyorum,
Yüksel sana köle imiş sevdiğim.

01.03.1998

Ozan Bindebir

Sevdim Diyemedin

Ne olurdu sanki benim olsaydın,
Sevdim diyemedin yüreklice yâr.
Yalnız benim sevdam ile dolsaydın,
Aşkımız kalsaydı süreklice yâr.

Hatırla sevdiğim, bir mevsim kurak
Nice ekin biçtik, ellerde orak…
Güz geldi damlara atmıştık çorak,
Çalıştık kazmalı, küreklice yâr.

Sesimi duyunca cama çıkardın,
Cilve, naz ederek beni yakardın,
Ara sıra alttan, alttan bakardın;
Bir şapkan var idi tereklice yâr.

Olsaydı aşkımız dünyada ender,
Aklıselim insan ederdik önder…
Deseydin: " Bindebir, bir dünür gönder! "
Salardım heybesi çöreklice yâr.

11.03.2016

Ozan Bindebir

Sevgilim (Gazel)

Fâ ’i lâ tün / fâ ’i lâ tün / fâ ’i lâ tün / fâ ’i lün
– . – – / – . – – / – . – – / – . –

Bekliyorsan / gel diyorsan / özlüyorsan / sevgilim
Sen de benden / bir haber al / gözlüyorsan / sevgilim

Şimdi sensiz / kahrolurken / bir umut ver / bir tanem
Sevdiğim sen / hasretim sen / söz diyorsan / sevgilim

Gözlerimden / yaş kururken / sanma gönlüm / ağlamaz
Gizli ağlar / kimse bilmez / öz diyorsan / sevgilim

Başka aşkım / var diyorsan / fazla bir şey / beklemem
Ellerimden / ellerin çek / çöz diyorsan / sevgilim

Sevmiyorsan / git diyorsan / söyle bitsin / sevdamız
Ayrılırken / başka yaksın / köz diyorsan / sevgilim

31.08.2017
Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Sevgiliye Serzeniş (14 Heceli Dörtleme)

Bir sır vermiştin bana, gözlerime bakarak;
Bir haini sevmiştin, yüreğimi yakarak.
Gözlerim kor'a döndü, şimşek şimşek çakarak;
Gözyaşım sele döndü, damla damla akarak.

Yıkıldı gönül tahtım, inan hâlâ viranım,
Restore eden yoktur, perişan dört bir yanım.
Gözlerine bakarak, çekilseydi bu canım;
Çok bahtiyar ölürdüm, ölsem bile sultanım!

Yalınayak gezerdim, çorap ördüler başa,
Ateşi elle tuttum, hazır dururken maşa.
Toprağı ele verdim, tohumu ektim taşa;
Sonuç sıfıra sıfır, isyankâr oldum hâşâ...

Yüreğime iz yapmış, silemedim adını,
Ellere verdim yazık, senin gibi kadını.
Önce haini sevdin, sonra elin yâdını;
Bunca yıl Bindebir'in duymadın feryadını…

12.09.2005

Ozan Bindebir

Seviyorum Desen Bana

"Seviyorum" desen bana,
Bu gönlüm sultan olurdu.
Kimse alamazdı benden,
Senin için kan olurdu.

Ayın şavkı vursa yüze,
Gözlerimiz gelse göze.
Seni alıp kaçsam bize,
Can cana kurban olurdu.

Başımı koysam dizine,
Yıllarca baksam yüzüne…
Yine usanmazdım yine,
Bir yılım bir gün olurdu.

Kollarım beline kuşak,
Kuru yer olur yumuşak.
Samandan yapardık döşek,
Saçların yorgan olurdu.

Bindebir'im sevdim seni,
Sen ise bilmedin beni.
Birleştirsek canı, teni;
İki can bir can olurdu.

29.03.1998

Ozan Bindebir

Sicilleme II (8 heceli Sicilleme)

Olmadıkça iyi niyet,
Olacaktır bu sefalet.
Sefalet var ise şayet,
Buna sebep bu siyaset.
Siyasiler sallar ayet,
Yayılır her gün cehalet.
Cehalet ki büyük gaflet,
Ne adalet, ne hürriyet.
Kalkacaktı ya vesayet,
Şimdi de tam bir keyfiyet.
Yanlışlara deyip "evet"
Bugün etme hiç şikâyet.
Ne Meclis var ne hükümet,
Bir kişiye teslim devlet.
Çoktan koptu da kıyamet,
Hayâlimiz sahte cennet.
Zorbalığa çekerek set,
Hele biraz daha sabret.
Bindebir'im geçer elbet,
Çok şey gördü bu memleket.

Ozan Bindebir

Sihirli Yüzük (Taşlama)

Hem mutlu olurdum, hem de çok zengin
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…
Yüksekten bakardım, her taraf engin
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Bir'e aldığımı bin'e satardım,
Engel olanlara varır çatardım,
Saraylar yaptırır rahat yatardım,
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Bir Vekil olurdum, sonra Başbakan
Büyülerdim halkı; olur boş bakan.
Şerbet sanılırdı; akan bunca kan
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Tüylenen tavuğa atardım yemi,
Tuzağa düşerdi birkaç acemi.
On uçak alırdım, otuz da gemi;
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Usta kullanırdım mezhebi, dini
Rehber edinirdim nefreti, kini.
Evinden kovardım ev sahibini,
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Servet edinmeye Vakıf kurardım,
Rüşvete derdim ki "Hak için yardım".
İşadamlarını bir bir soyardım,
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Kendimce yazardım Anayasa'yı
Atardım bir yana derdi, tasayı.
Tırlar zor taşırdı benim kasayı,
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Kanlar kustururdum her muhalife,
Çıkmazdı karşıma ne Bey, ne Efe.
Hem Başkan olurdum, hem de Halife;
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Uyan ey Bindebir, bu nasıl yüzük?
Uyutuyor halkı, gözleri süzük.
Ne kanun tanırım; ne yasa, tüzük
Benimde sihirli yüzüğüm olsa…

Ozan Bindebir

Siyah Dövme

Ak göğsünün üzerine
Siyah dövme yakışır mı?
Ak memeler birbirine
Koçlar gibi tokuşur mu?

Güzellerden seni seçsem,
Sen doldursan bende içsem…
Her gün böyle gelip geçsem,
Yollarımız çakışır mı?

Canın benim canım gibi,
Tenin benim tenim gibi.
Seni gören benim gibi,
Peşin sıra bakışır mı?

Hiç olmamış dövmelerin,
Nedir surat eğmelerin?
Çok gerilmiş düğmelerin,
Ak memeler sıkışır mı?

Bindebir'im değil yalan,
Gönül bağım oldu talan.
Senin gibi güzel olan,
Aşığıyla takışır mı?

20.08.2018 – (4+4)

Ozan Bindebir

Siyah Örgü

Siyah örgü giymiş beyaza nispet,
Kömür düşmüş gibi, kar'ın üstüne.
Dilesem Mevla'dan böyle bir kısmet,
Bilmem ki olur mu yârin üstüne.

Gözlerine yıldız düşmüş parlıyor,
Kahkaha atınca hava gürlüyor.
Gönül katsam eller beni horluyor,
Efkârım artıyor, zarın üstüne.

Saçlarını tel tel dökmüş yüzüne,
Bütün güzellikler düşmüş özüne.
Bindebir'im yandım aşkın közüne,
Soğuksu dökündüm terin üstüne.

15.08.2003

Ozan Bindebir

Siyasinin Pabucu

Beklentim yok siyasiden,
Pabucunu dama attım.
Beter çıktı bir âsiden;
Bu gönlümü gama attım.

Tükenmedi yalan faslı;
Kederliyim, hem de yaslı.
Elbisemin bitti aslı;
Yamalığa yama attım.

Gelemedim hiç dengine,
O yükseğe, ben engine.
Hizmet ettim hep zengine;
Köpeklere mama attım.

Bozdular hep aramızı,
Azdırdılar yaramızı.
Pul ettiler paramızı,
Kabahati zam'a attım.

Ne olsa da yazımızda,
Haram yoktur azımızda.
Çelik teller sazımızda;
Ben derdimi bam'a attım.

Zalime kim demiş "Sömür"
Yoksullukla bitti ömür.
Zemheride yoktur kömür;
Umudumu sam'a attım.

Yandım ama közüm yoktur,
Şorunlara çözüm yoktur,
Âriflere sözüm yoktur;
Sözü cahil, hama attım.

Yaraların em'indeyim,
Hakla halkın cemindeyim,
Muhabbetin demindeyim;
Sanma gözüm cam'a attım.

Emek teri bana bâde,
Söylüyorum sözü sâde,
Akıl, mantık, öz ifâde;
Hayâllere kama attım.

Bindebir'im düştüm köze,
"Şiir" dedim güzel söze.
Şekil, tema, indim öze;
Kafiyeyi tam'a attım.

25.03.2002

Ozan Bindebir

Siz Ne Ayaksınız? (Taşlama)

Hiç dokunan yoktur size,
Ulan siz ne ayaksınız?
Diyecek yok keyfinize,
Ulan siz ne ayaksınız?

Eleştiren oldu öcü,
Kimden aldınız bu gücü?
O Fetöcü, bu Fetöcü…
Ulan siz ne ayaksınız?

Sırrın verdi kozmik oda,
Kan içildi, sanma soda.
Hain olmak sizde moda,
Ulan siz ne ayaksınız?

Araştırın solu, sağı
Her yerde Fetö ayağı…
Siyasetin yok mu bağı?
Ulan siz ne ayaksınız?

Lâiklere söverdiniz,
Aydınları döverdiniz,
Fethullah'ı överdiniz,
Ulan siz ne ayaksınız?

Hâkimi siz, Savcısı siz
Yine suçlu biz miyiz, biz?
Vay utanmaz, terbiyesiz!
Ulan siz ne ayaksınız?

Ne istedi, vermediniz?
Hangi sırra ermediniz?
Demek bunu görmediniz,
Ulan siz ne ayaksınız?

İki yüz elli bir şehit,
Dünya buna oldu şahit.
Asker kesmiş IŞİD'li it,
Ulan siz ne ayaksınız?

Ülke yandı cayır cayır,
Araştırın desek "hayır"
Suçsuzu tut, suçlu kayır!
Ulan siz ne ayaksınız?

Öksüz uçtu, Papaz kaçtı
Tamince'ler ölüm saçtı.
Bu ortaklık yara açtı,
Ulan siz ne ayaksınız?

Koca ülke düşmüş derde;
Akar nerde, Fidan nerde?

Gerçeklere gerin perde,
Ulan siz ne ayaksınız?

Kalkışmayla girdik harbe,
Yirmi Temmuz asıl darbe.
Şu Bindebir size der be!
‘Ulan siz ne ayaksınız?’

20.07.2019

Ozan Bindebir

Softa İle Sarhoş (Demeli Deyiş)

Softa (1)
Ne kadar çok içiyorsun
Rakı dînen günah Paşam
Ecel geldi göçüyorsun
Sonra deme "eyvah" Paşam

Sarhoş (1)
Bir büyükten fazla içmem
Daha bugün siftah Hocam
Kıl Köprü var ise geçmem
Kim çekecek silah Hocam

Softa (2)
Zebanileri unutma
Kendini boşa avutma
Namaz kılma, oruç tutma
Gelir mi hiç felah Paşam

Sarhoş (2)
Şaştım katır inadına
Bir yol baksan şu tadına
Erersin de muradına
Olursun bir meddah Hocam

Softa (3)
Karışmışsın canilere
Hem Hanslara, Conilere
Hiç baktın mı fanilere
Bilmez misin Dergâh Paşam

Sarhoş (3)
Hem Hansların, Conilerin
Eskilerin, yenilerin
Katliamcı canilerin
Gözyaşları timsah Hocam

Softa (4)
Göçeceğiz bu şehirden
Hiç medet umma tehirden
Bal, şarap akan nehirden
Ne içersen mübah Paşam

Sarhoş (4)
Kim göre kimler görmeye
Bu işe akıl ermeye
Biz de Cennete girmeye
Kaparız bir miftah Hocam

Softa (5)
Bu dünyaya derler fani
Hiç gitmeyen var mı, hani

Sana demem o ki yani
Gerçek olan Bâr-gâh Paşam

Sarhoş (5)
Hiç gidip de gelen yoktur
Ne var, ne yok bilen yoktur
Birkaç kere ölen yoktur
Sanıyorsun essah Hocam

Softa (6)
Her yerde bina çoğaldı
Beraber zina çoğaldı
Kocasız ana çoğaldı
Allah etsin ıslah Paşam

Sarhoş (6)
Zamane Müslümanından
Şüphem vardır imanından
Çoğu Yezidin kanından
Gayri ettim ikrah Hocam

Softa (7)
Bir mümine yetmiş huri
Akıllı ol gözüm nuru
Gılman varmış sürü sürü
Yüzlerinde perdah Paşam

Sarhoş (7)
Burda günah, orda mübah
Bindebir'im der maşallah
Hiç rüşvet verir mi Allah
Haydi yürü, yallah Hocam.

*
Açıklamalar:
Dînen: Din bakımından
Siftah: 1- İlk alışveriş. 2- İlk kez.
Felah: Kurtuluş, selamet, onma
Meddah: Taklitler yaparak, hoş hikâye anlatarak halkı eğlendiren sanatçı
Dergâh: Tarîkatlarda dervişlerin zikir ve ibâdet ettikleri ve içinde tarîkatın gerektirdiği biçimde yaşadıkları yer, tekke
Timsah: Sürüngenlerden, sıcak bölgelerin akarsularında yaşayan, kalın derili, uzun kuyruklu, iri bir hayvan (Crocodilus)
Mübah: Dinî bakımdan yapılmasında sakınca olmayan, yapılması günah veya sevap olmayan.
Miftah: Anahtar
Bârgâh-ı Kibriyâ: Allah'ın huzûru.
Essah: Doğru, gerçek
Islah: Düzeltme, iyileştirme
İkrah: Tiksinme, iğrenme
Perdah: 1-Parlatma, parlaklık verme
2-Sakal tıraşından sonra kıl çıkış yönünün tersine yapılan ikinci tıraş

Yallah: "Haydi, yürü, kalk, git" anlamlarında bir kovma sözü

Ozan Bindebir

Sofu Baba

İnsan yakan Sofu Baba,
İbadet etme boşuna,
Asla kabul etmez Kâbe,
Yoluna gitme boşuna.

Hakkı arar, bulamazsın.
Haktan gelir, bilemezsin.
Hak yoluna ölemezsin,
Lüzumsuz ötme boşuna.

Bir gün yıkılacak çarkın,
Viraneden olmaz farkın.
Allah'a olmadan yakın,
Orucu tutma boşuna.

Yüksel'im yanar köz ile,
Hak, tarif olmaz söz ile.
İnsanları bir göz ile,
Görmeden atma boşuna.

17.04.1995

Ozan Bindebir

Sorgulama

İnsanoğlu, sen kendini "çok önemliyim" sanma!
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.
"Eşref'i- mahlûkât" derler, dar görüştür, inanma!
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

İki trilyon galaksi döner koca Evren'de
Kütle çekimi olmasa, nasıl döner çevrende?
Haddimizi bilmeliyiz, hakikati görende
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Bunca galaksiden biri, galaksi Samanyolu
Güneş Sistemini kapsar, kaç milyar yıldız dolu
Evren'de Dünya zerredir; Dünya'da insanoğlu…
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Samanyolu galaksisi dört yüz milyar yaşında
Hepsi Hakk'tır; zuhur eder kirpiğinde, kaşında
Hele bir yol fikir eyle, aklın varsa başında
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Tam otuz yedi trilyon hücremiz var bedende
Güneş Sistemine benzer hep hareket edende
Vücut dengesi bozulur bir element gidende
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Temeldir; sülfür, potasyum, sodyum, magnezyum, klor
Oksijen, hidrojen, azot, karbon, kalsiyum, fosfor
Yüzde/doksan dokuzumuz bunlardan oluşuyor
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Eser elementler var ki; krom, kobalt, selenyum
Devamında bakır, flor, iyot, demir, vanadyum
Manganez, silikon, kalay, molibden, bor, çinko'yum
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Tam üç yüz altmış eklemin, altı yüz de kas'ın var
İki yüz on üç kemikle öldüğünde yasın var
Bir yaşına gelsen ancak ayakta durasın var
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Ben başka Tanrı aramam, "Evren" denilen Hakk'tır
Parça parça görünse de hepsi bir'dir, mutlaktır
Bindebir'e diyen çoktur: "bu bunaktır, ahmaktır"
Hiçliğinle varsın belki, varlığınla bir hiç'sin.

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Soruyorum (İçuyaklı Semaî)

Kaşların yay, kirpiğin ok
Böyle bir can vurulur mu?
Yaram açık, merhemin yok,
Yaraya yün sarılır mı?

Gülden güzel kokar tenin,
Esiriyim bir busenin…
Merhametin yok mu senin,
Seven insan kırılır mı?

Hâl bilmeze ne diyorum,
Ne uyuyor, ne yiyorum.
Başım aldım gidiyorum,
Aşığa yön sorulur mu?

Bindebir'im vefasız yâr,
Dünya oldu başıma dar.
Gözlerimden kan-yaş akar,
Bilmem en son durulur mu?

Ozan Bindebir

Soysuzlar (Taşlama)

Hele bakın memleketin haline!
İnsanlığı terk eyledi soysuzlar.
Düşürdüler cümle âlem diline,
Bir cahili erk eyledi soysuzlar.

Yüz verdikçe çok ileri gittiler,
Yeter gayri canımıza yettiler,
Anayasa için yemin ettiler;
Yemininden çark eyledi soysuzlar.

Cahillerin elindeyken satırı;
Dürüstlerin sayılmıyor hatırı.
Sülalesi kuruyası katırı;
Yaylamıza örk eyledi soysuzlar.

"Yargı"daki yargılanma tasası,
"Yasama"nın tepesinde asası…
"Yürütme"nin zaten dolmuş kasası;
Bellerini berk eyledi soysuzlar.

İş istedik; çok ezildik büzüldük
"Sınav" dedi eleklerden süzüldük
Yine işsiz kaldık, yine üzüldük;
Gözyaşımı ark eyledi soysuzlar.

Din dersleri makbul fizik, kimyadan
Ağımız boş döndük koca deryadan…
Nice zalim gelip geçti dünyadan;
Cümlesine fark eyledi soysuzlar.

Okulda yok; ne kitap, ne dergimiz
Ne duvarda sıva, ne de sergimiz…
Diyanet'e akar yarı vergimiz;
Hakikate şirk eyledi soysuzlar.

Demokrasi varmış güya, adı yok
Padişah var; adalet yok, kadı yok
Memlekette hiçbir şeyin tadı yok;
Türlü derde gark eyledi soysuzlar.

Her tarafta huzursuzluk, kargaşa
Laf kâr etmez oldu dosta, sırdaşa…
"Barış" diye diye girdik savaşa;
Yönümüzü şark eyledi soysuzlar.

Diyanet'ten görüş ister Yargı'mız
Bindebir'im merhem tutmaz sargımız
Kendimize dönmüş batar kargımız;
Sinemizde herk eyledi soysuzlar.

26.10.2016

Ozan Bindebir

Söyle Neden Bölücüyüz?

Aklı, iradeyi her şeyden üstün,
Kıldığımızdan mı bölücüyüz biz?
Yakılıp ölsek de biz yine dostun,
Kaldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Seslenirim sana, sesimi işit!
Aklı kullanmaya olmuşuz reşit.
Bütün insanları her hakta eşit;
Bildiğimizden mi bölücüyüz biz?

Hak için saz çalıp, türkü söyleyip,
Hakkı; canımızdan üstün eyleyip,
Bütün imkânları eşit paylayıp,
Böldüğümüzden mi bölücüyüz biz.

Sefâlet diz boyu, enflasyon hiper,
Hırsızlar, hırsızı alnından öper.
Hainlere karşı her yerde siper;
Aldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Girdiğinde zalim düşman vatana,
Birlikte savaştık, bir sor ata'na.
Kılıç çekip, bize kurşun atana;
Çaldığımızdan mı bölücüyüz biz?

Ateş yakmak için sönmüş ocağa,
Sahip çıkmak için ile, bucağa.
Şehit düşüp, hem de kucak kucağa;
Öldüğümüzden mi bölücüyüz biz?

Bindebir'im riyâ yoktur sözümde,
Sözümde var olan, vardır özümde.
Yüce Atatürk'ün her an izinde;
Olduğumuzdan mı bölücüyüz biz?

23.02.2002

Ozan Bindebir

Söz Bırakmadın

Hiç mi tanımadın, hiç mi sevmedin?
Aşkımızdan eser, iz bırakmadın.
Sana ne söylesem ikna olmadın,
Başka söyleyecek söz bırakmadın.

Çiğneyip geçtiğin yol ettin beni,
Yağmura susamış çöl ettin beni,
Ateşi kararmış kül ettin beni;
Bir daha yanacak köz bırakmadın.

Dermanım sen idin, düşürdün derde,
Tabipler ne bilsin, çaresi nerde?
Kesildi ışığım, çekildi perde;
Yüzünü görecek göz bırakmadın.

Bindebir'im aşkım oldu imkânsız,
Bir seven olur mu böyle insafsız?
Çıkar yol kalmadı, behey vicdansız;
Bana oynayacak koz bırakmadın.

02.05.1998

Ozan Bindebir

Sözün Söz Olsun (İrsal-ı Mesel)

"Ateş ile barut bir yerde durmaz"
Yeter ki birazcık cilve naz olsun.
Aklı olan insan boş hayal kurmaz;
Gerçeği görecek sağlam öz olsun!

"Büyük başın derdi büyük olurmuş"
"İyi makas kendi kendin bilermiş"
"Başa ne gelirse dilden gelirmiş"
Düşün, öyle konuş; sözün söz olsun!

"İlistire her gün su koysan dolmaz"
"Yine dolu bardak bir damla almaz"
"Gölgede duranın gölgesi olmaz"
Kendin ol da gölgen yine az olsun!

"Ayağın sıcak tut, başını serin;
Gönlünü ferah tut, düşünme derin"
Sence aklı var mı şu Bindebir'in?
Yüreğinde elin derdi köz olsun.

Ozan Bindebir

Suç Mu Sanki?

Suç mu sanki sana âşık olunca,
Türküler yakmaya başlasam, güzel!
Kuruyup dudağım, benzim solunca,
Öpsem dudağından yaşlasam, güzel!

Hayâlinle dolu gezdiğim yerler,
Bir kere görmeye verilir serler.
"Güzele bakması sevaptır" derler
Sana baksam, sevap işlesem, güzel!

Canım fedâ sana bir kez bakmaya,
Niyetim yok böyle aşktan bıkmaya.
Odunum, kömürüm yoktur yakmaya;
Bu sene koynunda kışlasam, güzel!

Her dakika gelsem senin yanına,
Sürsem dudağımı beyaz tenine.
Zerre kadar acı vermem canına,
Elma yanağını dişlesem, güzel!

Gel benim sevdamı bir düşün hele,
Beden toprak olup gitmeden sele…
Bir günlük mutluluk çok mu Yüksel'e?
Seninle bir gece düşlesem, güzel!

13.09.2001

Ozan Bindebir

Süpürdüm Kara Deliğe

Düşmüş gidiyorlar yobaz peşine,
Ayakları hasret iki keliğe.
Başı kapattırmış zorla eşine,
Düşman olmuş iki güzel beliğe.

Doğruyu söylesen, coşup gidiyor,
Cahilin peşinden koşup gidiyor.
Dereyi, tepeyi aşıp gidiyor
Yol vermiyor dağda gezen eliğe.

İnsan kesenlere dindaşım diyor,
Cihad yolundaki yoldaşım diyor.
Kan içer yobaza gardaşım diyor,
Kin dolu yüreği dönmüş çeliğe.

Zorba iktidardan cesaret almış,
Çocukları dinsiz avına salmış.
İkisi şehitmiş, birisi kalmış,
Kendisi de muhtaç bir meteliğe.

Bindebir'im ezber ettim Kudret'i,
Dünya düzeninden aldım ibreti.
Cehennem, Zebani, Huri, Cenneti
Çok oldu süpürdüm kara deliğe.

16.10.2014

Açıklama: (TDK Sözlük)

Kelik: Eski ayakkabı
Belik: Saç örgüsü
Elik: Dağ keçisi
Çelik: Su verilerek çok sert ve esnek bir duruma getirilebilen, birleşiminde az miktarda karbon bulunan demir ve karbon alaşımı, Polat
Metelik: Çeyrek kuruş, on para değerinde demir para
Kudret: Aleviliğin kutsal kitabı
Kara delik: Yakınındaki nesnelerin kaçıp kurtulmasına izin vermeyecek kadar yüksek çekim kuvvetine sahip, çok yoğun bir kütlenin oluşturduğu uzay bölgesi

Ozan Bindebir

Şaban Efendi (Yergi Destan)

Bizim mahalleli Şaban Efendi,
Yakar sinesini haşlayıp durur.
Böyle insanların bilinmez fendi,
Hurafe düşünce aşlayıp durur.

Sözlerine baksan, dersin bu ermiş
İrem bahçesinde gülleri dermiş.
Sağ partiye ömür boyu oy vermiş;
Yine sol partiyi taşlayıp durur.

Geçenlerde başı dönmüş, yıkılmış
Yıkılmak nedir ki yere çakılmış.
Vitaminsiz dişin eti çekilmiş,
Başpehlivanları tuşlayıp durur.

Eller uçak alır haram yiyerek;
Şaban gezer kara lastik giyerek.
"Aç insana oruç neyler" diyerek
Üç aylık oruca başlayıp durur.

Bir binanın bodrum katta kalıyor,
Kara düşünceye derin dalıyor.
İş deyince Allah canın alıyor,
Gündelik namazı beşleyip durur.

"Yardım edelim" der bizim muhtar da,
Kızar delilenir ufak ihtarda…
Duru şerbet, kuru ekmek iftarda;
Çürük dişleriyle dişleyip durur.

Yaş kırk olmuş, gitmiş ömrün yarısı
Benzi solmuş sanki çiğdem sarısı.
Ne çoluk çocuk var, ne bir karısı;
Cennette huriyi düşleyip durur.

Eller şey üstünde kırarken fındık,
O da der: "paralel düzene kandık"
'Uyan Şaban' desem, der: "yürü zındık"
Garip Bindebir'i dışlayıp durur.

10.04.2016

Ozan Bindebir

Şeriatın İçyüzü

İnsanın mantığı işlemez olur,
İşte budur şeriatın içyüzü.
Akıl dışılığı dışlamaz olur,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Yöneltir insanı cine, şeytana
Akılcı ahlâkı iter bir yana.
Uhrevî bir ahlâk verir insana,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Resim, heykel, müzik, şiir yasaktır
Aydına kirlidir, cahile paktır.
Din adına insan öldürmek haktır,
İşte budur şeriatın içyüzü.

İlâhi güçlerden bekler saadet,
Halbuki açlıktan kopar kıyamet.
Her işin başıdır dua, ibadet
İşte budur şeriatın içyüzü.

Din hayrına hile, yalan, rüşveti
Mübâh sayar, onda görür mürveti.
Birileri böyle kapmış serveti,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Yoksulluk fazilet, sabır işiymiş
Sabreden erdemli, olgun kişiymiş.
Kadın da şeytanmış, hem de dişiymiş
İşte budur şeriatın içyüzü.

Halka yol gösterir rüya tabiri,
Suçunu söylermiş gören kabiri.
Şeriatta gördüm kini, kibiri
İşte budur şeriatın içyüzü.

Horoz ötmüş melek gelse gözüne,
Kadın aklen eksik diyor özüne.
Tanrı kızmış her işveli sözüne,
İşte budur şeriatın içyüzü.

İnsanın genzinde şeytan uyurmuş,
Hâşâ, Tanrı bunu böyle buyurmuş.
Mollalar özenle halka duyurmuş,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Sinek bir kanattan dökermiş zehir,
Öbür kanadından ise panzehir…
Temizler gidermiş sanki bir nehir,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Cin ile periyle olur üfürük,
Üfürürken ara sıra tükürük…

Böylesine akıl dışı kötülük,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Sihirle olurmuş aklın durması,
Çaresi, yobazın kafa yorması:
"Sabahları yedi acve hurması,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Faziletmiş kan akıtmak, kindarlık
Kısasa kısasla olur dindarlık.
Mollalara meslek olmuş cindarlık,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Överek anlatır Türk'ü vuranı,
İlle de Arapça okur Kur'an'ı.
Şapık sayar; akıl, mantık yoranı
İşte budur şeriatın içyüzü.

Felâket, musibet Tanrı'dan diye,
Bize miskinliği etmiş hediye.
Arap kültürüne yazar methiye,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Bir hayâl ürünü kural vermiş ki;
Her şeyi tutarsız, her şey çelişki.
Çıkara dayalı bütün ilişki,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Bakara'da (230) Tanrı yazmış hülleyi,
İnsanlara fena vurmuş silleyi.
Gömdürür bedeni, taşlar kelleyi
İşte budur şeriatın içyüzü.

Atatürk bozunca böyle oyunu,
Yobaz, hakarete boğmuş soyunu.
Müride içirir abdest suyunu,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Din adamlarıdır bundan sorumlu,
Her birisi ayrı ayrı yorumlu.
Çenesi sakallı, başı sarımlı,
İşte budur şeriatın içyüzü.

Ne söyleyim böyle Kur'an kursuna,
Yüksel'i beyninden vuran kurşuna…
Yobaz kıydı aydın Turan Dursun'a,
İşte budur şeriatın içyüzü.

18.03.2003

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Şeyinin Doğrusunda (Taşlama)

Ne söylesem dinlemiyor herifler,
Söylenecek söz mü kaldı güzel dost?
Bir insana uymuyor bu tarifler,
İnsanlıktan iz mi kaldı güzel dost?

Var olanı birer birer buduyor,
Tam şeyinin doğrusunda gidiyor,
Bu gün deyip yarın inkâr ediyor,
Utanacak yüz mü kaldı güzel dost?

Kimileri çalar çırpar savuşur,
Bir gündeme bir diğeri kavuşur,
Baba, evlat birbiriyle dövüşür,
Dayanacak öz mü kaldı güzel dost?

Patronların vurgun vurma zamanı;
Fukaraya satar dini, imanı.
Üretim yok, ithal ettik samanı,
Dağda sürü, yoz mu kaldı güzel dost?

Bu günleri elimizle getirdik,
Memleketi on beş yılda batırdık,
Gördünüz mü şimdi şapa oturduk,
Soframızda tuz mu kaldı güzel dost?

Yine durmaz ürür itin soyları,
Pazarlıyor sahilleri, koyları…
Batırdılar şehirleri, köyleri;
Oynayacak koz mu kaldı güzel dost?

Garibanı sokaklarda dondurdu,
Çoklarının ocağını söndürdü,
Vatandaşı sönmüş küle döndürdü,
Alevlenen köz mü kaldı güzel dost?

Nice yoksul çaya ekmek banıyor,
İçerimde yaralarım kanıyor,
Bindebir'i duyan ozan sanıyor,
Elimizde saz mı kaldı güzel dost?

16.12.2017 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Şiir

İnan değerlisin aziz dostumdan,
Sancılı günlerde olunca, şiir.
Davul yaptırırsın belki postumdan,
Derimi yüzdürüp yolunca, şiir.

Sana verdim gündüz ile gecemi,
Nakış nakış yazdım her düşüncemi,
İlmek ilmek ördüm her bir hecemi,
Gönlüme bir esin dolunca, şiir.

Dilimden dökülen dua gibisin,
Ciğerime dolan hava gibisin,
Sanki her derdime devâ gibisin,
Nazlı yârden ayrı kalınca, şiir.

Neşede, tasada, türlü halimde
Çağıl çağıl akar oldun dilimde.
Üşümem, yanarım kendi selimde
Derin deryalara dalınca, şiir.

Güzele güzelce bakışın başka,
Berrak sular gibi akışın başka,
Peşimden ağıtlar yakışın başka,
Gün gelir Bindebir ölünce, şiir.

07.09.2001

Ozan Bindebir

Şiire Dair

Şöyle bir baktım da şiire dair
Şiirlikten çıkmış gidiyor şiir…
Para verip reklâm yaptırmak ile
Epeyce çoğalmış "popüler şair"

17.08.2017

Ozan Bindebir

Şikâyetim Var

Bir şikâyetim var sevdiğim sana,
Aptal âşıklara döndürdün beni.
Gönlüm seni sevdi suç mudur bana?
Aşkın deryasına gönderdin beni.

Ben seni sevmiştim, sana yanmıştım,
Rüyamda, hayalde seni anmıştım.
Bir ömür sözünde durur sanmıştım,
Sende mi el gibi kandırdın beni?

Nedendir Yüksel'e bu işve nazın?
Lazım değil artık bir şirin sözün.
Ben kışa razıyım, istemem yazın,
Buzların içinde yandırdın beni.

21.06.1997

Ozan Bindebir

Şimdi

Her güzelden bir ok yedim,
Bağrım delik deşik şimdi.
Bir de kötü çıktı adım;
Oldum yerde eşik şimdi.

Yaktı beni bir gidenim,
Dert üstüne dert edenim.
Rüzgar değse tüm bedenim;
Sallanan bir beşik şimdi.

Hançer vurdu böğrüme yâr,
Aldırmadı ağrıma yâr.
Yara açtı bağrıma yâr;
Ciğerimde keşik şimdi.

Derdim oldu derya, deniz;
Ne bet koydu, ne de beniz.
Bindebir'i bir görseniz;
Gariban bir âşık şimdi.

15.10.2005

Ozan Bindebir

Tabibim Diyene

Tabibim diyene canımı verdim,
Kesip doğradılar denekler gibi.
Bir gönül elinden kendimi yordum,
Her bir yere konan sinekler gibi.

Bende bir insanım baktım bakıştım
Su misali her tür kaba yakıştım.
Elin oyununda nice tokuştum,
Çocuğun elinde enekler gibi.

Vefasız dostlardan gayet üşüdüm,
Akılsız başımı kendim kaşıdım.
Dünyanın yükünü yalnız taşıdım,
Sırtı yara olmuş binekler gibi.

Zalimi vurmaya planlar kurdum,
Silah ateşledim kendimi vurdum.
Sermayesiz yere çalıştım durdum,
Bir tembel öğrenci inekler gibi.

Dert, çileyle ömrüm bitti ne çare,
Gönlüm kırık, yürek sanki bin pare.
Sorumsuz gezmedim şöyle avare,
Bir köy meydanında pinekler gibi.

Bindebirim canı Hakka adadım,
Benlik ağacını dal dal budadım.
Dürüst davrandıkça bedel ödedim,
Rahat olamadım dönekler gibi.

21.08.2011

Tdk Sözlük: (Not: Kelimelerin şiirdeki anlamları alınmıştır.)

Denek : Üzerinde deney yapılan canlı.
Enek : Çocukların oynadıkları bilye.
Üşümek : Soğumak, sevgisi sönmek.
Binek : Binmeye yarayan otomobil, at vb.
İneklemek: (argo) Çok çalışmak, ezberleyerek öğrenmek.
Pineklemek: Boşa zaman harcamak, bir yerde hiç bir iş yapmadan oturmak.
Dönek : İnanç ve düşüncesini değiştiren, sözüne güvenilmeyen, caygın, kaypak, kahpe (kimse) .

Ozan Bindebir

Tanrı, Seni Kim Yarattı? (Şathiye)

Yaratmışsın bunca değer,
Tanrı, seni kim yarattı?
Bir varoluş yoksa eğer,
Tanrı seni kim yarattı?

Sen Âdem'e üfle hava,
Karga güler böyle sav'a.
Kaburgadan olmuş Havva,
Tanrı, seni kim yarattı?

Aranırsın, özlenirsin
Kimden kaçar, gizlenirsin?
Cevap vermez, nazlanırsın
Tanrı, seni kim yarattı?

Cismi yokun olmaz aklı,
Bir korkusun bizde saklı…
İnanmayan bence haklı,
Tanrı, seni kim yarattı?

Aykırısın her kânuna,
Şaştım böyle olduğuna.
Gücü nasıl yetti buna?
Tanrı, seni kim yarattı?

Konuğum ol, gel de bana,
Yüksel iman etsin sana.
Bürünmüşsün türlü dona,
Tanrı, seni kim yarattı?

25.12.2002

Ozan Bindebir

Tanrı'ya (Şathiye)

Doğurmamış, doğmamışsın,
Her varlığın sırdan senin.
Haksızlığı görmemişsin,
Ne farkın var körden senin?

Nasıl yoktan var olmuşsun,
İsa ile sır olmuşsun.
Meryem ile bir olmuşsun,
Farkın nedir erden senin?

Varsa yüzün göster bana,
Yaşıyorsun kana kana.
Adaletli derler sana;
Koca evren nerden senin?

Dört kitabın ayrı ayrı,
Gâhi doğru, gâhi eğri.
Demek yazar oldun gayri,
Çıkarın ne buradan senin?

Müslümanlar var Baltık'ta,
Altı ay'ı karanlıkta…
Bir o kadar aydınlıkta;
Haberin yok or'dan senin.

Cehennemin, cennetin var
Kıldan köprün çok fazla dar…
Kazanların kulu yakar;
Elin yanmaz kordan senin.

Bir mümine yetmiş hûri,
Hizmetinde gılmanları…
Bu nasıl iş gözüm nuru?
Nedir bur'da derdin senin?

Sana derler: "Birdir, tektir."
Bu kayıtsız, şartsız haktır.
Ne söylesen ceza yoktur,
Korkun var mı serden senin?

Bindebir'im der bende hak,
Derler: "Hele şuna bir bak! "
İster yüzdür, ister ip tak;
Korkum yoktur dardan benim.

11.01.2000

Ozan Bindebir

Tanrı'ya Taht (Rubaî)

Tanrı’ya bir taht verdim, oturur vicdanımda
Senin Şeytan dediğin, dolaşamaz yanımda…
Peygamberler uğraşsın, onlarla işim olmaz;
Melekleri azlettim, bak yoklar divanımda…

19.11.2013
Ozan Bindebir

Ozan Bindebir

Tanrı'yla Sohbet (Şathiye)

Bana yeraltında cennet aratma,
Bu dünyayı cennet et de göreyim.
Zebani gösterip korku yaratma,
Cehennem korkusu tat da göreyim.

Korku cehennemin, hayal cennetin
Biteceği yoktur farzın, sünnetin…
Kulun orucuna nedir minnetin?
Bir günlük bir oruç tut da göreyim.

Ateşten hiç korkmam zaten ateşim,
Güneşten bölündüm safi Güneşim.
Rüşvetlik huriden evladır eşim,
Hele bir yol gönül kat da göreyim.

Yobaz kulun bana diyor beynamaz
İhtiyacın varsa kılayım namaz…
Aramızı bozmuş uyanık gammaz,
Bunları kenara it de göreyim.

Sırat Köprüsünü vurup yıkarım,
Katran kazanından asfalt dökerim,
Kevser Irmağına pirinç ekerim,
İçinden bir tane yut da göreyim.

Şu gönül haneme gelir gidersin,
Yobazın yaptığı işe ne dersin?
Bindebir'le elbet sohbet edersin,
Yobaz meclisine git de göreyim.

13.06.2016

Ozan Bindebir

Tarif Edemedi

Sendeki o derin aşkı, esini
Kullar tarif edemedi, Mahsuni!
Öyle özledim ki güzel sesini,
Diller tarif edemedi, Mahsuni!

Ne aklım yitirdim, ne de çıldırdım,
Velâkin dünyada zaman öldürdüm.
Mektup yazıp, adresini bildirdim;
Pullar tarif edemedi, Mahsuni!

Senin muhabbetin kaldı bu canda,
Aşkınla mest oldum sanki bir anda.
Sazımda çelik tel, sırma bir yanda;
Teller tarif edemedi, Mahsuni!

Bindebir Ozan'a çıksa da adım;
Seni nasıl anlatayım Üstadım?
Bağlamamı perde perde okşadım;
Eller tarif edemedi, Mahsuni!

11.06.2007

Ozan Bindebir

Taş Taşırım

Bu sevdaya düş olalı,
Bir akılsız baş taşırım.
Şu sineme aşk dolalı,
Bir yaralı döş taşırım.

Perişanım gurbet elde,
Dolaşırım dağda, belde.
İki gözüm kaldı selde,
Kirpiğimi yaş taşırım.

Kaydı yoktur kaset gibi,
Gereksizce bir set gibi,
Can çekilmiş ceset gibi,
Bedenimi boş taşırım.

Bindebir'im yana yana,
Bu sevda tak etti cana.
Sevdiğimi verin bana,
Gerekirse taş taşırım.

23.11.2016

Ozan Bindebir

Tavsiyem (Tersöğüt)

Efendiler benim size tavsiyem:
Bu ülkeyi bitirmeden gitmeyin!
Doğru yolu göstermektir tek gayem,
Çalıp çırpıp götürmeden gitmeyin!

Tanımayın adaleti, yasayı
Ucuz alın en kıymetli arsayı
Soyun gidin "kâfir malı" kasayı
Millet şapa oturmadan gitmeyin!

Bu vatandaş dönsün yoluk koyuna
Nasıl olsa kolay gelir oyuna
Yok olmadı kılıç çalın soyuna
Kara yere batırmadan gitmeyin!

Ormanını, bahçesini bağını
Ovasını, sahilini, dağını
Yoğurdunu, kaymağını, yağını
Yiyip içip ötürmeden gitmeyin!

Karşı gelen varsa atın içeri
Kalsak bile bir kemikle bir deri
Yavaş yavaş deli edin bizleri
Aklımızı yitirmeden gitmeyin!

Hep "ak" deyin, göstermeyin karayı
Üst üstüne yapın sırça sarayı
Çaldığınız döviz, altın, parayı
Avrupa'ya yatırmadan gitmeyin!

Aklı olan yapar bunun tersini
Yanlış giden nasıl bulur Mersin'i
Bindebir'e güzel verin dersini
Vadesini yetirmeden gitmeyin!

Ozan Bindebir

Tecnîs Koşma

Yakına Nazlım (Kına Nazlım)

Kan damlamış gibi beyaz ellere
Ya kırmızı sürdün ya kına nazlım.
Gizli sırrımızı verme ellere!
Ya beni candan sev ya kına nazlım.

Kapınıza çekme demirden sürme!
Gel yâr benden ayrı bir ömür sürme!
Aşkın kılıcını boynuma sürme!
Ya bir kenara koy ya kın'a nazlım.

Ben senin gönlünde ya buz ya kardım
Bana âşık olsan, aşkı yakardım
Ben nice yalvardım, nice yakardım
Gelmedin bir kere yakına nazlım.

Evinizin önü kocaman yazı
Bundan sonra gelir baharı, yazı.
Vuslat yazılmamış, böyleymiş yazı
Boşa gezdim yana yakına nazlım.

Bu nasıl çehredir, bu ne güzel yüz?
Gönlüm deniz olsun, sen içinde yüz!
Bir hançer vereyim Bindebir'i yüz!
Gez kına yakına, yakına nazlım.

Ozan Bindebir

Tek Hece

Yer,
Hakk.
Bir,
Hakk.

Sen,
Ben,
Ten,
Hakk.

Nan,
Kan,
Can,
Hakk.

Har,
Var,
Yâr,
Hakk.

Şu,
Bu,
Su,
Hakk.

Em,
Dem,
Cem,
Hakk.

El,
Dil,
Bel,
Hakk.

Aş,
Taş,
Baş,
Hakk.

Zer,
Fer,
Ker,
Hakk.

Er,
Ser,
Der:
Hakk!

19.04.2019

Ozan Bindebir

Tekerleme

O yalan, bu yalan
Bu yalan, o yalan
Onlar yesin, sen yalan!
Din, imanla oyalan
Ülke yuttu bir yılan…
Bu da mı yalan?

Öyle uyuma ulan!
Geleceğini çalan;
Bak, gör işte bu yılan.
Diyemediniz "yaylan! "
Yuvalandı bu yılan…
Bu da mı yalan?

Her tarafta var talan;
Halen diyorsun "yalan"
Gözünüz çıksın ulan!
Fili yuttu solucan…
Solucan oldu yılan;
Bu da mı yalan?

07.08.2015

Ozan Bindebir

Tel Derde Düştü

(Telmih ve Mübalağa Sanatı)

Bir güzele gönül verdim erenler!
Aşkı ben çekerim; el derde düştü.
Mecnun'a benzetir beni görenler,
Sözüm kâr eylemez; dil derde düştü.

Hayalimden gitmez o hilâl kaşlar,
"Yâr seviyor" diye el beni taşlar.
Ummana karıştı gözümden yaşlar,
Başın taşa çalan sel derde düştü.

Bulunmaz Dünyada yârin emsali,
Âşık olmayanlar bilmez bu hâli.
Bir ateşe yandım Kerem misali,
Göklere savrulan kül derde düştü.

Bir kez yol uğrattım bahçeye, bağa
Sanki hazan düşmüş dala, yaprağa.
Yaprak gazel oldu, düştü toprağa;
Bülbül figanından gül derde düştü.

Âlem hayran iken benim dilime,
Tarife yetmiyor hiçbir kelime.
Bindebir'im sazı alsam elime,
Dokunsam sızlanır; tel derde düştü.

Ozan Bindebir

Telefon Geldi

Bu gün sevdiğimden telefon geldi
Sesini duyunca sevindim yine.
Gönlüm biraz olsun teselli buldu,
Hayâlimde sevdim, avundum yine.

Bülbül şakır gibi o güzel sesi,
Hûri mi, melek mi bu neyin nesi?
Dünyaya gelmemiş, yoktur böylesi,
Diyerek onunla övündüm yine.

Sevenlerin yüzü gülmez, dediler,
Sevilenler kıymet bilmez, dediler.
Seni unutur da gelmez, dediler
Bende sevdiğimi savundum yine.

Bindebir bekleme gelemem, dedi
Sonu nere varır bilemem, dedi.
Bir sevda uğruna ölemem, dedi
Dizlerime vurup dövündüm yine.

20.11.1999

Ozan Bindebir

Tenkit

Galip Baba, tapşırma'yı,
Yazmayı da bilmemişsin.
Sayenizde olmuş zayi,
Bozmayı da bilmemişsin.

Sorayım da şunu önce:
Son dörtlüğün nasıl sence?
Mısraları on bir hece,
Dizmeyi de bilmemişsin.

El malına etme nazar!
Şair olan kendi yazar…
Dost olarak dosta mezar,
Kazmayı da bilmemişsin.

Ayıp ettin Galip Bey'im,
Yanlış işe ben ne deyim?
Bindebir'im; divaneyim,
Üzmeyi de bilmemişsin.

03.04.2008

Ozan Bindebir

Teselli Etmiyor

Hiçbir şey teselli etmiyor beni,
Gönül bir sevdaya düştü gidiyor.
Pranga, zincirler tutmuyor beni,
Gönül her engeli aştı gidiyor.

Yandı ciğerlerim pür kebap oldu,
Yazdığım şiirler bir kitap oldu.
Benim bu halime yâr sebep oldu,
Şimdi de bıraktı, kaçtı gidiyor.

O güzel cemali aya benzemiş,
Kaşları kurulu yaya benzemiş.
Bak hele Bindebir neye benzemiş,
Azıcık aklı da uçtu gidiyor.

23.06.1997

Ozan Bindebir

Teselli Olsun

Uzaktan da olsa göster yüzünü,
Yaralı gönlüme teselli olsun.
Nasıl istiyorsan söyle sözünü,
Sevip sevmediğin bir belli olsun.

Hayalimden gitmez güzel gözlerin,
Sevdan yüreğimde derin mi derin.
Güzeller içinde ayrıdır yerin,
Çık salın meydana besbelli olsun.

Ölünceye kadar vazgeçmem senden,
Yeter ki yüzünü çevirme benden.
Gün gelir bu canım çekilir tenden,
Neyleyim ayıran tecelli olsun.

Bindebir'im gönlüm vurgundur sana,
Sözlerim gerçektir atma yabana.
Sakın ayrılıktan söz etme bana,
Şu bizim sevgimiz temelli olsun.

17.07.2011

Tdk Sözlük:

Tecelli: Kader, yazgı, meydana gelme.
Temelli: Devamlı, daimi, süreklilik arz eden.

Ozan Bindebir

Teslim Olamaz

Gerçekleri gören halkım,
Yalana teslim olamaz!
"BOP" denilen projeye,
Plana teslim olamaz!

Şiyonistlerin ortağı,
Örse de örümcek ağı;
Türkiye'm düşman artığı,
Kalana teslim olamaz!

Cennet satar düşkün yobaz,
Böylesine ne desem az.
Gösterişe sahte namaz,
Kılana teslim olamaz!

Firavun'dan daha öte,
Zalim geldi memlekete…
İktidarda üç beş çete;
Yılana teslim olamaz!

Çelip orta direğini,
Emekçinin emeğini,
Sofrasından yemeğini,
Çalana teslim olamaz!

Halka "şükredin" talkını,
Kendi götürür salkımı.
Böylece yoksul halkımı,
Yolana teslim olamaz!

Asil soyum, asil neslim;
Haykırmalı en gür seslim!
Hırsızlıktan ele teslim;
Olana teslim olamaz!

Bindebir'im etme keder!
Kaldıkça gözde muteber…
"Gelsin" diye bize haber,
Salana teslim olamaz!

Ozan Bindebir

Tevazu

Canı yansa bile bunca insanın,
Yaşamak; Tanrı'dan istirhamıdır.
Hatayı affet ki yanmasın canın!
Affetmek; iyinin intikamıdır.

Ölüm, bazen lütuf, bazen cezadır
Sonsuz olan; bir Haktır, bir fezadır
Yanlış bir dost bir insana ezadır,
Saygınlık; kişinin intizamıdır.

Parayla alınan sadakat olmaz,
Çok verenler alır; elinde kalmaz.
Ölümden gerçekçi adalet gelmez;
Gerçek eşitliğin tastamamıdır.

Bindebir Ozan'ım engin ol engin!
En fakir olandır; açgözlü zengin.
Olsan da Dünya'da en büyük bilgin,
Tevazu; insanın ihtişamıdır.

Ozan Bindebir

Tevriye

Bugün yârim toydadır, yerindedir neşesi…
Hopur hopur hopluyor, oynarken gül memesi.
El içinde gülmesin, görüp göz koyan olur;
Gülmesinden iyidir, o yârin gülmemesi…

10.07.2015

Ozan Bindebir

Tezat (Tezat Sanatı Örneği)

Biraz şöyle kaba sabayım amma
Bir iğne deliği yerden geçerim.
Benim bu hallerim zor bir muamma,
Bir cimri sarrafım, zerden geçerim.

Everest zirvesi, derya dibiyim
Zenginin kasası, yoksul cebiyim
Çukurova'daki pamuk gibiyim;
Deler kaledeki surdan geçerim.

Sefa sürüyorum bitmez çilemde
Derdim dile gelir dilsiz kalemde…
Dikili taşım yok koca âlemde,
Bütün varlığımdan, vardan geçerim.

Bindebir der dostum sen şunu bil ki;
Her şeyin sonuyum, her şeyin ilki.
Serçe gibi ürkek dururum belki,
İnsanlık adına serden geçerim.

12.02.2019

Ozan Bindebir

Tıpış Tıpış Gideceksin

Vatandaşta bir uyanma olursa,
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!
Yetki verdi lâkin geri alırsa,
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Sorumluluk duyduğun yok geçimle,
Hızlanıyor gidişin bu biçimle,
Seçim ile gelen gider seçimle,
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Bir geçerli, doğru düzgün savın yok,
Ampül söndü; çakmağın yok, kavın yok,
Zebun düştün, gayri eski tavın yok,
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Yoksul halka, emekçiye hız gelir
Çoluk çocuk, kadın, erkek, kız gelir
Şahsa özel ordu kursan vız gelir;
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Korumalar koysan, her yan barikat
Kurtaramaz seni mafya, tarikat.
Kursağında kalacak o şeriat;
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Zannetme ki; düzen böyle kalacak
Egemenlik yine halkın olacak…
Bindebir'im "Mehter Marşı" çalacak,
Tıpış tıpış gideceksin Efendi!

Ozan Bindebir

Tır Gördük

Tır gördük; beynimiz tırladı çıktı
İçinden bir devlet fırladı çıktı.
Sahibi beslemiş, boynu çengelli;
Tır'dan tam üç köpek hırladı çıktı.

04.01.2014

Ozan Bindebir

Tiren Galkıyı Tiren

Tiren galkıyı tiren,
Gelup yarum götüren,
Seviyorken ayrulduk da,
Budur beni bitiren…

Tiren döndü geduğu,
Aci öter düdüğü,
Hiç aklumdan çıkmayi da,
Yarumun son deduğu.

Terim akar terekten,
Elim şişti kürekten,
Bırakıp gidermiydu da,
Sevmiş olsa yürekden…

Şu tirenin dumani,
Sarmiş kompartimani,
Babasi ayurmazdi da
Biraz olsa imani.

Ozan Bindebir

Tohatça (Sözlük Destan)

Bizim Tohatçamız güzeldir güzel
Şubat ayı için "Gücük" deriz biz.
Kim ne derse desin bu bize özel
Civcivin adına "cücük" deriz biz.

Merdivene "badal", bakraca "sitil"
Çok bilmişe "çepil", kavgacı "çitil"
Patatese "gostil", yorgana "mitil"
Azıcık yerine "eccük" deriz biz.

Dur demeye "ağleş!", mutfağa "gablıh"
Elbiseye "urba", çiviye de "mıh".
Araba "vesait", ayrana "gatıh"
Pisboğaz olana "sümsük", deriz biz.

Çatal kaşık" dirgen", düzgüne "mısmıl"
Hafife "yeğnik", geç gelen "gangıl"
Ters tavan "arustak", cimriye "pahıl"
Dağ armuduna da "çördük" deriz biz.

Biraz öncesine deriz "bayahtan"
Baş yastığa "pulba", bakır kap "sahan"
İnce sopa "tille", don için "tuman"
Baş örtüsüne de "bürük" deriz biz.

Şose bizde "susa", örtüye "dastar"
Cımbıza "mangaş", lüzumsuz "çoştar"
Hokkabaza "gaşmer", göz kırpma "işmar"
Eşeğe Tohatça "gölük" deriz biz.

Hızlı koş yerine diyoruz "seğirt!"
Düzensiz koşmanın kök adı "yüğürt"
Balçıklı çamurun adı da "lığırt"
İnsan sömürene "sülük" deriz biz.

"Herhalde"ye "ellâm", süzgeç "ilistir"
Çekirdeğe "çiğit", eski "külüstür"
Kara bakla "boduç", sıska "ülüngür
Yapılan alkışa "çepük" deriz biz.

Ağzı büyüklere diyoruz "tavar"
Kamelya "serpene", sakatat "mumbar"
Bedava "hülefe", sürüye "davar"
Çentik yerine de "kertük" deriz biz.

Azgınlara "zıran", buzağı "bicik"
Kızılcığa "zoğal", memeye "cicik"
Kötüye "irezil" gömleğe "işlik"
Haşere canlıya "böcük" deriz biz.

Bedavanın adı bizde "hülefe"
Hamurdan yufkaya deriz "işkefe"

Bunu bilmeyeni koyarlar tefe
Kaynamış buğdaya "hedük" deriz biz.

Aniden olana deriz "dangadah"
İş görmeze "hahut", gerçeğe "essah"
Yakışıklı olan insana "dıvrah"
Kısa boylulara "güdük deriz biz.

Karışık işlere deriz "çelpeşük"
Süt kardeşin adı bizde "emüşük"
Oyuncak bebeğe deriz "hemecük"
Kökten kazınmışa "yülük" deriz biz.

Kabuklu hoşafın adı bizde "gah"
Sıra alma "keşik", "made" de iştah
Ukala adama deriz "vazalah"
Görgüsüz insana " hödük" deriz biz.

Üşümeye "buyma", geçen yıl "bıldır"
Sedir bizde "mahat", kuruya "çıtır"
Salatalık "zavrak", iriye "zıpır"
Gırtlağın adına "ümük" deriz biz.

Lahanaya "kelem", salçaya "pelver"
Sende için "heğri", havluya "peşkir"
Daha ne söylesin garip Bindebir?
Boş konuşanlara "düdük" deriz biz.

Ozan Bindebir

Topal Çoban

Dünürcü gönderdim otuz yıl evvel;
"Kusura bakmasın, varamam" demiş.
"Sahiden kendini ne sanır Yüksel?
Ben onunla yuva kuramam" demiş.

"Sofrada bulamaz iki öğünü,
Görmedim yüzünün hiç güldüğünü…
Nasıl yaparsınız sonra düğünü,
Ben öyle yıllarca duramam" demiş.

"Alır sürüsünü gider yabana,
Her gün sargı sarar yarık tabana…
Ben varıp da öyle Topal Çoban'a;
Kanı, gözyaşıyla karamam" demiş.

"Ben ağa kızıyım, masrafım çoktur
Onun değişmeye gömleği yoktur.
Anlayana sözüm zehirli oktur;
Velhasıl ben size yaramam" demiş.

"Sonradan kadere yakamam ağıt,
Solar bu gül benzim, olur bir kâğıt.
Benim sevdiğim var; koç gibi yiğit
Gül yerine diken saramam" demiş.

Zorla güzellik yok, olur mu cebir?
Neler söyletiyor insana kibir…
Aşkını bağrına gömmüş Bindebir;
'Bende bundan sonra aramam' demiş.

18.11.2014

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Varmak: Kadın, evlenmek
Öğün: Yemek vakti
Yaramak: Bir şey yararlı olmak, yarar sağlamak
Cebir: Zor, zorlayış

Ozan Bindebir

Toprağa Düştü (Koşa Ayak Koşma)

Başımdaki Han'ım, güzel Sultan'ım
Gittiğinde gönlüm firağa düştü
Damarımda kanım, çekildi canım
Anladım yolumuz ırağa düştü

Bir akılsız başım, sönmez ataşım
Çatıldıkça kaşım, zehroldu aşım
Yoktur bir sırdaşım, akar gözyaşım
Doldurdu dereyi ırmağa düştü.

Sen varsın özümde, gerçek tözümde
Ben durdum sözümde, çare çözümde
Yanarım közümde, fer yok gözümde
Takatsiz bedenim yatağa düştü

Kimi Kâmil dedi, kimisi cahil
Kimi delil dedi, kimisi gâfil
Gelirse Azrail, edemem tecil
Anla ki Bindebir toprağa düştü.

*
Açıklamalar:
Firak: Ayrılık, ayrılış, ayrılık üzüntüsü.
Irak: Uzak yer
Töz: Kök, asıl, cevher
Delil: İnsanı aradığı gerçeğe ulaştırabilecek iz, emare
Gâfil: Aymaz
Tecil: Erteleme

Ozan Bindebir

Triyole

Bir vefasız yüzünden, bahtım karadan kara,
Yenemedim kaderi, böyle garip naçarım.

Umut verdi gönlüme, sever gibi bir ara;
Sonradan gülüp geçti, bağrımda kaldı yara.
Bakınca imrenirim, şu mutlu insanlara;
Bir vefasız yüzünden, bahtım karadan kara.

Ben kime güvenip de, gizli sırrım açarım;
Anlatamam derdimi, insanlardan kaçarım.
Gözlerimden sel gibi, kanlı yaşlar saçarım;
Yenemedim kaderi, böyle garip naçarım.

a(1) b(2) – aaaa(1) – bbbb(2)

15.05.2015

Ozan Bindebir

Turanî Baba Biyografisi

Otuz dört yılında Dünya yüzüne,
Geldiğini duydum Turani Baba!
Güzel annen almış göğsün düzüne,
Güldüğünü duydum Turani Baba!

Senin göbeğini kesmiş, ayırmış
Ak memeden ak süt vermiş, doyurmuş.
Sen ağlarken sanma annen uyurmuş,
Daldığını duydum Turani Baba!

Gece karanlıkta bakarak Ay'a
Demir yola düştün günlerce yaya.
Yaş on beş demeden ser'i sevdaya,
Saldığını duydum Turani Baba!

Asla bakmam, dersin elin malına,
Yalancının arı konsun diline.
Çocukken armudun çıkıp dalına,
Yolduğunu duydum Turani Baba!

Bunlar hikâyenin latife yanı,
Doğruluk yoluna koyarsın canı.
Tanrı'ya ulaşan yolu, erkânı
Bildiğini duydum Turani Baba!

İlçe Sarıoğlan, köyün Karpınar,
Deden; Kul Budala, ulu bir çınar…
Anne tarafından bir berrak pınar,
Kaldığını duydum Turani Baba!

Dadaloğlu sesleniyor: "Dağlar hey! "
O'nun amcasıdır deden Bahri Bey.
Yiğit olmak; soydan gelen farklı şey,
Olduğunu duydum Turani Baba!

Babandır Abuseyf, Fatma'dır Ana'n
Birisi can olmuş, birisi canan.
Her kul aşka yanmaz, âşıktır yanan,
Solduğunu duydum Turani Baba!

Prodüktör oldun nice ustaya,
Hayat verdin saza, söze, besteye.
Üç yavru vererek ölen hastaya,
Öldüğünü duydum Turani Baba!

Al elma yanaklı, gül dudaklını
Çekinmeden söyle gizli, saklını.
Bir Fatma Ana'nın senin aklını
Çeldiğini duydum Turani Baba!

Sesin dokunaklı, özlüdür sözün
Zalimin zulmünden korkmuyor gözün.

Hüseynî, hicaz'da, segâhta sazın
Çaldığını duydum Turani Baba!

Hiç gözün olmadı Kudüs'te, Hac'da
Hararet nardaydı, değildi sacda.
İnsan kıblem, diyen düstura secde,
Kıldığını duydum Turani Baba!

Hak, adalet için verdin öğüdün
Her bir dalı idik salkım söğüdün…
Devrimciyim, diyen nice yiğidin,
Yıldığını duydum Turani Baba!

Böylemi öğretti öğreten ustan?
Biraz bahsedelim gel şu hususta.n
Baba-evlat idik, beni nüfustan
Sildiğini duydum Turani Baba!

Bindebir'i kim anlıyor, söyle kim?
İki Bin On yılı, bugün Bir Ekim.
Yetmiş Altı yılda bilgi, birikim
Dolduğunu duydum Turani Baba!

01.10.2010

Not: Ozan Turani Baba'ya saygı ve sevgilerimle ithaf olunur.

Ozan Bindebir

Turani Baba'ya Cevabım (Deyişme)

İltifat sayarım ben bu sözleri,
Bu kaftan boyumu aşıyor Baba!
Baba-oğul etti kader bizleri,
Yüreğim sevginle taşıyor Baba!

Hep emekten yana çaldın sazını,
Kesemedi hiçbir zalim, hızını.
Hissederim içindeki sızını,
Yürekten yüreğe düşüyor Baba!

Ecdadınız Dadaloğlu Boy'undan,
Dik duruşun bozulur mu oyundan?
Güzel annen, Kul Budala soyundan,
Bu değerler sende yaşıyor Baba!

Derin düşünceye daldığın zaman,
Sazını dizine aldığın zaman,
Sınıf bilinciyle çaldığın zaman,
Şu karanlık dünyam ışıyor Baba!

Sanma Bindebir'in gözün yumuyor,
Parazitler, insan kanı emiyor.
Kuzular, kurtlardan medet umuyor,
Şaşıyor bu aklım, şaşıyor Baba!

02.12.2011

Ozan Bindebir

Turani'ye Arzuhal

Yazayım derdimi, geldi zamanı,
Zalim Mervan dinlemiyor amanı.
Bir aydın anlatsa dini, imanı
Kâfir diye ezenler çok Turani.

Cemaatler yönetiyor ülkeyi,
Anayasa değiştirdi ilkeyi.
Kafasına geçirip de helkeyi,
Miğfer diye gezenler çok Turani.

BOP'un Eşbaşkanı gördük Tayyib'i
Telafisi çok zor verdik kayıbı.
Kapatıp gittiler bunca ayıbı,
Zafer diye yazanlar çok Turani.

Dört yanımız çürüse de dayaktan,
Koyun gibi ayrılmadık koyaktan.
Köpekbalıkları kapmış ayaktan,
Lüfer diye yüzenler çok Turani.

Gerçek âşık aşktan alır közünü,
Hak yoluna yakar gider özünü.
Bindebir söylese doğru sözünü,
Küfür diye kızanlar çok Turani.

26.09.2010

Ozan Bindebir

Turnam Derdim Açamadım

Turnam senden dileğim var,
Selamımı yâre götür!
Dağları geç diyar diyar,
Selamımı yâre götür!
(Nakarat)
Turnam derdim açamadım,
Kaderimden kaçamadım,
Feleğin okunu yedim;
Kanat açıp uçamadım.
*
Bana küsüp darılmasın,
Sakın ele sarılmasın!
Kanatların yorulmasın,
Selamımı yâre götür!
(Nakarat)
*
"O da seni özlüyor" de
"Yüreğinde gizliyor" de
"Yollarını gözlüyor" de,
Selamımı yâre götür!
(Nakarat)
*
Yokluk saldı bu gurbete
Kim dayanır bu hasrete?
Uğra bizim memlekete,
Selamımı yâre götür!
(Nakarat)

Ozan Bindebir

Tuz Kokmuş (Rubaî)

Pisliği dondurmuşlar, Zemheri'de buz kokmuş…
Ayılar bal zannetmiş, maymunlara muz kokmuş…
İktidar hırsız çıkmış, çürümüşlük her yanda;
Tuzlamak fayda etmez, memlekette tuz kokmuş.

20.12.2013

Ozan Bindebir

Tuzunuz Kuru (Taşlama)

Tuzunuz kurudur, biliyoruz da
Vatandaş perişan oluyor beyler!
Biz ömrün sonuna geliyoruz da
Gençlerimiz işsiz soluyor beyler!

Her şeyi sattınız yaban ellere,
Dünyada adınız düştü dillere,
Neler takdim oldu bu rezillere,
Dünya halkı bize gülüyor beyler!

Yolsuzluğun adı: "bir kutsal dava"
Sizde bir şatafat, bir başka hava…
Baskıdan çalınmaz tencere, tava;
Açlık midemizi deliyor beyler!

Artık tencerede taş kaynıyor taş!
Bu çöküş hızlandı, sanmayın yavaş.
Canından usandı, bıktı vatandaş;
Toplu intiharla ölüyor, beyler!

Kurduğunuz düzen katı mı katı
Yok saydınız akıl, bilim, sanatı.
Sudan ucuz oldu insan hayatı,
Analar saçını yoluyor beyler!

Gerçekleri her kim getirse dile,
Bir çelme taktınız, yaptınız hile.
Mülteci insanla, terörist ile
Yurdun her bir yanı doluyor beyler!

Peşinizden gelir yavşak çömezler,
Haram tatlı gelmiş, helal yemezler.
Dalkavuklar bilir amma demezler,
Bindebir gerçeği biliyor beyler!

Ozan Bindebir

Türkü Olmaz

Türkü olmaz benim sözüm,
Çoklarına batar çünkü.
Dokunanı yakar közüm,
Alevlere katar çünkü.

Gerçekler her zaman acı
Duyan yıkar tahtı, tacı.
Sözlerimin sert mizacı;
Köprüleri atar çünkü.

Boyun eğmem hiçbir güce
İster Sultan, ister Ece…
Söylediğim her bir hece;
Zalimlere çatar çünkü.

Boş söz demem; israf olmuş
Altın, gümüş raf raf olmuş.
Bindebir'im sarraf olmuş;
Lâl-ü gevher satar çünkü.

18.11.2016

Ozan Bindebir

Türküler (Türküleme)

Dertli türküleri dinlediğimde,
Beni düşünceye salar türküler.
Sazımda tel gibi inlediğimde,
Göz pınarlarımı sular türküler.

"Kalenin başında ekerler darı"
"Sarı çiçek sarartıyor dağları"
"Eridi kalmadı dağların karı"
Sulara toprağı bular türküler.

"Evvel bahar yaz ayları gelince"
"Lale sümbül menekşeler gülünce"
"Ak'lı basma giymiş boylu boyunca"
Âşığın aklını çeler türküler.

"Tek kapıdan çıktım yüzüm peçeli,
Ahbaplar oturmuş iki geçeli,
Hulusi'm de alnı sıra perçemli"
Bazen derdime dert ular türküler.

"Aşağıdan gelir bir kanlı melek"
"Yükledin üstüme bu gamı felek"
"Yarmı'ya vardım da bir kanlı kürek"
Şevket'in yasını böler türküler.

"Başı pare pare dumanlı dağlar"
"Aşka düşen garip elbet kan ağlar"
"Bahar oldu yeşillenir bu bağlar"
Bazen yüzümüze güler türküler.

"Sakın her güzele gönül bağlama"
"Ben gidiyom Rüştü Bey'im ağlama"
"Ben ölürsem karaları bağlama"
Bir garipçe hüzne çalar türküler.

"Emine'min fistanı da birmandan"
"Ağgelin de indi m'ola yayladan"
"Ağla gözüm ayrılıpsan canandan"
Bizi halden hale salar türküler.

"Dam başında ufak ufak cızılar"
"Değmen bana yaralarım sızılar"
"Irakka'dan beri gelen gaziler"
"Cerit Bekir" der de çiler türküler.

Fadime'm de has bahçenin gülleri"
"Ilgıt ılgıt esen seher yelleri"
"Gine göç eyledi Avşar elleri"
Diyardan diyara yeler türküler.

"Şu yüce dağları duman kaplamış"
"Giyinmiş kuşanmış ne güzel olmuş"

"Nazlı yârden bana bir haber gelmiş"
Bir hayırlı haber diler türküler.

"Seher vakti bülbül ağlar ekseri
Gözümün yaşları deler mermeri"
"Benim yârim siyah değil esmeri"
Hep doğruya nazar kılar türküler.

"Her sabah her seher gel geç buradan"
"Erzurum dağları kar ile boran"
"Bir melek simadır aklımı alan"
Demeden aklımı alır türküler.

"Harmana sererler sarı samanı,
Hiç gitmiyor Emirdağ'ın dumanı,
Ayrılık mı olur harman zamanı"
Gönülden nefreti siler türküler.

"Bağrek Dağı dumanın var karın var"
"Bir gül için bülbül giymiş karalar"
"İnsan kısım kısım yer damar damar"
Nicesin toprağa beler türküler.

"Aydınlılar gevşek bağlar kuşağı"
"Sıra sıra gelen mektep uşağı"
"Kazın mezarımı boydan aşağı"
Halkın bilincini biler türküler.

"Baydığın başında duman ırımaz"
"Bu yıl bu dağların karı erimez"
Bindebir'im deli gönül farımaz
Nefestir, içime dolar türküler.

Ozan Bindebir

Türkülerde Kaldı Sevdam

Büyük aşkım yalan oldu,
Türkülerde kaldı sevdam.
Anlamadım, olan oldu
Türkülerde kaldı sevdam.

O'nu Leyla sanıyordum,
Hayâline dönüyordum.
Kerem gibi yanıyordum;
Türkülerde kaldı sevdam.

Suçum neydi, ben ne yaptım?
Sanma yanlış yola saptım.
Onun için türkü yaptım;
Türkülerde kaldı sevdam.

"Bir an önce unut! " diyor,
"Dinle beni, söz tut! " diyor,
"Yüksel'e yok umut! " diyor;
Türkülerde kaldı sevdam.

30.08.1999

Ozan Bindebir

Uğrun Uğrun Kaçan Yâr (Hüsn-i Talil)

Benden uğrun uğrun kaçan nazlı yâr,
Yüzünü okşatmış seher yeline.
Dudaktan şerbeti alan arılar,
Oğul balı yapmış tatlı diline.

Gönlüne bir başka giren mi olmuş,
Gonca güllerini deren mi olmuş,
Yoksa bir kötüye veren mi olmuş,
Kınalar yakınmış pamuk eline.

Bir bahar seliyim, durulamadım.
Ne yapsa da yâre darılamadım,
İncecik beline sarılamadım,
Bir kemer sarılmış ince beline.

Vuslatsız aşığın bitmezmiş derdi,
Yok saydı Bindebir gibi bir merdi.
Peşine takılsam sitem ederdi,
Bir toka takılmış zülfün teline.

Ozan Bindebir

Unuttuk

Dağlarda dumandan, borandan, kardan
Bu sene baharı, yazı unuttuk.
Göç eder gelirdi sıcak diyardan
Leyleği, turnayı, kazı unuttuk.

Aslımızdan fazla geldi daramız,
Dokunmadan sızlar oldu yaramız,
Bir haftada biter oldu paramız,
Kirayı ödedik, gazı unuttuk.

Umutlar kesildi vekilden, beyden…
Gönül hoş olmuyor neyzenden, neyden.
Enflasyon ölçülür gereksiz şeyden
Maaşta oranı, baz'ı unuttuk.

Zannetmeyin halk'a hakkı verildi
Yoksulluk hastaydı, geri dirildi.
Para suyun(u) çekti, sinir gerildi
Yâr ile cilveyi, nazı unuttuk.

Aklımız ermiyor dalga, dümene
Dilekçemiz alıp kondu sümene.
Bindebir'im bağdaş kurup çimene
Dilde türkü, elde sazı unuttuk.

09.04.2015

Ozan Bindebir

Unuttun Mu?

Günler geçti birer birer,
Unuttun mu yoksa beni?
Ne bir selam, ne bir haber,
Unuttun mu yoksa beni?

Bir telefon etmez misin?
Mektup yazıp atmaz mısın?
Hatırında tutmaz mısın?
Unuttun mu yoksa beni?

Boşuna mı düştüm aşka?
Sevmeseydim seni keşke.
Yâr mi sevdin benden başka,
Unuttun mu yoksa beni.

Gözüm yaşı akar sel sel,
Özlüyorum durma tez gel!
Bindebir'im adım Yüksel,
Unuttun mu yoksa beni?

25.09.1999

Ozan Bindebir

Unutturamaz!

Halkın zararına her ne yapmışsa
Unutmayacağız, unutturamaz!
Hile yapıp nerden bir pay kapmışsa
Unutmayacağız, unutturamaz!

Var olanı birer birer satarsa,
Aç; çalışır, toklar; gezer, yatarsa
Koca ülke birkaç yılda batarsa,
Unutmayacağız, unutturamaz!

İşçiler patrona verildi köle,
Sefalet içinde hep öle öle…
Gündem değiştirip gizlese bile,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Halk'a küfredene kaç vergi affı,
Uyanacak elbet halkın en safı…
Yoksul vergisinden bunca israfı,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Yunan işgalinde On Sekiz Ada,
Saray'ında tam Bin Yüz Elli oda.
Haram yemek bunda değişmez moda,
Unutmayacağız, unutturamaz!

İtaat revaçta, bitti liyakat…
Kurumları teslim aldı tarikat.
Muhalif olana koydu barikat,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Bunlar hırsızlığın yaptı hasını,
Savcı doğruladı Man Adası'nı.
Haksızlığa taraf yandaş basını,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Baş'lar ayak oldu, ayaklar da baş…
Cumhuriyet ile yapıldı savaş.
Kurucu Lider'e diyorsa: "Ayyaş"
Unutmayacağız, unutturamaz!

Bir sürü Kurum'u peşkeş çekeni,
İnsan ayrıştırıp nifak ekeni,
Parlamenter sistem varken, yıkanı
Unutmayacağız, unutturamaz!

Fetö'yle kurulan bunca kumpası,
"Arap Baharı"nda İslam Dünyası,
Suudi Kral'ına çektiği yası,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Böylesine çirkin işler, pespaye…
"Kandırıldım" demek basit hikâye,

Hedefe ulaşmak onda tek gaye,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Hainlerle yaptı açık oturum,
Türk milleti kalır sandı kötürüm.
Rant gördüğü yere yaptı yatırım,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Suriye'ye yoktan açarsa savaş,
Suriyeli olur aziz vatandaş.
Yoksul tenceresi taş kaynatır taş!
Unutmayacağız, unutturamaz!

Önerdiği çözüm yoktur teröre,
Olmaz olsun böyle adet, bu töre.
Nice canlar öldü göz göre göre,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Bilimi bırakıp, sarıldı dine
"Dindar nesil" deyip, çağırdı kin'e.
Milleti kışkırtıp duruyor yine,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Çok dindar geçinen sahte yüzleri,
Dinci Vakıflarda tecavüzleri,
"Bâdeleme" yapan şerefsizleri,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Gayri bu durumdan duysun iftihar:
Kadın cinayeti, toplu intihar…
Nerelerde kayyum, yetki gaspı var,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Bindebir'im sabret su aldı gemi,
Neyleyeyim harap etti ülkemi.
Her gün değiştirip dursa gündemi,
Unutmayacağız, unutturamaz!

Ozan Bindebir

Usandım

Tesbih gibi dizelere heceyi,
Dize dize yaşamaktan usandım.
Gündüzüm yok, kurban ettim geceyi
Yaza yaza yaşamaktan usandım.

Rastlamadım bu sevdanın eşine,
Yandı kara bağrım, döndü meşine.
Mecnun gibi bir hayalin peşine,
Geze geze yaşamaktan usandım.

Sen yerimde ol da haydi usanma!
Hayat denen olgu baştan muamma.
Her düğümün bir ilmeği var amma,
Çöze çöze yaşamaktan usandım.

Bindebir'im gerçeğe kıl nazarı,
Alıcısı yoksa açma pazarı.
Ömür boyu kör nefsime mezarı,
Kaza kaza yaşamaktan usandım.

15.03.2015

Ozan Bindebir

Uslanmaz Gönül

Sen uslanma hele divane gönül
Gün gelir seni de uslandırırlar.
Solar ömrün bağı, çiçek açmaz gül
Yüce dağlar gibi puslandırırlar.

Kimseler dağında kışlamaz olur,
Dert keder kapını boşlamaz olur,
İşleyen düzenin işlemez olur,
Atar bir köşeye, paslandırırlar.

"Bindebir'i üzdüm" diyerek öğün
İster şenlikler yap, istersen düğün…
Kahrından ölürsün ben öldüğüm gün;
Sırtını toprağa yaslandırırlar.

26.09.2012

Ozan Bindebir

Usta

Düşünerek en inceden;
Müspet bilimi linç eden,
Din eksenli düşünceden,
Çıkamadık gitti Usta!

Patronların planından,
İşçi hakkı çalanından,
Türlü türlü yalanından,
Bıkamadık gitti Usta!

Artı değer kapa kapa;
Gelmez olur ipe sapa.
Hortumuna bir kör tıpa,
Tıkamadık gitti Usta!

Sömürücü çıkarını,
Halk düşmanı tüm varını,
Emperyalist duvarını,
Yıkamadık gitti Usta!

Bindebir'im derim şunu:
Bozmadan dik duruşunu,
Kompradora kör kurşunu,
Sıkamadık gitti Usta!

01.03.2017

Ozan Bindebir

Uyan Halkım

Asırlardır kandırdılar,
Uyan artık uyan halkım!
Nice yakıp yandırdılar,
Uyan artık uyan halkım!

"Elden gitti, din" dediler,
"Bak ekranda cin" dediler,
"Sevgi değil, kin" dediler,
Uyan artık uyan halkım!

Depremlerde dondurdular,
Cesede kuş kondurdular,
Ne öldün ne ondurdular,
Uyan artık uyan halkım!

Fare gibi kemirdiler,
İliğini sömürdüler,
Yiyip içip semirdiler,
Uyan artık uyan halkım!

Bu üreten emek senin,
Yavan ekmek yemek senin,
Hiç hakkın yok demek senin,
Uyan artık uyan halkım!

"Kurban olsun oy" demeyin,
"Sırtımızdan doy" demeyin,
"Hırsız bizi soy" demeyin,
Uyan artık uyan halkım!

Gol attığın kendi kalen,
Hep bu yüzden bitmez çilen,
Uyanmadın ise halen,
Uyan artık uyan halkım!

Emeklerken biz dört elli,
Hakkımızı yiyen belli…
İşgalciler şimdi millî,
Uyan artık uyan halkım!

Enflasyonu görmez misin?
Buna kafa yormaz mısın?
Sen hiç hesap sormaz mısın?
Uyan artık uyan halkım!

Hak, adalet, hukuk nerde?
Aklı eren düştü derde.
Gerçeklere çekme perde,
Uyan artık uyan halkım!

Şu Validir, şu Kaymakam
Militana döndüler tam.

Bunlar insan değil, yamyam
Uyan artık uyan halkım!

Vatan gitti haraç mezat,
Hesap vermez yetkili zat.
Ne olacak böyle yat yat?
Uyan artık uyan halkım!

Yurtdışına kaçtı hekim,
Yandaş oldu Savcı, Hâkim,
Bunu böyle kim yaptı kim?
Uyan artık uyan halkım!

Öğretmen yok, her yer imam,
Din uğruna battık tamam.
Her şeye zam üstüne zam,
Uyan artık uyan halkım!

Hem bugün de hem de dünde,
Mafyalar hep el üstünde.
Bu asırda böyle günde,
Uyan artık uyan halkım!

Soyguncuda yatlar, katlar
Bizden çaldı bu zevatlar?
Zamlar yine bizde patlar…
Uyan artık uyan halkım!

Bindebir'im say say bitmez,
Anlatmaya ömrüm yetmez.
Söylüyorum yine bir kez,
Uyan artık uyan halkım!

Ozan Bindebir

Uyanın Artık

Uyumadan bıkmadınız,
Ya uyanın, ya da ölün!
İktidarı yıkmadınız,
Ya uyanın, ya da ölün!

Köle devri kuruyorlar,
İt safında duruyorlar.
Çocukları vuruyorlar,
Ya uyanın, ya da ölün!

Aldatmaya namaz, niyaz
Ak demekle olmaz beyaz.
Kışa ulaşmadan; bu yaz
Ya uyanın, ya da ölün!

Yeraltında; Soma'larda…
Meydanlarda; toma'larda…
Hastanede; komalarda,
Ya uyanın, ya da ölün!

Rüşvet yedikçe yönetim,
Orada olmaz denetim.
Uyan gayri ey milletim!
Ya uyanın, ya da ölün!

Onlar derken: "Daha sömür! "
"Az ücretle fazla kömür."
Bu kadar ucuzsa ömür,
Ya uyanın, ya da ölün!

Güvenceniz; dua, yâsin
Ne oksijen, ne de besin.
Öleceğin bir gün kesin,
Ya uyanın, ya da ölün!

Kaderin kömürden kara,
Duymuyor sizi Ankara.
Yüzlerce fakir- fukara,
Ya uyanın, ya da ölün!

Yüreğimde dert, söylerim
Belki biraz sert söylerim.
Ben sözümü mert söylerim,
Ya uyanın, ya da ölün!

İktidarın başarısı…
Başına olsun darısı.
Uyumak; ölüm yarısı
Ya uyanın, ya da ölün!

Sudan ucuzdur hayatın,
Aylık bin lira fiyatın…

Işıklar içinde yatın!
Ya uyanın, ya da ölün!

Bize reva görür talkım,
Sömürenler kapar salkım.
Bindebir der uyan halkım!
Ya uyanın, ya da ölün!

15.05.2014

Ozan Bindebir

Uyanmadı Bizim Eşek

Sırtından inmez semeri,
Uyanmadı bizim eşek.
Belini kesmiş kemeri,
Uyanmadı bizim eşek.

"Deh" diyor kibirli, hodul;
Can yakıcı pis karadul…
Günde kaç kez dürter nodul,
Uyanmadı bizim eşek.

Yükü sarmış; tay etmişler,
Kazancını pay etmişler.
Emeğini zay etmişler,
Uyanmadı bizim eşek.

Bozkıra çakmış sikkeyi,
Beleşe bekler tekkeyi.
Düşünde görür Mekke'yi,
Uyanmadı bizim eşek.

Görmemiş arpayı, kesi
Kendince bilir herkesi…
Öldürsen çıkmıyor sesi,
Uyanmadı bizim eşek.

Arada ver bir tek şeker,
İstediğin yükü çeker.
Hep aynı çamura çöker,
Uyanmadı bizim eşek.

Bindebir'im bak talana,
Hakkını çalan çalana!
Doymadı gitti yalana,
Uyanmadı bizim eşek.

Ozan Bindebir

Uyanmaz

Dinin narkozuyla uyuyan gürûh
Ameliyat edip diksen uyanmaz.
Bu nasıl bedendir, bu nasıl bir ruh?
Bunların g.tünü s.ksen uyanmaz.

Kirpiğinden tutup gözünü açsan,
Üzüm gibi sıkıp kanını içsen,
Hızara götürüp kereste biçsen,
Beton kalıbına çaksan uyanmaz.

Eğriyi doğruyu bilmeyen kişi,
Din için mübâhtır her yanlış işi.
Eşit değil midir erkekle dişi?
Gerçeği ortaya döksen uyanmaz.

Abdest, namaz derken dizini burkar,
Edepten bahseder, çocuğa sarkar.
Hayali cehennem narından korkar,
Dünyayı ateşe yaksan uyanmaz.

Hak kelamı gelir düşer özüme,
Bindebir'im varsın kızsın sözüme.
Sorunlar ulaşmaz oldu çözüme,
Gözüne hezanı soksan uyanmaz.

06.04.2014
Ozan Bindebir

Ozan Bindebir

Uzak Dursun

Bana dinden bahsedenler,
Aman benden uzak dursun!
Özgürlüğü hapsedenler,
Aman benden uzak dursun!

Beyni teslim, aklı azlar
Böylesi kaz oğlu kazlar
Dar kafalı pis yobazlar,
Aman benden uzak dursun!

Tecavüzcü sapık piçler,
Onlar benim için hiç'ler..
Tarikatçı bu şer güçler,
Aman benden uzak dursun!

Kırk para etmez kanları,
Hep üzdüler insanları…
Demokrasi düşmanları,
Aman benden uzak dursun!

Bindebir ne desin daha?
İsyanımız kalktı şaha.
Kim ak diyorsa siyaha,
Aman benden uzak dursun!

Ozan Bindebir

Üç Hece

Var oluş,
Hür oluş,
Diriliş;
Sevgidir.

Mizacım,
Her sancım,
İnancım;
Sevgidir.

Tüm varım,
Diyarım,
Ayarım;
Sevgidir.

Yağmur, yaş
Toprak, taş
Arkadaş;
Sevgidir.

Okumak,
Dokumak,
Şakımak;
Sevgidir.

İrfanım,
İsyanım,
İmanım;
Sevgidir.

Menekşe;
Pür neşe…
Güneşe;
Sevgidir.

Öz, asıl
Tenasül,
Velhasıl;
Sevgidir.

Kuş uçar,
Gül açar,
Mis saçar;
Sevgidir.

Su akar,
Göz bakar,
Köz yakar;
Sevgidir.

Döndüren,
Söndüren,

Yandıran;
Sevgidir.

Var eden,
Yer eden,
Yâr eden;
Sevgidir.

Ne kibir,
Ne cebir,
Bindebir;
Sevgidir.

17.05.2015

Ozan Bindebir

Üçüncü Çeyrek

Babamın sulbüne düştüm,
Kardeş sayımız kırk bindi.
Bir gölde yüzdüm, yarıştım
Beni gören geri sindi.

Can buldum bir can içinde,
Dokuz ay zindan içinde…
Çıkıp geldim kan içinde;
Annem halime sevindi.

Kendimi yerde sürüdüm,
Gün geldi kalktım yürüdüm.
Derdimi dertle bürüdüm;
Kar, boranım yeni dindi.

Bindebir ömrün bitiyor,
Daldaki meyven yetiyor.
Güneşin doğup batıyor;
Öğlen geçti, gün ikindi.

20.03.2016

Açıklama: (TDK Sözlük)

Sulp: 1. Bel kemiği, omurga
2. Döl, nesil, zürriyet

Ozan Bindebir

Ülkede Ahval

Nasıl anlatayım ben bu durumu?
Dağlardan yüksekte ovalar şimdi.
Yedi bitirdiler bunca Kurum'u
Hırsızlar polisi kovalar şimdi.

Biatçi toplumun gözde Celil'i
Geldi günümüzün Ebu Cehil'i.
Yok etmek istiyor bunca delili;
Nasıl görülecek davalar şimdi?

Kurulu düzeni yakıp yıktılar,
Masum insanlara kurşun sıktılar,
Haksız iken bir de üste çıktılar;
Doğruyu göstermez cıvalar şimdi.

Yarış etse girer başka kulvara,
Nursuz suratını asmış Bulvar'a…
Benzetsem yüzünü siyah duvara;
Utancından çatlar sıvalar şimdi.

Bindebir'im açık bu sözün özü?
Halkım görsün artık, kör değil gözü…
Demokrasi için söylesin sözü;
Huzura ulaşsın yuvalar şimdi.

24.07.2014

Ozan Bindebir

Ülkesine Gönderin!

Bir zararın neresinden dönerseniz o kârdır,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!
Görüldü ki doku uymaz; reddeyleme hep vardır,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Bu güne dek sığındılar; yedi, içti her neyse…
Korkup kaçan şimdi bizi tehdit eder niyeyse?
Bu yiğitler ülkesini savunsunlar öyleyse,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Çoğu zulüm görmüş değil, keyfi yerli yerinde,
Türklüğümüz suç sayılır birçoğunun indinde…
Adaletle, merhametle Devletimin nezdinde,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

İnsanlıktan uzaklaşmış türlü yola giden var,
Kadın, çocuk, kız demeden kötü niyet güden var,
Bir "Ahmed-i Şerif" diye bizi tehdit eden var,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Kaynağımız oluk oluk yabancıya akmasın,
Terör yapıp, huzur bozup ocağımı yakmasın,
Sevr'i tekrar ateşlerken çakmağını çakmasın,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Belki ucuz işgücüdür, çıkarcıya yarar da,
Bu yüzdendir koca ülke her alanda zararda…
Ne mülteci, ne vatandaş; bunun çoğu firarda,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

"Bu ülkede bunca işsiz, bunlar neyin nesidir?"
"Senelerdir besliyoruz, sanki özel besidir"
Bak bu sözler benim değil, önce halkın sesidir,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Bayram gelir, koşa koşa Suriye'ye giderler
Bilmiyoruz, hakkımızda ne anlatır, ne derler.
El-Kaide, IŞİD, Nusra kanımızı içerler,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Siyasette gurur olmaz, Esad ile anlaşın!
Hiç kimseye faydası yok; husumetin, savaşın.
Baş sebebi bunlar olur kaç günahsız naaşın,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

Başımıza bela oldu; Emperyalist BOP'unuz,
Ülkem işgal noktasında, siz uyuyun topunuz.
Bindebir'in suratında patlasa da copunuz,
Suriyeli insanları ülkesine gönderin!

31.07.2019 - (4+4+4+3) – (8+7)

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Ozan Bindebir

Üstadım

Göçmen kuşlar göçer gider velâkin,
Leyleği de turna sanma Üstadım!
Dokununca göğe çıkar her sakin;
İkaz eden korna sanma Üstadım!

Yamyamların gözü düşer çiğ ete,
Her eğrinin zararı var teğete.
Bir kudretten sular akar büğete;
Ufacık bir kurna sanma Üstadım!

Senelerdir aksi yönde eser yel,
Çığlığımı türkü sanır yaban el.
Sesin yükselt, haykır kaç bin desibel;
Sipsi sesin zurna sanma Üstadım!

Bindebir'in ele göre günahı;
İnsanlıktan yana tutmak, cenahı.
Başımızda dönen türlü tezgâhı;
Düzen veren torna sanma Üstadım!

01.04.2018
(6+5) – (4+4+3)

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Teğet: Bir eğrinin yanından geçen ve ona ancak bir noktada değen doğru, mümas
Büğet: Gölet
Kurna: Hamam ve banyolarda musluk altında bulunan, içinde su biriktirilen, yuvarlak, mermer, taş veya plastik tekne
Desibel: Ses şiddetini gösteren birimin onda biri
Cenah: Yan, taraf, saf
Torna: Ağaç veya metal eşyaya yuvarlak bir biçim vermek için kullanılan çarklı tezgâh

Ozan Bindebir

Üstüne Titrer

Gazı alev alev yakan fitildir,
Alev fitilinin üstüne titrer.
İnsanlığı yakıp yıkan katildir,
Kimi katilinin üstüne titrer.

Yoksulun emeği ucuz mu ucuz,
Kimisi sömürür, doldurur havuz.
Birazcık ekmek ver, birazcık da tuz,
İnek, sitilinin üstüne titrer.

Bindebir kaşıma açık yarayı,
Kimi vergimizden yapar sarayı.
Varyemez harcamaz; sıkar parayı,
Kirli mitilinin üstüne titrer.

Ozan Bindebir

Vah Beni

Düşünmeden el sözüne uyanlar,
İşte bunlar öldürecek vah beni.
Şeriatı savundukça bayanlar,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Cahillerin "ben bilirim" demesi,
Zenginlerin yoksul hakkı yemesi,
İnsanların akıllanmaz semesi,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Şapşal olup kendisine güldüren,
Sevgisinden sevdiğini öldüren,
Düşmanı dost, dostu düşman bildiren,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Âdem- Havva zırvasıyla avunan,
Bilim dışı bu savları savunan,
Bu asırda ateş yakar kav'unan,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Sabah yese akşama yok yemeği,
Patronlara heba eder emeği,
Boğazına takar yağlı ilmeği,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Yediği yok pastırmaya poy atar,
Arpa olsa bir karışlık boy atar,
Beyinsiz çok hırsızına oy atar,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Çıkarı yok koşar kirli savaşa,
Emperyalist güçlerine bir maşa…
Böylesinden ne er olur, ne Paşa
İşte bunlar öldürecek vah beni.

Bindebir'im ele aldım neşteri,
Doğru söze bulamadım müşteri.
Yine benden haklı çıktı müfteri,
İşte bunlar öldürecek vah beni.

09.06.2018 – (4+4+3)
*
Açıklamalar (TDK Sözlük):
*
Seme: (sıfat)Sersem, ahmak, alık

Şapşal: 1. (sıfat) Aptalca davranışlarda bulunan, alık (kimse)
Sav : 1. (isim), hukuk İleri sürülerek savunulan düşünce, iddia, dava 2. (mantık) Tanıtlanması gereken önerme, tez
Kav: (isim)Ağaçların gövdesinde veya dallarında yetişen bir tür mantardan elde edilen ve çabuk tutuşan, süngerimsi madde
Poy: (isim, bitki bilimi) Tohumları kırmızıbibere benzeyen, 10-50 santimetre

yüksekliğinde, karabiberle karıştırılarak pastırma çemeninde kullanılan bir bitki (Trigonella joenumgraecum)
Müfteri: (sıfat)Karalamacı

Ozan Bindebir

Vakit İkindi

Anladım ki günden güne eririm,
Su ile yıkanmış şekere döndüm.
Bir sağa, bir sola yalpa vururum;
Dingili bozulmuş tekere döndüm.

Doktorlar benimle oynayıp durur,
Biri aklı eser iğne vurdurur.
Biri ilaç başlar, biri durdurur;
Kumarbaz elinde jokere döndüm.

Dermansız dertlerim sinemi haşlar,
Birisi bitmeden birisi başlar.
Gayri dinmez oldu gözümde yaşlar;
Yangın söndürecek tankere döndüm.

Ömrün günü döndü; vakit ikindi
Bindebir ne güldü, ne de sevindi
Dertler hep üstüme bindikçe bindi
Dert yükünü tartan çeker'e döndüm.

23.10.2017

Ozan Bindebir

Vakit Tükendi

Yanlış gidişatı yazdım velâkin,
İnsanlar sustukça tenkit tükendi.
Dostlarım ne kadar etse de teskin,
Gözlerimden akan likit tükendi.

Somun yuvarlandı yokuş aşağı,
Peşinden koşturdum iki uşağı.
Boşuna sarmışım bele kuşağı,
Ya cep delik ya da nakit tükendi.

Geçen ömrüm her gün ah-u zar iken
Yaz gelir mi gönül dağım kar iken?
Daha yapacağım çok iş var iken,
Kısacık ömrümde vakit tükendi.

Ben böyle kadere ne deyim hâşâ,
Hayale gelmeyen gelirmiş başa.
Bindebir'im gayri çırpınma boşa,
Azrail'le olan akit tükendi.

Ozan Bindebir

Vallahi

Gayri benim bu dünyada gözüm yok
Ölsek, adam saymıyorlar vallahi.
Paran yoksa, ölmeye de yüzün yok,
Mezarlığa koymuyorlar vallahi.

Asılsan da ipe bıçak çalan yok,
Boğulsan da ardın sıra dalan yok.
Abartmadım, sözlerimde yalan yok,
Duysalar da duymuyorlar vallahi.

Gariplerin bütün derdi geçimde,
Yaralarım her gün kanar içimde.
Siyasinin aklı, fikri seçimde
Yiyip içip doymuyorlar vallahi.

Çaresi yok, öldürecek illetin,
Karşı köye kesilecek biletin.
Beyinleri uyuştu mu milletin?
Uyuyorlar, aymıyorlar vallahi.

Bindebir'im acınacak hâlin var,
İki yırtık, bir yamalı çulun var..
Kalın kafan, bir de sivri dilin var
Adam sayıp kıymıyorlar vallahi.

24.05.2000

Ozan Bindebir

Var

Selam veremezken çoğu eşine,
Günde bir güzele yat veren de var.
Zamparalar düşmüş yosma peşine,
Baktım yat üstüne kat veren de var.

O renkli dünyanın girsen içine,
Harcanıp giden var hiçi hiçine.
Şöhret oldu diye elin piçine,
Gül gibi memeden süt veren de var.

Hayatın gerçeği açık görene,
Şapka çıkarırım aklı erene.
Cahillik yüzünden kara trene,
"Yesin, doysun" diye ot veren de var.

Sokakta yatan var şu Zemheri'de,
Tüyler diken olmuş mosmor deride.
Banyosuz üç ay'ı koymuş geride,
Tutup ensesinden bit veren de var.

Bindebir Ozan'ım gördüm, anlattım
Ne abartı yaptım, ne yalan kattım.
Zalimin elinde çamura battım,
"Vurun gitsin" diye fit veren de var.

09.01.2004

Ozan Bindebir

Var Benim

Gönül hanem zengin, her şey ganimet
Her gönülde kaç imarım var benim.
Sevgi, barış, dostluk büyük bir nimet;
Böyle usta üç mimarım var benim.

Genç yaşımda derin aşka tutuldum,
Damla idim deryalara katıldım,
Aşık attım her seferde ütüldüm;
Feleğinen çok kumarım var benim.

Mecnun oldum; çöle düşmek hak oldu
Kerem gibi yandım; külüm pak oldu
Karac'oğlan oldum; yarim çok oldu
Her güzelden aşk umarım var benim.

Ne Sultan'a boyun eğdim, ne Han'a
Benzetenler oldu, Şah Pir Sultan'a.
Hızır Paşa gelmese de imana;
Söz denilen sert şamarım var benim.

Kimi Hayyam dedi, kimi Kaygusuz
Kimi Veysel dedi, yari duygusuz…
Bindebir'im olamam ki saygısız;
Her âşıktan bir damarım var benim.

12.10.2016 – (4+4+3)

Ozan Bindebir

Var Bizde

Zengin, sofrasında havyar yer iken,
Tuz, biber, ekmekle doyan var bizde.
İşbirlikçi; yaban ele yâr iken,
Dürüstleri; hain sayan var bizde.

Kimi reis olmuş, azgından azgın;
Kimi şahin olmuş, kimisi kuzgun.
"Milliyetçiyim" der, Türklere kızgın;
Arap'ın sözüne uyan var bizde.

Solcu diye yedi genci boğduran,
Sivas'ta külleri göğe ağdıran…
Maraş'ta halkına kurşun yağdıran;
Katillere saygı duyan var bizde.

Kıyak emeklilik hazır yarına,
Memleket batsa da bakar kârına.
İhale vererek yandaşlarına;
Devlet kasasını soyan var bizde.

Bildiğini yapar; asla söz geçmez,
Yüzü çadır gibi, dürtsen biz geçmez.
Obama, bokundan bile vazgeçmez;
Ülkeyi pazara koyan var bizde.

Kadınlara çarşaf, bir yandan burka,
Şeriat düzeni yakışmaz Türk'e.
Hülle, recim ile işleyen çarka;
Çanak tutan nice bayan var bizde.

Doğru sözüm batar birilerine,
Adresi bellidir, gider yerine.
Bu halkın ozanı Bindebir'ine;
"Vurun da gebersin" diyen var bizde.

10.04.2009

Açıklama:
Biz: Ucu sivrileştirilmiş, sapı olan şiş.

Ozan Bindebir

Var Mı?

Hakkı insanda aradım,
Hak sırrına eren var mı?
Ben kimim, neye yaradım?
Hiç kendine soran var mı?

Şu dünyada, şu mekânda,
Yaşamak istedim an'da.
Bu devirde, bu zamanda,
Bundan başka bir an var mı?

Türlü entrika ederler,
Kapışır haramı yerler,
Yine; "Müslüman'ım" derler,
Böyle yazan Kuran var mı?

Mansur deyince "Enelhak"
Parça parça kestiler bak!
İnsanda değil, nerde Hak?
Başka yerde gören var mı?

Yüksel'im bende bir can'ım,
Yok kimseye nefret, kinim.
Sevgidir; mezhebim, dinim;
Bundan büyük iman var mı?

21.03.1998

Ozan Bindebir

Vay Haline!

Halden bilmeze düşenin,
Vay haline vay haline!
"Ne oldum" deyi şişenin,
Vay haline vay haline!

Ateşi görmemiş sacın,
Çirkinin başında tacın,
Tokların yanında acın,
Vay haline vay haline!

Sözü geçmeyen ananın,
Göbeği bağlı dananın,
Gün batarken uyananın,
Vay haline vay haline!

Emanet urba giyenin,
Kutsal olana siyenin,
Yoksul hakkını yiyenin,
Vay haline vay haline!

Gerçeklere göz yumanın,
Koca kıskanan kumanın,
Ölüden medet umanın,
Vay haline vay haline!

Çengeldeyken kokan etin,
Haini çok memleketin,
Yönetilmeyen milletin,
Vay haline vay haline!

Ağustos'ta buyanların,
Bindebir'i duyanların,
Bu tarife uyanların,
Vay haline vay haline!

23.01.2017

Ozan Bindebir

Vaz Mı Geçtin?

Seni sevip saramadan,
Söyle benden vaz mı geçtin,
Mutlu bir gün göremeden,
Söyle benden vaz mı geçtin?

Ateşinde kavrulduğum,
Rüzgârında savrulduğum,
'Kâbe'm' diye çevrildiğim;
Söyle benden vaz mı geçtin?

Aşkın ile çektim çile,
Deli oldum düştüm dile.
Sevdiğimi bile bile;
Söyle benden vaz mı geçtin?

Kadir kıymet bilecektin,
Gözyaşımı silecektin,
Hani benim olacaktın?
Söyle benden vaz mı geçtin?

Bindebir'i aramadın,
Yara açtın saramadın,
"Vefâsız" mı senin adın?
Söyle benden vaz mı geçtin?

02.07.2001

Ozan Bindebir

Vazgeçtim

Vazgeçtim dünyanın her nimetinden
Bahçesinden geçtim, bağından geçtim.
Ayrıldım her türlü variyetinden
Ovasından geçtim, dağından geçtim.

Kıymetini verdim her bir kıymetin
Değeri mi vardı sanki ziynetin?
Yaşamı sürdüren türlü nimetin
Kaymağından geçtim, yağından geçtim.

Ne gidişim belli, ne de geldiğim…
Boşu boşunaymış koşup yeldiğim.
Başımı döndürdü yârim bildiğim
Bak şimdi göğsünün ağından geçtim.

Bir cevher olmadan, var olmaz imiş
Dağlarda mevsimsiz kar olmaz imiş.
Yâre "yâr" demekle yâr olmaz imiş
Hakk ile Hakk olup sağından geçtim.

Kaç kez yolcu oldum, geldim bu hana
Sonunda "Bindebir" dediler bana.
Evrende bir nokta olan cihana
Gelerek kaç asrın çağından geçtim.

05.09.2018

Açıklamalar: (TDK Sözlük)
Variyet: Varlık, zenginlik
Yelmek: Aceleyle, telaşlı bir biçimde koşmak
Cevher : Bir şeyin özü, maya, gevher

Ozan Bindebir

Vefalı Çıktı

Kapımı kapatsam bacadan girer
Seher yeli senden vefalı çıktı.
Dalını budasam kökünden sürer
Orman gülü senden vefalı çıktı.

Dile tesbih edip her gün andığım,
Anladım ki boşa imiş yandığım.
Şimdiye dek bana düşman sandığım;
Yâdın eli senden vefalı çıktı.

Bindebir'im bilmem sana neyledim?
Sevdim dedim, kötü söz mü söyledim?
Canımı vermeye kement eyledim;
Zülfün teli senden vefalı çıktı.

09.08.2015

Ozan Bindebir

Vefasız Olma!

Düşmüşüm sevdana ne gelir elden?
Bu kadar vefasız olma sevdiğim.
Ben geçsem de gönül geçmiyor senden,
Bu kadar vefasız olma sevdiğim.

Gönlüm senin için yanar tüterdi,
Sevdan ölümlerden daha beterdi.
"Seni seviyorum" desen yeterdi,
Bu kadar vefasız olma sevdiğim.

Dudağından ballar akmış dişine,
Karlar yağmış gibi beyaz döşüne.
Canımı vereyim bir gülüşüne,
Bu kadar vefasız olma sevdiğim.

Doğuştan güzele gerekmez sürme,
Kirpiklerin oktur, kalbime vurma!
Yüksel'i sevmezsen bari hor görme!
Bu kadar vefasız olma sevdiğim.

04.12.1996

Ozan Bindebir

Viagracı Şehit

(Cinaslı Rubaî)

Çıkamazdı bir türlü viagracı bey, in'den
Gördüğüm kadarıyla özürlüydü beyinden…
"Yal'ı fazla kaçırmış, ondan olmuş" diyorlar
Hediye gelmiş kadın, bir pezevenk bey'inden…

03.01.2016

Ozan Bindebir

Vicdan

Vücudum şehrinde bir saray gördüm,
Bu şehrin Sultanı; vicdandır vicdan.
Etikten, ahlâktan bir duvar ördüm,
Bu şehrin Sultanı; vicdandır vicdan.

Yanlışı, doğruyu seçtim ayırdım,
Bâtıldan yakamı zor güç sıyırdım,
Kâinata davul çaldım, duyurdum,
Bu şehrin Sultanı; vicdandır vicdan.

Kendimden kendime yolculuk yaptım,
Okudum, öğrendim; bir hisse kaptım,
Hakk bende gizliymiş; ben ona taptım,
Bu şehrin Sultanı; vicdandır vicdan.

"Ey Bindebir beni dinle, duy" dedi
"Vicdansız inancı sıfır say" dedi
"Bu düsturu dünya âlem yay" dedi
Bu şehrin Sultanı; vicdandır vicdan.

Ozan Bindebir

Vuslat (Dedim - Dedi)

Dedim: ‘Adın nedir?’ Dedi ki: “Vuslat”
Dedim: 'Vuslat var mı?' Dedi ki: “Yoh yoh”
Dedim: ‘Memleketin?’ Dedi ki: “Tokat”
Dedim: ‘Ben de gelsem?’ Dedi ki: “Yoh yoh”

Dedim: ‘Tûba nedir?’ Dedi: “Başımdır”
Dedim: ‘Martı nedir?’ Dedi: “Kaşımdır”
Dedim: ‘Gönül nedir?’ Dedi: “Kuşumdur”
Dedim: ‘Bana konsa?’ Dedi ki: “Yoh yoh”

Dedim: ‘Koynundaki?’ Dedi: “Ayvadır”
Dedim: ‘Ayva nedir?’ Dedi: “Meyvadır”
Dedim: ‘Yanakların?’ Dedi: “Helvadır”
Dedim: ‘İkram etsen?’ Dedi ki: “Yoh yoh”

Dedim: ‘Zülüflerin? Dedi: “Sırmadır”
Dedim: “Beliklerin?’ Dedi: ”Burmadır”
Dedim: ‘Dudakların?' Dedi: “Hurmadır”
Dedim: ‘Biraz tatsam?’ Dedi ki: “Yoh yoh”

Dedim: ‘Bu güzellik?' Dedi: “Haktandır”
Dedim: ‘Kirpiklerin?' Dedi: “Ok’tandır”
Dedim: ‘Avcı mısın?’ Dedi: “Çoktandır”
Dedim: ‘Beni öldür!” Dedi ki: “Yoh yoh”

Dedim: ‘Yaşın kaçtır?’ Dedi: “Yirmi bir”
Dedim: ‘Ya ben kimim?' Dedi: “Bindebir”
Dedim: ‘Tüm varımız?’ Dedi: “Bir kabir”
Dedim: ‘Başka var mı?’ Dedi ki: “Yoh yoh”

Ozan Bindebir

Vuslatsız Sevgili

Ondan asla ayrılamam,
Gönlümdeki güzel başka…
Belasından sıyrılamam,
Gönlümdeki güzel başka…

Güzel olan tüm her şeyi,
Vasf eyledim onun deyi.
Gözüm görmez hiç kimseyi;
Gönlümdeki güzel başka…

Konulmamış henüz adı,
Cevri cefa tuzu, tadı…
Bu gönlümün tek feryadı,
Gönlümdeki güzel başka…

Bu güzelin vuslatı yok,
Bağrımdaki çıkmayan ok…
Kınamayın çok sevdim çok,
Gönlümdeki güzel başka…

İçimde var ettim onu,
Kafam almaz başka konu.
Bindebir'im aşkın sonu;
Gönlümdeki güzel başka…

28.06.2014

Ozan Bindebir

Yakınamaz Olduk

Yakınamaz olduk gayri gurbetten;
Sıla da gurbeti aratır olmuş.
Komşuluklar bitmiş; kovdan gıybetten
Sorunu insanlar yaratır olmuş.

Eşik deşik olmuş köyün merası,
Köyden göçüp gitmiş çiftçinin hası.
Çalılara esir düşmüş tarlası,
Köyde kalan ömrün çürütür olmuş.

Ne sığırı kalmış, ne de sığırtmaç
Ne koyun, ne çoban; kurtlar şimdi aç.
Fidan için çukur dolmuş tüm Yamaç;
Devlet güya orman üretir olmuş.

Sürüler sığmazken dağ yatağında;
El vardı sabanın her tutağında…
Köylüm şimdi kalmış borç batağında;
Gözyaşı toprağı eritir olmuş.

Issız dağlar artık devlete teslim,
Üç beş yıla köyden tükenir neslim.
Aynı baş yastıkta o gül nefeslim:
"Köye gitmem" diye diretir olmuş.

"Boyun eğmeyelim" diye namerde,
Bir çabadır düşmüş, köyde her ferde.
Bindebir'im yenik düşmüş bu derde;
Ecel dişlerini sırıtır olmuş.

04.12.2016 – (6+5)

Ozan Bindebir

Yakınma

Gönül tezgâhında gergef dokurdum,
Şimdi halı değil, çulu bulamam.
Has bahçede bülbül gibi şakırdım,
Gayri gülü değil, çalı bulamam.

Derdimin üstünü dertle bürüdüm,
Gençlik elden gitti, işte çürüdüm.
Kırk beş yıldır yandan çarklı yürüdüm,
Ayaktan vazgeçtim, kolu bulamam.

Hanem viran oldu kaldı örenler,
Halime acıyor beni görenler.
Yârim için Mecnun oldum erenler,
Leyla'mı yitirdim, çölü bulamam.

Dünya neye gebe, nedir bu sancı?
Han'ın sahibi kim, nerede hancı?
Herkesin kendince vardır inancı,
Ne yazık erdemli yolu bulamam.

Bütün insanlarla barışam, dedim,
Ben kendi kendimle yarışam, dedim.
Güruhi Naci'ye karışam, dedim;
Tanrı'yı buldum da, kulu bulamam.

Bindebir'im güzel kelâm eylerdim,
Muhabbete girer, umman boylardım.
Sazımı ustaca çalar söylerdim,
Perde şöyle dursun, teli bulamam.

24.03.2008

Ozan Bindebir

Yalan Mı Söyleyim?

Bir kere de "iyiyim" de diyorsun,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?
Çektiğim acıyı sen bilmiyorsun,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Üç yaşımda yedim felekten vurgun,
Gezdim el içinde hep durgun durgun…
Ruhum hepten yorgun, bedenim yorgun;
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Dokuz ameliyat geçti bu baştan,
Ben de et, kemiğim değilim taştan…
Kurtulmaz gözlerim bu kanlı yaştan,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Ağustos ayında üşüyor iken,
Biraz tökezlesem düşüyor iken,
Ancak rüyalarda koşuyor iken,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Bel ağrım kesilse dizim başlıyor,
Kalçam ağrımasa yüzüm başlıyor,
Omuzum düzelse gözüm başlıyor,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Seni üzmek değil inan ki kastım,
Hal hatır soranı bağrıma bastım.
Ne var ki yoksulluk en sadık dostum,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Anla ki Bindebir her gün de sayrı,
Kaç kez Azrail'den aldım uyarı…
Elmaya kurt girdi tüketir gayrı,
Yalan mı söyleyim "iyiyim" diye?

Ozan Bindebir

Yalan Mı Şimdi?

Beni sevdiğini inkâr etmişsin,
Her gün beklediğin yalan mı şimdi?
Üst üste sigara biri birine,
Yakıp eklediğin yalan mı şimdi?

Hani benim için deli olurdun?
Sesimi duymasan bir gün ölürdün.
Araya araya beni bulurdun,
Gelip yokladığın yalan mı şimdi?

Hediyeler aldık birbirimize,
Gölge düşemezdi bu sevgimize.
Konuşurken senin ile diz dize,
Öpüp kokladığın yalan mı şimdi?

Sevgiden, dostluktan sözler açarken,
Muhabbet ederken, yiyip içerken,
Sarı zülüflerin tel tel saçarken,
Döküp, akladığın yalan mı şimdi?

Bindebir'im dedim intizarımı,
Yıllarca kaçırdın uykularımı.
Kâğıda yazdığım duygularımı,
Alıp sakladığın yalan mı şimdi?

02.05.2000

Ozan Bindebir

Yalın'ım! (Asker Destanı)

Resmin geldi, gurur duydum seninle
Mutluluk yaşattın bana Yalın'ım!
Dik duruşun, kara yağız teninle
Askerlik yakışmış sana Yalın'ım!

Çocukluğun sanki daha dün gibi,
Büyüdün, yetiştin bir sürgün gibi.
Askere gidişin bir düğün gibi,
Hepimiz şahidiz buna Yalın'ım!

Önce İskenderun, sonra Yalova…
Karamürselbey'de, yer Altınova.
Sarıldın silaha, bu başka dava;
Korkumuz yok bundan yana Yalın'ım!

Annen özleminle ağlasa bile,
Bülbül çiledi say, bir gonca güle.
Tezkereni alıp gelince hele;
Yeniden can gelir ona Yalın'ım!

Sorumluluk nedir, bunu bilerek;
Vatan savunması olmalı erek.
Düşman karşısında dik durmak gerek;
Bürünüp şerefe, şana Yalın'ım!

Ordusu dağılmış milletlere bak!
Ne adalet kalmış, ne kanun, ne hak.
Kirli savaşlara olmuş müstahak;
Bak her yanda akan kana, Yalın'ım!

Bindebir'im nasip olmadı bana,
Asker olamadım güzel vatana.
Vatanım bir yana, canım bir yana;
Minnet eder miydim, cana Yalın'ım!

29.05.2015 – Yüksel KILIÇ (Ozan Bindebir)

Ozan Bindebir

Yanar Ağlarsın

Sevgimi bilmedin, aşkı bilmedin
O eski günleri anar ağlarsın.
Beni güldürmedin, sende gülmedin
Kaderine sayıp yanar ağlarsın.

Bülbül figan etse; gülde vebali,
Âşık olan âşık bilir bu hâli.
Gül kıymeti bilmez karga misali;
Dikenli çalıya konar ağlarsın.

Sen ellerin oldun, büktün belimi
Gayri işten-güçten çektim elimi
Ben bastona düştüm, görsen hâlimi
Sen kendi kendini kınar ağlarsın.

Bindebir'im sana geçmedi sözüm,
Kanlı yaş akıtır şu iki gözüm,
Yüzüm gülse bile gülmedi özüm,
Ben gibi ellere çunar ağlarsın.

Ozan Bindebir

Yansız Basına

İktidarla ters düşmeyin,
Sü-rtük size ceza yazar!
Her olaya üşüşmeyin,
Sü-rtük size ceza yazar!

Yandaş ağzı sanki temek,
Mubah olmuş haram yemek.
Suçtur "orman yandı" demek;
Sü-rtük size ceza yazar!

Ülke olsa da katafalk,
Huzurlu yat, huzurlu kalk!
Uyanmasın sakın bu halk;
Sü-rtük size ceza yazar!

Yandaş ol ki reklamı kap,
Ay başında tutsun hesap.
Doğru deme, yanlışa sap;
Sü-rtük size ceza yazar!

Bir tarafı sel götürür,
Ormanları yel götürür,
Bir yandaş bir el götürür;
Sü-rtük size ceza yazar!

Yandaş isen her şey serbest,
Muhalifsen haydi derdest.
Hiç içmeden olursun mest;
Sü-rtük size ceza yazar!

Bindebir'e dertler azık,
Demeyin ki "bu ne kazık"
Yazık olur, size yazık;
Sü-rtük size ceza yazar!

Ozan Bindebir

Yâr Beni

Toz duman içinde kalmış,
Yola döndürdü yâr beni.
Her yanını diken sarmış,
Güle döndürdü yâr beni.

Gözlerime baka baka,
Biraz cilve, biraz şaka…
Yüreğimi yaka yaka;
Küle döndürdü yâr beni.

Hep inandım hiç kuşkusuz,
Günlerce kaldım uykusuz.
Kıymet bilmedi duygusuz,
Pula döndürdü yâr beni.

Anladım ki sözü yalan,
Gönül bağım oldu talan.
Bir zalime köle olan;
Kula döndürdü yâr beni.

Günden güne benzim soldu,
Bütün dertler beni buldu.
Artık hiç tanımaz oldu;
Ele döndürdü yâr beni.

Yüksel imiş unutmayan,
Hep o yüzden oldum ziyan.
Paslanmış düzen tutmayan;
Tele döndürdü yâr beni.

26.11.2000

Ozan Bindebir

Yâr Bize Gelsin

Diledim Mevla'dan bir güzel dilek;
Bir bahane bulsun yâr bize gelsin.
Çehresi dolunay, o tombul bilek
Ak gerdanı taze kar, bize gelsin.

Beli karıncadan ince mi ince…
Dişleri benziyor Tosya pirince
Koynuna kaç türlü meyve girince,
Yetiştirip ayva, nar bize gelsin.

Ellerine yaksın bayram kınası,
Bir sohbet kuralım şöyle kanası…
Dışarı salmazsa yârin anası;
Desin "biraz işim var" bize gelsin.

Güzeldir âşığı düşüren aşka,
Bindebir'in güzel övmesi başka,
Çalıp söyleyerek başlasak meşke,
Elinde bağlama, tar bize gelsin.

Ozan Bindebir

Yar Da Gör (Tecnis Koşma)

Vefasız yar sana kanar giderim
Aşk meyini içer kanar giderim
İçerimde yaram kanar giderim
Yine derler: "Dermanını yar da gör!"

Bu garibe yara açtın yüz yerde
Ben olsaydım gezemezdim yüz yerde
Oldu olan ister as, kes, yüz yerde
Şu bağrımı dokuz yerden yar da gör!

Güzel yüzün bir Güneş'te, bir Ay'da
Yol kapalı, tren gitmez bi rayda
Bindebir'im gidemem ki bir ayda
Bak yollarım bir uçurum, yarda gör!

Ozan Bindebir

Yâr Diyorsan

"Yâr" diyorsan hâlden bilmez birine,
Seni anlayamaz, darılır bir gün.
Gün geçtikçe yaran iner derine,
Merhem diye tuzlar sarılır bir gün.

Sadık olmayanın yoktur vefası,
Özverili olur insanın hası.
Cahil bir damladır, kâmil deryası
Deryalar bulanıp, durulur bir gün.

Yüksel vefasıza yanma boşuna,
Sen ağlarsın, onun gider hoşuna.
Türlü türlü dertler açar başına,
Onurun, gururun kırılır bir gün.

18.03.1998

Ozan Bindebir

Yâr Eline Kına Yaksın

Gidiyorum bu diyardan
Yâr eline kına yaksın
Ömrüm bitti ah-u zardan
Yâr eline kına yaksın

Bakmam gayri yâr yoluna
Varsın girsin el koluna
Hem sağına hem soluna
Yâr eline kına yaksın

Nazlarından bezer oldum
Kederimden bizar oldum
Bir sahipsiz mezar oldum
Yâr eline kına yaksın

Sanmasın ki yüzü güldü
Bu dünyada mutlu oldu
Bindebir'i çoktan öldü
Yâr eline kına yaksın

Ozan Bindebir

Yâr Gelir (Deyiş Mani)

Yâr gelir güle güle
Saçları lüle lüle
Bülbül olup konsaydım
Bağında gonca güle

Yâr gelir göz süzerek
Yüreğimi ezerek
Bana ne kastı vardır
Öldürecek üzerek

Yâr gelir salınarak
Sözüme alınarak
Gönlünü almaz mıyım
Boynuna sarılarak

Yâr gelir ki kar gibi
Dudakları kor gibi
Desem bir yol öpeyim
Bilirim ki zor gibi

Yâr gelir yaralanır
Yüreğim paralanır
Yâri öyle görünce
Bu bahtım karalanır

Yâr gelir yürüyerek
Saçların sürüyerek
Beni seçse kendine
Kendi de bana gerek

Ozan Bindebir

Yâr Götürsün Diyerek

Sultan ettim onu gönül tahtıma,
'Otururşa yâr otursun' diyerek.
Mutluluğu bir gün kara bahtıma,
'Getirirse yâr getirsin' diyerek.

Göremezsem bir gün hemen özlerim,
Yollarına bakar bakar gözlerim.
Ciğerimi aşka yakar, közlerim
'Bitirirse yâr bitirsin' diyerek.

Ben ortaya attım gizli saklımı,
Siz söyleyin dostlar sözüm haklı mı?
Zay eylesin, baştan alsın aklımı,
'Yitirirse yâr yitirsin' diyerek.

Ölüp gitsem baka baka yüzüne,
Gözüm sabit baka kalsa gözüne.
Son nefeste başım koyup dizine,
'Yatırırsa yâr yatırsın' diyerek.

Azrail'im olsun alsın canımı,
Yüksel'e dost olan sarsın yanımı.
Vasiyetim; kabre cansız tenimi,
'Götürürse yâr götürsün' diyerek.

06.03.2000

Ozan Bindebir

Yâr Nerdesin?

Seni her gün köşe bucak
Arıyorum yâr nerdesin?
Aşkım sende diner ancak
Görüyorum yâr nerdesin?

Aşkı düşün eyle fikir
Bencileyin düşkün, fakir
Bu yüzden mi gördün hakir
Soruyorum yâr nerdesin?

Serinletmez esen yeller
Sen olmadan açmaz güller
Senin ile ne hayaller
Kuruyorum yâr nerdesin?

Koyma beni üzgün üzgün
Sensiz hayat olmaz düzgün
Bu sevdamı sana özgün
Koruyorum yâr nerdesin?

Yalan yoktur sözlerimde
Adın geçer her terimde.
Kaya gibi ben yerimde
Duruyorum yâr nerdesin?

Senin için yedim zılgıt
Akıl verdi akıldan kıt.
Kar misali ılgıt ılgıt
Eriyorum yâr nerdesin?

Hiç ayrılmak yoktu hani,
Unuttun mu yoksa beni?
Bindebir'im tatlı canı,
Veriyorum yâr nerdesin?

Ozan Bindebir

Yara Bende (Cinaslı)

Yar yüzünde yara ben'de,
Gördüm kaldı yara bende.

Bende gönlü var mı bilmem,
Soramadım yar'a ben de.

Beni kabul etsin yeter,
Olmaz mıyım yar'a bende.

Farzedin ki yüz çevirse,
Savrulurum yara, ben de.

Ozan Bindebir

Yaralandım

Yar başımı derde saldı,
Gözyaşımı eller sildi.
Şu bağrımı vurdu deldi,
Paraladı, paralandım.

Uyumadım gündüz, gece
Aşkı sezdim öyle yüce.
Şiir yazdım hece hece,
Karaladı, karalandım.

Bindebir'in kurban sana,
Dediğimde güldü bana.
Ecel oku değdi cana,
Yaraladı, yaralandım.

28.05.1997

Ozan Bindebir

Yaraları İyileşmiş Anamın (Ağıt)

Tabiplerin çabaları boşuna,
Yaraları iyileşmiş Anamın…
Mezar taşı konmuş iki başına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Tansiyonu bir nefeste bitirmiş,
Şekerini sular almış götürmüş,
Sevdikleri sargı bezi getirmiş,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Kalsa bile bir kemikle, bir deri,
Söküp atmış bedeninden kanser'i,
Rahatlamış, yumup elâ gözleri,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Tahtaları dayamışlar böğrüne,
Seslensen de ses vermiyor çağrına,
Basmış, kara toprakları bağrına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

Bindebir'i yetişmeden il'ine,
Çıkarmışlar mezarlığın yoluna,
Dostlarımız koşup girmiş sal'ına,
Yaraları iyileşmiş Anamın…

04.12.2005

Ozan Bindebir

Yarışır

Pencerede gördüm ak gerdanını,
O kar beyaz tüller ile yarışır.
Sırma saçı sarmış dört bir yanını,
Sazımdaki teller ile yarışır.

Koynundadır domur domur gülleri,
Gözleri andırır mavi gölleri…
Konuştukça öyle tatlı dilleri,
"Anzer" denen ballar ile yarışır.

Gözlere yakışmış kirpiği, kaşı
Getirdi bağrıma döktü ataşı.
Durmaz akar oldu gözümün yaşı;
Bahar vakti seller ile yarışır.

Dedim: "Sakın olma elin gelini"
Tutamadım pamuk gibi elini.
Kırılacak sandım ince belini,
Karıncada beller ile yarışır.

"Âşığıyım" sözüm bir tek kelime,
Beni gören acır oldu halime.
Şu Bindebir olsa da lime lime,
O yâr için eller ile yarışır.

Ozan Bindebir

Yâri Gördüm

Yıllar sonra yâri gördüm,
Sanki başıma taş düştü.
Benzi solgun, sarı gördüm;
Yüreğime ataş düştü.

Dedi: "Bakma, gören olur,
Başa çorap ören olur,
Kanımıza giren olur!"
Ona da bir telaş düştü.

Dedim: 'Hep gül kana kana,
Mutluluğun değsin cana.'
Demesin mi dönüp bana:
"Şansıma bir ayyaş düştü."

Dedim: 'Kız oldu mu böyle?'
Dedi: "Kader, yazı öyle…"
Dedim; 'her derdini söyle'
Baktım gözünden yaş düştü.

Bindebir'im ömrü yedim;
Yüzüm güldü, ben gülmedim.
'Dön yüzüme bir bak!' dedim,
Başı yavaş yavaş düştü.

Ozan Bindebir

Yaş Destanı

(Yaşname)

Her erenler bakın vukuatıma!
Doğduğum gün bir balonu delerdim.
Neler yapışmıştı şu suratıma,
Ortalığı kanlı yaşa bulardım.

Yaş ağaçtan babam yapmış beşiği,
Sallamaya anam kapmış keşiği,
Aşamadım dokuz ayda eşiği,
Bazen çok ağlardım, bazen gülerdim.

Bir yaşıma ulaşmadan yürüdüm,
Evde ne buldumsa çektim sürüdüm,
Bir tarafı bir tarafa kürüdüm,
Bir yandan da bezlerimi sulardım.

Bir gürbüz çocuktum iki yaşımda,
Yerindeydi ekmeğim de aşım da…
Çok mutluydum, annem babam başımda,
Kendimi höllüğe kendim belerdim.

Üç yaşımda bir felç indi sağıma,
Bir nişan bıraktı sağ bacağıma,
Hazan yeli kar düşürdü bağıma,
Doğru düzgün yürümekten yılardım.

Dört yaşımda otururdum köşe de,
Annem, babam gitmez oldu işe de.
Artık mutluluk da yoktu neşe de,
Gün geçtikçe her gün daha solardım.

Beş yaşımda eğilmişti ayağım,
İnceldikçe incelmişti bacağım,
Babam derdi: " Yine söndü ocağım"
Sağ yanımı sürüklerdim, salardım.

Altı yaşta biraz geldim kendime,
Sanki su bağlandı aktı bendine,
Aklım sardı, kim yetişir fendime?
Dedemgilin eriklere dalardım.

Yedi yaşta ilkokula başladım,
Kim kafamı bozsa hemen taşladım,
Okulu sevmedim, dersi boşladım,
Yazar yazar hemen geri silerdim.

Ameliyat oldum on bir yaşımda,
Kerem'İn kitabı yanı başımda,
Köyümü özledim, her gün düşümde;
Hayal eder, bin dert ile dolardım.

Okulu çift dikiş yaptım o sene,
Aklım sarar oldu, sosyale fen'e.
Şöyle bir geriye döndüm de yine,
Öğretmenlik hayaline dalardım.

Ne kadar ucuzdu insan emeği,
On dördümde bulamadım yemeği?
Alırdım bir tane kuru ekmeği,
Yetsin diye bir inciri yalardım.

On beşimde ortaokul bitmişti,
Babam beni okulumdan etmişti,
Yine mutluluğum uçup gitmişti,
İçin için babama diş bilerdim.

Yirmi yaşta aslan gibi yiğittim,
Sanki zerdalide sağlam çiğittim,
Çoban oldum nice koştum seğirttim,
Gayri tuttuğumu kökten yolardım.

Yirmi beş'te aşıktım bir güzele,
Bir gün olsun gezemedim el ele.
Gayri bağlamamda dokumdum tele,
Türkü de söylerdim, saz da çalardım.

Otuz yaşta girdim devlet işine,
Otuz beş'te bağrım döndü meşine,
Yine düştüm bir sevdanın peşine,
Hasretinden boş hayale yelerdim.

Kırk yaşımda aklım yetti geçime,
Kırk beş'imde bir kurt düştü içime,
Elli yaşta aklar düştü saçıma,
Elli beş'te kötüleri elerdim.

Altmışımda hastalıklar çoğaldı,
Birazı gitti ya çoğu da kaldı.
Yavaş yavaş hanım benden bunaldı,
Biz söz etse arı gibi dalardım.

Altmış beş'te artık düştüm bastona,
Sallanan vücudum döndü pistona,
Dikkat ediyorum kaçmasın dona,
Bu korkuyla uykuları bölerdim.

Yetmişimde nasıl olur, bilemem
Yetmiş beş'te öyle erken ölemem.
Seksenimde artık mutlu gülemem,
Doksanımda şu bağrımı delerdim.

Yüz yaşımda derilerim buruşur,
Yüz on yaşta biraz aklım karışır,

Yüz yirmi’de Azrail’le görüşür;
Bir bakmışsın aklını da çelerdim.

Acep görsem nasıl olur yüz otuz?
Yüz kırk desem karışır mı bala tuz?
Anlaşırsak yüz elli’yi buluruz,
Bindebir’im Yaradan’dan dilerdim.

Ozan Bindebir

Yaşayan Değer

Bazı işler farklı olurmuş meğer…
İktidara yandaş olsaydım eğer;
Bana da derlerdi "yaşayan değer"
Aman eksik olsun, istemiyorum.

19.10.2018

Ozan Bindebir

Yaşnâme

Her erenler bakın vukuatıma!
Doğduğum gün bir balonu delerdim.
Neler yapışmıştı şu suratıma,
Ortalığı kanlı yaşa bulardım.

Yaş ağaçtan babam yapmış beşiği,
Sallamaya anam kapmış keşiği,
Aşamadım dokuz ayda eşiği,
Bazen çok ağlardım, bazen gülerdim.

Bir yaşıma ulaşmadan yürüdüm,
Evde ne buldumsa çektim sürüdüm,
Bir tarafı bir tarafa kürüdüm,
Bir yandan da bezlerimi sulardım.

Bir gürbüz çocuktum iki yaşımda,
Yerindeydi ekmeğim de aşım da…
Çok mutluydum, annem babam başımda,
Kendimi höllüğe kendim belerdim.

Üç yaşımda bir felç indi sağıma,
Bir nişan bıraktı sağ bacağıma,
Hazan yeli kar düşürdü bağıma,
Doğru düzgün yürümekten yılardım.

Dört yaşımda otururdum köşe de,
Annem, babam gitmez oldu işe de.
Artık mutluluk da yoktu neşe de,
Gün geçtikçe her gün daha solardım.

Beş yaşımda eğilmişti ayağım,
İnceldikçe incelmişti bacağım,
Babam derdi: " Yine söndü ocağım"
Sağ yanımı sürüklerdim, salardım.

Altı yaşta biraz geldim kendime,
Sanki su bağlandı aktı bendine,
Aklım sardı, kim yetişir fendime?
Dedemgilin eriklere dalardım.

Yedi yaşta ilkokula başladım,
Kim kafamı bozsa hemen taşladım,
Okulu sevmedim, dersi boşladım,
Yazar yazar hemen geri silerdim.

Ameliyat oldum on bir yaşımda,
Kerem'İn kitabı yanı başımda,
Köyümü özledim, her gün düşümde;
Hayal eder, bin dert ile dolardım.

Okulu çift dikiş yaptım o sene,
Aklım sarar oldu, sosyale fen'e.

Söyle bir geriye döndüm de yine,
Öğretmenlik hayaline dalardım.

Ne kadar ucuzdu insan emeği,
On dördümde bulamadım yemeği?
Alırdım bir tane kuru ekmeği,
Yetsin diye bir inciri yalardım.

On beşimde ortaokul bitmişti,
Babam beni okulumdan etmişti,
Yine mutluluğum uçup gitmişti,
İçin için babama diş bilerdim.

Yirmi yaşta aslan gibi yiğittim,
Sanki zerdalide sağlam çiğittim,
Çoban oldum nice koştum seğirttim,
Gayri tuttuğumu kökten yolardım.

Yirmi beş'te aşıktım bir güzele,
Bir gün olsun gezemedim el ele.
Gayri bağlamamda dokumdum tele,
Türkü de söylerdim, saz da çalardım.

Otuz yaşta girdim devlet işine,
Otuz beş'te bağrım döndü meşine,
Yine düştüm bir sevdanın peşine,
Hasretinden boş hayale yelerdim.

Kırk yaşımda aklım yetti geçime,
Kırk beş'imde bir kurt düştü içime,
Elli yaşta aklar düştü saçıma,
Elli beş'te kötüleri elerdim.

Altmışımda hastalıklar çoğaldı,
Birazı gitti ya çoğu da kaldı.
Yavaş yavaş hanım benden bunaldı,
Biz söz etse arı gibi dalardım.

Altmış beş'te artık düştüm bastona,
Sallanan vücudum döndü pistona,
Dikkat ediyorum kaçmasın dona,
Bu korkuyla uykuları bölerdim.

Yetmişimde nasıl olur, bilemem
Yetmiş beş'te öyle erken ölemem.
Seksenimde artık mutlu gülemem,
Doksanımda şu bağrımı delerdim.

Yüz yaşımda derilerim buruşur,
Yüz on yaşta aklım hayli karışır,
Yüz yirmi'de Azrail'le görüşür;
Bir bakmışsın aklını da çelerdim.

Acep görsem nasıl olur yüz otuz?
Yüz kırk desem karışır mı bala tuz?
Anlaşırsak yüz elli'yi buluruz,
Bindebir'im Yaradan'dan dilerdim.

Ozan Bindebir

Yatak Destanı

(Dr. Yılmaz YÜKSEL'e Hitaben)

Perişanım Yılmaz Hoca!
Yatağa düştüm düşeli…
Sızlanırım gündüz gece,
Yatağa düştüm düşeli…

Her işin vardır etiği,
Kalleş çıktı bel fıtığı.
Kavranır oldum yatağı;
Yatağa düştüm düşeli…

Kalçam oldu delik deşik,
Düşmanın beş santim eşik…
Çocuklaştım; yoktur beşik
Yatağa düştüm düşeli…

Hanım verdi çorba, çayı
Çekti oku, gerdi yayı.
Üç öğün yedim fırçayı;
Yatağa düştüm düşeli…

Para olsa bol bol harca,
İki günde girdik borca.
Yorgan girmez oldu hurca;
Yatağa düştüm düşeli…

İyi olsam derim, fakat
Ayak topal, belim sakat.
Yatamadım bir gün rahat;
Yatağa düştüm düşeli…

Dört yanımda sekiz yastık,
Her birin bir yana bastık.
Çevremde kalmadı fıstık;
Yatağa düştüm düşeli…

Bindebir ararken derman,
Yatak emri çıktı ferman…
Ne hasat var, ne de harman
Yatağa düştüm düşeli…

20.07.2015

Ozan Bindebir

Yavşak Yavuz (Taşlama)

Yavşak Yavuz” derdik, birisi vardı
Beslendi, büyüdü, bit oldu gitti.
Kısacası, hıyar oğlu hıyardı
Zengin kapısında it oldu gitti.

Mankurt gibi biat etti Bey’ine
Hiç kimseyi takmaz oldu şeyine.
İpotek konunca özgür rey’ine
Duyduk ki ucuza fit oldu gitti.

Sanma yağcılıktan geri kalıyor?
Dondurma yerine neler yalıyor.
Beyi için etten duvar oluyor,
Baktık çevresinde çit oldu gitti.

Memleket insanı düşmüş zillete,
Sırtını çevirdi koca millete.
Yaman adam oldu derin devlete,
Her şeyden haberdar, mit oldu gitti.

Bindebir’im aklım ermez fendine,
Bir baktık bağlamış suyu bendine.
“Sanatçıyım” dedi kendi kendine,
Bütün türküleri hit oldu gitti.

04.10.2018

Ozan Bindebir

Yazacağım

(Âşık İhsanî'ye Nazire)

Bütün halkım hakikati
Sezene dek yazacağım.
Şiirimi okumaktan
Bezene dek yazacağım.

Biz çekerken cefasını,
Son eyleyip sefasını,
Kompradorun kafasını,
Ezene dek yazacağım.

Zorba düzen kırayından
Prensesle, girayından
Baş sahtekâr sarayından
Tezene dek yazacağım.

Divanıyla hümayunu,
Göreceğiz tüm boyunu,
Emperyalist oyununu
Bozana dek yazacağım.

Bağnazların eserini,
Yok eyleyip her yerini,
Tarihlerden üzerini
Çizene dek yazacağım.

Hainlerin torunları,
Terk etmeli orunları.
Ülkemde tüm sorunları
Çözene dek yazacağım.

Yobazların sürüsünü,
Katillerin serisini,
Utanmazın derisini
Yüzene dek yazacağım.

Üzerine basa basa
Söylüyorum her mebusa:
'Adaletli anayasa
Yazana dek yazacağım.'

Yok olmalı zorba faşist,
Gelemesin emperyalist.
Kurulacak bir sosyalist
Düzene dek yazacağım.

Kızacaklar kızsın bana,
Canım feda bu vatana.
Bindebir'i kör kurşuna
Dizene dek yazacağım.

20.09.2017 – (4+4)

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Kıray: Yol kesen, asi.
Giray: Kırım hanlarına ve han ailesinden olan prenslere verilen unvan.
Tezmek: Kaçmak, firar etmek.
Hümayun: 1. Kutlu, kutsal. 2. Padişaha özgü, hükümdarla ilgili.
Orun: Makam, mansıp, mesnet, mevki
Mebus: Milletvekili.

Ozan Bindebir

Yazar Arıyorum

Hiçbir yazar yazamadı derdimi,
Yazarlarım isyan etti ne fayda…
Tükenmez kalemden aldım yardımı,
On dakkada o da bitti ne fayda…

Bilgisayar virüs kaptı elimden,
Çöküp gitti, zor kurtardım ölümden.
Beş köy suya gitti gözüm selinden,
Yüreğimi ateş tuttu ne fayda…

Kâğıt rulo oldu kendi kıvrıldı,
Kalemler ok oldu bana çevrildi.
Döktüğüm dert tohum oldu savruldu,
Bir'e-on vererek bitti ne fayda…

Bindebir'im yazamadım velhasıl,
Nasıl anlatayım derdimi nasıl?
Derdim derman imiş derdime asıl,
Derman bildiğim dert kattı ne fayda…

16.04.2008

Dostlardan Gelen İlave Dörtliükler:

Yazak dedim yazmadılar doğruyu.
Beremenci olup yazdı eğriyi.
Oy verdikte başa aldık ağrıyı.
Doğru dediklerim üttü ne fayda....Aşık Korhani

Ozan Bindebir

Yazı Yok (8 Heceli Dildönmez Tecnis)

Sandım kız dişin inciden ……(inci)
Ne deyim kısmet, yazı yok…..(kader)
Beni de en çok inciden …….(incinmek)
Senden üç cızık yazı yok…… (yazı, mektup)

Otuz beşe yakın yaşın ……(yaş, yıl)
Dinmez hiç gözünde yaşın….(Gözyaşı)
Gözyaşı dök yaşın yaşın! …..(gizli gizli)
Sanki hayatın yaz'ı yok…….(yaz mevsimi)

Deste et saçın bağ bana……(bağ, iplik)
Bahçe sana, tek bağ bana….(Üzüm bağı, asma)
Tahsis ettim şu Bağbana…….(Bağban, bağ bakıcısı)
Bundan da geniş yazı yok…..(Alan, tarla, saha)

*
Not: Şiir kuralı gereği mahlas kullanılmamıştır. Uyak ve ayak kafiyeler cinaslı (sesteş) sözcüklerden oluşur ve "dildönmez" kuralı gereği de "L,R" harfleri kullanılmamıştır.

Ozan Bindebir

Yazık Be! (Taşlama)

Gün geçmez ki zam üstüne zam gelir,
Yazık olsun ulan size, yazık be!
Yoksul halka gam üstüne gam gelir,
Yeter artık attığınız kazık be!

Söz alınca "inançlıyız", dersiniz;
Şeytan sizden kaçar; öyle şersiniz.
Kul hakkını haram demez, yersiniz
Günahınız cehenneme azık be!

Cayır cayır yanıyor bak memleket,
Saat başı yükseliyor etiket,
Beş çeteye çalışıyor bu millet,
Hak verirdi, nerde kaldı rızık be!

Kaç katına köprü yaptın, geçilmez.
Liman büyük, uçağı var, uçulmaz.
Bu hazine vara yoğa saçılmaz,
Üstünüze çekeceğiz cızık be!

Bindebir'im hani sizde adalet?
Adaletsiz nere varır bu devlet?
Bilmiyorsan bir bilene teslim et!
Bozuk işte düzeniniz bozuk be!

Ozan Bindebir

Yazık Olsun

Ceylan gözlüm gel vur beni,
'Aman' dersem yazık olsun.
Ya sev, ya da öldür beni,
'Aman' dersem yazık olsun.

Siyah zülfün karasından,
Bir daha bak arasından.
Ölsem gönül yarasından,
'Aman' dersem yazık olsun.

Yüksel ile çok denendin,
Nazlı yârim yok menendin.
Gel boynuma tak kemendin,
'Aman' dersem yazık olsun.

29.02.1987

Ozan Bindebir

Yazmadın Bana

Şikâyetçiyim ben senden Yaradan,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.
Ele güzel yazdın, bana sıradan
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Dudağından şeker, şerbet damlayan,
Sözünü çay gibi özde demleyen…
Gönlümde yaramı sarıp em'leyen,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Ak gerdanı benli, yanak gamzeli
Gören sanmalıydı dünya güzeli.
Hayalim böyleydi ezel ezeli,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Defterin mi yoktu, kalem mi bitti?
Sanki meleklerin tatile gitti.
Yazarken Şeytan mı elini itti?
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

Bindebir kulunu düşkün eyledin,
Yolunu kaybetmiş şaşkın eyledin.
Bahar seli gibi coşkun eyledin,
Bir fidan boyluyu yazmadın bana.

18.06.2004

Ozan Bindebir

Yeter Bana

Hak yolundan dönemem ben,
Dostlar gelir çatar bana.
Zalimlerden sinemem ben,
Günde bin taş atar bana.

Yobazların saf duruşu,
Bozar dünyada barışı.
Kalleşçe insan vuruşu,
Azrail'den beter bana.

Ben yiyemem insan eti,
Kanından içmem şerbeti,
Dost ile dost muhabbeti;
Buram buram tüter bana.

Cennet için dövünemem,
Hurim yoktur, övünemem…
Çokla yanlış savunamam,
Azla doğru yeter bana.

Yüksel'im dökme cevheri
Bundan ne anlar serseri.
Cahillikte yok benzeri,
Gelmiş akıl satar bana.

12.09.2001

Ozan Bindebir

Yetişmez

(Kıymetli Dostum, Ali ATAK Ozanıma ithafen)

Bir nâmeye cevap yazdım güç bela,
Kalemim tükendi, sözüm yetişmez.
Ali ATAK dostum aşka müptela,
Pir-ü pak bu gönle özüm yetişmez.

Cahil insanlardan sıdkın sıyırmış,
Haksızı ne tutmuş, ne de kayırmış.
Doğruyu yanlıştan seçmiş ayırmış,
Benim bu bilgiye tezim yetişmez.

Dost olan elbette dostunu anar,
İçindeki arzu, köz olur yanar,
Ben yerde çalıyım, O ulu çınar;
Çalıda bir salkım üzüm yetişmez.

İnanmayı bilir, inancı bilir
Sadece helâlden kazancı bilir.
Memleket derdini bir sancı bilir;
Neyleyim bu derde çözüm yetişmez.

Göğüs kafesimde bir kuş çırpınır,
Kanat çırpmak ile uçarım sanır,
Bindebir dostunu elbette tanır,
Bakarım görmeye gözüm yetişmez.

Ozan Bindebir

Yetmiyor Mu?

Hak deyip meydana geldim,
Özüm size yetmiyor mu?
Aşk ile yandım kül oldum,
Közüm size yetmiyor mu?

Küre dışında küreyim,
Zerre içinde zerreyim,
Zerreden düşen fireyim;
Tözüm size yetmiyor mu?

Kaç türlü evrede kaldım,
Gâhi gittim, gâhi geldim.
Ben ölüme çare buldum,
Çözüm size yetmiyor mu?

Bindebir'im oy babam oy,
Muammayı çözemez toy.
Sazı, sesi bir yana koy!
Sözüm size yetmiyor mu?

03.12.2014

Açıklama: (TDK Sözlük)

Küre: Yeryüzü, dünya
Zerre: Çok küçük parçacık
Fire: Ağırlık yitimi
Töz: Kök, asıl, cevher
Muamma: Bilmece

Ozan Bindebir

Yılan Çıktı

Umutlarımız boşuna,
Defineden yılan çıktı.
Koştuk yılanın peşine,
Bir kuyruklu yalan çıktı.

Olmaz olsun böyle birlik,
Avrupa'dan gelmez dirlik.
Ülkemi sardı fakirlik,
Her tarafta talan çıktı.

Kırk senedir oyalıyor,
Gözümüzü boyalıyor.
Bir verip bin pay alıyor,
Kuşatmaya plan çıktı.

Demokratikleşme, diye
Ülkeyi verdik hediye.
Cahiller yazdı methiye,
Birer destan alan çıktı.

Yunanların yüzü güldü,
Kıbrıs'ı kalemle aldı.
Urfa'dan bize ne kaldı,
İsrail'li olan çıktı.

Şu Haçlının köpekleri,
Daha girmeden içeri,
İki taraftan hançeri;
Bağrımıza salan çıktı.

Bıçak kemiğe dayandı,
Uyuyan Gaffar uyandı.
Bunlar hakkını yiyendi,
Halimize gülen çıktı.

Bilsinler ki Bindebir'im,
Halkımın yanıdır yerim.
Hem ozanım, hem de er'im
Vatan için ölen çıktı.

19.12.2004

Ustalardan İlave Dörtlükler:

'Bindebir'in gücü sazdı,
Mızrapla gerçeği kazdı.
Daha binde biri yazdı,
Yazdığını silen çıktı.' …… Karamanlı Nevzat

Ozan Bindebir

Yılbaşında

Heyecanla koştum hemen pazara,
Yılbaşına gelişimi kutladım.
Bir bacağım sallanırken mezara,
Yavaş yavaş ölüşümü kutladım.

Rafları dolaştı gözlerim tek tek,
Kuruyemiş fiyatları çok yüksek.
Rakı alamadım; suyu içtim sek,
Yine garip kalışımı kutladım.

Bir yanda Halife, bir yanda kullar…
Bir yanda paralar, bir yanda pullar…
Bir yanda zenginler, bir yan yoksullar;
Adaletsiz bölüşümü kutladım.

Neler düştü Bindebir'in dilinden,
Şu sızlanan bağlamamın telinden…
Çetelerin, patronların elinden;
Yoksulluğu çalışımı kutladım.

Ozan Bindebir

Yine Severim

Ayrılık da olsa, geçse de zaman
Yine seviyorum, yine severim.
İster meleğim ol, istersen şeytan
Yine seviyorum, yine severim.

İster gıybetim et, ister öv beni
İstersen nefret et, ister sev beni.
İster hakaret et, ister kov beni,
Yine seviyorum, yine severim.

Yusuf gibi atsan bile zindana,
Mecnun gibi olsam deli divana…
Kerem gibi ölsem ben yana yana,
Yine seviyorum, yine severim.

Canıma kasteden düşman olsan da,
Saçlarımı çekip çekip yolsan da…
Yüreğime kurşun olup dolsan da,
Yine seviyorum, yine severim.

İster ecelim ol, ister güzelim,
İster gonca gülüm, ister gazelim.
Ben sözüne sadık garip Yüksel'im,
Yine seviyorum, yine severim.

09.03.1998

Ozan Bindebir

Yiyin Eşşoğlu Eşşekler (Taşlama)

Aha çayır, aha çimen
Yiyin eşşoğlu eşşekler!
Hiç durmayın ulan, hemen
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

Tarlaya değmemiş çapa,
Buldunuz ya ısız, sapa…
Birkaç eşek, birkaç sıpa
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

Biraz kulak kuyruk kırpın,
Bir'i, Beş'e, On'a çarpın,
Ne var ise çalın çırpın,
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

El emeğinden kâr payı;
Yine kaptınız parsayı.
Bol buldunuz ya arpayı,
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

Bulunca gölge, serini
Gezin gerini gerini!
Memleketin her yerini
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

Arada bir gerdan kırın,
Hafif öksürün tıksırın!
Çatlayacak olsun karın,
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

Bindebir'i yardan atın,
Nerde kül görseniz yatın!
Arpayı yoncaya katın,
Yiyin eşşoğlu eşşekler!

29.06.2018

Açıklamalar (TDK Sözlük):

Aha: İşte
Parsa: Bir izleyici topluluğu önünde yapılan gösteriden sonra toplanan para
Gerinmek: Kolları açarak gövdeyi gergin bir duruma sokmak
Tıksırmak: Ağız kapalıyken hafifçe aksırmak

Ozan Bindebir

Yok Dedi Bana (Dedim - Dedi)

Yollara düşmüş de gider bir güzel
Dedim: Adını ver, "yok" dedi bana.
Betim benzim attı, oldu bir gazel
Dedim: Sen ne attın? "Ok" dedi bana.

Dedim: Yoldaş olup senle gideyim
Dedi: "Yol götürür seni ne'deyim?"
Dedim: Yer, içersen ikram edeyim
"Boş laflara karnım tok" dedi bana.

Dedim: Ben âşığım, sanma serseri
Dedi: Bendeki hâl aşkın eseri
Dedim: Ben yoluna koydum bu seri
"Sen de yaşatırsın şok" dedi bana.

Dedim: Çürür, toprak olur her beden
Dedi: "Âşık böyle ısrarın neden?"
Dedim: Bindebir'i gel sar ölmeden
"Bu kadar inadın çok" dedi bana.

Ozan Bindebir

Yoksul İle Varsıl (Dertlenme - Şikâyetlenme)

Her zaman yürüyor varsılın işi;
Yüce dağ başından aşar mı aşar.
Ölmeden çekilir yoksulun fişi;
Dünyada tesadüf yaşar mı yaşar.

Yoksulu yeniyor varsılın fendi,
Fakir köle olmuş, onlar efendi.
Garibin dizinde derman tükendi;
Biraz tökezlese düşer mi düşer.

Patron işçilerden beğenir seçer,
Zengin; pirzola yer, viskisin içer.
Yoksul; dilenmeye el avuç açar;
Aç insanlar çöpü deşer mi deşer.

Yoksulun halısı; hasırdır, çuldur.
Oğlu şehit olmuş, gelini duldur.
Zengini koruyan yine yoksuldur;
Bu tezada aklım şaşar mı şaşar.

Eli işe erer, aklı da erse
Sömüren varsılın dersini verse…
Asgari ücretle bir işe girse;
Ensesinde boza pişer mi pişer.

Fakirin açlıktan çıkmıyor sesi,
Ensesi kalına hep özel besi…
Yoksul evlenemez, zengin bebesi;
Senede bir hanım boşar mı boşar.

Zalim oyununu bozamaz isem,
Haksıza, yolsuza kızamaz isem,
Arada taşlama yazamaz isem,
Bindebir'in dili şişer mi şişer.

08.02.2016

Ozan Bindebir

Yoksulluk

Benim böyle bunca yıldır çektiğim,
Hep senin yüzünden zalim yoksulluk…
Mor sümbüller gibi boyun büktüğüm,
Hep senin yüzünden zalim yoksulluk…

Sen ettin ömrümü dünyada talan,
Bir gün ölüm varken gerisi yalan.
Bilmem neye güler şu bana gülen,
Hep senin yüzünden zalim yoksulluk…

Felek zehirden mi vermiş aş'ımı,
Ağarttım saçımı, döktüm diş'imi.
Akıttım gözümden kanlı yaşımı,
Hep senin yüzünden zalim yoksulluk…

Bindebir'im hani ne zaman güldüm?
Kim demiş dünyada maksudum buldum?
Şu gurbet ellerde perişan oldum,
Hep senin yüzünden zalim yoksulluk…

1984

Ozan Bindebir

Yoksulun Hali

Şöyle bir baktım da bütün dünyada
Her yerde perişan hali yoksulun…
Zenginin gemisi yüzer deryada
Çayda batar gider sal'ı yoksulun…

Sömürünün yükü sırtından inmez,
Feryadı, figanı tükenmez, dinmez.
Ne yiyip içse de içine sinmez,
Sanki zehir olur, balı yoksulun…

Yoksul kanı sanki zengine meze,
Derdini diyemez halden bilmeze.
Hep kısar sesini, çıkamaz tiz'e
Lâl olur konuşan dili, yoksulun…

Patron işten kovar, bozulur bağıt
Perişan haline yakılır ağıt.
Evin tabanında mukavva kâğıt,
Bulunmaz evinde çulu, yoksulun…

Garibim hamaldır, sırtında semer
Yine parazitler kanını emer.
Her zam gelişinde sıkılır kemer,
Bu gidişle kopar beli yoksulun…

Bir tarlası yoktur tohum ekili,
Nabız yoklamaya gelir âkil'i.
Seçimde halini sorar Vekil'i
Meclis'e ulaşmaz eli yoksulun…

Bir paket çay alsa, tükenir şeker
Derdin tohumunu sineye eker.
Yoksulluk genç yaşta belini büker,
Açılmadan solar gülü yoksulun…

Babadan mirası; eşekle katır
Bir-iki kap, kaşık, bir tane satır.
Düşüne düşüne aklın oynatır;
Akıllısı olur deli, yoksulun…

Yanardağ içinde kor erir gibi,
Zengin sofrasında nar erir gibi,
Erir ılgıt ılgıt kar erir gibi,
Akar gözlerinin seli yoksulun…

Hakkını çalanı fark eder, sezer
Başını kaldırsa, zalimler ezer.
Ömrü bitmiş halen gurbette gezer,
Karışır ülkesi, il'i yoksulun…

Din, iman adına kesilir baş'lar
Yoksul recmedilir, atılır taşlar.

Dünya düzeninde kirli savaşlar,
Her tarafta ölen, ölü yoksulun…

Hakk'ın yolu birdir, var ise izan
Adaletle olur, dengede mizan.
Olabilse idim Bindebir Ozan;
Dert ile sızlanan teli yoksulun…

02.11.2014

Ozan Bindebir

Yosunlu Taş

Göçersem bi'tanem ben bu dünyadan
Sen ol, bir de üç-beş arkadaş yeter.
Kabullen gerçeği, uyan rüyadan
Gözlerinde iki damla yaş yeter.

Ağlayıp üzülme boşu boşuna,
Dağlar gibi dayan gönül kışına.
Mezarımın iki taraf başına,
Üzeri yosunlu iki taş yeter.

Mezarıma gelme yaban elinen,
Gülüm sensin, gelme başka gülünen,
Bindebir'e kokun gelsin yelinen,
Dört yanımı şöyle bir dolaş yeter.

Ozan Bindebir

Yuh Olsun!

Saray soytarısı “yuh” çekmiş bana
Haksızlık mı yaptım bir garibana?
Zalimi bırakıp mazlum insana,
Çatan kim’se işte ona yuh olsun!

Bir de “âşık” diye vermişler ruhsat
Böyle ağız olmaz, zannettim makat.
Çatlak zurna gibi her zaman sakat,
Öten kim’se işte ona yuh olsun!

Halkın vergisiyle giyip ihramı,
Karıştırıp rüşvet ile ikramı,
"Müslüman'ım" deyip her gün haramı,
Yutan kim’se işte ona yuh olsun!

Ucuz mu geliyor yoksulun kanı,
Sömürür mü insan olan insanı?
Yetmez gibi parsel parsel vatanı,
Satan kim’se işte ona yuh olsun!

Yoksul yılda yemez bir kilo eti,
Açlığına kılıf etmiş diyeti.
Servetine yine kat kat serveti,
Katan kim’se işte ona yuh olsun!

Bindebir’im bunlar Saray uşağı,
Ozan mı sayarım böyle yavşağı?
Memleketi çekip yardan aşağı,
Atan kim’se işte ona yuh olsun!

11.02.2018

Ozan Bindebir

Yumurta Katili

Aman dostlar büyük günah işledim,
İki yumurtanın katili oldum.
Ne katiller varken, kendim fişledim
İki yumurtanın katili oldum.

Bu gece yarısı midem kıyıldı,
Sesi horlamamdan fazla duyuldu,
Karnımı doyurmak günah sayıldı,
İki yumurtanın katili oldum.

Sahur vakti hemen açtım mutfağı,
Kaptım yumurtayı, tavayı, yağı.
Her yanı kolaçan ettim bayağı;
İki yumurtanın katili oldum.

Kötü mü olurdu civciv çıksaydı?
"Cik cik" sesi dört bir yanı yıksaydı,
Şu dünyaya bir de onlar baksaydı,
İki yumurtanın katili oldum.

Çıkageldi bizim zülfü dolaşık,
Baktı ki mutfağa tava bulaşık,
Dedi: "Yine ne iş yaptın sen âşık? "
İki yumurtanın katili oldum.

Bacım göndermişti köy yumurtası,
Malatya kaysısı rengi ortası.
Bindebir'in attı bak sigortası;
İki yumurtanın katili oldum.

18.06.2016

Ozan Bindebir

Yusuf Yusuf

(Taşlama)

Korku sarmış birisini,
İçi "Yusuf Yusuf" diyor.
Tutamıyor gerisini,
Kıç'ı "Yusuf Yusuf" diyor.

Fitneyi, fesadı eken
Suçu bin oldu, bir iken…
Tüyler olmuş diken, diken
Saçı "Yusuf Yusuf" diyor.

Dosyası kabarık dünden
Hoşlanıyor böyle, ün'den…
Anlamadım hangi dinden,
Haç'ı "Yusuf Yusuf" diyor.

Yobaz, sübyan kocaları,
Doldurmuşlar locaları.
Bunlar akıl hocaları,
Koç'u "Yusuf Yusuf" diyor.

Şekli kaymış nursuzların,
Arlanmayan arsızların…
Bunun gibi hırsızların,
Kaçı "Yusuf Yusuf" diyor.

Bindebir'in budur bahtı,
Kalır mı yoksulun ahtı?
Yıkılır sarayı, tahtı,
Taç'ı "Yusuf Yusuf", diyor.

24.10.2014

Açıklama: (TDK Sözlük)
Kıç: Kuyruk sokumu bölgesi, kaba et, kaba but, popo, makat
Haç: Hristiyanlığın sembolü sayılan ve birbirini dikey olarak kesen iki çizgiden oluşan biçim, istavroz, put (I) , salip
Sübyan: Çocuklar
Loca: Tiyatro, sinema vb. eğlence yerlerinde veya parlamento salonlarında özel bölme
Koç: Kişilerin liderlik veya yöneticilik özelliklerini, becerilerini geliştirmeye yönelik, belli bir amacı hedefleyerek daha etkili sonuçlara ulaşmasını sağlamak için çalışan kimse
Baht: Gelecekteki olayları kaçınılmaz bir biçimde belirleyen ilahi iradenin insan ve toplum için çizdiği yaşayış biçimi, kader, talih
Taç: Soyluluk, iktidar, güç veya hükümdarlık sembolü olarak başa giyilen, değerli taşlarla süslü başlık

Ozan Bindebir

Yutturdu

Bir sahtekâr çarptı bizi,
Kazı, koz diye yutturdu.
Ateş sönmüş, bitmiş özü
Külü, köz diye yutturdu.

Afyonlar verildi ferde,
Görür göze indi perde.
Çare arar iken derde,
Zehri, doz diye yutturdu.

Yalanlar savurup durdu,
Yedi kaymağı, yoğurdu.
Koyunlar ikiz doğurdu,
Bize yoz diye yutturdu.

Sürdürüyor inadını,
Kılıç çekti, attı kını.
Sapık softa inancını,
Bize tez diye yutturdu.

Yobazlar kaptı bir masa,
Para aktı kasa kasa.
Bozuldu, yazıldı yasa
Bu yapboz diye yutturdu.

Değiştirmiş numuneyi,
Yaktı kavurdu sineyi.
Üç çocuklu Emine'yi
Bize kız diye yutturdu.

Adam olmuş olsa eğer,
Kaybolmazdı bunca değer.
Boş teneke çalmış meğer
Bize saz diye yutturdu.

Bindebir'im aklım erdi,
Tanıdım gittim namerdi.
Bize verdi bunca derdi
Bunlar az diye yutturdu.

28.12.2014

Ozan Bindebir

Yüce Tanrı (Şathiye)

İnsanlar hakkında neler yazdılar,
Hiç haberin yok mu ey Yüce Tanrı?
Din adına ne mezarlar kazdılar,
Gücün mü yetmedi bu güce Tanrı?

Doğumun kaç, yok mu senin vefatın,
Hani vardı, nerde kaldı afatın?
Kullandılar doksan dokuz sıfatın;
Çokları kavuştu bak taca Tanrı.

Çıkarı peşinde ağalar, beyler
Her gün gösterişe zikrini eyler.
Hep senin ağzından fikrini söyler;
Gel haddini bildir şu pice Tanrı?

Şu dünyanın her yanında talan var,
Kandırmaya türlü türlü yalan var.
"Allah" deyip hakkımızı çalan var;
Sahip çık garibe ve ac'a Tanrı.

Kullanarak senin yüce adını,
Erkekten geriye atmış kadını.
Bozmuşlar dünyanın güzel tadını;
Duymadın mı bunu ey Koca Tanrı?

Görmezden gelirsin sende kör isen,
Kör değil de kula sadık yâr isen,
Çağırdığım yerde eğer var isen;
Gidemem Kudüs'e ve Hac'a Tanrı.

Layık mı insanlar kötü kadere,
Kitapların zalim yazmış ne çare.
Yüksel'im ağzımdan çıktı bir kere;
Alamam geriye bir hece Tanrı.

28.07.2001

Ozan Bindebir

www.Antoloji.Com - kültür ve sanat

Yük Oldu Bana

Sakın ha dostlarım bana kızmasın!
Taşıdığım canım yük oldu bana.
Tanrı'nın meleği günah yazmasın!
Damardaki kanım yük oldu bana.

Nefesim yetmiyor feryat etmeye,
Korkuyorum derdim böyle bitmeye...
Dizlerim tutmuyor yola gitmeye,
Doksan kilo tenim yük oldu bana.

Ciğerlerim keman çalar notasız,
Beynimde şimşekler çakar rotasız.
Çalışan bir yanım yoktur hatasız;
Yaşadığım günüm yük oldu bana.

Bindebir'im her gün moralim bozuk,
Bende bir insanım, bana da yazık!
Haksıza bal, börek; haklıya kazık
Şu insancıl yanım yük oldu bana.

25.05.2010

Ozan Bindebir

Yüreğime Bir Köz Düştü

Ark edip bağladım gözüm yaşını,
Yüreğime bir köz düştü, sönmüyor.
Gördüm Zemheri'nin kara kışını,
Yüreğime bir köz düştü, sönmüyor.

Çok oldu geçeli, ömrüm baharı
Soldu gonca gülüm, konmuyor arı.
Sanırsın bağrımda cehennem nârı,
Yüreğime bir köz düştü, sönmüyor.

Bir güzel sevmiştim yıllar ezeli,
Benim gönlümdeki dünya güzeli.
O yâr benden ayrı gezdi gezeli,
Yüreğime bir köz düştü, sönmüyor.

Bindebir'im böyle yanar tüterim,
Kerem'den Aslı'dan daha beterim.
Böyle yana yana bir gün biterim,
Yüreğime bir köz düştü, sönmüyor.

Ozan Bindebir

Yürüyen Merdiven (Şikâyetlenme)

Deli gönlüm döner durur,
Yürüyen merdiven gibi.
Yaren, yoldaştan ayırır;
Beş parmak eldiven gibi.

Ne yol bilir ne de düstur,
Her saniye darbe vurur.
Şu sinemde döner durur,
Çakmak taşlı düven gibi.

Bindebir'im çektim kahır,
Zannettim ki gönlüm farır.
Bilmem sonum nere varır,
Hayatım serüven gibi.

Ozan Bindebir

Yüz (Cinas Sanatına Örnek)

Bir görüşte âşık oldum bilirsin,
Bu nasıl kaş, bu nasıl göz, bu ne yüz?
Ben ağlarken nasıl olur gülersin?
Utanmadan, sıkılmadan bu ne yüz?

Kanatları kırılan kuş uçar mı?
Uçamazsa uzaklara kaçar mı?
Yaşlansam da gönül senden geçer mi?
Yaşım olsa bile doksan, belki yüz!

Kır çiçeği entarenin deseni,
Aç ki göre'm gerdanını, enseni…
Ömür boyu unutamam ben seni,
Bağlanmışım tam kalbimle, yüzde yüz.

Senin için soldu gitti bu beniz,
Gel bırakma, beni yalnız, kimsesiz!
Sen balık ol, kalbim sana bir deniz;
Ücret almam gir içine yüz de yüz…

Ah! Güzel yâr, ahım kaldı sinede,
Minnettarım çile dolu güne de…
Yüksel sana kurban olsun yine de,
As zülfüne, tırnağınla beni yüz!

28.04.2002

Ozan Bindebir

Yüz Gibi (Dildönmez Tecnis Koşma)

Keçinin meskeni ya dağ, ya kaya (kayalık)
Geçti bu yakadan öte yakaya (Geçe, yaka)
Işığını Güneş gibi yak, Ay'a (Ay'a ışık tutmak)
Baksam sevdiğimde masum yüz gibi. (yüz: cemal)

Hata sezdiğinde ya küs, ya kına (kınamak)
Kızdığın avcuna yaksa da kına (kına yakmak)
Nefsine hakim gez, kamayı kın'a (kın'ına koymak)
Koy ki yaşa, yaşın doksan, yüz gibi (yüz: sayı)

Yaradan'ım cefa yazmış yazıda (kader)
Ozan etmiş, tek umudum yazıda (yazı yazmak)
Yaz mevsimi desen yapmış yazıda (saha, alan, tarla)
Çiçek çiçek yastığımda yüz gibi. (yastık yüzü)

*
Not: Şiirde, dilin ağız boşluğunda dönmeden; yani "L, R" harfleri söylenmeden yazıldığı için "Dildönmez Koşma"dır, ayrıca uyaklar ve ayak kafiyelerde cinaslı sözcükler (sesleri aynı, anlamları farklı) kullanıldığı için "Tecnis Koşma" oluyor. İkisi bir arada kullanıldığı için de bu şiir "Dildönmez Tecnis Koşma" örneğidir. Açıklama kısımları şiire dahil değildir.

Ozan Bindebir

Yüz İstenir (Cinas Ayaklı Şiir)

Boylu poslu güzel olsa,
Bir de güzel yüz istenir (cemal)
Pamuk ya da yünle dolsa,
Her yastığa yüz istenir (kılıf, yastık yüzü)

Olgun meyve derde deva
İster elma, ister ayva…
Kızarmaya sıcak hava,
Güne bakan yüz istenir (Yan, taraf)

Yâr bağına olsan bağban,
Kapısına dursan çoban,
Vuslatına kessen kurban,
Kesmek yetmez, yüz istenir (Derisini yüzmek)

Hakk'tan nasip almak için,
Ehl-i Kâmil olmak için,
Yüz kırk yaşı bulmak için,
Kırk üstüne, yüz istenir (Sayı)

Bindebir'e büyük çile,
Giremezken en sığ göle,
Bir denize düşse hele,
Kulaç atıp yüz istenir (Denizde yüzmek)

Ozan Bindebir

Yüzünü Çevirme Benden

El sözüne uyup böyle,
Yüzünü çevirme benden!
Suçum varsa durma söyle,
Yüzünü çevirme benden!

Senin aşkınla yanayım,
Varıp gönlüne konayım,
Kıblemdir, deyip döneyim,
Yüzünü çevirme benden!

Bahçene bağban olayım,
Giydiğin urban olayım,
Ben sana kurban olayım,
Yüzünü çevirme benden!

Bindebir'i koyup gitme,
Kalbim dayanmaz bu ritme,
Gül yüzünden mahrum etme,
Yüzünü çevirme benden!

Ozan Bindebir

Yüzünü Yıktı

Seni sevdim dedim, yüzünü yıktı
İstemem suratın astıktan sonra.
Bir de aramızda küskünlük çıktı;
Barışsa ne olur küstükten sonra.

Mutlu olam dedim murada erip,
Derbeder eyledi kanıma girip…
Dünyada çaresiz kalmışım garip;
Elleri bağrına bastıktan sonra…

Gönül defterimi eyledim beyan,
Sadık yâr olur mu sözünden cayan?
Kalbin atışını olmadı duyan,
Gönlümün sesini kıstıktan sonra…

Gözlerim çakıldı kaldı resimde,
Sevgimde tükendi, tüm hevesim de…
Gelmesin istemem son nefesimde;
Bindebir'in dili sustuktan sonra…

19.04.2014

Ozan Bindebir

Yüzyılın Sonunda

Dört tarafta bağnazlığın duvarı,
Tarikatlar güç yetemez güç oldu.
Terazinin çoktan kaçtı ayarı,
Adaletin adı bile hiç oldu.

Tüm kurumlar haraç mezat satıldı,
Yönetenler ihaleye katıldı,
Karşı çıkan mahpuslara atıldı,
Devlet malı öyle böyle iç oldu.

Atatürk'ün devrimleri yok şimdi,
Şeriatçı fetvaları çok şimdi,
Üretmeyen hazırcılar tok şimdi,
Üretenler on kat daha aç oldu.

İmamlara kaldı millî eğitim,
Çağdaş bilim hem öksüzdür hem yetim.
Vurguncuya teslim oldu Devletim,
Hırsız, haydut başımızda taç oldu.

Donanımlı insanlar aç geziyor,
Çaresizler gayri candan beziyor,
Yanlı hukuk panzer gibi eziyor,
Bu ülkeden nice beyin göç oldu.

Anaların gözyaşları dinmiyor,
Bu gidişat içimize sinmiyor,
Anayasa rafa kondu, inmiyor;
Mahkemeye gidiş geliş kaç oldu?

Hani vicdan özgürlüğü, adalet?
Lâik, çağdaş, hukuk, sosyal bir devlet…
Cumhuriyet; fazilettir fazilet!
Yavaş yavaş anladık ya geç oldu.

"Türk Dünyası birlik olsun" tek ilke
Tek bir yumruk, kocaman bir bileşke…
Bindebir'im bu Türkiye'm; bu Ülke
Soydaşına zirve oldu, uç oldu.

Ozan Bindebir

Zamanı Şimdi (Bahariye)

Dallar filizlendi, döndü yaprağa
Çiçeği açmanın zamanı şimdi…
Çiftçiler umutla bakar toprağa,
Gübreyi saçmanın zamanı şimdi…

Açılır dağların çiğdem, nevruzu
Meleşir kırlarda koyunla kuzu.
Karıştırıp şöyle sağmalı, yozu
Yaylaya göçmenin zamanı şimdi…

Çağlayan dereler akar durulur,
Ağaç dallarına yuva kurulur,
Kuzular çimende koşar yorulur,
Sürüden seçmenin zamanı şimdi…

Gölete inmiştir ördeği, toyu
Kimi açık renkli, kimisi koyu…
Harmanda uzadı otların boyu,
Tırpanla biçmenin zamanı şimdi…

Tabiat canlanır ilkbahar ile
Güzeller göğsünde ayva, nar ile
Aşıklar el ele tutup yâr ile
Tenhaya kaçmanın zamanı şimdi…

Çırçır Pınarı'na gidilir suya,
Güzeller yollara dökülür yaya.
Muhabbet yeridir Suçıkankaya,
Bi rakı içmenin zamanı şimdi…

Sıladan "gel" oldu, varalım hele!
Tokat üzerinden sür Çamlıbel'e.
Karaoluk köyüm gelince dile,
Kanatsız uçmanın zamanı şimdi…

Gurbette yüreğe özlem dolunca,
Türlü hayallere girip dalınca,
Bindebir sazını dize alınca,
Kendinden geçmenin zamanı şimdi…

12.03.2015

Ozan Bindebir

Zat-ı Şahane'ye (İstidrâk)

Gıptayla bakarım sadakatine;
Asla terk etmedin nefreti, kini.
Katlandın da bütün meşakkatine;
Ne güzel savundun mezhebi, dini.

Yoksulluk içinde diktin sarayı,
Nereden de buldun bunca parayı?
"Ak" gösterdin kurum gibi karayı,
Kendine bent ettin Şeytanı, cini.

Sevgiden tarafa dönüp bakmadın,
"Kulu yaktı" derler, külü yakmadın.
Yoldan çıksan bile yaldan çıkmadın,
Köpek de unutmaz öz sahibini.

Yalnız kalmasan da oldun tek adam,
Hakkını bahşetsin O yüce Hüda'm.
Bindebir methinden alırım gıdam,
Ondandır yaparım senin methini.

05.10.2016

Ozan Bindebir

Zek'li Mani

Hakaret saydığın “tezek”
Senin yanında bir bezek…
Kendini adam sanırsın,
Yürü ulan yürü gerzek!

Konuşursun genzek genzek,
Var mı senin gibi zevzek?
Hiçbir kurala uymazsın,
Notaları bozan dizek.

Sütün bozuk almaz süzek,
Kaçık uçkur, yırtık vezek.
Hasta ruhlu bir adamsın,
Kendini sanırsın özek.

30.04.2018
Ozan Bindebir

Açıklamalar. (TDK Sözlük)
Tezek: Yakıt olarak kullanılan kurutulmuş sığır dışkısı
Bezek: 1. Süs, ziynet. 2. Bir eseri süslemeye yarayan motiflerin her biri.
Gerzek: Geri zekâlı…
Genzek: Genizden konuşan…
Zevzek: Geveze
Dizek: Porte
Süzek: Süzgeç
Vezek: Donun, şalvarın uçkur yeri.
Özek: Merkez

Ozan Bindebir

Zerre Kadar Sevmezmiş

Bir kuru hayale kapıldım, gittim
Bulutsuz yağmurlar yağmazmış meğer.
Bir hayırsız için eridim, bittim
Bu sevdam gönlüne sığmazmış meğer.

Uğruna koymuştum ben bu serimi,
Hor gördü helâlce alın terimi.
O'na yazmış idim şiirlerimi;
Bir tek hecesine değmezmiş meğer.

Bir insanın aklı olursa gel geç;
Sonuna bakarsın tamamen bir hiç.
Çiçeği dökülmüş, meyvesiz ağaç;
Dallarını yere eğmezmiş meğer.

Yüksel'im gerçeğe çektim özümü,
Aşkı kör edemez artık gözümü.
Onun için çalmam bile sazımı;
Beni zerre kadar sevmezmiş meğer.

08.08.1999

Ozan Bindebir

Zeytin Dalı

Dağlarımın yeşili, ne de alı kalmadı,
Arının kovanı boş, artık balı kalmadı.
Bir çırpıda son verdik, güvercinin işine;
Çünkü taşıyacağı, zeytin dalı kalmadı.

18.11.2014

Ozan Bindebir

Zıtlık Destanı (biri Diğerinin Zıttı Değil Mi?)

Barış ile savaş, beyazla siyah
Biri diğerinin zıttı değil mi
Çabuk ile yavaş, sevapla günah
Biri diğerinin zıttı değil mi

Cimri ile cömert, yumuşakla sert
Çalışkanla tembel, namert ile mert
Çağdaş ile ilkel, derman ile dert
Biri diğerinin zıttı değil mi

Negatif-pozitif, ağırla hafif
Çarpmayla bölme, aktifle pasif
Çekmeyle itme, saydamla kesif
Biri diğerinin zıttı değil mi

Azami- asgari, doğruyla eğri
Eksik ile fazla, ileri - geri
Eski ile yeni, ölüyle diri
Biri diğerinin zıttı değil mi

Çukur ile tümsek, bulanık - duru
Alçak ile yüksek, ıslakla kuru
Büyük ile küçük, cevapla soru
Biri diğerinin zıttı değil mi

Geçmişle gelecek, gerçekle hayal
Neşeliyle üzgün, hırçınla uysal
Pahalıyla ucuz, sözel - sayısal
Biri diğerinin zıttı değil mi

Kart olanla körpe, cılızla gürbüz
Kuzey ile Güney, geceyle gündüz
Korkak ile cesur, ters olanla düz
Biri diğerinin zıttı değil mi

Güzel ile çirkin, indirimle zam
Gerçek ile sahte, olgun ile ham
Gelir ile gider, eksikle tamam
Biri diğerinin zıttı değil mi

Kıtlık ile bolluk, iç olanla dış
İnce ile kalın, inişle çıkış
Keder ile neşe, yaz ayıyla kış
Biri diğerinin zıttı değil mi

Sağlam ile çürük, iyiyle kötü
Sıcak ile soğuk, sıvıyla katı
Küçük ile büyük, Doğuyla Batı
Biri diğerinin zıttı değil mi

Susuz ile sulu, dost ile düşman
Afacanla uslu, zayıfla şişman

Boş olanla dolu, memnunla pişman
Biri diğerinin zıttı değil mi

Birinde her şey var, birinde hiç yok
Birisinde çok az, birisinde çok
Çalışan aç kalmış, çalışmayan tok
Biri diğerinin zıttı değil mi

Tutsak ile özgür, gerçekle yalan
Bencille özgecil, gidenle kalan
Sık sık olan ile Bindebir olan
Biri diğerinin zıttı değil mi

*
Açıklamalar:
Kesif: 1- Yoğun. 2- Sık, kalın
Özgecil : Kendini değil etrafındakileri düşünen, dünyanın iyiliğini kendi menfaatinin önüne çıkaran kişi. (Karınca kolonilerinde ve arılarda her daim görülen)

Ozan Bindebir

Ziyan Oldu

Akıl ermez düzenine, fendine
Nalıncı keseri; yontar kendine…
Uyuz köpek düşmüş suyun bendine;
Değirmen kirlendi, un ziyan oldu.

15.01.2017

Ozan Bindebir

Zor Muydu Neydi?

Dokunur dokunmaz yandım tutuştum,
Güzel dudakların kor muydu neydi?
Nice engelleri çiğnedim aştım,
Takıldım zülfüne, tor muydu neydi?

Biraz nezaketin, birazcık görgün
Olsaydı etmezdin gönülden sürgün.
Kor dudaklarından çıkmadı bir gün;
"Ben de sevdim" demek zor muydu neydi?

Gülücükler saçtın gönlün pürneşe,
Yürüdük bir zaman şöyle peş peşe.
Kâküle takmıştın sümbül, menekşe
Rengi mavi miydi, mor muydu neydi?

Kalbim durayazdı, sıkıştı döşüm
Dilim lâl oldu da, kitlendi dişim.
Halden hale girdi belalı başım;
Aşk ateşi miydi, çor muydu neydi?

Riyakâr konuşan dilleri sevdin,
Kıymet bilmeyecek kulları sevdin,
Beni yakıp gittin, elleri sevdin;
Bindebir gözlere hor muydu neydi?

27.04.2015

Ozan Bindebir

Zor Zanaat

Elimizden her iş gelir, velâkin;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…
Ne kadar sabretsen, olsan da sakin;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Hak, hukuk, adalet bize vız gelir
Yolsuzluğa, yoksulluğa hız gelir
İğneyi çekerler, çuvaldız gelir;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Ne iş kaldı, ne devletten güvence
Baba harçlık verir okumuş gence.
Bu halimiz beyler için eğlence;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Ürünümüz tarlalarda çürüyor,
Pahalılık hep ileri yürüyor,
İnsanları türlü derde bürüyor,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Sömürünün adı olmuş "yatırım"
Bu işlerde bu iktidar bitirim.
İnsanımız yarı sakat, kötürüm
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Yabancıya sattık bunca Kurum'u,
Yandaş medya övdü böyle durumu,
Çözemedik farklı farklı yorumu,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Emeğimiz para etmez, pul olur
Asıl olan, vekillere kul olur
Oğlan şehit, taze gelin dul olur;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Müspet devrimlerin geçse de tavı,
Karşı duranlara başlattık avı.
El bilim kullanır, biz saçma sav'ı,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Yasanın yerine koyunca dini,
Ortaya döküldü yobazın kini.
Köpekler dişliyor öz sahibini,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Milletin başında kaç türlü darbe,
Denge tutturmaya sayılır arbe.
Olmadık zamanda gireriz harbe,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Artırdıkça artırırlar vergiyi,
Hoşlanmazlar aleyhinde yergiyi.

Kapatırlar gazeteyi, dergiyi;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Her tarafta kol gezerken cehalet,
Günden güne artar gider sefalet.
Parti devletine dönünce devlet;
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Anlamaya yetmedi beş duyumuz;
Asırlardır değişmedi huyumuz.
Kendimizce kazılıyor kuyumuz,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

Yönetenler olur ise bayağı,
Topal kalır demokrasi ayağı.
Bindebir'e atıyorlar dayağı,
Zor zanaat bizde vatandaş olmak…

06.06.2017

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Zanaat: İnsanların maddeye dayanan gereksinimlerini karşılamak için yapılan, öğrenimle birlikte deneyim, beceri ve ustalık gerektiren iş, sınaat.
Çuvaldız: Çuval vb. dokumalar dikmekte kullanılan, ucu yassı ve eğri, büyük iğne.
Bitirim: 1. Çok hoşa giden (kimse). 2. Yaman, zeki. 3. Kumar oynama, uyuşturucu alıp satma, dolandırıcılık yapma vb. işlerde deneyimli (kimse).
Kötürüm: 1. Yaşlılık veya sakatlık sebebiyle yürüyemeyen, ayağa kalkamayan (kimse), oturak. 2. Yürüyemeyecek derecede sakat (bacak). 3. mec. İşleyemeyen, iş yapamayan…
Müspet: Olumlu
Tav: 1. İşlenecek bir nesnede bulunması gereken ısının, nemin yeterli olması durumu. 2. Hayvanlarda besili olma durumu. 3. mec. En uygun durum ve zaman…
Sav: 1. İleri sürülerek savunulan düşünce, iddia, dava. 2. Tanıtlanması gereken önerme, tez. 3. Haber, söz.
Arbe: Teraziyi dengeye getirmek için hafif olan kefeye konulan taş, demir, çivi gibi ağırlık.
Bayağı: 1. Aşağılık, pespaye. 2. Basit, adi, amiyane, banal. 3. Herhangi bir özelliği olmayan, sıradan, alelade.

Ozan Bindebir

Zühal

İlk gördüğüm anda hemen anladım,
Derin düşünceye dalıyor Zühal.
Derdini anlattı, bende dinledim;
Bir ağlayıp bir de gülüyor Zühal.

Yavrusunun derdi düşmüş özüne,
Dumansız yanıyor kendi közüne.
Kimse inanmamış doğru sözüne,
Çaresiz saçını yoluyor Zühal.

Erdemli yaşamış, belli halinden;
Oğlu Erdem; düşmez olmuş dilinden.
Bülbül ayrılır mı gonca gülünden?
"Yavrum" diye diye soluyor Zühal.

İhaneti görmüş yâr bildiğinden,
Derdini katlamış dert böldüğünden.
Şimdi daha mutlu ilk geldiğinden;
Aramızda huzur buluyor Zühal.

Ekmeğine alın teri katıyor,
Helâl yiyor, yarı karın yatıyor.
Yanlışı görünce kaşın çatıyor;
Gerçek dost olanı biliyor Zühal.

Anlatabildim mi bilmem ahvali?
Bindebir'im takdir ettim Zühal'i.
Kendini bilmeyen bilmez bu hali;
Hayattan dersini alıyor Zühal.

Ozan Bindebir

Zü'l-metali Gazel

Savrulmadan / gizli durur; / tane saman / içindedir,
Kâinatta / her ne varsa, / hepsi zaman / içindedir.

Hava, toprak, / su ve ateş; / dört unsurda / gizli Halik,
Var içinde / var olmuştur, / yok olana / kimdir malik?

Yaradan'ın / erkek diye / yarattığı / ise Âdem;
Niye doğsun / kaburgadan, / kadın ise / Havva, madem?

Kaç peygamber, / nice veli, / bunca insan, / bunca nebi
Hep bir Haktan / var olmuşsak; / kim bizdendir, / kim ecnebi?

Erdem diye / öğrettiler / insanlığa / bunca dini
Erdemli bir / insan olan / insan sever, / bilmez kini.

İki kere / iki dörttür / toplasan da / aynı sonuç,
Matematik / yanılır mı / bilmeyende / her zaman suç.

Enerji hep / enerjidir / bir nesneden / bir nesneye
Kaç evrede / don değişir, / bitki, hayvan, / insan diye.

"Yel kayadan / bir şey almaz", / derlerse de / hiç inanma!
Kaya erir / toprak olur, / yel her zaman / yeldir amma…

Bindebir'im / her ne desem / anlamıyor / yobaz güruh,
Ruh dediğin; / enerjidir / kaya bile / taşır bir ruh.

08.12.2014

Açıklamalar: (TDK Sözlük)

Halik: Tanrı
Malik: Sahip, iye
Ecnebi: Yabancı
Evre: Bir olayda birbiri ardınca görülen, bir işte birbiri ardınca beliren, gelişen değişik durumların her biri, aşama, safha, merhale
Güruh: Değersiz, aşağı görülen, küçümsenen topluluk, derinti, sürü

Ozan Bindebir

Zümrüt Gibi

Zümrüt yeşil gözlerine,
Bir de sürme çeker misin?
Başım koysam dizlerine,
Kızar, dudak büker misin?

Gökyüzünde sandım Zühal,
Bu güzellik, nedir bu hal?
Boyun servi, adın "Nihal"
Âşığını yakar mısın?

Sevdadır Hakka ulaşır,
Konuşacak dil dolaşır.
Sana bakan göz kamaşır,
Şimşek olur çakar mısın?

Bir gören yok bundan önce
Başka ilden geldin bence.
Sensiz her nefes işkence,
Nişanlı mı, bekâr mısın?

Hafif esmer pembe tenin,
Güftesisin bir bestenin.
Haberin yok senden senin,
Aynaya bir bakar mısın?

Bindebir Allah'ın günü,
Methin etsem gelmez sonu.
Ey mübarek enikonu,
Lokum, badem şeker misin?

30.08.2011

Tdk Sözlük:
Zühal: Satürn Gezegeni, Sekendiz.
Nihal: İnce ve düzgün vücutlu sevgili…

Ozan Bindebir